CİLT 2

Hazreti Mevlâna Celaleddin-i RÛMİ'nin

Mesnevî-i Şerîf Şerhi

Mustafa Özbağ'ın
sohbetlerinden yazıya aktarılmıştır.

Hazreti Mevlâna Celaleddin-i RÛMİ'nin
Mesnevî-i Şerîf Şerhi

Yazıya Çeviren
Leyla Tuba Toptaş

ISBN: 978-625-92739-5-2

Tasavvuf Vakfı
Maksem mahallesi başçı sokak no:17
Osmangazi / Bursa

İhlas Gazetecilik Anonim Şirketi
Merkez: Merkez mahallesi 29 Ekim Caddesi İhlas Plaza no: 11 a/41
Yenibosna Bahçelievler / İstanbul Tel: 0212 454 3000
Matbaa Sertifika no: 45589

İÇİNDEKİLER

MESNEVİ-İ ŞERİF 420-429. BEYİTLER ŞERHİ....5
MESNEVİ-İ ŞERİF 430-434. BEYİTLER ŞERHİ....17
MESNEVİ-İ ŞERİF 435-439. BEYİTLER ŞERHİ....22
MESNEVİ-İ ŞERİF 440-447. BEYİTLER ŞERHİ....26
MESNEVİ-İ ŞERİF 447-448. BEYİTLER ŞERHİ....47
MESNEVİ-İ ŞERİF 449-457. BEYİTLER ŞERHİ....57
MESNEVİ-İ ŞERİF 458-467. BEYİTLER ŞERHİ....67
MESNEVİ-İ ŞERİF 467-479. BEYİTLER ŞERHİ....73
MESNEVİ-İ ŞERİF 480-489. BEYİTLER ŞERHİ....78
MESNEVİ-İ ŞERİF 490-503. BEYİTLER ŞERHİ....89
MESNEVİ-İ ŞERİF 504. BEYİT ŞERHİ....94
MESNEVİ-İ ŞERİF 505-509. BEYİTLER ŞERHİ....102
MESNEVİ-İ ŞERİF 509-515. BEYİTLER ŞERHİ....113
MESNEVİ-İ ŞERİF 515-524. BEYİTLER ŞERHİ....117
MESNEVİ-İ ŞERİF 525-529. BEYİTLER ŞERHİ....129
MESNEVİ-İ ŞERİF 530-534. BEYİTLER ŞERHİ....135
MESNEVİ-İ ŞERİF 535-543. BEYİTLER ŞERHİ....140
MESNEVİ-İ ŞERİF 544-549. BEYİTLER ŞERHİ....147
MESNEVİ-İ ŞERİF 550-552. BEYİTLER ŞERHİ....150
MESNEVİ-İ ŞERİF 553-560. BEYİTLER ŞERHİ....155
MESNEVİ-İ ŞERİF 560-568. BEYİTLER ŞERHİ....162
MESNEVİ-İ ŞERİF 569-582. BEYİTLER ŞERHİ....175
MESNEVİ-İ ŞERİF 583-589. BEYİTLER ŞERHİ....187
MESNEVİ-İ ŞERİF 589-595. BEYİTLER ŞERHİ....201
MESNEVİ-İ ŞERİF 595-600. BEYİTLER ŞERHİ....222
MESNEVİ-İ ŞERİF 600-602. BEYİTLER ŞERHİ....225
MESNEVİ-İ ŞERİF 602-609. BEYİTLER ŞERHİ....227
MESNEVİ-İ ŞERİF 610-619. BEYİTLER ŞERHİ....238
MESNEVİ-İ ŞERİF 620-629. BEYİTLER ŞERHİ....244
MESNEVİ-İ ŞERİF 630-640. BEYİTLER ŞERHİ....255
MESNEVİ-İ ŞERİF 640-643. BEYİTLER ŞERHİ....269
MESNEVİ-İ ŞERİF 644-653. BEYİTLER ŞERHİ....272
MESNEVİ-İ ŞERİF 654-672. BEYİTLER ŞERHİ....284
MESNEVİ-İ ŞERİF 673-692. BEYİTLER ŞERHİ....295
MESNEVİ-İ ŞERİF 693-700. BEYİTLER ŞERHİ....308

MESNEVİ-İ ŞERİF 701-703. BEYİTLER ŞERHİ 315
MESNEVİ-İ ŞERİF 703-705. BEYİTLER ŞERHİ 333
MESNEVİ-İ ŞERİF 705-709. BEYİTLER ŞERHİ 343
MESNEVİ-İ ŞERİF 710-714. BEYİTLER ŞERHİ 347
MESNEVİ-İ ŞERİF 715-717. BEYİTLER ŞERHİ 364
MESNEVİ-İ ŞERİF 718-720. BEYİTLER ŞERHİ 376
MESNEVİ-İ ŞERİF 720-721. BEYİTLER ŞERHİ 382
MESNEVİ-İ ŞERİF 722-723. BEYİTLER ŞERHİ 387
MESNEVİ-İ ŞERİF 723-724. BEYİTLER ŞERHİ 401
MESNEVİ-İ ŞERİF 724-725. BEYİTLER ŞERHİ 408
MESNEVİ-İ ŞERİF 725-726. BEYİTLER ŞERHİ 414
MESNEVİ-İ ŞERİF 727-733. BEYİTLER ŞERHİ 426
MESNEVİ-İ ŞERİF 734-739. BEYİTLER ŞERHİ 433
MESNEVİ-İ ŞERİF 740-744. BEYİTLER ŞERHİ 441
MESNEVİ-İ ŞERİF 745. BEYİT ŞERHİ 459
MESNEVİ-İ ŞERİF 745-746. BEYİTLER ŞERHİ 467
MESNEVİ-İ ŞERİF 746-749. BEYİTLER ŞERHİ 474
MESNEVİ-İ ŞERİF 750-754. BEYİTLER ŞERHİ 484

MESNEVİ-İ ŞERİF 420-429. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Kuş yücelerdedir. Gölgesiyse aşağıda; gölgesi toprak üstünde kuş gibi uçar durur. Bir ahmak da kalkar o gölgeyi avlamaya girişir; öylesine, o kadar koşar ki güçten kuvvetten kalır. Haberi bile yoktur ki yakalamak istediği havadaki kuşun yere vurmuş gölgesidir; o gölgenin nerde olduğundan haberi bile yoktur. Gölgeye ok atar da atar; bu atış, bu arayış yüzünden de okluğu bomboş kalır."

Bunu zahiri olarak düşünürsek eğer biz beyitleri anlatıldığı gibi düşünürsek, bir kuş düşünün havada uçuşuyor gölgeside yere vuruyor. Bir kimse de o gölgeyi kuşun aslı zannedip gölgenin onu yakalamak için onun peşinden koşuyor. Bu doyurmadı sizi öyle değil mi? Evet! Gölge, dünya gölgedir. Bir başka veçheden bakalım. Dünyaya sahip olmak için dünyayı elde etmek için koş Allah koş. Bitmek tükenmek bilmeyen bir şekilde koş. Yine diyor ki hadis-i şerifte o kimse o dünyayı tam olarak yakalayamaz. Başka bir taraftan daha bakalım. Dünya hayatı bir gölgeden ibarettir. Dünya hayatına kanarsa bir kimse, dünya hayatını asıl hayat zannederse, bir türlü o dünya hayatına doyamaz ve dünya onun için süslü bir şekilde karşısında durur, o hep böyle o dünya hayatının gafleti, o dünya hayatının heva ve heves içerisinde bomboş bir hayat yaşar. Biraz daha gidelim, gölge, Arabi komple varlığın bir boyutunu, bir derecesini, gölge alem olarak nitelendirir. Bu alem, gölge alemdir. Bu alem asıl alem değildir. Hakikat değildir. İnsanlar bu gölge alemin içerisinde, bu alemi hakikatmış gibi zannedip bu alemin içerisinde, bu alemi hakikat görürler. Bunu da geçelim, büyük sufiler demişler ki Allah'tan gayrı her ne var ise hepsi de gölgedir demişler. Buna da bir

sufi terimi vardır ya önce hiçbir şey yok iken Allah vardı. Öbür taraftan bir veli, arif zat demiş ki hala da aynıdır demiş. Hiçbir şey yok iken Allah var idi. Ordan zatın birisi de demiş ki hala da aynı demiş. Yani yine hiçbir şey ne? Yok! Bunu da koyun bir kernara.

Bir gölgelikten daha bahsedelim. Yine Arabi derki varlık bir hayalden ibarettir. Bütün varlık alemi bir hayalden ibarettir. Varlığı komple götürdü, hayale bağladı. Hayal ise zahiren yoktur. Bunu da bir yere koyun. Hep bugün bir yerlere koyun bunları. İstediğiniz yere koyun bunları, istediniz yere koyun alırsınız sonra, bir yere koyun sonra lazım olur size, alırsınız. Hz. Mevlana mesnevisinde der ki: 'Ey oğul! Sen bu alemi hayal üzerinde yürür gör. Hayalin üzerinde varlık, cisim, yürüyebilir mi? Hayal var, hayalin üzerine bir varlık olabilir mi? Acaba Hazreti Mevlana'ya göre bu alem hayalin üzerine bir gölge mi? Hayalin üzerine bir hayal mi ki? Yoksa Arabi'nin bu varlık, hayalden ibarettir dediği şeyi mi temsil ediyor, yoksa daha derinlemesine mi söylüyor? Arabi orta yere bir taş attı da o Arabi'nin o taşını daha mı ileri attı? Sen bu alemi hayal üzerinde yürür gör. Bu alem dediği kocaman o kozmos dediğimiz alemse, hayal ve üzerinde yürüyor. Bu alem dediği, bu alem dediği alemden kasıt, alemin nüvesi, çekirdeği hükmünde Adem ise Adem de mi hayal üzerine yürüyor? Adem'i kendi suretinde yarattığına göre, hangi varlığın boyutunda kendi suretine göre yarattı da o zaman vücudun öyle bir varlığın, öyle bir makamı var da orası da hayal üzerine mi acaba. Geçen haftaki beyite girmeyişimin sebepleri bunlardı. Şimdi Hz. Mevlana, kuş yücelerdedir dediği kuş, kuş yücelerdedir. Yücelerde kuştan kastı ne acaba? Kuş yücelerdedir. Gölgesi vurduysa ve yücelerdeki kuşu avlamak mümkün değil ise ve yücelerde ki kuşu biz ok dahi atamıyorsak, Hz. Mevlana'nın yücelerdeki kuştan kastı ne ki? O kuşun bu aleme gölgesi düştüyse okuştan neyi kastetti acaba? Ne zevk değil mi Yunus? Sufilikte zevk bir anlık değildir, tesbih gibi an an arkasından gelmeli. O zevkten zevke geçerekten, halden hale geçerekten sarhoşluğu hiç bitmez, hep sarhoştur. Ayılmaktan korkar onlar. Ayılırsa sevgiliyi gözünün önünde göremez.

O yüzden ayılmamak için, hep sevgilinin hayaliyle olmak için içtikçe içer, içtikçe içer, içtikçe içer. Bir an ayılırım diye ödü kopar. O yüzden Hazreti Mevlana akla der ki sen beni ayrılmak istiyorsun git, bize Mansur şarabı, getir ben hiç ayılmak istemiyorum der. Şimdi bir kuş hayal edin, yücelerde uçsun, hiç konmasın. Bir kuş hayal edin. Mekanı olmayan. Bir kuş hayaletin mevkiisi olmayan. Bir kuş hayal edin sıfatları bilinmeyen. Bir kuş hayal edin, adı var sıfatları var, kendisi bilinmeyen. Bir kuş hayal edin, siz onun üzerine ne koysanız o değil denilen. Bir kuş hayal edin, gölgesi her daim durduğu yerde durmuyor, her an uçma halinde, ne tarafa dönerseniz

dönün, onun gölgesiyle karşılaşıyorsunuz. Ne tarafa bakarsanız bakın kuşun gölgesi sizin önünüzde uçuyor ve cilveleniyor size ve size kanatlar çarpıyor, olmuyor size nağmeler döküyor, olmuyor size böyle enteresan cilvelerle cilveleniyor. Bir Kuş düşünün, onu avlamamak için insan kendini zor tutar. Öyle değil mi? Bir kuş düşünün, bu noktada herkes kendi hayalinin peşine koşuyor şimdi. Deminden beri böyle koyun kenara, koyun kenara, koyun kenara dediklerimden bir tanesini kendinize alın, sohbeti dinlediyseniz. Dinlemediyseniz hangisi diye soracaksınız zaten. Ben de diyeceğim ki mesnevinin başı olan dinleyi dinlememişsin sen. Bunu böyle farklı muhabbete çekmeyin, herkesin bu alemde önünde bir gölgesi vardır aşık olduğu, o gölgeyi yakalamaya çalışır.

Kafanı kaldır da o yücelerdeki kuşu görmeye çalış. Aklını bu manada sarhoş et de bu manada sarhoş et de sen aslına, hakikatine ulaşmaya çalış. Sen ahmaklar gibi gölgeye ok atanlardan olma. Sen ahmaklar gibi gölgeyi yakalamaya çalışanlardan olma. Muhakkak gölge seni asla götürür. O zaman sen, öyle bir gölge bul ki kendine, o seni aslın aslına götürsün. Kendini öyle bir gölge bul ki o gölgeyi takip edersen, seni hakikate götürsün. Ama kendine öyle bir gölge bulamadıysan bil ki ahmaklar gibi senin okluğunda okun kalmayacak. Aklını devşir de bu sohbeti dinledikten sonra aklını devşir. Bu sohbeti dinledikten sonra kendine gel. Hangi sahte gölgelerin peşine düştüğünü gör. Seni hakikate götürecek bir gölge bul. Hazreti Mevlana mesnevisinde der ki seni hakikate götürecek bir gölge bul ama Hz. Mevlana, mesneviye göre, mesnevideki işareti, insanı hakikate götürecek olan gölge, zamanın velileridir. O zaman sen de bu zamanın velisini bul da o Allah'ın gölgesidir çünkü seni hakikate ulaştırsın.

"Ömür okluğu bomboş kaldı."

Demek ki ömürden her zaman birimi, bir ok. Kaç yıllık ömür verildi, seksen yıllık, bilinmiyor. Seksen yıllık bir ömür okluğu var. Her gününe bir ok koydun. Her gününe sen ne yaptın? Bir sahte gölgenin peşinden koştun. Dünyanın heva hevesin, fuhşun, kumarın bu noktada seni Allah'tan uzaklaştıracak gölgelerin peşine düştün. Her gününü sen boş hayallere, boş kuruntulara kurban ettin. Ömür okluğunu boşa harcadın. Ömür okluğunu sen heva hevese harcadın. Ömür okluğunu şeytana harcadın. Ömür okluğunu namazsızlığa harcadın, oruçsuzluğa harcadın. Ömür okluğunu haramlara harcadın. Ömür okluğunu günahlara, kötülüklere, yanlışlıklara, eksikliklere harcadın. Ömür okluğunu sen Allah'a düşmanlığa harcadın. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin sünnetine aykırılığa harcadın. Ömür okluğunu sen nerde içki içerim, nerde kumar oynarıma harcadın. Ömür okluğunu sen nerde fitne fücur çıkarırım ona harcadın. Ömür okluğunu sen

kimin namusuna dil uzatırım için harcadın. Ömür okluğunu sen hangi kızı kandıracağım diye harcadın. Ömür okluğunu sen hangi oğlanı baştan çıkaracağım diye harcadın. Ömür okluğunu sen nefsine harcadın. Beni sevsinler, beni tanısınlar, beni bilsinlere harcadın. Ömür okluğunu şeytana gaflete, heva hevese harcadın. Ömür okluğunu sen gösterişe harcadın. Sen ömür okluğunu Allah'a harcamadım. Allah'a harcasaydın, hakikate erecektin çünkü.

Ne dedi mevlüthan Süleyman Çelebi: 'aşk ile bir kez Allah dese o lisan, dökülür cümle günahları misli hazan.' Sen ömür okluğunu Allah'ı tanıma, onu bilme, onu zikretme, onu tesbih etme, onu tenzih etmeye harcamadın. Sen ömür okluğunu çoluğunu, çocuğunu, kur'an ve sünnete göre yaşatmaya harcayamadın. Sen ömür okluğunu kur'anı anlamaya, kur'an'ı yaşamaya, harcamadın. Sen ömür okluğunu Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin sünnetine tabi olmaya harcamadın. Onun haliyle hallenmeye harcamadın. Sen ömür okluğunu yarın düğünde ne giyineyim, nasıl bir kıyafet tercih edeyim ki bütün herkes bana baksın, ben yarın çarşıya çıkarken ne giyeyim ki herkes dönsün bana bir daha baksın, ben yarın nasıl sema edeyim de herkes dönsün bana ne semazenmiş desin, ben nasıl bir zikrullah yapayım da bütün dergah gözünü bana çevirsin, ne aşıkmış ya, ne zikrullah yaptı desinlere harcadın. Sen ömür okluğunu harama daldın, Allah'ın lanetlediği işe dalaraktan harcadın. Sana yapma dedim, yaptın. Gitme dedim, gittin. Sana o eve bir daha girme dedim, girdin. Ömür okluğunu harcadın. Şimdi kapıda durmanın bir anlamı yok. Yapma dediğimi yaptın. Affettim, bir daha girme oraya dedim, girdin. Affettim, bir daha yapma dedim, yaptın. Şimdi seni seviyorum deme. Ömür okluğunu bir seferde harcadın, bir seferde!

O zaman sen harcadın. Apdal olan sensin, salak olan sensin, hain olan sensin, gaflette olan sensin. Allah kimseye zulmetmez. Sen okunu boşa attın, bitirdin. Allah kimsenin önüne, kimsenin önüne hainlik koymaz. Sen seçersin. Sen seçersin, bir seferde okluğunu tüketirsin. Bir seferde! O zaman sen ömür okluğunu bir seferde harcadın, bir seferde! Aaa, o zaman kimseye yüklenecek yük yok. Cüzi iraden senin. Yol seçimi senin. Ashaptan bir kısmı cihada giderken, oturmayı seçen sensin. Zikrullah orada dururken, evinde oturmayı seçen sensin. Yapma, bu haramı işleme denilirken haram işleyen sensin. Ömür okluğunu sen bitirdin. Bir başkası değil. Bir başkası değil. Bir başkası değil, sen bitirdin. Nefsine uyan sensin, yanlış yapan sensin, lanetlik işle uğraşan sensin. Allah'ın lanetine uğrayacak olan da sensin. Bir başkası değil. O zaman işte Hz. Mevlana diyor ki ahmaklar, ahmak ahmak, ahmak! Ahmak nedir? Pozitif aklını çalıştırmayan insanlar, pozitif aklını. Bir kimseye bunu dedin ki yasak yapma. Bunu yapıyorsa ahmaktır

o. Ahmakla yol gidilmez. Ahmaktan dost olunmaz. Ahmaktan kardeş edinilmez. Ahmakla yan yana savaşılmaz. Ona kafana kaldırma dediğin yerde kafasını kaldırdı, mermiyi yer. Ahmak çünkü, dinlemiyor ya.

Tim komutanları vardır ya askerde, takım komutanları vardır. Hiç ahmaktan takım komutanı yaptıklarını gördünüz mü? Takım komutanı demek, takımı kurtaracak adam demektir. Tim komutanı demek, timi kurtaracak adamdır. O, iradeyi eline alır. O, karar verir. O, dirayet gösterir. Yanında bir tane asker var. Hangi tim komutanı ister laf dinlemeyen bir askeri yanında? Karşıda düşman var, tim komutanı diyor ki sen şurda bekle, sen burda bekle, sen burda bekle, sen orda bekle. Sakın bunu yapmayın. Birisi ona burda bekle demiş. O uyuyo orda veya burda beklenmez. Ben oraya gidip beklemem lazım, ya beni neden burda beklettiki. O gitti orda bekliyor. Tim komutanı diyor ki burası sağlam, ordan kurşun yiyor. Ahmak! Sufi kardeşler, derviş kardeşler, laf dinlemeyen ahmaktır. Laf dinlemeyen anarşisttir. Laf dinlemeyen akıllı değildir. Cephenden senin gedik açıyordur. O, gölgeye ok atıyor, laf dinlemiyor. O okluğunu boşa harcıyor. Sakın, düşmanın dahi akıllısı makbuldür. Düşmanın dahi akıllısı makbuldür. Laf dinlemiyor, söz dinlemiyor, yapma dediğini yapıyor, haram işleme diyorsun, işliyor ve devam ediyor. Onunla yol gidilmez. O ömür okluğunu boşa harcıyor. Seni de harcar, seni de batırır. Allah rahmet eylesin şeyh efendi derdi ki üstadım; Mustafa Efendi, oğlum öyle ikide bir de lafını kesen adamı yanında taşıma. İkide bir de lafa gireni sakın yanında götürme oğlum. Her gördüğünü yiyeceğim, içeceğim diye uğraşanı yanında götürme. Seni dinlemiyorsa, yanında taşıma oğlum. Yarın dinler diye düşünme.

Bir sefer dinlemedi mi seni, o bir daha dinlemez seni. Bir iş söyleme ona. Bir sefer bekle burda dedin, beklemedi. Ondan sonra, ya beklememişin burda, ben sana bekle dediydim. Ya orda beklemediydim. Ha tamam, bir daha bekleme. O seni gene aynı yerde beklemez. Sen onu binbir sefer affetsen, o binikincisinde gene aynı şeyi yapar. Bırak ona, bir daha bir şey deme ona. Ona bir daha bir şey deme. Seven insan, bir sefer söylersin sevene. İkinciyi söylemene gerek yoktur. İkincisi laf u gaftır. Bir sefer söyledin anlamadı, ahmak, yapmadı, ahmak! Ömür okluğunu boşa harcayacak o. Seni bir sefer sattı, ikinciye de satar. Bir sefer gitti, ikinciye de gider, gider! Ya bir sefer yapma, bir daha o eve girme dedin, girdi. İkinciye birdaha gider o. Hatta oturur orda yaşar, bunu da kendine makul görür. Evet, evet! Ahmak çünkü, ömür okluğunu boşa harcıyor. Harika!

"Fakat adama Allah gölgesi dadı-taya olursa onu hayalden de kurtarır gölgeden de."

Eğer peşine düştüğün, Allah gölgesi ise bunu Hz. Mevlana, peygamberlere, peygamberlerden sonra velilere atfetmiştir. Eğer senin peşinde koştuğun şey, Allah gölgesidir. Veliler yeryüzünde Allah'ın gölgesidir. Onun peşine koşarsan, Allah'a ulaşırsın. Eğer diyor sen aşka ulaşacaksan, bir aşık bul. Onun gideceği yer maaşukun mahallesidir. Bir aşık buldun, takip et onu. O maaşuğun mahallesine gidecektir. O maaşuğun evine gidecektir. Onu takip edersen, onun ayak izlerini takip edersen, seni maaşın mahallesine götürür, seni maaşuğun şehrine götürür. Çünkü o, maaşuğa aşık. Ya aşık ol, önüne düşecek bir aşık bul. Aşık buldun, o aşığı buldunsa gaflete düşme, peşine düş, o seni maaşuğun mahallesine götürecek. Aaa, yok ben onu tanımam diyorsan, bir an ben onu dinlemem dersen inkıtaya uğrar. Yolun kesilir, yolun kesilir. Senin bir anın, senin bir dakikan, senin bir günün, onun için milyon kilometredir. Sen kendine bir gün olarak düşünürsün. Oysa kaybettiğinn milyon kilometre olur, araya mesafeler girer yetişemezsin, araya dağlar girer ulaşamazsın. O yüzden Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri dedi ki 'gözümü açıp kapatıncaya kadar beni nefsimin eline bırakma'. Gözünü açıp kapatınca kadar! Ya bir git hakikati bul. Bunun yolu, bunun adetullahı, bunun sünnetullahı, Hz Allah koymuş. Ey Habibim de ki eğer Allah'ı seviyorsanız, bana uyun. Hakikate ulaşmanın yolu, Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin yolundan geçer. Sen bir gölge bul da seni o yola götürsün. Sen bir gölge bul da seni onun haline taşısın. Onun haliyle hallenen olsun. Bir gölge bulduysan sakın ha yoluna, ona ihanet etme, yolunu şaşırırsın. Gözlerin kör olur, bulamazsın. Bir an gaflete düştüğünde uçar gider elinden. Milyon kilometre olur önünde, yetişemezsin. O zaman sen ahmaklardan olma. O Allah'ın gölgesine sımsıkı yapış ki seni hakikate götürsün. Seni aslına götürsün. Seni aslın aslına, özün özüne götürsün.

"Allah'ın gölgesi, Allah'ın kuludur."

Bak Allah'ın gölgesini de tarif ediyor bize, anlatıyor. Allah'ın gölgesi, Allah'ın kuludur. O, Allah'ın kuludur. O, masonların, siyonistlerin kulu değildir, o partinin purtinin kulu değildir. O şahısların kulu değildir. O herhangi bir hizbin kulu değildir. O şunun bunun kulu değildir. O paranın, o dünyanın, o şanın, o şöhretin, o hevesin, o nefsin kulu değildir. O Allah'ın kuludur. O sadece Allah'a kulluk eder. Sadece Allah'a kulluk eder. Demek ki Allah'ın gölgesi, Allah'ın kuludur. Ondan haram bekleme. Ondan heva bekleme. Ondan heves bekleme. Ondan şeytaniyet bekleme. Ondan kendi şeytaniyetine göz yumma bekleme. Ondan kendi heva ve hevesine göz yumma bekleme. Ondan kendi haramını, helallaştırma bekleme. Ondan kendi soysuzluğunu, soyluluk haline getireceğini bekleme. Bekleme, o Allah'ın kulu.

Ondan yanlış bir şey isteme. Ondan Allah'ın lanetlendiği bir işi yaparaktan, onun yanında yer bulacağını zannetme. Allah'ın kulu! Ondan ancak Allah'a kul olmayı öğrenirsin, Allah'a kul olmayı!

Onun yanında padişahlık bekleme. Onun yanında makam mevki bekleme. O ancak Allah'a kulluğu sana öğretecek. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, kul idi kul. Kul! Ben Allah'ın kuluyum dedi, ben Mekkeli dul kadının kuru ekmek yiyen Oğluyum, öyle dedi kendisine, dedi ki ben Allah'ın kuluyum, benim yanımda gaybın hazineleri yoktur dedi. Öyleydi değil mi ayeti kerime? Ben gaybı da bilmem, benim yanımda Allah'ın hazineleri de yoktur dedi. O Allah'a kuldu. işte Allah'ın gölgesi, Allah'ın kuludur.

"O bu dünyadan ölmüştür. Allah'la dirilmiştir."

O bu dünyadan ölmüştür, o dünya tapıcılığı yoktur. Onda dünya sevdası yoktur. Onda dünya aşkı yoktur. O ben bu dünyaya kazık çakacağım diye uğraşmaz. Daha çok yaşayacağım diye uğraşmaz. O, bu dünyada yaşamak zorunda olduğu için yaşar. O bu dünyada, dünyada bulunmakla emrolundu için dünyada bulunur. Allah'ın takdiri olduğu için dünyada bulunur. Onun bu dünyaya olan aşıklığı, bu dünyaya olan sevdası yoktur. O bu dünyada ölü gibidir. Hz. Ebubekir(r.a) hazretlerine dedi ki siz dünyada yaşayan ölü görmek istiyorsanız Ebu Bekir'e bakın. Dünyada ceset birini görmek istiyorsanız, yaşayan bir ceset görmek istiyorsanız, Hasreti Ebubekir'e bakın dedi. Hz. Ebubekir'e. O yaşayan ölü gibiydi Allah'ın dostları, Allah'ın velileri yaşayan ölü gibidir. Onlar bu dünyada yaşarlar ama bu dünyaya ait değillerdir. O bu dünyada sizinle, benimle beraber nefes alırlar ama onlar bu dünyanın insanı değildir onlar. O yüzden Hazreti Mevlana başka beytinde der ki sen küstahlık yapma, bunlar da bizim gibi insan deme, bunlar da bizim gibi yiyorlar, içiyorlar diye görme, bizim gibi uyuyorlar diye görme. Sen nerdeee, onlar nerde! Onlar, Allah'a dost olmuşlar. Onların sofraları semadan geliyor. Onların yiyecekleri, içecekleri ötelerden geliyor. Evet sen sakın benimle beraber yiyor zannetme. O yemeğine bakıyor, yemek cennetten gelme. O bakıyor suyuna, suyunu melekler getirmiş. O bakıyor yiyeceğine, yiyecek cennetten gelmiş. Sen zannediyorsun ki senin gibi sarımsak soğan yedi. Sen zannediyorsun ki senin gibi dolma yedi. Sen zannediyorsun ki senin gibi et yedi, ot yedi. Hayır yok! Onun nimeti öteden geliyor. O bu dünyada yiyormuş gibi görüyorsun sen onu. Onun nimeti ötelerde.

Haaa, Musa'nın ümmetine cennetten sofra indirecek, İsa'nın ümmetine cennetten sofra indirecek, Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in dostuna indirmeyecek öyle mi? Sen olmasaydın bu kainatı yaratmazdım dediği, peygamberin evveli ve ahiri olan Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in ümmetinden olan velilerine, dostlarına cennetten sofra indirmeyecek! Hayır! O Muhammed

i Mustafa(s.a.v.)'in velilerine, dostlarına cennetten sofra indirir. Arşı aladan nimet getirir. Arş ı aladan getirir. Melekler kafayı yerler, karıştırırlar, nerden geldi bu diye. Sakın ha, onu kendin gibi de görme! Kendin gibi sayma! Sen uyuyorsun fosur fosur. Onun uykusu da ibadettir. O uykusunda sohbet eder, uykusunda zikreder, uykusunda gider gelir. Ooooo! Onun uyuması ibadet. Ya? Uyanıkken zikir, uyuması ibadet. Sakın ha! Ne yapmış o? Allah'la dirilmiş. Nefsini Allah yolunda, Allah yolunda terbiye eden, nefsine hevadan, hevesten, şeytandan çeken, Allah'la dirilir.

"Hiç işkillenmeden çabucak onun eteğine sarıl da ahir zaman fitnelerinden kurtul."

Şeytan senin kalbinden dürtmesin. Şeytan senin eteğinden çekmesin. Şeytanlaşmış insanlar senin aklını çelmeye çalışmasın. Şeytanlaşmış düzenler, şeytanlaşmış sistemler, şeytanlaşmış anneler, şeytanlaşmış babalar, şeytanlaşmış eşler, şeytanlaşmış komşular, şeytanlaşmış akrabalar, şeytanlaşmış malın, şeytanlaşmış makamın, şeytanlaşmış mülkün, şeytanlaşmış bağlar, seni o velinin yolundan çekmesin. Sakın göz açıp kapatıncaya kadar dahi fırsat verme. Yapış ona sen sımsıkı, bırakma. Bıraktığın an, kaybolduğun andır, sakın! bu ahir zaman fitnesinden kurtuluş yolu bu.

Hz. Mevlana sekizyüzelli yıl önce bunu tespit etmiş. Çünkü Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem hazretlerinin doğumu ahir zamanın başlangıcı. Biz ahir zaman ümmetiyiz. Bu ahir zaman fitnesinden kurtulmanın yolu, bir velinin elinden tutmak. Bir velinin yolundan gitmek, yoksa birisi hadisi şerifler sahihmi deyip beynini bulandırır, birisi mezhepler var mı deyip aklını bulandırır, birisi dinin şurası böyle miydi şöyle miydi der, kalbini allak bullak eder senin, birisi din profesörüyüm der çıkar, hadislerin hangisi sahih, hangisi değil der, senin aklına çomak karıştırır. Sen bir Allah dostu bul, bir veli bul, onun elinden tut. Bırakma, dinle onu. Dinle! Bir an için, bir an için dahi gaflete düşme.

"Allah gölgeyi nasıl uzattı, denmiş ya?"

Cenab ı Hak ayeti kelimede der ki Allah gölgeyi nasıl uzattı. Allah'ın gölgeyi uzatması, veliliği kerametle desteklemesi. Velilerini ardı ardına göndermesi, müessesesini oluşturması. Allah gölgeyi uzattı. Velilerini tespih tanesi gibi ardı ardına ekledi. Velilerini kendi zamanının içerisinde, zamanın kutbu etti. Allah gölgeyi uzattı. Gölgeyi genişletti. Gölgeyi büyüttü .Gölgeyi devam ettirdi. Veliler ardı ardına geldi.

"Bu erenlerin varlıklarına işarettir."

İşte bu, Allah dostlarının varlığına işarettir. Ne dedi? O veliler, mahsun da mahcup da olmazlar. Hz Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri

ne dedi? Her zaman Allah'ın kırk tane veli kulu vardır, yaşarlar. Sen sakın yok deme. Allah'ın veli kulu bu zamanda yok dersen, tecdidi iman tecdidi nikah gerekli. Bu zamanda veli mi varmış diyen bir kimse, küfre düşer. Allah'ın El Veli ism i şerifi var. O ism i şerif, o sıfat, birisinin üzerinde, birilerinin sende tecelli edecek. Bu zamanda yok dersen sen körlerdensin sen! Gözün kör olmuş senin, kulağın sağır kalbin mühürlenmiş senin. Tövbe et. Bu zamanda yok dersen tecdidi iman, tecdidi nikah gerekli. Kendin gibi görüyorsun, sen müşriksin ya, herkesi müşrik görüyorsun. Sen körsün ya herkesi kör görüyorsun. Sen sağırsın ya manevi bunlar, sen de herkesi sağır zannediyorsun. Dışarıdan çocukların seslerini duyuyorsunuz değil mi? Duymayan var mı? Duymayan sağırdır. Bu zahiridir, zahiri! Bir melek geldiğinde onun sesini duyan var mı? Bu manevidir. Bir pir efendi gelse, buraya otursa, selamünaleyküm dese, onun selamını duyan varsa, bu manevidir. Bir pir efendi geldi bu tarafa, solda bir tarafa oturdu örneğin. Onu bir kimse gördüyse, o göz manevidir. Zahiren dedem nenem de görüyor, herkes görüyor şimdi. Sen gönül gözünü açmaya çalış. Çocuklar da görüyor, senin görmenin fazla bir özelliği yok. Ordan birini kaldırsam, beni görüyor mu desem görüyorum diyecek, bir özelliği var mı? Yok. Sen görünmeyenleri görmeye çalış. Onun yolunu ara.

Sen duyulmayanları duymaya çalış. Onun yolunu ara. Sen şurdaki, kabirdeki kimseye bir selam ver, senin selamını alıp almadığını duy. Onun yolunu ara. Hacca gideceğiz hep beraber şimdi, benim vize çıkmış, elhamdülillah, Cenab ı Hakka hamdediyorum. Şimdi oraya gittiğimizde şimdiden düşün, Beytullah senin selamını alacak mı almayacak mı? Şimdiden kendi kendine yolunu kur. Sen yola çıkmaya başladığında Beytullah seni evinin önünde bekleyecek mi? Beni ziyarete gelen geliyor diye. Hz. Muhammed i Mustafa (s.a.v) , daha yola çıkarken seni karşılayacak mı? Hadi yola çıkmadan neyse, Medine-i Münevvere'ye girerken seni karşılayacak mı? Hadi o da neyse, kabr-i şerifinin başına gittiğinde esselamu aleyke Ya Resulallah dediğinde, hemen anında ve aleykümselam mı diyecek? Yoksa sen salatü selam getireceksin. Ses yok! Salatü selam getireceksin, ses yok! Salatü Selam getireceksin, ses yok!! Salatü Selam getireceksin, görüntü yok! Ha duvara mı söyledin ha oraya kabrine söyledin! Sen selam vereceksin, o selamı sen alacaksın! Sen selam vereceksin, o selamı sen alacaksın! Yoksa sahibi mi alacak!

Daha sen Esselamu Aleyke Ya Resulallah dediğinden ve aleykümselam mı diyecek, ona bak sen. Ona bak, ona! Onun için yan ağla, dön ağla. Yan ağla dön ağla! Adam Beytullah'ın merdivenlerini saymış, iki direğin arasını adımlamış adam. Bana anlatıyor, Hacı efendi, falanca direkle filanca direğin arası kaç adım biliyor musun? Bilmiyorum dedim ben. Sen Hacı olmamışsın

dedi. Doğru söylüyorsun dedim. Böyle baktı, dedim aklın erdi demek ki dedim Beytullah'ı gördüğünde iki direğin arasını adımlamayı dedim, aklın erdi demek! Nasıl aklını kaybetmedin orda dedim. Nasıl kaybetmedin? Nasıl yemek aklına geldi? Nasıl içmek aklına geldi? Nasıl sen Beytullah'ı bıraktın gittin? Nasıl Medine -i Münevvere'yi bıraktın gittin? Otururken, o da senin karşındayken gidebilir misin! Sen Allahümme salli ala seyyidina Muhammed dediğinde, o da sana orda dua ediyorsa, nasıl bırakırsın. Gider misin, gidebilir misin? Beytullah renkten renge girerken, nasıl bırakıp gideceksin? Gökten mahlukatlar sıraya girmişler tavaf etmek için. Nasıl bırakıp gideceksin? Bilmediğin, tanımadığın, hayal etmediğin, nice yaratıklar, varlıklar, başlarında imamları 'Lebbeyk' çeke çeke tavafa gelmişken, sen nereye gittin hacı efendi? İki direğin arasını mı sayıyordun o esnada?

Allah rahmet eylesin, sorardı hele yanındakine. Beytullah hangi renk oğlum şimdi? Yanındakine sorardı. Millet yanında oturamazdı. Bu soruyu bilen yanında oturamazdı. Bu soruyu bilen, bunun sorulacağını bilen, şeyh efendinin yanında oturamazdı. Ancak gelirler: Selamünaleyküm, Aleykümselam, Efendim bir şey soracaktım. Öyle susar, sor. Sorar, Mustafa Efendi sen söyle oğlum… Hazır soru. Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin şehrine geldiniz mi evlatlarım? Geldiniz. Sizin selamınızı aldı mı? Ev sahibi sizin selamınızı aldı mı? Şeyhim bunu sorardı. Ev sahibi selamınızı aldı mı? Bir eve girseniz, selamünaleyküm deseniz, ev sahibi aleykümselam demezse rahat oturabilir misiniz orda? Rahat yiyebilir misiniz, rahat içebilir misiniz, rahat yatabilir misiniz? Allah rahmet eylesin, bunu öğretti bana. Doksanikide ilk hacca gittiğimde bunu öğretti bana. Mustafa Efendi! Buyurun efendim. Beytullah ne renk oğlum şimdi? Efendim, sapsarı görünüyor. Oğlum siyah değil mi? Yok efendim, sarı görünüyor. Haaa iyi. Haberimiz yok bizim bir şeyden, ama sapsarı Beytullah, altın sarısı, altın sarısı. Ertesi gün sabah namazını kıldık. Öyle yan tarafta. Edeptir, şeyhin yanıbaşında durulmaz. O çekerse gelirsin. Yanına başkaları girer, girer! Yanına başkaları durur, durur! Sen yanbaşına gitmezsin. Ben böyle bir saf gerideyim Namazı kıldık, böyle döndü, gözünün ucuyla baktı, arkadayım. Kafasını çevirdi böyle, bir daha baktı, işaret etti buraya gel diye, yanındaki boşaldı, ben gittim arkadan, buyurun efendim dedim. Ne renk Mustafa Efendi dedi. Efendim, sabah namazının farzını kılmaya başladığımızda bembeyaz oldu dedim. Hımmm, iyi. Haaa! İkinci gün öğrendim ki Beytullah renkten renge giriyor. Ya o renkten renge giriyor, ya sen renkten renge giriyorsun.

Şeytanı taşlayanlar, gördünüz mü şeytanı? Kime taş attığınızı gördünüz mü? Bana öyle dedi. Ertesi gün dedi ki, Mustafa efendi, kimi taşladığını gördün mü oğlum dedi. Gördüm efendim dedim ben. Gözüne vuraydın dedi.

Gözüne vurdum efendim dedim. Maşallah oğlum dedi. Gözünü vurdun mu? Gözüne vurmadıysan, bir daha taş at. Gözüne vurmadıysan, bir daha taş at, ertesi gün düzgün nişanla! Gör kimi taşladığını. Taş attığın şey taş değil. Taş attığını gör Sayda koşuyorsun, sayda koşarken bakıyorsun. Beytullah'a bakmak sünnet ama Hacer annemiz, İsmail'e baktı orda. Koşarken İsmail'i gördün mü? Koşarken İsmail'i gördün mü orda? İsmail'in bebek halini gördün mü? İsmail'in bebek halini görmediysen neden koştun? İstilam ediyorsun Sefa ile Merve'de. Bismillah u Allahu Ekber. Hacer Annen, İsmail'i görmek için tepeye çıktı. Sen İsmailini gördün mü? Aaa! Okluğunu boşa harcamışsın. Hacca gitmek de okluk. Umreye gitmek de okluk. Sufi! Okluğunu boşa harcama.

İşte Allah evliyalarını bu alemde uzattı, yürüttü, onlara nefes verdi. Kıyamete kadar o velilerin yolu devam edecek. Sen yol bitti deme, sen velilik bitti deme, küstahlaşma. Gözüm kör oldu, ben veliyi göremedim de. Ben ne suç işledim de Allah kendisinin dostunu benim önüme perde çekti de. Ben nasıl bir günah işledim, ben nasıl bir hainlik yaptım, ben nasıl bir vefasızlık ettim de velinin elini bıraktım de. Ben nasıl bir halt işledim ki o veliden uzak oldum de. Kendine bul suçu, başkasına değil.

"Çünkü veli, Allah güneşinin ışığına kılavuzdur."

O veli seni, Allah'ın ışığına, Allah'ın nuruna götürecek. Onun kılavuzudur o. Allah'ın adetullahıdır. Peygamberler, peygamberlerden sonra velilerini gönderir ki onlar insanları Allah'ın nurunu taşısın.

"Bu kılavuz olmadıkça, bu ovada yola düşme."

Bir veliye ulaşmadıkça yola düşme. Bir velinin elini tutmadan yola koyulma. Ahmaklık yapma bir veliye intisab etmeden ben Allah'ın nuruna ulaşırım deme, âdetullah bu değil! Sünnetullah bu değil. Kendi kendine yol vuruculuk, kendi kendine şeytanlık yapma. Peygambersiz Allah'ı bilmek mümkün değil. Peygambersiz Allah'ı tanımak mümkün değil. Bir velinin vesilesi olmadan o yola ulaşmak mümkün değil, mümkün değil! Sen Allah'ın âdetullahını, sünnetullahını, kendi kuş beyninle değiştirmeye çalışıyorsun. Ahmağın kerekökü sün

"Halil gibi ben batanları sevmem de."

Sen İbrahim Aleyhisselam gibi de ki ben batanları sevmem. Ne dedi? Dedi ki bu yıldız bu benim ilahım olabilir. Ay çıkınca dedi ki bunun ışığı daha fazla olaki bu, benim ilahım bu olmalı. Sabah olup güneş doğduğunu görünce dedi ki bu çıkınca ayın da şavkı kalmadı. Benim ilahım bu olmalı dedi. O da batınca dedi ki ben batanları sevmem. Sen batanları sevme. Sen Allah'a bak. Üç sevgi, üç sevgidir insanı kemale erdiren: 'Allah'ım senin

sevgini, seni sevenlerin sevgisini, seni sevdirecek olanların sevgisini; çölde susuz kalmışlara soğuk şerbeti sevgili ettiğin gibi bize de sevgili eyle.' Amin! Allah'ın sevgisi belli. Allah'ı sevenin sevgisi peygamberler. Allah'ı sevdirecek olanların sevgisi, veliler. Velilerin işi, Allah ve Resulünü sevdirmektir. Kendilerini sevdirmek değil, Allah ve resulünü sevdirmektir. 'Allah'a itaat edin, Resulüne itaat edin, sizden olan emir sahiplerine itaat edin. Üç itaat haktır. Kime? Allah'a, Resulullah'a ve velilerine itaat haktır. Üç sevgi haktır. Allah'a, Resulullah'a ve velilere olan sevgiler haktır. Geri kalan bu sevgilerin hizmetçileridir. Böceği seversin sen, Allah sevgisidir, Allah'ın varlığıdır, yarattığıdır, seni Allah'a götürür. Geri kalan eşi sevmek, fıtridir. Eşi sevmek fıtridir, reddedilmez. Çocuğu sevmek fıtridir, reddedilmez ama seni Allah'a götürmez. Allah'a vuslat edecek üç sevgi: 'Allah'ım senin sevgini, seni sevenlerin sevgisini, seni sevdirecek olanların sevgisini bizlere bahşeyle. Aminnn. El Fatiha maassalavat.

MESNEVİ-İ ŞERİF 430-434. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Gölgeden çık, gölge yüzünden bir güneş bul; padişah Tebrizli Şems'tir, onun eteğine sarıl."

Her şeyin gölgesi vardır. Şeyhin de gölgeleri vardır, peygamberin de gölgeleri vardır. Her şeyin bir gölgesi vardır. Hz. Mevlana da burada gölgeden çık, gölge yüzünden bir güneş bul, padişah Tebrizli Şems'tir, onun eteğine sarıl diyor. Demek ki şeyhin de gölgeleri var etrafında. Bu şeyhin gölgeleri kimdir? Zakirlerdir, çavuşlardır, nakiplerdir, nükebbalardır, baba dervişlerdir. Kendilerini entellektüel gören dervişlerdir. Etrafındaki böyle oluşan, kendi kendisini bir şey zannedenler vardır. Bunların hepsi de gölgedir yalnız bunlar seni şeyhe ulaştırır. Nasıl şeyhe ulaştırır? O der ki gel, burda bir üstat var. Ona intisab et. Ondan ders al. Onun vazifesi o kadardır ama bazen gaflete uğrayan, gaflete düşen dervişler ve zakirler, dervişler ve zakirler ikisi de dervişler nasıl? Gölgede kalırlar. O zakiri, çavuşu onlar gibi aktab kabul ederler. Böylece dervişten, onda kalır. Güneşe, yani Tebrizli Şems'e, ulaşamazlar. Bunu bir kısım zakiran, bir kısım nakiban, nükebba, bunu bilerek bilmeyerek bu hataya düşer. Benden şeyhe ulaşılır der, önce bende vuslat olacaksınız der, önce beni tanıyacaksınız der, önce benim elimi öpeceksiniz der. Aman yanımdan ayrılmayın der. Aman etrafından ayrılmayın der. Aman, benim yaptığım gibi yapın der. Allah rahmet eylesin, bir ağabeyimiz vardı bizim, Şeyh Efendi Hazretleri ile gittiydik oraya. Şeyh efendi oturun dedi. O abinin bir dervişi var orada, o böyle duruyor orada, abiye bakıyor, o otur derse oturacak. Allah rahmet eylesin, Şeyh Efendi baktı ona, buraya direk lazım değil oğlum dedi. Buraya direk lazım değil yani otur,

herkese oturun demiş, o ayakta duruyor. O abi, açık verdi, gaflete düştü, ona döndü, otur dedi ona. O da tak oturdu. Gölge, gölge! Gölgede kaldı. O abi de gölge oldu. Gölge, gölgeye gölge oldu. O yüzden o gölge seni güneşe götürdüğü müddetçe, makbul. O gölge güneşe devşirdiği müddetçe makbul ama o gölge engelse Allah muhafaza eylesin. Ben perişan olanları gördüm. Beni sevmeniz lazım diyenleri gördüm. Perişan oldular! Bu sözüm dergahtaki bütün zakir, çavuş, nakip, nükebbaya. Bizde yok bunlar da isim olarak söylüyorum. Bizde hiçbir şey yok. Bizde ders yaptıran kardeşler var. Sözüm bu, ders yaptıran kardeşlere, ha nefsinize uyarsanız, perişan olursunuz. İnsanları kendi gölgenizde bekletmeyin.

Hz Mevlana diyor ki gölge seni güneşe götürmesi gerekir. Yürü diyor. Tebrizli Şems'in eteğine yapış. Bu sözüm bütün dervişana, şeyhi kim olursa olsun, eğer şeyhinizle sizin aranızda birisi perde ise ve sizi perdeliyorsa, yırtın o perdeyi. O perdeyi kendi ellerinizle yırtın. Eğer şeyhiniz sizinle görüşmeyecekse, gitsin dağda çobanlık yapsın, beş tane koyun verirlerse ona. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri ile edep ve adap dairesinde bütün sahabe onunla görüştü, konuştu istediği zaman. Namaz saati belliydi, namaz saatinden sonra otururlar Ashab-ı Resullah, Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine soracaklarını sorarlardı. Onunla alakalı ayet-i kerime indi: 'Kapıyı çalın, seslenin. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri ses veriyorsa, içeri girin. Soracağınızı sorun, ses vermiyorsa rahatsız etmeyin.' dendi. Bitti! Bütün dünya üzerindeki dervişlere sözüm. Şeyhiniz bir telefon kadar yakın değilse size, Sünnet i Resulullah'a aykırı. Siz gölgedesiniz, siz gölgedesiniz! Bütün dervişana sözüm. Şeyhinizden başka bir aktap kabul ediyorsanız, şeyhiniz odur sizin. Şeyhinizden başka bir kimseye bu noktada, bir kimseye, gönlünüz kaydıysa, şeyhiniz odur sizin. Bu kim olursa olsun. Eski yaşadığım dergahta ayakları kayan kardeşlerin ayakları buradan kaydı. Hataya buradan düştüler. Beni sevin demekten hataya düştüler. Etrafında toplanan derviş kardeşleri, kendi malları gibi gördüklerinden hataya düştüler. Etrafındaki toplanan derviş kardeşleri, kendi askeri gibi gördüklerinden hataya düştüler. Derviş kardeşler herhangi bir kimseyi, herhangi bir kimseyi şeyhinden başka attap kabul ettikleri için yanıp perişan oldular.

Gölgeden çık, gölgeden çık! Senin başında ders yaptıran bir ağabey var, ona dahi saygısızlık etme. Saygıda kusur etme. Onu görmemezlikten gelme. Onu hiçe saymazdan gelme. O senden önce gelmiş, tecrübeli, bilgili. Onun tecrübesinden faydalan, onun bilgisinden faydalan, onun edebinden, adabından faydalan. Onu da es geçme. Hiyerarşiyi bozma ama onu da kendine aktap kabul etme. Etme! Çok kardeş gördüm ben. Şeyh efendi orda, işte şunu şöyle yapın der, ondan sonra, adam zakirine bakar, başındaki çavuşuna bakar

veya şeyh efendi bir şey söyler orda. İşte Mustafa Efendi, şunu şöyle yaptır oğlum der, ben derim, giderim arkadaşlar bunu böyle yapın. Bizim zakirimizin haberi var mı? İyi oğlum, sen yapma, çekil. Yapacak olan kim var? Gel sen yap. Ha o da yapmıyor. Hiç, benim tarzım bellidir. Ben öyle çok zamandır Bursa'dan arkadaş isterdim. Cafer'e kaldırırdım, telefonu, Cafer, yarın burda bir iş var. Beş kişi al gel. Bu kadar basit. Biz konyaya ev döşeyeceğiz o zaman, ev şeyapacağız, benim o arkadaşlar gelmiş. Bir de hizmet etmeye gelmişler. Şunu şöyle yapın, bunu böyle.. Nuri hocanın haberi var mı? Lan başlarım sizin Nuri hocanıza da size de dedim. Çekilin gidin şurdan hepinizden de. Hepsi de gitti. Cafer'e telefon açtım. Cafer, yanına dört beş kişi al gel buraya dedim ben. Güldür güldür güldür… Cafer ertesi gün hemen sabahtan geldiler. Evi tuttuk, düzenledik. Haydi bir araba daha, burdan eşyaları getirdik. Biz döşüyoruz, yapıyoruz biz. Sonradan birisi geliyor, ben kovuyorum. Girin kardeşim, bakın işinize. Biz hallediyoruz. Yoktur böyle bir şey edep de adapta. Böyle bir şey olmaz. Gölge! Allah muhafaza eylesin. O yüzden Hazreti Mevlana diyor ki gölgeden çık. Gölge yüzünden bir güneş bul. Bak vesile o sana sadece. Vesile ve padişah Tebrizli Şems'tir, onun eteğine sarıl. Hz. Mevlana' daki inceliğe bak. Kendi nefsini dahi koymuyor orta yere. Padişah Tebrizli Şems'tir diyor. Mesneviyi yazdığında Şemseddin i Tebrizi hazretleri vefat etmiş. Vefatından sonra ama şeyhine olan inceliğe bak. Şeyhine olan işarete bak. Kendi benliğini koymuyor orta yere. Mahlas kullanıyor. Sen onun eteğine yapış. Şemseddin i Tebrizi var mı? Yok. Ha zaman onun vazifesini yerine getirenin eteğine yapış. Başka bir kimseyi kendine aktap kabul etme.

"Bu düğüne, bu geline varacak yolu bilmiyorsan, Allah ışığı Hüsamettin'e sor."

Sen yol yordam bilmiyorsan, bu işi bilmiyorsan, Hüsamettin Çelebi kim? Hz. Mevlana'nın halifesi, aynı zamanda Şemseddin-i Tebrizî hazretlerinin de halifesi. Hüsamettin Çelebi, asıl Şemseddin-i Tebrizî hazretlerinin dervişidir. Daha gençtir, onun dervişliğinde. Gençtir daha. Genç olmasına rağmen, çok atak, çok dirayetli, çok maneviyatlı, çok ehil bir kimsedir. Kumaşı temizdir. Harika bir kumaşı vardır. Zaten Hazret i Mevlana Celaleddin i Rumi Hazretlerinden sonra da posta oturan Hüsamettin Çelebi'dir. Ondan sonra Sultan Velet oturur. Sultan Veled de Şemsettin i Tebrizi hazretlerinin dervişidir, dikkat edin ve Hz. Mevlana bir incelik daha yapıyor. Eğer sen diyor bu güneşi bulabilecek bilgi beceriye sahip değilsen, yol yordam bilmiyorsan, bunu Hüsamettin'e sor yani halifeye sor. Hüsamettin Çelebi, Hazreti Mevlana Celaleddin Rumi hazretlerinin halifesi. Yani nakib i nükebbası veyahut da zakiri. Orda ders yaptıranı. O zaman sen yolu yordamı

ona sor. De ki ben şeyhi nasıl bulurum, ben ona nasıl ulaşırım. Ne zaman namaza çıkar, ne zaman ben onunla sohbet edebilirim, bunu ona sor. Hani Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri Allah'a ibadetle alakalı diyor ki benden öğrenin nasıl ibadet edileceğini. Sen Allah'a kendi kafandan ibadet edemezsin. Kendi kafana göre ibadet edemezsin. Yeni bir ibadet oluşturamazsın. Üniversiteye girme namazı icat edemezsin sen. Üniversiteye girme orucu icat edemezsin sen yapamazsın. Bunu yapmaya muktedir değilsin. İbadetleri Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine soracaksın.

"Yolda haset gelir çatar de gırtlağına yapışırsa bil ki bu hasrette şeytanın azgınlığı var."

Yolda en büyük, en büyük, dervişin yoluna bıçak vuran, dervişin yoluna balyoz vuran, bir yolda yürüyen insanın yolunu engelleyen, tıkayan şey, yol kardeşlerine haset etmen, kıskanman, gıpta değil, haset etmen. o nasıl yakın olabilir, o nasıl böyle olabilir, o rüya görür de ben nasıl göremem, onun görmemesi lazım, onun olmaması lazım. Bu olmaması lazım. Haset, insanlığı içinden kemiren en büyük şeytani ateştir. Bu kim ya, bu arabaya binecek. Bu kim ya, bu eve sahip olacak. Bu kim ya, dergahta bu konuma gelecek. Bu kim ya sema edecek. Bu kim ya, bize ders yaptıracak. Bu kim ya, bize öğüt veriyor böyle…Haset! Allah kime verirse, hesapsız verir. Allah verdiklerinden sorumlu değil. Cenab ı Hak birisine ilim verir, verir! Sen sorarsın o cevap verir. Sen sorarsın, o cevap verir. Sen bütün kitapları yutmuşsundur, iki kelimeyi bir araya getiremezsin ama öbürküne sor sabaha kadar, sabaha kadar sana cevap versin. Allah kime ilim verdiyse vermiş. Sen bir şeyi beş sefer okur, ezberleyemezsin, o bakar ezberler. Allah vermiş. Birisi de çok çalışmış, vermiş Cenab ı Hak, bu da hak. Bu yol da hak. O çalışmış, gecesini gündüzüne katmış, çalışmış, Allah da vermiş ona. Ne haset ediyorsun, sen de çalış senin de olsun. Yolda bir tehlike var demek? Yoldaki tehlike ne? Haset. Haset! Haset kurutur insanı. Haset insanı deli danalar gibi bağıttırır.

"Çünkü o haset yüzünden, Ahmed'i ayıplı, kusurlu görüp utanır; haset yüzünden, kutlulukla savaşa girişir."

O hased eder, yoldaki hastalık odur. Haset; bende yok, onda da olmasın, onda var, nasıl onun da olur. Onda olmaması lazım. Hani Allah birisine, bir ilim verir. Hased eden der ki o nasıl bu ilme sahip olabilir? Allah birisine lütfeder. O der ki ya bu nasıl o buna sahip olabilir. Bunda olmaması lazım. Hased etmektir bu. Bu adam evlendi mi ya, bu adam evlendiyse herkes evlenir. Ya bu evlenebilir mi bu adam ya. Haset! Bu kız nasıl evlendi ya! Bu kızın evlenmemesi lazım. Haset! Ya senin nasıl evin olabilir, senin evinin olmaması lazım. Haset! Ya senin nasıl araban olabilir ya, olmaması lazım. Haset! Ya sen nasıl rüya görürsün kardeşim ya sen benim gibi amel

işlemiyorsun, namaz kılmıyorsun benim gibi, dosdoğru Allah'ı zikretmiyorsun, rüya görüyorsun. Yalan söylüyorsun sen. Haset! O kimse Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini göremez. Haset! Yolda en büyük tehlike hasettir. Bu haset yüzünden Ebu Cehil dedi ki Peygamber olunacak olsaydı, peygamberlik birine verilecek olsaydı bana verilmesi lazımdı. Bu yetime, öksüze, fukaraya, peygamberlik mi gelir. Haset! Ya o nasıl peygamber olur, bizim gibi yiyor içiyor, uyuyor bizim gibi evleniyor, Allah Madem bir melek gönderseydi ya, bula bula bu yeti mi mi buldu. Haset! İşte insanları yakıp bitiren, helak eden hasettir. İnsanları perperişan eden hasettir. Haset insanı kurutur. İliğini kemiğini götürür. Toplumu bozar. Aileleri bozar. Yolu bozar. Yoldaki insanları bozar. Fitne çıkarır. Hasetlenen insanlar kibirli insanlardır. Kibirliler hasetlenir. Gönlünce zerrece kibir bulunan da asla cennete giremez. Hasetin sebebi kibirdir. İşte Hazreti Mevlana Celaleddin Rumi hazretleri diyor ki haset yüzünden diyor Hazreti Peygamber'de hata kusur gösterir sana. Haset, haset eden adamında hata kusur aratır. Haset eden şeyhde hata aratır. Haset eden zakirde haset aratır. Haset eder, bir ilim erbabı, bir esnaf erbaptan hata aratır. Tenekeci, bakar başında haset eder, bu nasıl ya ben bile kıvırırım bunu der, tenekeciliği teneke kıvırmaktan ibaret zanneden. Hased eder, bir teneke kıvırıyor, bu kadar para alıyor, bu kadar işi oldu der. Haset eder. Haset insanı Allah muhafaza eylesin yerle yeksan eder. Toplumun içerisinde de ne olur? İnsanın yeri olmaz.

"Yolda bundan daha sarp bir geçit yoktur; ne mutlu o kişiye ki yoldaşı haset değil."

Demek ki yolda bundan daha diyor sarp bir geçit yoktur. Hasret etme. Etrafında var olanlardan sen kalkıp da onları alaşağı etmek için uğraşma. Kimseye haset etme. De ki Yarabbi daha fazlasını ver onlara. Dua et. Birine haset ettiniz. Deki Yarabbi, ona lütfundan ver. Ya Rabbi ona ikramından ver. Yarabbi ona ihsanından ver. Dua edin, haset etmeyin! Allah bizi muhafaza eylesin inşallah. Önümüzdeki hafta burdan devam edeceğiz.

El Fatiha maassalavat.

MESNEVİ-İ ŞERİF 435-439. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Evimi temizleyin buyruğu, temizliği bildirir. Bedenin tılsımı topraktan ama ışık definesidir beden. Sen bedeni olmayana düzen düzer hased edersen, o hased yüzünden gönlüne karartılar çöker."

Temizleyin dediği kalp. Evimi temizleyin dediği, insanın gönlü. 'Hiçbir yere sığmadım, mümin kulumun kalbine sığdım.' Allah temizdir. Temiz olan yeri sever. Hani ayet-i kerimede diyor ya Allah temizlenenleri sever. Bir zahiri temizlik: Müslümanların evleri temiz olacak, bedenleri temiz olacak, elbiseleri temiz olacak, zahiri temizlik. Sokakları temiz olacak, apartmanları temiz olacak, kapılarının önleri temiz olacak, sokakları, caddeleri, şehirleri, temiz olacak, tarlası bahçesi, takkesi temiz olacak. Bu zahiri. Çöpü, çöp kutusuna atacak. Çöp kutusunun yanına koymayacak, temiz olacak. Bahçede bir şey yedi atmayacak, çöp kutusu var, gidecek çöp kutusuna atacak. Arabada bir şey yedi, atmayacak gidecek çöp kutusuna koyacak. Allah temizlenenleri sever. Bedenlerini temizleyecekler. Kasık ve koltuk altlarını, yazları günaşırı en azından, kışları üç günde bir, temiz tutacaklar, temizlenecekler. Ağır iş yapanlar, günlük böyle işte tozlu topraklı iş yapanlar, her gün duş alacaklar ama böyle işte hadi biraz daha temiz işlerle uğraşanlar, gün aşırı alsınlar. Sufiler her gün duş alacak. Ekşi ekşi kokmayacak. Terli olmayacak, tuzlu olmayacak. Kadınlar kızartma yapıp, kızartma kokusu ile yatağa girmeyecek. Çamaşır suyu kullanıp da yatağa girmeyecek, çamaşır suyu kokmayacak. Herkes temiz olacak. Mümin temiz olacak, mis gibi kopacak. Sahte kokularla değil, müminin kendi üzerine, kendine has kokusu olacak. Güzel kokacak. Güzel kokması için manevi olarak ağzı temiz olacak, burnu temiz

olacak. Bakın manevi. Kulağı temiz olacak. Eli ayağı temiz olacak, kalbi temiz olacak. Sevgiliyle sohbet edecek olan kimsenin ağzı temiz olacak. Ağzın leş kopmayacak, ağzın kan kokmayacak. Ağzın mümin kardeşinin etinden kokmayacak. Ne diyor? Tiksindiniz değil mi? Ölü kardeşinizin etini yemek ister misiniz? Ölü kardeşinin etini yemişsin, ağzın ölü kardeşinin eti kokuyor. Nerde gelecek sana, senin merhaba deyişine merhaba diyecek. Kalbim çıfıt parçası, kendime söyleyeyim, çıfıt dükkanı olmuş. Nerde gelip de tecelli edecek. Cumhurbaşkanı geliyor diye bütün geçecek olduğu yerleri tertemiz ediyorlar. Bayraklarla donatıyorlar, süslüyorlar. Çocukları koyuyorlar o yollara, çiçekler attırıyorlar. Hak mı? Evet.

Hey derviş! Bu gece senin, alemlerin sahibi Malikü'l Mülk olan Allah, kalbine tecelli edecekse, temiz olması gerekmiyor mu? Esselamu Aleyke Ya Resulallah dediğinde karşında görmek istersin. Öyle değil mi? Ne kadar temizsin, baktın mı hiç? Kendi nefsime söylüyorum. Hz. Allah, evimi temizleyeyim dedi. Gönül onun, kalp onun. Orayı sen temiz tutmakla vazife lisin. Sen oranın amelesi gibi, işçisi gibi, sen oranın hizmetçisi gibi her daim kalbi cilala, kalbi temizle. Günahı kebair düşünme. Tevhid kalbin cilasıdır demiş Hz. Peygamber hadis i kutside. Tevhidsiz durma. Kalbi bu tekkeye benzetirim ya, zikrullah yoksa içinde, şeytan girer. Hadis i şerif: 'Bir gönülde zikrullah çıktığında, oraya şeytan girer.' Gönlünüzde zikrullah gitti, şeytan geldi oturdu, attı bacak bacak üstüne, tesbih sallıyor. Başladı emretmeye, kalpte ne varsa orayı hepsini de emri altına aldı. Şehvete dedi, ayağa kalk, düş yola, şu kadına bak. Kine dedi ki kalk ayağa, ne duruyorsun orda dedi. Şuna kinlen, sana şunu yapmadı mı? Öfkeye dedi kalk ayağa. Şu kinlendiğine bir de öfkelen, hiddetlen. Öbürküne dediki kalk ayağa. Ne duruyorsun. sen. Sen nesin? Ben hasretim, kıskançlığım. Konu o ya. Dedi kalk ayağa. Bunda var, nasıl olur? Olmasın! Sende olsun bir tek. Gönül haset evidir diyor daha önceki beyitte. Şeytan girdi mi gönül haset evi! Onda olmayacak sende olacak. Gönül haset evi! Ebu Cehil diyor ki ben peygamber olmalıydım o neden oldu ki! Gönül haset evi. Ben belediye başkanı olmalıydım, bu neden oldu ki!

Gönül haset evi! Ben cumhurbaşkanı olmalıydım, bu neden oldu ki. Gönül haset evi! Ben müdür olmalıydım, bu neden oldu ki. Gönül haset evi! Ben şeyh olmalıydım, bu neden oldu ki. Gönül haset evi! Şeytan oraya girdi mi hepsini de ayağa kaldırdı. Hepsini de! Bütün hepsini de içtimaya dizdi, hepsini de saldı. Hadisi şerif: 'Şeytan otağını denize kurar. Her sabah müritlerini karaya doğru gönderir.' O yüzden denizlerin yanındaki yerler, tehlikeli yerlerdir. Müritlerinin ilk uğradığı yer denizlerin kenarındadır çünkü. Kadının içine der, aman ya kimse yok burda bikiniyle giriver, kim görecek

zaten. Hacıdır ama hanımefendi. Kaç sefer de Mekke'ye, tekkeye gitmiştir. Kimse görmez ya, bikiniyle girivereyim der. Bir araba cııırt gelir, aaa bir bakarlarki bikiniyle orda o. E olan oldu, gören gördü artık ne yapalım şimdi. Allah affetsin der. Şeytan da der zaten, akşama bir tövbe edersin, affolursun. Akşam olunca hele bir kadeh iç ya burda denizin kenarında şimdi bir kadeh iç de gece yarısından sonra tövbe edersin der. Şeytan bu, zahiri ya, bunun bir de batinisi var. Deniz, derya senin gönlün. Hadis i Şerif zahir, bunu batına çevirelim. Ya? Deniz, derya senin gönlün. Şeytan oraya otururşa, kara da vücut. Gönül çünkü manevi. Vücut zahiri. Oturdumu oraya, müritlerini gönderir; kol, kanat, göz, kulak, dil,el, ayak, vücut… bütün hepsini de ayağa kaldırır. Ne yapar? Şeytanileştirir seni. Seni şeytanileştirir. Nerde bu? Gönlünde. Şimdi biz, ben az önce anlatıyorum, böyle tebessüm ediyorlar, deniz kenarındakiler bunlar. Hani bize dokunmaz. Değil! O işin zahiri. Ben zahirine bakmıyorum. Zahirine bakmıyorum, burdakine bakıyorum. Kalbinde varsa, oturduysa, bütün azaların ayakta. Allah muhafaza eylesin. İşte burdan kurtuluşun yolunu, Hz. Mevlana anlatıyor. Burdan kurtuluşun yolunu:

"Allah erlerinin ayakları altına döşen, toprak ol."

Sakın ha bir veliye karşı kibirlenme, bir evliyaya karşı kibirlenme, ona karşı hasetlenme. O nerden biliyor deme. Onun altına ne ol? Halı ol, toprak ol, hizmet et. Allah için. Ona değil, Allah'a hizmet et. Velilerin kendilerine hizmet beklemezler. Hiç, hiç, hiç! Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri kendine hizmet ettirmedi. Hz Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri kendi işini kendisi görürdü. Allah yolunda hizmet etmek demek, veliye hizmet etmek demek, veliye hizmet etmek demek, onun çantasını taşımak demek değil, lazım değil. Onun dediği düsturlar dairesinde, Allah'a hizmet etmek demektir. İşte Gelibolu'da program var. Gelibolu'da program var arkadaşlar, gelebilenler gelecek, hizmet bu. Sakarya'da dün program vardı, üniversitede, gençlere yönelik. Hizmet o. Destek ol, yürü, koştur. Gençlik elden gidiyor. Hizmet bu. Kimseden ekmek istemem, su istemem, yemek istemem, benzin istemem, araba istemem, para istemem, pul istemem, çantamı taşıma istemem, yatak istemem, yorgan istemem, ev istemem, bark istemem, hiçbir şey istemem. Hiçbir şey de vermeyin, istersem de vermeyin. istersem vermeyin. Hakkım helal değil. Verene hakkım helal değil. Birisinden bir şey istersem, verirse hakkım helal değil. Evet, vermeyin. İstersem vermeyin ama Allah'ı sevin, o yolda koşun. Bir cd satarsam size, almayın. Bir kitap satmaya kalkarsam, almayın. Bir gazete satmaya kalkarsam, almayın. Almayın sakın ha! Sakın bir yerden ya işte Mustafa Hoca para istemiş filan, vermeyin, almayın. Öyle bir şey yok. Allah muhafaza eylesin ama Allah yolu, işte burda Hz. Mevlana, onun ayaklarının altına döşen dediği,

kur'an ve sünnet dairesinde hizmet et. Ona toprak ol dediğinde, ona bilgiçlik taslama, tevazu ehli ol. Ona ben biliyorum deme. Kendi bilginle sen, şeytan seni tanrılaştırmasın. Tanrılaştırmasın! Kendi kendini, sen kendini dev aynasında görme. O da insanmış, ben de insanım deme. Hazreti peygambere öyle dediler ya sallallahu aleyhi ve sellem e. Deme!

"Bizim gibi sen de hasedin başına toprak saç."

Kendisini örnek gösteriyor. Kendisi çünkü Şemsettin i Tebrizi'ye bağlanmazdan önce, bir şeyhdi. Babasının postuna oturmuş, babasının köşküne oturmuş, babasının kürsüsüne oturmuş bir şeyhti. Bildiğiniz şeyh. Ben bazen diyorum, rüyamda Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri bana birisini işaret etse, ben gider ona intisap ederim diyorum, öbür taraftan birisi mail yazıyor, sen şeyh değil misin? Kardeş değilim ben! Biz hep müridiz. Bitmeyecek bizim müritliğimiz. Bu yolda bitmeyecek, bitmesin. Hazreti Mevlana diyor ki sen de hasedin başına toprak saç, bizim gibi ol. Yani ben de diyor gittim bak bir sürü. Babası şeyhti, babasından vefat ettikten sonra babasının şeyhinin bir halifesi geldi, o da şeyhti. Ondan sonra ona intisap etti. O da vefat etti. Sonra oturdu kürsüye. Herkes ona tâbi oldu. O haldeyken Şemseddin-i Tebrizî'ye bağlandı. Bu kolay bir şey değil. Bugün Türkiye'de bir şeyhin gidip bir başka bir şeyhe intisap etmesi zor düşünülecek bir şey. Düşünebiliyor musunuz bunu? Birisi gidecek, rüyasında birini görecek, ona gidip intisab edecek, çok zor bir şey. Allah muhafaza eylesin ama diyor ki hasedin başına toprak saç. Sen de bizim yoldan yürü. Dostlar! Hz Mevlana, Mevlana iken, gidip Şemseddin i Tebrizî'ye intisab ediyorsa, varın geri kalanını siz düşünün. Hasedin başına toprak saçmak için, bu lazım. Allah bizi affetsin. Haklarınızı helal edin. Misafirler de haklarını helal etsinler. Vaktinizi fazla aldık.

El- Fatiha maassalavat.

https://youtu.be/pWj_fYIxqNw

MESNEVİ-İ ŞERİF 440-447. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Bizim meşhur vezirimiz vardı ya bu vezir aslında gerçekte yahudiydi. Yahudi, padişahın yanında vezirdi ama bu hıristiyanları katletmek, hristiyanları sapıtmak, hristiyanları dininden etmek için padişahla anlaşmıştı. Padişah bunu sözde öldürmeye, katletmeye yeltendiğinde bunu affedivermişti. (Bayan kardeşler de bir toplansınlar, dışarıdan gelen bayanlar da olursa hava soğuk çünkü dışarıda hiç kimse kalmaz). O padişahla anlaşıp hristiyanların içine gitmişti. İşte o hristiyanların içerisinde o dini ifsad etmek için kendisini görevlendirmişti.

"O vezirin yaradılışı hasettendi de o yüzden boş yere kulağını da yele verdi, burnunu da."

İnsanlar vardır. Onlar içinde bulundukları ahlaki seviye ile hemhal olurlar. O ahlaki seviyelerini kendilerine makam mevki edinirler. Artık o, onun için orası onun cenneti olur. Mesela yalan söylüyordur, yalancılık onun cenneti olur. O, her şeyde yalan söyler ve artık sıkılmadan, hiç böyle gocunmadan, yüzü kızarmadan yalan söylemeye devam eder. Kendine dahi yalan söyler. O sanki dersiniz ki ya bunun hayatı yalan. Evet, sanki o adam yalandan yaratılmış. Hani insan vardır öylesine cesaretlidir ya bakarsın cesaret akar adamdan. Bakarsın kadından cesaret akar. Öylesine cesaretlidir veyahut da insanlar kendilerince, kendi hususiyetlerinde hemhal olurlar. Kendi sanatlarında hemhal olurlar. Böyle cuk diye oturur ya bir şey onun üstünde, cuk diye oturur. Bakarsınız ya tam yerli yerine oturdu, başka bir şey aramaya gerek yok. Haset de insanı yiyen bitiren bir şeytani rahatsızlıktır. Hased ehli sende olmasın da kimde olursa olsun. Bakın sende olmasın

da kimde olursa olsun, kendisinde istese bir nebze iyi hani. Bende olmadı da onda oldu. Bende olması lazımdı. Bu hasetin biraz daha iyisi, bunun bir çıt daha ilerisi var. Ne? Onda olmasın da kimde olursa olsun. Onda olmasın. Haset, insanın ve insanın amellerini ve insanı yiyip bitiren bir hastalıktır. Şeytani bir rahatsızlıktır. Şeytani bir nefestir. İnsanın içini dışını çıkarır.

İnsana hayatı zindan eder. O kimse ömrü boyunca mutsuzdur. Ömrü boyunca kalbi rahatsızlık yaşar o. Ömrü boyunca hep kalbi dıbır dıbır dıbır dıbır dıbır yapacaktır o. Hiç durmayacaktır durduğu yerde. O hastalığa düçar olanlar, o hastalıktan kurtulamazlarsa, yer gök ağaç da meyve olsa bu neden bu ağaç meyve verdi, yani bu, bu adamın veya haset ettiği kimsenin ağacındaki çiçeğe varıncaya kadar, ağacındaki yaprağa varıncaya kadar haset eder. Ya bunun bahçesinde nasıl bu yaprak yeşil açtı. Açmaması lazım orda veyahut da bunda olmaması lazım, bunda gitmemesi lazım öylesine hasettir. Hani Ebu Cehil diyordu ya peygamberlik verilecekse bana verilmesi lazımdı. Bana verilmedi ama ya bu yetime mi verildi! Bu yetime de verilmemesi lazımdı. Başka gidip başka yetimden başka peygamber olacak kimse mi yoktu. Bir de bu ümmü. Hem ümmi, hem yetim. Eee? Eee ben hem zenginim hem entellektüelim, hem fikir sahibiyim, hem saygınlığım var. Eee param var, pulum var, etrafım var, makamım var. Peygamber olması gerekeydi, ben olmam lazımdı. Hadi ben olmadım, hadi ben olmadım, ya bu yetime mi peygamberlik olması lazımdı. Haset, yer bitirir. Ya kim ya, bu mu derviş olacaktı! Ya herkesden derviş olur, bu adamdan olmaz veya bu kadından olmaz. Neden? Ya o layık değil ki. Ya? Ya Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri görünseydi, biz görürdük. Neden? Ya ben hocayım ya. Ya ben alimim ya. Ya ben hadis alimiyim. E ben profesörüm, e ben doçentim, e ben öğretim üyesiyim, ya ben ilahiyat mezunuyum. Hazreti peygamber ile konuşulması gerekseydi, biz konuşurduk. Ya kim konuşuyor? Ya şurda Karabaşı Veli Dergahı diye bir dergah var. Millet orda ya meczup ya kafayı yemişler. Peygamber sallallahü ve sellemle konuştuklarını söylüyorlar. Ya bırak şu cahil insanları ya. Onlar mı olacaktı ya. Ya? Ya biz entellektüel bir din ehliyiz. Biz olmalıydık.

Haset yer bitirir insanı. Yahu o adam mı zengin olacaktı ya. Vay ya, görüyor musun ya, fabrika kurmuş adam ya. Ulan iki kere iki dördü bilmeyen adam, fabrika kurmuş ya. Lan o adam fabrika kurduysa var ya nasıl kurdu ya. Yok, onun arkasında muhakkak başka bir şey vardır. Ne? O beyaz işi yapıyordur muhakkak. Biz yıllardan beri ticaret yapıyoruz, bizim neden olmadı onun oldu. Yok ya, o muhakkak ya onu cemaat destekliyordur ya. Dergahtan para topluyordur onlar. Ya yok öyle bir şey. Sana söylememişlerdir. Sen onları bilmezsin sen! Nasıl ya? Ya yok ya, onlar dergahda yardım

ederler birbirlerine. Para toplayıp öyle kurmuşlardır onlar onu. Haset, yer bitirir. Adam bakar Allah Allah, adamda beş altı tane çocuk var. Hepsi de koyun gibi ya. Bizde bir tane var, zıpırın teki. Bu adam nasıl olur ya, bunun çocukları nasıl böyle olur. Ya olur, Allah verir. Yok! Bizim sülalede Hacı Mehmet tam konudur. Tabii, annemin sülalesinden. Herkes parmak hesabı yapıyor. Kaç tane çocuk var? Nasıl bakılıyor? Ya siz mi bakıyorsunuz diyorum. Onun elinde iki tane, bakamıyor. İki çocuğu var, bakamıyor. Hep yok, hep el avuç ovuşturuyor. Şimdi bakıyorlar sülalede. Hacı Mehmet burda diye rahat rahat konuşuyorum. Bakıyorlar şimdi, sayıyorlar. Hacı Mehmet kaç, dokuz muydu? Ondu, birisi vefat etti, dokuzdu değil mi? Dokuz. Hacı Mehmet de elhamdülillah dokuz tane çocuk vardı. Şimdi bir kısmı, kaç tanesi evlendi? Sayıyı unuttu bir anda. Saydı, kaç tane evlendi diye bir. Bir durdu kendi kendini bi toparladı! Dördü mü evlendi şu anda? Dördü evlendi, şu anda beşi mi evde? Allah'ına kurban senin ya. Ne yapacaksın sayıp da boşver. Neyse bir kısmı evlendi, bir kısmı evlenmedi daha. Öyle söyleyelim. Sülalede, kendi sulalem, benim dayımın oğlu. Şimdi iki tanesi, üç tanesi yan yana gelse 'nerden bakıyor canım o onlara!' Allah Allah! Ya Allah'ı unutmuş. Zaten haset ehli, Allah'ı unutur.

Haset ehli Allah'ı unutur! O, onun çocukları ile uğraşır. Çocukları yarıştıracağım diye uğraşır. Hased ehli. Onun çocuğu ne oldu, nereye geldi, onun çocuğu nereye geldi. Ya omu okumuş ya. Toplumun içerisinde böyledir ya, ya okumuş adam, bırak, elleme, okumuş. Alkışla. Alkışla yani, ne var bunda. Vay ya! Ne, Kim? Ya, filan ders yaptırıyor! Şuna bak ya. Ha o mu ders yaptırmalıydı? Ha kim yaptırmalıydı? Ha o yaptırmaliydı dersi. Ha o başkası değil yani, o yaptıracak. Kendisi yaptıracak. Kendisi yaptırmıyorsa dahi, ya o yaptırmamalı ya! Neden? Ya, o alim insan. Bir gün öyle dediydi arkadaşın birisi. Şeyh efendiye diyor bir de! Efendim ben diyor imam hatip mezunuyum. Hani dersi benim yaptırmam lazım. Ben de duyuyorum bunu. Eski zaman, benim ben böyle şeyim ya! O, imam hatip mezunuyum diyen arkadaşı, Reyhan'da ders yapılıyor, o zaman. Hacı Mehmet abinin evinde. Orda o zaman Hacı Mehmet abi bir ev tahsis etti bize. Ondan sonra, evde biz ders yapıyoruz. Zikrullah yapıyoruz. Haftada bir gün orda, ondan sonra, cayır cayır zikrullahlar devam ediyor. Biz zaten evi de kafamıza göre dizayn ettik. Orda dersler devam ediyor. Allah razı olsun kendisinden, yüzü burda diye söylemiyorum, böyle gerçekten o zamanlar bizim böyle sıkıntılı, yokluk zamanlarımızda, herkes bir şey söylerdi. O günler ayrı bir günlerdi! Allah bizi iyi eylesin inşallah. Neyse, ders orda devam ediyor tabi. Ne olacağından haberi yok. Bir gün saydırdım ben, sayın burayı dedim ben. Geçmiş gün, şimdi unutmuyorum ama zannediyorum yüzyirmibeş mi yüzotuzbeş kişi

mi ne var, dersteyiz biz o gün. Ondan sonra dedim ki ben arkadaşlar bundan sonra dedim burda dersi bu arkadaş yaptıracak dedim. İmam hatipli ya! Herşeyi de biliyor! Ona da dedim. Bak dedim, burda dedim işte geçmiş gün ya, Adnan burda mı? Adnan biliyordur, adedi unutmadıysa. Yüzotuzbeş olması lazım. Hiç unutmuyorum, yüzotuzbeş saydık, buna teslim ettik. O zaman Adnan da duruyor. Adnan arkada ateş gibi. Adnan'ı sürmüyorum hiç orta yere. O şimdi Adnan'ın da farkında değil tabii.

Haset insan, etrafında arkasında ne var, fark etmez hiç. Kendini görür hep. Sufilikte bu büyük hastalıktır. Mesela bir kimse kendi kendine başındaki çavuşa hased eder. Ya bu mu ders yaptırıyor ya der. Onun dervişliği dökülür. Buna mı tabii olacağım! Şeytanın kokusu ona sindi, buna mı tabii olacağım diyene. Neden? Şeytan da Adem'e öyle dedi. Ne fark kaldı? Cenab ı Hak dedi ki Adem'e secde edin. Şeytan dedi ki ben ona secde etmem. Eee, Hazreti Peygamber sallallahü aleyhi ve sellem hazretleri, işte ona itaat et demiş. Ona devam et. O, ona itaat etmeyecek. Veyahut da şeyh efendi. Şeyh diye bağlanmış ona. İyi. Şeyh efendi de oraya birisini dikmiş. Bu da size ders yaptırsın demiş. Onu beğenmeyecek o. Neden? Aaa! Kendi alim ya! Kendi biliyor ya! Ona itaat etmeyecek. Bunun gibi.

Ben arkadaşlara dedim ki arkadaşlar bu abiye dedim, bu arkadaşa burda itaat edin, derslerinize burda devam edin. Ona da saydım. Dedim ki yüzotuzbeş kişi var, senden yüzotuzaltı beklemiyorum ama yüzotuzdörde de düşürme dedim. Şimdi bir hafta, iki hafta. Bu zaten ikinci hafta gittiğinde ordaki arkadaşlara demiş ki Mustafa abiye demiş nasıl ayağa kalkıyorsanız, bana da ayağa kalkacaksınız. Bu işler böyledir. Tabi bana arkadaşlar geliyorlar, ya abi bu böyle böyle yapıyor. Siz devam edin abiciğim dersinize, zikrinize devam edin siz, devam edin, devam edin, devam edin. Tabii adet düşüyor haftadan haftaya. Bana geliyor raporlar. Herkes zanneder ki burdan kimsenin haberi yok. Öyle dervişi aldatan, bir de bu vardır. Çavuşu, zakiri bilhassa kör olan, herkesi kör zanneder. Görmüyorsa, kendi kendine kimse görmüyor burayı zanneder. Gören, böyle zikrullahta vardır böyle, o herkesi görüyor zanneder. Hep kendini böyle tutar. Onunla da alay eder herkes. O görüyor ya, o yoldan geçerken bir bakar, aaa şeyh efendi burdaydı. Burda mıydı, değil miydi? Allah Allah, ya bizi takip ediyor! Onun hayatı öyledir. O arabada giderken tık, ya ön tarafa şeyh efendi birden oturdu der, arabanın arkasında esas duruşa geçer. O şeyhim geldi, arabaya oturdu der o, onu öyle görür o. Sufilik böyledir. O hep hazıroldadır. Otobüse bindi, şeyh efendi geldi, evden çıkıyor şeyh efendi geldi, eve girdi, tak açtı salonu. Şeyh Efendi orda oturuyor. Eyvah! Hemen esas duruşa geçer, edepli olur. Bu ayrı bir sufilik yolu gibidir böyle, farklıdır burası. O hep böyle kendini istikamette

tutar. Bunun en güzelliği odur. Öbür görmüyor ya hiçbir şey. O şimdi bir sigara içer kendi kendine Yani! O şunu bekler. Sen neden sigara içtin. Öyle denmedi ya, aman ya Allah beni korudu veyahut da bunların hiçbir şeyden haberi yok ya, patlatır cigarayı. Ya? Başka şeyler de yapmaya başlar. Gider dervişliği, haberi yoktur. Bunun gibi. Kör, herkesi kör zanneder. Sağır, herkesi sağır zanneder. Burnu koku almayan, yani vahiden,vahyin derecelerinden haberi olmayan herkesi öyle zanneder.

İşte bu kardeş de böyle. İşte Mustafa abiye nasıl yapıyorsanız öyle yapacaksınız. Ona nasıl hürmet ediyorsanız, bana da edeceksiniz. Yok ayağa kalkacaksınız, yok oturacaksınız, yok yan yatacaksınız, yok çamura batacaksınız. Aradan bir iki böyle bir ay iki ay falan geçmedi tabii. Neyse ben bir gün oraya derse gidiverdim. Sağdan say. Geçmiş gün, kırk elli kişi mi ne kalmış. Döndüm o arkadaşa, dedim ben sana yüzotuzbeş kişimi ne teslim ettim. Geçmiş gün, yalan olmasın. Ne dedim, geri kalan nerde? İşte hık çıktı, gık çıktı, cık cık cık… bahane çok! Hep dervişler suçlu. Arkadaşlar bundan sonra dersi Adnan kardeş yaptıracak dedim. O hiç tabii Adnan'ı görmüyor. O tabi Adnan'a bakışını hiç unutamıyorum ben onun. Tabii! Bismillahirrahmanirrahim. Gidiş o gidiş! Bir daha geri dönüş yok. Böyledir bu işler. Haset, çökertir insanı. Sakın ha, hiç kimseye haset etmeyin. Dua edin. Yarabbi, onun halini daha da aç sen. Ona daha da ilim ver. Ona daha da güzellik ver. Ona daha da hayır ver. Tüm kardeşlerimize Canab ı Hak hayır versin. İsterim ki bütün kardeşler, Mürşid-i Kamil olsunlar. İsterim ki bütün kardeşler, Allah'ın dostu, velisi olsunlar. O yüzden burdayız zaten. Hep beraber. Cenab ı Hak cümle Ümmet i Muhammedi kendine dost etsin inşallah. Kendine veli etsin, bizim kardeşlerin de Cenab-ı Hak maneviyatlarını, derecelerini yüceltsin hepsinin de inşallah.

İşte bu vezir, sanki yaradılışı hasettendi. Şeytan onun damarlarında dolaşıyordu. Şeytan onun hücrelerinde dolaşıyordu. Şeytan ona yerleşmiş, oturmuş ona. Şeytan orayı yurt edinmiş kendine. Şeytan o insanı ev edinmiş kendine. Öyle insanlar vardır, ayaklı şeytandır o. Ayaklı şeytan. Şeytan onda yurt edinir. Yurt! Onun namazı gösteriştir, orucu gösteriştir, zikri gösteriştir, imanı gösteriştir, hayatı gösteriştir. Kin, nefret, haset, ona buna laf söylemek, ona buna çemkirmek, hep şeytani haller o kimsenin üzerinde tecelli etmiştir. Şeytani haller! Şeytan arama orda burda hiç. Şeytanı hiç uzaklarda da arama, şeytan ya senin içindedir ya yanıbaşındadır. İçindedir, zikrullahı bıraktığın anda içindedir. Güzel ahlak dairesinden ayrıldığın anda içindedir. Ayrıldığın anda! Doğru yoldan bir milim saptığın anda içindedir. Sen kim olursan ol. Bazen ehli sufi burdan yıkılır. Kendince sufi ya! Şeytan ona bulaşmıycak zanneder. Asıl şeytan sufilere bulaşır. Asıl şeytan sufilerle uğraşır.

Şeytanın uğraştığı tek varlıklar, tek gurup sufi gurubudur. Neden? Öbürkünler zaten elinde, çal çal oyna onlarla. Ona zaten kancayı takmış, çilbiri takmış ona. O onla dost olmuş, gel geliyor, git gidiyor, yat yatıyor, ona bir şey demesine gerek yok. Ona giydirmiş şapkasını elbisesini, o onun askeri. O ona tabi zaten. Ona kalkıp hususi bir vesvese vermesine, ona kalkıp hususi bir şey öğretmesine gerek yok. Neden? O onun askeri zaten. E kimle uğraşacak? Şeytanın asıl mücadele ettiği alan kim? Sufiler. Onlar ahlaklarını düzeltmeye çalışıyorlar. Onlar Allah'ı hakikat noktasında sevmek, hakikat noktasında tanımak, hakikat noktasında bilmek, hakikat noktasında iman etmeye çalışıyorlar. Şeytanın asıl mücadele edeceği kavim, bu sufi kavmi.

Şeytanın mücadele ettiği kavim, peygamberlerdir. Ondan sonra velilerdir, ondan sonra sufilerdir, ondan sonra normal müslümanlardır. Ondan sonra? Ondan sonrasıyla uğraşmaz zaten. Onlar kendi kucağında zaten. Şeytan asıl sufi kavmi ile uğraşır. Şeytan asıl sufilerle didişir, onlarla mücadele eder, onlarla savaşır. Onu içkiye götürmek ister, onu kumara götürmek ister, onu fuhşiyata götürmek ister, onu nefsaniyete götürmek ister. Onun gözünü dünyaya çevirmek ister. Onun gözünü kadına, onun gözünü fahşiyata, fuhşiyata, onun gözünü kötülüğe çevirmeye çalışır. Hadi buna bir laf söyle, hadi buba bir çemkir, hadi buna bir laf söyle, hadi bunu indir aşağı, hadi buna öyle hakaret et ki bu çöksün. Hadi bunun öyle eksikliklerini söyle ki bu yolunu değiştirsin, hadi bunu öyle gammazla ki bu dünyasını değiştirsin. Şeytanın işi odur. O yüzden şeytanın asıl hedefinde olan sufilerdir.

O güne kadar senin hiç bir işin sıkıntılı değildir. Ooo gayet normal. Neden? Nefisle mücadele etmiyorsun ki. İslamı yaşayacağım diye bir derdin yok. İslamı öğreneceğim diye bir derdin yok. Allah'ı seveceğim diye bir derdin yok. E işte kandilden kandile Allah aklına gelecek. Cumadan cumaya Allah aklına gelecek. Yolda kediye bir tane bir süt vereceksin, cenneti kazanacaksın, harika! Böyle şeytan küçücük yaptığın şeyleri, senin gözünde devasa bir hale getirecek. O bir tane aç doyurdu, ne iş yaptı, ne iş yaptı! Sen neeeee beş vakit namaz kılıyor muşsun! Hiç, aç doyurdun mu sen? Ben bugün bir aç doyurdum. Peeh! Namaz kılmışın sen, ne olmuş. Tabi! O bir tane aç doyurdu. O bir fakire bir lira verdi, ohooooo cenneti satın aldı o. Sen? Sen habire namaz kılacağım diye uğraşıyorsun. İçin çıfıt çarşısı senin. Sen bir de sufi olacaksın! Gidip bir de sallanıyorsunuz orada siz, kafa sallıyorsunuz ama o bir kedi besledi bugün. Zavallı kedicik orda öyle üşümüş, perişandı. Ya? Onu aldı, süt verdi, onu aldı kapının eşiğine götürdü. Ya cennetlik oldu o. Sen vay Allah'ı zikredeceğim diye uğraş boş boşuna! Neden? Sen bir kediye süt vermedin ki! Ya? O yüzden sen boşunasın! Şeytan bu hale

getirir insanı. O biliyor musun o kim? Kim? Onun dedesinin dedesinin dedesi dervişti. Eeee, hah!

Sen şimdi derviş olacağım diyor. Sen misin derviş! Ya neden? Ya onun dedesinin dedesinin dedesi dervişti. O yüzden o derviş sülalesinden ya! Sen mi derviş olacaksın. Dünkü çocuk, bak işine hadi hadi! Hadi yürü git. Sen istediğin kadar derviş olacağım diye uğraş, asıl derviş o! Hele o biliyor musun ne yapıyor? Ne yapıyor? O bazı zamanlar seher vaktinde kalkıyor, abdest alıyor, bir namaz kılıyor, bir namaz kılıyor… Sen ömrüm boyunca namaz kılmışsın ne faydası var. Eee? O bir gün kıldı, bitti. O yüzden ihtiyaç yok onun. Ya şu camiye gidenler var ya, evet? Boşu boşuna gidiyorlar. Ya neden? Ya onların içi için cıfıt çarşısı. Ya ben öylesine ibadet ediyorum, öylesine kendi kendime kalbim temiz ki namaz kılanların, cami cemaatinin bir anlamı yok. İşte şeytan böyle, küçücük kırıntıları onun gözünün önünde Uludağ gibi yapar. Uludağ gibi yapar! Onun gözünde o küçücük kırıntı, Uludağdır. Onunla böyle dolaşır. Şeytan'ın işi bu. Dikkat et. Sufiyi de böyle aldatır. Sufi de böyle amanın, ne ders çekti ya. Allah Allah! Bir ders çekti, bir ders çekti, bütün sufilerin çektiği ders, nerde ki onun yanında! Şeytanın işi budur. Şeytanın işi gücü, müminleri, müslümanları, sufileri kandırmaktır. İşi gücü budur. O yüzden konuşurken, bakarken, dinlerken, yürürken, her halükarda Davut'a söylediği gibi: 'Ey Davut, uyanık ol.' Davut'a diyor. Ey Davut, uyanık ol. Şeytan seni alt edebilir her an. Kibirlenme, hasetlenme, şiddetlenme, uyanık ol. Diline sahip çık. Gözüne sahip çık, uyanık ol.

İşte o vezir de böyle haset ehliydi. Kime haset ediyordu? O günün din sahibi olan İsevilere. Nasıl son peygamber İsa aleyhisselam olur. Nasıl İsa peygamber olur Musevilik dururken! İsanın peygamber olmaması gerekirdi. Aynı şey Muhammed-i Mustafa'(s.a.v)'e oldu. Bir Peygamberin geleceğini, Museviler de biliyor, İseviler de biliyor. Hepsi de kendi kavminden bir peygamber bekliyor. Ahmed i Muhtarı, Ahmed i Muhammed i Mustafa'yı Sallallahu Aleyhi ve sellem 'i kendilerinden bekliyorlar ama İbrahimi bir peygamber beklemiyorlar. Ne zaman İbrahimi bir peygamber gelince, işte o peygambere haset besliyorlar. Aynı şeydir. Herkes kendi kavminden bekler bir şeyi. Kendi kavminden olmazsa, haset eder, Allah muhafaza eylesin. O yüzden boş yere kulağını da yele verdi, burnunu da. İşte haset ehli, haset ehli, yele vermek şu: Boş, dolu değil. Rüzgar, bir ağırlığı yok. Bir ölçüsü yok. Bir miktarı yok. Yele vermek. Hani bir şeyi yele verir de boşa gider ya, bedavaya gider ya, yele verdi derler. Beyhudeye gitti, bunun gibi. İşte o kimse de kulağını da burnunu da yele verdi yani kulağını yele vermesi, o kimsenin iyi nasihatlar dinlememesi. Dinlemiş olduğu doğruları uygulamaması, burnunu yele vermesi, onun gerçek din kokusunu almaması, gerçek hakikat

kokusunu almaması, hakikatten bir şey, hakikatten bir şey koklayamaması, hakikat kapısının ona aralanmaması. Hakikat, manevi alemden ona bir pencere açılmaması. Onun bir rüya görmemesi. Rüyasında ikaz almaması. Kalbine ilham gelmemesi, kalbine doğrunun doğmaması onun. Onun kabristanın başına gittiğinde, kabristandan ona bir işaret gelmemesi. Namazda ona bir işaret gelmemesi. Zikrullahta ona bir işaret gelmemesi. Kalbinin katılaşması, gözünün körleşmesi, kulağının sağırlaşması. Hakikate yönelik her türlü duyu organlarının kapanması ve ona asla ve asla hakikat ilminin uğramaması. Çünkü o mühürlenmiş. Bunda kafirler, bunun içindedir. Müslümanların içinde de böyle insanlar vardır. Sufilik hayatının içinde de böyle insanlar vardır. Bunlar bölüm bölümdür. Hakikate penceresi kapananlar.

Bir kafirler vardır. Kâfirlik de çok şedittirler, Cenab ı Hak onların kalplerini mühürler. Kâfirlikteki şeditliklerinden dolayı Utbe gibi, Şeybe gibi. Onlar kâfirliklerde ileri gitmişlerdir, Ebu Cehil gibi. Onlar duvar örerler. İman bir kapı ise, o kapının önüne onlar kocaman kocaman duvarlar örerler. Kendileri örerler. Allah örmez o kapıyı, Allah kullarına zulmetmez. Allah kullarına hidayetini açmıştır ama o kullar kendileri hasisliklerinden, hasetlerinden, kâfirliklerinden, bağnazlıklarından, yobazlıklarından iman kapısının önüne duvar örerler. Kendisi örer. Utbe gibi, Şeybe gibi, Ebu Cehil gibi onlara artık bir şey işlemez, onlara bir şey iştemez. Onlar kendi duvarlarını kendileri örmüşlerdir.

Bir de müslümanların içerisinde hakikate kendilerini kapatanlar vardır. Bunlar da La İlahe İllallah Muhammeden Resulullah derler. Hakikat kapısını kendileri kapatırlar. Kur'an'ın bu ayeti böyle olmaması lazımdı, bu hadis i şerif böyle olmaması lazımdı, böyle Sünnet i Resulullah olmaması lazımdı. Ya böyle bir ayet mi gelir, böyle bir ayetin olmaması lazımdı, ya dinin içerisinde böyle bir ayet düşünemiyorum ben. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin hadislerinden böyle bir hadis düşünemiyorum. Bu akla mantığa uygun değil. Bakın aklı onu nereye götürdü, mantığı onu nereye götürdü. Hadis i şerifi inkar etti. Bakın küstahlığı onu nereye götürdü, bakın onun hasisliği nereye götürdü. Allah'la yarışıyor. Hem La İlahe İllallah Muhammeden Resulullah diyor, hem de bu ayet böyle olmamalıydı diyor. Hasetlik, küstahlık onu nereye götürdü. Bu kendi kapısını kendisi örüyor, bu kendi kendine tuğlaları koyuyor. Yapma Kur'an-ı Kerim bu, yapma Sünneti Resulullah bu, yapma. Yapma, teslim ol dine. Dine teslim ol. Din kur'an ve sünnet. Hayır, o diyor ki bu ayet böyle olmamalıydı. Nasıl böyle bir dini ayet olabilir. Böyle bir kur'an'ı kabul edemiyorum. Ya dinden çıkıyorsun diyorsun, anlatıyorsun ona, bundan dinden çıkacaksam çıkayım, ne var ki bunda! Duvar örüyor. Bunlar da, bizim içimizde müslümanız diye

dolaşıyorlar. La İlahe İllallah Muhammeden Resulullah dedikleri için siz kafirsiniz deme hakkımız ve selahiyetimiz yok. Ancak dinden çıkma noktalarını anlatmakla mükellefiz.

Kardeşler, ey müslümanlar, ey dinleyiciler! Kim kur'an ve sünnetten bir şeyi inkar ederse, dinden çıkmış olur. Dinden çıkarsa, nikahı da düşer. Allah muhafaza eylesin evliyse. Yapmayın, yapamadığınız dini hükümler var ise deyin ki yapamadık, nefsimize uyduk. Ah biz o hale gelemedik daha. Ben namazı kılamıyorum henüz daha, ben o hale gelemedim. Allah yardımcın olsun. Cenab ı Hak senin gönlüne namazı sevdirsin. Cenab ı Hak onun gönlüne orucu sevdirsin. Dini hükümleri ona sevdirsin. Bir derdimiz yok. İnkar etmei reddetme. Bi de işin bu tarafı var. Bir de hased ehli var. O da sufilerin içersinde. Onlar da manevi hayatlarını helak ediyorlar. Kendisince şöyle görüyor. Ben rüyamda görmeliydim. Ben rüyamda görmediysem, bu böyle değildir. Bana söylenmesi lazımdı. Bana söylenmedi, bu böyle değildir. Benim görmem lazımdı. Biz neden görmedik, biz neden duymadık, biz neden olmadık. Bize neden söylemedin. Reddettik! Kardeş, bir şeyh, ben şeyh efendinin zamanında Allah rahmet eylesin, ilk zamanlarda gidiyorum şimdi, bi kimseye diyorum ki kardeş bir şeyh arayın. Tabii olun bir yere, istihare yapın. Bizim istihare yapmamıza gerek yok. Neden? Bir şeyh olsaydı, Mustafa Efendi bize söylerdi. Allah Allah! Bir şeyh olsaydı bize Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri söylerdi. Anlatıyorum, bunları dinliyordum ben. Kardeş, yapma etme, Abdullah Efendi'yi kabul etmen şart değil. Bir mürşit ara kendine, bir üstat ara kendine. Yok, hayır. Hala da aynı noktada onlar, değişmedi. Neden? Abdullah efendiye nasıl olur ya, olmaz! Neden? Abdullah Efendi olsaydı filanca olurdu, olsaydı fişmanca olurdu. İsimler vardı. Neden? Abdullah Efendi olmaz. Ya? Onlarla Abdullah Efendi arasındaki fark ne? Abdullah Efendi olmaz kardeşim. Allah Allah, neden sebep ne, sebep ne? Olmayışının sebebi ne? Aynı şeyhe intisab etmişler, aynı şeyhin, aynı babanın evladı değil mi? Olmaz. Evet, bunları dinlemiş insanım ben. Onlara hala da maneviyattan bir nefes gelecek, bekliyorlar daha. Bunun gibi, onlar da kendilerince bu da sufi hayatın küstahlığı. Onlar derler ki bu nasıl görür Hazreti Peygamber Efendimizi! Kadınların arasında da vardır mesela, işte böyle kadınların arasından başı açık bir bayan kardeşimiz Hazreti Peygamber Efendimizi görüyor. Önceden bu daha fazla, herkes dönüyor, nasıl görür o, başı açık! Ya neden? Hz Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri başı açık bayanların Peygamberi değil mi? O günah işleyen ümmetin peygamberi değil mi? Kim günahsız ki ama kendi günahını görmekten uzak olanlar, başkalarının günahlarını gözlerinin önünde şeytan onun büyütür, onun günahına takılır. Bu nasıl görür

ya! Ya, işte Mustafa abi de kalkıyor, Seyit Taş'la dolaşıyor ya. Seyit Taşla dolaşılır mı! Eee? Abi bizle dolaş. Ne istiyorsan biz verelim.

Aaa! Hoş geldin 23 Nisan. Seyit Taş'ın nesi var dedim ben. Abi, bırak ya. Onla uğraşılır mı ya! Onla dolaşılır mı ya, sana yakışıyor mu abi ya! Allah Allah, neden? O kendince kendi aklınca oynuyor. Aklını padişah etmiş kendine. Küstah, küstah! Bu da sufilerin küstahları, bu da sufilerin hasetleri. Bunlar da ne yapıyorlar? Kulaklarını burunlarını yere veriyorlar. Yele veriyor. Oraya şeyh Efendi birisini tayin etmiş. Ben ona itaat etmem ya. Neden? Ya omu dersimizi yaptıracak bizim ya! Yele vermiş kulağını, burnunu. Evet, yele vermek bu. Ha, kim yaptırsın sen söyle o zaman. Nasıl yani? Basbayağı, gel abiciğim otur şuraya. Kim ders yaptırsın sen tayin et. Ya ben öyle demek istemedim. Ya ne demek istedin? Ne bu? Bu ne? Veya Hacı Erkan'a birisi demiş, seni bir daha burda görmek istemiyorum demiş. Unutmadığım anektodlardan birisi. Hacı Erkan da ona demiş. Beni buraya sen getirmedin demiş buraya. Efendim dikti beni demiş. Ancak o demiş burdan git derse giderim. Senin demenle olmuyor demiş. Nasıl yani demiş. Ben yarın seni burda görmek istemiyorum. Yok demiş. Ben yarın gene geleceğim buraya, beni Efendim dikyi buraya demiş ona. Bir gün sonra mı, iki gün sonra mı ne geldi Hacı Erkan yanıma. Selamünaleyküm Aleykümselam. Böyle böyle oldu. Dedim maaşallah gel dedim Hacı Erkan, bir sarılayım bakayım sana bir. Aferin dedim. Ha. Tabii ertesi gün gene gördü adam onu orda. Kulağını yele verirsen, şeyhini dinlemezsin. Burnunu yele verirsen, şeyhinin kokusunu bulamazsın. Kulak, burun düşünebiliyor musunuz, aslında Hz. Mevlana kestirmeden atıyor. Kulak, burun aklın elemanlarıdır. Kulak, burun kalbin elemanlarıdır, azalar, göz, kulak burun duyu organları, bunlar aklın emrinde, aklın elemanlarıdır. Sen kulağını, burnunu yele verirsen, aklın gitti senin. Mecnunlaştın, delileştin, aptallaştın, salaklaştın, geri zekalı oldun, embesil oldun. Senden hiçbir şey olmaz. Neden? Sen, kulağını, burnunu yele verdiysen, aklını da yele verdin çünkü. Aklını da yele verdin. Oğlum senin şeyhin kim? X kimse. Sen onun ağzına baksana. Kulağını burnunu ona dayasana. Yok. Filanca abi böyle dedi ama ya. Ne? Filanca abi böyle dedi Ha sen onun dervişisin demek. Filanca abi ne dediyse ona bakacaksın şeyhinin sözü varken. Hacı Erkan da öyle yapacaktı yani. Aaaa beni burda görmek istemiyorsun, ben gelmeyeyim o zaman yarın diyecekti. Ne olacaktı? O arkadaşa kulağını, burnunu yele vermiş olacaktı. Aaaa! Öyle olmadı bak. Kulağı yele vermek bu. Dikkat edin.

Allah muhafaza eylesin.

"Bu işi de haset iğnesiyle işledi. Yoksulların canlarını iğneledi, zehirledi, onların canlarını zehirlemek ümidiyle yaptı."

İşte bu aldatmaları bu kandırmaları bütün o ortayerdeki fitneyi ficürü insanların normalde fakir fukaranın canını yakmayı, bu hasetle yaptı. Bu haset onu yakıp yıkıyor çünkü. Bu haset onu yakıp yıktığından, o da etrafı yakıp yıkıyor. Hased ehli sadece kendini yakıp yıkmaz. Etrafı da yakar yıkar. Sadece kendi canını bozmaz, etrafındaki canları da bozar. Fitneci sadece kendini helak etmez, etrafındakileri de helak eder. O yüzden fitnenin başını ezmek gerekir hep. Birisi fitne çıkarıyorsa hemen tıkıycan onu. Hz. Mevlana der ya sen seli baştan önle. Bir sivilce çıkmış. Sivilce deyip geçme. Sivilceyi tamir et. Sık, irinini çıkar temizle onun. Küçücük çıban deme. O çıban vücudu hastalıklı hale getirir. Kalbine gelen küçücük bir vesveseyi önemsememezlik etme. O vesvese kalbini bozar. Tarumar eder seni. Sen günah küçük dersin, o sende büyür. Seni helaka götürür. Sen küçük bir şey zannedersin. Kızın birisi ile böyle bir konuşur, sohbet eder, küçük bir şey zannedersin. Yarın öbür gün kızın namusunun kalmadığını görürsün. Küçük bir şey zannedersin, oğlun bir sigara içer önce, yarın öbür gün esrarla bitmez, kokainle morfinle gelir önüne. Sen öyle küçük bir şey görme. Sen ya yarın ya bugün de yorgunum ya yarın onda dükkanı açayım dersin. O iki olur, o üç olur, o dört olur. İflas ettiğini görürsün. Ne kadar hanım harcayacak? Beşyüz lira. O bir ay yediyüz lira harcadı. Onun hesabını sormazsan o bir dahaki ay binyediyüz lira harcar o.

Adam almış, o cep telefonu kaç para? O iki milyar lira. Bunun şekli hoşuma gitmedi ya, ben bunu değiştireyim. Aaa, gitti bir liraya sattı, gitti iki liraya bir tane daha telefon aldı.

O yarın o telefonun da şekli hoşuna gitmeyecek. Bir daha değiştirecek onu. Kadınlar adamların ipini çekin bu noktada. Bir şeyi küçük görme. O küçük büyüyecek, disiplin et. Kendinde de küçük görme. Ya namazı ben gece kalkar ikide üçte kılarım ya, yatayım ya, yorgunum ya. Bu yorgunlukla da ne yapayım, iki de üçte kalkarım ya, kesin kalkarım ya, yat. Kalkmadın! Ne ceza vereceksin kendine? Olmadı, bu bir seferle başlar. Ondan sonra yatsı namazını askıya astığını görürsün. Namaz indi dört vakte. Ne oldu? Yatsı gitti. Eee sabah namazında kılarım ya, kalktığımda da kılarım. Ya şeyh efendi de söylüyor ya, hoca efendi de söylüyor ya, kalktığınızda da kılın diyor ya. Ya ne yapalım ben yorgunum, argınım. Gece tweet atıyorum da işte, facebookta da dolaşıyorum, orda da ben tebliğ ediyorum, orda da insanlara doğru söylüyorum. Eee? Ya facebook dünyasında da doğruların söylemesi lazım. Başka dünya kalmadı, arkadaş kendini faceboka adadı. Sabah namazı yok. Kalktığında kılacaktı ama sabahleyin kalktı, facebookta dün gece birisiyle çatıştıydı o. O ne cevap yazdı diye ona bakmak için kalktı. Hadi bir daha çatışmaya başladı. Gitti sabah namazı, baybay! Ne? Arkadaş

facebok mücahidi. Gitti sabah namazı. Yele verdi kendini! Gitti, küçük gördü, gitti. Küçük görme. Ezan okundu namazını kıl, küçük görme, küçük görme.

Ya ben çok samimiyim, evlenmek için konuştum. Harika! Kaç sefer konuştunuz kızım? Bayana soruyorum. Ya işte, ııı,ıii, ıii… Aaaa diyorum 29 harfi de çıkaracak mısın şimdi? Samimisiniz, tamam. Üç sefer konuşma hakkınız var. Bitti! Annenin babanın haberi var mı? Aaaa, eee, başlıyor yine. Kızım haram yapma! Küçük görüyor onu. Annesi, babası da diyor zaten evleneceksen evlen. Kendine bul bir tane sen. Hocam evlensin artık bu. Bulsun kendine bir yer. Bana mı söylüyorsun dedim bunu. Bu durdu. Haram dedim ya. Nasıl kendi kendine bulacak bu! Sen bu kızını sokağa atıyorsun. Hocam şimdi herkes öyle buluyor ama! Sen öyle mi buldun dedim. Ses yok. Küçük görüyor. Haramı küçük görmek, götürüyor, gidiyor. Allah muhafaza eylesin. İşte o küçük görenler, hasete düşenler, kibre düşenler, fesada düşenler, fitneye düşenler. Yiyip bitiriyor ortalığı. Allah muhafaza eylesin.

"Hasetle burnunu buran; kendisini kulaksız, burunsuz eder."

Hasetle, kıskançlıkla burun bükmek yani birisini beğenmemek, kibirlenmek. Bu mu canım ya! Hadi onu mu dinleyeceğim ya. Hadi ya, oymuş mu ya, boş ver ya! Burun büküyor, beğenmiyor. Haset, kibir dünyasına düşmüş. O mu hoca olacak ya. Onun hertarafı hoca olsa ne olacak ya, cebimden çıkarım ben öyle binlerce hocayı. Allah Allah! Kim, o mu ya! O mu şeyh olacak ya. Onun yaptığı şeyhliği ayaklarıma yaptırırım ben ya. Maşallah, sübhanallah! Beğenmeyecek ya! Ohooo, neymiş de sanatkarmış o. Onun yaptığı sanatı ayaklarımıza yaptırırız biz. Ha bi ayağını uzat ya, bi yap. Bi yap! Bi çık! Birinin şimdi Cevdet'in yaptığı ustalığı ayaklarıma yaptırım demesi gibi. Al kardeş araba burda. Adam oto elektrikçisi, kocaman tabela yazmış İnegöl'de, oto elektrikçisi, kocaman ama tabela. Araba arızalı. Ben de derse gidiyorum. Cevdet'e dedim, Cevdet böyle böyle. Dedi bir oto elektrikçisine gir. İşte orda dedi küçük bir üstünde, arabanın üzerine şey var, ne o, akü var. Onu bir ölçtütdür dedi. İyi. Ama tabela böyle kocaman. Sanayide baktım açık orası. Cınnn, girdim ben içeriye şimdi Selamünaleyküm Aleykümselam. Hayırlı sabahlar. Hayırlı işler. Allah razı olsun. Tamam. Dedim abicim bunun üzerinde bir küçük şey varmış ne o akü varmış. Onun dedim voltajı ölçülecekmiş.Adamın duruşu bu, bir elinde pense, bir elinde tornavida, böyle duruyor ama adam böyle kahraman gibi. Ben kaputu açtım, ondan sonra, kahraman başımda. Ondan sonra e ben de hemen öyle çok aşina değilim. Biz böyle işte Cevdet'e bırakıyoruz arabaya gidiyoruz. Ben altında neresinde ne var bakmıyorum ki! İşim o değil. Ha ben de baktım üstünde kocaman bir kapak var. Ee hiçbir şey görünmüyor. O bakıyor ben bakıyorum.

Bir tabelaya baktım kocaman, bir adama baktım, bir de adamın şaşkınlığına baktım. Adama dedim kardeş senin benden bir farkın yok kapat dedim kapağı. Cevdet diyor ki tarif edeyim ben ona neyin nerede olduğunu. Hatta tarif ettin galiba değil mi Cevdet? Tarif etti bir de, bulamıyor adam. Haa, ondan sonra ne diyecek. Ben onun yaptığı ustalığı ayaklarıma yaptırırım. Hoş geldin 23 Nisan! Gel yap, hadi bakalım. Kolay değil. O da vardır ya böyle ortamda çok, aaa onun yaptığı her şeyi ayaklarına yaptırır. Allah muhafaza eylesin. İşte böyle yere verenler, küstahlık yapanlar böyle, hasetle uğraşanlar, ne yaparlar? Kulaksız, burunsuz olur.

"Burun ona derler ki bir koku alır. Koku da onu bir mahalleye ulaştırır."

Ha, burun neymiş? Koku alacak. Burun din kokusu alacak. Burun maneviyat kokusu alacak.

Burun peygamber kokusu alacak. Burun veli kokusu alacak. Burun sufilik kokusu alacak. Burun evliya kokusu alacak. Burun buram buram islam kokusu alacak. Buram buram mümin kokusu alacak. Burun ona derler. Yemek istiyorsun, nasıl yemeğin kokusunu alıyorsun ya, gidiyorsun ya yemeğe doğru, kokla etin kokusunu. Alıyor musun? Alıyorsun. Dinin kokusunu da alacaksın. Etin kokusunu alıyorsan, dinin de kokusunu alacaksın. Etin kokusunu alıyorsan velinin de kokusunu alacaksın. Etin kokusunu alıyorsa burun, peygamberin de kokusunu alacak. Peygamber kokusu almayan burun burun değil. Zikrullah kokusu almayan burun, burun değil.Din kokusu almayan burun burun değil. Evliya kokusu almayan burun, burun değil. O burun, koku alacak. Ne yapacak? Seni bir mahalleye sürükleyecek. Seni hakikate sürükleyecek. Seni dine götürecek. Seni maneviyata götürecek. Seni Allah'a götürecek. Seni Resulullah'a götürecek sallallahü ve selleme. Burun koku alacak. Burun koku almıyorsa, yok. Hani diyor ya Cenab ı Hak, işte Allah'ın dostları, Allah'ın boyasıyla boyanırlar. Göz görecek Allah'ın boyası ile boyalananı. Kırmızı ruju tanıdın ya, sarı ruju tanıdın ya, allığı tanıdın ya, Allah'ın boyasını da tanı. Giyeceğin elbisenin hangisinin hangisine gideceğini, renklerini tanıdın ya, Allah'ın rengine de boyananları da tanı. Ne ile neyin yakıştığını harika yakıştırıyorsun ya renk cümbüşü haline getiriyorsun ya kıyafetlerini, Allah'ın boyasını da tanı, tanıyacaksın. O zaman gözün gördü, o zaman burnun koku aldı.

"Kim koku almıyorsa burunsuzdur."

Kim koku almıyorsa burunsuzdur. Burnun olsa ne olacak? Koku almıyorsun. Usta Kayhan döner de çakmış döneri kocaman, penceresini de açmış. Ordan Kahhan camiinden aşağı doğru koku gidiyor. Sen o kokuyu alıyorsun, usta da gülüyor ordan şimdi. Kokuyu alıyorsun sen, oh döner mis gibi koktu, bursa döneri, harika. Eeee, başka? Caminin kokusunu almıyor

ordan. Orda cami var, namazın kokusunu almıyor. Namaz var, namazın kokusu yok. Allah muhafaza eylesin. 'Kim koku almıyorsa burunsuzdur.' Burnu olsa dahi, burnun koku almıyor. Ne işe yarar? Bende burun var. Bende koku şeyi yok mesela öyle hassasiyetim yok benim. Çok kötü kokması lazım ki o zaman anlayayım. Öbür türlü ben anlamıyorum, benim burnum fazla kokudan. Hatta bana diyorlar bir şey korktun mu? Ben yapıyorum, yok diyorum, ben bir koku almadım diyorum. Allah Allah, bir şey kokuyor mu diyor. Çok ağır kokarsa diyorum, ben anlıyorum. Çok ağır kokmazsa anlamıyorum diyorum ben. Ağır, ağdalı korması lazım her ne kokacaksa. Öbür türlü anlamıyorum ben. Bunun gibi, e burnum yok gibi benim. Neden? E almıyor koku, bunun gibi. Haaa, dini olarak da koku almıyorsan, o zaman senin burnun koku almıyor. Yok hükmünde. Allah muhafaza eylesin.

"Koku da dini kokudur ancak."

Koku da neymiş? Gerçek koku, din kokuyormuş.

"Koku alıp da buna şükretmeyen, nimete kafir olmuştur. Kendi burnunu kırmıştır."

Koku aldın. Dini kokuyu aldın. Din kokusunu aldın. Allah kokusunu aldın. Resulullah sallallahu ve sellem kokusunu aldın. Maneviyat kokusunu aldın. Buna şükretmiyorsan, buna hamdetmiyorsan, bunu yerine getirmiyorsan gereğini, sende nimete kafir oldun. Ay, rüyanda gördün ama bir işin ver, bir işin var gidemedim bir türlü. Vay ben hocam rüyamda gördüm sizi ama ben yapar mıyım yapamaz mıyım diye düşünemiyorum. İşte bir türlü karar veremiyorum. Yapamazsın sen. Nimete şükrün yok. Sana bir nida gelmiş, sana bir mektup gelmiş, sen mektuba cevap vermiyorsun. Sana bir selam gelmiş. Sen selama cevap vermiyorsun. Sana gökten bir ip sarkıtmışlar, sen ipe cevap vermiyorsun, tutunmuyorsun o ipe. Sana bir perde izletmişle bak, mana var. Bak Hz. Resulullah var, bak Allah'ın velileri var, bak Abdulkadir Geylani var, bak Ahmet Er Rufai var, bak Ahmet el Bedevi, İbrahim Dusuki, Şeyh ebu Hasan el Şazeli var. Bak Hazreti Mevlana hazırlanmış bak bekliyor, gör, seyret. Seyrettin ama senin zamanın yok ya. Senin bu işlere ayıracak zamanın ve vaktin yok. Vah yavrum! Sen nimete şükürsüzsün. Sen nimete küfrettin. Nimete hakaret ettin. Sen ne yaptın? Nimete kafir oldun?

Hani İsa'nın havarileri dediler ki ya İsa, Allah'ına yalvar da Rabbine yalvar da gökten bize bir sofra indirsin. İsa aleyhisselam dedi ki siz edebi aşıyorsunuz. Sizler edebi açıyorsunuz. Ama ben bunu Cenab ı Hakka yalvaracağım dedi. Namaza durdu. Ya Rabbi dedi. Bize cennetinden, cemalinden, vahdaniyetinden, uluhiyetinden bize sofra indir. Cenab ı Hak dedi ki ey İsa, havarilerine söyle, ertesi güne bir şey bırakmasınlar. Sana sofrayı indirdik ama o havariler nimete nankörlük ettiler. O havariler nimete şükürsüzlük

ettiler. O havariler nimete küfür ettiler ve ne yaptılar? Ertesi gününe ayırdılar lokmaları. Oysa Cenab ı Hak onlara dedi ki bu nimet benim katımdandır. Bunun sayısı, adedi yok. Yediğinizi yiyin, yemediniz yiyecek olanlara dağıtın. Sakın ertesi gününe bir şey bırakmayın, biriktirmeyin. Benim sofram her gece gökten inicidir. Benim sofram her daim size kurulacaktır. Allah'ın vaadini bildikleri halde, İsa'ya ve Allah'a isyan ettiler. Nimete küfür ettiler. Cenab ı Hak sofrayı onlardan kesti. Dikkat et! Havarinin sofrası kesildiyse, senin de sofran haydi haydi kesilir. Nimete hainlik yapma. Maneviyata vefasızlık etme. Gördüğün rüyaya tabi ol, gördüğün hale tabi ol. Allah'ın sana lütfunu ve ikramını, ihsanını sen namertlik edip küfür etme. Etme! Vaktaki Musa'nın kavmi de aynı yapmıştı. Onlar da aynı şeyi yaptılar. İnsanoğlu!

Musa aleyhisselamın kavmi de önce onu yaptı. Dedi ki Musa'ya dediler ki bizi burayı, bizi buraya çöle getirdin. Biz ne yiyeceğiz ya Musa. Biz ne yiyip içeceğiz? Senin peşine düştük senin arkana gittik. Ne güzel bizim bahçelerimiz vardı, hanlarımız vardı, hamamlarımız vardı. Biz rahat ediyorduk. Firavun da vardı başımızda. Biz firavunun yönetiminde rahattık. Sana iman ettik. Senin peşine düştük. Evimizden, yurdumuzdan, yolumuzdan, her şeyimizden olduk. Biz şimdi ne yapacağız bu çölün ortasında. Bizi buraya getirdin, bıraktın dediler Musa'ya. İmanlarını yele vermeye kalktılar. Hz. Musa yalım yalım yalvardı. Yarabbi dedi benim halim sana malumdur. Cenab ı Hak dedi ki ey Musa, kavmine söyle, şu ağaçtan, şu ağaçtan bıldırcın, cennetten bıldırcın eti ile helva yesinler. Cennet helvası. Acıkan gidiyordu ağacın dibinden elma toplar gibi pişmiş bıldırcın eti ile helva yiyordu. Acıkan gidip ordan gidiyor, cennet nimeti, ağaçtan. Cenab ı Hak ağacı sebeb ediyor.

Aynı ağaçtan Cenab ı Hak Musa' ya da ilham etti. Musa'ya da vahyetti. Bir ağaç var orta yerde. O ağaçtan Cenab ı Hak konuşuyor, kelam ediyor. O ağaçtan yiyecek alıyorlar, içeecek alıyorlar, bıldırcın eti alıyorlar, helva alıyorlar. Hiç vallahi dışkı muhabbeti de yok, tuvalet muhabbeti de yok. Ye, iç, Allah'ı zikret, ibadet et! Cenneti senin ayağına getirmiş ama onlar edebi aştılar. Nimete nankörlük ettiler. Nimete hainlik ettiler. Nimete küfrettiler. Hamd edip, şükredip, ibadet edeceklerine küfre düştüler. Bu manada ne küfür ne imansızlık değil. Dediler ki ya Musa, biz soğan sarımsak yemek istiyoruz. Biz ekeceğiz, buğday-arpa yiyeceğiz. Biz eski günlerimizi özledik. Ne güzel önceden buğday ekerdik, ekmek yapardık yerdik. Ne güzel, önceden işte soğan ekerdik, sarımsak ekerdik, pırasa ekerdik, ıspanak ekerdik, pişirirdik bunları yerdik. Eee? Biz şimdi yine aynı şeyi istiyoruz. Bu cennet nimeti istemiyoruz. Hainliğin böylesi! Cennete koysan ne olacak ki? Hain, hain.

Şeytan! Cennete koysan ne olacak ki! Şeytan, şeytanlığını yapacak. Cennetin ortasında olacak olsa ne olacak ki! Edebi aştılar, nimete küfran ettiler.

Hamdet maddi manevi. Nimete hamdet. Cenab ı Hak lütfetmiş, ikram etmiş, ihsan etmiş. Namaz kılıyorsun, hamdet. Namazına devam et. Zikrullaha oturmuşsun, hamdet. Zikrullah halakasına oturmuşsun, cennet bahçesine oturmuşsun. Ha İsa'nın kavmi, ha Musa'nın kavmi. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in kavmi. Cennet bahçesine oturmuş. Zikrullah halakası. "Ey ashabım. Siz dünyadayken cennet bahçelerine uğrayınız. Ya Resulallah, dünyada cennet bahçesi var mı? Evet. Neresi Ya Resulallah? Zikir halakaları." Allah'ım! Sen bu zikir hala kasını terk etmekle, Musa'nın kavmiyle, İsa'nın havarileri arasında bir farkın mı kaldı? İsmi değişti. Sen de Cenab ı Hakkın sana vermiş olduğuna küfrettin. Alla sana cennet nimeti bahşetmiş. Zikrullah halakasına oturtmuş. Kimin halakası olursa olsun, Ahmet efendiymiş, Mehmet Efendiymiş, Hüseyin Efendiymiş. Başındaki zakir Hacı Mehmetmiş, Adnanmış, Hüseyinmiş, x yerde bilmem kimmiş. Başındakine ne bakıyorsun. Zikrullahtan halakasındasın be gafil. Cennet nimetinde oturmuşum. Cennet sofrasında oturmuşsun. Cennet bahçesinde oturmuşsun. Sen cennet bahçesindesin, yemene baksana. Ne farkın kaldı Musa'nın kavminden? Ne farkın kaldı İsa'nın havarilerinden? Sen de nimete nankörlük ettin. Cennet bahçelerine uğradığınızda onların meyvesinden yiyiniz. Ya Resulallah, Cennet bahçesinde dünyada meyvesi var mı ki? Evet. Zikrullah halakalarında oturup Allah'ı zikretmekliğiniz. Zikrullah halakasında Allah'ı zikretmekliğiniz cennet meyvesi.

Haberin yok. Burnun koku almıyor. Kulağın duymuyor. Ağzın tat almıyor, ağzın tad almıyor, kalbin tat almıyor, gözün körleşmiş. Oturduğun zikrullah halakasında Cennet nimetinden habersizsin. Bir de halakayı terk ediyor kimisi. Al, destur, bismillah. Ne farkın kaldı İsa'nın havarilerinden? Ne farkın kaldı? İşte şükretmeyen, hamd etmeyen, onun kıymetini bilmeyen, onun kıymetini bilmeyen üzerinde öyle. Ya bu akşam zikrullah vardı. Ne yapalım, e aman ya gidemeyeceğim ya bugün ya. Neden ya? Ya yorgunum bugün. Öbür çavuş, zakirler de arıyor. Kardeş bu akşam ders var. Ya abi bakarız. Ahmak! O seni cennete davet ediyor. Kendini bir şey zanneden küstah! O seni, cennet sofrasına davet ediyor. Ya geldik yine ya, Hacı Mehmet yaptıracak zikrullahı ama Allah Allah ya, bu Hacı Mehmet yaptırmasa. Geri zekalı! Haberin yok hiçbir şeyden. Otur oturduğun yere. Allah'ı zikretsene sen. Sen cennet nimetine dalsana. Sen cennette dolaşsana. Bir kafanı kaldır, bir bak etrafında ne var? Cennete girmişsin. Hiç mi merak etmiyorsun? İnanmıyor ki cennette olduğuna. Oturduğun halakannın cennet olduğuna inansan, cennette dolaşacan perdeden perdeye geçecen. Allah cennet

halkına cemalini gösteriyor. Cenab ı Resulullah sallallahu ve sellem hazretleri diyor ki dünyadayken siz cennet bahçelerine uğrayınız. Oraya uğradığınızda cennet nimetleri ile nimetleniniz. Cennetteki en büyük nimet Allah'ın cemalullahı. Allah cennet halkına gösterecek kendini.

Sen mahşeri bekliyorsun. Mahşer her gün kuruluyor. Sen neyi bekliyorsun? Sen kafanda bir hayal var senin. Sen dünya bozulacak, kıyamet bozulacak, güneş gelecek de arkadaş mahşere gidecek de mahşerde hesabı kitabı olacak da ordan cennete gidecek de cennette Allah'ın cemalini görere kardeş. Ne zaman? Taaa öldükten sonra. Be kardeş sen cennet bahçesinde geziyorsun, farkında değilsin. Uyan, kendine gel, ferasetini aç, burnunu aç, gözünü aç, kulağını aç, kalbini aç, aç kendini aç, aç be aç kendini. Cennet bahçesindesin. Nerde? Zikrullah halakasında. Zikrullah halakasında. Zikrullah halakası, cennet bahçesi. Orda cennet nimetleri ile nimetleniniz. Cennetteki en büyük nimet Allah'ın vechullahı. Cenab ı Hak tecelli edecek cennet halkına. Cennet halkına Allah tecelli edecek. Sen daha ne cenneti bekliyorsun ya! Yok. Bizimki bakacak o sarığını nasıl sarmış. Ya neden böyle sarmış ya, kıpkırmızı sarmış ya, var mı ya dinimizde kırmızı sarık ya! Ulan bunlar da ya kafayı kırmış ya! Bu ne ya! Bu ne ya sapsarı ya. Allah Allah kırmızı, sarı kırmızı. Bak bir de galatasaraylıymış gibi. Onun sarığı sarıydı da onunki beyazdı, onunki kırmızıydı, onun üstünde şu vardı, onun üstünde bu vardı… Vay ya şu sohbet bitsede gitsek ya. Ya şu zikrullahı da uzun yapmaya başladı ya bu ara ya. Ne yapmağa uzun yaptı ya zaten ayda yılda bir geliyoruz buraya, zorla getiriyoruz zaten kendimizi. Cennet bahçesi! Nimete nankörlük etme. Bir gün o halakadan kilometrelerce uzak olduğunu görüverirsin. Görüverirsin!

Hani diyor ya: 'Ey Habibim! Sakın ha, yüzünü gözünü onlara çevirme. Allah seni onlardan ediverir.' Allah seni onlardan ediverir! Sen sakın cennet halakasına, cennet bahçesine, böyle küçümseyici gözle bakma. Gidiverirsin. Gidiverirsin! Evinde çok kıymetli derviş olursun. Gidiverirsin! Zikrullah halakalarından uzak, muhteşem bir sufi olursun. Gidiverirsin! Evinde de ne zikirler yaparsın sen ama! Oooo, coşarsın da coşarsın da! Bin tane ondan, bin tane ondan, bin tane ondan. Yarın sabahleyin kalktığında vatan kurtarmış kahraman gibi dolaşırsın. Şeytan seni o hale getirir. Halakadan bir anda uzaklaştığını görürsün. Nimete nankörlük etme. Burnun her daim koku alsın. Gözün her daim görsün. Feraset ehli ol. Müminin ferasetinden korkunuz. O Allah'ın nuru ile bakar. Sen zikrullah halakasına ne ile baktın? Sen kıldığın namaza neyle baktın? Sen aldığın abdeste ne ile baktın? Sen gittiğin yola ne ile baktın? Ne ile baktın! Allah muhafaza eylesin.

'İşte koku alıp da buna şükretmeyen.' Koku almış mahalleyi bulmuş, koku almışsın mahalleyi bulmuşsun. Güzel kokuların çıktığı yere oturmuşsun. Nimete şükret, hamdet, otur, Allah'ı zikret. Otur cennet bahçesinde dolaş. Otur cennet bahçesinde cennetin nimetleri ile nimetlen. Allah'ın sana bahşettiği, lütfettiği, ikram ettiği, ihsan ettiği o sayısı sonsuz nimetlerini tefekkür et, otur, edebinle, terbiyenle. Aman, saygıda kusur etme. Aman sevgide kusur etme. Aman dilini muhafaza et. Aman gözünü muhafaza et. Sakın ordan birisine burun kıvırma. O öylesine bir Allah diyendir ki bilemezsin. Ona burun kıvırdığından dolayı, kilometrelerce uzaklara gidersin. Nice virane gibi görünenler vardır, içinde define saklıdır. Sen birşeye benzetmezsin ama Allah onu bir şeye benzetmiştir. Sen onu kaale almazsın ama Allah ona vermiştir vereceğini. Allah vermiştir vereceğini. Sen burun bükersin de Cenab ı Hak burnunu kırıverir senin. Ebediyen, bir daha koku alamazsın. Kimseyi hor hakir görme. Bundan derviş olur mu deme, bundan şeyh mi olurmuş deme, bundan zakir mi olurmuş deme, bundan çavuş mu olurmuş deme, bu mu ya semazen başı bizim deme, bu mu bizim grup başımız ya deme, bu mu bize ders yaptıracak deme. Burnun kırılıverir, burnun kırılır da ebediyen bir daha koku alamazsın, ebediyyen! Ebediyen koku alamazsın. Bu öyle ince bir perdedir. Havariler bir edepsizlik ettiler, Cenab ı Hak sofrayı kaldırdı. Bir daha İsa aleyhisselamın havarilerine sofra indirmedi. Musa aleyhisselamın kavmi burun kıvırdı. Soğan sarımsak yeyeceğiz bundan sonra dediler. Cenab ı Hak onlara bir daha cennetten nimet vermedi, kesiliverdi güvercin eti ile cennet helvası. O gündür bugündür kesilik.

İsa'nın havarilerinden nimet kalkıverdi. O gündür bugündür kesilik. Bir daha inmedi onlara sofra. Bir daha inmedi onlara sofra. Bu ince bir perde. Bu ince bir perde. Sana nimet geldiyse, bu ince bir perde. Nimete şükürsüzlük etme. Bu nimet normal nimetler değil. Ekmek değil, su değil bu. Bu et değil, helva değil bu. Bu cennet nimeti! Bu cennet halakası, bu cennet meydanı, bu cennet meydanı kardeş! Sen kime burun kırıyorsun, kime burun kıvırıyorsun sen, neye burun kıvırıyorsun sen! Korkarız ebediyen burnu kırılır diye birisinin. Kendimiz üzerinde dahi korkarız. Yarabbi nimetini arttır. Bizi hamd edenlerden eyle, bize lütfettiklerinden eyle, bize ikram ettiklerinden eyle, bizlere ihsan ettiklerinden eyle. Bilerek bilmeyerek işlediklerimizden bizleri sorunlu eyleme. Sorumlu eyleme Yarabbi. Sorumlu eyleme Yarabbi. Allah muhafaza eylesin inşallah. Şükret! Emre bak, şükr et! Ayeti kerime: 'Allah'ın nimetlerine şükredin. Allah'ın verdiklerine şükredin.' Şükret! İnsanlar bir bardak çay vermiş, ona teşekkür et. Birisi tebessüm etmiş, teşekkür et. Birisi elini uzatmış, teşekkür et. Allah sana ne verdiyse hamdet, şükret. Allah ne verdiyse, hamd edenlerden ol, şükredenlerden ol, şikayet

edenlerden olma, nankörlerden olma, vefasızlardan olma, hainlerden olma, hançerleyenden olma. Topuklarının üzerinde dönüp gidenlerden olma. Zorluğu gördüğünde kaçanlardan olma. Sırtını dönenlerden olma. 'Hamdenlere, nimetlerimizi arttırırız' ayet i kerimesini kendine, kendine ölçü bil. Hamd etmeye devam et. Ya, şükret ya da diyor ki:

"Şükret, şükredenlere kul köle ol. Onların huzuruna öl de ölümsüzlüğe ulaş."

Ya şükret, ya da şükredenlerin yanında dur. Hani var ya her daim Allah'ı zikredenler, hani var ya her daim Allah'ı seyredenler, her daim Allah'ın bu noktada sıfatlarının tecelliyatlarına mazhariyet kazananlar, her daim Allah'la alışverişte olanlar. Kim Allah'ı zikrederse, Allah da onları zikreder. Hakkı ile zikredenler vardır kulların içinde. Bunlar peygamberlerdir, velilerdir. Onlar Cenab ı Hak'la her daim alışveriştedirler. Her daim onlar zikrullah halindedirler. Onların huzurunda durmak dahi o hal ile hallenmekdir. Hani insan birisini sever, sevdiği kimsenin amelini işlememiştir ama sevdiğinden dolayı o amelle amellenmiş gibi ya sevaba girer ya günaha girer. Ya sevaba girer sevdiği kimse kimse ya da onunla beraber günaha girer. Tarkan aşığı ya, Tarkan' a aşık. Tarkan'la beraber koş. Evet! Kime aşık? Allah'ı zikreden, Allah dostuna aşık ama o sabahlar akşamlar nuru nura ekleyemedi, uyku ağır bastı. Tesbih elinde gitti. Öbürkü uyumuyor, la ilahe illallah devam onunki. O her haliyle şükür hali olmuş. Her haliyle hamd hali olmuş. Onun etrafındaki melekut, onun etrafındaki tecelliyat, onun etrafındaki maneviyat, onun etrafındaki nuraniyet yürüyor. Ya onunla beraber ol. Onunla beraber ol! Seven sevdiği iledir. Sevdiğine bak. Kimi seviyorsun ona bak. Ya şükret diyor ya da şükredenler ile beraber ol. Şükredenlerin yanında ol, hamd edenlerin yanında ol, hamdeden Muhammed ı Mustafa(s.a.v.) ile beraber ol. Muhammed i Mustafa'nın sallallahü ve sellem'in yolundan git. Ona yoldaş ol. Ona yoldaş ol! Onunla hemhal ol. Onun sünnetlerine sarıl. Deki Yarabbi ben Muhammed i Mustafa(s.a.v.) 'in ümmetiyim. Ben onun yolundan gitmek isteyenlerdenim. Hakkıyla yerine getiremedim. Ben ona layık bir ümmet olamadım. Hakkıyla onun yolundan gidemedim. Hakkıyla onu tanıyamadım. Hakkıyla onu sevemedim. Sen beni ona ümmet ettin ya Yarabbi, hamdediyorumediyor, şükrediyorum. Beni onunla beraber eyle layık olmasam da. Ya şükret ya şükredenler ile beraber ol. Zikret, zikredenler ile beraber ol. Hamd et hamd edenlerle beraber ol. Hayırlarla beraber ol, güzellerle beraber ol. Fatiha ı Şerifede her gün diyoruz ya: 'Yarabbi bizi delaletde eyleme.' Amin. O in'am ettiğin, o ihsan ettiğin, o salihler var ya, o peygamberler var ya, o veliler var ya, o senin sevdiğin kullar var ya, o Cebrail, Mikail, İsrafil, Azrail, diğer melekler var ya, onlarla beraber

peygamberler var ya, onlarla beraber evliyalar, veliler, müminler, sahabeler var ya! Evet, bizi onlarla beraber eyle. Amin! Ya şükret, ya şükredenler ile beraber ol. Hamd et, hamdedenlerle beraber ol. Zikret, zikredenler ile beraber ol. İman et, iman edenlerle beraber ol.

Onlarla beraber ol. Onlar gibi yapmaya çalış. Onlar gibi olmaya çalış. Onların içine karış. Onların içine karış, onlardan sayıl sen. Geliverir melaikeler, sayarlar. Burda ne kadar var? Şu kadar var. Tamam, hepsi de burda. Hepsi de burda. Melaikelerden birisi der ki: 'Yarabbi burda filanca vardı, seyretmeye geldiydi, orası o zikrullah meclisi, o zikrullah halakası öyle bir halakadır ki, öyle mübarektir ki orda bulunanları ayırmak Allah'ın şanını yakışmaz. Hepsini de affettim der diyor. Hepsini de affettim. Sen onlara karışmaya çalış. Onlardan, onlardan ayrılma. Bak Cenab ı Hak peygamberine, peygamberini tehdit etti, tehdit. Dedi ki: 'Ey Habibim! O gece gündüz Allah'ı zikrederler var ya, o gece gündüz Allah'ha hamd edenler var ya, o gece gündüz Allah'a şükredenler var ya, o gece gündüz Allah'la alışveriş edenler var ya, nefsini onların yanında tut. Onlarla beraber ol. Gece gündüz Allah yolunda koşuşanlarla beraber ol. Allah yolunda, Allah diyenler ile beraber ol. Onların yanında ol. Onlardan sayıl, onlardan sayıl , de ki Yarabbi ben bunlardanım. Ben Muhammed ümmetindenim, beni Muhammed ümmetinden say.

Ben gece gündüz bir zikrullah halakası buldum. Gece gündüz zikretmeye çalışıyorlar. Virdleri var sabah akşam çekiyiyorlar, sayısız la ilahe illallah demeye çalışıyorlar. Yarabbi beni onlardan bul. Beni onlardan tanı. Beni onlarla beraber eyle. Beni onların yanında eyle. Beni onlardan say Yarabbi. Allah'a yalvar yakar. Onlardan ol. Bak Fatiha ı Şerife de her namaz kılan yalvarıyor. Her fatihayı okuyan buna yalvarıyor. Ne diyor? Yarabbi. Bizi o peygamberler, o veliler, o salihler, o müminler, o dervişler, o sufiler, o Allah diyenler, o gece gündüz hamd edip zikredenler var ya. Evet! Bizi onlardan eyle. Bunu fiziki olarak da yap. Fiili olarak da yap. O gece gündüz zikretmeye, hamd etmeye, şükretmeye çalışanlardan ol. Heva hevese kulağını, burnunu verenlerden olma. Siyasetin kirliliğinde dolaşanlardan olma. Cıfıtlığın içindeki çirkinliğin içerisinde dolaşanlardan olma. Şeytaniyete kulağını verenlerden olma. Deccaliyete burnunu, kulağını, gözünü verenlerden olma. Ya? Sen Allah diyenler ile beraber olmaya çalış. Onlardan ol.

"Vezir gibi yol vuruculuğu sermaye edinme; halkı namazdan alıkoyma."

Sen bu soysuz haset, soysuz, haysiyetsiz, gammaz vezir var ya, hasetinden çatlayan, fitne fücur çıkaran, herkesi yolundan eden, herkesi dininden eden o vezir var ya, evet! Sakın o yol vurucudan olma. İnsanları kur'an ve sünnetten uzaklaştıranlardan olma. İnsanları sufilikten uzaklaştıranlardan

olma. İnsanları zikir halakasından uzaklaştıranlardan olma. İnsanları velilerin peşinden gitmekten uzaklaştıranlardan olma. Sakın sen yol vuruculardan olma. Sen bu şeyhi bırak, bizim şeyhimize gel. Sen bu cemaati bırak, bizim cemaatımıza gel. Bu cemaat cemaat değil. Bu hocaefendi, hoca efendi değil. Bu şeyh efendi, şeyhefendi değil. Bu yolda ne yapacan ki! Bunların hepsi de böyle. Aman burayı bırak sen. Ne yapalım? Ya boşver kalbin temiz olsun senin. Yiyelim, içelim, rakı balık devam edelim! Kalbimiz temiz bizim! Yol vuruculardan olma. Ne olursan ol, yol vuruculardan olma. Sonları hep helak oldu. Yol vurucu olanlar hep perişan oldular. İnsanları ibadetlerinden alıkoyma. İnsanların zikrullahından alıkoyma. İnsanların kalplerinin içine fitne koyma. Dağıtma, topla. Dağıtma, topla! İnsanların yolunu, insanların aşkını, muhabbetini keseceğim diye şeytanın işini yapma. Cebrail'in işini yap, topla. Muhammed i Mustafa'nın sallallahü ve sellem hazretlerinin işini yap. Allah muhafaza eylesin.

"O kafir vezir din ölçüsü kesilmişti. Düzenle badem helvasına sarımsak katmıştı."

İşte sen doğruyu söylüyorsun diyerekten, insanlara yol vuruculuk yapma. İnsanları yolundan uzaklaştırma. İnsanları dosdoğru yolundan etme. Yol vuruculuk yapma. İnsanların din helvasına sarımsak karıştırma. Fitne koyma insanların içine. Zikrullah halakasında oturan insandan ne istedin? Zikrullaha giden insandan ne istedin? Namazını kılan insandan ne istedin? Haccına giden insandan ne istedin? Dinini yaşamaya çalışan insandan ne istedin? Yol vuruculuk yapma. Allah muhafaza eylesin. Cenab ı Hak bizi bunlardan muhafaza eylesin. Cenab ı Hak cümlemizi korusun inşallah. Önümüzdeki hafta buradan devam edeceğiz.

El Fatiha maasselavat.

https://youtu.be/FLd0X8bylmw

MESNEVİ-İ ŞERİF 447-448. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Vezir gibi yol vuruculuğu sermaye edinme, halkı namazdan alıkoyma."

Malum, vezir insanları dinden imandan etmeye çalışıyordu. Konuşurken onlara, din anlatıyordu ama söylemiş olduğu şeylerle, onları dinin kendi yörüngesinin dışına çıkarıyordu. Zaman içerisinde, dini kendi nefsine uyduran insanlar hep çıkmıştır. Adem'den itibaren insanoğlu Allah'ın ilahi hükümlerini kendi nefsine göre devşirmek, değiştirmek nefsine uyanlar için en önemli iş olmuş. Bununla iştigal etmişler, bu Adem'in ilk oğlundan itibaren süregelmiş ve zaman içerisinde bu İbrahimilerde de Musevilerde de İsevillerde de devam etmiş ve şimdi de ne yazık ki bugünkü yaşanan müslümanların islam dininde de bu var. İslam dininin içinde de bugün dindarız diyenler, insanları dinin olmazsa olmaz kaidelerinden uzaklaştırmak için, her türlü fırıldaklığı yapıyorlar, sünneti resulullah'ı reddetmek gibi imamlarını iştihadlarını reddetmek gibi, ibadetleri reddetmek gibi. İbadetin özü bu değil deyip, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin görülmüş olan ibadetlerinin şeklini, şemalini, anlamını, değiştirmeye çalıştıkları gibi.

İşte o vezir de gerçekte yahudi olan ama görüntüsü İsevi olan o vezir de yol kesiyordu. Yol kesenler hep olacaktır. Eğer siz kur'an ve sünnete sımsıkı yapışacağız derseniz, bir yol kesici vezir sizi bekler. Siz bir veliye giderseniz, yol kesici bir vezir sizi bekler. Bugün insanların büyük bir çoğunluğu, dini tam anlamıyla yaşayamadıklarından, yaşamadıklarından dolayı tam anlamıyla yaşamaya çalışanların yaptıkları bu davranışları ve ihlaslarını ve samimiyetlerini bozmak için ellerinden gelen bütün çabayı sarf ediyorlar. Cenab ı Hakk'ın farz kıldıklarını yapamayanlar ve yapmak istemeyenler, o

farzlara karşı savaş açıyorlar. Çünkü kendi yaşadıkları gibi bir din oluşturmaya çalışıyorlar. Nefislerine uyuyorlar. Bir kimse, bir ibadeti yapamayabilir. Bir kimse, bir fazileti yerine getiremeyebilir ama getirenlerin yolunu kesiyorsa, getirenleri engelliyorsa, işte burda sıkıntı var. Burda problem var. Onlar o zaman yol kesici oluyor. Bir kimse yol kesicilik yaparsa, münafıklardandır. Allah'ın zikrini yasaklayan, Allah'ın farz ibadetlerinin değiştirmeye kalkanlar, yasaklayanlar, Allah'ın kur'an ve sünnetinde beyan ettiklerinin dışına çıkmaya çalışanlar ve çıkanlar ve çıkarmaya çalışanlar, Allah'ın yeryüzüne indirmiş olduğu dinden değillerdir.

Bir kimse dini hükümleri bilmese, dini hükümleri bilmediği için öyle yaşasa mazur kabul edilir ama bir kimse dinin hükümlerini bildiği halde, dinin kaidelerini bildiği halde, din ona tebliğ edildiği halde, o bu yol vuruculuğa devam ediyorsa, o zaman o kimsenin dini ve dindarlığı ve imanı sorgulanır. Bilmeyene, söyleyecek bir sözümüz yok ama siz televizyonlara çıkar, medyaya çıkar, kur'an ve sünnetle sabit olan bir ibadeti reddederseniz, kur'an ve sünnetle sabit olan bir farzı inkar ederseniz, kur'an ve sünnetle sabit olan, sabit olan herhangi bir haramı helallaştırmaya çalışırsanız, siz o zaman dinin olmazsa olmazları ile oynuyorsunuz. Dinin ana kaidelerini bozmaya çalışıyorsunuz. Kimisi şimdi işte şarap harammış, viski haram değilmiş. Kur'an-ı Kerim'de şarap geçiyormuş, o yüzden şarabın içilmesi harammış. Bir böyle diyen var, bir de şarap cennet içkisiymiş, nasıl haram olurmuş, bir de böyle diyen var. Artık bunlar iyice işi azıttırdılar. İyice işi tozutturdular tabiri caizse. Müslümanlar ne yazık ki denizin üzerindeki köpük misali, bir ağırlıkları yok. Müslümanlar çalışkan değil. Müslümanlar cesaretli değil. Müslümanlar disiplinli değil. Müslüman imanı kemal noktasına ulaşmış değil. Müslüman imanını ve dinini korumak için, mücadele etmekten uzak. Müslüman kendini korumaktan aciz, kendini korumak için mücadele etmekten uzak. Müslümanlarda cihat şuurunu kaldırdılar. Müslümanlar da Allah için yaşama şuurunu kaldırdılar. Müslümanlar da Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin sevgisini, muhabbetini onun sünnete olan, onun sünnetine bağlılığı kaldırdılar.

İçerden dışarıdan habire daha saldırıyorlar ve herkes önüne gelen din üzerinde ahkam kesmeye çalışıyor. Yol kesicilik yapıyor. Bir iktisat profesörü dahi, din üzerinde o kimse ahkam kesiyor. Bir ne bileyim iktisat profesörü, sufilik üzerine ahkam kesiyor. Siz ona gidip de iktisat üzerine ahkam kesmeğe çalışırsanız, sizi durduruyor, sen iktisatçı mısın diyor. Yol kesicilik yapıyor herkes. İslamı koruyacak, islamı anlatacak, islami şuuru bu noktada koştutturacak insan çok az kaldı. İnsanlar televizyona çıkabilme, televizyonda görülebilme adına, dinin hükümlerinden vazgeçiyorlar . Televizyonda

ben cihattan bahsederim deyince televizyon programına sizi çıkarmıyorlar. Ben direkt kur'an ve sünneti anlatırım, kur'an ve sünnetin hükmü ile alakalı bana bir soru geldiğinde ben buna cevap veririm deyince, sizi televizyon programına çıkarmıyorlar. O yüzden televizyon programlarına çıkan insanların büyük bir çoğunluğu, televizyon yapımcıları tarafından ellerine ne konuşacakları, nereye kadar konuşacakları sınırlandırılmış insanlar. Bunlar televizyonlardan yol kesicilik yapıyorlar. Bunlar dışarıdan, medya tarafından, dışarıdan dış destekli tezgahtarlar tarafından, milletin önüne konuluyor. Bunlar kimisi şeyh, kimisi mehti, kimisi mürşid i kamil, kimisi büyük din alimi, kimisi profesör, kimisi ilahiyatta çok önde, kimisi diyanette çok önde ama bunlar insanların dinlerinde yol kesicilik yapıyorlar.

Dertleri para. Dertleri televizyonda meşhur olmak. Horozdan da kurban olur diyebilecek kadar aşağılanmış insanlar bunlar. Zekat vermekle mükellef değilsin, ben ayakkabıda veririm diyen kimseler bundan. Alay ediyorlar, yol kesiyorlar. Sufi diye çıkarılan insanlar ne yazık ki sufilikten uzaklar. Başörtüsü farzını kabul etmeyen sufi, şeyh insanlar var. Bindörtyüz yıl boyunca, kadından evliya olur, kadından veli olur, kadından mürşid i kamil olmaz ama mürşid i kamil diye bize kadınları otutturuyorlar karşımıza. Din bu! Git başka bir din ara o zaman kendine ama dini ifsad etme, dini ifsad etme. Namaz farz, herkese farz. La İlahe İllallah Muhammeden Resulullah diyene namaz farz. Devamlı namazdayız biz. Yani beş vakit namazı kılmayacak arkadaş, o sufilikte önde gitti. Devamlı namazda. Biz yirmiüç yıl bu meslekteyiz, sahabe olduk bitti bizim işimiz. Bundan sonra biz her şeyden feragat ettik. Bizden namaz sorulmuyor. Oruç sorulmuyor. Din sorulmayacak ondan. Neden? Yirmiüç yıl melami mesleğinde devam etmiş o. Bunlar yol kesici. Kim kur'an ve sünnetten bir adım saparsa, sapkınlıklardadır. Sapkındır o. Yolu delalete uğramıştır bir adım saparsa. Yapamayabilirsin, sapma! Sapanların peşinden gitmeyin. Yol kesici hepsi de. Dinlemesinler! Sen doğruyu söyle. Biz doğruyu söylemekle mükellefiz.

İnsanlara hoş gelmek için sohbet ediyorlar. İnsanların hoşuna gitsin diye konuşuyorlar. İyi kardeş. Kimseyi kıracak üzecek değiliz. Kimseye de hakaret edecek değiliz ama kur'an ve sünnetin doğrusunu söylemekten neden geri duralım, neden geri duralım? Faizcilerin canı sıkılacak diye faizin haram olduğunu söylemezsen, fuhuşçuların ve fahişelerin canı sıkılacak diye fuhuşun haram olduğunu söylemezsen, meyhanecilerin canı sıkılacak, içki içenlerin canı sıkılacak diye içkinin haram olduğunu söylemezsen, uyuşturucuyla uğraşanların canı sıkılacak diye uyuşturucu üretmenin, satmanın, içmenin, günah ı kebair olduğunu söylemezsen, kardeş ne söyleyeceğiz ya! Bunların hepsi de yol kesici. Yol kesici! İnsanlardan din adına para

toplamayın. Dinden geçinmek haram dediğimizde canı sıkılıyor herkesin. Kardeş, dinden geçinme. Din alıp, din satma. Din alıp, din satma. Git tarlada çalış. Git fabrikada çalış. Git atölyede çalış. Git işçilik yap. Git ticaret yap. Git memurluk yap. Git amirlik yap. Bir yerde çalış. Din alıp din satma. Şeyh efendi villada duruyor. Ne iş yapıyor şeyh efendi dedim, ne iş yapıyor? Hiç bir iş yok. Ticaret mi yapmış, yok. Ziraat mi yapmış, yok. Din alıyor, din satıyor. Dervişler tarlada çalışıyor. Buğday zamanı, arpa zamanı, buğday toplayıp arpa topluyorlar. Ne? dervişlik bu! Böyle dervişlik yok. Yol kesici bunlar. Beşyüz tane, bin tane derviş yatır, mescit gibi caminin altına. Sabahleyin kalktım herkes tarlaya. Ne bu sufilik? Yok böyle sufilik.

Bunları görsün bu insanlar artık. Manisa'da üzüm kestiriyor şeyh efendi dervişlere, bağları var. Ne büyük mübarek adam! Ne muhterem adam! Zamanın kutbu'l azamı, harika! Bağ zamanı gelince bütün dervişler bağa. Ne yapacak? Üzüm kesecek. Kimin? Şeyh efendinin. Ücretiniz var mı dedim? Böyle baktı, yok kardeş, yok. Bunlar yol kesici. Bunlar yol kesici. Bir şeyhin işyerinde çalışıyorsa insanlar, maaşlarını alacaklar. Bir şeyh kendine özel bir iş yaptırıyorsa onun ücretini verecek. Adam daha geçen gün yeni, adam gitmiş şeyhine sormuş. Efendim demiş, böyle böyle bu kadar param var. Ne iş yapabilirim? Sen getir parayı bana demiş. Almış parayı şeyhi adamın elinden parayı. Adam bana gelmiş. Acizliğe bak! Ben okuyacakmışım da o şeyh onun parasını verecekmiş. Dedim bu para sen embesilsin demek ki dedim para sen, bu para nerden geldi sana? Oğlum neden verdin? Nasıl verdin? Adam vermiş. parayı, gelmiş de bana ben okuyacak mışım da şeyh ona parayı verecekmiş! Git kendin iste dedim. Ben istesem şimdi aramız bozulacak diyor. İyi, bozulsun dedim. Zaten bozulmuş dedim. Sen geldin ya bana, zaten bozulmuş dedim ya, daha ne bozulacak! İnternetten sohbetleri indirmiş bakmış, ondan sonra benim bir sohbetim denk gelmiş. Ben istersem dahi vermeyin diye. Bu nasıl bir şey oluyor dedi. Ne yapayım dedim yani, böylesine böyle dedim. Tencere yuvarlanıp, kapağını buluyor dedim. Yok böyle bir şey!

Bir şeyh, dervişlerinden geçinmez . Yol kesicidir. Yol kesicidir. Bir şeyhin geçim yeri dervişleri değildir. Bir hoca efendinin geçim yeri, talebeleri değildir. Değildir! Din alıp, din satmak yok. Bir kimseden alıp din satıyorsa, yol kesici, yol kesici. Sizden ücret istemeyenlerin peşinden gidiniz. Ayet i kerime. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri diyor ki benim ücretimi Allah verir. Geçmiş peygamberlerin dilinden, kur'an-ı kerim bize naklediyor. Peygamberler diyor ki bizim ücretimizi Allah verir. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem diyor ki beni doyurup, yedirip, içiren Allah'tır. Beni doyurup yediren, içiren Allah'tır. Bir hoca efendi eğer hazreti peygamber sallallahü

ve sellem hazretlerinin makamında oturuyorsa, onu yedirip içirecek olan Allah'tır. Onun geçimini sağlayacak olan Allah'tır. O dinden geçiniyorsa, o Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin halifesi ve alimi değildir. Bir mürşid i kamilin geçimi dervişlerden değildir. Eğer dervişlerinin eline bakıyorsa, o Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin varisi değildir. Onu da yedirecek, içerecek olan Allah'tır. Ona dervişler yedirip içiremez. O kadar! O şey'enlillah demez dervişlere. Yol kesici bunların hepsi de. İki kelime ezberleyip şeyhlik yapanlar, yol kesici. Yol kesici!

Bir mürşid-i kamile gidenin yolunu kesen, yol kesici mahşerde hesabını veremez. İki ayaklı şeytanın işini yapıyorlar. İki ayaklı şeytanın işini yapıyorlar. Şeytanın mesleği ile mesleklenmişler. Kim birisinin zikrullahına mani oluyorsa, şeytanın işi ile iştigal ediyor. Kim birisinin namazına mani oluyorsa, kim birisini namazdan soğutuyorsa, kim birisini zikirden soğutuyorsa, kim birisini cemaatten, cemiyetten soğutuyorsa, kim birisini kur'an ve sünnet yolundan alıkoyuyorsa, şeytanın işini yapıyor . Yol kesici, veremez hesabını. Hesabını veremez. Veremez! Buraya sohbet dinlemeye gelen bir kimseyi, birisi yaptıklarıyla pusturuyorsa, onun burdan gitmesine sebep oluyorsa, yol kesici. Yol kesici! Bugün duydum, buraya gelen bayanlar için dışarıda laf söylüyorlarmış, sizin örtünüz neden yok diye. Size ne? Senin gıybetini birisi gelse, sana söylese, her gün bu tekkenin bahçesinde gelip habire gıybet ediyorsunuz dese ne diyeceksin? İnsanların işledikleri günahlar, başörtüsüzlük gibi meydana çıksaydı, kim meydana çıkabilirdi ? Onun başında örtüsü yok. Günah işlediğini görüyoruz. Herkesin işlediği günah öyle görünseydi! Brisi sarhoş oluyor, sallana sallana gidiyor, biz onu kerih görüyoruz. Vay! Hatta diyoruz mendebur adam, ne içmiş. İyi, o içti sarhoş oldu, sallandı, anladın. Ya senin gıybetinden de sallansaydın ne olacaktı? Ya iftirandan herkes sallansaydı ne olacaktı? Gıybet etmek, yüz zinadan daha ağır suçu. İftirayı sen düşün! Sallansaydı ne olacaktı. Herhalde bütün dünya sallanırdı.

Yol kesmeyin. Yol keserseniz firavundan daha şedid günahınız. Yol keserseniz nemruttan daha şedid günahınız. Yol kesmeyin. Yol kesici, birisi kur'an ve sünnet üzerinde soru işareti belirtiyorsa, yol kesici adam. Ölçü konuş. Adam bir yere gitmiş. Derviş olmuş. Kime bağlandın? Bana öyle diyorlardı. Kime bağlandın? Nevşehirli Abdullah Gürbüz Efendi'ye. Hıı! Hani alaya alıyor. Allah, bir iki böyle baktım. Ah! Alay konusu gibi. Bizde böyle yeni dervişiz ya böyle, dervişlik yapacağız böyle işte. Gene birisi böyle sordu. Kime bağlısın dedi. Nevşehirli Abdullah Efendi'ye. Heee yaptı. Ne oldu lan dedim ben. Durdu bu şimdi. Ne öyle alayvari konuştun dedim, ne alay vari davrandın! Kaldı şimdi. Bu hakkı nerden buldun dedim alay vari davranma

hakkını? Bu durdu. Tövbe et. Estağfurullah el azim. Kelime-i şahadet getir. 'Eşhedü enla ilahe illallah Ve Eşhedu Enne Muhammeden Abduhu ve Resulu' bir daha kimsenin şeyhiyle alay etme dedim. Bu kaldı. Ben ayrıldı bu, Allah Allah dedim, dervişlik bu demek ki dedim ben. Dervişliğim bu benim benim. Benim sevdiğimle alay edersen, ben alay ettirmem. Benim sevdiğimi sen küçümsersen, ben sana küçümsetmem. Böyle benim dervişliğim. Oturdu, yerleşti bu sonra bende. Aaa ne kadar harika. Abim bile geldi nereye bağlı, ne işte ondan mı oldun…Dedim hacı abi, abi! Bir daha bu konuda dedim bir şey söylersen, kardeşliğimiz kalmaz dedim, bitti. O gündür bugündür yirmisekiz yıldır bu mevzu konuşulmuyor. Konuşulmuyor. Bu kadarmış.

Haa, bu yol kesici, yol kesici! Ciğeri beş para etmez insanlar, şeyhler adına konuşuyor. Susuyor herkes. Ciğeri beş para etmez insan, Sünnet i Resulullah adına konuşuyor, kötülüyor, susuyor herkes. Allah'ın yasakladığı bir şeyle alay ediyor, susuyor herkes. Neden? Denizin üzerindeki köpük gibi, savcının karşısına gitmekten korkuyor, hakimin karşısına gitmekten korkuyor. Dinin senin, senin dinin! Senin yolun, senin dinin, senin yolun, daha kıymetli neyin var! Daha kıymetli neyin var? Hadis i şerif 'anneleriniz, babalarınız, eşleriniz, çocuklarınız, mallarınızdan, canlarınızdan daha sevgili ben olmadıkça, imanınız kemale ermez.' Senin anandan, babandan, karından, çocuğundan, malından, canından, daha sevgili olacak Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem. İmanın kemale ermez. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine bir şey demiyor. İnce bir oyun var. Ne? Sünnet i Resulullah'a saldırıyor: Hadislerin hepsi de sahih mi. Kaç tane hadis kitabı okudun? Ses yok. Evinde var mı bir hadis kitabı? Ses yok. Sen kimsin hadislerin üzerinde böyle konuşacak! Biz ona ya hadisler sahihti de işte anla… Yok ya! Kardeş ne iş yapıyorsun sen?

Birisine ne iş yapıyorsun sen dedim. Doktorum dedi. Yatır ameliyat edeceğim seni dedim, yat. Sen doktor musun dedi. Sen alim misin, hadis alimi misin sen? Sen hadis alimiysen, hadislerin üzerinde konuş, yaz bir risale, biz bir okuyalım. Sana da birisi risaleyle cevap versin. Dedim sen nesin? Doktorum dedi. Doktorluğunu bil dedim. Yoksa seni yatırır ameliyat ederim şimdi dedim. Nasıl yani dedi. Dalağını alayım senin dedim. Bana hocam demeye başladı. Baktı ben böyle sertim, benim dedim geçmiş zamanımdan ben dedim öyle dalak ameliyatı yaparım dedim ben. Nasıl yani dedi? Yararım bir ince dedim, alırım ordan dedim. Ben öyle demek istemedim dedi. Ben öyle dedim dedim. Siz hoca mısınız dedi. Değilim dedim. Nesiniz dedi. Müslümanım ben dedim. Ben müslümanım. Ben o peygambere iman ettim. Ben o peygamberin hadislerini de kabul ettim. Benim imanımın gereği bu. Sen benim iman ettiğim peygamberin hadislerini küçümsemeye kalkıyorsun

benim yanımda. Yol kesici! Biz de susuyoruz. Ne o, ondan sonra ne oldum ben. İşte dedi böyle fundamelist müslümanlar var dedi. Fundamelis müslümanlardan dolayı dedi din sevilmiyor dedi. Hayır dedim. Siz dedim insanların fundamalistliğe itiyorsunuz. İnsanların inançlarını alaya alıyorsunuz.

Dedim doktor, internetten öğrendin değil mi bunları dedim ben. Sustu. Evinde bir hadis kitabı var mı? Yok. Evinde kur'an-ı kerim var mı dedim ben. Yok. Evinde bir fıkır kitabı var mı? Yok. Müslüman mısın sen? Müslümanım dedi. Be mübarek insan dedim. Be mübarek insan! Müslümanın evinde dedim inandığı kitabı olmaz mı!Müslümanın evinde inandığı peygamberin sünnetleri olmaz mı, hadisleri olmaz mı! Müslümanım diyorsun, bir fıkıh kitabı, bir ilmihal kitabı olmaz mı evinde? Olmaz ama senden fazla din ahkamı keser. Senden fazla keser. Yol kesici! Nerede olursa olsun, kur'an ve sünnetin dışında bir kimse bir şey konuşuyorsa, bunu tavsiye ediyorsa, var olan bir şeyi bozmaya çalışıyorsa yol kesici! Hem de küfür ehli. Dinde var olan bir şeyi tebdil etmek, değiştirmek küfürdür. Var olanı yok saymak, küfürdür. Olmayanı varsaymak, o da küfürdür. Yol kesici hepsi de. Yol kesici! Bunu ister fıkıhi anlamda olsun, ister sufilik anlamında olsun, hangi anlamda olursa olsun dinde yol kesicilik yapmayacak kimse. Allah bizi affetsin.

"O kafir vezir, din öğütçüsü kesilmişti. Düzenle badem helvasına sarımsak katmıştı."

İşte bu yol kesiciler, din öğütçüsü kesilirler, size dini tebliğ ediyormuş gibi konuşurlar. Size dinden anlatırlar, gerçekten. Sizi Allah'la aldatırlar. Ne döngeldi o Harun hoca? Ömer Döngeloğlu mu? Dönsün bu habire bakalım. Bayındır'da orda duydum, kutlu doğumda getirmişler oraya, orda bir arkadaşa sordum, kim söylediyse, kaç para verdiler dedim buraya gelmesi için? Yarım saatlik konuşma için yedi milyar lira almış. Yarım saat konuştu mu Harun hoca orda? Yoktur bile değil mi? Yedi milyar lira almış. Onu duyduğumdan beri televizyonda onu görünce tak, kanal değiştiriyorum. Aklıma yedi milyarı geliyor. Yedi milyar! O gece iki konuşma yapmış, bir yerde daha varmış konuşma. Yakın bir yerde, şey söyledi bana, ne o, bizim Halil söyledi. Bir yerde daha varmış o gün bir konuşma daha yapmış. Yedi de ordan alsa, yedi yedi ondört lira. Ağla yavrum sen. Dön Allah dön. Dön Allah dön! Yol kesici bunlar. Yol kesici. Bunlara müstehakız. Ne güzel diyor Hz. Mevlana: 'Bunlar din öğütçüsü kesilmişti.' Bunlar din öğütçüsü kesiyorlar ve diyor ki 'badem helvasına sarımsak katmıştı.' Bunlar güzelim tatlıya sarımsak koyuyorlar. Din, helva gibidir. İnsana tat verir. Kur'an ve sünnet helva gibidir. İnsana acı vermez. İnsana tat verir ama bunlar o tadın

içerisine zehir bulaştırırlar. Para için, makam için, mevki için, o tadın içerisine zehir bulaştırırlar.

Bana şeyh desinler, mürşid i kamil desinler, büyük veli desinler, büyük alim desinler, asrın müceddidi desinler, bir Allah rahmet eylesin, 28 Şubat'tan önce şeyhler toplantısı vardı. Biz böyle işte her şeyh yanında halifesini götürüyordu. Allah rahmet eylesin, Abdullah Efendi de beni götürüyordu yanında ya üç dört şeyden sonra, şeyh efendi iki toplantıya katıldı, sonra beni göndermeye başladı. Ben yoldan tiksineceğim onları gördükçe. Şeyh efendiye dedim, efendim hakkınızı helal edin, emrederseniz giderim, devam ederim. Müsaade ederseniz ben gitmeyeyim efendim dedim. Ne oldu Mustafa Efendi dedi. Efendim dedim ben yapamayacağım dedim. Bir tane şeyh var, adı şimdi ilk önce ne, işte örnekliyorum şimdi. Ne olsun? Bir isim söyleyin, söyle bir isim. (Mehmet) Mehmet deme be! Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin ismi. (Süleyman) Atak olsun, Süleyman da peygamber ismi. Ha böyle bir isim olsun işte böyle. O da helikopterin ismi. Türkiye yaptı ya değil mi? O da kıymetli şimdi benim için o. (Cenk olsun) Efendim, Cenk olsun, tamam. Şimdi birinci ay toplantıda adı Cenk Efendi. İkinci ay toplantıya gittik. Bu bir ay içerisinde ona makam vermişler. İşte o bilmem ne Cenk efendi oldu. Bir ay sonra bilmem ne Cenk efendi oldu. Bir ay sonra işte el hac, el hafız, el fisani bilmem ne, bilmem ne, bilmem ne Cenk Efendi! Dördüncü ayda artık ne konulacak bilmiyoruz. Kulakları çınlasın, sağmış da Ankara'da Baran Efendi var, nakşibendi şeyhi. O da bu işin sekreteryalığını yapıyor o zaman için. İşte şurda toplanılacak, burada toplanılacak. Kulakları çınlasın, sağmış da. Böyle biraz da nüktedan bir kimse beni de çok seviyor, aramızda çok iyi böyle.

Ben dedim, efendim dedim, bu zat dedim bir isim daha, en son müceddit lakabını da koymuşlar. Yani aynı zamanda müceddid de oldu adam. Yani dört ay sonra ya adam tamam, yani beşinci ay bir tek şey kaldı, beşinci ay nebi olacak artık. Oraya gidiyor iş. Dedim ki Baran efendiye, efendim dedim, bir şey söyleseniz de bu dedim beşinci ay nebiyim demese dedim. Gülümsedi bu şimdi. Ya Mustafa Efendi, sorma dedi ya, durduramıyoruz adamı dedi. Adamı durduramıyoruz dedi. Her ay dedi bir lakap geliyor dedi. Bir de hani işte yazıyorlar ya, diyormuş ki dervişleri söylüyor, ona şu da verildi, şunu da yazın. Evet! Neyse, bunlar böyle gidiyorlar ya bir de yani Allah affetsin. Küçümsemek için söylemiyorum yani beş on tane dervişleri var etrafında ama o dervişleri göreceniz böyle yani böyle samuray gibi her biri. Yani öyle şeyi yok hiç. Bursa'da ağırlıyoruz, bunlar Bursa'ya geldiler, tabii Bursa'ya geldiler, akşamına da ders var burda. O zaman bir derste cemaatı bir gördüler bunlar, baktılar ki yani kendilerinde cemaat falan yok. Bir dahaki

ders Eskişehir'de toplantı. Eskişehir'e gittim ben. Tabii orda hemen birisi yanaştı. Mustafa efendi dedi, icazetiniz bizde dedi. Böyle baktım, Maşallah Sübhanallah dedim ben. Böyle baktı, nasıl yani dedi. Bize söylemediler efendim dedim. İcazetimizin sizde, benim icatzetimin sizde olduğunu. Söyleyecekler dedi. Daha önce dedim ödemişe birisi geldi dedim. Böyle bir hadise olduydu dedim. Söyleyen olmadı dedim ben ondan sonra. Yok yok söyleyecekler dedi. Sonra gittik şeyh efendiye söyledi bir de! Başımı yakacak benim. Şeyh efendi dedi seni istiyor Mustafa'nın dedi. Estağfurullah Efendim dedim ben. Biz dedim bir şey olmaya gelmedik bu yola dedim. O da aynı!- Bunlar yol kesici, yol kesici. Yedir, içir, yatır, uyut, altlarına özel arabayı ver, bir tane de şoför ver, hizmet edecek adamlar da ver!

Gemide denk geldim İstanbul'a giderken. Arada anlatıyorum bir. İstanbul'a gidiyorum ben genelde hadi dedim abdest alayım. İstanbul'da vakit kalmıyor çünkü, direkt sohbet yerine gidiyorum Cuma günleri. Dedim abdest alayım da dedim ben hazırlanayım. Paçaları sıvadım. Benim altımda şalvar, üzerimde bir tişört. Ben çıktım tın tın tın yukarı, geminin üst katına, abdest alacağım. Bir ne göreyim. Televizyonlarda ahkam kesen şeyh efendi. Oturmuş masaya tek başına böyle, yiyecekler önünde, habire yiyor. Ondan sonra korumalar gran tuvalet, takım elbiseli, mafya babası gibi herkes böyle duruyor. Etrafına böyle bir hilal yapmışlar, halaka yapmışlar, kulaklıklar korumaların kulağında. Şeyh Efendi oturmuş yiyor boyna. Kaldım ben. Allah Allah dedim ya. Görmesem dedim, söyleseler inanmayacağım dedim. Korumalar! Ben neyse böyle baktım. Birisi benim böyle hani biraz, hani trene bakar gibi bakmışım demek ki, birisi böyle durdu, dedi ya hocam bu var mı islamda dedi bana. Ben hoca değilim dedim Ritmik! Bu ne dedi. Dedim abdest alacağım ben. Beni rahat bırak. Abdest alacağım ben. Onu diye bildim, girdim içeri. Abdest aldım çıktım, öyle gene duruyor daha. Adamlarda siyah gözlükler böyle korumalarda. Allah'ım yarabbim dedim. Ümmet ne hale geldi! Yol kesici, yol kesici! İndim aşağı, arabanın arkasına oturdum, kendi kendime düşündüm, düşündüm, düşündüm! Yok, çıkamadım işin içinden. Daha önce de çıkamamıştır zaten yirmisekiz şubat döneminde de. Şeyh efendiden müsaade istemiştim. Çıkamadım çünkü! Hiç unutmuyorum dağa çıkardık biz bunları, şimdi o zaman için dağda hizmet edecek olan arkadaşları ben seçtim. Sen sen sen sen sen sen sen sen sen… Yirmisekiz şubatın hemen böyle yeni yeni kaynamaya başladığı zamanlar. Dedim sizler. O arkadaşlardan bir tanesi, yanına birisini daha almış. Allah'ım diyorum, bu çocuğu kim davet etti şimdi kendi içimden boyna. Neyse o arkadaş da sen kalk, o yine bir Ankara'dan bir şeyh vardı. O Ankara'dan şeyh, abdest alırken baktım bizim o çocuk, onun ayağını yıkıyor. Böyle içim içime sığmadı.

Yaklaştım biraz, ne diyor. Böyle elini de onun omuzuna koymuş, ona yaslanıyor. O da onunla ayağını yıkıyor, abdest alırken su döküyor. Diyeceksin ki diyor mahşerde diyor ben, ismini söylüyor, filanca efendinin ayağını yıkadım. Çocuk da yıkıyor. Genç bizim dervişlerden. Yıkadı. Tabii ayrıldılar, seni kim çağırdı buraya dedim. Filanca abi dedi. Çağır gel bakayım onu da dedim ben. Çağırdı geldi onu da.

Ben sana ne dedim dedim. Abi şeyh efendi dedi bu arkadaşı seviyordu da ben o yüzden getirdiydim. Sana ne dedim. Öyle durdu. Al yalakayı da defolun gidin burdan dedim. Gidiş o gidiş. Şimdi muhalefet ediyorlar bana. O günden sonra muhalefet ediyorlar bana. Böyle baktı. Ben asla yalaka bir adam istemiyorum etrafımda dedim. Al bunu götür. Adamın dediği, bu yol kesici bunlar! Bir şeyhin ayağını yıkamak değildir hizmet etmek. Şeyhin çorabını giydirmek değildir hizmet etmek. Bırak ayağını yıkasın kendisi. Bırak çorabını giyer o. Giyemiyorsa, çıkmasın evden, otursun evinde. Yatacak yer arayan şeyh efendi, çıkmasın evinden. Yemek yiyecek yer arayan şeyh efendi, çıkmasın evinden. Otursu evinde. Yol kesici bunlar! Cebinde parası yoksa şeyh efendinin, otursun evinde, çıkmışsın. Ona dilencilik yapmak, emredilmedi. Eğer ona bir vazife verildiyse, Allah onunla. Kula ihtiyacı yok. Eğer o, Allah yolundaysa, Allah onunla. Kullarına ihtiyaç yok, yok! Allah onunlaysa, kullarına şey'enlillah deme noktası yok. Yol kesici hepsi de. Yol kesici. Allah bizi affetsin. İşte onlar badem helvasına sarımsak katanlar. Mahşerde iki yakalrı bir araya gelmeyecek. Allah bizi affetsin inşallah. Önümüzdeki hafta buradan devam edeceğiz.

El Fatiha maassalavat

https://youtu.be/NdoNjtuRaaQ

MESNEVİ-İ ŞERİF 449-457. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Evet, o kafir vezir herkese birşeyler söylüyordu. O herkese bir şeyler söyleyen o kafir veziri dinleyenler,

"Tat alış duygusuna sahip olanlar, (tat alma duygusuna sahip olanlar) onun sözlerinde öyle bir tat buldular ki acımsıydı."

Yani o böyle dini yürekten kabul eden, kalbi din için atan, kalbi temiz, içi temiz, duyguları temiz, dine halisane bakan, dine iyi niyetli bakan, ihlaslı ve samimiyetli bakanlar, o vezirin söylediklerinden acımtırak, acımtrak tatlar alıyordu. O anlatırken onların kalbine bu noktada tatlılık inmiyordu. Onların ruhaniyetlerine, onların maneviyatlarına tatlılık inmiyordu. Onlar diyorlardı ki bunda bir noksanlık var, bir eksiklik var. Karışık sözler söylüyor, şekerli Gülsuyu şerbetine zehir katıyordu. Bu pavlos vari din adamları, bu pavlosvari dindarlar, bu dini kendisine geçim kapısı yapanlar, bunu böyle dini geçim kapısı yapanlar deyince rahatsız oluyorlar. Kimisi mail atıyor bana, kimisi twitterdan yazıyor, kimisi hususi bana mesaj atıyor. İşte siz ne iş yapıyorsunuz? Hani dinden siz geçiniyor musunuz gibi. Kardeşler, ben mahkeme kararı ile bağ-kur emeklisi oldum yargıtay kararıyla, bozulmazsa. Bozulma ihtimali var mı? Yokmuş, tamam. Diyebilirim yani değil mi şimdi? Yargıtay kararıyla ben bağkur emeklisiyim. Bağ-kur emeklisi demek, esnaflık yapmış demek demek. O yüzden şükür hamdolsun, ticaret yaptık yıllardır, arkadaşlar bilirler, eş, dost, etrafımız bilir. Ticaretten emekliyiz.

Birisi sormuş, Hz. Mevlana ne iş yapardı diye, Hz. Mevlana Celaleddin-i Rumi hazretleri, o günkü üniversite mesabesindeki medresede hocalık

yapardı. Medresede hocalık yapardı. Geçimi medresedeki hocalıktandı. Hz. Mevlana Celaleddin i Rumi Hazretlerinin sekiz ilim dalından diploması var. Buna fizik, kimya, matematik dahil. Yani normalde sadece hadisçi değil, sadece fıkıh alemi değil. Hz. Mevlana günün en iyi fıkıhçıları kadar fıkıhçıydı, fakihti, günün tefsircileri kadar tefsirciydi, günün hadisçileri kadar hadisçiydi. Mesnevi'de altıbinin üzerinde hadis var. Mesnevi'de dörtbinin üzerinde ayet i kerime var. Mesnevi'de akaid var. Mesnevi'de kelam var. Mesnevi'de cebriyecilere, haricilere, mesnevide kaderiyecilere cevaplar var. Öyle Hz. Mevlana'yı öyle küçümsemesin kimse! Hıfsından bir kitaba bakmadan cebriyecilere cevap var Mesnevi'de. Bir kitaba bakmadan hariciyecilere, kaderiyecilere cevap ver Mesnevi'de. O günün akait hastalıklarına, akaid hastalıklarına cevap ver Mesnevi'de. Aynı zamanda Hz. Mevlana Celaleddin Rumi Hazretlerinin mesleği bugünkü üniversite dekanlığı. Bir üniversite düşünün, onun dekanı. Zaten ordan şehliğe dönüş yapıyor, yani Şemseddin-i Tebrizî ile tanışınca bırakıyor onu. Onu bıraktığı için talebeler ayaklanıyor. Onu bıraktığı için saray diyor ki ya ne oluyor bizim Mevlanamıza ne oluyor saraydakiler. Bir üniversite düşünün, ilimde diyarı, o üniversitelerin geçimi o gün için saraydan, devlet destekli. Gazali'ye husisi üniversite kurulması gibi, medrese kurulması gibi, onun gibi Osmanlı'da da var bu. Osmanlı'da devlet üniversite kuruyor ve çağırıyor devlet o günkü alimleri. Fatih Sultan Mehmet Han hazretleri, bütün islam dünyasını çağırıyor, ne kadar alim varsa topluyor, hepsine maaş veriyor İstanbul'da. O Macar topçusunu çağırıyor, maaş veriyor ona devletten. Sen gel diyor, bize bu topları dökmemizi bize anlat, bize öğret. Maaş veriyor. Bu caiz mi? Evet. Hz Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin, yahudi doktora maaş vermesi gibi. Onların geçimi dinden değil.

İşte bu vezir, Hz. Mevlana bunu pavlos olarak belirtmemiş. İyi ki ismini koymamış. Neden? Bu o gün için musevilerin içerisine, isevilerin içerisine girip döndürmüşler isevileri, bu akaitlerini bozmuşlar. Bugün için de islam dünyasının içerisinde bizdenmiş gibi, müslümanmış gibi ve müslümanca konuşan, bizim dilimizden konuşan, pavlosvari din adamları var. Bunları hadisi şerifler bize beyan ediyor. Diyor ki onlar sizin dilinizden konuşurlar. Onlar sizin gibi ibadet ederler. Amma ve lakin onlar asla sizden bizden değildir. Muharrem'in Bab ul fitenini açın okuyun. Buhari'nin Bab ul fitenini muhakkak okuyun. Onlar kur'an-ı kerim'i okurlar, kur'an-ı kerim onların boğazlarından aşağı geçmez. Onlar namaz kılarlar ama namazları onların yüzlerine paçavra gibi atılır. Onlar ümmetimin parasını yerler, onlar ümmetimin parasını üterler. Onlar kuzu postuna bürünmüş kurtlar gibidir. Ümmetimin başına üşüşürler. Bunlar, öyle insanlar çıkacak ki öyle insanlar

çıkacak ki sizin dilinizden konuşacaklar ve onların tabileri çok olacak. Onlara tâbi olanlar çok olacak ve onları cehenneme götürecek, cehenneme! Şimdi insanlar bir yerde bir bir kimse çıkıyor, tabisi çok, hüra koşuyor. O tabisi çok olanlar, o tabilerinin çokluğuyla övünüyorlar. Tabisi çok olanlar, gücü ellerine geçirdiklerini zannedip Ümmet i Muhammed'e zulmediyorlar. O tabisi çok olan hoca efendiler, tabisi çok olan şeyh efendiler, tabisi çok olan mürşitler, tabisi çok olan alimler, tabisi çok olanlar, aman dikkat edin! Hadis-i şeriflerde bize ikaz var. Açın hadis külliyatı, Babü'l Fiten, yani fitneler bahsini açın. Bu zamanda okunacak olan en önemli hadis bölümlerinden birisi, Babü'l Fiten, fiten bölümleri, yani fitne bölümleri. Fitneler, bütün hadisçiler, bütün hadis alimleri Buhari Müslim Tirmizi İbni Mace, İmam ı Hambel, İmam ı Davut hepsinin de hadis kitaplarında fitneler bahsi vardır. Açın okuyun. Hz. Mevlanamız bize, bize, buradan örnek vererekten diyor ki ey Ümmet i Muhammed, uyanık olun. Bir sohbette bir şekilde söyleyip, bir sohbette bir şekilde söyleyen, kendi aralarına geldiği zaman parayı pulu cebellez eden, bunlara karşı diyor uyanık olun. Ne yapıyormuş bu adam:

"Şekerli suya, şekerli gülsuyuna zehir katıyormuş."

Anlatırken din anlatıyor size. Harika, ağzından bal akıyor. Bir de ağlıyor, bir de ağlıyor, bir de ağlatıyor, muhteşem! Aylık yüz milyar lira ama bunun bedeli. Evet! Bir anlatıyor ki geceliği yedi milyar lira ve bunların tabileri çok olacak. Tabisi çok, ne büyük muhteşem şeyh! O kadar çok tabisi var ki ne büyük Hoca Alim! Ne kadar tabisi var, bir emirle herkes bir tarafa savrulup gidiyor.

"Sözünün dış yüzünden çevikol anlamı anlaşılıyordu ama ardından da cana gevşek ol diyordu."

Bir taraftan diyordu ki çevik ol, dikkatli ol. Aman dinini yaşarken kılı kırk yar ama ardından da ince ince diyordu ki Allah affeder ya boş ver, önemli değil. Eee olmadığı zamanlarda olacak, sen ya ben işte diyor ya hocam ben namazımı kılamıyorum, kılmıyorum. O da diyor ki Allah affeder her şeyi. Sen kılma. Ona demiyor namaz farz. Namaz dinde yıkılan son kaledir. Bir kimsenin namazı yıkıldıysa dini yıkılır. Müslümanların namazları yıkıldığı için dinleri yıkıldı. Müslümanlar namaza ehemmiyet vermediği için evlerinde bereket yok, kazançlarında bereket yok, vücutlarında bereket yok, akıllarında bereket yok, dimağlarında bereket yok, fikirlerinde bereket yok, maneviyatları yok, hayatları yok. Rezil bir şekilde yaşıyorlar. Neden? Çünkü müslümanlar namaza sımsıkı sarılmadılar, sarılmadılar! Müslümanların bereketi yok, yok! Neden? Harama karşı dimdik durmadılar. Bu haram! Hara mı nasıl işleriz, harama nasıl göz yumar, harama nasıl böyle davranırız deyip kestirip atamadı müslümanlar. Ondan sonra adam alay eder gibi

karşımıza çıktı, horoz da kessen kurban olur dedi. Biz de güldük, heheeeee yaptık. Biz sen ne diyorsun kardeşim, bizim dinimizle alay mı ediyorsun diyemedik. Neden? Suyun üstündeki köpük gibi olduk biz.

Adam bizim dinimizde alay etti, biz de tebessüm ettik. Herkes A9 izliyor. Neden? Ay ne kadar modern müslümanlar. Bir de bana soruyorlar. Ne düşünüyorsunuz? Genelde soranlar erkekler. Zannediyorlar ki o hatunlar onların olacak. Genelde soranlar o tip kıyafetleri tercih eden bayanlar. Hadisleri inkar ediyorlar, bir şey diyebiliyor musunuz? Yok! Tatlı geliyor bize. Niçin? Gevşetiyoruz çünkü. Ya aman derviş kaybolmasın, ya Allah desinler. İyi güzel diyelim de kardeş gözümüzün içine baka baka yapıyor ya. Haa, ne yapacağız? Allah bizi affetsin.

"Gümüşün dışı aktır, berraktır ama onun yüzünden el de kararır elbise de."

Bakın altından sonra kıymetli olan madendir takıda gümüş öyle değil mi? Hz. Mevlana diyor ki gümüşün yüzü aktır ama diyor eli de karartır, elbiseyi de. Altını ara, altını ara! Altın, ya işte, ne yapalım işte ya şimdi ne yapalım ya, hocamız bu ya! Allah Allah! Ya dedim, sen onun mürşid i kamil olmadığına inandığın halde burda duruyorsun. Halifeliğinden duruyor burda. O halife ya, halifelik onu tutmuş orda. Bakıyor, ölecek şeyh olacak. Çünkü şeyh, paranın üzerine oturmuş, gelen giden cebine bir koyuyor. Evi yaptırmış, dergahı yaptırmış, ooo, her şey harika. Oğlanların işleri harika. Her şey oturmuş, yerleşmiş, halife gözünü ona dikmiş, ölecek, o da şeyh olacak, aynı şeye sahip olacak. Orda oturuyor, ondan dolayı. Altını aramıyor. Altını aramak her müminin hakkı, her dervişin hakkı. İstihare yap kardeşim. İstihare yap, yalvar, yakar, ağla Allah'a. Deki Yarabbi, beni kendim için kendim için, beni mürşid-i kamilime ulaştır. Rüyanda gördün, halinde gördün. Senin altının o. Tut sımsıkı. Ya işte şeyh efendi öldü ama işte ya ne yapalım işte biz de bu abiye tabi olduk biz! Böyle yok. Altını ara, ara!

" Ateşin kıvılcımları ile al al bir yüzü vardır ama yaptığı kötü işe bak. Sonundaki karalığı seyret."

Onların yüzleri al al olur ama sonunda kararır. Mahşerin hesabı öyle değil. Kabrin hesabı öyle değil. Burada görüntüyle aldatabilirsin, başına benim gibi bir sikke, bir cübbe geçirip insanları kandırabilirsin. Mahşer, işin sonu. Onu düşündün mü? Hz. Mevlana diyor ki onu düşün, verecek hesabı düşün, kabirdeki sorgunu, sualini düşün. Hepimiz için, mahşerini düşün!

"Şimşek göze bir ışık olarak görünür ama gözü kamaştırma, görüşü çalma huyu vardır onda."

Şimşek birden çakar, gözün kamaşır ama o devamlı aydınlık değildir. Sen hiç batmayacak güneşi bul. Sen her daim aydınlatacak olanı bul. Senin gece karanlığında her daim yol gösterecek olanı bul. Sen anlık şimşek çakar gibi aydınlatıcılara kanma. Bir anda gözün kamaşır senin. Seni kendinden geçirir ama o bir anlık, sen ebedi zevke, ebedi aşka, ebedi sevgiye, ebedi aydınlığa dalacak olanı göster. Onu gör sen.

"Anlayışı tat alma duygusu olmayanların, boyunlarına bir halka oluyordu vezirin sözleri."

İşte görüntüye bakanlar, parlak sözlere bakanlar, dinin hakikatini aramayanlar, nefislerinin hakikatine koşanlar, nefislerinin peşinde koşanların, o sözler boyunlarına bir halkaydı. Güzel sözleri takıyorlar ya. Hallacı Mansur En-el Hak demiş. O neden demesin. Hallacı Mansur'dan aşağı mı ki, o da Enel Hak der. Harika bir söz. Şatahat muhteşem. Beyazıtı Bestami demiş ya: 'Var mı benden daha şanı yüce'. Beyazıt ı Bestami demiş, o neden demesin? O da diyecek. Arabi demiş ya: 'Ne tarafa bakarsan bak, bütün varlık Haktır, bütün varlık Allah'tır.' Vay! Arabi demiş ya, sen ondan aşağı mısın! Sen de söyle. Yap şatahatını.

O parlak sözleri duyan cahil insanlar, dini bilmezler, vay ya, Arabi'den de üstün! Vay be! Beyazıt gibi konuştu ha! Vay be! 'Ete kemiğe büründüm, Yunus diye göründüm.' Yunus gibi konuştu. Yunus ete kemiğe bürünmüş. Yunus diye görünmüş. Ya? Yani Yunus ne o zaman? Allah! Eee? E ben de Yunusum. Yani? Ben de ete kemiğe büründüm. Ya? Ben de işte ne? İsim söyleyin. Savaş. Savaş diye göründüm.(Nerde savaş be? Evde. Evde mi? Vay, vay Savaşım vay. Vay ki vay. Bak sen şimdi, dilime de dolandı mı şimdi. Eyvah ki eyvah! Sen telefon açtın bir de yani evde miyim dedi sana. Vay vay vay vay vay vay! Evden de dinliyorsa şimdi Savaş diye göründüm dediyse eyvah ki eyvah. Burda görünmedi Savaş bak. Eyvah eyvah eyvah eyvah eyvah eyvah! Bak, elim ayağım kesildi şimdi. Gidiverdi bak şimdi. Vay ki savaş vay! İşin var Savaş, işin var.) Bu parlak sözleri söyleyince dervişler, etrafındaki cahil insanlar, bunları aldılar, süs gibi, boyunlarına taktılar. Bilemediler ki o sözlerin sahibi başkasıydı. Bilemediler ki o sözü söyleyenin sözünü söylemekle o hal yaşanmaz ki! Bilemediler!

"Vezir padişahtan altı ay ayrı kalmıştı. Altı ay İsa'ya uyanlara sığınak kesilmişti."

Vezir o yahudi padişahtan ayrıldı, altı ay boyunca ne yaptı? O isevilerin içerisinde dolaştı. Onların sığınağı gibi oldu. Herkes onu din bilgini zannetti, peşine düştü.

" Halk tümden gönlünü ona tapşırdı, dinini de. Herkes onun buyruğuyla ölüme atılıyordu."

Allah Allah! Hz. Mevlana sekizyüz yıl öncesinden söylüyor. Ne yapmış o günün insanları? Dinini de ona teslim etmişler, sevgilerini de ona teslim etmişler. Tapşırdı diyor, yani taptı, o kimseye taptılar. Kur'an ve sünnete bakmadılar. Hocalarına taptılar. Kur'an ve sünnete bakmadılar. Şeyhlerine taptılar, Kur'an ve sünnete bakmadılar. Birisi mehdiyim dedi, ona taptı. Kur'an ve sünnete bakmadı. Birisi nebiyim dedi, o da ona taptı. Kur'an ve sünnete bakmadı. Birisi dedi ki en büyük temsilci benim, ona taptı. Kur'an ve sünnete bakmadılar. Birisi dedi ki Ben günün İmam-ı Azamıyım, ona taptı. İnsanlar dinlerini bıraktılar. Adama diyorum ki kardeş, bak, kur'an sünnet böyle, zekat bunlara verilir. Zekat kimlere verilir? Zekat yolcuya verilir. Zekat fakire verilir. Zekat kimsesize, yoksula, savaşanlara, mücadele edenlere, zekatın verileceği yer bundan. Sen ne demek istedin şimdi? Bana öyle söylüyor. Ya, kur'an sünnet bu. Kardeş, milletten zekat toplayıp, ayakkabı alamazsın sen. Zekat parası ile sen işletme açamazsın. Zekat parasıyla kur'an kursu açamazsın sen. Sen milletten zekat toplayıp, kitap bastırıp, satamazsın. Sen milletten zekat toplayıp, dergi bastırıp, satamazsın. Milletten zekat toplayıp, televizyon açamazsın. Milletten zekat toplayıp bilmem hangi gazeteyi satın alamazsın. Dinin hükmü bu. Zekat miskinlere, fakirlere, borçlulara…git ona ver. Zekat almaya muktedir misin sen? Değilsin. Sen bu konuyla alakalı vazifelendirildin mi? Hayır. Neden topluyorsun sen zekat? Nereye topluyorsun sen? Kime topluyon zekatı sen? Mahallende fakir mi var senin? Bütün cemaatler, tarikatlar, kurumlar, kuruluşlar, düşmüşler yollara. Kardeş, sen zekat memuru musun? Devlet seni zekat memuru olarak mı tayin etti? Hayır. Zaten islam devleti yok ki! Seni zekat memuru tayin etsin. Ben böyle söyleyince gocunuyor adam. Bundan gocunuyor. Din! Hayır, Kur'an ve sünneti atıyorlar! Sen ne dedin şimdi, bizim şeyhimize laf mı söyledin? Kardeş senin şeyhini tanımam, bilmem. Bana ne senin şeyinden ya, banane! Yok, ütecekler parayı. Haydiiiii! Ne? Televizyon kuruyoruz. Ne için? Kur'an sünnet için. Toplayın çekleri! Televizyon foxa satıldı. Nerde para? Hani nerde para? Bana birisi gelsin, hesabını versin. Nerde para? TV5'i müslümanların parası ile kurdular. Bakın açık konuşuyorum. TV5 satıldı. Kime satıldı? Parası kimde? TV7 müslümanların parası ile kuruldu. Hani nerde? Kimde TV7? Kimde kardeş, kimde? STV, müslümanların parasıyla kuruldu, yarın öbür gün satılırsa kime gidecek parası? Kime?

Biz kendi içimizden söylüyorum. Önce çuvaldızı kendime batırıyorum. Bazı arkadaşlar diyorlardı ki bir dergah yapalım. Kime yapacağız dedim dergahı? Efendim sana yapacağız. Ben ölünce kimin olacak? Kaldı, kaldı!

Biz, şeyhimiz sağlığında cami yaptık. Camiyii yapış sebebimiz şuydu. O camide biz zikrullah yapacaktık. Cami zikrullah yeri olacaktı. Yanıbaşında da şeyh efendinin evi. Eski zamanlardaki gibi cami, ev. Böyle camii, dergah gibi kurulacaktı. 28 Şubat sıkıntılar. Cami nereye gitti? Diyanete. Diyanette cami. Haa, helal i hoş olsun. Bu noktada sıkıntımız yok. Camiydi sonuçta. Ya tekke olsaydı? Kalçak mıydı, kalacaktı. Burası vakıflara ait, dörtyüzelli yıllık. Mustafa Özbağ'ın deyil, bu cemaatin de değil, hizmetçiyiz biz burda. Tekke yaptık, öldü adam. Şeyh Efendi öldü, herhangi bir şeyh. Yeni bir şeyhe yeni bir dergah yapacağınız, doğru mu? Doğru. Habire, yap boyna, iyi. Okullar açılıyor, harika. Dershaneler açılıyor, harika. Ölünce ne olacak? Kimin? Ne ile açılıyor? Ne ile açılıyor? Zekatla mı? Caiz değil. Fitreyle mi? Caiz değil. Din, din bu. Kur'an, sünnet. Kuran, sünneti bırak. Hocamız böyle dedi, şeyhimiz böyle dedi. Kuran, sünneti bırak. Ya bizim zat, zamanın piri. Olur mu ya! Ya kur'an sünnet böyle. Yok ya! O zamanın mehdisi. Ya Kur'an sünnet böyle. Yok nebi zaten ya, peygamber ya o. Ya bir Allah'ın kulu demez mi yanındaki bir kimse, efendim hadis var, benden sonra nebi de resul de gelmeyecek. Son peygamber Muhammed i Mustafa sallallahu ve sellem . Efendim bir yanlışlama var herhalde. Bir yanılsama var herhalde. Bir şey var. Kimse demez!

Biz burda koltuğa otururuz diye, koltuğa oturuyorsun diyor. Bunu diyen kim? Kendisini nebi kabul eden adamın müridi! Güldüm, haklısın dedim ya seninle dedim bir şey konuşmaya gerek yok. Neden? Sen o nebi dediğin adamın peşinden git. Tencere yuvarlanmış, kapağını bulmuş dedim, herkes layık olduğuna gidecek dedim. Kur'an sünneti bırakıp, dinin olmazsa olmazlarını bırakıp, hocasını, şeyhini, siyasi liderini, siyasi liderini, din yerine koyan ahmaklar dün de vardı, bugün de var, yarın da olacak. Evet, hiçbir veli, hiçbir zaman nebi olamaz. Hiçbir hoca, hiçbir âlim, hiçbir zaman nebi olamaz. Olamaz! Bir veli ne kadar muhteşem veli olursa olsun, Muhammed i Mustafa'nın o tozu dahi olamaz. Tozu, tozu olamaz, tozu! Bırakın Muhammed i Mustafa'nın sallallahü ve sellemin tozu olma, onun atının burnunun üzerindeki terinin üzerindeki toz dahi olmaz. Toz dahi olmaz. Şimdiki şeyhler, Allah! Şimdiki hocalar haşa Allah. Şimdiki alimler haşa Allah. Kardeş, kur'an sünnet burda dururken nereye gidiyorsun? Kur'an ve sünnetin hükümlerini göz göre göre çiğneyen bir adamın peşinden nereye gidiyorsun? Kimse bakmıyor dün olmuş, bugün de var. Böyle giderse yarın da olacak. Olacak! Dün olmuş, bugün de varsa, artık yarın olmaz diye düşünmüyorum. Yarın da olacak.

Şeyh Efendiye, işte birisi gelmiş demiş ki efendim üçyüz bin dolarım var. Ne yapmamı istersiniz? E ver oğlum bize demiş, vermiş üçyüz bin doları,

gelmiş bir de adam bana, diyor ki bir dua etsen de paramı kurtarsam. Lan dedim ben duayla kurtarabilecek olsam dedim, benim üçyüz milyar dışarda alacağım var dedim. Onları kurtaracağım ben dedim. Böyle baktı. Dedim öyle olsa ben kendiminkini kurtaracağım önce dedim. Benim nefesim o kadar kuvvetli değil dedim. Böyle bakıyor ama dedim Ankara'da birisi varmış, üfledimi uçuruyormuş dedim. Kim dedi? Namık dedim ben, böyle baktı, toparlayamadı şimdi. Kim bu Namık efendi dedi. Var ya bir türkücü dedim. Ben onu söylüyorum dedim, Ankarada bir hoca var. Üfledimi uçurur diye dedim. Dedim senin kafan yerinde değil mi ya git iste kendinden dedim. 300 bin dolar vermiş, aynı şey, bakın enteresan. Gitmiş, gözünün önünde, bunu söyleyen de bunu kendisi söylüyor. İşte atıyorum. Hacı Mehmet'in bir fabrikası var, sıkıntıda. Hacı Mehmet'in fabrikasına üçyüz bin doları vermiş. Aylık sen demiş bana beşbin dolar vereceksin. Bu faiz dedim. Senin paranla faiz çalıştırıyor adam. Aylık beşbin dolar ondan alıyor, faiz. Ulan dedim, bir şeyh dervişinden bırak, dışarıdan, dışarısını bıraktık dervişinden faiz alır mı.

Hadi o fabrikanın sahibi kafir olsa, ütmek için ona verdi. Aldı ipoteğini fabrikanın, bu caiz dar ül harpte. Bakın, fıkıh. Sizlere bunları öğretmezler hiç, asla. Git bir tane yahudi fabrikatör var, sıkışmış. Fabrikasını ipotek et. Yapamazsın ki ona sen. Aylık üç bin dolar, beşbin dolar kopara bildiğin kadar ondan kopar. Caiz. Böyle değil. Adam kendi dervişine vermiş. Her ay ona, dedim faiz ya. Kim mümin bir kimseden faiz yaparsa, alırsa, verirse, bak alırsa, verirse annesiyle Kabe duvarının dibinde zina etmiş gibi, günahı kebaire girer. Bu hadis i şerifi söyletmiyorlar şimdi. Bu hadis i şerifi hadis kaynaklarından çıkaracaklar nerdeyse. Tüyleri diken diken oluyor bu hadis i şerifi okuyunca. Televizyonda bir okuyorum, son program oluyor. Geliyor mesela televizyonda, diyorum ki sizin en önemli noktanız şu. Ne diyorlar, birisi diyorum faizle bana alakalı bir soru sorarsa ben de derim ki mümin müminden faiz alır verirse, annesi ile Kabe duvarının dibinde nikahlanmış, zina etmiş gibi olur hadis-i şerifini söylerim diyorum ben. Biz bunu yönetmenler bir konuşalım diyorlar. Korkuyorum, bu hadisi şerifi yeni çıkacak hadis kitaplarından çıkaracaklar. Ağır geliyor! Bunu bir cemaatin böyle bölge sorumlusunun yanında söyledim. Ya hocam, çok ağır hadis değil mi dedi. Yani bunun dedi sahihliği ile alakalı dedi elimizde kesin deliller var mı dedi. Baktım, var hocam dedim ben şimdi, bu böyle baktı. Sen şimdi bana dedin katlanmışı söyleyeceksin, değil mi dedim ben. Ya işte bu böyle durdu. Dedim böyle kandırıyorlar sizi de hocam dedim. Yani ayeti ayet-i kerimede kat kat faiz haram kılınmış. Kat kat, yani yüzde oniki alırsan, caiz gibi. Onu bir daha katlarsan caiz değil. Böyle kandırıyorlar insanları. Dini bırakmış.

Ütecekler ya müslümanları, demiyor git kafir bir kimseye faizle para satar, darül harpte caizdir, üt onu. Onu diyemiyor. Neden? Kâfirin parası kutsal, müminin parası kutsal değil. Git bankayı üt, diyemiyor. Neden? Onun parası kutsal. Ya? Müslümanın parası kutsal değil. Birisi zamanında gitmiş, Karacabey'in dağlarından, kırsal kesimlerinden, oradan yüz dönüm bir yer almış. Ne yapacaksın dedim onu, bankaya ipotek yapacağım dedi. Alkışlıyorum seni dedim. Böyle baktı, ya hocam ya dedi. Bırak dedim, yap. Yap dedim. Vallahi içim genişledi ya dedi. Dedim o göğsünü gere gere dedim, Allah Allah nidalarıyla git dedim, yap. Gitmiş bunu müftüye sormuş. O zamanın Osmangazi müftüsüne. Demiş bu hoca kimse canıyla oynuyor demiş. Neden demiş. Bunu eğer böyle demiş, herkese açık söylerse demiş, devlet onu bırakmaz demiş. Evet, din Kur'an sünnet. Kur'an sünnet ama insanlar onu bırakıp, onu bırakıp, kendilerine ilahe seçiyorlar. Yeni ilahlar. Adamın şeyhi ilah olmuş, hocası ilah olmuş, siyasi parti başkanı ilah olmuş, annesi ilah olmuş, babası ilah olmuş, kocası ilah olmuş, karısı ilah olmuş, çocuğu ilah olmuş, arkadaşı ilah olmuş, işi ilah olmuş, güzelliği ilah olmuş, yakışıklılığı ilah olmuş, ilah! Güzelliğini savuttura savuttura gidiyor. İlah olmuş! Yakışıklılığını göstere göstere gidiyor. İlah olmuş. Babası diyor ki benim dediğim gibi olacak. Kuran sünnet öylemiş önemli değil, ilah olmuş. Kocası diyor ki benim dediğim doğru. Bunu yapacaksın, ilah olmuş. Karısı diyor ki ne işin var orda dergahta senin, zikr edecekmiş. Otur evinde! Adam da olur tabii ya, ne demezsin. İlah olmuş kadın. Çocuk göz göre göre haram işliyor. Annesi babası üzülecek diye seslenmiyor. Çocuk ilah olmuş. Adam içki içiyor, çocuk içki içiyor, anne baba seslenmiyor, kırılacak üzülecek. Kız çocuğu günde onsekiz sefer sevgili değiştiriyor, anne baba karışmıyor. İlah olmuş çocuk, kimse bir şey demiyor. Ondan sonra özgürlükten bahsediyoruz burda biz. İlaheler var. La ilahe! İlahe. Çoğul. İlahe tanrıcık. Çoğul. Tanrıcık. İlahecik. İlahe, edilgen, etken değil. İlahe, dolu. İllallah, tekil, etken. İllallah dolduruyor, yıkıyor ortalığı. Neyi? İlaheleri. İlahe dolu hayatımız.

Dün olmuş, bugün var, yarın da olacak ama bizim hoşumuza gitmiyor ki kim bizi kur'an ve sünnete davet ederse. O bizim nefis tadımızı bozuyor çünkü. Namazını kıl diyor, orucunu tut, yalan söyleme, yemin etme, gıybet etme, annene babana itaat et. Kocana itaat et, çocuklarına kur'an ve sünneti öğret. Ahlaklı ol, temiz ol, doğru ol, dürüst ol, gözünü kaydırma, kaşını kaydırma, dilini kaydırma, oranı buranı kaydırma. Dosdoğru ol. Bu bize tat vermiyor. Bize böyle gevşek kim cımbıldaklık lazım. Cımbıldak. Dini de cımbıldaklık olarak alacak. Sufilik cımbıldaklık olmuş. Din cımbıldaklık olmuş. Cımbıldak bir hayat. Gevşek. Yaz gelince bikinileri giyeceğiz, gideceğiz, güneşlenmek bizim de hakkımız. Hocam caiz mi? Allah verdiği güzelliği

kullarının üzerinde görmek ister, tabii yavrum, soyun soyunabildiğin kadar. Harika! Ya haram kardeş, yapma! Haram. Yok. Biz arada sırada içiyoruz, e yok sarhoş olduğunuzda namaza yaklaşmayın işte, normal sarhoşsanız namazı da kılabilirsiniz. Bu ne ya? Nu ne kardeş! Tabilerini çoğaltacaklar ya. Tabilerini çoğaltacaklar! Kur'an, sünneti bırakıp kendilerine ilaheler seçecekler. Allah muhafaza eylesin inşallah. Cenabı Hak cümlemizi korusun.

El-fatiha meeessalavat.

https://youtu.be/IXyFhyZMdJk

MESNEVİ-İ ŞERİF 458-467. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

" (Padişahın gizlice vezire haber göndermesi):

Padişahla vezirin arasında gizlice haberler gidip gelmede, padişah ona vaatlerde bulunmadaydı."

Vezir böyle insanların dinlerini ifsad etmek için uğraşıyor, tezgah devam ediyor, oyun devam ediyor ve padişahla ikisinin arasında da devamlı haberler gelip gidiyor, birbirleriyle haberleşiyorlardı. Birbirlerinin yaptıklarından haberleri var çünkü amaçları hıristiyanlığı alaşağı etmek. Hıristiyanları alaşağı etmek, dini ifsad etmek. Amaçları bu.

"Sonunda isteğinin ele geçmesi, Hristiyanların toprağını yere vermesi için.."

Yani normalde bu istek yere gelecek ve hıristiyanları yele vermek, hani böyle ağırlığı olmayan bir şey, rüzgarda savutturursunuz, o uçurur götürür onu. Buğdayı samandan ayırmak gibi buğdayı samandan ayıracak olanlar buğdayı normalde yele verirler, buğday yere düşer, saman uçar gider. Bunun gibi)

" Ona benim devletli vezirim, vakit geldi çattı. Gönlümden bu dert çıksın gitsin artık diye mektup yazdı, gönderdi."

O padişah, vezire mektup yazdı, dedi ki artık şu gönlümdeki derdi, sıkıntıyı bitir. Şu hıristiyanları bir yele verelim, şu dindarları bir yere verelim. Şu dindarları bir alaşağı edelim. Şu kuran ve sünnet dairesinde, din dairesinde duranların bir altını üstüne getirelim.

*"**Oda, padişahım o işin üstündeyim. İsa dinine fitneler salacağım diye cevap yazdı."***

O da dedi ki 'a padişahım, ben o işte ilgileniyorum. Ben dinin içerisinde fitne çıkaracağım, dindarlığı, fitneye boğacağım. Fitneye boğacağım. Dinde fitne çıkaracağım. Hadisi şerif: 'fitne uykudadır.' Fitne uykudadır. Bunu uyandırmamak gerekir. Bir toplulukta fitne çıkarmak bir cemaatte fitne çıkarmak, bir memlekette fitne çıkarmak, ümmetin içerisinde fitne çıkarmak, Allah muhafaza eylesin. Fitne ne? Eğer işe islam dairesinden bakarsak, kur'an ve sünnetin dışındaki her şey fitne, din fitnesi. Memleket fitresi ne? Bir memleketin hayrına, bir memleketin iyiliğine, güzelliğine, doğruluğuna, gelişmesine, faydalı olacak bir şeye karşı çıkıyorsan, memlekette fitne çıkarıyorsun. Fitne, bir şeyin hayrına olmayan şey, hayırmış gibi görünüp şer çıkarmak. Allah muhafaza eylesin.

"(Hristiyanlığın oniki bölüğü):

O hükümet devrinde İsa'ya uyanlara buyruk yürüten oniki bey vardı."

İsa'nın tabilerinin içerisinde oniki tane bey var. Oniki tane kavim düşünün. Oniki kavmin başında oniki bey var. Bakın bu oniki, isevilikte oniki tarikat vardır. Musevilikte ondört tarikat vardır. Hani bazıları da Hz. Muhammedilikte, yani bugünkü islamda tarikatları sıralamaya kalkarlar ya, oniki tarikat, ondört tarikat diye, tehlikelidir. Neden? Bunda isevilik, musevilik kokusu vardır. Öyle 'oniki hak tarikat var' deme. 'Ondört hak tarikat var', deme. Ya dört hak mezhep var, değil mi? Dört mezhebin tabileri fazla, otuzun üstünde mezhep var ve otuzun üzerinde mezhep de sünni olarak adlandırılan mezhepler.

Bizde şimdi böyle bir kısır bi bilgi var. Dört mezhep hak. Neden? Geri kalanlar bunu normalde şey olarak söylüyorum. Sünni mezheplerin içerisinde tabiisi olmayan mezhepler var. Onlara hak değil diyebilir misin? Diyemezsin. Millet kendisini öyle adlandırmış. Ona bakacak olursanız, İmam Muhammed de bir mezhep imamıdır, İmam Yusuf da bir mezheb imamıdır ama onlar İmam ı Azam hazretlerinin çizgisinde kaldıklarından dolayı, mezhep imamı gibi algılanmazlar. İmam Malik'ten ne farkları var? İmam Malik'in de hocası İmam ı Azam Hazretleridir. İmam Malik de imam Yusuf'un ders arkadaşıdır. İmam Malik, İmam ı Azam'da da okur. İmam Yusuf da İmam ı Azam da okur. İmam Muhammed, hem İmam ı Azam'da hem İmam Malik'de hem İmam Yusuf'da okur. O yüzden böyle mezhepsel açısından da bir kategori yapmak 'ya dört mezhep hak', bu biraz böyle işi kısırlaştırıyor, değil mi? Sen kur'an sünnet ve bir mezhep imamının peşinden git, eyvallah. Oniki tarikat hak. Ya deme, deme! Biz şimdi normalde örneğin, Ahmet Yesevi'nin oniki hak tarikat içerisinde Yesevilik yok sıralamada.

Birisi öyle sıralıyor bana. Dedim Ahmet Yesevi'yi nereye koyuyorsun? Bu durdu. Onu dedim, hak tarikat olarak görmüyor musun. Ya, Yesevilik her ne kadar var ise de, bak şimdi, dedim ya yapma cahillik. İsim koyma, boş ver. Sen ne, hangi yolu takip ediyorsun? Rufailik. Biz Rufaiyiz de veya soranlar ya şimdi! Bazen soruyorlar, 'siz hangi tarikattansınız', bize söylüyorlar, hatta arkadaşlar diyorlar ki biz hangi tarikattanız. Hz. Mevlana bağı çöz diyor, ya bağ! Hangi tarikattan olsan ne olacak, Kadiriyiz desen ne olacak, Rufaiyiz desen ne olacak? Sen öyle olmadıktan sonra! Allah bizi affetsin, bunun gibi. İşte oniki tane bey vardı.

"Her bölük bir beyin buyruğuna uymuş, ondan ümitlere düşerek o beye kul olmuştu. O oniki bey ile onlara uyanlar, o kötü vezire bağlamışlardı. Hepsi de onun sözüne inanmadaydı. Hepsi de onun gidişatına uyuma uyumadaydı. O öl dese hangi solukta hangi saatte derse her bey hemen karşısında can verirdi."

Bu öylesine bir bağlılık ki kur'an ve sünnet dairesinde bunu ele almak mümkün değil. Evet sizden olan emir sahiplerine itaat ediniz ama hadis-i şerifte bir komutan ateş toplatıyor, yaktırıyor, atın kendinizi diyor, atmıyor sahabe. Hz. Peygamber Efendimiz diyor ki atsaydınız kendinizi, ebediyen ateşte kalacaktınız. Tabi olma, kur'an sünnet dairesindedir. Tabi olma, tekrar söylüyorum, tabi olma, itaat etme kur'an ve sünnet dairesindedir. Siyasete, komutana, şeyhe, zakire, çavuşa, kim olursa olsun, kadının kocasına, erkeğin babasına itaati, çocuğun annesine babasına itaati, kur'an ve sünnet dairesindedir. Kur'an sünnet dairesinde! Bakın, imamların içtihadlarını koymuyorum. Niçin? Bu noktada bir kimsenin şeyhi içtihad edebilir. kur'an ve sünnet dairesinde. Bir kimsenin babası, evin içerisinde içtihat edebilir, kur'an ve sünnet dairesinde evi ilgilendiren bir meselede. Bir siyasetçi, devlet başkanı; kur'an ve sünnet dairesinde içtihat edebilir, devletini ve milletini ilgilendiren bir konuda. Bir askeri komutan içtihad edebilir kur'an ve sünnet dairesinde, onun bölüğünü, onun takımını, onun askerini, onun ordusunu ilgilendiren bir meselede içtihat edebilir. Biz bu yolları kapattığımızdan dolayı geri kaldık. Biz bu yolları kapattığımızdan dolayı bir türlü islam ümmeti gerekli olan sıçramayı sağlayamadı. Hakikati arama, hakikati bulma, hakikate doğru koşma noktasında bir kimse isabet ettirmese içtihadında bir sevap alır. İsabet ettirirse, on sevap alır. Biz şimdi hala daha kız çocuklarımızı üniversitelere gönderirken hanefiye göre seksen kilometre ileri gitmesi caiz değildir. Burda takıldık kaldık. Burda takıldık kaldık. Hala daha oturup bazı meselelerin içerisinden çıkamıyoruz. İçtihat edebilecek, içtihat hükmünü koyabilecek şeyhler, alimler, diyanetin müftüleri, ilahiyat fakültesinin profesörleri, çıkıp içtihat edemediklerinden dolayı, bir. İkincisi

dini ifsad etme şüphesi üzelerinde bulunma şüphesinden dolayı. Biz içtihad edene de şimdi böyle bakıyoruz önce. Neden? Çünkü dinimizi ifsad etmeye çalışan gruplar var. Dinimizi ifsad etmeye çalışan alim, ulema gibi görünen takım var. Sünnetleri reddeden, hadisleri inkar eden bir güruh var Türkiye'de. Böyle olunca onların vermiş olduğu fetvalara da biz şüphe ile bakıyoruz. Onların yapmış oldukları içtihatlara şüphe ile bakıyoruz.

Diyanet bir fetva yayınlıyor. Ne? Organ nakli caizdir. Ben soruyorum. Hüküm şu: 'Aklen ve hukuken'. Yok, nasıldı, hukuken ve bir şeydi daha, öldüğüne inanılırsa. Tıbben ve hukuken ölmesi. Tıbben ve hukuken. Öldü, tıbben ve hukuken onun organlarını siz yağmalayabilirsiniz. Kim verecek bunun hükmünü? Soruyorum, bunun hükmünü kim verecek? Açtım telefon, diyanetin telefonlarına cevap veren fetva makamı var, Bursa'da. Telefon açtım. Selamünaleyküm, Aleykümselam. Dedim bu cuma vaazında böyle böyle dediniz. Vaaz mı, şeyde, cuma hutbesinde. Tıbben dedim öldürmeğe kim hükmedecek? Hukuken bunun öyle olduğuna kim hükmedecek? Ölüm ne demek? Nefes alıp vermiyor artık, ölü bu. Nefes alıp veriyor ama makinada, ama orda, ama burda. Nefes alıp veriyor mu? Veriyor. Sen göz göre göre nasıl öldüreceksin onu, nasıl fişini çekeceksin onun? Bu kararı kim verecek? Hastanın fişini çekme kararını kim verecek hocam dedim. İşte tıbben bu böyle söyleniyor da işte profesörler öldü diyorlarda…Ya yirmibeş yıl sonra Avustralya'da adam normalde komadan çıktı, yirmibeş yıl sonra. Yirmibeş yıl makineye bağlı yatmış. Ben bunu böyle söylerken bir arkadaş gazete küpürü gönderdi. Sizin dediğinizin delili çıktı dedi efendim. Ne oldu dedim ben. Dedi ki Avustralya'da bir hasta yirmibeş yıl komada kalmış. Sadece makineye bağlı. Yirmibeş yıl sonra gözünü açmış. Sen yaşatmakla mükellefsin, öldürmekle değil. Nasıl şüphe ile bakmayalım şimdi, bakıyoruz kendi kendimize, şüphe ile bakıyoruz.

Bir mesele oluyor, gönderiyorum diyanete. Diyorum gidin bir diyanete sorun. Mesele bazen anlatıyorum ya işin içinden çıkılacak bir mesele değil çünkü. Kadın kocasını terk etmiş gitmiş X bir ile, orda onbeş gün başka bir erkekle ilişkiye girmiş, karı koca hayatı yaşamış. Onu da bırakmış, ordan x bir ile gitmiş, başka bir ile, facebookta tanıştığı bir adama. Ordan oraya gitmiş, orda da bir bilmem kaç ay orda durmuş, geri dönmüş. Bilmem kaç tane çocuk var. Nikahları olur mu? Diyanet'e sor. Diyenete sordular. Karı koca gittiler sordular, tekrar dükkana geldiler karı koca. Diyanet demiş ki resmi olarak kiminle evlisin, bununla. Onunla nikahın duruyor daha demiş. Yürü git bak işine. Adama baktım, ne düşünüyorsun dedim. Bu nikah olmaz dedi. Kadına baktım, ne düşünüyorsun dedim, olmaz dedi. Dedim ya e diyanet olur demiş dedim. Diyanet olur. Şimdi nasıl biz ona şüphe ile

bakmayalım verdiği fetvaya? Kadın on tane adam dolaşacak, gelecek. Resmi kimlen evlisin, falancayla. Nikahın devam ediyor senin diyecek. Böyle bir şey var mı? Şüphe ile bakıyoruz bu sefer. Dedim olmaz! Gilin hemen dedim boşanın. Hemen boşanın dedim. Adama dedim çocukları da al, bu kadında çocuk da bırakılmaz dedim. Dinen bu ölü hükmünde zaten dedim. Dinen bu ölü hükmünde. Neden ölü hükmünde? Evli bir kadının gidip zina etmesi dinen ölüm cezası. Erkek için de aynı. Erkek evli ise gidip zina ettiyse dinen ölü hükmünde. Ölü! Erkek bunu bir de açıkça söylüyorsa, itiraf ediyorsa, adam itiraf ediyor, zina etmiş. Zina ettiği anda ölü hükmünde adam. Bir adam öldürülürse, ölürse otomatikman nikahı da düşüyor. Hadi gel, işin içinden çık. Bir kadın zina etti, evli bir kadın, dinen ölü hükmünde. Nasıl çıkacaksın işin içinden? İtiraf ediyor bir de.

Kadının birisi de yazmış bana şeyde ne o mailde, destan gibi. Ben eşimin beni aldattığını anlayınca ben de gittim eşimi aldattım, ona da söyledim. Aramızda kavgalar çıktı. Ondan sonra anlaştık. O beni aldattı, ben onu aldattım. Bizim nikahımız ne oldu? Neler yaşıyoruz!. Hadi, cevap ver. Ben atıyorum tacı şeye, diyanete. Diyorum diyanete sorun. Bağlı bulunduğunuz diyanete, onların fetva masaları var. Fetva masalarından fetvayı alın, ondan sonra bana diyorum tekrar bildirir misiniz bir zahmet. Soruyorlar, diyanetin fetvası aynı. Resmi olarak evliliğiniz devam ediyor mu? Evet. Nikahınız da devam ediyor. Tövbe ettin. Allah affetsin! Dedim nerde oturuyorsunuz siz? Filanca yerde. Oraya telefon açtım. Hocam dedim, siz mi veriyorsunuz fetvaları? Evet, ben bakıyorum, bilemediğim yerleri müftü beye danışıyorum, falan fişman. Ha iyi, ala dedim ya.

Dedim bir bayan sizi aradı mı böyle böyle bir konuda? Sordu dedi. Siz dedim böyle mi cevap verdiniz? Evet dedi. Kaynak ne dedim? Kaynak ne? Neye binaen bu fetvayı verdiniz? Siz dedi alim misiniz? Hayır dedim. Sizin bu meseleden haberiniz ne? Dedim bana sordular da dedim önce, ben diyanete sorun dedim ben. Siz böyle bir cevap vermişsiniz, inanamadım. O yüzden aradım dedim. Biz dedi ben onu, bunu dedi müftü beye sordum dedi. Müftü bey de bana böyle dedi dedi. Dedim müftü beye sorar mısınız, kaynak ne? Hangi ayet ve hadisle bu fetvayı verdiniz? Nerden hüküm çıkardınız, ben dedim ciddi olarak soruyorum bunu, kendime delil etmek istiyorum dedim. Hangi ayetten, hadisten, hangi olaydan bunu çıkardınız, bu fetvayı verdiniz? Nasıl şimdi vermiş oldukları içtihada da biz güveneceğiz? Güvenemiyoruz. Allah bizi affetsin. Sıkıntı var burda. Sıkıntı büyük. Sıkıntı bu noktada Türkiye'de gerçekten büyük. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden ölçü, kur'an sünnet. Bir erkek kendi evini ilgilendiren bir meselede içtihad edebilir. Eğer o kapasitedeyse ve diyebilir benim evimin dirliği,

birliği, beraberliği için şu ayetten, şu hadisten hareket ederekten, böyle davranılmasını istiyorum. Hakkıdır. Bir komutan içtihat edebilir ayet ve hadisler ışığı içerisinde, hakkıdır. Bir devlet başkanı içtihad edebilir, hakkıdır. Bir şeyh, bir üstat kur'an ve sünnet dairesinde içtihad edebilir, hakkıdır ama bunu ne yapacak? Kur'an ve sünnete dayandıraraktan bunu söyleyecek. Bunu dayandıraraktan söylerse hakkıdır ama öbür türlü itaatlar bu noktada, öbür türlü biatler, kur'an ve sünnetin dışındaki hareketleri de içine alıyorsa, orası bataklıktır. Bir de vardır ya bir takım sufiler için bir takım cemaatler için onun yaptığında hikmet vardır ya? Kardeş, kur'an ve sünnetin dışında hikmet arama. Kur'an ve sünnetin dışında, sen marifetullah arama. Kur'an ve sünnetin dışında kendine bir yol arama. Kur'an ve sünnetin dışında kendine bir hakikat arama. Allah muhafaza eylesin. İşte bunlar da o kimseler öl dese ölecekler. Birtakım sufilerin içerisinde de vardır ya bize şeyhimiz öl dese ölürüz. Hiçbir şeyhi duymadım bugüne kadar, müridine öl desin. Ben hiç duymadım. Bir mürşidin yap dediğini yapmayan, nasıl öl dediğinde ölecek ya? Bunların hepsi de edebiyat. Böyle olanlar var mıdır? El cevap vardır. Sakın ha bizim yolumuz ondan değil. Benim kur'an ve sünnet dairesinin dışında söylediğim bir şeye arkadaşların itaat etmesini istemiyorum. Hatta beni uyarsınlar. Bana nasihat etsinler. Desinler ki bu kur'an ve sünnetin içerisinde yok. Bu kur'an ve sünnete aykırı bir durum. Hakkınızı helal edin ama bundan bir geri dönseniz, geri dönelim. Allah muhafaza eylesin. Herkes ölüp gidecek, hesap verecek. Hepimiz hesaba çekileceğiz. Cenab ı Hak cümlemizi korusun inşallah. Hakkınızı helal edin.

El-fatiha maasselevat.

https://youtu.be/uS55bb0XfCc

MESNEVİ-İ ŞERİF 467-479. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"(Vezirin incil buyruklarını karıştırması):

Vezir her beyin adına bir tomar hazırladı. Her tomar da yazılan yazılar bir başka yoldaydı."

Vezir din hazırlıyor. Tomar dediği yazdığı yazılar, risaleler. Dini risaleler yazıyor. Dini risaleler yazmak bu noktada çok eski kadim bir gelenek veyahut da dini metinleri tefsir etmek, eski kadim bir gelenek. Dini metinleri yorumlamak, onlardan mana çıkarmak çok eski, kadim bir gelenek. Bu sadece hani şimdi böyle Muhammedi müslümanlar için söylüyorlar ya neden işte mezhepler var, olmasa olmaz mıydı? Yok, dinin özü bu. Bu kadim gelenek, dinde tarikatlar, kadim gelenek. İsevilerin tarikatları var, Musevilerin tarikatları var. Tarikat kadim bir gelenek. Mezhepler var, kadim bir gelenek. Farklı anlayışlar, farklı yorumlar, kadim bir gelenek. Bunu bir zenginlik olarak gör. Bunların içerisinde heva ve hevesine uyanlar var, var!

İşte bu vezir de her beye, bir topluluğun başı. Bir kavmin bir beyi var, padişahı var, sultanı var. Bir böyle grubun dinlediği bir kimse var. Bu hala daha var. Bakın hala daha böyle kimseler var. İşte o vezir de her bey adına bir tomar, bir risale yazıyor. Her tomar da yazılan yazılar, bir başka yoldaydı ve herkese yazdığı şey aynı değil. Birine diyor ki Ankara'ya gitmek için senin yola çıkıp Bilecik, şey üzerinden, Bozüyük üzerinden, Afyon üzerinden gitmen lazım. Birine diyor ki senin Bozüyük üzerinden Sivrihisar mıydı, Sivrihisar üzerinden gitmen lazım. Öbürküne de diyor ki sen İzmit Gölü'nün kenarından vuracaksın. Öbür o yola çıkacaksın, o yoldan da Bolu üzerinden gideceksin diyor. Herkese Ankara yolunu tarif ederken farklı farklı tarif

ediyor. Hatta daha önceki beyitlerden çıkıyor ki kimisine de diyor ki Ankara'ya gitmene de gerek yok, kimisine de diyor ki Ankara sana gelsin, kimisine de diyor ki Ankara sensin. Önceki beyitlerden onu çıkarıyoruz.

"Her birindeki buyruklar bir başka çeşitti."

Her birinde de mesela birinde diyor ki abdest alman lazım. Namaz kılmak için öbürkünde de diyor ki namaz için abdeste ritüele gerek yok, sen namaz kılacağım de yeter ki. Öbürkün de de diyor ki senin o ritüellere yerlere eğilip kalkmana da gerek yok. Senin kalbin temiz olsun yeter. Asıl namaz odur diyor. Öbürküne de diyor ki ya kalbinin temizliği de önemli değil diyor. Sen namaz kılmayı istedin ya, sen namaz oldun diyor. Millet seni kılsın, boş ver diyor. Birinde diyor ki tomarın birinde, sen Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'i kendine önder seç. Onun yolundan git diyor. Öbürküne de diyor ne yapacaksın sen Peygamberi önder seçip de kendine, sana kur'an yetmez mi diyor. Öbürkünde de diyor ki kuran sensin diyor, sen kendini aç oku. Kur'an'dan kasıt sensin diyor. Senin onu açıp okumana gerek yok diyor. Öbürkünde de diyor ki ya son peygamber dediklerine bakma, peygamber nefsine uymuş. O yüzden kendini son demiş diyor. Ben de peygamberim diyor. Öbürkün de diyor ki her dönemin bir Peygamberi vardır, bu dönemin peygamberini bul sen diyor. Öbürküne de diyor ki ya o Peygamber çok uyanıktı diyor, kurnazdı kalktı diyor bir kitap yazdı. O kitap da aslı değil zaten diyor, otur sen bir kitap yaz diyor. Öbürkünde de diyor ki ya peygamber şefaat ediyor, geç diyor, peygamberin şefaat etme hakkı yok. Şefaat ancak Allah'a ait diyor, kandırıyorlar seni diyor. Öbür türlü, öbürküne de diyor ki ya diyor bu kur'an-ı kerim'de saçma diyor. Ne alakası var bunun diyor. Allah'ın işi gücü yok gökten sana kitap mı indirecek diyor. Yok böyle bir şey diyor. Öbürkünde de diyor ki aman ha Allah'a peygambere itaat et diyor. Birinde diyor ki zekat kırkda birdir. Kırkta birini zekat olarak vereceksin. Öbürküne diyor ki sen mi çalıştın diyor. Kim çalıştı, kim kazandıysa onun.

Öbürkü oturduğu yerden para mı alacak diyor. Gibi böyle tomarlar dolaşıyor ortalıkta ama hiçbir tomar hiç bir tomarı teyit etmiyor. Hiç birinin hakikati birinin hakikatine uymuyır. Hiç birinin muamelesi birinin muamelesine de uymuyor. Bir tomarda diyor ki kasten haksız yere adam öldüreni öldürün diyor. Öbür tomar da diyor ki canı sen mi verdin, affedin diyor. Öbür tomarda diyor ki boş ver diyor, öldüren öldürsün. Ölmesi gerekiyormuş, onun kaderinde o yazılmış diyor. O da onu öldürüyor deyince onun da ölmesi kaderindeymişti. Boşver, milleti birbirini öldürsün diyor boyna. Bir tomardaki yazı, öbür tomarını teyit etmiyor. Hepsi de farklı.

"Bu sonundan ta başına dek ona aykırıydı. Birinde riyazat yolunu açtığı tövbenin, Tanrıya dönmenin direği saymadaydı."

Birisinde riyazat etmek yani açlık, aç olmak ve tövbe etmek, Allah'a dönmenin yoluydu. Birilerine diyordu ki siz riyazat yapın, az yiyin. Riyazat yapın. Riyazatın hakikati, haramlardan geri dönmekti, ama onlara riyazatın hakikatini haramlardan geri dönmek diye değil, onlara aç kalmak olarak söylüyordu. Onlar habire açlıkla pençeleşiyorlardı. Aç kaldıklarından dolayı zayıflıyorlar, bir deri bir kemik kalıyordu, güçsüzleşiyorlardı. Böylece dinlerini yaşamaya, ailelerini korumaya, çocuklarını, zürriyetlerini devam ettirmeye güç yetiremiyorlardı. Onlara diyordu ki açlıkta büyük keramet vardır. Devamlı aç kalın. Oysa Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri doymayı yasaklamıştı. İslamda doymak yasaktı, açlık yoktu. Açlıkla doymanın yasaklanmasının arasında fark var. Bir tarafta doymak yasaklanıyor, birileri islam adına açlığı önümüze koyuyor. Sufilik adına koyuyor. Aç kalacaksınız diyor. Çünkü sizi aç bırakacaklar. Sizi sömürecekler, sizi sömürecekleri için size şimdiden açlığı öğretiyorlar. Sizi aç bırakacağız diyorlar. O yüzden siz nefsinizi eğitmek istiyorsanız, nefsinizle savaşmak istiyorsanız, bu noktada Allah'a yakın olmak istiyorsanız, aç kalın diyorlar. Bunlar zaten aç bırakıyor bu kapitalist sistem insanları, bu deccal aç bırakıyor insanları. Dünyanın yedide biri aç. Aç bırakanlar da bu deccallar. Önceden sufilere kızıyorlardı siz az yiyorsunuz diye. Bunlar aç bırakıyor. Bunu şimdi aaa, ne kadar sufi entelektüel, aç kalacaksınız. Kaç gün dedim ben. Üç gün hiçbir şey yemeyeceksiniz. Yok sünnette! Aç kalacaksınız, on gün hiçbir şey yemeyeceksiniz. Yok sünneti Resulullahta. Bu sufiliği nerden buldun? Bu sufiliği nerden buldun? Bizim sünnet i Resulullahda, yemekten doymadan kalkacaksın. Yemek yemeyeceksin değil. Doymadan kalkacaksın. Göbeğini şişirmeyeceksin de, bizde göbeği şişirmek de yok. Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri parmağını batırdı, göbeği şişkin olana bizden değil dedi. Göbeği şişirmek yok. Eee? Sıfır aç kalmak da yok. Ne var? Doymadan kalkmak var. İşte o diyordu ki birisinde açlığı metediyordu. Aç kalacaksınız ve tövbe edeceksiniz. Böylesi Allah'a yakın olursunuz.

"Birinde riyazattan fayda yok. Bu yolda insanı cömertlikten başka bir şey kurtaramaz demişti."

Yani sen riyazad yapma, açlık çekme, bundan fayda yok. Ya? Sen cömert ol. Para pul dağıt. Hani birisi de çıktı ya hani zekat ile alakalı yeni bir klişe bir söz söyledi. İhsan Eliaçık mıydı eli açık mıydı onun soy ismi? Ne dedi? Zekatta şey yok ne o, kırk da bir yok. Ya? İhtiyacınızdan fazlasını dağıtınız. Kime söylüyor bunu? Müslümanlara söylüyor. Harika, ihtiyacımızdan fazlasını dağıtacaksak, hemen devlet bir yasa çıkarsın. İlk önce Koç dağıtsın, Sabancı dağıtsın ihtiyacından fazlalarını. Hemen islam devletinin hukukunu da değiştirsinler bunu savunanlar. Ben şimdi değiştirin dersem

ben burdan, Türkiye Cumhuriyeti Devletinin anayasasının laik demokratik hukuk devletini, teokratik sisteme döndürmekten, Cumhuriyet savcısının önündesin. Tabii, çarpılmadan yürüyeceksin.Alın hadi çıkarın, yasa çıkarın, anayasa çıkarın, bütün müslümanlar da dağıtsın mallarını ama önce en zenginden başlasın.

"Birinde de demiş ki: 'Senin açlığın, senin cömertliğin, Mabuduna şirk koşmandır."

Birinde de dedi ki sen aç kalıyorsun, Mahmut'a şirk koşuyorsun Allah'a. Sende cömertsin. Kendi kendine cömertim deyip de şirke girme. Asıl cömert olan o, asıl aç olan da o. Sen kendi kendine cömertim diyerekten, ben aç kalıyorum diyerekten, şirke düştün dedi.

"Hem gam çağında, hem esenlik cağıNda, Allah'a dayanmadan, tümden ona teslim olmadan, başka bir şey düzendir, tuzaktır dedi."

Gamlı, hüzünlü olduğun zamanda da esenlik, rahata erdiğin zaman da da aslında bunlar bir taraftan doğru, Allah'a yaslanmadıkça sen tuzaktasın dedi. Yani sen hüznünde de eğlencende de rahatlıkta da zorlukta da Allah'a yaslanacaksın, Allah'a dayanacaksın.

"***Öbürkünde de dedi ki: 'Gereken şey hizmettir; yoksa Allah'a dayanma düşüncesi bir töhmettir dedi."***

Yani Allah'a dayanmayı bırak. Sen asıl hizmet etmeye çalış. Asıl o dedi lazım olan.

" Birinde de dedi ki: 'Yap yapma buyrukları tutulmak için değil. Bizim aczimizi bildirmek için verilmiştir."

Birine de dedi ki kur'an sünnet bir sürü emirler var. Bunları yapıp yapmaman önemli değil. Ya? Sen aczini bilesin diye Cenab ı Hak bunları indirdi. Buradaki kasıt illaki bunları yapmak değil dedi.

"Böylece bu buyruklarla aczimizi bilelim de o zaman onun da kudretini anlayalım yazılarını yazmıştı. Birinde ise aczini görme, aklını başına al; o aciz nimete kafir olmaktır"

Birinde dedi ki sen aciz değilsin. Eee? Sen bu aleme halife olarak yaratıldın. Bu acizlik ne dedi. Kendini acziyet içinde görme, kendini fakriyet içerisinde görme Allah önünde. Eee? Ya aciz demek nimete küfür eden kimse demektir dedi. Birinde:

"Kendi gücünü kuvvetini gör, çünkü kuvvet, kudret de ondan. Kudretini onun nimeti bil ki kudret odur diyordu. Öbüründeyse, şu ikisinden de geç. Göze görünen her şey put olur demedeydi."

Birinde dedi ki bu gördüğün her şey put, geç hepsinden de dedi.

"Birinde, şu mumu söndürme diyordu. Çünkü bu görüş meclise mum gibidir."

Birinde de diyordu ki sen etrafa insanlara din anlat, söyle. Senin söylediğin etrafı aydınlatıyor, mum gibi. Öbürkün de de diyecek ki sen bu mumu söndür. Öbürküne de diyordu ki:

"Bakıştan, görüşten, hayalden, geçtin mi gece yarısında buluşma, kavuşma mumunu söndürmüş olursun."

Dörtyüzseksenden devam edeceğiz. Allah rızası için.

El Fatiha meesselavat.

https://youtu.be/nkambAznlTg

MESNEVİ-İ ŞERİF 480-489. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Bu vezir bütün herkese farklı farklı din algısı, din anlatmaya devam ediyordu. Son kaldığımız konu burası. Aynı konudan devam ediyoruz. Birilerine demişti ki:

"Bakıştan, görüşten, hayalden geçtin mi; gece yarısında buluşma, kavuşma mumunu söndürmüş olursun. Birindeyse söndür diyordu. Korkma, söndür de karşılığında yüz binlercesini gör. Gücünü kuvvetini görüş mumunu söndürürsen, can mumunun ışığını artar; sabır yüzünden Leyla, Mecnun kesilir. Kim zahitliğe kalkışır da dünyadan vazgeçmeyi kurarsa, dünya ona daha da fazla kendini gösterir, daha da ziyade yaklaşır. Birinde Allah sana ne verdiyse onu meydana getirirken de sana tatlılaştırmıştır. Sana kolaylaştırmıştır, hoş bir hale getirmiştir onu; al onu, kabullen; zahmete sokma kendini, demiştir. Birindeyse, senin olanı bırak, vazgeç ondan; içinin kabullendiği şey iyi değildir, kötüdür. Birbirine aykırı yollar kolay görünmüştür de herkes bir dini seçmiştir; o din, o kişiye can kesilmiştir. Allah'ın bu kolaylaştırması, yerinde bir yol olsaydı her Yahudi, her Mecusi Allah'ı anlardı, bilirdi demişti. Öbüründe, kolaylaştıran şey demişti; o şeydir ki gönüle yaşayıştır, cana gıdadır."

Bakıştan, görüşten, hayalden geçtin mi gece yarısında buluşma, kavuşma mumunu söndürmüş olursun. Hani normalde bir kimse kendince bir meseleye, kendi bakış açısı vardır, kendi rengi vardır, kendince kendi tefekkürü vardır. Kendi tefekkürü! Herkesin kendi yolunda, kendince gittiği bir yol vardır. Bu, kur'an ve sünnet dairesinin içerisinde nasıl bir kimsenin kendince bir mezhebi, bir meşrebi var ise bu noktada da sufiliğin içerisinde her

sufinin kendince bir meşrebi vardır. Bu kendi rengidir, kendince bir görüşü vardır. Bu o kimsenin kendi algısıdır, kendi anlayışıdır. Normalde bunlar o kimsenin kendi kimliğidir, kendi kişiliğidir. Bu kimlik, bu kişilik, o kimsenin mührü gibidir. Bütün hayatı algılamasında, bütün sufiliği algılamasında, bütün yolu algılamasında, bütün her şeyde o kimse o kimliği, o kişiliği üzerinde taşır gider. Hayal bir kimsenin kendince, kendi hayatının içerisinde, kendisinin üzerine kurguladığı bir şeydir. Bir kimse kendince sufiliği yaşarken, dini yaşarken, kendine bir hayal kurgular. Bu hayal, o kimseyi o yolda koştutturur. O hayal, o kimseyi, o ticarette koştutturur. O hayal, o kimseyi bir evde koştutturur, bir mahallede koştutturur. O kimse neyi hayallediyse kendince ve hedeflediyse oraya doğru koşar. Bu dinin içinde de aynıdır. Bu insanların meşrepleri de mezhepleri de bakış açıları da bunun içindedir. İşte öbürkünde de diyordu ki birilerine böyle diyor, 'siz tefekkür edin. Bu noktada bilginize bakın, renginize bakın, görüşünüze bakın, o görüşünüze sahip çıkın ve görüşünüzün peşine düşün. Görüşünüzü asla terk etmeyin' diyor. Öbürkünde de diyor ki 'gücünü, kuvvetini, görüş mumunu söndürürsen, can mumunun ışığını artar, sabır yüzünden Leyla, Mecnun kesilir.' Senin bir görüşün, düşüncen var ya, sen bu görüş ve düşünceni terket. Kendi görüş ve düşünceni terkederekten, kendi rengini terkederekten sen içindeki can mumunu yakarsın. Bu ne demek? Zahiri bırak, zahiri görüş ve düşünceyi bırak. Ya? İçindeki can mumunu yakmaya çalış ve sabret bekle, o can mumu yanacak ve sabredersen bu noktada doğru sabır gösterirsen, sen Leyla Mecnun kesilir. Ama bu noktada sen ne yapacaksın? Kendince kendinden geçip kendince kendi doğrularından geçmen gerekiyor. 'Kim zahitliğe kalkışır da dünyadan vazgeçmeyi kurarsa, dünya ona daha fazla kendini gösterir. Daha ziyade yaklaşır.' Sen zahitlik yolunu seç. Yani? Sen dünyayı terk et, çalışmayı terk et, gayreti terk et, mücadeleyi terk et. Ya? Sen bunları terk ettiğin anda dünya senin peşine koşacak. Böyle sufi anlayışında olanlar var ha, yok zannetmeyin. Oysa zahitlik, dünyayı sevmemektir. Dünyayı boş bırakmak değildir. Dünyayı terk etmek değildir. Zahitlik, dünyayı sevmemek, dünyaya aşık olmamaktır. Yoksa dünyayı terk etmek, işi gücü terketmek, ne bileyim işte, malı mülkü terk etmek.

İşte bir kimsenin çalışması var. O çalışmasını terketmek, memursa memurluğunu, amirse amirliğini terk etmek değildir zahitlik ama o Hristiyan görünümlü, o Musevi diyor ki Yahudi diyor ki sen dünyayı terk et. Hep böyle aldatmadılar mı bizi, islam dünyasını böyle kandırmadılar mı? Dediler ki siz dünyayı terk edin veya bir kısım sufiler o yolu seçmediler mi kendilerince. Daha fazlaydı onlar önceden. Bir ara ben Bursa'ya yeni göçtüğümde doksanikide, doksanüçte, bu karadeniz tarafından bir şeyh efendi vardı. Sözde

dervişleri seyahate çıkarıyordu. Sakallı genç delikanlılar, camilerin bahçelerinde, cami kapılarında, camilerin içerisinde kol geziyorlar. Hacı efendi bir saniye müsaade eder misiniz? Bakıyorsunuz siz, ondan sonra bizi üstadımız seyahate çıkardı. Evet? İşte biz şu anda, manevi olarak seyr i sülukdayız. Evet? İşte bize biraz yardım edin. Ben kendim şahidim. Genç adam! Senin şeyhin nerde dedim ben, Samsun'da dedi. Ulu Cami'nin içinde oluyor bu. Samsunun içinde mi dedim ben. Samsun'da gibisinden söyledi. Seni seyahate o çıkardı değil mi dedim ben, evet dedi. Ulu caminin içerisinde Samsun'a doğru döndürdüm ben şimdi onu, bu ne yapacağını bilmiyor tabii ben böyle döndürdüm, iste şimdi dedim. Kimden dedi. Şeyhinden dedim. Nasıl yani dedi. Seni seyahate çıkaran kimse, senin yiyeceğini içeceğini de düşünsün dedim. Seni seyahate gönderen kimse dedim, seni dilenciliğe mi gönderdi, seyahate mi gönderdi dedim? Şimdi ne diyeceksin biliyor musun dedim. Bana bakıyor şimdi. Şeyhim, ben aç kaldım, doyur, ben parasız kaldım, para. Neye ihtiyacın varsa, ondan isteyeceksin dedim. Bunun doğrusu bu dedim çünkü dedim, bizim dedim şeyhimizin, şeyhinin şeyhini, şeyhti dedim seyahate çıkarmış, ona demiş ki dedim, evladım hiç kimseden hiç bir şey istemeyeceksin. Hiç kimseden hiçbir şey istemeyeceksin. Verirlerse yiyeceksin, bindirirlerse bineceksin, yatırırlarsa yatacaksın. Bu kadar. Sen hiç kimseden hiçbir şey istemeyeceksin. Sufilik budur.

Asıl züht de budur. Züht, dünyayı terketmek demek değildir. Asıl züht hiç kimseden hiçbir şey istememek ve beklememektir. Zühtün hakikati budur. Zühtün hakikati! Bu noktada o kimse hiç kimseden hiçbir şey istemez ve beklemez de. Bu, dervişlik adınadır, dervişlikle alakalıdır. Dervişlik yapacaksa o kimse, böyle bir dervişlik yapacak. Bu işin en güzel noktasıdır, en hakikat noktasıdıR. Şey'en lillah demek sufi için geçerli değildir. Bu noktada o kimse çok naçar kalırsa, çok sıkıntıya düşerse, olmazsa olmaza düşerse, hadis-i kutside der ki: 'Siz temiz yüzlülerden isteyiniz.' O zaman o kimse temiz yüzlüyü arar. Temiz yüzlüyü arar. Nerde bulduysa temiz yüzlü, ondan isteyecek. Bulabilirse, bulabilirse! Hadis-i kutsi bu. Temiz yüzlülerden isteyiniz. İsteyecekse ondan isteyecek. İşte, o kimse diyor ki yani o halife diyor ki padişahın halifesi, veziri diyor ki 'siz zühd ehli olun. Dünyayı bırakın. Dünyayı bıraktığınızda, dünya sizin peşinizden koşar.' Hadis i şerif: 'Kim dünyayı terk ederse, dünya onun peşine takılır.' Bu dünyayı terk etmek demek, sevgisini terk etmek. Kim dünya sevgisini terk ederse, dünya onun peşinden koşturur. Siz bir şeye ihtiyaç duymazsınız, bir şeye ihtiyaç görmezseniz, Allah size lazım olan şeyleri, sizin peşinize takar. Sen bir şeyi ihtiyaç olmaktan çıkarırsan, kendinde bil ki Allah senin ne ihtiyacın varsa, sana ne lazımsa senin önüne koyacak, senin peşine takacak onu. Bunu bilin

bir kere. Buna sufiler ihtiyaçtan kesilmek derler. Sen ekmeğe ihtiyaç duyarsan, ekmeğin kölesi olursun. Sen elbiseye ihtiyaç görürsen, elbisenin kölesi olursun. Sen arabayı ihtiyaç görürsen, arabanın kölesi olursun. Kadını ihtiyaç görürsen, kadının kölesi olursun, erkeği ihtiyaç görürsen erkeğin kölesi. Neyi ihtiyaç görüyorsan, onun kölesi olursun. Ben onsuz yapamadım, yapamam dediğin şeyin kölesi olursun. İslam ise insanı her türlü kötülükten kurtarır. Sufi, özgür insandır. Din insanı özgürleştirmek içindir, hakiki dinler insanları özgürleştirir. O yüzden her dönemde, dinin hakikatini anlatanlar, insanların özgürlüklerini eline alanlar tarafından sevilmezler. Dinin hakikatini anlatanlar ve yaşayanlar, toplum içerisinde toplum dışı görünür. Bunun sebebi şudur. Bir kimse dinin hakikatini anlatıyorsa ve yaşıyorsa, herkesin nefsi onu kabul etmez çünkü insanlar nefislerinin kölesidir.

Birinci derecede insan, nefsinin kölesidir. İkinci derecede şeytanın kölesidir. Üçüncü derecede bu noktada eğer varsa orda din dışı organizasyonlar, onun kölesidir o kimse. Sufilik insanı kölelikten kurtaran en önemli hikmet kaynağıdır. O yüzden sufiliği zahir alimler de kabul etmez, zalim sultanlar da devletler de sufiliği kabul etmez. Köle olanlar, köleleştirenler sufiliği kabul etmez. Nefsinin kölesi olan bir insan, sufiliği kabul etmez. O nefsinin kölesi çünkü. Nefsinin kölesi olduğundan dolayı nefis onu bırakmaz. Nefis onu bırakmış olsa o kimse bir mürşide bağlanacak. Der ki onun sendenne farkı var, onun senden ne özelliği var, o da insan o da insan bırak böyle birşeyin peşine düşme der, bir çıt daha arttırır. O peygamber de insan, kendisi insanım demiyor mu? Evet. Onun senden ne farkı var? O biraz daha senden zekiymiş, biraz daha senden akıllıymış. Birşeyler yazmış insanları iyiliğe sevketmek için. Kölelik böyle bir şeydir, nefsinin kölesi! O kolayı içecek. Kolasız bir kebap yemek mümkün değil. Nefsinin kölesi. O pazar günü gidilip o alışveriş merkezlerinde dolaşılacak, nefsinin kölesi! Nefsinin kölesi, Antep'e gittiğinde baklava yemeden dönmeyecek. Nefsinin kölesi, o markadan giyinecek. Nefsinin kölesi, öyle davranılacak. Nefsinin kölesi, sufiyi istemez, sufiliği de istemez. O çünkü nefsinin kölesi.

Aynı zamanda şeytanın köleleri vardır. Satmışlardır kendilerini şeytana. O şeytanın taraftarı olmuştur, onun kölesi olmuştur. Şeytan onu elinin altına almış, çepeçevre sarıp sarmalamıştır. Gözünü açtırmaz ona. Ona gözünü açtırmaz. O, şeytanın kölesi hükmündedir. Ne zaman ona birisi kur'an ve sünnet dairesinde bir şey söylese, şeytan onda gümbür gümbür gümbürder. Bu yalan, bunun aslı yok, bunun astarı yok. Hadislerin hangisi sahih ki işte hangi ait, öyle olduğu nerden belli. Nerden onun delili var… Başlar şeytan okumaya. Başlar, seni bırakmaz. Bırakmaz! O kimse de dine diyanete sufiliğe düşman olur. Akıllıdır o. O kadar çok zekidir ki! Ondan daha

zekisi yoktur. O sufiler topluluğunun içerisinde ne işi var onun! O sufiler, akıllarını satmışlar, kiraya vermişler. Kime? Şeyhlerine. O akıllı, öyle bir şey yapmaz. O çok zeki. Yani o kur'an ve sünnete böyle itaat etmek, böyle dinin hükümlerini komple kabul etmek, böyle bir şey olur mu ya! Ne alakası var? Şeytanın kölesi, birsürü var. Hani içkiden başını kaldıramıyor, şeytanın kölesi. Uyuşturucudan başını kaldıramıyor, şeytanın kölesi. Hevâ ve hevesten başını kaldıramıyor, şeytanın kölesi. Onun dizisi var diziyi izlemesi lazım, şeytanın kölesi! Onun her cumartesi maçı var, maça gitmesi lazım, şeytanın kölesi! Kombine bileti var onun. Olur mu öyle şey? O kombine biletli, mümkün değil. Her cumartesi pazar nezamansa, kombine biletiyle maça gidecek o. Bu mümkün değil! Sabahtan akşama kadar da onu konuşacak. Sabahtan akşama kadar! Yirmi iki kişi oynuyor, yirmi milyon konuşuyor! Yirmiiki kişi oynuyor, yirmi milyon konuşuyor. Bundan para kazanıyorlar. Bundan nefislerini ilahlaştırıyorlar. Ya bir sanayi olmuş! Şeytanın kölesi bırakmıyor o şeytan onu. O gidecek, orda küfür edecek. Küfürbaz! Küfür haram. Küfür haram! Yok, küfür edecek. Kime küfür ediyor? Orda oynayan oyuncunun anasına avradına küfür ediyor. Yanındaki de küfür ediyor. Halbuki ona küfrederken hadis i şerife göre yanındakinin de annesine küfür etmiş oluyor, kendi annesine de küfür etmiş oluyor. Kim bir kimsenin annesine küfür ederse, bütün annelere küfür etmiş gibidir. Hadis i şerif! Birisi birisinin annesine küfür etti, bütün annelere küfür etti. Hadis i şerif. Adam çok kızıyor ya küfür erdecek. Diyorum benim anneme küfür etme. Hacı abi, senle ne alakası var? Oğlum, birisinin annesine küfür edersen, küfür ettiğinde herkesin annesine küfür etmişsindir. Benim de anneme küfür ettin, hadis i şerif var, küfür etme kimsenin annesine. Küfür ettiyse bu sefer atıyor benim. Özür dile diyorum, sözünü geri al. Ne oldu? Benim anama küfür ettin? Bakıyor, ben sertim şimdi, hacı abi, ne alakası var ya diyor. Ne alakası var deme! Kelime-i Tevhid getir, özür dile, tövbe et, yoksa benim anama küfür ettin, şimdi ben sana gerekli olan dersi vereceğim. Çok öyle Kelime-i şehadet getirtip ben tövbe ettirdim. Sövme, kimsenin annesine, sövme! Adamın gıyabında anasını sövmek kolay, gine de sövmek yok! Bu böyle anlatmaz, insanlar terbiye olacaklar.

Adam diyecek bir manyak daha hacı çıkar mı çıkar, bu böyle. Bu sefer anlatmaz, beni dangadak sıkarmı sıkar ama kimsenin anasına küfür etmeyin diyecek. Gidiyor orda küfür ediyor mu? Şeytanın kölesi, küfür ediyor orda, şeytanın kölesi. Millet orda Allah'a da küfür ediyor, peygambere de küfür ediyor, dine de hakaret ediyor. Daha önce vardı ya, şeriata hakaret ediyorlardı, şeyde maçlarda. Öyle değil miydi? Meşhur cumhuriyet mitingleri vardı ya, kahrolsun şeriat diyorlardı maçlarda. Diyorlardı! Gazeteler

yazıyordu. Şeytanın kölesi adam. Orda kahrolsun şeriat diyenlerin içerisinde durunca gitti dini. Onları destekledin, gitti. Dinin gitti! Onlarla berabersin, dinin gitti. Adama diyorsun ya bu adam dinsiz bunlar dinsiz. Ne işin var bunlarla? Bakıyor gözümün içine. Dinsiz diyorum ya, dinsizi destekleyen de dinsiz. Münafığı destekleyen münafık, kafiri destekleyen kafir. Hüküm açık. Müşriği müşrik sever. Hüküm açık. İman eden, müşriği sevemez. Seviyorsa müşrikten sayılır. Hüküm açık. Hüküm açık! Diyor ya ayet i kerimede: 'Ey iman edenler, siz hristiyanları ve Yahudileri kendinize dost tutmayınız. İman eden, müşriği dost tutmaz. Tebliğ eder ona. Dost ayrı. Dost ne demek? Beraber yürümek. Beraber yol yürüyorsan, o senin dostun. Sen ona tebliğ ediyorsam, tebliğ et bakalım ne olacak. Yanındaki kimseye namazı tebliğ et. Kardeş, namaz vakti, hadi gel sen de namazını kıl. Kaç metre yürüyecek senle? Çok samimisiniz, harika. Namaz vakti nerde? Tebliğ ettin. Nerde, ne tepki verecek sana, önemli. Önemli!

Zahitlikten buraya geldik. Hakkınızı helal edin. 'Birinde Allah sana ne verdiyse onu meydana getirirken de sana tatlılaştırmıştır.' Cenab ı Hak senin önüne ne koyduysa, sana tatlılaştırmıştır onu. Eee? Al ye. Domuz eti haram, kan haram, yalanla yanlışsa yapılan ticaretten kazanç haram, Allah'ın haram kıldıkları var. Sen haramı helalleştiremezsin. Bu direkt kaderiyeye çekiyor insanları. Kaderiye sınıfı. Senin önüne ne geldiyse kaderinde o varmış. İçki içmek senin kaderindeymiş. İçmişsin, tatlılaştırmış sana. Zina yapmak kaderinmiş senin, sana tatlı göstermiş onu, kaderiye sınıfı! Hz. Mevlana Celaleddin i Rumi Hazretleri, mesnevisinde hanefiye, şafiye, malikiye göre bir mezhep anlayışı yoktur. Bulamazsınız hiçbir eserinde. Ama Hazreti Mevlana Celaleddin i Rumi hazretleri, tipik bir noktada akidevi mezheplere taş atar. Mesela cebriyeye taş atar, kaderiyeye taş atar, rafiziliğe taş atar, hariciliğe taş atar, hikayelerle. Hz. Mevlana Celaleddin i Rumi hazretleri, tipik bir İmam ı Azam, İmam ı Maturidi düşüncesinin sahibidir, felsefi olarak. İçtihat noktasında, akidevi içtihat noktasında, bu noktadadır. Tipik bir maturidir kendisi. Maturidi olduğu için, sevgide dahi akılsızlığı kabul etmez. Enteresan tespitleri vardır. Hz. Mevlana aklı reddetmez, aklın kemalinin aşıklıktan geçtiğini söyler. Aklın olgunluğunun Allah'a olan aşıklıktan geçeceğini söyler. Tahsiz eder. O yüzden Hazreti Mevlana Celaleddin i Rumi hazretlerinde tipik bir hanefilik veya şafiilik, malikilik, hanbelilik göremezsiniz ama Hazreti Mevlana da tipik zamanın zamanın, zamanın akide ile alakalı hastalıklarını, zamanın akide ile alakalı sapkınlıklarına cevaplar bulursunuz, kendi zamanı ile alakalı. Siz o cevapları bu zamana da taşıyabilirsiniz tabii. Mesela örnek, birinde Allah sana ne verdiyse onu meydana getirirken de sana tatlılaştırmıştır, sana kolaylaştırmıştır. Hoş bir hale getirmiştir onu.

Al, onu kabullen, zahmete sokma kendini demişti. O kimseye diyor ki sana bir şey geldi ise o kolaylaştırılmış, sana sevdirilmiştir. Ya? Sen onu al, kendini zahmete sokma. Harammış, helalmiş Cenab ı Hak, bunu caiz görmüş görmemiş, din bunu kabul etmiş etmemiş, bakma sen ona. Sen kendince ondan kendini uzaklaştırma. Zahitlik de yapma. Züht ehli de olma. Bu haram mı helal mi deyip de üzerinde kendince bir şey, kendince, kendince, üzerinde bir şey oluşturma. Ya? Sen onu al kabul et. Nerden geldiği önemli değil. Nasıl geldiği de önemli değil. Sana geldi ya, senin o. Harammış, helalmiş yalanmış, yanlışmış, uydurmaymış, kaydırmaymış, kandırmaymış, sahte çekleymiş, sahte senetleymiş, aldatma ileymiş, sen bak bana ona? Ya? Sana geldi ya o, gönderdi Allah sana. Sen bak işine, ne geldiyse. Bunu sakın mesnevideki Davut(a.s.) ın zamanındaki öküz meselesiyle karıştırmayın. O kimse kendi öküzünü kesti. Sen dekendi öküzün geldimi senin bahçenden içeri, yatır kes.

Hani var ya yine meşhur hikaye, Mesnevi'de geçer. Davut Aleyhisselam zamanında bir genç vardır. Gece gündüz yalvarır Allah'a. Yarabbi bana der kolay rızıklar ver, oturduğu yerde. Herkes de ona der ki ya sen kendinde misin, aklın yerinde mi? Mesnevi, Hz. Mevlana bu hikayi Davut (a.s)'ın kıssasını, hikayeleştirir mesnevide. O der gece gündüz dua ediyordu o genç. Bir gün öyle dua esnasında, güldüüüür, bahçeye diyor bir tane öküz girdi. Bahçeye bir tane öküz girince, zaten o genç de gece gündüz bana kolay bir rızık Ya Rabbi diyordu. Öküz gelince aha dedi, bu bana Allah'tan gelen bir hediyedir. Bıçağı kaptığı gibi destur bismillah, öküzü kesti ama gelgelelim arkasından feryat figan adamın birisi geldi, benim öküzüm diye. Genç dedi ki ya bu nerden senin öküzün, bu benim öküzüm. Ya nerden senin öküzün? Cümle ahali bilir ki ben gece gündüz Allah'a yalvarırım, dua ederim. Yarabbi, bana oturduğum yerde bana kolay bir rızık ver. Bu dedi Allah'ın bana ikramı, ihsanı. Benim duamın kabul olduğunun işareti. Öküz benimdi. Ben kestim onu. Bu mesele büyür, Davut(a.s.) der, ektinmi ki biçiyorsun. Ektin mi ki biçiyorsun. Ogenç der ki Ey Davut! Beni haksız yere suçluyorsun. Sen bu gece Rabbine danış, meselenin hakşkatini ondan öğren der. Müthiştir cevap. Davut Aleyhisselam durur bu söz karşısında peki der. Bana yarına kadar müsaade edin. Öbür öküzün sahibiymiş gibi görünen kimse der ki ya hey koca Davut! Adaletin bu mu senin? Belli değil mi ki der bu öküzün sahibi benim. Bu adam da kendisi diyor zaten diyor, oturduğu yerde bu öküz geldi ona! Adamın ikisine de derki huzurdan çıkın. Ben yarın kararımı bildireceğim. O kimse çıkar tabii bütün şehre yayar bu meseleyi. Der ki Davut kafayı yedi, ihtiyarladı, yaşlandı, bunun akli melekeleri çalışmıyor. Bu hakimliğe de padişahlığa da sultanlığa da peygamberliğe de layık bir kimse

değil. Tabii bütün kamuoyu oluşturur. Fitneciler kamuoyu oluşturur. Bir fitneci, bir şehri değil, bir ülkeyi karıştırır. Bir fitneci, bir ülkeyi de değil, islam dünyasını karıştırır!

Hz. Mevlana mesnevisinde der ki edepsiz, sadece kendini ateşe atmaz, alemi ateşe verir der, alemi! Bir edepsiz alemi ateşe verir. Bir edepsiz, aileyi sülaleyi ateşe verir. Bir edepsiz, mahalleyi ateşe verir. Bir edepsiz, bir şehri ateşe verir. Bir edepsiz bir ülkeyi ateşe verir, bir edepsiz! O yüzden şeriat lazımdır. Bir kimse edepsizlik yapıyorsa, hukuk onun cezasını vermeli, anında o edepsizlik ateşini söndürmeli. Anında o dinsizlik ateşi sönmeli. Anında o şeytanın ateşi sönmeli, anında! Yoksa, yoksa ülkeyi cayır cayır yanarken görürsünüz. Bir bakmışsınız her yer yangın yeri olmuş ,yangın yeri! Oldu mu? Oldu. Geziyi unutmayın. Kızıyorlar ben böyle deyince. Hocam, sohbetlerinizi biz çok güzel dinliyorduk, seyrediyorduk işte takip ediyorduk ama bu geziciler sen böyle laf söylediğinden beri seni dinlemiyoruz. Ben de yazıyorum. Bu sizin hakkınız. Ya bir memlekette yakıp yıkmak ne zamana kadar hak? Ne zaman hak oldu bu? Biz yirmisekiz Şubatı yaşadık, en derinlemesine. Mahalleleri mi ateşe verdik, bankaları mı ateşe verdik, polisleri mi öldürdük, askerleri mi şehit ettik, polis mi şehit ettik! Karakoldan karakola götürdüler. Bu insanlar evlerinde ders yapamadılar, zikir yapamadılar. Camide basıldık, camide camide! Mevlit okuturken basıldık. Biz yakmadık hiçbir yeri. Yok İslamda, insanlıkta yok. Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'i Mekke'de nereyi yaktı Sallallahu aleyhi ve sellem! Medine-i Münevvere'de nereyi yaktı? Nerde terörist bir eylem yaptı? Müşrikler toplandılar Medine'ye savaş açmaya geldiler, savaşmaya geldiler, yola çıktılar. Uhut'da onları karşıladı, dinini savundu, ülkesini savundu, şehrini savundu. Ne galip gelindi ne yenilindi. Ne galibi var, ne malubu var. Gittiler ardından bir daha geldiler. Hendek! Bir daha geldiler. Bedir! Habire geliyorlar. Kendi ülkesini, kendi vatanını, kendi şehrini savundu. Ben dini heryerde de yaşarım, müşrikler buraya geliyorsa, ben de Kahire'ye giderim demedi! Şimdi böyle bir milliyetsizliği öngörüyorlar. Bazı sufiler var, bazı din adamları var, bazı alimler var. Milliyetsizliği, vatansızlığı öne koyuyorlar şimdi.

Dinini her yerde yaşarmış.Yaşayamazsın! Hadi yaşayın! Hadi Almanya'da yaşayın yaşayamıyorlar, hadi Fransa'da yaşayın, yaşayamıyorlar. Hadi Amerika'da yaşayın, yaşayamıyorlar. Yaşayamazsınız! Bu mümkün değil. Buranın halkının yüzde seksenbeşi, doksanı müslüman, burda yaşayamıyorsun dosdoğru, orda mı yaşayacaksın? Burda inancını tam yaşayamıyorsun, orda mı yaşayacaksın? Burda da düzeltemiyorsan, orda mı düzelteceksin, mümkün değil! Evet, ertesi gün halk toplandı. Herkes kararı bekliyor. O fitneci bütün şehri ayağa kaldırdı, bütün şehirde modurtular, bu nasıl adalettir!

Adamın öküzünü almış, kesmiş. Davut nasıl böyle adaletsizlik yapar! Oysa Davut, onları onca zalimlerin elinden kurtarmıştı. O Davut, onca zulüm altından kurtulmasına vesile olmuştu. Orda müşrik bir padişah vardı. Müşrik bir devlet başkanı vardı. Her şey müşrikti, müşriklerin elinde savaşaraktan, Callut'u öldürerekten Davud padişah olmuştu. Küfür hakimdi. İnananlar başsızlığı kaldırmıyorlardı. Her türlü zulüm vardı. Kendi kitaplarını okuyamıyorlardı. Kendi dinlerinin ibadetlerini yapamıyorlardı ama gel gör ki sonradan bunlar unutuldu. Bunlar unutulunca o Davut'un, o Davut'un hükmüne, o Davut'un adaletine, o Davut'un peygamberliğine ve padişahlığına laf söylemeye başladılar. Unuttular çünkü. Hani diyor ya insanoğlu unutkandır, cahildir ve zalimdir de diyor. Böyle zulmediyor insan.

Bütün şehir ayaklandı. Böyle adalet mi olur! Hepsi de toplandılar Davut'un devleti yönettiği, Davut aynı zamanda kral peygamberlerden, toplandılar Davut'un devleti yönettiği o günkü hükümet konağında veya devlet başkanlığında veya sarayda ne dersiniz. Davut dedi ki o fitneci, yaygaracıya: 'Sen bu davadan istersen vazgeç dedi. Bu ineği de buna bağışla, bu işten çekil sen' dedi. Öyle deyince o çıktı halka bir fitne daha yaydı. Davut bana böyle dedi. Ey ahali, Ey insanlar, bu davutun nesine inanacaksınız siz şimdi deyince, Davut çıktı halkın huzuruna, iki tane askere dedi ki: 'Bu adamın ellerini arkadan bağlayın.' Bağladılar. Ey Ahali dedi, bunlar böyle bir mesele ile benim huzuruma geldiler. Ben de akşam namaza durdum, Allah'a yalvardım, Allah'a, yakardım, münacat ettim. Cenab ı Hak bu meselenin bana hakikatini gösterdi. Bu adam varya dedi yaygara yapan fitneci, sesi çok çıkan, hepinizi kapı kapı dolaştırıp bana karşı ayaklandıran? Evet? Bu dedi bu çocuğun, öküzü kesen delikanlının babasını dedi çiftlikte katletti. Bu, bunun babasının yanında dedi köle olarak işçiydi. Babasını katlederekten bunun malına, mülküne kondu dedi. Katlettiği yer de dedi, babasının çiftliğinin filanca yerde, ağacın dibinde dedi ve dedi ağacın dibine gömerken de unuttu dedi, unuttu. Katlettiği bıçağın üzerinde kendi adı yazılı dedi. Ey ahali, yürüyün şimdi oraya gidiyoruz dedi. Bütün ahali toplandılar. O adam başladı titremeye. Gittiler adama bir kazma bir kürek verdiler. Davut Aleyhisselam dedi kaz burayı. Kazdı çıkardı. Çocuğun babasının cesedi çıktı. Yanında da bu adamın adının yazılan kaması. İşte dedi bu çocuk kendi dedi ineğini kesti, başkasınınkini değil. Şimdi dedi darağacını koydular. Dediler ki şimdi kısas zamanı. Hz Davut dedi ki babasını öldürdüğü bıçakla bu öldürülecek ve bıçağıyla yeniden gömülecek.

Şimdi bu kıssayı sakın örnek göstermesin hiç kimse. Herkes alın terini yiyecek. Herkes helal lokmanın peşinde koşacak. Helal lokma kursağına girmeyen bir kimsenin Allah'a vuslat hayal etmesi, aç tavuğun kendini buğday

ambarında görmesi gibidir. Helal lokma ancak bir kimseyi Allah'a karşı yakinlik peyda getirir. O yüzden, Hz. Mevlana diyor ki böyle sana kolay gelmiş, bunu anlatıyor. Birilerine dedi ki diyor o vezir ne dedi? 'Size gelen, size kolaylaştırılmıştır. Sevdirilmiştir de. Uğraşma, onu kabul et. Birindeyse senin olanı bırak vazgeç ondan, içinin kabullendiği şey iyi değildir, kötüdür dedi.' Birine dedi ki senin olan ne varsa vazgeç. Ya? At, senin olandan vazgeçmezsen dedi, bu içinin kabullendiği şey değildir. Varya şimdi gezici imam, neydi onun adı? Eliaçık. Ne diyor? İhtiyacınızdan fazlasını dağıtın. Zekat kırkta bir ya. Yok! Ayet i kerime var ya işte, ihtiyaç, sana soruyorlar, ne dağıtalım, ihtiyaçtan fazlasını. Hz. Peygamber(s.a.v.) hazretleri zekat müessesesi olarak, ticaret mallarından kırkta bir diyor, paradan, ticaret mallarından. İşin fıkıhi boyutuna girmeyin. Ama eliaçık çıkıyor. Diyor ki sana soruyorlar. Ya? Neyi dağıtayım? İhtiyacınızdan fazlasını dağıtın. Ala!

İslam hukukunda zekatı toplayan, devlettir. Zekatı devlet toplar islam hukukunda. Sen, zekat toplama memurları vardır devletin. Aynı vergi gibi gelir, senin zekatını hesaplar, şu kadar vereceksin der. Sen, de o kadar verirsin zekat memuruna. Tamam, eliaçığın dediğini kabul edeceğiz şimdi. Kırkta birini kaldırdık. Olur! Önce Koç'tan başlayalım biz. Devlet gidecek, Koç'un komple malına el koyacak, hesaplıycak. Hesaplamayacak da Koç'a diyecek ki senin ihtiyacın bu kadar, geri kalanına el koydum zekat olarak dağıtacak Koç'un bütün mallarını. Ardından Sabancı'ya gidecek, sizin ihtiyaçlarınızı ben hesapladım, aslanlı kaplanlı yalılarda değil, öyle boğazın bir tarafı onda, bir tarafı onda değil. Eee? Hadi yürü be, sen de! Senin ne işin var orda. Eeee? Git, Kayserinin köyünde bir evde yaşa. İhtiyacından fazlasını aldın. İhtiyacın olanı da da ben belirledim senin. Herkes bağıracak şimdi komünist sistem bu diye. Ben eliaçığa yazı gönderdim ha öyle şey değil! Dedim ki bunu git Koç'a ve Sabancı'ya söyle, önce ona. Cevap gelmedi. Önce onlar bunu yapsın, sonra bize söyle. Eğer müslümansalar, kabul edecekler. Müslüman değillerse zaten devlet islam hukuna göre el koyacak. Hayır başka, orda başka bir hukuk çıkacak o zaman da.

İşte o vezir de diyor ki 'sen senin, kendinde olandan vazgeç. Vazgeç kendinden olanı, hakkını arama. Hukukmuş! Geç sen. Senin ne var? Hiçbir şeyin yok, bitti. Vazgeçtin hepsinden de. Ona da öyle söylüyor. Bir tarafta diyor ki 'sana ne geldiyse al kabul et, o senindir. Öbürkün de diyor ki 'senin bir şeyin yoktur. Hepsinden de vazgeç. Devam: 'Birbirine aykırı yollar kolay görülmüştür de herkes bir dini seçmiştir. O din, o kişiye can kesilmiştir. Aykırıdır yollar.' Aslında yollar aykırı değildir, anlayışlar farklıdır. Ona aykırı görünür. Allah muhafaza eylesin. 'Allah'ın bunu kolaylaştırması yerinde bir yol olsaydı, her Yahudi, her Mecusi Allah'ı anlardı, bilirdi' demişti. Yani

Allah bu aykırı yolları hiç kimseye anlaştırmadı, zorlaştırdı daha. Eğer kolaylaştırmamış olsaydı, herkes Allah'ı bilir, anlardı. Cenab ı Hak, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri ve Allah 'ben size dini kolay kıldım' diyor, Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri: 'En hayırlınız, kolaylaştıranınızdır' diyor, 'en hayırlınız kolaylaştıranınızdır' diyor. O diyor ki 'eğer Allah'ın anlaması, bilinmesi kolay olsaydı, bütün din sahipleri bunları anlar, bilirlerdi . Eee? Bunların hiçbirisi de bunu bilmiyor. Allah çünkü normalde onlara kolaylaştırmadı diyor. Allah'ı zorluk çıkarıcı olarak gösteriyor. Öbüründe de 'kolaylaştırılan şey demişti o şey dir ki gönüle yaşayıştır, cana gıdadır.' Ha senin kalbine bir kolaylık geldiyse sen ona bak, kafana göre takıl. Kendince bir kolay din üret.O senin de canına gıdadır diyor. Allah bizi muhafaza eylesin. İşte her dönem böyle dini çarpıtan, gerçek dinden , uzaklaştıran kimseler olmuştur. Allah muhafaza eylesin cümlemizi inşallah.

https://youtu.be/jOzTwjMfKPQ

MESNEVİ-İ ŞERİF 490-503. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"İnsanın içinin istediği şeyse geçip gider. Sonu yoktur. Çorak yere ekilmiş tohum gibidir. Bitmez, meyve vermez. Onun verdiği şey pişmanlıktır. Ondan elde edilen şey ancak ziyandır. O sonunda kolay değildir. Sonunda adı güç olur onun. Gücü kolaydan ayırd et. Bunun da yüzünü sonuna göre gör. Onun da yüzünü sonuna göre. Bir tomarda da bir usta ara. İşin sonunu görmeyi soy sop sahibinde bulamazsın. Her çeşit dine uyanlar kendilerine göre işin sonunu gördüler. Gördüler ama sonunda suçlara tutsak olup gittiler. İşin sonunu görüş elle dokunmuş değildir. Böyle olsaydı dünyada aykırılık mı olurdu demişti. Öbür tomar da da usta da sensin çünkü ustayı da sen tanırsın. Adam ol adamlara maskara olma. Yürü başının çaresini gör, semleşme demişti. Öbür tomarda ise bunların hepsi de birdir demişti. Kim iki görürse, şaşı bir adamcağızdır o. Bir başkasında ise yüz demişti. Nasıl bir olur. Bunu kim düşünebilir! Meğer ki insan deli olsun. Bir söz var ki öbürünün tam zıttı. Şekerle zehir nasıl bir olabilir? Zehirle şekerden geçmedikçe birlik gül bahçesinden nasıl koku alabilirsin? O isa dininin düşmanı, oniki tomara bu çeşit yazılar yazmıştı işte."

Oniki tomar! Hıristiyanlıkta oniki tane tarikat vardır, kendi içlerinde. Musevilikte oniki tane tarikat vardır. Mesela Muhammedi tarikatlar da kendilerini böyle anlamsız bir şekilde oniki hak tarikat söylemi üzerine otuttumaya kalkarlar. Bu oniki tarikat, bazılarında ondört derler, oniki derler filan, bu taaa Musa Aleyhisselam'ın kavminden itibaren süregelen bir kadim bir gelenek. Fakat acı olan şu, islam dünyası da bundan etkilenmiş ve ilk bu birinci yüz, ikinci yüz, üçüncü yüzden sonra sufi hayatı, züht hayatı

tarikatlaşmış. Bu üç dört yüz yıldan sonra denilebilir ki Osmanlı'da binaltıyüzlere kadar bu tarikatlaşma sistemi çok büyük hatalar, kusurlar işlememiş. İşlevini yerine getirmiş ama binaltıyüzlerden sonra ne yazık ki binyediyüzlerde bu daha da ağırlaşmış, binsekizyüzlerde artık ayyuka çıkmış, tarikatlaşmış olan sufi gelenek ne yazık ki bu benim kendi fikrim, kendi düşüncem, işlevini yerine getiremez olmuş. Yerine getirememişler. Bizim burdan şimdi bunu konuşmamız, o zaman için var olsaydık, yaşasaydık, öyle diyeyim, o esnada o boğuntunun içerisinde herkesin boğulması da belki de makul olacaktı.

İşte o gerçekte yahudi ama kendisini hristiyan gibi gösteren vezir, her topluluğa farklı risaleler yazaraktan, insanların temiz din duygusunu sömürmeye başlamıştı. Hz. Mevlana, bize bunu örnekliyor ki biz de uyanalım. Dinin gerçeği olan kur'an ve sünnetten uzaklaşmayalım. Din, kur'an sünnet. O kur'an, sünnete sımsıkı yapışalım. Tabii bunları söylerken de bize de değişik işaretler veriyor. 'İnsanın içinin istediği şeyse geçip gider, sonu yoktur. Çorak yere ekilmiş tohum gibidir. Bitmez meyve vermez.' İnsan kendi içinden hep bir şeyler geçirir ya habire içinden geçirir insan. O içinden habire geçirip götürdüğü şeyler, o kimseye bir şey vermez. Ne zamana kadar? O kimse, o içinden geçirdiklerini aktif hale getirirse bu iyiliklerse o iyiliklerin semeresini görür. Eğer bu hayır hasenatsa, aktif hale getirirse, o zaman o hayır ve hasenattan muhakkak kendisi alacaktır. 'Gücü kolaydan ayırdet.' Gücü kolaydan ayırd et. Bunun da yüzünü sonuna göre gör. Onun da yüzünü sonuna göre gör.' Bir şey kolaysa veya bir şey güç ise sen ona göre onun sonuna bak. Kolaysa, o kolayın sonunda hüsrana uğrayabilirsin. Zorsa, o zorun sonunda sen iyiliğe, güzelliğe mazhar olabilirsin. Bir tomar da dedi ki bir usta ara. İşin sonunu görmeyi, soysop sahibinde bulamazsın. Sen kendine bir mürşit ara. Sen kendine bir usta ara. Senin baban marangoz olabilir ama sen babandan marangozluk sanatını öğrenmediysen, babanın marangoz olması senin marangoz olmanı göstermez. Ya işte bunun dedesi şeyhti. Dedesinin şeyh olması, torununun şeyh olacağını göstermez. Babası alimdi. Babasının alim olması, oğlunun da alim olacağını göstermez. Babası şeyhti, oğlunun da şeyh olacağını göstermez. Uyanık ol. Kendine bir usta ara.

Aaa! Bu İmam ı Azam hazretleri, harika. Oğlu İmam ı Azam gibi olacak diye bir kaide yok. İlim, babadan oğula geçmez. İlim, kendi üzerinde koşanın hakkıdır. Velilik, babadan oğula geçmez. Kim Allah yolunda cehd ederse Cenab ı Allah ona nasip ederse eder. Ona diyor ki sen işin soyuna sopuna bakma. Ya? Kendine bir usta ara. Hatta sen dahi o soydan soptan gelebilirsin. Var ya şimdi dünya üzerinde, biz diyorlar ki işte ehlibeytiz. Ehlibeyte, ehlibeytin yoluna can kurban. Ehlibeytiz diyen kimse, Sünnet i

Resulullah'a uymuyor. Filanca şeyhin evladı, harika ama dergahta görünmüyor hiç. İşte onun dedesi filanca zatmış, harika. Onu dedesi mi kurtaracak? O kimse kendisi kur'an ve sünnet dairesinde ceht edecek. 'Her çeşit dine uyanlar, kendilerine göre işin sonunu gördüler. Gördüler ama sonunda suçlara tutsak olup gittiler.' Herkes kendince cenneti hedefledi. İşin sonu ne? İşin sonunda cennete girmeyi düşünüyor bütün din salikleri. Bir iseviye gidip sorsanız, cennete gitmek istiyor, haklı. Museviye sorsanız cennete gitmek istiyor, haklı. Muhammedilere sorsanız cennete gitmek istiyor, haklı. Herkes işin sonunda cennete gitmeyi isterken son olarak ama o yol içerisinde onlar günah ı kebaire giriyorlar. Günahlara dalıp batıyorlar. 'İşin sonunu görüş elle dokunuş değildir. Böyle olsaydı dünyada aykırılık mı olurdu demişti.' İşin sonunu görmek insanın elle dokuduğu kilim gibi değil ki! Bir seccadeyi alırsın, seccadenin dokunmaya başladığı ile sonunu görürsün. İnsan ömrü, sonu belli değil ki ve nerde son bulacağı belli değil. Nerde son bulacağı belli değil ise sen işin sonunu görmüyorsun. İşin sonuna dair elinde bir vesika yok. İşin sonuna dair elinde senin bir ölçü yok. O zaman sakın kendi kendine son nefesten emin olma. 'Öbür tomar da da usta da sensin çünkü ustayı da sen tanırsın.' Öbürkünde de dedi ki mürşit sensin asıl. Neden? Mürşidi tanıyan sensin.

Hani vardır ya böyle mürit adayları, karşısındaki şeyhi imtihan etmeye kalkar. Hani böyle kendince talebeler vardır. Karşısındaki alimi imtihan edecektir. Böyle küstahlar çoktur. Adam şeyhin huzuruna giderken, ben kalbimden bir şey geçireyim bakayım bilecek mi bilmeyecek mi? Onun kalbinden geçeni bilirsen, sen şeyhsin ama onun kalbinden geçeni sen bilmezsen, hiçbir şey değilsin. O gelir kendince böyle bir de yüzünü o böyle asar. Onun prototipi farklıdır hep böyle eksik gedik bakar ne yapıyorlar diye. Bir de kalbinden habire bir şey geçirir. Senin işin gücün yok. Sen de onun kalbinden geçeni söyleyeceksin. Ondan sonra şöyle der, ben gittim oraya, benim kalbimden geçeni bilmedi. Bunu şeyh efendiye yapmış birisi. Bana anlatıyor, Mustafa kardeşim dedi, benim kalbimden geçene bir işaret vermedi dedi. Ben böyle ilk önce ne diyeyim diye böyle baktım ondan sonra e dedim ya olmamıştır. Böyle durdu hani ben olmamıştır dedim diye. Böyle durdu, dedim bal arısının necasette işi ne dedim. Bal arısı çiçek arar dedim. Senin kalbinde dedim bal var ise muhakkak arı konar oraya dedim. Ama dedim senin kalbinde necaset varsa, arı konar mı oraya dedim. Konmaz dedi. Ha bunun gibidir belki de dedim ben, ağır geldi tabi o arkadaşa. Bu uzun müddet içinden çıkmamış bunun. Bu hadise Ödemiş'te oluyor. Bir melami şeyhi geliyor Salihli'den, ona sormuş. Demiş ki ya o mürşid i kamil olsaydı, senin kalbinden geçeni bilirdi. Ondan lafı almış, bana geldi nerde dedim bu

zaat? Filanca yerde. Mürşid-i Kamil değil o dedim ben. Neden dedi? Senin kalbinden geçeni söylememiş bak dedim. Hadi, yürü gidiyoruz şimdi dedim. Aldım elimle, gittim. Selamün aleyküm, aleykümselam. Bu kardeşin kalbinden geçeni söyleyememişiniz, kendi dilinizle demişsiniz ki dedim ben sizin, senin kalbinden geçeni bilemeyen kimse mürşid i kamil değildir. Söz sizin mi? Evet. Bu kardeşin kalbinden geçeni siz de bilememişsiniz, mürşid-i kamil değilsiniz. Kendi elinizle, kendi kendinizi astınız dedim. Böyle baktı, siz kimsiniz dedi. Benim de kim olduğunu bilemedim bak, hiç mürşid-i kamil değilsin sen dedim. Nasıl yani dedi. Bak anlıma dedim, ismimi oku. Git kardeşim böyle şeylerle işimiz yok bizim dedi. Böyle demişsiniz adama dedim. Söz dedim ispat ister, dedim isbat edeceksin, benim adımı söyleyeceksin şimdi. Nasıl? Alnına dedim alnımı dadayacaksın, benim ismimi söyleyeceksin. İster kalbini kalbime dayıycan dedim. İster alnını alnıma dayayacaksın, ne yapacaksan yapacaksın, bu işin yolunu bilen sensin.

Madem ki mürşid-i kamilsin, benim ismimi söyleyeceksin dedim, madem ki mürşid i kamillik bu. Söylediği şu oldu: Özür dilerim. Öbürküne demiş bu deliyi nerden buldun. Ben gittim tabi ordan. Demiş deli tabi. Görmüyor musun demiş nasıl konuşuyor adam demiş. Gözlerini fark etmedin mi demiş. Yok be bizim Mustafa demiş ya o, hani bizim Mustafa. Yok demiş ya. O demiş farklı, gözleri farklıydı onun. Koşa koşa geldi bu. Selamünaleyküm, aleykümselam. Bakıyor öyle benim gözüme. Dedim benim gözümde bir şey yok. Ne varsa senin gözünde var dedim. Melamiler böyle muhabbeti çok severler. Bunun gibi, Allah bizi affetsin. Öbürkünde de diyor ki usta sensin. Neden? Ustayı tanıyan sensin. Ustayı tanıdıysan, usta sensin. Vardır ya öyle hani. Birisi birisini böyle meth eder. Methedilen bakar, bunu ancak sen anladın. Ne büyük, o neredir o! İki yalak birbirini iki salak birbirini ağırlıyor. Sen muhteşemsin. O da diyor ki sen daha da muhteşemsin. O diyor ki sen muhteşemin karekökü sün. O da diyor ki sen muhteşemin küpüsün. İki yalak salak birbirine ağırlıyor bunlar. Bir de öbürkü yok canım, estağfurullah. Hani yan cebime koy. Allah muhafaza eylesin. Ustaya o, şeyhi o tanıyor ya! Mürşidi o tanıyor ya! Ondan başka mürşid tanıyan yok ya! Nefis, kibir, insanı bu noktaya götürür.

Devam ediyor: 'Adam ol. Adamlara maskara olma. Yürü başının çaresine gör, sersemleşme demişti.' Sen bırak ortalıkta, sen ne mürşit arıyorsun. Senin cebinden kaç tane mürşit çıkar. Sen ne usta arıyorsun. Cebinden kaç tane usta çıkar senin. Sen ne alim arıcan da gideceksin. Onun dizinin dibinde oturacaksın da ilim öğreneceksin! Senin cebinden ne kadar alim çıkar. Ya? Sen bir sefer adam oldun mu yeter bu mesele, hiç önemli değil. Sana hiçbir şey lazım değil. 'Öbür tomar da ise bunların hepsi de birdir demişti.

Kim iki görürse şaşı bir adamcağız dır o.' Bütün hepsi de bir. İki gören şaşı. Şeyhi bir gör. Şeyh, Hz. Peygamber ve Allah. Sen onları bir gör veyahut da Hzi Peygamber, Hz. Allah. Sen onları bir gör. Şaşı olma. Şeyhin ne? Allah, onları bir gör, şaşı olma. Ya bu insanlar? Hepsini bir gör. İyisi de kötüsü de birdir onun. Ya iyiler biraz faziletli değiller mi? Yok canım, ne alakası var. İyisi de kötüsü de birdir. Sen bir gör. İki gören nedir? Şaşıdır. Öyle söylüyor. 'Kim iki görürse, şaşı bir adamcağızdır o. Bir başkasında ise yüz demişti. Nasıl bir olur! Bunu kim düşünebilir. Meğer ki insan deli olsun.'

Birisinde dedi ki herkesi bir gör, öbür topluluğu da gitti dediki ya, yüzü nasıl bir edeceksin. Kesreti, çokluğu nasıl teke indireceksin! Nasıl zıtlıkları birlikte toplayacaksın. Nasıl çokluğu birlikte toplayacaksın, kafan çalışmıyor. Yüz kişiyi ardıardına ekle, onu bir gör. Bu olacak bir şey mi dedi. İfsad ediyor, fesada boğuyor ortalığı. 'Bir söz var ki öbürünün tam zıttı, şekerle zehir nasıl bir olabilir.' Hani şekeri de zehiri de bir göreceksin ya. E zehiri yutuyorsun, başlıyorsun titremeye. Şekeri yuyutuyorsun, tat alıyorsun. İkisini de bir gör diyor ona başka bir yerde. Öbür yerde de diyor ya zehirle şeker bir görülür mü? Aklın yok mu senin! Zehir öldürür, şeker diriltir diyor. Böyle dediğime bakmayın. Şeker de adamı öldürür, yavaş yavaş öldürüyor. 'Zehirle şekerden geçmedikçe birlik gül bahçesinden nasıl koku alabilirsin.' Ya? Bundan, zehirle şekerden de geç. Bütün her şeyden geç. Her şeyden geçmedikçe ne olur? Birlik kokusunu alamazsın. Önceden her şeyde birlik kokusu vardı, şimdi her şeyden geçerek ten birlik kokusu alacaksın. Hep tenakus. Hep zıtlıktan söylüyor her tomarda. 'O İsa dininin düşmanı, oniki tomara bu bu çeşit yazılar yazmıştı işte.' O İsa dininin düşmanı ne yaptı? İşte böyle bütün tomarlara yazılar yazaraktan, halkın dinini ifsad etti. Halkın dinini bozdu. Aynı şey bizde de var şimdi. Bunu Hz. Mevlana o gün için burdan örneklemiş ama bizde de şimdi var. Biz doğruyu, gerçeği, hakikati görmekten uzağız. Ne için? Bizim ellerimizde de tomar tomar yazılar var. Biz direk kur'an ve sünnetin kaynağına inemiyoruz, direk kur'an ve sünnete bakamıyoruz. Öyle olunca bizim elimizde de tomar tomar yazılar oldu ve dinin bu noktada Allah muhafaza eylesin özünden sapanlar oldu. Hakkınızı helal edin.

El Fatiha maassalavat.

https://youtu.be/xReBpsNlhzg

MESNEVİ-İ ŞERİF 504. BEYİT ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"O İsa'nın tek renkli oluşundan bir koku almamıştı, İsa küpünün huyuyla huylanmamıştı."

Bu İsa küpünü anlattım heralde öyle. Burda mı anlattım başka yerde mi anlattım bilmiyorum ama İsa Aleyhisselam ondört onbeş yaşlarına gelince annesi onu Mısır'a götürür. Dedikodu, laf, küf, bir sürü olaylar Mısır'a giderler. Mısır'a gidince onu bir kumaş boyacısının yanında çalışmaya verir. O boyahanenin sahibi, küpleri gösterir, beş altı ana renk var, boyaları da gösterir. Der ki bunları siyah, bunları kırmızı, işte bunları yeşil, bunları mavi boyayacaksın der, gider. Akşam olduğunda elbise sahipleri ile boya sahibi gelir. Bir bakarlar ki İsa Aleyhisselam bütün elbiseleri bir küpün içerisine koymuş. Herkes böyle ah, vah, veryansın çek uzansın. İsa Aleyhisselam gider küpün başına, müşteriye sorar. Seninki ne renk olacaktı? Siyah. Onun elbisesini çıkarır verir küpten, simsiyah. Seninki ne olacaktı der, mavi. Onun elbisesini çıkarır masmavi, ona verir. Seninki ne olacaktı? Beyaz. Çıkarır, onunkini de beyaz verir aynı küpten. Burası biraz böyle derinlemeye nüfuz edilmesi gereken bir yerdir. Bütün gördüğünüz renklerin anası renksizliktir. Bütün aldığınız kokuların anası kokusuzluktandır. Bütün gördüğünüz varlık, yokluktandır. Var olarak gördüğünüz her şey, yokluktan gelir. Renkli gördüğünüz her şey renksizlikten gelir. Çok gördünüz her şey, birlikten gelir. Bir sürü adem öyle değil mi? Hepsi de Adem'den gelmedir. Hepsi de melek, bir tek melekten gelir ve biz hepsine de ne deriz. Melekler deriz. Bütün var gördüğünüz her şey bu noktada yokluktan gelmektedir. İşte diyor ki burada o vezire laf söylüyor. O diyor İsa'nın tek renkli oluşundan bir

koku almamıştır. Bütün dinler tektir aslında, isimleri farklıdır. Hz. Allah, kur'anın da ne dedi Celle Celalühü? Bütün dinler İslam'dır dedi. Adem'den itibaren yeryüzüne gelen bütün dinler islam'dır ve bütün peygamberler islamı getirmişlerdir yeryüzüne. Sen İsevi, Musevi, Yakubi diye ayırırsın. Hepsinin de yeryüzünü geldikleri andan itibaren vazifeleri, islam dinini tebliğ etmek ve yaymaktır. O yüzden yeryüzünde nerede bir inanç var ise onun temelinde islam vardır. Sonradan dejenere olmuş, sonradan bozulmuştur.

Bakın, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin hadislerini inkar etmeye başladılar. Bu, dejenere yapmak için bir hamle. İslam dünyası bu hamleyi nasıl karşılayacak? İslam dünyası bu hamlenin karşısında ne yapacak? Bu bir hamle. Museviler de İsa Aleyhisselam'a hamle yaptılar. Onlar gerçek musevi değillerdi. Onlar gerçekten musevi olmuş olsalardı, İsa Aleyhisselam'ın peygamberlik nurunu görürlerdi. Onlar işin hakikatinde değillerdi. Din adamları tarih boyunca dinden geçinenler, dinin hakikatini görememişlerdir. Dinden nemalananlar, dinden para kazananlar, dinden çoluğunu çocuğunu geçindirenler, dinden kendini geçindirenler, dinin hakikatini anlamaktan uzak olmuşlardır. Tarih boyunca bu böyle olmuştur. Hahamlar, keşişler, papazlar, bizim bugün için imamlar, müftüler, profesörler, dinden geçindikleri için, dinin hakikatini anlamaktan uzak durmuşlardır. Çünkü maaşını aldığı yerin, kılıcını sallıycak. Parasını aldığı yerin kılıcını sallayacak. Allah'ın kılıcını sallamayacak. Allah'ın kılıcını sallayanlar ancak gerçek dindarlar, müminlerdir. Bir kimse dinden geçiniyor sa o dinden geçindiği için dinin hakikatine ulaşmakta muhakkak güçlük çekecektir. İşte tarih boyunca insanlık ne çektiyse, dini istismar eden bu din adamlarından çekmiştir. Bunlar, dini istismar ederekten kendilerine bir makam mevki oluştururlar. Dini istismar ederekten, kendilerine siyasi bir mevki, makam oluştururlar. Dini istismar ederekten kendilerine ticari bir mekan, ticari bir makam, ticari bir mevki oluştururlar. Dinle dindarları ve dini istismar ederekten ne yazık ki ne yazık ki kendilerini düşürmüşlerdir ve insanlık tarihi boyunca ne çektilerse bunlardan çekmişlerdir. Toplumları savaştıran bunlardır. Toplumların birbirlerinin kanını akıtanlar bunlardır. Toplumları birbirlerine öldüttüren bunlardır.

Kaç tane haçlı seferi oldu, başlarında kimler vardı? Papazlar vardı. İnsanların gayet makul ve masum dini duygularını istismar ederekten savaşlara götürüp insanları katlettiler. Aynı şey bakın islam dünyasında oluyor. İkiyüz yıldan beri kan akıtılıyor islam dünyasında. Gayrimüslimler cesaret edip tek başına gelip müslümanlarla savaşamıyorlar. Müslümanları parakende ettiler, böldüler. Bir sürü siyasi ve hizbe böldüler. Bir sürü itikadi

hizbe bölündüler. Şiası sünnisine, sünnisi şiasına.Yetmedi, sünniler kendi içlerinde bölündüler. Yetmedi, şialar kendi içlerinde bölündüler. Şia, kendi içerisinde on ikiye bölünme. Onikiler kendi içerisinde bir de üçer beşer daha koy, kırka bölünme. Bir gün bir inceledim, kırk tane ayrı hizip var şianın içerisinde. Hepsi de birbirini küfürle itham ediyor. Sünnilerin içerisinde var bir sürü şimdi. İtikat olarak da sıkıntılı. Bu tip sıkıntılar var ve bu sıkıntılarla insanlar birbirlerini katlediyorlar. Bakın Ortadoğu'da insanlar din adına birbirlerini katlediyorlar. Yetiştiriyorlar, büyütüyorlar, besliyorlar, ellerine de silah veriyorlar. Kimi vuruyor? Müslümanı vuruyor. Diline sahip çık. Dilinle kimi eleştiriyorsun? Dilinle eleştirdiğin eğer ki La ilahe illallah Muhammeden Resulullah diyen bir kimse ise diline sahip çık. Kurşunun önünde kim var? Namlunun önünde kim var? Senin namlunun önündeki kimseye bak. Namlının önünde bir müslüman var ise sen gerçekten şeytana uydun, saptın. Namluların önünde müslümanlar var, başka bir şey yok. Namluların önünde Müslümanlar var, bakın bütün islam dünyası ders almamış. Bosna-Hersek'te yapılan katliamın yıldönümü. Ders almamış insan, ders almamış! Üçyüzbinin üzerinde şehit var Bosna'da. Ders almamış islam dünyası, birbirini yiyor Allah muhafaza eylesin.

İşte bütün dinler islam. Hepsini yeryüzüne gönderen Allah. Musa Aleyhisselam'ın peygamberliğini peygamber olarak tasdikleyen ve gönderen Allah. İsa aleyhisselamı peygamber olarak gönderen Allah. Adem'den Muhammed-i Mustafa'ya sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine kadar bütün peygamberleri gönderen Allah. Hepsi de islam. Bunun kokusunu al, bunun idrakini yaşa, bunun idrakini yaşa! Diyor ki: 'İşte o İsa'nın tek renkli oluşundan bir koku almamıştı.' Bir de doğru dini aktaranlar bize böyle, öyle söylerler ya, klasik din anlatıyor canım adam, sıkılıyor ondan! Bize doğru din anlatan kimse bize klasik, bayağı, ötelenmiş, böyle yok ya çetrefilli şeyler anlatmıyor bu! Ya bırak ya, klasik dergah adamı işte. Yani bir işe yaramaz! Tek renkli, tek koku. Onun dediği kur'an ve sünnet. Öyle olunca ona tat vermiyor. Bildiği hadisler, bildigi ayetler. Bas tuşa, bak karşıda ayeti kerimeyi okudum, okudum tamam bitti. Bas tuşa, hadis i şerif, tamam işte, ya aynı şeyi söylüyor ya! Bizde hastalık bu. Geçmiş insanlarda da hastalık. Ne anlıyorsunuz siz, oraya gittiniz sema ediyorsunuz, dönüyorsunuz. Başka ne yapıyorsunuz ki! Sen ne yapıyorsun? Hadisleri inkar ediyorsun! Sen ne yapıyorsun? Buhari'ye sapık diyorsun. Sen ne yapıyorsun? Yeni bir din mi getireceksin? Ayet belli, hadis belli. Ne yapacaksın? O klasik din adamı değil. Ne o? Modern din adamı. Klasiğin karşıtı. Ne? Modern. İyi, iyi, sen ne getirdin bize? Aydın lafzını mı değiştireceksin. Ayetin manasını mı değiştireceksin.

Hadisin lafzını mı değiştireceksin. Hadisin manasını mı değiştireceksin. Sen ne getireceksin bize? Yeni bir din mi getireceksin? Yeni bir din getireceksen, a iyi, harika ya, vay sen peygamber oldun demek! İnsanlarda bir de bu var. O tek koku, tek renk. Kur'an sünnet. Din ne? Kur'an sünnet kardeş. Ya biliyoruz zaten bunu. Bildiğini ben de biliyorum, yaşamıyorsun ama! O Harami işliyorsun. O harama gözünü dikiyorsun. O haramla iç içe yaşıyorsun. O haramdan tat alıyorsun. O haramdan zevk alıyorsun. O haramı istiyorsun. Nefsin terbiye olmuyor. O nefis terbiyesine girmiyorsun. O nefisle mücadele yolunu seçmiyorsun. Haram, çok lezzetli. O yüzden haramın lezzetli olduğu yere gidiyorsun. Öbürküne de helal lezzetli. O da helalin lezzetine koşuyor. Helalın lezzetine koşan demode. Helanın lezzetine koşan klasik. Haramın lezzetine koşan modern. Hatta ultra modern. Hatta uzay fıkıhçısı. Vah vah! Uzay fıkıhçısı!

Biz, bu arada bana da öyle diyorlar, klasik! Ben bu eşcinsellere laf söyleyince klasik ya, klasik tarikat adamı! Ya? Eşcinselleri seveceğiz! Allah'ın lanetlediğini seveceğiz. Allah'ın lanetlediğini hoş göreceğiz. İnsanlık için en büyük dram olan, insanlık için en büyük hastalık olan, insanlık için en büyük sıkıntı olan, Adem'den itibaren bütün peygamberlerin lanetlediği insanlık için, insanlık için lanetlenmiş bir hastalık olan eşcinselliği hoş göreceğiz! Ben nasıl bir mevleviymişim, eşcinselleri hoş göremiyormuşum! Eyvallah, siz hoş görün. Kişi sevdiği ile beraber, onlarla beraber haşrolun. Evet, ne yazık ki devlet, eğitim sistemi, bunun temeline girmekten uzak. Bizim eğitim sistemi çarpık çurpuk. Bizim adalet sistemi çarpık çurpuk. Çalışmıyor, düzgün değil. Düzeltemiyorlar. İki şeyi düzeltemezseniz, toplumu düzeltemezsin iz. Birisi eğitimdir, birisi adalettir. Siz eğitimi ve adaleti bir toplumda dizayn edip düzeltemez seniz, o toplum düzelmez. Devleti idare edenlerin, devleti yönetenlerin en büyük vazifesi ve görevi, eğitimi ve adaleti düzgün bir şekilde yürütmek ve yönetmektir. Yok bizde. İkiyüz yıldan beri yok, yeni değil. Osmanlı'da da adam gitmiş dan dan dan birisini vurmuş, vermiş on akçe, gitmiş öbür taraftan çıkmış. O yüzden yıkılmış. Şimdi de aynı. Adam götürüyor elli milyar, yüz milyar, ikiyüz milyar bir parayı yediriyor, adam elini kolunu sallaya sallaya gidiyor. Gazetelerde de dinlemeleri çıkıyor. Diyor ki dörtyüz bin dolar harcadım bir gecede, çıktım. Lan bizim cebimizde çakı-bıçağı bulsa biz karakoldan çıkamıyoruz, adam sıkıyor her yere, öbür kapıdan çıkıyor! Adalet batmış. Eğitim yok zaten.

Kıymetli Dostlar bana söyler misiniz bütün Bursa'da, İstanbul'da, Tekirdağ'da, İzmir'de, Çanakkale'de, ramazan boyunca gezdiğim yerleri söylüyorum size. Her yerde okulların, her yerde okulların kocaman kocaman

reklamları var. Bilmem ne üçüncüsü bizden, bilmem ne ikincisi, bilmem ne birincisi bizden. Bir sürü zaten harfleri ezberleyeceğiz artık ya! KPSS, YGS, YDS, TSS, ne varsa var, şahini doğanı geçti bunlar! Bir sürü harflerden kurulu bir sınav sistemi var. Hepsinde de kocaman kocaman reklamlar. Birinciler, ikinciler, üçüncüler, beşinciler, ellinci, ilk yüzüncü. Herneyse, reklamları okuyorum. Bir tane reklam okumadım, bir tane! Bizim okulumuz en ahlaklıdır. Bizim Okulumuz en terbiyelidir. Biz, bizim okulumuzda en iyi dini eğitimi veriyoruz. Bizim okulumuzda uyuşturucu yok. Bizim okulumuzda yabancı madde kullanımı yok. Bizim okulumuzda fuhuş yok. Bizim okulumuzda şu yok, bizim okulumuzda bu yok, bizim okulumuza çocuğunuzu getirirseniz ahlaklı, evliya gibi bir çocuk alırsınız. Bir tane reklam yok. Bir tane reklam yok böyle! Ben gittim, x bir özel okula, dedim ki sıkıntı yaşıyoruz, böyle bir problemimiz var. Harika, alırız çocuğunuzu. Tamam, ne kadar? Şu kadar para. Tamam. Dini eğitim olarak ne veriyorsunuz dedim. Dindar bunlar. Dindar! Nasıl dindarlar hem. Böyle yaptı hareket, biz dini eğitim vermiyoruz dedi. Durdu, dini eğitim, ailelere ait dedi. Ya dedim, bu çocuğu siz sabah yedide, sekizde alacaksınız, öyle değil mi? Kaçta alıyorsunuz çocukları? E dedi yerine göre işte yedide alıyoruz dedi. Bu çocuğu yedide alacaksınız, kaçta bırakıyorsunuz? Beşte, altıda. 5'te 6'da bırakıyorsunuz dedim bu çocuğu, bu çocuk yaklaşık on saatini sizinle geçiriyor. Bu çocuk eve geldiğinde dedim anne baba zaten, baba dışarıdan geliyor. E anne zaten saçlar dikili, üzeri komple çamaşır suyuna bulanmış vaziyette, temizlik delisi. Temizleyeceğim, yemek yapacağım diye uğraşıyor. Orasında toz kalmış, orayı sileceğim diye uğraşıyor. Anneler iki tane hadis okuyup çocuklarına öğretmekten uzak. Toplum bu! Televizyonda birisi Seda Sayan'ı izliyor, birisi de orda tutturmuş, ne, bilmem x hocayı izliyor. Biriside kim kimle evleniyor, kim kimle boşanıyor onu izliyor. Öbürkü de vay katil bulunmadı bugün, ona bakıyor. O ertesi gün bugün ne giymeliye bakıyor. Bu evler, bu! Kim hadis öğretecek, kim ilim öğretecek çocuklara? Alıyor baba, anne, çocuğunu özel okula götürüyor. O diyor ki biz din öğretmiyor. Kim öğretecek dini? Aile öğretecek. Ya aile yok. Ailede din öğretecek kimse yok. Baba bir tarikata, bir cemaate gidiyorsa, orda bir eğitim alıyorsa, oğlunu oraya götürebiliyorsa hasbelkader, götürecek. O da ne zamana kadar ?Oniki, onüş yaşına kadar. Ondörde geldi mi problem var. Ondört ile yürmidört arası 10 yıl problemli.

Çocuk derse, zikrullah'a gitmek istemiyor. Kız çocuklar da aynı. Ne oldu? Battı. Eğitim battı. Uyuşturucu maddeler, tacizler, tecavüzler, hunharca katiller, hırsızlık, uğursuzluk her türlü şeytani şeyler, toplumun içerisine girmiş,

basmış. İyi, kur'an sünneti anlatan da bize zaten klasik geliyor. Ne lazım? Vardı ya bir ara televizyonlarda dolaşıyorlardı, onlar gibi. Horozdanh kurban olur. Olmadı balıktan da olur. Ya, ayakkabıdan da zekat olur Ever! Yok ayakkabıdan kurban da olur. Sıraya girmişler ya. Bu ney? Modern uzay fıkıhçıları, din adamları. Allah muhafaza eylesin. İşte o tek renklilikten sıkılıyor insanlar. Yani ona biz kur'an ve sünneti anlatırken, şaklabanlık mı yapacağız, bilmiyorum. Palyaço kıyafetleri giyip öyle mi oturacağız buraya, öyle mi anlatacağız bilmiyorum. Direkt Kur'an sünnet ya. Ya siz direkt kur'an sünnet anlatıyorsunuz ama. Allah Allah! Ben de yazıyorum. Suçumuz bu olsun. Eksiğimiz bu olsun elhamdülillah. Suçumuz bu olsun. Eksiğimiz bu olsun. Bizim kusurumuz bu olsun. Allah bizi affetsin. Bundan da usanıyorlar. İşte diyorlar tek renkli oluşundan bir koku almamıştı. İsa küpünün huyuyla huylanmamıştı. İsa küpünün huyu neydi? Herkesin kendi rengini bulunmasıydı. Derdi Allah. İsa küpüdür. Bir kimse dergaha girer, bir tekkeye girer ve bir veya bir dine girer kendi rengini bulur. Gerçek tasavvuf, sufilerin kendi rengini bulmasıdır. Sufiler kendi renklerini bulurlar ve parlatırlar. Sufiyi tek renk yapmaya çalışanlar, sufiliği, tasavvufu bilmeyenlerdir. Hani vardır ya, tek renk sarık. İslam'da yok bu ara, tek renk cübbe islamda yok. Tek renk örtü islamda yok. Tek renk ve stil şalvar, islamda yok. Sahabe rengarenkti, rengarenkti! İbn-i Revaha'nın sarığı pembeydi. Arkadaşları anlatıyor. Diyor çekilirdi savaş meydanında kenara. Bekler, bekler, bekler, bekler, bekler, en kızıştığı zamanı beklerdi diyor. Ondan sonra sarığını alırdı, kafasına bir güzel dolardı, en ucunu da diyor ağzının içine alırdı. Öylesine girerdi ki diyor savaş meydanına, biz kenarlara çekilirdik. İbn-i Revaha geliyor. İşte şimdi galibiyet geliyor derdik diyor. Bir girerdi ki diyor düşmanın içerisine, girdiği yer diyor bir anda toz duman olur, dağılırdı. Sarığının rengi neymiş? Pembe. Kızıla çalan, kızıla çalan.

Onlar rengarenkti. Sonradan bize renklerimizi unutturdular. Bizi tek renge, tek kalıba sokmak istediler. İslam bu manada, bireysel manada tek kalıba sokulmaz. O yüzden meshep var dört tane, tek kalıba sokulmamış. O yüzden o mezhebin içerisinde dahi fetvalar var. İmam Muhammed diyor ki bu böyle de olur. İmam Yusuf diyor ki bu böyle de olur. Kastalani diyor ki bu böyle de olur. İmam Şafi diyor ki böyle de olur. İmam Malik diyor ki böyle de olur ama hepsinin merkezi ne? Kur'an ve sünnet. Merkezi bu. O yüzden rengarenk olmalı. Rengarenk! O rengarenkliliğin tek renkten çıktığını gör ama. O ne? Kur'an sünnet. Hangi renge bürünürseniz bürünün, renginizin özü kur'an ve sünnet olacak. Kur'an ve sünnet. Sünneti Resulullahda temeli var mı? Var. Öptük, başımıza koyduk. Bu mezhebi inkar etmek

değil. Ben hanefiyim, bana bir şey sorarlarsa hanefi fıkıhına göre söylüyorum, genel olarak. Ama içinde yaşanamayacak şeyler var ise Sünnet i Resulullaha bakaraktan diyorum ki böyle de yapabilirsiniz. Sakın bu konuşmamdan mezhepsizliği çıkarmayın. Bu selefi vahhabileri gibi. Böyle bir şey yok. Benim mezhebin var elhamdülillah. Ben akaidde bu noktada maturidiyim. Fiiliyatta bu noktada hanefiyim. Bundan gocunmuyorum. Öyle mezhepsizlerden değilim Elhamdülillah, değilim ama hanefiden işin içinden çıkamıyorsam, malikiye bakıyorum, hambeliye bakıyorum, şafiye bakıyorum. Yine çıkamıyorsam, Sünnet i Resulullah'a bakıyorum. Sünnet i Resulullahda varsa bir hadis o konuda, arkadaşlara uygulama alanı olarak kapı aralıyorum. Hakkında hadis var, bunu yapabilirsiniz diyorum. Evet, İsa küpünün huyuyla huylanmak, işte her rengi bu noktada parlatmak. Bu noktada insanların kendi renklerini, kendi anlayışlarını hoş görmek. Bir kimse Pazartesi Perşembe oruç tutuyor, ala. Sünnette var. Bir kimse bir boş bir dolu tutuyor , ala sünnette var. Bir kimse onüç, ondört, onbeşte oruç tutuyor, ala. Sünnet i Resulullahta var. Bir kimse başında, ortasında, sonunda tutuyor, ala. Sünnet i Resulullahda var ama bir kimse tek cumaları oruç tutmak istiyor. Yok kardeş Sünnet i Resulullahda. Sen cuma günleri, tek cuma günü oruç tutamazsın.

Neden? Ya bu benim rengim diyemezsin sen, bu sünneti Resulullahda yok. Bana sorarsan ben derim ki cuma günü tek başına oruç tutmak Sünnet i Resulullaha aykırı. Hz. Peygamber Sallallahü ve sellem hazretleri, cuma günü tek gün oruç tutulmasını nehyetti. Bu benim rengim dersen, sen Sünnet i Resulullah'a karşı çıkmış oluyorsun. Senin bu benim rengim deme hakkın yok. Sünnet i Resulullahta sarık sarmanın sünneti belli. Ya hiç sarkıtmayacak dolayacak, ya normalde bir tane sarkıtacak böyle, ya iki taraftan sarkıtacak, ya da arkadan sarkıtacak. Bunun haricinde bir sarık sarma metodu yok. Beline kadar Sarık sarma metodu yok. Yok Sünnet i Resulullahta. Sen bu benim rengim deyip de sarığı beline kadar uzatamazsın kardeşim, uzatamazsın. Ya benim rengim. Değil, yok kardeşim. Sünnet i Resulullah belli. Sen kocaman bir sarık sararsın. Sarığın kendi içerisindeki bir özelliği, müslümanın kefenliğini kafasında taşıması. Cihad ruhu bu. Sarığın sünnet olduğu yer, cihat meydanıdır. Bedir'de bütün melekler, başlarında sarıkla inmişlerdir savaşmaya. Sarığın sünnetullah olduğu yer, Bedir Savaşı'dır. Sarık sarınız. Namaz kılarken sarınız, evde sarınız, zikrullahta sarınız. Şimdi kılık kıyafet yasası var, dışarlarda saramıyorsunuz. Sarık sarmak sünnet. Evinin içinde sar, namaz kılarken sar, zikrullahta sar. Ya dışarda sarıyorlar, gösteriş yapıyorlar. Kardeşim gösteriş değil o. Adam hulusi kalp ile

Sünnet i Resullahı işliyor. Sen işleyemiyorsun. Sebebi ne olursa olsun, kendince içi ne olursa olsun dil uzatma. Seni ilgilendirmez, bırak. Sarık sarmak sünnet. Cumaları siyah sarardı. Savaşa giderken siyah sarardı. Hüzünlü günlerinde siyah sarardı. Sünnet. Kendi kafandan ama sarık sarma metodu geliştirme. Bu benim rengim diyemezsin. Dinse, Sünnet i Resulullaha uyuyacaksın. Ondan alacaksın. Onun huyuyla huylanacaksın. İsanın huyuyla huylanmak, bugünkü dönem için Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in huyuyla huylanmak. Allah bizi Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'e uyanlardan, onun ahlakıyla ahlaklananlardan eylesin. Burdan devam edeceğiz .

https://youtu.be/k9tTmkftrXU

MESNEVİ-İ ŞERİF 505-509. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"O tertemiz küpte yüz renkli elbis elbise ışık gibi arı duru bir hale gelir tek renge boyanırdı."

İsa'nın küpünden bahsediyoruz ya. Bir, İsa'nın küpünden tek renkten, çok renk çıkması, bir de İsa'nın küpü, bütün renkler insanın küpünden girip kendi renklerinin parlayaraktan çıkması. İki, bunun biraz böyle geçen derslerde yaptığımdan, konuştuğumuzdan, biraz böyle açmak istedim. Bir dergah düşünün. Bir tasavvufi ekol düşünün. Bu ekole herkes gelir. Sufi ekol tarikatla sufi ekolün arasında fark vardır. Tarikatlar, tarih boyunca sufi ekolden yerleşik düzene geçince oluşmuştur. Sufi ekol, yerleşik bir düzene geçince, fikir olarak, düşünce olarak, aynı zamanda tarz, tavır, mekan olarak, tarikatlaşmıştır islam dünyasında. (Çocuklarınızla ilgilenin, çocukların buraya gelmelerini canı gönülden istiyorum. Ama çocuklardan dolayı işte sohbeti anlayamıyoruz diye şikayetler oluyor. Evet, çocuklarınızı muhakkak getirin. Bu çocuk sesleri de olacak. Bunlardan da çok rahatsız olup bana şikayette bulunmayın. Bu da işin başka vechesi. Bir topluluğun çocukları, o toplulukla beraber yaşamıyorsa, o topluluğun geleceği yoktur. Gönül arzu eder ki herkes camiye, tekkeye, medreseye giderken çocuklarıyla beraber, çocuklarını da götürsün. Çocuklar evde laptoplarda, internetlerde, orda burda dolaşmasınlar veya anne babaları burda, genç çocuklar kafelerde dolaşmasınlar)

Şimdi tarikatlar, sufi hareketlerin yerleşik düzene geçmesinden oluşmuştur, doğmuştur. Önceden ehli tarikatın zikrullah yaptığı özel mekanlar, dergahlar yoktu. Sufiler, seyyahtı, dolaşırlardı ve her sufi, hicret ederdi.

Hatta hicret etmeyen bir sufinin, kemalatı eksiktir denirdi. Çünkü hicret, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sünnetiydi, aynı zamanda bütün peygamberler de hicret etmişti. Seyahat etmek, hicret etmek, bu manada peygamberlerin sünnetiydi ve seyahat peygamberlerin bu noktada vazgeçilmez sünnetlerinden birisiydi ve müslümanlar muhakkak Allah için seyahat ederler, hicret ederlerdi. Sufiler, bu disturu kendilerine ölçü edip tarih boyunca beldeden beldeye seyahat etmişler, hicret etmişler, insanları Allah ve Resulüne davet etmişler, insanları Allah'ı tanımaya, Allah'ı bilmeye davet etmişler, insanlara bu noktada Allah sevgisini aşılamaya çalışmışlar. Sufi hareketi yaklaşık hicri yüz yıldan sonra islam dünyasında kanlı canlı hayatını devam ettirmiş. Taaa ne zamana kadar, işte dörtyüzlerde, beşyüzlerde sufi hareket dergahlaşıp oturmaya başlamış. Tekkeler kurmaya başlamışlar. Bu ilk yıllarda bu tekkeler yine sufi hareket çok renkli bir şekilde devam etmiş ama son, Osmanlı'nın son ikiyüz yılında sufi hareket ne yazık ki o hareketliliğini kaybetmiş, o seyahati kaybetmiş, o hicreti kaybetmiş, tekke şeyhleri tekkeyi kaptırmamak için tekkenin postuna oturmuşlar, kalkmamışlar, böylece kendilerini yenileyememişler ve çok renkliliklerini koruyamamışlar. Öyle bir hal gelmiş, artık tekkeler çok özür dilerim böyle şey söylemek istemem ama ortodoks bir hale gelmiş. Hiçbir şeyin değişmesi, hiçbir şeyin gelişmesi, hiçbir şeyin kendince dönüşmesi mümkün olmayan bir hal olarak gelmiş ve zaten sonunda da işlevini yitirmiş. Ne zaman zaten bu acı bir tabir, islâmın içerisinde tabiri caizse içtihat kapısı kapanıp, değişmeye yenileşmeye açık olunmadığı zaman, islam dünyası çökmüş. Şu anda çökme sebeplerinden birisi, islam dünyasının ritmik olarak kendisini yenileyememesi. Daha doğrusu, müslümanların ritmik olarak kendilerini yenileyememesi, kendilerini dönüş türememesi, kapitalist deccaliyet sisteminin altında, ne yazık ki ne yazık ki sadece namaz abdest bağlamında kalıp, örtü, sakal, cübbe bağlamında kalıp, kendisini dizayn edip, kendisini yenileyip bu modern dünya denilen köhnemiş, tek dişi kalmış canavarın karşısında, yenilmiştir. Bunu kabul etmemiz gerekir.

Bu yenilginin ana sebeplerinden birisi, islam dünyasının içerisinde her an kendisini yeni, kendisini diri, kendisini rengarenk tutan, sufi hareketin hem düşünsel noktada hem yaşamsal noktada bunu kaybetmesinden kaynaklanır. Sufi hareket, islam dünyasının canı hükmündedir. Sufi hareket, islam dünyasına hayat veren ruh hükmündedir. Ne zaman ki sufi hareket bu işlevini yerine getirmedi, islam dünyası, o canı, o ruhu, o aktiviteyi, o diriliği kaybetti ve yenildi. Zaten islam dünyasını yenmek isteyen gayri islami unsurlar, bundan ikiyüz yıl önce bundan üçyüz yıl önce islam dünyasının iki şeyini, iki noktasını helak ettiler. Bir fıkıhçılarını, iki sufilerini.

Fıkıhçılarının elini kolunu bağladılar. Onlar da bu noktada ne yazık ki ortadokslaştılar bizim işte filanca alim böyle dedi dediler, orda kaldılar. Yeni bir içtihat getiremediler. Sufiler de kendilerini yenileyemediler, cedduke, cedduke, şeyhuke, şeyhuke böyle yaptı, biz de böyle yapıyoruz dediler. Her birinin bir tarafında para keserleri oldu, bir tarafında vakıfların malları oldu. Bunları kaybetmemek için kendilerini yenileyemediler. 'Ey oğul, ne zamana kadar altına gümüşe bağlı kalacaksın! Bağı çöz, hür ol' dairesini ne fıkıh dünyası, ne de sufi dünyası kendisine ölçü alıp da bunu beceremedi ve başaramadı. Bunu becermeye başarmaya çalışanları da sufiler ve fıkıhçılar bir olup astılar. Seyyid Nesimi gibi, Hallacı Mansur gibi.

Sufiler ve fıkıhçılar bu noktada kendilerini değiştiremeyen aynileşen sufilerle, kendilerini değiştiremeyen, ortodoks kalan fıkıhçılar toplanıp, Hz. Mevlana'yı çarmıha gerdiler. Yunus Emre'nin şiirlerini atıp tu kaka ilan ettiler. Muhittin Arabi'nin küfrüne fetva verip okutmadılar. Hacı Bektaşi Veli hazretlerini tu kaka ilan edip attılar ve günümüzde, kendi zamanlarında, kendilerince zamanın kutbu hükmünde olan kimseleri sürdüler. Osmanlıda da var, sürülmüş bir sürü şeyh efendi var. Sürülmüş şeyh efendi var ve son dönem sürülmüş bir sürü sufi var. Kendi zamanlarında anlaşılamamış, küfrüne fetfa verilmiş, sürgün yemiş, şehirden şehire dolaşmış, sufiler var. Bu ortadokslaşmış fıkıhçılarla aynileşmiş sufilerin ortak yaptıkları şeyler ve böylece islam dünyası ne yazık ki canlı, çok renkliliğini, canlı çok sesliliğini kaybetti. Kaybedince biz bir mezhebin, bir meşrebin, bir kıliğin esiri olduk. Esiri olduk. Bizim için bağ oldu. Hepimizin kendince bir altını, kendince bir gümüşü oldu. Kendince altını oldu, vazgeçmedi ondan. Kendince bir gümüşü oldu, vazgeçmedi ondan. Adam vefat etmiş, şeyhi altın oldu onun için. Sağlığında altın değildi. Öldükten sonra altın oldu, saplandı kaldı orda. Adam kendince kendisini o şeyden uzaklaştıramadı. Kendince bir alim bir kimse buldu, onun kur'an ve sünnetin dışında herhangi bir şeyine şerh düşemedi veyahut da kendi bağlı bulunduğu mezhebin içerisinde, farklı bir pencere açamadı. Farklı pencere açan kimseyi de kur'an ve sünnet dairesinde söylediğinde onu yine çarmıha gerdi.

Askere giden gençlere, hiç unutmam bunu örnek olarak veririm, kendi dergahımızın içinde, askere giden genç erkek kardeşlere, askere gittiğinizde sabahleyin abdestli bir şekilde botlarınızı geyin. Gün içerisinde botların üzerine mesh edip botlarınızla namazlarınızı muhakkak kılın diye onlara içtihat ettiğimde bu içtihadı gidip şeyhime şikayet eden derviş kardeşler vardı. Ayakkabı ile namaz kılınabilirliğinin hadis-i şerifini okuyamayacak kadar cahil olan kimseler, ayakkabı ile namaz kılınabileceğinin fetvasını verince,

en önce, en önce yanıbaşımızdaki derviş kardeşlerimiz hopladı ve ben onların dükkanında ayakkabı ile namaz kılaraktan bunu fiiliyatını yaşadığım halde yine hopladılar. Bu sufilikte aynileşme, fıkıhtaki aynileşme, islam dünyasını olduğu gibi felçetti. Şu anda islam dünyasındaki kız çocukları okusun diyoruz, üniversitelere gönderiyoruz ve üniversitelere gönderirken biz hanefi fıkıhına göre haram işliyoruz. Çünkü bir kız çocuğunun yanında mahremi olmaksızın seksen kilometre öteye gitmesi hanefilerce caiz değil ve ne yazık ki diyanetimiz dahi evet böyle bir fetva var, bu fetva doğru, böyle bir hadis i şerif var, bu da doğru ama böyle bir de hadis var.

Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sağlığında bir kadın esir alındı. O, kralın kızıydı. O kralın kızı olması hesabı ile Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, onları esir alanlara kızdı. Siz neden onu esir aldınız dedi. Onun yanına on tane asker vererekten o bayanı babasına geri götürdü, gönderdi. Yanında mahremi yoktu. Nikahlısı yoktu on tane seri, on tane askerle, güvenliğini sağlamak maksadıyla onu yerine gönderdi. Biz şimdi, söz konusu olan yol güvenliğidir. Yolda güvenlik var ise bir bayanın seyahat etmesinde bir sıkıntı yoktur fetvasını veremedik. Buradan fetva çıkaramadık. Çıkaramadık, aynileştik. Yeni bir içtihat getiremedik bu noktada, dinin yaşanabilir olması için. Biz bunu, bu hadisi şerifi analiz edemedik. Bir kimse orucunu bozdu, atmışbir gün gün dedi. Cima etti, ramazan oruçlu bir erkek, cima etti. Geldi, Hz. Peygamber atmışbir gün tutacaksın dedi sallallahü ve sellem . Dedi ki ya Reesulallah, başıma ne geldiyse bu oruçtan geldi dedi. Ben atmışbir gün nasıl tutarım! Dedi ki atmışbir kişiyi doyur o zaman. Dedi ki ben nasıl doyururum! Fukara insanım! Gitti bir tas hurma aldı geldi Hazreti Peygamber Efendimiz(s.a.v.).Dedi ki al bunu dağıt. Bu Medine'de değil, etrafında civarında benden daha fukarası var mı dedi. Hani kime dağıtacağım, ben bunu. Ben yerim önce. Dedi git ehlinle ye, Allah seni affetsin dedi.

Biz buradan hareket ederekten, herhangi bir kimsenin hastalığından, zayıflığından, herhangi bir zayıflığından, bir erkek cimaya karşı zayıf örneğin. Öyle erkek de az kaldı da! Ha işin bir de bu tarafı var. Neden? Yediğimiz hep naylon ya, erkeklik hormonları da çöktü. Bu uluslararası bir kaos sistemi, uluslar arası! Yiyeceklerle insanların kadınlık ve erkeklik hormonlarını sistem altında, düzen altında tutmak. Evet! İşe göre, hayatın akışına göre, siz hafta ortası tam bir cinsellik yaşayamazsınız. Ertesi gün sabah işe gideceksiniz çünkü. Böyle giderse filler gibi, onaltı ayda bir olacak o. Uluslararası sistemle alakalı bu. Evet, sömürü sistemi bu. Sizin her şeyinizi zapturapt altına alıyor. Siz özgür düşünemiyorsunuz. Ey oğul, bağı çöz

noktasında değilsiniz. Altın ve gümüş var. Bir yerler, bu altın gümüş para değil. Sakın bunu sadece para olarak görmeyin. İşte bu aynileşme. Bunu bu altın ve gümüşü siz tarikatın kendince kaideleri, işte fıkıhın kendince değişmeyen kaideleri olarak da görebilirsiniz. Hani dergaha sema ederken bunlar muhakkak bu adap, bu erkanı şimdi herkes internetten dinliyorlar, hoplayacaklar şimdi, mevlevi kültürüne laf söyledi, zinhar küfür ehli diyecekler. Hani biz böyle üç selam yapmıyoruz ya, biz devr i veled yapmıyoruz ya zinhar biz mevlevi değiliz. Ha, mevlevi onlar. Böyle uşşak makamında, yok işte bilmem ne makamında okunacak, işte şöyle olacak, böyle olacak. Ben bir laf söylüyorum. Hz. Mevlana böyle mi yaptı diyorum ben, susuyor. Şemsettin i Tebrizi böyle mi öğretti ona diyorum, susuyor. Ya Hazreti Mevlana!Ya Mevlana! Evet, sen üç selam yapacaksın. Düm teke düm teke düm teke düm teke… Böyle yapacaksın. Böyle mi dedi diyorum ben, susuyor. Ha sonradan oluşmuş bir ritüeller manzumesi var. Ritüellerden aslını unutmuşuz. Ritüeller bizim neyimiz olmuş? Altın ve gümüşümüz olmuş. Biz diyoruz ki üç çeşit oturma şekli var. Bu ne? Bu Sünnet i Resulullah. Bu üç çeşidin arkasından dördüncü çeşidi yok. Dördüncüsünü oluşturuyorsan, bidat. Bir topluluğa giriş var. Ne? Selamun aleyküm akeyküm selam. Bitti. Müsait olan bir yere otur, kimseyi rahatsız etme. Arkandaki insanları da rahatsız etme, önündekileri de rahatsız etme. Biz onu da ritüele bağlamışız. İşte sufi topluluklar, ne zaman ki bu ritüellerin içerisinde boğulup kaldılar, renklerini kaybettiler. Tek renk sarık bağlayacaksın, kaybettiler. Tek renk haydari giyeceksin, kaybettiler. Hepinizin kadiri olduğu belli olacak, hepiniz yeşil sarık saracaksınız. Sizin rufai olduğunuz belli olacak, hepiniz de siyah sarık saracaksınız. Sizin nakşibendi tarikatı dergahına bağlı olduğumuz belli olacak, hepiniz beyaz saracaksınız. Siz işte mevlevi olduğunuz belli olacak, hepiniz havai mavisi bağlayacalacaksınız. Sarıklarınız belli olacak. Biz çok renkliliğimizi kaybettik. Kendi rengimizi kaybettik ve sufilik o kimsenin kendi rengini parlatmak olması gerekirken, onu tek renge bağlamaya çalıştık. Onun rengini tek renge bağlamaya başladık.

Oysa İsa'nın küpünden gelen bütün kumaşlar rengarenk çıkıyordu. O bir küpten çok renk çıkıyordu veyahut da bir küpe giren, kendi renginin daha da canlandırmış bir şekilde çıkıyordu. Biz bunu kaybettik. Biz Bunu kaybettik ve hızla bu noktada biz saplantı halinde, saplantı halinde, biz hala da kendi zannımızı, din olarak bütün herkesin üzerinde oturtmak için mücadele ediyoruz. Kendi fıkıhımız din olarak herkesin üzerinde, hem de tek fıkıha bağlamak için mücadele ediyoruz. Kendi sufi algımızı ve anlayışımızı, tek doğru sufi anlayışı ve algılayışı olarak görüp onu herkese empoze

etmeye çalışıyoruz ve çok renkliliğimizi kaybediyoruz. Kendimizin dışındaki renkleri ötekileştiriyoruz. Kendimizin dışındaki anlayışları, ötekileştiriyoruz. Bir evin içerisinde ikinci bir fikre tahammülümüz yok. Bir evin içerisinde, ikinci bir anlayışa tahammülümüz yok. Bir derganın içerisinde, ikinci bir anlayışa tahammülümüz yok. Bir dergahın içerisinde ikinci bir fikre tahammülümüz yok. Birisinin farklı bir görüş getirmesine tahammülümüz yok. Oysa Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, istişare ederdi. İstişarenin neticesinde bir karar verildiğinde onu uygulardı. İllaki benim fikrim demezdi.

İşte bu tertemiz o küpte, yüzlerce renk elbise ışıl ışıl parlıyordu, İsa'nın küpünde. İsa'nın küpünde bütün renkler, tabiri caizse kendini bulmuş, ışıl ışıl kendi rengini belli ediyordu. Din böyle bir şeydir. 'Ashabım yıldızlar gibidir, hangisine sarılırsanız beni bulursunuz.' Ashap bütün rengi ile ışıl ışıldı. Hangisine sarılırsanız Muhammed i Mustafa'yı bulurdunuz Sallallahu Aleyhi ve sellem i. Çünkü ashabın her noktasında, her dairesinde, Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'nın farklı bir penceresi, veçhesi vardı. Bu demektir ki Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, Allah'ın sıfat, efal ve fiillerinin yoğun olarak tecelli ettiği bir zat ı mukaddestir ve Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine aşık olan, Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'i seven her sahabe, kendi vechesiyle ondan bir şey alıp yıldız haline geldi. Aslında bütün yıldızları topladığımızda bir Muhammed i Mustafa olacaktı sallallahü ve sellem . Ama siz hangi yıldıza baksanız, Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in kokusunu sallallahu aleyhi ve sellem in, onun rengini, ondan bir şey görecektiniz ve bugün biz Ashab ı Resulullah'a baktığımızda hepsindeMuhammed i Mustafa'dan sallallahü ve sellem den bir şey görürüz. Ve velilere de baktığınızda her, velinin üzerinde Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'dan bir şey görürsünüz ve velilere de her veliye baksanız, Cenab ı Hakkın sıfatsal boyutlarından bir şey görürsünüz ve her veliyi gören bir kimsenin aklına Allah geliyorsa, Allah'ın herhangi bir sıfatı onun üzerinde fazlaca tecelli etmiş, onu parlatılmış, onu cilalamış, onun rengini meydana getirmiştir ki ona bakan kimsenin aklına Allah gelir. Gerçekten hakikat noktasında duran bir sufi, Cenab-ı Hakkın üzerinde sıfatsal boyutları ve tecelliyatları olduğundan, o sufiye bakan bir kimsenin aklına Allah gelir ve sufi odur ki ona bakıldığında akla Allah gelsin. Bu, o sufinin Allah'ın boyasına boyanmış olması, tek renk boya demek değildir. O sufinin üzerindeki her boya, kendi nefsinden çıkan fırça değil, Allah'ın fırçasıdır. İşte o sufiye de bakınca, o sufide Allah'ın kokusu alınır, eğer burun koku alıyorsa. Burnun koku almıyorsa Hazreti Mevlana'nın dediği gibi sen hiçbir kokuyu alamazsın. İşte

her sufiye yaklaştığınızda onda bir Allah kokusu bulunur. Sufi de! Sufi de ve Allah kokusu bulunduğunda onu görünce aklınıza Allah gelir. O Allah değildir ama 'Ashabım yıldızlar gibidir, hangisine sarılırsanız beni bulursunuz.' Ashab, peygamber değildir. Ashabın üzerinde tecelli eden, Hz. Muhammed i Mustafa'nın sünnetleridir. O yüzden sufi dergahı, sufiler dediğimizde hepsi de kendi rengi ile vardır ve kendi rengi ile var olması gerekir ve kendi rengini pırıl pırıl parlatması gereklidir, aynı tekkenin içinde. Eğer aynı tekke, geleni tek renge bağlamaya çalışıyorsa, bilin ki o tarikattır. Sufilik değildir. Sufi olanlar, herkesi tek renge bağlamak için mücadele etmezler. Bu İnsanı yorar zaten. Bu insanı kabz hali yapar. Bu insanın hürriyetini ortadan alır. Bu insanı 'Ey Oğul!Hür ol. Ne zamana kadar gümüşe ve altına bağlı kalacaksın, bağı çöz.' hükmünden çıkarmış olur. O yüzden biz bu manada evimizde, işyerimizde, tekkemizde, bahçemizde çok renkliliği isteriz.

Mürşid odur ki müritlerini tek renge bağlamaz. Müritlerin rengini parlatırır. Sufi kuyusu, İsa teknesi, İsa havuzu odur ki oraya dalan, kendi rengiyde pırıl pırıl çıkmalı. Kendi rengiyle ve kendi rengini parlatmalı.

"Fakat usanç veren tek renk değil, balıkla berrak su gibi hani. Karada da binlerce renk var; var ama balıkların da karayla savaşları var."

Önemli olan oranın tek renk olması değil. Dışarıdan görünüşte. Önemli olan o rengin hak rengi olduğunu kabul etmek. Bu noktada balık, berrak suyun içindedir ve berrak suyun içindeyken, kendi rengini gösterir. Siz bakarsınız balıklara berrak suyun içinde, hepsi de rengarenktir ama hepsi de bir suyun içindedir. Hepsi de tek renk suyun içindedir ama hepsi de kendi rengiyle dolaşır içinde. Kırmızısı, mavisi, yeşili, kahverengisi, siyahı. Hepsi de rengarenktir ama hepsi de nedir? Bir suyun içindedir. Karaya bakarsınız, balık kara ile savaşır, çıkmamak için can atar. Neden? Oraya çıkarsa çünkü ölecektir. O yüzden orayla savaşır. O tek renk suyun içerisinde ne yapar? Kalmaya devam eder.

"Örnek olarak söylediğimiz balık da kimdir, deniz de ne ki bu üstünler üstünü bu ulular ulusu padişaha benzesin?"

Hz. Mevlana, müthiş bir teşhis koydu. Dedi ki bu mecaz alemi gördün, bu alem ne ki? Bu varlığı gördün, bu varlık ne ki? Bizi önce varlığın içine attı. Önce tefekküre attı bizi. Dedi ki denize bak. Denize baktınız, denizin içerisinde rengarenk balıkları gördünüz. Kocaman derya, karaya baktırdı bizi. Bir de karaya bak dedi. Bir de karalara baktınız siz, rengarenk. Yeşilin bütün tonları, kahverenginin bütün tonları, karanın hangi parçasına giderseniz gidin, bütün tonları var. Hz. Mevlana Celaleddin Rumi hazretleri

buradan aldı sıçrattı hepimizi, varlıktan geçirdi. Dedi ki örnek olarak söylediğimiz balık da kimdir. Denizde ne ki? Bu üstünler üstünü bu ulular ulusu, padişaha benzesin. Gördüğün, görmüşlüğün her ne var ise hepsi de ondan gelse de hepsi de onun sıfatlarının tecelliyatı olsa da geç onlardan. Varlıktan da geç. Padişahlar padişahını bul. Bu varlık dediğin ne ki? Gölgeden başka bir şey değil. Bu varlık dediğin ne ki? Hayalden başka bir şey değil. Bu gördüklerin ne ki? Bu gördüklerin hiçbir şey değil. Sen o zat ı uluhiyete doğru yürü. 'Ey insanlar! Allah'a koşunuz' ayet i kerimesini söylüyor. Allah'a koş. Allah'a yönüne yönelt. Bu varlığın güzellikleri muhakkak seni Allah'a ulaştırsın. O yıldızlar seni, Allah'a ulaştırsın. Yıldızda kalma, varlıkta kalma, gördüğünde kalma. Geç, yürü. Ya? Onları yaratan, onları var eden, onlara hayat veren Allah'a doğru yönel. Tevhid ve tevhidin özü! Tevhid ve tevhidin özü! Deryadan da geç, balıktan da geç, varlıktan da geç. Geç, yürü! Yolun kestirmesine git. Yolun hakikatine git. Ya? Allah'a koş. Ne zaman ki Allah'a koştun, o zaman kurtuluşa erdin. Ne zaman ki direkt Allah'la irtibatını kurdun, o zaman hür oldun. Ey oğul, hür ol. Hür ol. İlmin ondan gelsin. İlmin ondan gelsin. Rızkın ondan, hayatın ondan, bilgin de ondan, tecelliyatın da ondan. O zaman sen ona koş. Altına gümüşe değil, ona koş. Koşacaksan ona koş ve burda muhteşem bir şey var. Varlığa tecelli eden her ne var ise, o değil. Ne diyor, muhteşem: 'Deniz de ne ki, bu üstünler üstünü, bu ulular ulusu padişaha benzesin.' Hiçbir şey ona benzemez. İşte tevhid budur. Hiçbir şey ona benzemez, hiçbir şey! Ona benzediğini zannettiğin şey, o değildir. Bu o dediğin, o değildir. O, halden hale, perdeden perdeye, makamdan makama, tecelli eder. O zaman o diye gördüğün her şey, o değildir. Hani bir kısım insanlar Hazreti Mevlana Celaleddin i Rumi hazretlerini işte bu dünyayı tanrılaştırdığına, varlığı tanrılaştırdığına, varlığın her parçasının bir tanrı parçası olduğuna inandırmaya kalkarlar ya, Hazreti Mevlana bu noktada bütün hepsine de cevap veriyor. Deniz ne ki, balık ne ki, gördükleri ne ki, ona hiçbir şey benzemez. Ona hiçbir şey benzemez. Ona hiçbir şey benzemez. Benzettiğin şey, o değildir.

"Varlık âlemindeki yüz binlerce deniz, yüzbinlerce balık, o bağışın, o cömertliğin tapusunda secde eder."

Varlık aleminde varlığa dönüşmüş her ne var ise cismaniyete ve unsuriyete dönüşmüş, elbise giymiş her ne var ise 'kün' lafzıyla ayağın ı sabiteden sudur eden her ne var ise onun zat ı uluhiyetinden sudur eden her ne var ise her an ona secde etmede. Çünkü hayatı ona bağlı, rızkı ona bağlı, geleceği ona bağlı, her şey ona bağlı. Bütün zerreler ve kürreler secde etmede. Senin secden, senin secden eğer bu secdedense, kurtuluşa erdin ama senin

secden sadece namazdaki secde noktasında kaldıysa ve namazdaki secdeni dahi anlayamadıysan varlığın secdesine münhasır, varlığın secdesine paralel o idrakin yok ise ve varlığın secdesinin üstüne çıkmadıysa secden vallahi taş senden daha kıymetli. Vallahi ağaç senden daha kıymetli. Vallahi denizin içerisindeki küçücük bir yosun senden daha kıymetli. Çünkü o cebri de olsa Allah'a her an secde etmede. Ama sen insansın. Halife olman için, halifeden sayılman için senin idrakin, varlığın idrakinden üstün bir idrake çıkıp her an, her halinle, her zerrenle, fikrinle, düşüncenle, kalbinle, içinde devam eden nefsinle, sırrınla, her an Allah'a secde etmelisin. O zaman varlıktan, varlığın üzerinde bir secde halini yakalarsın. Her an onu zikirle, her an her şeyin ondan geldiğini tefekkürle, her an her şeyi onun yaratıp onun inşa ettiğini görerekten secde etme. Görüyormuşçasına yaşamak bu. Görüyormuşçasına yaşama noktası, her daim secde noktası. Görüyormuşçasına yaşama. O kul, her daim secde halinde. Yürürken de secde ediyor, sohbet ederken de secde ediyor, tebessüm ederken de secde ediyor, yemek yerken de secde ediyor, yolda bakınırken de secde ediyor, aleme bakınırken de secde ediyor. Onun her hali secde hali. O bizim gibi değil. Beş vakit namazın arasında böyle tavukların yem yediği gibi guruk guruk Allahuekber Allahuekber Allahuekber Allahuekber. Öyle değil onun secdesi. O öyle bir secde ediyor ki onun secdesine varlık hayran. O öyle secde ediyor ki melekler onun secdesine hayran.

Hani derler ya işte insanlar devamlı secde eden melekler var, secde halinde melekleri taklit ediyor. Yalan! İnsan ne ki meleği taklit etsin. Melek ne ki insanın önünde taklit edeceği bir varlık olsun! Bu tefsirciler insan ı kamili tanımıyor. Bu fıkıhçılar insan ı kamili tanımıyor. Melekler, insan ı kamilleri taklid eder çünkü insan ı kamildir makbul olan ve insan ı kamilin en mukaddesi, Muhammed i Mustafa'dır Sallallahu Aleyhi ve sellem . O melek Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in ruhaniyetine muhtaç. O melek Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in nuraniyetine muhtaç. O meleğin üzerinde Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in nuraniyeti olmazsa vallahi de billahi de tillahi de karanlığın dik alası olur, yok olur gider. Arafta bile duramaz. O meleğin üzerinde hayat, hayat, Muhammed Mustafa(s.a.v.)'in ruhâniyetinden ve nuraniyetinden gider. Kimmiş ki onu taklit edeceğim Muhammed i Mustafa(s.a.v.) var iken. Kimmiş ki o melek Muhammed i Mustafa(s.a.v.) ayın ondördü gibi nur gibi önünde dururken kimmiş ki o melek bana yol gösterecek Muhammed i Mustafa(s.a.v.) ayın ondördü gibi her daim gözümün önünde dururken! Hayır, insan meleği taklid etmez. Melekler insanları taklid eder. Çünkü üstün olan insandır. Nefsi natıkadır, insan ı kamildir, halifedir

varlığın üzerinde insan, Allah'ı bilen tek varlıktır, bilme noktasında olan tek varlıktır. En fazla bilen, en büyük varlıktır insan. Nasıl meleği taklit edermiş! O, insanın süprüntüsü olan, bir melekle bir irtibata geçsem diye düşünür. O insanın süprüntüsüdür. O dervişin süprüntüsüdür o. Kalkıp ah bir melek görsem rüyamda der. Sen rüyanda üstadını gör, alemleri seyran et. Sen melekle ne işin var senin! Ne yapabilir sana? Senin elinden tutup götürebilirmi? Ha Cebrail Aleyhisselam geldi ya Muhammed-i Mustafa(s.a.v.)'in önüne. Ona hizmet etti hizmet! Cebrail Aleyhisselam Muhammed-i Mustafa(s.a.v.)'e hizmet etti. Cebrail Aleyhisselam, Muhammed-i Mustafa(s.a.v.)'e yol gösterecek. Muhammed i Mustafa(s.a.v.), ona tırnağını göstersin, Cebrail diye bir şey kalmaz orta yerde. Cebrail diye bir şey kalmaz!

Hazreti Allah Celle Celalühü, Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in üzerini örttürkçe örtü, örttükçe örttü ki melekler yanmasın gök aleminde, semada. Eğer Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'i gerçek manada tecelli ettirseydi göklere, gökte melek diye bir şey kalmazdı ve o ruhaniyetiyle, nuraniyetiyle gerçek manada aleme tecelli etse, alem de ayakta duracak hiçbir şey kalmaz, her şey sarhoş olur, her şey kendinden geçer, her şey! Onu tanımayanlar bunu söylerler. Onun kemalatını, onun hidayetini, onun nuraniyetini, onun bu noktadaki varlığın içerisindeki kıymetini, Allah indindeki kıymetini bilmeyenler, onu söyler. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'siz bir yol, Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'siz bir nefes yoktur. O yüzden Muhammed i Mustafa'(s.a.v.)'in üstünde de bir varlık yoktur. Allah haşa bundan beridir. Her şeyden beri olduğu gibi. O yüzden insan en mükemmel varlık. İşte o mükemmelin içerisindeki en mükemmeli, Muhammed i Mustafa Sallallahu aleyhi ve Sellem hazretleri ama Hz. Mevlana bizi aldı, dedi ki bu deniz ne oluyormuş, dedi ki bu balık ne oluyormuş, dediki bu varlık ne oluyormuş. Varlığa tecelli eden, elbise giyen her ne var ise her daim Allah'a secde etmede. Ona muhtaç varlığın her anı. Ey insan! Ey insan! Sen de o secde ile secdelenmeden, göçüp gitme bu dünyadan. Sen de öyle bir secde yakala ki varlıkta kendinden geçsin, sen de kendinden geç. Sen de öyle bir secde yakala ki etrafındaki melekler de kendinden geçsin, sen de kendinden geç. Öyle bir secde yakala ki etrafındaki melekler sarhoş olsunlar, bir daha ayılmasınlar. Öyle secde yakala ki hani demiş ya Süleyman Çelebi: 'Bir kez aşk ile Allah derse o lisan, dökülür cümle günahlar misli hazan.' Öyle bir secdede öyle bir Allah de bütün alem senin önünde el pençe dursun. Desin ki öyle Allah dedi ki bu alemde böyle Allah diyen duyulmadı. Bu alemde! İşte Hz. Mevlana diyor ki o cömertliğin kapısıdır, o bütün her şeye hayat verendir. Her şeyi dizayn edendir, her şeyi inşa edendir. Her şeyi yeniden var edendir. Her şeyi

yıkar. Yıktığı gibi var eder. Her şeyi yakar, yaktığı gibi yeniden var eder ve bütün varlık ona muhtaçtır ve seni alır Hz. Mevlana Celaleddin i Rumi hazretleri, varlığa secde etmeden, varlığın sahibine secde etmeye götürür. Der ki sakın, la ilahe de. Ondan başka ilah yok. Bütün secde ettiğimiz her ne var ise onun haricinde onlar ona secde etmede. O zaman aklını başına al da şu varlıktan bir şeye secde etme. Şu varlıktan başka bir şey senin altının ve gümüşün olmasın. Ya? Sen ona secde et. Bu varlıktan kurtul. Bu altın ve gümüşten kurtul da bu bağı çöz de hakikate erenlerden ol inşallah. Beşyüzondan devam edeceğiz. Allah bizi affetsin inşallah, haklarınızı helal edin. Geceniz hayırlı olsun.

El Fatiha maassalavat.

https://youtu.be/TtnLPB2VKb4

MESNEVİ-İ ŞERİF 509-515. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Varlık alemindeki yüzbinlerce deniz, yüzbinlerce balık, o bağışın, o cömertliğin tapısında secde eder. Nice bağış yağmuru yağdı da bu yüzden deniz inciler saçan bir hale geldi. Nice kerem güneşi parladı da böylece bulut da cömertliği öğrendi, deniz de. Toprağa suya bilgi ışığı vurdu da yeryüzü tohumu kabul eder bir hal aldı. Toprak emindir; ona ne ekersen hainlik etmez. Onu biçersin, bu eminliği, o emanet yüzünden bulmuştur toprak; çünkü onu adalet güneşi vurmuştur. O güneş, ışıtmıştır toprağı. İlkbahar Allah fermanını getirmedikçe, toprak gizli şeyleri meydana çıkarmaz. Bir cömerttir, bir vericidir ki bu haberleri bu eminliği bu doğruluğu cansız bir varlık olan yeryüzüne vermiştir. Cansız bir varlığı, lütfu her şeyden haberdar etmiştir de kahrı akılları kör etmiş gitmiştir. Can da bu coşkunluğa dayanamaz, gönül de. Kime ne söyleyeyim? Dünyada bir tek kulak bile yok. Nerde bir kulak varsa onun yüzünden göz kesilmiştir; nerde bir taş varsa onun yüzünden yeşim taşına dönmüştür."

Nice bağış yağmuru yağdı da bu yüzden deniz, inciler saçan bir hale geldi. Cenab ı Hak bütün varlığa vahşeti lütfetti, ikram etti, ihsan etti. Denize de lütfetti, ikram etti. Bu denize biz bir zahiri manadan bakarız. Zahiri manadan bakarsak denizde binbir türlü insanlara yiyecek, binbir türlü insanlara gıda vardır, sayısız! Biz bu deniz sözüne mana gözüyle bakarsak, bu alem, bu alem i mana nimettir, binbir bağıştır. Bu mânâ âleminde, bu mana yolunda her hayretle, her makamda, her tecelliyatta, sayısız lütuflar ve ikramlar vardır. Sen o mana denizine dalmaya çalış. Sen o mana denizinde yürümeye çalış. Sen kendini o mana denizine atmaya çalış ve bak gör

ki bak gör ki sen sayısız lütuflara, sayısız bağışlara, sayısız ikramlara mazhar olacaksın. Kim Allah'a bir adım gelirse, Allah ona on adım gelir. Kim Allah'a on adım gelirse Allah ona yüz adım gelir. Kim Allah'a yüz adım gelirse, Allah ona koşarak gelir. O zaman sen şu Allah'a yakın olma yolunda bir yürü. Bir mana denizine doğru bir kulaç at. Sen geç bu gördüğün alemden. O gördüğün denizden de geç. Bu gördüğün varlıktan da geç. Sen 'Ey iman edenler, Allah'a koşunuz' ayet i kerimesini kendine ölçü et. Allah'a doğru koş ve sen Allah'a doğru koştukça, gel gör ki Allah, senin önüne sonsuz, sayısız nimetler bahşedecek. Nice kerem güneşi parladı da böylece bulut da cömertliği öğrendi, deniz de ve Cenab ı Hak bütün varlığına kerem etti. Kerem etmek, karşılıksız vermek. Cud ehli olmak. İstemeden vermek. Kerem etmek, aslında layık olmadığı halde bahşetmek, bu varlık buna layık değil. Allah kerem etti, bahşetti, lütfetti, ikram etti, ihsan etti ve Cenab ı Hakkın keremiyle varlığın içerisindeki bütün her şey, cömertliği öğrendi. Bulut, yağmur yağdırıyorsa Allah'ın keremiyle, Allah'tan öğrendi cömertliği ve Cenab ı Hakk'ın o bahşini görünce o da cud ehli olanlardan oldu. Güneş, kerem ehli olmayı Cenab ı Haktan öğrendi. İnsanlar. Kerem ehli olmayı Allah'tan öğrendi. O yüzden ayet-i kerimede: 'İyilikler Rabbinizden, kötülükler nefsinizden' buyurdu. Çünkü iyiliği bahşeden Allah, iyiliği öğreten Allah, iyiliği bu noktada insanların önünde iyiliğini seren Allah ve sen iyilik yapıyorsan üzerinde bil ki Cenab ı Hakk'ın eli kolu oldun. Allah'ın iyiliği bahşettiği, lütfettiği elinde bir alet oldun ve Cenab ı Hak iyiliği Allah'tan senin üzerinde tecelli ettirirken, sana da iyilik yaptı. Ya? Senin üzerinden tecelli ettirerekten, seni de cennetine aldı. Aslında iyiliği kim yaparsa yapsın, iyilik Rabbindendir. O sadece işleyen bir makine hükmündedir ve Cenab ı Hakka hamdet ki o işleyen makine sen oldun.

Cenab ı Hakka hamdet ki onun elindeki maşa hükmünde sen oldun. Cenab ı Hakka hamdet ki Cenab ı Hak iyiliklerini senin üzerinden bahşetti. Vakta ki Cenab ı Hak iyilikleri Adem'in üzerinden bahşetmişti. İbrahim'in üzerinden bahşetmişti. İsmail'den, Yakup'tan, Yusuf'tan, İsa'dan, Musa'dan bahşetmişti. Vaktaki Allah en büyük iyiliği, Hazreti Muhammed i Mustafa'nın sallallahü ve sellemin üzerinden bahşetmişti ve şimdi sen bir iyiliğe sebep olduysan, bu Cenab ı Hakk'ın kerem güneşinin sende doğmasındandır. Bunun için Allah'a ayriyetten hamd et ve iyiliklerin peşinden koş ki Allah seni o iyiliklere vesile eylesin. Seni o iyiliklere alet eylesin. Kim bir iyiliğe sebep olursa, o iyiliği yapmış gibidir. Kim bir iyiliğe bir hayıra, bir hasenata, bir güzelliğe, bir tatlılığa bir hayra vesile olduysa onu yapmış gibidir. O zaman sen her dem iyiliği, güzelliği, tatlılığı, hoşluğu ara. Hoçluğu ara, kalbinde mutluluğu ara, her dem iyiliği düşünenlerden ol. Her dem hayrı,

hasenatı, düşünenlerden ol ve bunu da Allah'a bağla. De ki o kerem güneşini benim kalbime doğdurmasaydı, ben nerden kerem ehli olurdum. Ben nerden lütuf ehli olurdum. Ben nerden ikram edebilirdim, iyi insan olabilirdim de onu da Allah'tan bil.

'Toprağa, suya, bilgi ışığı vurdu da yeryüzü tohumu kabul eder bir hal aldı.' Unutma, her varlığın her zerresinin kendince bir aklı var, kendince bir emri var, fermanı var ve Cenab ı Hak o toprağı ne yaptı? Bilgisini ikram etti. Bilgisini ihsan etti. O toprak başıboş değil. O toprak kendi kafasından yürümüyor. O toprağın, o taşın, o yağmur tanesinin, her zerrenin kendince bir nefsi ve aklı var ve Cenab ı Hakkın lütfetmesiyle, ikram etmesi ile ihsan etmesiyle ona ilmi, ona ilmi bahşetmesiyle, toprağa ektiğinin karşılığını alıyorsun. Eğer Cenab ı Hak ona bilgisiyle, ilahi bilgisiyle onu bilgilendirmemiş olsaydı, o toprağa buğday ektiğinde buğday alamazdın. O toprağa arpa ektiğinde, arpa alamazdın. Sen toprak gibi ol. Nasıl toprağı ne ekiliyorsa biçildiğini gördün ya. Nasıl toprağın hain olmadığını gördün ya. Sen de hainlerden olma. Senin atan ceddüke ceddüke ceddüke ceddüke Adem'e bütün isimleri öğretti. Aynı isimleri öğretmesi sende de var. Sana da Allah bütün isimleri öğretti. Gel sen nankörlerden olma.

Sana ekileni bil. Sen bu aleme Allah'ın halifesi olarak gönderildin. Bu nankörlük niye? Sen Allah'ı tanımak, bilmek, ona ibadet etmek için gönderildin. Bu sırt çevirme niye? Sen ona hakiki, halis kul olmak için gönderildin. Bu esfel-i safilin de yürüyüşün niye? Hiç olmazsa toprak gibi ol. Sana ekilene, sen yeni başak ver. Sana Cenab ı Hak ilahi ilmini bahşetti. Bunun geri dönüşü, Allah'ı tanımak ve bilmek olsun ve Cenab ı Hak dediki 'Ey nefis, Rabbine mutmain olarak dön. Esfel-i safilinde tövbesiz, zikirsiz, namazsız, oruçsuz, Allah'ı tanımadan, bilmeden isyan edercesine her nefes. Bu hal niye? O zaman gel sen toprak gibi ol. Hiç olmasa ekileni ver. Üstüne katmasan dahi ama toprak senden fazla. Allah bir ekerseniz diyor, görmedin mi Allah bire yediyüz verir. Allah bireyediyüz verir. Bire bin verir. Toprağa bir ekersin yedi başaklı buğday gibi verir ve her başağında diyor yedi tane tane verir. Toprak böyle verir de sen neden vermezsin? Sen neden vermezsin. O zaman sen şeytan gibi ben bundan üstünüm mü diyenlerdensin? O zaman yolun şeytani oldu. Adem'in yolunu seçmedi. Adem'in yolunu seç.

Cenab ı Hak bütün isimleri sana öğretti. Bunun karşılığında Cenab ı Hak sana ilmi de verdi. Sana bilgiyi de verdi. Ekmeği ensene götürmüyorsun, ekmeği kulağına da götürmüyorsun. Doğar doğmaz gidip ağacı emmiyorsun. Kaşığı çatalı emmiyorsun. Cenab ı Hak öyle bir lütfetti ki bir anne verdi sana ve ona öyle bir merhamet duygusu verdi ki emzirmezse rahatsız oldu. Senin ağlamanla ağladı. Senin ağlamanla ağladı. Sen her ağladığında,

senin etrafında pervane döndü. Sen nankörlerden olma. Annene üf bile deme. Baban senin etrafında pervane döndü. Ateşli oldun, hastane hastane koşturdu. Etrafında sabaha kadar bekledi. Babana üf dahi deme. O senin çocuğunun etrafında pervane dönen eşindi. Erkekler, eşlerinize zulmetmeyin. Allah'ın size verdiği emanet. Kadınlar, Allah size eş verdi. Müşvik, ilim sahibi, sizin ihtiyaçlarınızı gören. Onlara hayır demeyin. Onlarla iyi geçinin. İşte Cenab ı Hak her şeyi senin emrine amade etti. Her şeyi sana göre yarattı. Sana göre dizayn etti ama sen nankörlerden oldun. Toprak kadar olamadın ve isyan ettin. O toprak ki karnına vurdular seslenmedi, tohum ektiler seslenmedi, kirlettiler yine seslenmedi. Tevazu ehli oldu. Toprak emindir. Ona ne ekersen hainlik etmez, onu biçersin. Toprak emindir. Sen de topraktan yaratıldın. Sen neden emin değilsin? Toprak emindir. Ne ekersen onu biçiyorsun. Sana neden ekilen biçilmiyor. Sen eminlerden değil misin? Oysa senin peygamberin Muhammed i Mustafa(s.a.v.) hazretleri, varlığın içerisinde en eminiydi. En emini. Meleklerden bile emindi. Cebrail'den bile emindi ki Cebrail'in gidemediği yere gitti. Sen neden emin değilsin? Sen de eminlerden ol inşallah. Hakkınızı helal edin.

El- Fatiha maassalavat.

https://youtu.be/g3ox1V9VAcw

MESNEVİ-İ ŞERİF 515-524. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"İlkbahar Allah fermanını getirmedikçe, toprak gizli şeyleri meydana çıkarmaz. Bir cömerttir, bir vericidir ki bu haberleri, bu eminliği, bu doğruluğu, cansız bir varlık olan yeryüzüne vermiştir. Cansız bir varlığı lütfu, her şeyden haberdar etmiştir de kahrı akılları kör etmiş gitmiştir. Can da bu coşkunluğa dayanamaz, gönül de. Kime ne söyliyeyim? Dünyada bir tek kulak bile yok. Nerde bir kulak varsa, onun yüzünden göz kesilmiştir; nerde bir taş varsa, onun yüzünden yeşim taşına dönmüştür. Kimyayı meydana getiren odur, kimya da ne oluyor? Mucizeler bağışlayan o, simya da nedir? Şu benim övüşüm övüşü bırakmak sayılır; çünkü bu da varlık delilidir; varlıksa yanlış bir şeydir. Onun varlığına karşı yok olmak gerek; ona karşı varlık nedir? Kör yaslara batmış bir hiç. Kör olmasaydı onun yüzünden erir giderdi; güneşin hararetini tanır da yok olurdu. Yaslara batıp mor elbiselere bürünmeseydi şu alem, buz gibi donar mıydı hiç?"

Hz. Mevlana, bizi dışımızdaki varlık alemine döndürüyor. Mükaşefe etme, eşyayı tanıma, etrafındaki nesneleri ve objeleri tanımaya yönlendiriyor. Onların üzerindeki yaratışla alakalı tecelliyatları seyrillah yapmamızı istiyor. Diyor ki bak ilkbahara, Allah'ın fermanı gelmedikçe, topraktan hiçbir şey çıkmıyor. Cenab ı Hak varlığa kainata öyle bir sistem oluşturmuş ve o varlık, Cenab ı Hakkın oluşturmuş olduğu sistemle bir düzen içerisinde gidiyor. Bediüzzaman Said i Nursi hazretleri, Haşır risalesinde bunu söyler. Haşır risalesinde bakın der, bahar gelince, topraktan bütün her şey yeniden neşv ü neva olur. Ölüdür her şey. Kış geldiğinde ölmüştür ama bahar gelince Cenab ı Hak o ölü olan bütün her şeye yeniden can verir, hayat verir. Yine

kış gelir. Tabiata baktığınızda, kış bütün meyvelerin ve bitkilerin yapraklarını döker. Otu çöpü hiçbir şeysi kalmaz. Hiçbir şey kalmayınca, toprağın içerisinde gizlenir kalır ama her bahar geldiğinde Cenab ı Hak bütün bahar deymiş bütün topraklara, yeniden bir hayat verir. Bunu bu şekilde tanzim eden, yaratan, Allahtır. Cenab ı Hak, varlık noktasında, yaratma noktasında, eşsizdir. O eşsiz varlık, o eşsiz mucizelerini, eşsiz kerametlerini eşsiz tecelliyatlarını, her daim gösterir. Bir cömerttir ki bir vericidir ki Allah öylesine cömerttir ki öylesine vericidir ki bir karşılık beklemeksizin ihya eder.

Bir isteyene vermek vardır. Asıl cömertlik neye ne ihtiyaç varsa istenmeden vermektir. Bu tabir i caizse cud ehli olmaktır. Cud ehli olmak, bir kimsenin ve bir şeyin neye ihtiyacının olduğunu tespit edip onun ihtiyacı olan şeyi o istemeden bahşetmektir. Bu, Allah'ın ahlakıdır.

Cenab ı Hak bahar geldiğinde hiç istenmeden bütün yeşilliği, otu çöpü, bütün güzellikleri bahşeder, lütfeder. Cud ehlidir o. Doğmamış olan bir çocuğa, annenin memesinden süt lütfeder. O çocuk bir şey istememiştir. O çocuk bir şey isteme noktasında da değildir zaten ama Cenab ı Hak cud ehlidir. Annesinin memesinden onu rızıklandırır. Cenab ı Hak anne karnında onu rızıklandırdığı gibi onun rızıklandırması eşsizdir. O verir. O vericiliğinde hesap kitap etmez hiç. Saymaz da. İnsanoğlu sayar, o saymaz. İnsanoğlu tartar, o tartmaz. O hesapsız kitapsız verir. Öylesine vericidir. 'Bu eminliği, bu doğruluğu cansız bir varlık olan yeryüzüne vermiştir.' Hani bundan önceki beyitte diyordu ki toprak bu eminliği nerden aldı biliyor musun diyordu. Toprağın bu eminliği aldığı yer Allah'dı. Allah toprağı emin kıldı. Toprağı emin kılaraktan, onun içerisine o toprak tohumu muhafaza etti, korudu ve tohumdan ağaç meydana getirdi. O toprak eminliği nerden aldı? Allah'tan aldı. Allah onu emin kıldı. Cenab ı Hak insanların içerisine de emin kılmıştır. Emin insanlar vardır. Onlar eminliğe doğru, emin olma yolunda koşarlar. Cenab ı Hak onlara eminlik verir.

Siz hain olma yolunda koşarsanız, hainliği bulursunuz. Emin olma yolunda koşarsanız, eminliği bulursunuz? Siz vefa yolunda koşarsanız, vefayı bulursunuz. Vefasızlığa koşan, vefasızlığı bulur. Sevgiye koşan kimse, muhakkak sevgi ile buluşacaktır. Sevgisizliğe koşan kimse muhakkak sevgisizlikle buluşacaktır. Cenab ı Hak toprağa eminliği vermiş. Toprak tevazunun misalidir. Kim tevazu ehli olursa, o emin insan olur. İnsanlara sempatik gelir.

İnsanlara tatlı gelir. İnsanların geçinmesi, onunla kolay gelir. Tevazu ehli insan Allah ahlakıyla ahlaklanmıştır. Tevazu ehli olan insan, Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in ahlakıyla ahlaklanmıştır. O zaman toprak tepeden bakmaz, sen de tepeden bakma. O yüzden Hz. Mevlana, toprak gibi ol der. Tevazuda toprak gibi ol. Cömertlikte güneş gibi ol. Güneş gibi ol!

Elinden geldiğince cömert ol. İlmini saklama, duanı esirgeme, gözyaşını esirgeme. Elinden gelen bir şey varsa, sağ elinin verdiğini sol elin görmesin. Saklıdan, gizliden, habersiz insanlara cömertlik yap. Şatafata düşme, şatahata düşme, gösterişe düşme, ben yapıyorum deme. Ortalığa dökme yaptığın şeyleri, gösterişten uzak ol. İslam toplumunda, islam ahlakı gösterişten uzak durmaktır. Hayır yaptığın yeri incitmemektir. Birisine bir kuruş veriyorsan, incitmesin, incitmeden verilsin. Birisine bir yardım edeceksen, incitmeden yardım edersin. Göstermeden yardım edersin. Hediyeyi götüreceksen, göstere göstere hediye götürülmez. Saklıdan, gizliden verirsin. Bak ben sana hediye veriyorum ha. Bakın ben ona hediye veriyorum, bu islam adabında, erkanında yoktur. Bunlar kanunda yoktur. Saklıdandır, gizlidendir. Allah muhafaza eylesin. İşte o eminliği, doğruluğu, Cenab ı Hak toprağa vermiş. Sende toprak ahlaklı ol. Sana bir ekerlerse, sen yedi ver. Sen yedi ver. Sen yediveren üzümü gibi ol. Bitmesin sende. Neden? Yediveren verirlerse üzümü demişler, o böyle birkaç salkım olur. Kesersiniz siz onu arkadan boyna tohum gelir, çiçek açar. Koruk olur. Olanı kesersin, olanı kesersin arkadan gelir o, olanı kesersin, arkadan gelir. Yediveren üzümü derler. Taa, sonbaharın sonuna kadar ondan üzüm bitmez. Her yerde üzüm biter onda üzüm bitmez. Ona yediveren üzümü derler bizim o tarafta, İzmir tarafında. Bilmiyorum buralarda var mı? Var mı buralarda öyle bir üzüm? Yok. Bizim oralarda böyle enteresandır o, yediveren üzümü derler ona. Hiç üzerinden üzüm eksik olmaz onun. İlk üzüm veren de odur. Yediveren derler ona. O böyle ilk erer onun önceden ermezden önce ona koruk derler ona. Biz koruk deriz olmayana. Olmayanı koparırlar. Ondan ekşi yaparlar. Ondan sonra işte böyle kendince bizim oraya has bir koruk suyu derler bizde, üzüm suyu da demezler. Koruk suyu yaparlar, çok lezzetli olur. Yazın böyle serinletir insanı. Hem c vitamini vardır, hem böyle vitaminlidir. Öyle bir koruk suyu yaparlar Bayındır'da, herkes içer böyle sever bir de. Bizim Bayındır'ın koruk suyu biraz daha farklı olur, başka yerlere benzemez. Övünmek gibi olmasın, daha lezzetlidir. Başka yerlerde de içiyorum ben, öyle güzel değil. Bizimkiler nasıl tutturmuşlarsa güzel tutturmuşlar. Daha da benim herhalde belki de alışkanlığımdan. Yediveren üzümüdür o. Üzümü bitmez. Derviş, yediveren üzümü gibi olacak, mümin yediveren üzümü gibi olacak. İyilikte, güzellikte, doğrulukta, hoşgörüde, tatlılıkta, yediveren üzümü gibi devamlı verecek. Ona birisi bir iyilik yaparsa, o yedi iyilik yapacak. Yediveren üzümü gibi.

'Cansız bir varlığı, lütfu her şeyden haberdar etmiştir de kahrı akılları kör etmiş gitmiştir.' Cenab ı Hak o bu alem cansızdı, Cenab ı Hak bu aleme can bahşetti. Her şey cansızdı. Cansız olan bütün varlığa can bahşetti. Hayat

bahşetti. Hayatın sahibi Allah toprağa bakıyorsunuz cansız ama burda ekiyorsunuz. Bire yedi veriyor, bire yediyüz veriyor. Toprağa bakıyorsunuz, cansız. Bir tohum ekiyorsunuz, koca çınar oluyor. Koca meyve ağacı oluyor. Cenab ı Hak lütfedince, lütfedince bire yediyüz verir ama onun kahrı dokunursa gören görmez olur. Kör olur, anlayamaz. İdrak edemez. Onun kahrını celb etmemeye gayret etmek lazım. Bir kimse bir hata işler, bir kusur işler, bir yanlışlık yapar. Cenab ı Hakkın kahrı dokunur ona. Allah masumu kahretmez. Dosdoğru gideni kahretmez. O kahrı kul kendisi ister.

Kahra doğru yol alır. Allah'ın kahrına sebep olacak haramlar işler. Haramdan da geri dönmez. Bir de yapmış olduğu haramı haklı göstermeye çalışır. Ya, haram! Konuştuğun haram, konuştuğun kur'an ve sünnetin dışında söylediğin, sünnet ve sünnetin dışında veyahut da kızdığın şey, nefret ettiğin şey, Allah'ın sevdiği şey. Sen Allah'ın ve Resul'ünün sevdiği bir fiiliyatı, bir hali, bir hareketi, bir doğruya kızarsan, Cenab ı Hakkın kahır esması senin üzerinde tecelli eder. Sen neden böyle oldu deme? Sebep sensin. Sen haramı helal gördün. Bir yerde birisi bir helal işliyordu, ibadet ediyordu, kur'an ve sünnet ona müsaade etmişti. Sen onu kerih gördün. Onu kerih görmekle aslında kibirlilik yaptın. Kime karşı? Allah'a karşı. Farkında değilsin. Birisi Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sünnetini işliyor, onun sünneti dairesinde sen ona tepeden bakıyorsun, kerih görüyorsun. Farkında değilsin veya bile bile yapıyorsun. Tövbe et, sufiler günde yüz kez neden tövbe ederler? Hz. Muhamme i Mustafa (s.a.v) , günde yüz kez tövbe etmiş sallallahü ve sellem . Sendeki bu kibirlilik ne? Sendeki bu körlük ne? Sendeki bu aymazlık ne? Sen kendini ne zannettin? Hz. Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'in günde yüz kez tövbe ettiği bir dünyada, sen tövbe etmeden nasıl yaşarsın?

Sufilere dil uzatırlar. Onlar hucu. Allah'ı zikredeni, Allah zikreder. En büyük iştir Allah'ı zikretmek. Sen neyi kerih gördün şimdi? Senin kerih gördüğün şey ayet-i kerimede 'en büyük iştir' diye atfedilen bir ibadet, bir fiiliyat. Allah'ı zikretmek en büyük iştir. Arkasından ayet i kerime diyor ki 'namaz insanları kötülükten alıkoyar.' Öyle kendi kendine alimlik taslayıp namaz da Allah'ı zikirdir deme. Arkasındaki ayet i kerime namazdan başka türlü bahsediyor. Namazdan selat olarak bahsediyor. Sen kalkacaksın, Allah'ı zikredenleri, kerih göreceksin. Körün körü olursun. Bizde böyle bir algı var. Allah işini bozmasın. Allah işini bozmaz kardeşim, sen kendi kendinin işini bozarsın. Biz de batıl Babil tanrı inanışı yok ki! Babil tanrı inanışında o, Allah, onların tanrıları tuzak kurarlar kullarına. Allah kimseye tuzak kurmaz. Allah tuzak kuranların tuzağını boşa çıkarır. Allah kimsenin işini bozmaz. Sen işinin bozulmasına sebep olacak yanlışlıklar yaparsın. Allah, kimsenin

evliliğini bozmaz. Sen eşine, evine, çoluğuna, çocuğuna dikkat etmemişindir. Allah kimseyi alıp da cehenneme atmaz. Sen cehennemlik amel işlemekte ısrar edip devam etmişsindir. Sen yapmışsındır onu. Sen öyle yaptığın için harama devam ettiğin için haramı helal gördüğün için helalı da haram gördüğün için Cenab ı Hak senin gözünü mühürler.

Sen gözünle her türlü yanlışlığı yaparsın. Senin gözün manen mühürlenir. Gözün afatları. Sen kadınların üzerine şehvetle bakma. Sana ne eteğinin boyundan. Sanane pantolonunun darlığından. Sen kendi ailene, çoluğuna, çocuğuna bak. Sana ne milletin evinden! Ne gözetliyorsun? Sana farz mı oldu karşı komşuya kim girip çıkıyor bakmak. Her karşı komşunun zili çaldığında dikiz deliğinden bakmak kim geldi kim gitti diye? Gözün afatları! Sen gözün afatlarına devam edersen, gözün manen kör olur senin ve gözün manen mühürlenir senin. Sen Allah'ın nimetlerini görmekten uzak olursan, Cenab ı Hak senin gözünü mânen mühürler. Sensin sebep. Sen gözünle bakarsın ben ne kadar güzelmişim. Allah beni güzel yaratmış, güzel yapmış demezsin. O güzelliğini de yabancı erkeklere sunarsın. Allah senin gözünü ne yapar? Mânen mühürler seni. O göz kur'an okuyacak, o göz ilim öğrenecek, o göz eşine bakacak, çocuğuna bakacak, o göz helala bakacak. O göz helalle haşır neşir olacak. Göz helalla haşır neşir oldukça, herkesin baktığı gibi bakmazsan, sen farklı görürsün. Sana eşyanın hakikatini gösterir. Sen haram dinlersen, sen harama kulak kabartırsan, dedikoduya, gıybete, bühtana, suizana, iftiraya kulak kabartırsan, senin kulağın manen mühürlenir. Senin kimse kulağına öyle Hz. Resulullah Sallallahu ve sellem hazretlerini duyacağım diye düşünme. Sen öyle zikrullahda o gıybetleri dinlerken, iftiraları dinlerken, suizanı dinlerken zikrullahta Abdülkadir Geylani hazretleri gelip sana bir şey söyleyecek de sen duyacağım diye düşünme.

Yok! Öyle yok! Kulağın mühürlenir senin, farkına varmazsın. Çok affedersiniz senin duyduğunu eşekler de duyuyor. Senin duyduğunu tavuklar da duyuyor. Gıt gıt gıt gıt gıt diyorsun geliyor. Senin duyduğunu köpekler de duyuyor. Hoşt diyorsun gidiyor. Haa! Sen farklı şeyler duyman lazım. Sen insansın. Seni alemlere halife olarak yarattı. İyi, hadi bana kabir aleminden bir ses getir, hadi bana ruhlar aleminden bir ses getir. Hadi alem i ervahtan bir ses getir bana, hadi alem i berzahtan bir ses getir bana, hadi ennetten bir ses getir bana! Sen, herkesin duyduğunu duymak için yaratılmadın ki. Herkesin gördüğünü görmek için de yaratılmadın. Bak, peygamberler Cebrail aleyhisselamı gördü. Bak sahabeler melekleri gördüler. Bak, Hz. Ömer radıyallahu anh hazretleri, mescide gelmeyen gencin öldüğünü duydu, koşa koşa gitti, kabrin başına. Ey felan! Allah'ın vaadini gördün mü? Hitap geldi. Vallahi Allah'ın iki(iki, iki!) lütfuna ikramına mazhar oldum. Koca Ömer,

senin kulağın bunu duymalı. Senin gözün bunu görmeli. Bunu görmüyorsan otur tövbe et. Kendi kendine ben dervişim cakası satma. Kendi kendine ben oldum davası gütme. Kendi kendine ben bittim davası gütme. Kendi kendine ben hocayım, dervişim, şeyhim, üstadım zakirim nakibim… Sakın ha! Ayaklarına kurşun bağla, havalanmadan seni indirsin aşağıya. Küstahlık yok. Sakın! Kullağın mühürlenmesin. Gözün mühürlenmesin. Dikkat et.

Bunlar mühürlenince sonraki mühürlenen yer neresi? Kalp. En tehlikeli nokta. O yüzden sufilerin hal dervişleri kendilerini çabuk toplarlar. O zikrullahada oturur öce işte tevhidde değilim ki başlangıçta o üstadını gördü, ondan sonra Abdülkadir Geylani hazretlerini gördü, zikrullah devam ediyor, ooo işte melekler geldiler, iyi ala, pir efendiler geldi. Bunlar hayal değil. Bunları konuşmaktan da korktular hep. Herkes dedi ki bunlar uçuyorlar, ya böyle bir şey mi var, bunlar kafayı kırmışlar, bunlar deli. Ondan sonra herkes işitçi oldu. Ondan sonra herkes vahabi selefi oldu. Şimdi bunlar nerden çıktı? Nerden çıktı, siz öğrettiniz. Bunlar nerden çıktı? Siz ürettiniz, siz hadis i şerifleri inkar ettiniz. Bunlar nerden çıktı? Siz ürettiniz. Siz mezhepleri inkar ettiniz. Bunlar nerden çıktı? Siz ürettiniz. Dergahları kapatan sizsiniz. Tekkeleri kapatan sizsiniz. İslam dünyasında komple kim kapattı? Avrupalılar kapattırdı. İngilizi, Amerikalısı, Rusu, Fransızı, Almanı, hepsi de kapattırdılar. Siz getirdiniz laikliği içimize. İnsanlar gittiler nerden ne ilim aldıkları belli değil. Bu hale geldiler. Siz manayı katlettiniz. Siz götürdünüz bizi her gün karakola yirmisekiz Şubat'ta. Siz götürdünüz. Biz bangır bangır bağırdık, kardeş biz bu vatanın evladıyız. Biz devlet düşmanı değiliz. Biz millet düşmanı değiliz. Biz bu vatanı, bu milleti, bu insanları seven insanlarız. Yanlış yapıyorsunuz. Biz anlattık. Dinlemedi kimse bizi. Şimdi Ankara'nın göbeğinde bomba patlıyor. Kaç kişi, yüz kişi. Yazık değil mi o canlara. Bu eğitimi nerden aldı? Kim verdi bu eğitimi ona. İnsanlara mana vermediler ki vermediler, vermedik, kör ettik. Kalpleri mühürlendi insanların. İnsanlar şimdi bakıyor. O yüz kişi ölmüş, ha bizden değil, ölsünler. Nerden geldi bu ya? Bu hale nerden geldik biz. Sufi eğitimden uzak kaldık çünkü. Bircan kıymetlidir insanlık için. Siz en kafir en zalim en şedit bir kimseye dahi haksızlık ve hukuksuzluk yapamazsınız. Ne hale geldik! Kör olduk, sağır olduk. Kalbimiz mühürlendi.

Sufiler! Sakın ha, kıyma bir cana derken, biz sufilerin ağzını tıkadık. Tıkadık, biz tıkadık. Sevelim, muhabbet edelim. Gelin insan olalım. Kardeşiz, kardeşiz. Hepimiz insanız derken sufilerin bu felsefesini siz katlettiniz elbirliği ile. Eee? İşte çıkan sonuç bu. Sevgisiz bir toplum, saygısız bir toplum, eğitimsiz bir toplum, kültürsüz bir toplum, sevgisiz bir dindarlık. Sevgisiz bir dindarlık, saygısız bir dindarlık, seviyesiz bir dindarlık! Bunla

karşı karşıyayız. Ölçüsüz bir dindarlık! Bunla karşı karşıyayız. Kör, kulak sağır. Nefis terbiyesi yok. Nefis terbiyesi yok.

Geçenlerde bir böyle Mc Danılts, Mc Danılts gibi yazan bir yerin önünden geçiyorum. Böyle baktım, husisi baktım, çarşaflısından, sakallısından, şalvarlısına kadar her milletin elinde şey ne diyorlar ona ,servis, yanında kocaman kola. Müslümana bak dedim. Müslümana bak. Ne olacak, Hilton'da kalan şeyhin müritleri böyle oluyor. Elhamdülillah umre yaptık. Maşallah, Allah mübarek etsin. Efendi Hazretleri ile beraberdik. Maşallah, mübarek olsun. Nerdeydiniz? Nerede kaldı şeyh efendi? Hiltondaydık elhamdülillah, maşaallah. Ben şimdi maşallah diyorum böyle. Ben bir de hayretteyim. Diyorum orda namaza da durmuşunuzdur. Elhamdülillah diyor. Ordan, yani Hilton'un, ondan sonra, orda bir pencereli, camlı bir bölümü var. Mescit bölümü. Ordan namaza durmuşlar. Dedim Beytullah'a tepeden bakmanın da tadı bir başkadır canım dedim. O zaman anladı benim kinaye yaptığımı. Tabii! Bu hale geldik, bu hale geldik! Müslümanlığımız, dindarlığımız, şatafata döndü, şatahata döndü. İftarlarımız şatafata döndü, şatahata döndü. Zekat dağıtıyor, kamyonu getiriyor, atıyor. Öyle değil mi? Yok islamda, yok! İnceliğimizi, naifliğimizi kaybettik, kaybettik! Din, namaz noktasında kaldı. En son namazı da attık. Neden? İki tane soysuz çıktı televizyona dediki ya namaz bu demek değildir. Ya? Namaz işte birisine böyle bir iyilik yapmak da namazdır. Evet, kimse ses çıkarmadı buna, kimse bir şey demedi.Ondan sonra birisi de çıktı adı profesör, ayakkabıdan da kurban olur dedi. Kimsenin sesi çıkmadı. Evet, ondan sonra birisi de çıktı, iki üç yıldan beri diyor zekat nedir, fazlalığını dağıtmaktır, komple. Ölçüsü yok. Kimse bir şey demiyor. Hatta islama laf söyleyecek olanlar, islama hakaret edeyecek olanlar, böyle kinayesine diyor ki zekat fazlalığını dağıtmakmış. Dağıtın, sen müslüman değil misin diyorum ben şimdi, bakıyor, müslümanım. Dağıt başla diyorum. Sen onu doğru görüyorsan dağıt. Dağıtmıyor! Kimse de ona bir şey demiyor. Demiyor. Adam geçen gün cnn'de pkk terör örgütü değildir diyor, kimse bir şey demiyor. Demiyor! Telefonları kilitlenmiyor cnn'in. Kimse mektup yazmıyor. Kardeş, bu son iki üç ayda yüzelli küsür tane şehit var. Ne bu? Onun da yolunu buluyorlar. Katil devlet! Biz de bakıyoruz, aaa devlet katilmiş bizim! Oldu, bitti mesele. Eee? Kimse bir şey demiyor.

Körüz, sağırırız komple. Gerçeği görmek istemiyoruz. Hiçbir şeyin dinin de gerçeğini görmek istemiyoruz. Dinin de gerçeğini görmek istemiyoruz. Günde yüz sefer tövbe etmek istemiyoruz. Beş vakit namaz kılmak istemiyoruz. Allah'ı zikretmek istemiyoruz. Ramazan'da otuz gün oruç tutmak istemiyoruz. Yazın göbeğinde ramazan mı olur canım. Yok, yirmi saat tutuluyor, yok yirmiiki saat tutuluyor, yok onsekiz saat tutuluyor, yok fazla

oruç tutuluyor, orucun içerisinde giriyorlar. Yok kadınlar ay halinde, o zamanda da oruç tutabilir, yok kadınlar ay hali olduğunda namaz da kılabilir, kur'an-ı kerim de okuyabilir…Hallaç pamuğu gibi atıyorlar herşeyimizi. Körleşiyoruz. Her noktada aynileşiyiyoruz. Her noktada! Kendimizi diriltemiyoruz. Kalbimizi diriltemiyoruz. Gözümüzü, kulağımızı, elimizi, dilimizi diriltemiyoruz. Zikrullahtan uzağız. Namaz yalam yavşak. Kendimizi bu noktada dizayn edemiyoruz. O yüzden Cenab ı Hak ne yapıyor? Cenab ı Hakk'ın kahrına doğru koşuyoruz ve aklımız kör oluyor. Çünkü gördüğüne hükmedecek olan akıl, duyduğuna hükmedecek olan akıl, dokunduğuna hükmedecek olan akıl, bütün duyulara hükmedecek olan akıl ama akıllar bilgisiz, eğitimsiz! Akıllar bilgisiz ve eğitimsiz. Aklı, kur'an ve sünnetle dizayn edemiyoruz. Akla feraset koyamıyoruz. Neden? Kur'an ve sünnet yok çünkü kur'an sünnet olsa, feraseti mizden korkacak her şey. Müminin ferasetinden korkunuz, sakınınız. Çünkü o baktığında Allah'ın nuru ile bakar. O kimsenin, Allah'ın nuru ile bakabilmesi için kalbinde zikrullahın yerleşmesi lazım. O kimsenin akıl olarak hükmetmesi için ne diyor? Bilemediğimiz, bilemediklerinizi, içinden çıkamadıklarınızı kalbinize danışınız. Kalbinizdeki imana danışınız. Kalbinizdeki imam oluşması lazım. Bu ne Allah'ın zikrullahından oluşacak olan nur. Eskiler buna kalbi veledi demişler. Kalbin çocuğu. O nur, senin kalbinde oluşacak, onun merak etme dili var. Merak etme, onun gözü var. Merak etme, onun kulağı var. Merak etme, onun eli var. Merak etme, onun ayağı var.

Bir tane daha örneğin Mustafa Özbağ var içeride. Bir tane daha, kalpte. İçerde bir tane daha sen varsın. O içerdeki seni, içerdeki seni oluşturacak olan şey, farzları yerine getirmek, nafilelerle Allah'a yaklaşmak, Allah'ı sevmek, haramlardan uzak tutmak kendini. Devamlı Allah'ın zikri ile haşır neşir olmak. Bu zikrullaha düşman olanlara bakmayın. Bu zikrullaha düşman olanlar, sufilere düşman olanlar, şeytanın elinde oyuncak olanlar, şeytanlaşmış olanlar. Ey Ümmet i Muhammed! Sufilere laf söyleyen, sufilerle dalga geçen, gerçek sufiler söylediklerim, Allah'ın zikrine, Allah'ın zikri ile iştigal edenlere karşı çıkanlar, bunlarla dalga geçenler, uzak tutmaya çalışanlar, vallahi de billahi de tillahi de kalplerine şeytanın oturup Allah'ın gözlerini, kulaklarını, kalplerini, mühürledikleri, şeytanlaşmış kimseler. Bunlardan uzak durun. Bunlar, insanların kalplerini şeytanlaştırıyorlar. Şeytanlaşıyor kalbi o kimsenin. Kalbi şeytanlaşınca, aklı da şeytanlaşıyor. O kur'an ve sünnetin hukuku ile kendini dizayn edeceksin. Kalbinde Allah'ın zikri olacak. Kalbinde Allah'ın zikri olunca, merak etme, içeride Cenab ı Hakkın nuru inkişaf edecek.

Merak etme, onun gözü var. Merak etme, onun kulağı var. Merak etme, onun dili var. Merak etme, onun ilmi de var. Onun ilmi de var. O, Allah'ın izniyle Allah'ın ilhamıyla, seni hakikate götürür. Herkes, ağaç görür, sen ağacın içindeki zikri görürsün, zikredeni görürsün. Herkes taş görür, taşın içindeki mahlukatın zikrini dinlersin. Herkes boş gök görür, gökteki melekûtun zikrullahı ile beraber olursun, zikrullah edersin ama o kalpte zikrullah yerleşecek. Yoksa akıl kör oldu, bitti gitti akıl, herkes gibi oldu. Körler sağırlar birbirlerini ağırlar. Bir farklılığın yok senin. Aklın kör oldu. Neden sebebi? Sen Allah'ın kahrına doğru koştun. Sen Allah'ın kahır sıfatının içine doğru koştun. Bir perde var, orası kahır perdesi. Bir perde var, orası da nur perdesi. Sen Allah'ın nur perdesine koşacağına, kahır perdesine koştun. Sen nura koşacağına, nara koştun. Sen nara koştun. O yüzden senin aklın tutuldu. Aklın tutulmasından, gözün tutulmasından, kulağın tutulmasından, kalbin tutulmasından kurtulmak istiyor musun? Allah'ın zikrine koş. Allah'ı zikret. Farzları yerine getir. Dinleme kimseyi, annen seni kurtaramaz.Baban seni kurtaramaz, şeyhin seni kurtaramaz. Namazını kıl. Kimseyi dinleme. Adam, kocan seni kurtaramaz, karın seni kurtaramaz. Namazını kıl. Bak ne buyurdu Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem: 'Sizin ekmeğinizi namaz kılanlar yesin.' Namazını kıl. Bir kimse namazı kılmıyor. Şafi'ye göre küfür ehli. Bir kimse, namazı kasten terk ederse, İmam ı Şafi'ye göre nikahı düşer. Neden? Kasten namazı terk etmek küfürdür. Küfre düşen kimsenin otomatikman nikahı da düşer. Küfre düşen kimsenin hanefide de nikahı düşer. Malikide de düşer, hanbelide de düşer, şafiide de düşer. Dikkat edin, evlenecek olanlar, evli olanlar. Küfre düşmüş bir erkekle evlisin. Allah'ın laneti evin içinde dolaşıyor, farkında mısın? Allah'ın kahrı, evin içerisinde dolaşıyor. Küfre düşmüş bir kadınla evlisin. Allah'ın laneti evin içinde dolaşıyor, küfür ehli. Allah küfre düşenlere lanet eder. Dikkat edin. Neden kahır bize bulaştı demeyin. O kimsenin çünkü aklı körleşecek. Dünyanın en büyük hastalığı akıl körlüğüdür. Bir insan için en büyük hastalık akıl körlüğüdür. Akıl körlüğü! Allah'a sığınalım. Bu, Cenab ı Hakk'ın kahrına koşmaktan kaynaklanır. Allah muhafaza eylesin. Kahır dokunursa, akıl kör olur. Helak olur insan. Allah muhafaza eylesin.

'Canda bu coşkunluğa dayanamaz, gönül de. Kime ne söyleyeyim? Dünyada bir tek kulak bile yok.' Bu, Cenab ı Hakkın tecelliyatlarının sıfarları var ya, bu Cenabı Hakkın her şeyi yerli yerinde yapması, her şeyi yaratması, o varlık aleminin coşkunluğu, ovarlığın coşkunluğu. Bunu temaşa etmeye kalktığında, bu temaşaya, buna, ne can dayanır ne gönül dayanır. Allah'ın sıfatlarının tecelliyatının mükaşefesini yapma. Bu sıfatların tecelliyatını izleme, seyretme, içinde yaşama. Bu, o insanı halden hale, coşkunluktan coşkunluğa,

hayretten hayrete taşır. Böyle olunca, buna ne gönül dayanır, ne can dayanır. Tarumar olur ortalık. 'Kime ne söyleyeyim. Dünyada bir tek kulak bile yok.' Bu tecelliyatı, bu Cenab ı Hakk'ın zatını, coşkunluğunu, bu sıfatlarının tecelliyatını anlayacak, dinleyecek. O hal ile hallenecek.

Hz. Mevlana'nın yalnızlığına bakın. Bir tek kulak dahi yok ki onu anlatsın. O da anlasın. Bir tek kimse yok ki kalbi neşvu neva bulmuş. Kalbi Cenab ı Hakkın sıfatlarının tecelligahı olmuş. Bir tek kimse yok ki onun aşkıyla aşklanmış, aşkın kendisi olmuş. Hani Hazreti Mevlana ilk onsekizde diyor ya, ne diyor? Bir kimse isterim. Ben diyor her yerde ağladım, her yerde sızlandım, öyle bir kimse isterim ki diyor, benim bu derdimle derlensin. Beni anlasın, Aynı şeyi söylüyor. Bir tek kulak yok ki bunu dinlesin. Bu yalnızlığın en dibi, asıl yalnızlık bu. Asıl yalnızlık bu. Bir kulak bulamamak. Bir kulak! Tabii Hz. Mevlana, Mesneviyi yazdığı, yazdırdığı zaman, yazdığı demeyelim, Şemseddin-i Tebrizî gider. Hem dünürüdür kuyumcu Selahattin vefat eder. Hem en samimi arkadaşıdır hem de Şems-i Tebrizi'nin halifelerinden birisidir. O da vefat edince Hz. Mevlana bir yalnızlık girdabına girer.

'Nerde bir kulak varsa onun yüzünden göz kesilmiştir. Nerde bir taş varsa, onun yüzünden yeşim taşına dönmüştür.' Kulak göz olur mu? Evet. Taş yeşim taşı oluyorsa, kulak da gözü olur. Göz kulak olur mu? Evet. Sen sadece gözünle gördüğünü zannedersin. Elin de gör. Sen sadece kulağınla duyulacak zannedersin, elle de duyulur hatta kulaksız da duyulur, elsizde duyulur. Hatta gözsüz, kulaksız da görülür. Gözsüz kulaksız da görülür. Yeter ki sen o içindeki gören gözü meydana çıkar. İçindeki duyan kulağı ne yap? Meydana çıkar. Nerede kulak varsa göz olur. O kulağı göz haline getiririz. Hani dedi ya farzlarla Allah'a yaklaşır ve farzları yerine getirir, nafilelerle yaklaşır. Allah'ı sever. Allah devam etti. Ben de onu severim. Ondan sonra devam etti. Ben onu sevdim mi gören gözü, duyan kulağı, tutan eli, yürüyen ayağı olurum. Benimle, görür. Gözüyle görür demiyor bak, benimle görür, benimle duyar. Kulağıyla duyar demiyor bak. Kulağın duyacağı kilometre belli, ses de belli. Gözün göreceği kilometred de belli, ses de belli. Göz de zaten gördüğünde yanılır. Kulak duyduğunda yanılır mı? El cevap yanılır. Kulak bir müddet sonra duymaz hale gelir. Benim sesimi şimdi normal olarak, benim sesimi heykeldeki kimse duyar mı? Hayır ama benim sesimi bazı yerlerde televizyonsuz, internetsiz, duyar mı bazıları? Evet, duyar. Duyar! Haaaa! Nerden duydu? Duyan gözü, kulak oldu. Gören göz oldu. Gören göz olursa, görür. Duyan kulak olursa duyar. 'Tutan eli olurum.' Demek ki el sizde tutuluyormuş. 'Yürüyen ayağı olurum.' Demek ki ayaksız da yürünüyormuş. Allah bizi onlardan eylesin.

'Kimyayı, meydana getiren odur. Kimyada ne oluyor. Mucizeler bağışlayan o, simyada nedir?' Yeryüzündeki bütün ilimlerin sahibi o. Varlık ona ait. Sen yoktan var eden bir kimyacı gördün mü? Yoktan var eden bir fizikçi gördün mü? Yoktan var eden bir astrofizikçi gördün mü? Yoktan var eden bir doktor gördün mü? Bir ilim adamı gördün mü? Yoktan var, eden bir bilgin getirdiniz mi bana? Sen normalde soda ile limonu karıştırdın, limonlu soda yaptın. Limonu da yaratan o, sodayı da yaratan o. Sen yoktan bir şey bana getir. Yoktan bir şey yap. Bütün kimyacılar toplansınlar. Yoktan bir şey oluştursunlar. Onlar onla onu karıştırıyor, onla onu karıştırıyor birşey oluşturuyorlar, buldu diyor. Ya ne buldu? Onla onu karıştırdı. Küçümsemiyorum. Onla onu karıştırmakta önemli ama ilahlık taslamasın bize. İlahlık taslıyor herkes. Bütün kimyayı meydana getiren, yaratan o. Mucizeler bağışlayan da o. Simyada ne oluyor? Simya ilmi var ya. Simya ilmi ne? Bakırı altın ediyor ama muhteşem bir şey ha değil mi? Simya ilmi var. Bakırı altın ediyor. Taşı yakut ediyor, pırlanta ediyor. Simya ilmi böyle bir ilim olduğu söyleniyor. Demek ki var önceden. Belki de ta Harut Marut'a kadar dayanan bir şeydir. Çünkü Harut Marut' ta bu tip ilimler vardı. Bu tip ilimler olduğu için kendi kendilerini konuşuyorlardı. Bu insanlara hayret ediyoruz. Nasıl azgınlık yapıyorlar diye. Cenab ı Hak da onları indirdi yeryüzüne, Harut'la Marut enteresan ilimler gösteriyordu insanlara, enteresan şeyler öğretiyordu. Allahu alem simya ilminin, bu noktada çıkış noktası da Harut Marut olabilir. Tabii sonra zühreye takıldılar ya! Zühre de işveli, nazlı, güzel mi güzel bir kadın. İşvesiyle, nazıyla, güzelliği ile mest ediyor herkesi. Ondan sonra onlara ne yaptı? Bir insanı öldürtdürdü. Katil oldular.

Hz. Mevlana mesnevisinde bunu geçirir o der bir tövbeyle yıldız oldu. Rivayet edilir ki Zühre, yapmış olduğu işten çok pişmanlık duyar. Öylesine tövbe eder, öylesine tövbe eder Cenab ı Hak onun üzerinden bir yıldız yaratır ondan. Zühre yıldızı ordan gelir. Edebiyatlara konu veya sirius yıldızı diyorlar ya kimisi. Gibi…Simya da nedir! Onun ilminin , onun mucizesinin yanında simyanın da bir anlamı yok. 'Şu benim övüşüm, övüşü bırakmak sayılır.' Ben Allah'ı övüyorum ya diyor, benim bu övüşüm, övüşü bırakmak sayılır. Hani Davut Aleyhisselam diyor ya: 'seni nasıl methedeyim Yarabbi.' 'Ya Davut bunu anladıysan, methetmiş olarak kabul ettim.' Hani Musa aleyhisselam diyor ya: 'Sana nasıl hamd edeyim Ya Rabbi.' Ona da ona da aynı şekilde diyor ya, 'Bunu anladıysan hamd ettin saydım seni.' Hanı, Hz. Muhammed i Mustafa da peygamberliğin son halkası, 'Hakkıyla sana ibadet edemedim ya Mabut.' Bakın, bunda övmek yani bunda hamd etmek değil, hakkıyla sana ibadet edemedim, butün hepsinin üstü. Bu kubbenin orta noktası gibi her şeyi içine alıyor. Hakkıyla sana ibadet edemedim ya mabut.

Muhteşem bir şey. Hz. Mevlana da diyor ki senin bu övüşün, senin önünde en basit bir şeydir. Övmeyi bırakmak gibidir. Çünkü bu da varlık delilidir. Varlıksa yanlış bir şeydir. Ben seni övmekle kendimde bir varlık gördüğüme işaret. Bu da bir varlık delilidir. Ben kendi varlığımdan da geçmem gerek. Kendi varlığımı da hiç görmem gerek. Kendi varlığımdan da çıkmam gerek. Fena hali. Kendi varlığından geçip Cenab ı Hakkın sıfatlarında varolmak. Artık senden zuhur eden her şey onun sıfatları hükmünde olmak. Gören gözü, duyan kulağı, tutan eli, yürüyen ayağı. Bütün sıfatlar ona teslim. Artık sen elini kendi aklınla kaldırmıyorsun. Akıl ona teslim, kalp ona testim. Sen diye bir şey kalmadı. Fena! Eğer sen diye bir şey var ise fena değilsin. Sen diye bir şey kalmayacak. 'Onun varlığına karşı yok olmak gerek.' Allah'ın varlığının karşısında sen varlık iddiasında bulunma, küstahlık yapma. Allah'ın önünde kendini fasulye gibi nimetten sayma. O zaman asla sakın ha, varlık iddiasında bulunma. Allah muhafaza eylesin. 'Kör yaslara batmış bir hiç. O kalbi çalışmayan, o kalbi katılaşmış, imandan, islamdan, zikrullahtan uzak olan o kör, yaslara batmış, gitmiş. Perişan! 'Kör olmasaydı onun yüzünden erir giderdi, güneşin hararetini tanır da yok olurdu.' Eğer gözlerinde perde olmamış olsaydı, sen Allah'ın sıfatlarının tecelliyatağını görür, kendinde yokluğu yaşardın. Sen asla bir varlık iddiasında bulunmazdın ama sen körlüğünden dolayı, Allah'ın sıfatlarının tecelliyatından uzaksın. O yüzden kendinde varlık görüyorsun. 'Yaslara batıp mor elbiselere bölünmeseydi şu alem, buz gibi donar mıydı hiç?' Bu alem bile körlüğünden dolayı e oldu, buz gibi dondu gitti. Bu alem. Sadece dünya değil. Bu alem de neydi? Hayalin üzerinde yürür gör. Bu alem neydi? Alemi hayalin üzerinde yürür gör. Allah cümlemizi öyle eylesin inşallah.

https://youtu.be/r7W4p6Z3EiQ

MESNEVİ-İ ŞERİF 525-529. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Vezirin bu düzen yüzünden ziyana uğraması:

"Vezir de padişah gibi bir şeycik bilmiyordu. Hiçbir şeyden haberi yoktu. Önüne ön olmayan, kendisinden çekinmeye imkan bulunmayan Allah'la pençeleşmeye girişmişti. Öyle her şeye gücü yeten Allah'la pençeleşmeye girişmişti ki alem gibi yüzlercesini bir solukta yoktan var edebiliriz. Gözüne görüş gücü verdi mi gözünde bu alem gibi yüzlerce alem peydahlanır. Sana göre bu dünya pek büyüktür, sonsuzdur ama bil ki Allah gücüne karşı bir zerre bile değildir. Aslında bu dünya sizin canlarınıza bir hapishanedir. Haydin, o yana gidin orasıdır ovanız sizin."

Vezir de padişah gibi bişeycik bilmiyordu Vezir zaten bu dini ifsad etmek ve dindarları ifsad etmek için padişaha bu hile ve desiseleri anlatandı. Vezir cehaletinden dolayı bilmiyordu. Padişah da bilmiyordu. Padişah da o bilgisizliğinden dolayı vezirin normalde bütün hile ve desiselerini yapmasına göz yummuştu ve her ikisi de Allah'la savaşmaya girişmişti. Bir kimse hak olan dini kabul etmezse, gerçekte Allah'la savaşa tutuşmuştur. Bir kimse hak olan dinin herhangi bir emrini reddederse, inkar ederse, yine Allah'la hiçbir zaman galip gelemeyeceği bir savaşa tutuşmuştur. İnsanlar dönem dönem kendilerini peygamberlerle savaştıklarını zannederler. Dönem dönem insanlar velilerle savaştıklarını, dervişlerle, müminlerle savaştıklarını zannederler. İnsanlar kendilerince Allah'ı zikreden bir kimseyi zikrettiğinden dolayı hor hakir görür, onunla savaştığını zanneder. Oysa hak ve hakikat noktasındaki bütün tecelliyat, Allah'ındır. Bir peygamber, kendi nefsinden peygamberim diye çıkmaz. Ona peygamberlik elbisesi giydiren Allah'tır. Ona peygamberlik hukukunu anlatan, ona ilahi kitabı ilham eden, onun

nasıl davranıp nasıl hareket etmesini öğreten Cenabı Hak'tır. O, heva ve hevesinden hiç konuşmadı. Ayet i kerime mucibince, Hz. Muhammed i Mustafa'nın sallallahü ve sellem hazretlerinin üzerinden tecelli eden her ne var ise Cenab ı Hakk'ın tecellisidir. Öyle olunca Peygamberi bir metoda karşı gelen gerçekte Allah'a karşı gelmiş olur. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sünnetleri ile hadisleri ile savaşan gerçekten Allah'la savaşıyordur. Veliler Cenab ı Hakkın yeryüzünde dininin yaşanmasına vesile olan manevi direklerdir. İman eden müminler, Allah'ın hizbindendir. Allah'ın taraftarıdır ve mümin sıfatı Cenab ı Hakk'ın sıfatıdır. Bir kimse iman edip islamı yaşarsa, mümin sıfatıyla sıfatlarnır. Mümin sıfatı, Cenab ı Hakkın kendi zat ı uluhiyetinden kopup gelmiş bir sıfattır. Siz Mümin bir kimse ile mücadele eder, savaşırsanız, mü'minliğinden dolayı gerçekte Allah'la savaşıyorsunuzdur. Siz sakın karşınızda şahıs olarak onu görmeyin. Bir veli ile mücadele eden kimse, gerçekte Allah'la mücadele ediyordur çünkü kim Allah'ın dostlarıyla savaşa tutuşursa, Allah diyor ki onun intikamını ben alırım. Benimle savaşa tutuşmuştur. Çünkü El-Veli ismi şerifi, Cenab ı Hakk'ın ismi şerifidir. Bir Allah dostuyla Allah dostluğundan dolayı mücadele eden bir kimse gerçek manada Allah'la mücadele diyordur. Cahiller, körler, manevi körler, manevi sağırlar, manevi cahiller, Allah ve Resul'ünü kabul etmeyen, Allah ve Resul'ünün yolunu reddeden, Allah ve Resul'ünün çizgisini bozmaya çalışan, dini ve dindarları ifsad etmeye çalışanlar, gerçek manada Allah'la pençeleşiirler ve savaşırlar. Onlar zannederler ki x kimseyle savaşıyor. Zannederler ki x kimseyle mücadele ediyor. Hz. Muhammed i Mustafa'yla dün de bugün de mücadele edenler, gerçekte Allah'la mücadele ederler. Ne zaman dün, dün Hz Muhammed'i Mustafa(s.a.v.)'i müşriklere karşı galip getiren Allah, bu gün de Hz Muhammed Mustafa(s.a.v.)'in peşinden giden Muhammedileri galip getirecektir. Çünkü savaşın bir tarafında Allah vardır bir tarafında ise ne yazık ki Allah'ı tanımaktan uzak, Allah'a iman etmekten uzak ne yazık ki küfür ehli vardır. Savaş, ikisinin arasında geçer ve galip gelecek olan, mutlak galip olan Allah'tır.

İşte vezir de Padişah da o günkü inananlara hile ve desise kurarlarken, o günkü inananların inançlarından vazgeçirmek için onların arasında fitne çıkarırken, zannediyorlardı ki biz o inananlarla mücadele ediyoruz. Zannediyorlardı ki işte biz ordaki müslümanlarla mücadele ediyoruz. Kur'an'ı yasaklamakla, kur'an'ı yasaklamakla zannediyorlardı ki müslümanlarla mücadele ediyoruz. İmam hatipleri kapatmakla zannediyorlardı ki biz müslümanlarla, müminlerle mücadele ediyoruz. Camilerde dahi kur'an kursunu iptal eden, kapatan bunlarla mücadele edenler, zannediyorlardı ki kendilerince müslümanlarla mücadele ediyorlar. Yirmisekiz şubatta zikir yapılan yerlere, hafızlık yapılan yerlere, camilerin derneklerine, camilerin derneklerine varıncaya

kadar hafızlık kurslarına varıncaya kadar imam hatiplere varıncaya kadar din ve dinden yana olan bütün her şeyle mücadele edenler, savaşanlar, zannediyorlardı ki Türkiye'deki müslümanlarla mücadele ediyoruz. Onların mücadeleleri, mücadeleleri Allah'laydı. Şimdi de var ya şimdi de çıkıyorlar işte hadisleri inkar etmeye çalışıyorlar, öyle değil mi? Sünnet i Resulullah'ı inkar etmeye çalışıyorlar, öyle değil mi? Din ve dindarlarla mücadele etmeye çalışan, ne yazık ki zavallılar hala da var mı? Var. Aslında gerçek manada Allah'la pençeleşiyorlar. Onun intikamını alacak olan Allah. Bir kimse kendince müslüman olan bir kimse ile mücadele ettiğini zannediyor. Ey gafil insan! Senin karşındaki de insan. Gözünü açıp kapatmaktan aciz. Sen onun arkasında duran, önünde duran, Allah'ı gör. Ama Allah'ı görmekten uzak olanlar, kendilerince müslümanlarla, velilerle, evliyalarla, peygamberle, kur'an ve sünnetle savaş halinde duruyorlar. Oysa Cenab ı Hak müminleri korumayı, müminleri hıfz etmeyi, müminlerin kefaletini ve kefaretini kendi üzerine almış. İman edenler ancak Allah'ın dostlarıdır. Müminler ancak Allah'ın dostlarıdır. O zaman bir kimse mü'minin mü'minliğinden dolayı mücadele ediyorsa, bilsin ki Allah'la mücadele ediyor. Cenabı Hak 'kim benim velilerime savaş açarsa, ben de onlara savaş açarım. Ben onlara savaş açarsam, yırtıcı hayvanın avindan intikamını aldığı gibi ben de ondan intikamımı alırım' diyor. Bakın, Cenab ı Hak veliyi kendi emanına almış. Kim bir Allah dostuna, bir veliye savaş açarsa, Cenab ı Hak alacak intikamını. Onun intikamı şedittir. Ayet-i kerimede der ki Allah'ın intikamı şedittir. İnsanların intikamına benzemez. Zalim bir hükümdarın intikamına benzemez onunki. Zalim bir devletin intikamına benzemez onun intikamı. Onun intikamı, yeryüzündeki şeditlerin en şedididir. Aklın hayalin almaz onun intikam alış şekline ve şiddetliğine. Allah muhafaza eylesin.

İşte öyle her şeye gücü yeten Allah'la pençeleşmeye girmişti ki alem gibi yüzlercesini bir solukta yoktan var edebilir. Hz. Mevlana tesbih sanatını gösteriyor. Diyor ki Allah bu alemi düşünün, yaşadığınız alemi düşünün. Bunca yaşadığınız âlemler gibi yüz binlerce, trilyonlarca, milyonlarca, milyarlarca alemi Allah her an, her nefeste yok edip her nefeste var eden öyle bir kudretli, öyle bir kuvvetli Allah. Sen kiminle pençeleşiyorsun, savaşıyorsun. Sen kiminle dövüşüyorsun. Sen kiminle mücadele ediyorsun. Tabii insanoğlu öylesine cahil, öylesine gafildir ki kiminle pençeleşip kiminle savaştığının farkında değildir. 'Gözüne görüş gücü verdi mi gözünde bu alem gibi yüzlerce alem peydahlanır.' Cenab ı Hak senin gözüne bir görüş gücü verirse yani kim farzları yerine getirir, nafilelerle Allah'a yaklaşır Allah'ı severse, Allah da onu sever. Allah onu sevince gören gözü, duyan kulağı, tutan eli, yürüyen ayağı, konuşan dili olur. O Allah'la görür. Hadis i Kutsi ya, işte Allah sana öyle bir görüş gücü verirse aynı anda senin gözünde yüzbinlerce alem

seyran olur. Sen bir anda yüz binlerce perdede yüz binlerce alemi seyran edersin. Bir anlık bakışta, bir anlık tecelliyatta, bir ömür boyu anlatsan kitaplara sığmayacak ilm ü ledün sana peydah olur. Şimşek gibi kalbine çakar, sen bir ömür boyu değil ebediyyen anlatsan bitiremezsin. Ebediyyen anlatsan bitiremezsin. O senin gözünden tecelli ederse sen bir anda sayısız, milyarlarca alemi seyran edip milyarlarca aleme bir anda aşina olursun. O öyle bir Allah'tır ama benim gibi sizlerin de gözü bu gözlükten uzaksa o zaman hepimiz de körüz demektir. Biz bir bakışta eğer yüzbinlerce alemin bir nebzesini göremiyorsak, o zaman bizden, bizim gözümüzden henüz daha o tecelli etmemiş.

Biz hakkıyla farzları yerine getirememişiz. Nafilelerle ona yaklaşamamışız. Onu seveme mişiz. Onu sevemediğimizden dolayı o da bizi sevmemiş. Bizi sevmeyince gören gözümüz olmamış bizim. Duyan kulağımız olmamış. Eğer duyan kulağımız olmuş olsaydı, yüzbinlerce alemde yüzbinlerce yaşayan, hayat bulan, o varlığın seslerini işitirdik. O her alemde meleklerin zikrine aşina olur. Gözlerimiz görseydi hem gözlerimizde onların zikrullahını seyreder hem de kulaklarımızla onun zikrullahlarını dinlerdik. Bakardık ki her alemde ayrı varlıklar, her alemde ayrı zikirler, her alemde ayrı ibadetler, her alemde ayrı tecelliyatlar, her alemde farklı farklı sıfatların zuhuratları var. İşte o eğer senin gözünden bir dem bakarsa senin gözünün önünde yüzbinlerce alemi bir anda seyrettirir. O öylesini gücü kuvveti yerinde Allah'tır. O öylesine güçlü kuvvetlidir. O Hazreti Ömer'ine hutbeden feryat ettirir ve 'Ya Sare cebele' der ve savaş estantanesini komple o halifesinin gözünün önüne yayıverir. O Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in gözünün önüne yayar. Şimdi televizyonlarla, canlı kameralarla izlediğiniz savaşları Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.) Mescid-i Nebevi'sinde sahabelere anlatıyordu. Şimdi kılıcı filanca vurdu, şimdi sancağı filanca eline aldı, şimdi filanca yerden müslümanlar filanca yere saldırıya geçti diye Cenab ı Peygamberinin gözünün önüne serivermişti ve aynı Allah yine Hazreti Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'e miraçla alakalı, İsraill'e alakalı yahudiler ve müşrikler Mescid i Aksa ile alakalı soru sorduğunda, Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri buyurdu ki Allah Mescid i Aksa'yı benim gözümün önüne serdi. Onların sordukları her şeyi Mescid-i Aksa'ya ben gözümün önünde görüp onlara cevap veriyordum dedi. Demek ki gören gözü oldu. Şimdi bunları sufileri inkar etmek isteyenler bunları inkar etmeye çalışıyorlar. İnkar ettikleri şey Hz.Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin isra ve miraçtaki mucizeleri. Yusuf Aleyhisselam Züleyha'ya bir an gönlü meyledip ona doğru yöneldiğinde Yakup Aleyhisselam'ı delil olarak gözünün önünde gördü. Yakup Aleyhisselam dizlerine vuruyordu 'Yusuffffffff! Kendine gel.' ve Cenâb-ı Hak ayet-i kerimede, kur'anında buyuruyordu.

Eğer Yusuf delilimizi görmeseydi bir anda o da helak olacaktı. Allah, kadir i mutlaktır. Görendir, gösterendir. Cenab ı Hak hadis i kutsisinde vaat etmiş. Kim Allah'ı severse Allah da onu sever. Allah onu sevince gören gözü olur. Gören gözü olur.

İşte gören gözün o olursa binlerce, yüzbinlerce sayısız alemlerin bir anda gözünün önünde serildiğini görürsün. Ey sufi yolunda olanlar! Bu yola girip bu yolda hizmet etmeye çalışanlar! Önünüzde bunlar. Farzlara sımsıkı sarılın. Haramlar işlemeyin. Haramlara dalmayın. Dilinizi muhafaza edin. Nafilelerle Allah'a yaklaşın. Namazların sünnetlerini es geçmeyin. Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'nın ibadetlerindeki sünnetleri, Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in ibadetlerindeki nafileleri es geçmeyin. Onlarla Allah'a yaklaşılır. Mümkün olduğunca namazların sünnetlerini muhakkak kılmaya gayret edin. Muhakkkak! Kıla biliyorsanız iki rekat da olsa evvabin namazına devam edin. Gece namazına devam etmeye çalışın. İki rekatlık da olsa gece namazı kılın. Gücünüz yetiyorsa Pazartesi Perşembeleri oruca devam edin. Gevşemeyin! Gevşemeyin! Zikirlerinize devam edin, gevşemeyin. Sayısız Allah'ı zikredin. Tevhid çekin, ya Allah deyin. Sayısız salât u selâm getirin. Zikir kalbin cilasıdır. Kalp cilalanacak ki o göz görsün. Dilinize dikkat edin. Boş konuşmayın. Boş konuşmayın! Eğer gözünüzün önünde binlerce alem seyran etmiyorsa bir anda, gidilecek çok yolumuz var daha. Yürünecek çok mesafemiz var daha. Çok mesafemiz var. İşte Allah öyle gözüne görüş gücü verirse, gözünde bu alem gibi yüzbinlerce alem bir anda tecelli ediverir. Senin iman ettiğin Allah, böylesine kudretli ve kuvvetli Allah. 'Sana göre bu dünya pek büyüktür sonsuzdur ama bil ki Allah gücüne karşı bir zerre bile değildir.' Bu dünya sana çok büyük gelebilir. Bu alem sana çok büyük gelebilir. Samanyolu sana çok büyük gelebilir. Bil ki Allah'ın ilminde zerreden bir farkı yoktur. Allah'ın ilminde zerre bile değildir bu alem. Bu alem ve diğer alemler, bütün alemleri toplasan Allah'ın ilminin önünde bir nokta kadar dahi kıymeti yoktur. Sana çok büyük gelir.

'Aslında bu dünya sizin canlarınızla bir hapishanedir, haydin o yana gidin orasıdır ovanız sizin.' Hadis-i şerifte buyurdu ki Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri: 'Dünya mü'minin zindanıdır.' Dünya mü'minin zindanıdır! Dünya mü'minin zindanıdır! O zaman bu dünya senin için hapishanedir. Bu dünya mü'minler için bir hapishanedir. O zaman bu hapishaneden kurtulmak gerek. Bu hapishaneden mevcut kurtuluştan önce kurtulmak gerek. Bu nedir? Bu hapishaneden biz kurtulacağız. Ölüm bize gelince, bu hapishaneden biz kurtulacağız ama gel sen özgürlüğünü önceden eline al. 'Ölmeden önce ölünüz' sırrına vakıf ol. Ölmeden önce ölünüz hali ile hallen. Bu hal ile hallen ki bu hapishaneden kurtul. Bu hapishaneden yoksa mecburi istikametde ölüm gelip çattığında zaten kurtulacaksın.

Bu hapishaneden başka bir hapishaneye düşeyim deme. Bu hapishaneden başka bir hapishaneye gideyim deme. Diğer hapishane ne? Kabir azabı. Be mübarek müslümanlar. Bu dünyada çektiğiniz dünya kabir azabı yetmedi, bir daha ahirette kabir azabı mı çekeceksiniz? Gelin bu dünya ile işinizi bitirin. Ölmeden önce ölün sırrına vakıf olun. Özgürlüğünüzü elinize alın. Özgürlüğünüzü elinize alın. Özgürlüğünüzü elinize alın. Özgürlüğünüzü elinize almanız için sizin dünya ve ahiret meşgalesinden kurtulmanız gerekir.

'Ey oğul bağı çöz. Ne zamana kadar altına ve gümüşe bağlı kalacaksın'. Gümüş bu dünyadır, altın ise cennet hayatıdır. Bağı çöz, sırf Allah için yaşa. Bağı çöz. Bu hayat denilen yaşadığın bu hayatta, kendini kur'an ve sünnete vakfet. Her halini kur'an ve sünnete uygun yaşa ve Allah'ı gözünün gördüğü görmediği her şeyden fazla sev. Onu herşeyden yüce tut. Allahı öylesine sev ki Allah'ın, istemediği herhangi bir hal, senin üzerinde tecelli etmesin. Allah'ı öylesine sev ki Allah seni kıskansın. Sen harama meyletmeye kalktığında Allah seni çepe çevre sarıversin. Seni başıboş bırakmasın. Seni salma deve gibi seni orta yerde ellemesin. Azatlama eşek gibi seni orta yere sürmesin. Senin çilbirinden tutsun, senin geminden tutsun, seni sımsıkı bağlasın kendine. Öylesine sev ki senin gözünde ondan başka birisini göstermesin. Öylesine sev! Sen harama meyledeceğim desen, o haramı gözünün önünden kaldırıversin senin. Yarabbi! Ali'nin döndüğü yere Hakkı döndür. Bu sır ile sırlanasın. Döndüğün yere Hak dönsün. Öylesine sev ki o seni her şeyden kıskansın. O seni kıskansın! Sen öylesine sev, sen öylesine aşık ol, o seni korusun. Hani Cenab ı Hak hadis-i kutside der ya benim öyle kullarım vardır ki beni zikretmekten dolayı benden bir şey isteyemezler. İstemeye zamanları yoktur. Ben onlara benden istemedikleri halde ne ihtiyaçları varsa görürüm. Sen Allah'ı öyle zikret, sen öylesine kul ol, senin ihtiyaçlarını senin önüne getirir o. Diğeri koşar ihtiyaçlarını sağlamak için. Sen Allah'ı öylesine seversin, o senin ne ihtiyacın varsa senin önüne getirir. Sen öylesine sev. Bunun yolu farzları yerine getirmek. Bunun yolu, haramlardan uzak durmak. Bunun yolu, nafilelerle ona yaklaşmak. Sen öylesine sev, Cenab ı Hak önünde ardında dolaşsın, meleklerini sıralasın. Sen öylesine sev, seni meleklerin korumasının altında getirsin götürsün. Senin vekilin, senin sahibin olsun. Allah bizi onlardan eylesin inşaallah. Cenab ı Hak cümlesinin evlatlarına çocuklarına yardım etsin, cümlemizi muhafaza eylesin, cümlemizi korusun inşallah.

El Fatiha maassalavat.

https://youtu.be/SePrVbu3sBg

MESNEVİ-İ ŞERİF 530-534. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Bu dünyanın sınırı vardır o dünya ise sınırsızdır. Şekil, kılık o anlama engeldir. Firavun'un yüzbinlerce mızrağını Musa'nın bir sopasıyla kırdı geçirdi. Yüzbinlerce Calinus'un hekimliği İsa'ya, onun soluğuna karşı yok oldu gitti. Yüz binlerce şiir defteri vardı. Onun ümmisinin bir harfi karşısında ayıb oldu, ar kesildi. Böyle üstün Allah'a karşı aşağılık değilse ne diye ölmesin insan."

Bu dünyanın sınırı vardır. Bu alemin sınırı vardır. Varlığın sınırı vardır. Bir şey varlığa geçtiyse, sınırlanmıştır. Sınırı vardır. Varlığa geçen her şeyin sınırı vardır. Bu kainata baktığınızda kainatın hangi devresine, hangi evresine bakarsanız bakın, sınırlıdır. Cennetin sınırı vardır. Cehennemin sınırı vardır. Dünyanın sınırı vardır. Arş ı Ala'nın sınırı vardır. Levh-i Mahfuzun sınırı vardır. Kürsünün sınırı vardır. Varlığa geçmiş olan her şeyin sınırı vardır. Şeytanın sınırı vardır. Cebrail'in sınırı vardır, Mikail'in sınırı vardır, Azrail'in sınırı vardır. Birinci kat göğün sınırı var, ikinci kat, üçüncü kat, dördüncü kat, beşinci kat, altıncı kat, yedinci kat, sekizinci kat… sınırı vardır. Samanyolu'nun sınırı vardır. Samanyolu gibi binlerce Samanyolu'nun sınırları vardır. Sınırsız olan Allah'tır. Sınırsız olan Allah'tır. Sınırsız olan, Allah'ın tecelli ettiği yerdir. O da nedir? Gönlünüzdür. 'Hiçbir yere sığmadım, mümin kulumun kalbine sığdım' demesi, mü'min kulunun kalbinin sınırsızlığına işarettir. Diğer her şeyin sınırı var. Gelin hep beraber bir sınırı olmayan Allah'ı zikredelim, bir sınırı olmayan Allah'a hamd edelim. Bir sınırı olmayan Allah'a şükredelim. O sınırsızlar sınırı olan Allah'a kulluk edelim.

'Firavun'un yüzbinlerce mızrağını, Musa'nın bir sopası ile kırdı geçirdi.' Musa da keramet yok. Sopasında keramet yok. Asıl keramet Allah çünkü asanın yaptığına Musa da şaştı. Cenab ı Hak Musa'ya at asanı denize deyince, Musa asasını denize atınca ne yapılacağını Musa da bilmiyordu. O öyle bir Allah. Musa Firavun'un büyücülerinin karşısına çıktığında ne yapacağını bilmiyordu. Ne olacağını da bilmiyordu. Cenab ı Hak ona ilham etti o esnada, vahyetti. Dedi ki ey Musa! Allah'ın adını an ve asanı at. Musa aleyhisselam Allah dedi asayı attı. Asa kocaman bir ejderha olup büyücülerin, kırk tane büyücünün büyüsünü yalayıp yutuverdi, yine asa oldu ve Musa o asayı almakta tereddüt etti, irkildi, hayrette kaldı. Hayret makamı o, hayrette kaldı ve Firavun'un büyücülerinin başındaki baş haham dedi ki 'asanın yaptığına Musa da şaştı. Bu Musa'nın Rabbisinin işi' dedi. Musa'nın Rabbisinin işi! Sen, yüzlerce mızrakla gelse firavunlar, Cenab ı Hak sana bir asa verirse, firavunların bütün oyunlarını bozuverir.

İşte o asa senin gönlündür. O asa senin kalbindeki zikrullahındır. O asa, senin kalbinde zikrullah ile oluşan nurdur. Yüzbinlerce firavun oyun oynasa, sen o Allah'ın zikri ile oluşacak olan nurla, o firavunların oyunlarını bozarsın. Şeytan yüzbin hileyle gelse önüne sen o nurla yüzbin hile ile baş edersin. Nefsin senin her an önüne milyonlarca hile ile gelir. Senin kalbindeki Allah zikri, o hileyi def eder. Sen kalbine Allah'ın sevgisini, Muhammed i Mustafa'nın sevgisini ve Allah'ı sevdirenlerin sevgisini koymaya çalış. 'Yüzbinlerce Calinus'un hekimliği İsa'ya, onun soluğuna karşı yok oldu gitti.' Calinus, hekimlerin başı sayılırdı. Yunan mitolojisinde müthiş bir hekimdi. Tıbbın kurucusu olarak sayılır Calinos. Tıp ilmi onunla ilim olmuştur, öyle derler. Yüzbinlerce tıp ilmini alt alta üst üste getirseniz, İsa Aleyhisselam'ın bir nefesi etmez. İsa'ya o nefesin kuvvetini veren, Allah'tır. Onu İsa'dan görme. Onu İsa'dan görürsen şirke düşersin. Onu iyi İsa'dan bilirsen, şirke düşersin. O nefese binlerce hikmet koyan, o nefese binlerce yüzbinlerce can koyan, o nefesi binlerce yüz binlerce cesede üflediğinde, onlara can verdittiren, Allah azimüşşan. Sakın perdede kalıp, gaflette kalıp şirke düşme. Onu İsa'dan görme.

Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.) bir avuç toprak attı düşmanın üzerine. Gülle, mermi oldu düşmanın üzerine. Hallaç pamuğu gibi attı. Onu Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'den görme. Onu Cenab ı Hak ayeti kerime de dedi 'Ey Habibim! Sen atmadın, ben attım.' Onu atan Allahtır. Sen onu Ahmet'ten görme. Sen onu Mehmet'ten görme. Sen onu İsa'dan görme. Sen onu Musa'dan görme. Sen onu Davut'tan görme. Onu öyle yaptıran Allah'tır. 'La faili illallah', Allah'tan başka fail yoktur. Sen Allah'tan başka fail arama. O güç, o kuvvet, o kudret, o hakimiyet, Allah'a aittir. Allah'tır o nefesi kuvvetli

eden. Allah'tır o nefes'ten şifa verdiren. Allah'dır o duadan tecelliyat ettiren. Allah'tır zikrullahı bu noktada o kimsenin üzerinde tesis ettiren. Sakın nefsine uyma. Sakın Allah'ın emrini şeytan gibi görmemezlikten gelip secdeye gitmeyenlerden olma. Orda secde, Allah'ın emriydi. İster Adem'e secde ettirir, ister taşa, isterse ota secde ettirir. Sana oto secde et dediğinde, deme ben ota secde etmem diye. Aklına uyma. Kendince bir din oluşturma. Kendi aklını firavunlaştırma. Kendi aklını ilahlaştırma. Bu, kur'an-ı kerim'in hükmü benim aklıma göre değil deyip onu reddetme. Asıl firavun, senin aklın. Sen o firavunda takılı kalmışsın. Firavun senin içinde. Firavun senin içinde. Aklını ram et kur'ana. Aklını ramet Muhammed-i Mustafa'ya Sallallahu Aleyhi ve sellem 'e. Hz. Peygamber bununla böyle yapmaması lazımdı deme küstah. Sen kimsin Hz. Peygamber'e böyle yapmaması lazımdı diyecek olan! Aklını ilahlaştırma. O kuşcağız beynini büyük görme.

Bak sırra, yahudilere dedi ki cumartesi günü balık tutmayın. Aklına uy, cumartesi günü balık tutulmasında ne sakınca var de. Senden başka kafası çalışan yok mu? Git kendine yeni bir Allah bul bulabileceksen. Cenab ı Hak ayet i kerimede öyle emretmiş. Bunda kalkıp da itiraza aklınca bir kapı aralama. Aklını ilahlaştıranlardan olmayın. Bak, Cenab ı Hak, İsa'nın nefesinden ölüleri diriltti. Ölü dirilir mi deme. Evet, Allah ölüyü diriltir. Sen de ölüydün, seni diriltti ya. Sende ölüydün, Allah'ı bilmezdin, diriltti ya seni. Sen de ölüydün, nefes verdi ya sana. Bak, nefesle yaşıyorsun. Allah seni anne karnında nefessiz yaşattı. Yaşamı nefeste görme. Seni anne karnında nefessiz büyüten var. Seni anne karnında ekmeksiz, susuz, sütsüz anne karnında nefessiz, patlıcansız, soğansız, etsiz, kemiksiz, ekmeksiz büyüttü. Görmez misin? Aklın apışıp kalmaz mı bunda sennin? Hiç düşünmez misin? Bak çocuğun oluşuna bi nütfeden, bir nütfeden! Ey insan kendini düşün, sana yeter. O yüzden dedi 'nefsini bilen Rabbini bildi'. Bir bak kendine. Seni ekmeksiz, susuz, havasız, sütsüz, etsiz ,otsuz, patlıcansız, bibersiz, yemeksiz büyüten Allah, anne karnındaki gibi teslim olsaydın yine büyüğütürdü seni. Bak, İsa'ya gökten sofra indirdi. Yetmez mi? Hala da Hıristiyan dünyası, şükran günü olarak yemek yiyorlar. İsa'ya indirilmiş sofrayı bekliyorlar daha ve diyorlar ki yine bir şükran günü İsa Aleyhisselam semadan yeryüzüne inecek ve yine sofra ile beraber inecek. O sofrayı bekliyorlar. Demiyorlar ki bizim havarilerimiz edebe mugayyir hareket etti. Allah onlara ertesi günü ayırmayın dedikleri halde ayırdılar ve Cenab ı Hak onların o edebe mugayyir hallerinden dolayı cennet sofrasını kesti. Biz tövbe edelim demiyorlar.

Hz. Mevlana mesnevisinde diyor ki Cenab ı Hak Musa'ya diyor cennet helvası yedirirdi ama o yahudiler, o yahudiler Allah'ın nimetine nankörlük ettiler. O nankörlüklerinden dolayı Cenab ı Hak cennet sofrasını onlardan

kaldırdı. Vaktaki, İsa geldi ve İsa Allah'a yalvardı, yakardı, tövbe etti. Yarabbi! Cennet sofrası dedi. Allah yine gökten onlara neşvu neva etti. Cennet sofrası indirdi. Ne zaman ki havariyun Allah'ın bu sofrasına edepsizlik etti, Allah sofrayı onlardan kaldır dedi. Hz. Mevlana mesnevisinde bunu böyle hikaye ediyor bize. Kur'an bu. Ayet i kerime ile sabit bunlar. Demek ki edebi aşarsan, nimete nankörlük etmiş olursun. Onu İsa'dan görme. Onu Musa'dan görme. Onu Ahmed i Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'den görme, şirke düşersin. Allah'tır onu yaratan, Allah! Şeyhinden görme, filanca dervişten görme. Şeyhinin üzerindeki kerameti de Allah yaratır. Derviş'in üzerindeki kerameti de Allah yaratır. Sakın onu Ahmet'ten, Mehmet'ten görme.

Allah'a yalvar. Onu zikret. Onu sev. Ona aşık ol. Merak etme. Musa'ya nasıl bir asa verirse, senin de gönlüne bir asa koyar. İsa'yı nasıl gökyüzüne çektiyse, seni de gökyüzüne çeker. O yol açık. Hz. Muhammed'i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve sellem 'e nasıl miraç kapısını açtıysa, sana da açar. Mutlaktır, o her şeyin sahibidir. Kim ona bir adım giderse, o ona on adım gelir. Kim ona on adım giderse, o ona yüz adım gelir. 'Yüz binlerce şiir defteri vardı. Onun ümmisinin bir harfine karşısında ayıp oldu, ar kesildi.' Hz. Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve sellem hazretleri zuhur etmezden önce Mekke öyle bir edebiyat şehriydi ki öyle şiirler yazarlar, öyle belâgatı kuvvetliydi ki herkes yazmış olduğu şiiri alır götürür Mekke'nin duvarına asar, Mekkeli müşrikler o şiirleri okurlar, kendilerinden geçerler, o şiiri yazan kimselere bahşişler verirlerdi. O şair altına ismini yazardı. Öyle nükteli sözler, öyle belagatlı sözler, öylesine belagatlı sözler söylerlerdi ki sanki o sözün üzerine bir söz konmazdı. Ta ki Hz. Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve sellem hazretlerine peygamberlik tebliğ edildikten ve kur'an'ın ilk ayetleri inmeye başladıktan sonra. Ne zaman ki ilk ayetler gelmeye başladı, o şiir yazanlar gece karanlığında Mekke'nin duvarında asılı olan şiirlerini utançlarından almaya başladılar. Çünkü o belagatın üzerine bir belagat yoktu. O yüzden Cenab ı Hak, belagatına belâgat katıp şatahatına şatahat katıp, şatafatına şatafat kaıp, kur'anında haykırdı. Ey insanlar, cinliler, varlık alemi! Hadi, kur'an'a eşdeğer bir harf getiririn. Bindörtyüz yıldır getiren olmadı. Bundan sonra da getiren olmaz. O yüzden ümminin ağzından konuşan oydu. O yüzden dedi. O heva ve hevesine hiç konuşmadı. Sizin arkadaşınız şaşırmadı delirmedi de. Ya? O, Allah'ın dediklerini söyledi. O şaşırmadı. O delirmedi. O heva hevesinden de konuşmadı. Ya? Ondan konuşan Allah'tı. Hani Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine Cebrail aleyhisselam gelip vahiy indirirken, o da ezberleyeyim diye uğraşıyordu. Cenab ı Hak dedi ki 'Ey Habibim! Cebrail sana vahyederken dudaklarını kıpırdatma. Ezberlemek için uğraşma. Senin kalbine onu ilham edecek olan,

senin kalbine onu yazacak olan, sana onu unutturmayacak olan Allah'tır.' Onu koruyacak olan Allah. Sen dedi bu konuda kendi kendine hırs yapma, telaş etme. Ya? Senin kalbine onu biz yazacağız. Senin kalbine onu otuttu-racağız, yerleştireceğiz. Sen onu unutuculardan olmayacaksın. Biz onu sana unutturmayacağız. O kur'an'ı koruyacak olan da biziz, biz! Allah!

'Böyle üstün, Allah'a karşı aşağılık değilse, ne diye ölmesin insan.' Böyle bir Allah var iken, böyle harikulade haller yaratıp insanın aklını, aklını, apıştırıp bırakırken, aklını lal ederken, akıl üstü, metafizik üstü her türlü fiiliyatı yaratırken ve insanın aklıyla çelik çomak gibi oynarken, bir kimse Allah'ın önünde nasıl ona kul olmaz! Nasıl ölmeden önce ölünüz hadisinin sırrına vakıf olmaz. Nasıl ona ulaşmak için ölümü arzu etmez! Nasıl ona kavuşmak için kulaç atmaz ona doğru. Nasıl ona vuslata ermek için ona doğru koşmaz! Ancak aşağılık bir kimse, Allah'a ulaşmayı istemez. Ancak aşağılık bir kimse Allah'a kavuşmayı istemez ancak aşağılık bir kimse Al-lah'a doğru koşmaz. Çünkü onun pozitif aklı yoktur. Çünkü o Kur'an'ın de-yimi ile akılsızlardandır, yoksa Allah'ı böyle tanıma bilme noktasında olan bir kimse Allah'a kavuşmak için her gün çırpınır. Kim Allah'a kavuşmayı dilerse, Allah da ona kavuşmayı diler. Kim Allah'a kavuşmayı dilemezse, Allah da ona kavuşmayı dilemez. Kim Allah'ı unutursa, Allah da onu unu-tur. Allah unutur mu? Ama kinaye yapıyor. Allah da unutur! O zaman ge-lin gafillerden olmayalım, Allah'a koşalım. Onu zikredelim. Onu sevelim. Ona aşık olalım. Onun emirlerini yerine getirmeye çalışalım. Bilelim ki o her şeyi harikulade bir şekilde yapar. Her şeyi bilelim ki her şey onun em-rindedir. Ol dediğin de her şey olur. Ol dediğinde! Onun ol demesine bakar her şey. Allah bizi öyle inşallah kullarından eylesin. Hakkınızı helal edin. Selamünaleyküm.

https://youtu.be/KA-WwO8tj98

MESNEVİ-İ ŞERİF 535-543. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Nice dağ gibi gönülleri koparmıştır. Kurnaz kuşu iki ayağından baş aşağı asakomuştur o. Anlayışı, hatırı keskinleştirmekle Allah'a yol bulunmaz. Padişahın lütfu ancak kırılmış, dökülmüş, gönülleri alır katına. Nice define gömenler, nice kıyı bucak kazanlar o hayaller kuran vezire maskara oldu gitti. Öküz kim oluyor ki sen ona maskara olasın. Toprak da nedir ki onun otu olacakmışsın. Bir kadının kötü bir iş yüzünden yüzü sarardı mı Allah onu çarptı da zühre yıldızı yaptı."(Ooooo! Hz. Mevlana nerelere gitmiş. ***) Bir kadını zühre yapmak çarpmaktır da toprak olmak, balçık kesilmek, çarpılmak değil midir a inatçı? Can, seni güzelim gökyüzüne götürürken, sen tutmuşsun aşağılarda balçık kesilmişsin. Akılların bile kıskandığı öyle bir varlığı, şu alçaklık yüzünden çarptın gitti.***

'Nice dağ gibi gönülleri koparmıştır. Kurnaz kuşu iki ayağından baş aşağı asakoymuştur o.' Allah nice güçlü kuvvetli görünenleri, nice dağ gibi gönlü olanların hepsini de bir ecel yeliyle siler süpürür. Bir üfürmeyle bir rüzgarla helak eden nice kurnazlar vardır. O kurnazlar kendi kurnazlıklarının oyununa gelirler. Nice tuzak kurucular vardır Cenab ı Hak onların kurmuş olduğu tuzakları kendilerine düşürür. Hani ayet-i kerimede Allah tuzak kurucuların en hani tuzak kurucuların tuzaklarını bozucudur der. O, tuzakları bozandır. Kim kurnazlık yaparsa kendi kurnazlığında boğulur gider. Kim haksızlık yaparsa kendi haksızlığın da boğulur gider. Kim zulmederse kendi zulmünde boğulur gider. Kim asilik yaparsa kendi isyanında boğulur gider. Kim günah ı kebairlere devam ederse, kendi büyük günahlarında boğulur gider o. Allah onu bu manada ayağından baş aşağı asar atar kenara.

'Anlayışı hatırı keskinleştirmek Allah'a keskinleştirmekle Allah'a yol bulunmaz. Padişahın lütfü ancak kırılmış, dökülmüş gönülleri alır katına.' Siz çok zeki olabilirsiniz. Siz çok böyle aklınızı keskinleştirebilirsiniz. Siz kafanızda kırk tane tilkiyi dolaştırıp kırk tane tilkinin kuyruğu birbirine deydirmeyebilirsiniz ama bununla Allah'a yol bulunmaz. Sizin çok zeki olmanız, çok kurnaz olmanız, sizin Allah'a yol bulmanızı sağlamaz. Cenab ı Hak gönlü kırıklarla beraberdir. Cenab ı Hak hüzünlü gönülleri sever. O yüzden Cenab ı Hak böyle toplum içerisinde ikinci sınıf vatandaş gibi görünen gönülleri sever. Hani hadis-i kutside, hadis-i şerifte, Hz. Resulullah Sallallahu ve sellem hazretleri buyurur ya, 'Bir topluluğa birisi girdi, oturdu, ondan sonra çıktı, hiç kimse onu fark etmedi, ehl-i cennet görmek istersenız ona bakın der. Kırık gönüllü, hüzünlü, o kimsenin gönlü bu noktada Allah için yanıp tutuşan bir gönül. Allah'ın huzuruna gidecek olan gönüller onlardır. Yoksa çok zeki olanlar değildir. Allah peygamberliği çok zeki olanlara vermedi. Matematikçilere, fizikçilere, astrofizikçilere peygamberlik inmedi. Peygamberler şefkat, merhamet, muhabbet timsali insanlardı. Alçakgönüllülerdi. Tevazuluydular. Herbiri fukaraydı ama hepsi de ismet sahibiydi. Hepsi de hikmet sahibiydi. Hepsinin de gönüllerinde Allah muhabbeti, Allah aşkı vardı.

'Nice define gömenler, nice kıyı bucak kazanlar o hayalleri kuran vezire maskara oldu gitti. Öküz kim oluyor ki sen ona maskara olasın. Toprak da nedir ki onu notu olacakmışsın.' Bu çok eski bir hikayedir. Allah u Alem Hz. Mevlana Celaleddin i Rumi hazretleri, bu hikayeden bahseder. Hindistan'da bir hazine olduğu söylenir. Hindistan'daki o hazineyi, bir gün bir kimse, onlar ineğe taparlar ya, ineğe tapınışın da çıktığı yer olarak böyle söylerler kimileri. Doğrudur, yanlıştır, bir şey diyemem. O hazine arayan hazineciler bir gün ineğin bastığı yer çöker. Çökünce de oraya bakarlar. Oraya bakınca birisi ordan hazineyi bulur, ineği kutsallaştırırlar. Böylece hazineciler o böyle işte inekler hazinenin başında duracak diye ineğin peşinde koşmaya başlarlar. Hani etrafınızda hazine arayanlar vardır ya onlar hep bir efsanenin peşindedir. Hep bir harita vardır. O haritaya göre o ağacın beş metre ilerisinde sekiz metre gerisinde, onsekiz metre şurasında hazine vardır. Böyle bir fısıltı gazetesidir ya bu.

O hazineciler hep böyle bir şeyin peşindedirler. Bir haritanın peşinde ve birisi gelmiştir. çok önceden, orda büyüklere, birisine söylemiştir. Filanca yerde hazine var diye herkes gözünü oraya diker ve muhakkak orda hazine var denilir. Şimdi inek dolaştırmıyorlar tabii, şimdi alet dolaştırıyorlar. Önceden inek dolaştırdılardı. Kimisi de horozun peşine takılır. İşte bilmem hangi cins horoz işte define olan yerde ötermiş. O horozu yetiştirirler. O

horoz koltuğun altında, define olan yere gider, yani aklını, aklını hayvana bağlayan, horoza bağlayan, ineğe bağlayan zavallılar! İşte Hazreti Mevlana da diyor ki öküz kim oluyor ki sen onun maskarası oluyorsun! Ya öküz kim? Sen bir define arıyorsun. Sen bir define ararken öküzün maskarası oluyorsun. Sen dünyada dünyada dünyanın peşine düşmüşsün. Öküzün maskarası oluyorsun. Tabii bunu bir hadis i şerife bağlamak da mümkün: 'Ümmetim ne zaman öküzün kuyruğuna sarıldı, helakını beklesinler.' Öküzün kuyruğuna sarılmak ne demektir? Ümmet ne zaman ki cihadı bıraktı ekip biçmeye başladı, hayvancılığa başladı. O zaman helakını beklesin. Helak olduk. Ümmet cihad etmiyor şu anda. Bu böyle sivilleri katleden katlederken de tekbir getirenler cihad ettiklerini düşünmesinler. Bu hafta Diyanet'in hutbesi çok güzeldi. Tebrik ediyorum kim hazırladıysa, diyanetin hutbesi muhteşemdi. Uzun zamandan beri böyle muhteşem bir hutbe dinlemedim ben. Bu geçtiğimiz Cuma günü yani dünkü hutbe, diyanet için muhteşemdi. Dönün okuyun o hutbeyi. Gerçekten. Yani din işidin eline kaldı ne yazık ki! Diyanet harika bir hutbe hazırlamış. O yüzden normalde müslümanlar cihad derken, sivilleri katletmek değil. Cihat derken, devletin polisine, askerine kurşun sıkmak değil, cihad derken sivil insanların gelip gittiği yerlerde terörist faaliyetler düzenleyip orda bomba patlatmak değil. Masum, Ankara'daki gardaki insanların ne suçu vardı veya Cizre'deki insanların ne suçu vardı veya Diyarbakır'daki insanların ne suçu vardı? Topluluğun içerisinde bomba patlatmak veyahut da gece uykusundan uyandırılıp ellerini arkadan bağlayıp ensesine kurşun sıkıp şehit etmek nereye koyacağız? Görev yapan polislere, askerlere, teröristçe faaliyetlerde bulunup caddelere, sokaklara, belediye araçlarıyla kazıp içine tonlarca bomba koyup orda asker veya polis araçları geçerken patlatmanın nesi insani? Vazifesini yapan dal gibi yirmi yaşındaki, çocuk yaştaki genç askerleri şehit etmenin, onlara tuzak kurmanın nesi insani? Bunun nesi hak mücadelesi? Allah muhafaza eylesin.

Cihat bunlar değil, bunlar değil! Bir arabanın üzerine bombayı toplayıp ondan sonra onları patlatmak cihat değil. Fransa'da, Almanya'da, nerde olursa olsun, hangi ülkede olursa olsun, sivil insanları katletmek, cihat değil. Masum insanları katletmek cihat değil. Yakmak, yıkmak, talan etmek, yağmalamak, bunlar islam değil. Kaldırım taşlarını söküp işte alışveriş merkezlerine, bankalara, milletin dükkanını taşlamak ne kadar insanilik? Hasta var deyip ambulansı çağırıp, ambulans şoförünü, ordaki hemşireyi, ambulans arabasını yakmak, insani değil. İnsani değil! Ne hale geldik ve insanlık hızla cehalete doğru koşuyor. Ya bu Avrupalılar işte…Evet çok hataları var, çok yanlışları var, çok eksiklikleri var, var. İşte Ortadoğu'yu kana buladılar… Buladılar, buladılar! İşte Irakta, Suriye'de, olanca müslümanın kanını

döktüler… Döktüler, döktüler ama bu sizin gidip de onların sivilleri katletme hakkını vermez size. Hiroşima'ya bomba attı. Size gidip de başka bir örneğin Newyork'a bomba atma hakkını vermez size. Müslüman zulmedemez. Müslüman kalkıp da sivilleri katledemez. Mümin ancak askeri üniformalı kimselerle savaşır. O da devletin emriyle. Devlet emreder, savaşırsın. Devlet emreder, savaşırsın. Kendi kafandan da savaşamazsın. Allah muhafaza eylesin. İşte öküzün kuyruğuna yapışınca ümmet helak oldu. Cihadı bıraktılar, mücadeleyi bıraktılar, nefisleri ile mücadele etmeleri gerekirken bunu bıraktılar. Burdan da bu tarafa doğru yol bulabiliriz.

'Bir kadının kötü bir iş yüzünden yüzü sarardı mı Allah onu çarptı da Zühre yıldızı yaptı.' Zühre yıldızı yaptı deyince Allah u Alem, Hz. Mevlana Harut ve Marut hikayesine atıfta bulunuyor. Hani meşhurdur ya Harutla Marut iki tane yani melek diye isimlendirilir bunlar, ben bunların melek olmadıklarına inanırım. Allah'ın çok varlıkları var. Değişik gezegenlerde, değişik hayat standartları var. O hayat standardında yaşayan iki varlık, iki mahluk. Bunlar insanların yeryüzünde kan dökücü olduklarını görünce, zulmedici görünce, haramlara girdiklerini görünce, kendi kendilerine diyorlar ki biz yeryüzünde yaşasaydık bunları işlemezdik. Cenab ı Hak da onları imtihan için yeryüzüne gönderiyor. Bunlardaki ilim de bir başkalarında yok. İnsanlarda yok. Simya ilmi de denilebilir buna. Değişik zikirlerle, değişik formüllerle, değişik olağanüstü haller tecelli ettiriyorlar ve insanlara bunlar her gün şey yapıyorlar ve her gün de Cenab-ı Hak bunları akşam namazından sonra tekrar yaşadıkları alana çekiyor, her sabah gönderiyor, her akşam bunlar tekrar geriye gidiyorlar.

İşte en sonunda bunlar kendilerince günaha girmeyeceklerini söylüyorlar ya o beldede de bir kadın var. Bu kadın dillere, akıllara kendince duygulara hükmeden bir kadın. Sohbeti güzel, kendisi güzel, dili tatlı, bütün o şehrin halkı o kadınla beraber olabilmek için can atıyor. En sonunda bunun namını, bunun bu noktadaki maharetini Harut'la Marut da duyuyor ve onlardan o iksirli sözü, iksirli sözü öğrenmek istiyor. Bir rivayette, bir böyle bir tezgah kuruyor. Diyor ki bu iki Harut'la Marut hiç kötülük yapmıyor o ana kadar hiç haram işlemiyor. Kadın diyor ki beni elde etmek ister misiniz? Evet. Ben sizinle beraber olmak isterim ama benimle içki içmelisiniz diyor. Benimle içki içmelisiniz diyerekten onları içiriyor. İçirdikten sonra onlara kötülük yapacak ve o lafzı dinleyecek ya, beni rahatsız eden bir erkek var diyor. Eğer onu öldürürseniz diyor o zaman ben sizinle beraber olurum. O erkeği de öldürüyorlar bunlar ve onlar o iksirli sözü de kadına söylüyorlar ve kadın bu yapmış olduklarından çok pişman oluyor. Meseleyi kısadan keseyim. Öylesine tövbe ediyor, öylesine tövbe ediyor ki bir

rivayette Zühre yıldızı, Sirius yıldızı, batılılar Sirius diyor ya daha doğular, Türk'lerin Çoban Yıldızı, Ortadoğu'nun da Zühre yıldızı. Cenab ı Hak onu yıldız ediyor. Onun tövbesinden dolayı.

Hz. Mevlana Allah u Alem oraya atıfta bulunuyo burdan. Diyor ki Cenab ı Hak bir kadın kötü bir iş yüzünden yüzü sarardı da Allah onu çarptı da zühre yıldızı yaptı. O pişman oldu. Yaptıklarına pişman olunca Cenab ı Hak onu yıldız haline getirdi. Allah'ın tövbesini kabul ettiğinin en aşağısı yıldız oldu. O öyle bir Allah. 'Bir kadını zöhre yapmak çarpmaktır da toprak olmak, balçık kesilmek, çarpılmak değil midir a inatçı? Allah çarptı onu, Zühre yıldızı yaptı. O çarpılmak oldu da sen aşağıların aşağısı oldun ya sen hayvandan daha aşağı oldun. O çarpılmak değil mi? Sen haramlara daldın ya nefsine uydun ya nefsinin oyunlarına kandın, nefsinin oyunlarına kanınca Cenab ı Hak demedi mi 'Ben sizi ahsen i takvim üzerine yarattım ama siz nefsinize uyarsanız hayvandan daha aşağı mahluk olursunuz.' E, bu çarpılmak değil de ne ki? 'Can seni güzelim gökyüzüne götürürken, sen tutmuşsun aşağılarda balçık kesilmişsin.' Allah seni bu alemden kurtarmak ister. Allah seni bu alemde istemez. Sen ey nefis! Rabbine mutmain olarak dön. Allah senin mutmain olarak dönmeni ister ve Cenab ı Hak senin her an miraç halinde olmanı ister. Namaz müminin miracıdır. Neden namazı terk edersin? Neden namazın miraç olmasın? Oruçlunun nefesi Cenab-ı Hakka misk ü amber gibi olur. Neden oruç tutmazsın? Kim Allah'ı zikrederse Allah da onu zikreder. Allah'ın seni zikretmesini istemez misin? Allah'ın zikrettiği balçıkta yaşar mı? Allah'ın zikrettiği karanlıkta kalır mı? Allah'ın zikrettiğine biz, aşağıların aşağısı diyebilir miyiz? Cenab ı Hak kendisine muhatap alırken kim beni zikrederse ben de onu zikrederim derken sen onun zikrine neden sırtını çevirip de hayvandan daha aşağı bir mahluk olursun? Sen onun zikrinden neden yüz çevirir de kendini aşağıların aşağısına atarsın.

Ey insanoğlu! Gafil olma. Allah'ı zikret. Gafil olma. Namaz kötülüklerden alıkoyar insanı. Namazını dosdoğru kıl. Gafil olma. Zekatını düzgün hesapla. O para Allah'tan sana bir emanet, bir imtihan olarak geldi. Zekatını hesapla. Verilecek olan yerlere ver. Cimrilerden olma. Ey insanoğlu! Hac sana farz kılındı. Nereye kadar mal toplamak için uğraşacaksın. Haccını yap, haccını yap! Günlük sadaka ver. Cömertlerden ol. Birisinin sıkıntısını gider. Birine faydalı ol. Sizin en hayırlınız, etrafına zarar vermeyeniniz buyurdu. Hiç olmazsa zarar verme. Aşağıların aşağısına düşme. Seni halife yarattı. Seni kendine benzer yarattı. Adem'i kendi suretinde yarattım dedi. Onun surettine uygun yaşa. Onun suretine uygun yaşa. Onun suretine uygun yaşamak, onun ahlakıyla ahlaklanmak. Neden onun ahlakıyla ahlaklanıp da

yücelere doğru kanat çırpmazsın? Sen bu toprağa ait değilsin. Topraktan yaratıldın. Bu beden toprağa ait. Sen, Cenab ı Hak kendi ruhundan üfledi sana. Kendi nurundan verdi. Kendi ruhundan üfledi. Sen kendini bu âleme ait kabul etme. Vur tekmeyi ayağını yere doğru, yukarılara doğru yüksel. Allah'ı zikret. Günahlarından tövbe et. Aşağıların aşağısında durma ve bir günahı işleyeceğim diye de uğraşma. Günah işlemek için gayret sarf etme. Bu ne ahmaklık! Günah işlemek için gayret sarf ediyor. Bu ne körlük! Günah işlemek için koşuyor. Nereye koştun. Nereye koştun? Günaha koştun. Aşağıların aşağısına doğru gidiyorsun. Her günah işlemen, aşağıların aşağısına doğru gitmen. İnsanlar Allah'a koşacaklarına, günaha koşuyorlar. Cenab ı Hak diyor ki 'Ey insanlar! Allah'a koşun. Dönüşünüz ancak onadır. O zaman Allah'a koş. Günaha koşma. Günaha koştuğun müddetçe, aşağıların aşağısına doğru gideceksin. Yapma, yapma! Cenab ı Hak tabiri caizse açmış kollarını, bana koşsun diye bakıyor. Senin annenden de şefkatli. Senin babandan da şefkatli. Senin kocandan da şefkatli. Senin karından da şefkatli. Senin çocuğundan da şevkatli. Sen annene anneciğim özür dilerim desen, kibirlilik yapar kafasını çevirir senden. Baba yapma etme ya ben bir yanlışlık yaptım, özür dilerim dese git benim böyle oğlum çocuğum yok der.

Kibirli insanlar! Kadın kocasından özür diliyor adam kendisini zannediyor ki Kaf Dağı'nda dolaşıyor. Firavunlaşmış gönlü. Gönlü Firavunlaşmış. 'Eşleriniz sizden özür diler geri dönerse, aleyhlerinde yol aramayın.' ayeti kerime duruyor. Gönlü Firavunlaşmış. Kadıncağız özür diliyor, yok dönmüyor ona. Erkek özür diliyor kadından, kadın affetmeyeceğim diyor. Gönlü Firavunlaşmış. Allah öyle değildir. İnsanlar nasıl ilahlık yapıyor bak. Allah 'Kim tövbe ederse tövbesini kabul ederim.' diyor. Cenab ı Hak tövbe edenlerin tövbesini kabul edeceğini beyan ederken, insanlar özür diliyorlar, insanlar özürleri kabul etmiyor. Allah diyor ki 'kim beni zikrederse ben onunlayım.' Ne kadar şefkatli, merhametli. 'Kim tövbe ederse, tövbesini kabul ederim. Ey Habibim sana benden sorarlarsa de ki onlara, onlar dua ettiklerinde, dualarını kabul ederim, yakinim.' Sen nerde dolaşıyorsun ey insanoğlu! Gitme aşağıların aşağısına. Gitme uzaklara. Batırma kendini. Kendini batırma! Dön, ona yönel. Dön, ona doğru koş. Dön, senden para istemiyor. Namazını kıl ya, orucunu tut, ahlakını güzelleştir. Ahlakını güzelleştir! Çocuklarınıza iyi örnek olun. Ahlaklarınızı güzelleştirin. Evlerinizini cennet bahçesine çevirin. Evlerinizde kötü sözler kullanmayın, yanlış kelimeler kullanmayın. Anne babalar, çocuklarınzın yanında kavga etmeyin. Çocuklarınızın yanında kötü sözler kullanmayın. Çocuklarınızın yanında yanlış, nahoş şeyler yapmayın. Çocuklarınızın yanında namaz kılın, oruç tutun, Allah'ı zikredin. Çocuklarınızı namaza, zikre, oruca alıştırın.

Eşlerinizi namaza, zikre, oruca alıştırın. Yapmayın, kendinizi ve çocuklarınızı ateşe atmayın! Kendi ellerinizle ateşe atmayın. Cenab ı Hak, sizi kendi katına yükselenlerden olasınız istiyor. Bu, farzları yerine getirip, nafilelerle Allah'a yaklaşıp, Allah'ı sevmek. Allah bizi onlardan eylesin.

'Can seni güzelim gökyüzüne götürürken, sen tutmuşsun aşağılarda balçık kesilmişsin.' Aşağılarda balçık kesilme, tövbe et kurtul. 'Akılların bile kıskandığı öyle bir varlığa, şu alçak yüzünden çarptın gitti.' Akılların hayal edemeyeceği, tasavvur edemeyeceği onvarlığa, Allah'a ihanet etme, nankörlük etme, sırtını dönme. Rabbim bizi muhafaza eylesin. 'Şimdi bir dikkat et de gör. Şu kendini çarpışın nasıl şey? Bu, öbür çarpılmaya karşı pek, hem de pek aşağılık bir çarpılış.' Şimdi kendini bir tefekkür et şimdi, al kendini karşına, kendini bir hesaba çek. Sen neler yapmışsın, ne halt işlemişsin, ne aşağılık işlerle iştigal etmişsin, bir gör. Allah seni affetsin inşallah. Hakkınızı helal edin. Geceniz hayırlı olsun inşallah. Selamünaleyküm.

https://youtu.be/fUCS23Z2_08

MESNEVİ-İ ŞERİF 544-549. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Himmet atını yıldız bilgisine sürdün de meleklerin secde ettiği ademi tanımadın."

Gayretini, kuvvetini, bu pozitif ilimlere, fizikti kimyaydı, astronomiydi, bu kadar bunlarla uğraştın, bütün gayretini kuvvetini oralara verdin ama manaya bakmadın. Kur'an'a bakmadın. Sünnet i Resulullah'a o kadar gayret etmedin. Nefisle mücadelene bakmadın. Adem'in yolunu tutmadın. Peygamberlerin yolunu tutmadın. Kendince nazari ilimlere sarf ettiğinin, sarf ettiğin kadar, manevi ilimlere zaman ayırmadın.

"A hayırsız evlat! Sonunda Adem oğlusun sen. Alçaklığı niceye bir yücellik sanacaksın."

A hayırsız evlat, sen Ademoğlusun. Sen insansın. Sen bu aleme halife alarak yaratıldın ve sana Cenab ı Hak bütün isimleri öğretti, dercetti. Senin kalbinde Cenab ı Hakk'ın bütün Esmayı sıfatının ilmi var. Senin kalbinde hakikatin, hakikatin, hakikatinin ilmi var. Cenab ı Hak bilinmekliği istedi, bunun için yarattı. Senin kalbinde bilinmeklikle alakalı harita mevcut. O yol senin içerisinde var. Bu yol peygamberlerin yolu. Allah peygamberleri ile kitapları ile bu yolu sana anlattı. Sen ne diye esfel i safilinde dolaşıyorsun! Sen ne diye kur'an ve sünnetin dışında bir yol tutuyorsun! Sen, ne diye şeytanın peşine sürüklenmişsin, heva hevesinin peşine sürüklenmişsin, sen şehvetinin peşine sürüklenmişsin! Aklın şehevi arzularla donanmış, körelmiş! Senin yolun o değil! Ne zamandır alçaklığı niceye bir yücelik sanacaksın? Sen o şeytaniyeti ne zamana kadar yücellik zannedeceksin? Sen haramiyeti ne zamana kadar yücelik zannedeceksin? Sen aslında cehalet olan

kur'an ve sünnetin dışındaki düşünce ve yaşantıyı ne zamana kadar yücelik zannedeceksin. Şeytan senin gözünün önüne perde çekmiş. Sen şeytanın perdesine bakmaktasın. Eğer şeytanın sana tuttuğu aynaya bakarsan sen devsin. Ama sen mü'min bir aynaya bakarsan cücesin. Senin aynan şeytan olursa seni dev gösterecek. Ama senin aynan, senin mirengi noktan kur'an sünnetse seni cüce gösterecek. Sen esfel-i safilinde dolaşırken, şeytan seni hakikatin hakikati olarak gösteriyor.

Ebu Cehil'in önceki künyesi Ebul Hikemdi. Ne zaman Muhammed i Mustafa(s.a.v.), peygamberlikle müjdelenince, onun Ebu Cehil olduğu çıktı meydana. Sen ne zaman kur'an ve sünnete uyarsan, senin esfel-i safilinde olduğun çıkacak meydana. Aslında gözünün körlüğü, kulağının sağırlığını, o zaman göreceksin. Şimdi görmüyorsun. Sana bir uyarıcı, sana bir nasihatçı lazım. Onu dinlersen kendini göreceksin. Onu dinlemezsen, kendini görmeyeceksin. Hala da kendin, kendi akılsızlığını, kendi imansızdığını, kendi islamsızdığını doğru göreceksin. Ya hocam, bu zamanda da şimdi başörtüsü helal olur mu! Neden, Allah saçla mı uğraşıyor? Senle uğraşıyor ya dedim. Senin kaşınla uğraşıyor ya. Evet saçla uğraşıyor. Senin kaşını büyütmüyor, saçını büyütüyor. Uğraşıyor dedim. Senin kirpiğini büyütmüyor. Aynı, uğraşıyor. Baktı! Kirpiklerinin büyüdüğünü düşünüyor musun dedim. Tefekkür et. Kirpiklerin, saçın gibi büyüseydi? Uğraşmış seninle. Seni ahsen-i takvim üzerine yaratmış.

" Ne vakte dek dünyayı zaptedeceğim, varlığımla şu dünyayı dolduracağım diyeceksin?"

Bu dünya hırsı ne? Bu mecaza duyduğun muhabbet ne? Bu dünya için bu kadar hırsın ne? Hani ilk sahibi? Hani en zengin Karun nerde? Hazinesi ile beraber batırıldı. Hani Vehbi Koç nerde? Hani Sakıp Sabancı nerde? Ne götürdü yanında? Baban ne götürdü yanında? Deden, ninen ne götürdü yanında? Gidiyorum, bakıyorum dedemin evine, köşede yıkılmış taş taş üstüne kalmamış. Diyorum ki Allah Allah ya! İnsanlar buna sahip olmak için neler yapardı. Yıkıldı. Dedem yanında götürmedi. Annem yanında götürmedi. Kimse yanında bir şey götürmüyor. Kimse götürmüyor. Harama düşmene gerek yok!

"Dünya baştan başa karla dolsa, güneş bir baktı mı hararetle hepsini eritir gider."

Tefekkür et, hayal et. Dünya karla da dolsa güneş çıktı mı eritir gider. Hakikat kalır. Hepsi de yürür gider. Maldı, mülktü yürür gider. Sen dünyaya yüzünü dönme. Yüzünü Allah'a dön.

"Allah o vezirin yaptığı kötülüğü de onun gibi yüzlercesinin kötülüğünü de bir kıvılcımla yok ediverir."

'Ey oğul! Sana bir şey söyleyeceğim, beni iyi dinle. Buyur Ya Resulallah. Sana bir şey söyleyeceğim, iyi dinle. Buyur Ya Resulallah. Sana bir şey söyleyeceğim, iyi dinle. Buyur Ya Resulallah. Bütün dünyadaki insanlar toplansa, sana kötülük yapmaya kalksa, Allah müsaade etmedikçe, sana kimse kötülük yapamaz. Bütün insanlar sana iyilik yapmak için toplansa, Allah izin vermedikçe sana kimse iyilik yapamaz.' Kim kötülük örerse örsün, Allah'ım bir kıvılcımı, o kötülükler yok ediverir. Kim tuzak kurarsa kursun, Allah tuzak kuranların tuzaklarını bozar. O tuzak bozucudur. Sen tuzak kurarsın, o tuzağı bozar Allah. Sen Allah'a yaslan. Sen Allah'a güven. Sen onun yolundan git. Onu zikret. O tuzak bozucuların en hasıdır.

"O hayal kuruşları tutar. Hikmet haline getirir. O zehirli suyu şerbete döndürür."

Sen bakarsın birisi tuzak kuruyor. İsterse o tuzağı bozduğu gibi o tuzak kuranı da hayra çeviriverir. Herkesi günah işleyici görürsün. Onların kalplerine ilham eder, onların günahlarını hayra çeviriverir. Tövbe eder. Cenab ı Hak tövbe kapısını açarsa, zehirli şerbet tatlıya döner. Yapmış olduğun yanlışlıklar, tövbe edersen hayra döner. Cenab ı Hak onları hayra döndürür. Allah bizi onlardan eylesin inşallah. 550'den devam edeceğiz.

El Fatiha maassalavat.

https://youtu.be/4e69O2Bu1C8

MESNEVİ-İ ŞERİF 550-552. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"O işkiller koparan, zanlar türeten şeyleri tam inanç eder; kin sebeplerinden sevgiler bitirir. İbrahim'i ateş içinde besler, yetiştirir; korkuyu can eminliği yapar. Onun sebep yakıcılığından sevdalara düşmüşüm; onun hayallerine dalmışım da Sofestai kesilmişim."

Bir şeyden şüphelenir siniz. Eğer şüphelenme doğruyu bulmak içinse, sizin o işkilinizden, o şüphenizden hakikate ulaşırsınız. Hatta bu hakikatin de hakikati var der, zanna düşer daha da hakikatine doğru yürürsünüz ve o şüphelendiğiniz, sizi işkillendiren, bu noktada zan olarak gördüğümüz şeyler, bir bakmışsınız ki sizi hakikate doğru götürmüş. Sizin kalbinize o olumlu şüpheyi veren Allah'tır. O olumlu şüphe sizi doğruya doğru götürecektir. Şüphe vardır insanı, Allah muhafaza eylesin, olumsuzluğa götürür ama pozitif şüphe o kimseyi olumluluğa doğru götürür. 'İbrahim'i ateş içinde besler, yetiştirir.' Hani o kimse imanını yaşarken, imanına koşarken, o kimse 'iman ateşten bir kor, ahir zamanda elinde tutanın eli yanacak, atan dinden imandan olacak' der hadis-i şerifte. İşte iman eden kimseyi, kur'an ve sünnete koşan kimseyi, Cenab ı Hak o kor ateşler içerisinde besler büyütür. Bütün şeytan, şeytanlaşmış olan insanlar, deccal, deccallaşmış olan insanlar, iman ehlini ateş cenderesine alırlar. İman eden toplulukları ateş cenderesine almak ister ve o topluluklar o bireyler o cemaatler, o ateş çemberinin içerisinde, o zorluklardan beslenerekden büyürler. Müslümanı, mü'mini büyüten şey, o sıkıntılara göğüs germek, o mücadelenin içerisinde, o çileyi bir şekilde çileden kaçmadan, o mücadeleye devam etmektir. Mü'mini büyüten, mü'mini pişiren şey bela ve musibetlere ve sıkıntılara

karşı metin durmaktır. O yüzden İbrahim'in yolunu seçenler, başlarına gelecek olan bela, sıkıntı, müsibet, dert, gam, kasavet, her ne var ise bunlarla mücadele ederekten, bunlara göğüs gererekten büyürler. O çünkü bela ile musibet ile sıkıntılara sabrederekten beslenir, imanı kemale erer.

'Korkuyu can eminliği yapar.' O kimse Allah'tan korkmaya başlar. O kimse Allah'tan uzaklaşma korkusu yaşamaya başlar. Önce Allah'ın azabından korkar. Önce Allah'ın cehenneminden korkar. Bir müddet sonra onun korkusu renk değiştirir. Artık Allah'tan uzak düşme korkusu o sevgilinin kaşının çatılma korkusu yaşamaya başlar ve o korku onun can eminliği olur ve o kimse kendince öylesine korkar ki kılı kırk yarar. Kılı kırk yarması, bir müddet sonra cehennem korkusu değildir. Dosttan uzaklaşma, dost ile beraber sohbet edememe korkusudur. 'Onun sebep yakıcılığından, sevdalara düşmüşüm.' O hale gelir ki o kimse, Cenab ı Hak ortadan sebepleri kaldırır. Avam sebepler dairesinde yürür. Sebebe bakae avam. Avamın imanını da islamı da avamın hakikati de sebebe dayalıdır ama hasın imanı sebebe dayalı değildir. Orta yerde sebep olmasa da Allah'ın onu yapacağına inanır. Sebepsiz Cenab ı Hakkın rızıklandıracağını, sebepsiz Cenab ı Hakkın hidayet edeceğini, sebepsiz Cenab ı Hakkın koruma altına alacağını, sebepsiz Cenabı Hakkın onu hıfz ı muhafaza edeceğini, sebepsiz Cenab ı Hakkın istediğini istediği gibi yapacağını bilir. O yüzden Hazreti Mevlana 'onun sebep yakıcılığından, sevdalara düşmüşüm' der. Aslında mana açısından bakılacak olursa, kur'an kendilerince sebebe dayanan akıllıların akıllarını ortadan kaldırır. Aslında din, sebebe dayanan insanların sebeplerini alır ellerinden ve sebeplerini yakar Cenabı Hak ve o sebebi gören kimse, imanını kemale erdiremez. İşte 'onun hayallerine dalmışım da Sofestai kesilmişim'. Bu noktada Allah'ın tabiri caizse hayallerine dalmışım. Sofestai kesilmişim der, bu hayale dalıp Sofestai kesilmeyi inşaallah önümüzdeki hafta geniş bir şekilde size anlatayım. Burayla alakalı sohbet edeceğimi söylemiştim. 'Onun sebep yakıcılığından sevdalara düşmüşüm.'

Onun sebep yakıcılığından sevdalara düşmüşüm, onun hayallerine dalmıştım da Sofestai kesilmişim. Onun sebep yakıcılığından, sebep yakıcılığından sevdalara düşmüşüm, dalmışım. Sebep yakıcılığından, ortadaki bütün sebepleri yakmış. Aklının dayanacağı bütün sebepleri yakıyor. Duygularının dayanacağı bütün sebepleri yakıyor. Gördüğün bütün her şeyi yakıyor. Bildiğin her şeyi yakıyor ve bir Sofestai haline getiriyor. Sofestai, şüphe. Yunan felsefesinde Sofestai şüphe. Aslında Yunan felsefesinde bir kısmı şüphe olarak bakmış, bir kimse aklı reddetme olarak bakmış, bir kısmı ise gördüğü her şeyi bir hayal olarak görmüş. Her şey hayal ve her şey hayal ise ve aklımız da hayal. Aynı Sofestai düşüncesinde olanlar, aklımızla biz bunu

algılayamayacaksak, anlayamayacaksak ve aklımızın aklımızca anlamaya ve algılamaya çalıştığımızda aklımızın dayandığı sebepleri yakıyorsa ve aklımızı padişahlaştıracak, ilahlaştıracaksak bütün sebepleri orta yerden kaldırıyorsa işte bu sufilerin tenzihidir. Her şeyi o gibi görürken o değildir demektir. Aslında an be an yaklaştığını hissedersin. An be an göreceğini düşünürsün. Her semada onunla vuslatın sonuna ereceğini düşünürsün ve her çarkedişte Allah dersin. Artık nefes bitecek, artık sonsuzluğa doğru yürüyüş olacak, artık bir daha geri dönüş olmayacak ve sen son adımını atıyorsundur. Senin son Allah değişindir ve son tecelliyattır. Bitmiştir artık. Ordan geri dönmeden, uçsuz bucaksız, onun sıfatlarının içerisinde yok olup, hiçliğini görüp, ona doğru yaklaştıkça yaklaşmak, yaklaştıkça yaklaşmak, yaklaştıkça yaklaşmak, gördüğün bütün sıfat ve enfalin tecelliyatından kurtulup, zatullahın uluhiyetinde yol yürümek var iken sebepler bir bir yanıp bir bir düşerken sen son merhale, son nefes derken, dersin ki varmış daha zaman. Çark bitmiştir. Her şey toplanmıştır. Perdenin arkasındakiler perdeyi dürüp atmıştır kenara. Sen yine de yeniden bir perdedesindir. Yeniden bir hayrettesindir. Yeniden göğsünde bir el durdurmuştur seni. Yine sen bir adım kaldı, bir nefes kaldı, bir yudum kaldı, bir lafza kaldı, bir an kaldı dediğinde bir el seni başka bir perdeye götürmüştür. Bu artık uçsuz bucaksız bir tik taktır ve sen her nefeste kavuşmayı arzularken, bir nefes daha beklersin. Bir nefes daha beklersin. Bir nefes daha beklersin. Bir nefes daha beklersin. Ha bu dalga alacaktır seni ha öbür dalga alacaktır seni, ha bir daha vuruştur. Bu son vuruştur. Bu son Allah deyişindir bu alemde. Bu son defa bekleyişindir. Bu son defa hasretindir. Bu son defa duruşundur. Gel sözü gelecektir sana. Dön sözü gelecektir ama bir bakarsın ki başka bir hayrete geçersin.

Başka bir perdedesindir. O değildir. Ne güzeldir değil mi Sezen'in söylediği: 'Dün gece hiç tanımadığım bir kimseye, sırf sana benziyor diye merhaba demişindir.' Ona benzer çünkü her şey. Onun kokusu vardır her şeyde. Onun tecelliyatı vardır. Onun yüzü vardır. Onun cemali vardır. Yaklaştıkça yaklaşırsın. Odur. Koştukça koşarsın, odur ama tam yakın olduğu zamanda o değildir ve dersin ki ne güzeldir o şarkıyı mırınırdanırsın kendi içinden. Dün gece hiç tanımadığım bir kimseye sırf ona benzedi diye merhaba demişindir ve yine beklersin sen. O yeniden gelecektir. Bir an yine vuracaktır. Yine bir perdede, yine bir perdede, yine bir perdede. Yine bir dalgada. Bu dünya, bu alem bir dalga gibidir artık. Her şey deniz gibidir senin gözünün önünde ve her şey bir dalga vuruşundan başka bir şey değildir. Baktığın her şey bir deryanın içerisinde bir dalga vuruşudur. Kah kendini görürsün o deryanın içerisinde, o zerrenin içerisinde, her şeyde. Vuran senden sanadır. Kâh dersin ki bu ben değilim, bu odur, vuran ondan ona olur. İşte

ister kesrette vehdet de sen, ister vahdette kesret de, ister Hazreti Pir gibi ben onun hayallerinin Sofestaisi gibiyim de, istersen onu hayallerinin içerisinde bir zerre gibi gör kendini. Eğer onun hayalinde hayal isen sen, onun hayalinden tat al, lezzet al hayalinin içinde kal, aman hayalinden dışarı çıkma dersin. Oysa hayalinden dışarı çıksan da onun hayalidir amma velakin hayalden hayale geçilir. İşte bu tam bir Sofastai olmaktır. Bu tam bir akılsızlıktır. Bu tam aklın çürümesidir. Bu tam bir aklın bu noktada çiğnenmesidir. Çünkü sebepler kalmamıştır senin için. İnanmak için dahi sebebin kalmamıştır senin. Herkes inancına sebep arar. Senin için inanmanın bir sebebi yoktur artık. Senin için inanmanın, iman etmenin bir sebebi kalmamıştır.

İşte bu halle hallenmektir kesrette vahdet, vahdette kesret. Bir perdesidir, bu noktada bir dalgasıdır. Bunu bir tek perdeden anlatmak, bir tek dalgadan anlatmak, bir tek boyuttan anlatmak da mümkün değildir. Bu boyuttan boyuta geçmek, bu kesretten kesrete, bu vahdetten vahdete, bu perdeden perdeye, bu halden hale, hayretten hayrete geçmektir. Artık senin gözünün önünde, onun tecelliyatından başka bir şey yoktur. Geri kalan hepsi de ruhumuzdur, rumuz! Hepsi de birer nedir? Senin arkadaşındır. Senin dostundur. Adı Ahmet'tir, adı Mehmet'tir, senin eşindir, senin çocuğundur. Rumuzdur herşey senin için artık. Sen o aleme yabancısındır artık. Oralı değilsindir sen. Sen orda durmak istemezsin. Dersin ki her şey rumuz, her şey. Her şey bir sembol. Bu alem bir sembolden ibaret. Bu alem rumuzdan ibaret. Adını ne koyarsan koy. Adını ister harflerle, ister sayısal rakamlarla koy. Sayısal rakamlar zor gelmiş insana. Hepimize bir sayısal rakam konsaydı, ilk yaradılana bir deseydik, sayabilir miydik yaradılanları? Sayamazdık. Hepsini bir yaparız, Adem ederiz, hepsini bir yaparız melek ederiz, hepsini bir ederiz şeytan ederiz, hepsini bir ederiz Resul ederiz, hepsini bir ederiz veli ederiz, hepsini bir ederiz ağaç ederiz, hem seni bir ederiz meyva da ederiz. İsimdir, semboldür, başka bir şey değildir. Bu alem, bir sembollerin ibarettir. Gördüğün her şey, semboldür ama gördüğün herşeyde onun tecelliyatı vardır. Onun tecelliyatı olan bir şeyi yok görme. Onun tecelliyatı olan bir şeyi de yok görme. İşte bir Sofestai yaşamaktır bu. Bir Sofestai bu. Dilimi mazur görün, bu Hazreti Pir'in dili. Benim çok hoşuma gider bu. Bir So festai gibi yaşamak!

Hani, Hz. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin diline çevirelim. Der ya 'dünya hayatı, bir yolcunun ağacın altında gölgelenmesi kadardır, gölgelenmesi gibidir.' Bir yolcusun, ağacın altında gölgeleniyorsun, yolcusun. Ağacın altında gölge. Gölgedesin gölge! Dünya hayatı, ağaç gölgesi. Ağaç ne acaba? Ama dünya hayatı ağaç gölgesi. Gölgeyi düşünebiliyor musunuz? Güneş herhangi bir taraftan vurur, uzar kısalır. Gölgedir halbuki.

Gölge uzasa ne olacak, gölge kısalsa ne olacak? Gölgeyi uzat uzatabildiğin kadar, gölgeden ibaret değil mi? Hz. Allah da gölgeyi uzattı demez mi ayet-i kerimede? Hazreti Pir de o ayeti almaz mı? 'Allah gölgeyi uzattıkça uzattı da uzattı der. Düşünebiliyor musunuz, Hazreti Pir'e hayat ne kadar uzun gelmiş ve diyor ki 'Allah gölgeyi uzattıkça uzattı.' Yani benim bu dünya sürgünümü uzattıkça uzattı. Biz baktığımızda seksen yıllık ömür, ne kadar kısa bir ömür gibi geliyor. Uzun bir ömür gibi geliyor veya kimisine kısa geliyor. Hz. Pir de diyor ki 'uzattıkça uzattı.' Usanmış dünyadan, usanmış sembollerin içerisinde durmaktan, usanmış! Diyor ki 'uzattıkça uzattı' Haklarınızı helal edin. Sürç-i lisan ettiysek affola.

El Fatiha maassalavat.

https://youtu.be/CVPrPFXGEFo

MESNEVİ-İ ŞERİF 553-560. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Vezir kendiliğinden bir başka düzen kurdu. Öğüdü bıraktı, halvete girdi."

Haa, halvete giriyor!) Vezir herkese öğüt veriyordu ya. her topluluğa ayrı ayrı öğütler veriyordu. Önce risaleler yazdı. Yazmış olduğu risalelerin hepsi de farklı farklıydı. Her topluluğa farklı risale yazdı. Ardından her topluluğa farklı öğütler verdi. Bir tarafa dedi ki yiyiniz, içiniz israf etmeyiniz, öbür tarafta dedi ki yemeyin içmeyin. Bir tarafta dedi ki başka türlü, başka bir tarafta başka türlü dedi. Şimdi de öğüdü bıraktı halvete girdi. 'Halvet', bir sufi eğitiminde dervişin, sufinin, bir yere kapanıp orada kendince bol bol ibadet edip, Allah'a yakınlaşma gayreti. Bu peygamberlerin de sünneti. Musa aleyhisselam malum otuz yıl Tur u Sina'da halvete girdi. On yılda on gün daha otuz gün on gün daha ilave edildi. Kırk gün Tur u Sina'da halvet etti. Tabii onunla beraber yanında inananlar da vardı. O, kırk gün neticesinde Cenab ı Hakkı görmeyi arzuladı. Halvet çünkü yakınlaşma. Yakınlaşmanın neticesinde, yakınlaşma yakınlaşmayı yakınlaşmayı yakınlaşma… Dedi ki seni görebilir miyim? Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri de peygamberliğinden, peygamberliğinin ona tebliğinden önce ve tebliğden sonra da Hira Dağı'nda halvetleri vardır. Sekiz günlük, dokuz günlük, on günlük. En uzun ondört günlüktü halvetti. Peygamberlik ilan edildi, beş altı ay geçtikten sonra bir daha halvet yapmadı hiç. Taa, Medine'yi Münevvere'ye hicret edinceye kadar. Oruç farz olunca, Ramazan'ın son on gününde itikaf etmeye başladı. Halvet bu manada sufilerin Allah'a yakinlık meydana getirmek

için yakin olmak için kendilerini bir hücreye kapatıp devamlı orada ibadet ve zikirle haşır neşir olmaları. İşte vezir kendisini böyle bir halvete kattı.

"Ona bağlananları özlem ateşine attı. Halvet tam kırk gün, elli gün sürdü."

O normalde, ona bağlı olanlar da ona hasret ateşine tutuştular. O kendisini kırk gün, elli gün halvete attı. Tabii halvetin en uzun günü bu manada Musa aleyhisselam kırk gün kaldığı için ayetle tespit edildiğinden, kırk gündür ama Sünnet i Resullah'a uyanlar için halvet on gündür. En fazlası yirmi gündür, o da Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri öleceği sene yirmi günlük itikaf etmiştir. Bir rivayet daha var. Hani bir sene itikafı terk etmek zorunda kaldı ya, mübarek eşleri de çadır kurdular. Bir birisi kurdu, ardından biri, öbürü de kurdu, ardından öbürü de kurdu, öyle olunca baktı ki eşleri de çadır kurmuş, itikafı kendisi terk etti. Onlara da terk ettirdi. Böylece kadınların mescitlerde, camilerde itikaf etmesi yasaklandı. Kendisi terk edince bir rivayette, bir dahaki sene yirmi gün girdi. Terk ettiği senenin, yedi gün falan terk etti, o senenin yedi gününü o sene Muharrem ayının ilk on gününün son yedi gününde yaptı. Bunu sufiler, gerekirse buna devam edebilirler. Ramazanda itikafa giremeyenler, Muharrem'in son on gününde, Muharrem'in ilk on gününde veya ilk onun yedi gününde, sünnettir, yedi gününde, girebilirler. Onun, son yedisinde aşure akşamı çıkarlar. Halvet budur. Ammavelakin, asıl halvet haramdan, maleyaniden uzak olmaktır. Hani Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri hicret bitmiştir. Hani hicret kapanmıştır ama hicret haramlardan uzak durma, haramdan helala hicrettir der ya bunun gibi halvet bu manada aslında öz olarak, maleyaniden uzak olmak, heva ve hevesin isteklerinden uzak olmak, şeytanın bize vesvese ile yaptırmak istediklerinden uzak olmak, her türlü haramdan uzak olmak. Asıl halvet bu.

"Halk ona özlem besleyerek deli divane oldu; onun halinden, onun sözlerinden ayrıldılar, onun tadından mahrum kaldılar da çıldırdılar."

İnsanda böyle mecazi bir sevgi olursa, mecazi bir aşk olursa, şeytan ona karşı olan meyli arttırır. Şeytan ona karşı olan meyli arttırınca, insanlar o muhabbeti, o sevgiyi hakikatten zannederler. Hani Tarkan için ölüyor ya millet, onu hakikatten zannediyor veya bir şarkıcı için, bir futbolcu için ölüyor ya onu normalde hakikatten görüyorlar, deli oluyorlar ya onu görmek için, hani havaalanlarına gidiyor millet karşılamaya ve o sevgilerini de onlar hakikatten görüyorlar. İşte şeytan ve nefis kur'an ve sünnetin dışındaki bir muhabbeti körükler. İnsanlara bir bakarsınız, o sevilmeyecek bir şey için deli divane olmuşlar. Bir futbolcu için deli divane olmuş, bir şarkıcı için

deli divane olmuş. İşte x bir tiyatrocu için deli divane olmuş, x bir kur'an ve sünnetin dışındaki bir kimse için deli divane olmuş. Bunu şeytan bu vesveseyi verdirir. Hani önceden bir veli varmış ya. O veliyi çok sevmiş ordaki insanlar. Vefat edince günlerce üzülmüşler. Şeytan gelmiş, onlara demiş ki siz bu kadar çok seviyordunuz, gerçekten çok sevilecek bir kimseydi. Ee? Demiş ki şeytan onlara, gelin bunun bir küçük büstünü, heykelciğini yapın ve bunu odalarınıza koyun. Önce odalara, herkes evinin bir köşesine, o velinin, o saygın kimsenin bir heykelciğini yapmış. İlk putun, heykelciliğin çıkış noktası. Ardından şeytan işi arttırmış, demiş bu evde olması yetmez. Ya? Demiş ki şehrin ortasına gelip gidilen yerlerin ortasına koyun ki herkes ona tazim etsin, herkes onu hatırlasın, herkes ona saygı duysun. Böylece şeytan amacına ulaşmış. Her yere o zatın, geçmiş ümmetlerden oluyor bu, o zatın kimse heykelini dikmişler. İş o kadar artmış ki yatak odalarına bile koymuşlar o zatın heykellerini. Sokaklar, caddeler, şehrin giriş çıkışlarında, o zatın heykelleri, evlerinin köşesinde o zatın heykelleri. İşte bu zatın aydınlatması size devam etsin. Ya? Bu aydınlanmaya işaret olarak yanlarına mumlar yakın, çerağlar yakın. Yanlarına çerağlar yakmışlar. İşte bu iş o kadar artmış ki şeytan bu noktada hani ben senin mümin kullarını saptırıcı olacağım diyor ya, Allah'ın kullarına diyor ki ben senin kullarına saptırıcı olacağım. Cenab-ı Hak da diyor ki benim gerçek mü'min kullarımı sen saptıramazsın. Ama işte şeytani bir sevgi, şeytani bir muhabbet insanı bu noktada deli divane eder. Oysa mecazi olmayan, hakikate olan muhabbet, insanı deli divane etmez. Sahabe, Allah ve Resulünü severken, akılsız bir şekilde sevmiyorlardı. Muhabbetlerini ve sevgilerini kur'an ve sünnete bağlıyorlardı ve muhabbetleri ve sevgilileri ve aşıklıkları kur'an ve sünnet dairesindeydi. Kur'an ve sünnetin dışında değildi. Eğer bir sevgi, bir muhabbet, kur'an ve sünnetin dışına çıkarsa, o sevgi, o muhabbet hakikatte şeytanidir.

İşte o şeytani muhabbette insanlar kendilerince deli divane olurlar, üstlerini başlarını yırtarlar, kendilerini tırmalarlar, saçlarını başlarını yolarlar. Bu nefsine uyan bir kısım sufilerde de tecelli eder. O kimse zikrullah yaparken değişik hal ve hareketlere girer. Zıplar, titrer… Ona sorduğunuzda, o Allah'ı çok seviyordur ama! Kimisi Allah'ı çok sevdiğinden dolayı kur'an ve sünnetin dışında hal ve hareketlerin içerisine girerler. Hani bir kimse titremeye başlamış ya, Hz. Ömer radıyallahu anh hazretleri sormuş. Bu neden böyle tuhaf davranışlarda bulunuyor. Demişler ki ya emir-el müminin, bu Iraklı bir müslümandır. O bölgeden yani. Onun, bunun yanında Allah anıldığında bu böyle cezbe geçiriyor. Kaldırın bunu burdan der Hz. Ömer efendimiz. Onun üzerinde şeytanın tecelliyatını görüyorum der. Böylece

şeytani bir şey olur. İnsanların gözlerini büyülemek için insanları kandırmak için Vay Allah dediğinde titreyenler, Allah denildiğinde sesler çıkaranlar, aranızda bulunabilir bunlar, sohbet esnasında bir şey oldu, herkes ona karşı dikkatini çeker. Vay, hal geçirdi, cezbe geçirdi. Mühim adam! Allah muhafaza eylesin. Bunların hepsi de şeytanidir. Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri sohbet ederken, sahabe oturur siyim siyim ağlardı. Onlar da titreme yoktu. Onlar da böyle hımmm diye ses çıkarmak, sayha atmak yoktu.

Bir şeyh efendinin sohbetine gitmiştik, oturuyoruz. Sohbet, yemek yeniyor. Yemek yerken işte şeyh efendi bir kelam söylüyor. Ordan bağırıyor birisi, hımmmmm! Allah'ım Yarabbim diyorum kendi kendime. Olmadı işte bir şey daha söylüyor. Öbürkü bir sayha atıyor ordan, üstadımmmmm! Bir tane yeşil kavuklu, yeşil böyle uzun kavuğu var. Yeşil sarık, yeşil gömlek, aynı takım yeşil cübbe, yeşil şalvar. Her şey yemyeşil. O böyle bir sayha atıyor, yıkılıyor ortalık. Baktım, baktım, baktım. Dedim ki şeytan kol geziyor burda. Eğer sevgi kur'an ve sünnete dayanmıyorsa, orda şeytan kol geziyordur. Bunlar sufilerin içerisinde vartalardır. Varta, kendini bir yerde göstermek, kendinin bir şey olduğunu ima etmek, değişik sesler çıkarmak. Zikrullahın adabı belli. Zikrullah yaptıran kimse, esmayı vermiş. Nasıl: Hu, Hu, Hu… Esma bu. Birisi aradan mısır patlatır gibi hüü! Nefsine uydu, şeytan ona vesvese verdi. Esma'nın veriliş tarzına, tavrına, esmanın çekilme şekline, şemaline uymayıp kendince bir stil oluşturduysa, şeytan ona vesvese verdi. Nefsine uydu. Nefsine uydu! Herkes bitamam zikrullah yapıyor. Allah Allah Allah Allah… Birisi patlıyor ordan mantar gibi, nefsine uydu. Şeytan ona vesvese verdi. Dervişliğin adabının, erkanının dışında bir şey yapan, nefsine uydu. O cezbe değil, o şeytanın onun üzerindeki tecelliyatı. İşte bir veliye duyulan saf muhabbet kur'an ve sünnet dairesinde olmalı. Bir evliyaya, bir derviş kardeşe olan muhabbet, kur'an ve sünnet dairesinde olmalı. Kur'an ve sünnet dairesinin dışına çıkılmamaya gayret etmeli, özen göstermeli.

"Yalvarıyorlar, yakarıyorlar, ağlıyorlardı, oysa halvette, riyazatta iki büklüm olmuştu."

Dışardakiler yalvarıp yakarıyorlar ona hasretlerinden. O da riyazatta içerde iki büklüm oluyor. Riyazatın öyle hali vardır ki içerde yeme içme yeri değildir itikaf yeri. Eğer bir kimse sufi disturları dairesince itikafa girecekse, yağlı, etli, hayvansal gıdalardan uzak durur. İtikafta doyuncaya kadar yenmez. İtikafta ölünceye kadar yenmez. İtikafta ölmeyecek kadar yenir. İtikafta uyunmaz. Uyunmaz derken bütünüyle değil, uykuda geçirerekten bir itikaf olmaz. Bizim itikafımızda dergahımızın adabıdır. Adam bir gün içerisinde

günlük virdini çeker. Ardından yetmiş bin tevhid bitirir. Normal şartlarda yetmiş bin tevhid, onaltı-onyedi saatte biter. Birinci gün onaltı-onyedi saatte biter. İkinci gün onsekiz saate çıkar, ondokuz saate çıkar. Neden? Yorar insanı içersi. Üçüncü gün yetmişbin tevhid yirmi saatte çıkar. Eğer bir derviş disiplinliyse, uykusunu da disiplin etti, boş boş oturmadı, zikrullahını bitamam disiplin etti. Bak birinci gün onaltı-onyedi saatte, ikinci günü onsekiz saatte, üçüncü günü de yirmi saatte anca bitirir dersini ama bir sufi ile karşılaşmıştım. İşte bilmem kaç bin tane işte Allah ismi çekiyor. Dedim nasıl çekiyorsun bunu? Nasıl yani dedi. Dedim basbayağı. Yani her gün bunu dedim çekmen mümkün değil. Dedim itikafa hani girmemiş bir kimse olmuş olsam, belki diyeceğim ki çekecek. İnsanın ikinci günü dili ağırlaşır. Dilini hareket ettirmekte zorlanırsın. Üçüncü gün dilin var mı yok mu diye bakarsın. Bir kontrol edersin. Üçüncü gün dilini kontrol edersin var mı yok mu diye ama bu arkadaş bana dedi ki ya biz dedi tesbihi alıyorlarmış imamiyetinden Allah, yarısı gitti. Allah, bir yarısı daha gitti, yüz tane çekilmiş olurmuş. Dedim kim kimi kandırıyor ya! Öyle bir şey mi olur! Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri Sübhanallah Elhamdülillah Allahuekber derdi tesbihi bitirirdi. Saydı otuzüç tane. Otuziki değil, otuzdört de değil, otuzüç tane. Tek tek. Dedim tek tek çekilir. Oturacaksın, la ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah….. Aynı zamanda da kalbini çalıştırmak istiyorsan, kalbe oturmasını istiyorsan, nakşibendilerin adabını da yapacaksın. Ne yapacaksın? Bir nefes alacaksın, dil oynamayacak nefes aldığında. Başlayacaksın kalben la ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah…Yirmibir sefer kalp la ilahe illallah diyecek, tek nefeste. Bu, kalbi çalıştırma metodu. Nefes al yirmibir sefer tevhit çek, nefes al yirmibir sefer tevhid çek, nefes al yirmibir sefer tevhid çek, Nefes al, yirmibir sefer tevhid çek.

Aslında bu aynı zamanda da insanı uyanık tutar içerde, uyku bastırmaz çünkü insanı. Uyku bastığı anda hemen git burnuna su çek. İtikafta olanlar, gece vird çekenler, çok az da içinizde! Çok az! Dervişler, gece zikriniz çok az! Televizyona var, Twitter'a var, Facebook'a var, zikrullaha yok. Çok az! Oturacaksınız, bir derviş'in gece zikri olur. Gece zikirsiz derviş olmaz. On dakika, yirmi dakika da olsa gece zikrullah yapacaksınız. Herkes yatacak, el ayak kesilecek. Otur on dakika yap ya! Beşbin tevhit yapma, üçbin tevhit yapma, ikibin tevhit yap. Kalbi çalıştır. Dediğimi yap. Şimdi bile deneyin. Kim yirmibir sefer la ilahe illallah diyecek oturduğunuz yerden ve

böylece o kimse içerde dünya kelamı konuşmaz. Dünya kelamı konuşmaz. Üç gün beşeryüz çekerken üç gün içerisinde Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini görürse, sesini işletirse, geliyor derlerse, onunla alakalı bir işaret olursa, dördüncü gün onbin salavatı şerife çekecek. Beşinci gün yüzbin Lafza-i Celal, Ya Allah. Tesbihi alacak Ya Allah, Ya Allah, Ya Allah, Ya Allah, Ya Allah, Ya Allah, Ya Allah, Ya Allah, Ya Allah….. Eğer üstadı ona icazet verdiyse, evladım sana gelir birisi vird verirse, o virdi çek derse, bir daha artı virdler gelir. O ne? Abdülkadir Geylani hazretleri gelir, bin tane bundan çek arada, bunlar ekstra. Ne dedi işte Hayyul Kayyum Allah çek derse, bin tane başlar Hayyul Kayyum Allah, Hayyul Kayyum Allah, Hayyul Kayyum Allah, Hayyul Kayyum Allah… Birisi geldi mi arkası sökülür. Tak, başka bir pir efendi daha gelir. Der ki ben de sana bin tane örneğin işte Ya Hay verdim. Bin tane Ya Hay,Ya Hay, Ya Hay, Ya Hay… arkası kesilmez zaten onun artık. Yandı çıra gibi oğlanın başı. Gelen giden ona bir şey yapıştırır gider artık. Benden şunu çek, o der ki benden bunu çek.. Uçan kaçan… Ne kadar varsa toplanır, bütün pir efendiler de gelebilir. Bir gün biri gelir, bir gün biri gelir, bir gün biri gelir. Bir bakmışsın bir enstantane, savaştasın. Bir bakmışın farklı bir enstantane farklı bir yerdesin. Kalır elin böyle senin. Taşlar önünde bir bakarsın ki kaç beşbinde kalmışım! Ne kadar kaldığın belli değil. Saat tutmuyorsun, vakit tutmuyorsun, ne olduğunu bilmiyorsun, ders yetiştireceğim.. Başlıyorsun yine la ilahe illallah la ilahe illallah la ilahe illallah… gitti gene! Haydi, başka yerdesin! Allah hepinize nasip etsin ama boş durmakla olmaz. Koşacaksınız, aka caksınız, Allah için kendinizi disiplin edeceksiniz. Gecenizi boş geçirmeyeceksiniz. Televizyonla geçirmeyecektiniz. Telefonla, tabletle, bilmem onunla bununla geçirmeyeceksiniz. Geceyi zikrullahla geçireceksiniz. Öyle eşlerinize hakaret ederekten olmaz. Etrafınıza bağırıp çağıraraktan, olmaz, olmaz! Kendinizi disiplin edeceksiniz.

" Halk sensiz ışığımız yok; sopasını tutup yeden biri olmayınca körün halini nic'olur."

Hakikate ram olmayanlar, işin zahirine bağlı olanlar, üstadlarını görmeyince sıkıntı yaşarla ama hakikaten ram olanlar, gözlerini yumduğunda üstadlarını görenler, böyle olmazlar. Kalben görüşenler, konuşanlar böyle olmazlar.

"Lütfet de Allah için olsun bundan fazla senden ayrı bırakma bizi."

Bir kimse bir üstadı gerçekten severse, muhabbet beslerse, ondan hayırlıya canı dayanmaz.

"Biz çocuklara benzeriz; dadı sensin bize; gölgeni sal başımıza dedi."

Bir üstat dervişlerin dadısı gibidir. Onları kur'an ve sünnet dairesinde sevk ve idare etme, onları haramlardan uzaklaştırma, onları kur'an ve sünnet çizgisinde yürütmekle mükelleftir. Derviş üstadından maddi manevi uzak kalırsa, yolunu şaşırır. Derviş üstadından maddi manevi ayrı düşerse, kurt kapar onu. Allah muhafaza eylesin.

"Oysa, canım dedi, dostlardan uzak değil; fakat halvetten çıkmama izin yok."

O dedi ki ben dostlardan uzak değilim. Ben sizlerden uzak değilim ama bana halvetten çıkmak yasaklandı dedi, kendince. Çünkü bir velinin halvetinin ne kadar süreceği, velinin kendi ihtiyarında değildir.

El Fatiha maassalavat.

https://www.youtube.com/watch?v=VurDFf_z2E4&t=1s

MESNEVİ-İ ŞERİF 560-568. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Oysa canım dedi, dostlardan uzak değil; fakat halvetten çıkmama izin yok. O beyler şefaate kalkıştılar; ona uyanlar da kendilerini yermeye giriştiler. Dediler ki 'ne kötü bahtımız varmış a kerem sahibi; gönülden de olduk, dinden de; sensiz yetim kaldık. Sen bahaneler bulmadasın; bizimse dertli yüreğimiz yanıyor da soğuk soğuk ah edip duruyoruz. Senin güzelim sözlerine alışmışız; senin hikmet sütünü emmişiz. Allah için olsun, Allah için, bize şu cefada bulunma; hayırda bulun, bugünü yarına atma. Gönlün razı olur mu ki bu aşıklar sensiz kalsınlar da ellerine birşeycikler girmesin. Hepsi de balık gibi karada çırpınsın. Suyu aç, ırmağın bendini yık. Ey zamanede eşi benzeri bulunmayan! Allah aşkına halkın feryadına eriş, Allah aşkına."

Tam bir müridin mürşidine duası gibi. O vezir halvete girince, müritler, vezirin etrafı, vezire yalvarmaya başladılar. Bir müridin mürşidini gördüğü hal, Hz. Pir vezirin üzerinden bir müridin nasıl hangi duyguyla mürşidine bakması gerektiğini öğretiyor. Vezir dedi ki 'oysa canım dedi dostlardan uzak değil fakat halvetten çıkmama izin yok.' Halvetin belirli bir zamanı vardır. Eğer itikafsa, on gündür. Ramazan itikafı ise. Ramazan itikafında haklı bir gerekçesi yoksa o kimsenin, itikafı terk etmesi caiz değildir. Bu şeriata göre işte hastalıktır. Şudur budur, rahatsızlıktır. O zaman o kimse şeriata göre itikafı terkedebilir. Ama sufiler için itikafı terketme sebebi ölümdür ya da o kimsenin komaya girip hasta olmasıdır.Öbür türlü yok başım ağrıdı, yok soğuktu, çok sıcaktı, yok şöyle olduydu da, annemrahatsız olmuş da, babam rahatsız olmuş da, yok hanım ölmüş de, yok çocuk vefat etmiş

de… itikaftan çıkılmaz.Bir sufi için baygınlık ve ölümün haricinde yapması gereken herhangi bir ibadeti yapmaması düşünülemez. Hastayım, bu gün derse gitmeyeyim. Bu gün işim var derse gitmeyeyim. Bugün lodos esiyor, derse gitmeyeyim. Bugün hava soğuk, derse gitmeyeyim. Bugün hava yağışlı, derse gitmeyeyim. Kar yağıyor, derse gitmeyivereyim. Buz oldu ortalık, derse gitmeyivereyim… Sufilik disiplininde yoktur.

Sufi mutat olan vazifelerini yerine getirir. O gün onun dersi var ise annesi öldüyse annesini gider, toprağa gömer, derse gelir. Eğer ders saatinde çocuğu öldüyse, çocuk orda ölmüştür. Ona can verecek değil ya. Çocuk orda durur, o dersini yapar, gider evde kefenlenecekse kefenler, yıkanacaksa yıkar. Sufi disiplini budur. Sufi disiplini! Bu disiplini elde edemeyenler, sufi olamazlar. Bugün perşembe, benim dersim var. Yok anan geldi, yok dayın geldi, yok amcam geldi, yok enişte geldi, yok Almanya'dan ya birader geldi, yok öyle bir şey! Bugün perşembe. Bugün zikrullah var. Ben bugün derse gitmem gerek. Derse gideceğim, bugün benim zikir günüm. Sufi için ikinci bir alternatif yoktur. Ya o kimse küt tek düşer bayılıri hastaneye kaldırırlar ya da o kimse ölmüştür. Bir kimse o perşembe dersine gelmediyse ya ölmüştür ya baygın hastanede yatıyordur. Üçüncü bir şıkkı yoktur onun. Üçüncü bir şıkkı nefsindendir onun. Üçüncü bir şıkkı nefsindendir. Bunu methetmek, kendimi öne koymak için söylemiyorum. Bütün derviş kardeşler bilirler ki benim şeyhim, benim bulunduğum memlekette ise merkezde ise benim bir işim yoktur o gün başka. Bitmiştir benim için hayat. Eğer senin o gün için ikinci bir işin çıkıyorsa, sakın şeyhini sevdiğini söyleme bana. Sakın söyleme! Sufi disiplini budur. Bir kimse itikafa girdiyse on gün, on gün ramazan itikafı on gündür, on gün itikaf mahalindedir. Ona zaten eşi ölse haber verilmez ona. Eşin öldü denmez. Çocuğu ölse, gidin itikaf mahalinde haber verin, çocuğu öldü denmez. Sufi disiplinidir bu. Adam itikafa girer, dünya ile alakasını keser, onun dersi var. Birinci gün kendi derslerini beşeryüze çıkarıp çekecek. Yetmişbin tevhid la ilahe illallah la ilahe illallah la ilahe illallah la ilahe illallah… İkinci gün yine beşer yüz çekecek, yine yetmişbin tevhid. Üçüncü gün yine beşer yüz çekecek, yine yetmişbin tevhid.

Bizim dergahımızda itikaf budur. Üç gün içerisinde Hz. Peygamber efendimizi görürse, onunla alakalı bir şey görürse, onunla alakalı herhangi bir şey görürse, dördüncü gün onbin salatü selam, yüzbin ya Allah çeker. Yetmişbin tevhidi çekmez, dersi değişir. Bu üç gün içerisinde görmüyorsa o kimse böyle bir şey, kendine iyi dikkat etsin. O kimsenin üzerinde fazla günah ı kebair var, kendini verememiş, muhakkak görmeli. Ya görmek şart mı? Ben de diyorum ki görmek şart değil, itikafa girdiniz ya o şeriat. İtikafa girdin mi ayakların titreyecek göremezsem diye. Biz, Bayındır'da bir arkadaş itikafa

girdi böyle, birinci gün gittik sorduk. Oktay'da var yanımda. Var mı bir şey, yok. Allah Allah! İkinci gün yine gittik. Var mı bir şey? Gene yok. Üçüncü gün yine gittik, yatsı namazında oraya gidiyoruz. Tabii şeyh efendinin bana söylediğini, ben tabii kimseye de söyleyemiyorum ya, şeyh efendi de dedi ki bana o sene oğlum itikafa git, itikafı idare et dedi. Sanki ben itikafa girdim, ben de çekiyorum boyna, o hal gördü mü görmedi mi? Ne gördü ne görmedi? Üçüncü gün gene yok adamda bir şey! Geçmiş gün, dedim kalk ayağa, öyle oldu değil mi Oktay? Kalktık ayağa, orda ben de itikafa girdim çünkü, ayakta bir başladık biz esmaya. Allah Allah! Kopuyor ortalık. Biraz da kiloluydu arkadaş. Ulan güm diye bir ses çıktı ama öyle oldu değil mi? Atmış mı kendini orta yere! Düştü. Neyse bitirdik tabi zikrullahı. Ağlıyor. Bu nasıl ağlıyor! Dedim tamam mı? Nasıl ağlıyor, ağlamaktan tamam da diyemiyor! Gençlik var ya, o da görecek illa ki! Bir de ben böyle orda dergaht otursun, bu iş otursun diye onun da görmesini istiyorum, yani şahitlensin,delillensin. Velhasıl kelam tabii o itikaf mahallinin bizde, ne o, çok menkıbesi vardır, değil mi Oktay? O limon ağacı ayrı bir dert zaten onu da söylüyoruz zaten. Diyoruz burda limon ağacı var. Bak burdan çatırtı patırtı çıkar, kimse inanmıyor bize önce. Ondan sonra ilk çatırtıda patırtıda kopuyor ödleri. Velhasıl ı kelam, itikaf disiplin ister. O yüzden diyor ki 'benim canım dostlardan uzak değil. Fakat halvetten çıkamam.' Çıkamazsın elbette.

İtikafın ikincisi, kırk günlük erbaindir. Musa Aleyhisselamın. Otuz gün, on gün daha ekledi Canab ı Hak, kırk gün. Buna Erbain denir. Eğer kırk günlük erbaine niyet ettiyse, kırk gün dışarı çıkmak yok. Bu virtlere de devam edecek içerde. Öyle bir kimse kafasına göre itikafa… Ha itikaf sevabı, şimdi hep beraber niyet ettik Yarabbi şu dış kapıdan dışarı çıkıncaya itikafa. Ettiniz mi niyet? Niyet edenler, kapıdan dışarı çıkıncaya kadar niyet ettik itikafa, itikaf sevabı aldık şimdi, bu ayrı. Kapıdan dışarı çıktık, itikaf sevabı aldık. Öbür türlü on gün. Normalde hanefiye göre bir kimse ramazanın son on gününde itikafa girecekse, Cuma kılınan bir yerde girecek. Cuma kılınmayan bir yerde itikafa girebilir mi? Adı itikaf olmaz. Adı ne olur? Halvet olur. Halvet etti, insanlardan uzaklaştı gitti. Burda bizim içeride bir itikaf odamız var mı? Var. Bir ara normalde üçer günlük arkadaşlar itikaf ibadetini, halveti öğrensin diye burda giriyorlardı. Şimdi giren kalmadı herhalde, değil mi? Var mı şu anda? Yok. Önceden arkadaşlar böyle kendilerince sıra yapıp üçer günlük, üçer günlük burda giriyorlardı. Hiç itikafa girmeyenler, üç günlük itikafa girin burda. Günlük yetmişerbin tevhit çekin. Ömründe hiç yetmişbin tevhid çekmeyen insanlar var. İtikatsız derviş, derviş olmaz. Olmaz! Lazım, lazım. Bayanlar, evlerinizin bir köşesinde itikaf yapın. Bir seccade atın evinizin bir köşesine, niyet edin, deyin ki evden dışarı çıkıncaya

kadar niyet ettim itikafa. Televizyondan kendinizi kurtarın, telefondan kendinizi kurtarın, kadınların elinde telefonla, yemek yerine telefonla uğraşıyorlar. Ondan sonra aşkım yemek yapamadım, makarna haşladım. Gözün kör olmasın senin! Elinde telefon, whatsapp, elinde telefon, twitter, facebook dolaşıyor, kadın. Dervişler, dervişler bizim, daha uzağı söylemiyorum. Otur bir onbin tevhid çek günlük, otur bir beşbin tevhid çek günlük. Erkekler de aynı, günlük beşbin tevhid çeken adam mı var? Kaç kişi var? Günlük beşbin tevhid çeken kadın mı var? Kaç kişi var? Yok! lafa gelince çok. Laf diz boyu, zikir yok. Allah muhafaza eylesin.

İtikaf, disiplin. Bir kimse itikafa girdi mi sufi bir şeyi yapmaya, ders çekmeye karar verdi. Ben size mürit olmaya karar verdim. Benim dersimi verin. O dersi aldımı o, onun şaşması olmayacak hiç. Dersini çekecek her gün. Vacip oldu ona. Çekmeyeceksen alma kardeşim, seni balmumundan davet eden mi oldu! Gel sana ders al diyen mi oldu! Bizim böyle bir çoğalma derdimiz yok. Çekmeyecektin alma, sana zorla ders veren yok. Hatta ders almaya gelene diyorum ki bizim işimiz zor. Alma bak, sen ders. Ben hayatım boyunca kolay sufilik anlatmadım hiç kimseye. Hiç kimseye anlatmadım. Herkese dedim ki bu yol disiplin gerektirir. Bu yol zorluk, bu yol azamet yoludur. Bu yol sıkıntı yoludur. Bu yol dert çekme yoludur. Bu yol gam çekme yoludur. Bu yol kasavet çekme yoludur. Bu yol acı çekme yoludur. Bu yol problemlerle baş etme yoludur. Yol böyle. Bir elinde bal, bir elinde börek, dervişlik biz görmedik, ben görmedim. Ben görmedim! Böyle bol kepçeden bir dervişlik görmedim ben. Böyle bir dervişlik yaşamadım da. Yol disiplin yolu. Ders aldın mı çekeceksin. Namazı kılacaksın kardeşim, kılacaksın namazı! Orucu tutacaksın. Farzlara riayet edeceksin. Farzlara riayet edeceksin. Haramlardan uzak duracaksın. Hem haramla iştigal et, hem sufilik yapacağım diye uğraş, olmaz! Necasetle nimet bir kapta yeniyor mu? Git tuvaletten bir kaşık necaset al koy bakalım tabağına, yiyecek misin? Yok. Git hadi bir köpek pisliğini al koy tabağına bakalım, yiyecek misin? Necasetle sufilik bir yerde olmaz. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri bir kalpte iki sevgi olmaz dedi. Bu ne? Bir yerde Allah sevgisi var ise orda mecaz yoktur. Bitti! Hem Allah'ı sevecek, hem içki içecek. Böyle bir şey yok. Hem Allah'ı seviyorum diyecek hem haramla iştigal edecek. Böyle bir şey yok. Yok! Disiplin lazım.

İşte o yüzden o dedi ki, vezir, halvetten çıkmama izin yok. Bu şeriaten, halveti terk edemezsin. Bir de tarikaten vardır, yani batını olarak. Batini olarak ne? Bir şey de dışarı çıkmaya, bir şey söylemeye manevi izin gerekir. Dünya kelamı konuşman gerekiyor, manevi izin gerekir. Şeyhim bana dünya kelamı konuşmamı da yasaklamıştı. Evladım dünya kelamı da konuşmayacaksın

dedi bana. Ben dünya kelamı da konuşmuyordum. Konuşman gerektiğinde sana mânen izin verirlerse konuşacaksın dedi. Güneşe çıkmayacaksın dedi bana. Sen kendi aklına dersin ki ya güneşle ne alakası var. Emir bu, güneşe çıkmayacaksın. Dışarı abdest almaya çıkarken, başına bir tane örtü örteceksin, Musta Efendi dedi. Güneşi görmeyeceksin hiç dedi. Ben abdest almaya çıkarken kafama bir şey örtüp abdest almaya çıkıyordum. Abdest alıyordum, kafamda kocaman battaniyemsi bir şey, hızla itikaf yerine gidiyordum. Güneşi görmek de yok, dünya kelamı konuşmak yok. Birinci gün üç lokma yedim, ikinci gün iki lokma yedim, üçüncü gün bir lokma ekmek yedim, dördüncü gün yiyecek, içeceğim yoktu. Bir çay vardı, dördüncü gün mahalleden ordan mahalleden birisi burda itikafa giren oruçlu gibisinden, şeyden, akşam ezanından önce, hiç haberim yok bundan, ben akşam ezanından önce çıkıyorum, abdestimi alıyorum, giriyorum içeri. Kimse beni rahatsız etmesin diye. Akşam ezanından önce oraya yemek koymuş. Ne koyduysa gitmiş, yatsıdan önce gelmiş hani boşları alacak, benim hiç haberim yok. Bir bakmış ki içinde irin ve kurt var. Almış yemeğini gitmiş. Adama demiş ki kocasına, herif senin paranda haram var demiş. Ne oldu? Vallahi demiş, itikafa giren birisi varmış orda, akşam demiş oraya yemek götürdüm, kanla irin olmuş, kurt olmuş, aldım geldim, senin paranda haram var demiş. Orda mahallede duyulmuş, kim helal mı haram mı denemek istiyorsa, gidin kapının önüne koyun. Birisi getirmiş bir kap zeytin koymuş. Bunları sonradan duyuyorum ben. Bir kap zeytin kurtlanmış, gitmiş. Vay, zeytin kurtlanır mı? Kurtlandı. Haram var. Hiç haberim yok bunlardan benim. Ben bir Oktay giriyordu içeri, bir Oktay itikaf yerine giriyordu. O da müsaadeli. Konuşmak da yok. O da gelir, zikir yapardı. Öyle değil mi? Tesbih çekerdi. Oktay dervişliğimin ilk başlangıcında, bütün kareler de vardır.

Hani benzetmek gibi olmasın ama hani Bedir ashabı var ya, Hz. Peygamber diyor ya o Ashab-ı Bedir'den bırakın onu diyor. O yüzden Oktay da abiniz, kimse incitmeyecek. Öyle, dedemin köşedeki evde karanlıkta biz kafa kafaya çok zikrettik. İki kişi herkes Bayındır'da bunlar deli divane oldu derlerken biz şeyde, eskici dedenin orda çok ağlaştık. Öyle herkes haddini bilecek. Bu Allah'ın lütfu, herkes haddini bilecek. Kimse haddini aşmayacak. Böyle bu işler bir günde olup biten şeyler değil çünkü. O yüzden itikafsa o kimse disiplinli itikaf yapacak. Konuşmak yok, konuşmayacak. Güneşe çıkmak yok, çıkmayacak. Ya, bu zamanda da güneşe çıkmadan olur mu ya diyeceksen girme itikafa. E konuşmadan da nasıl durulacak ya diyeceksen girme itikafa. Bunu kim belirleyecek? Üstat belirleyecek. Kendi kafandan belirleyemezsin bunu. Üstadın derse sen böyle itikafa gireceksin, eyvallah. Ben böyle itikafa girecekmişim. Haddi açmak yok. Hani var ya oruç

bahsinde, Ya Resulallah, daha fazlasına gücüm yeter. Böyle böyle tut. Daha fazlasına. Böyle böyle tut. Daha fazlasına. Sonra ne dedi sahabe? Keşke ben Hz. Peygamber'in ilk tavsiyesine uyaymışım, daha fazlasını istemeyeymişim. Şimdi buna takatim yok, güç yetiremiyorum dedi. O yüzden isterken ölçülü iste, Hz. Mevlana. Saman çöpü bir dağı kaldırabilir mi? Ölçülü, haddi aşma. Söyleneni yap.

Şimdi bakın diyorum ki günde beşbin tevhid çekeniniz mi var? Otur bir beşbin tevhid çek bir bakalım, bir kırk gün devam et. Bir kırk gün beşbin tevhid çekerekten devam et. Dervişlik yap. Bir kırk gün kendini koru, halvetdeyim de. Kırk günlük halvet yapıyorum. Haram ağzımdan çıkmayacak de. Disiplin et kendini, terbiye et. Burdan çıktı mı ağzına geleni söyle. Ele geleni yersin, dile geleni dersin, böyle dervişlik dursun, sen derviş olamazsın. Ele geleni yiyip, dile geleni demiyeceksin. Dervişlik disiplin ve bir kimse kendini üstadının, üstadının şahsi manevisinin kendisinden uzak olduğunu düşünmeyecek. Velilerin, mürşitlerin şahsi manevileri vardır. Bir mürit üstadının şahsi maneviyatından uzak olduğunu düşünürse, o müridin körlüğündendir. Mürşidin yetersizliğinden değildir. Mürşidin Cenab ı Hakkın fazlından, mürşidinin üzerine verdiği bir velilik nuru vardır. Bu velilik, mürşitlik nuru onun şahsı maneviyesinin üzerindedir ve bütün dervişler nerde olurlarsa olsunlar, eğer mürşitlerini bu noktada kendilerince akıllarına getirseler, kalplerine getirseler, bir bağ kursalar kendilerincei şahs-ı manevilerinin altına girerler. Bunu düşünmeyen kimse, kendini şeyhten uzak görür. Uzak çünkü. Kendini şeyhe yakın gören yakındır, uzak gören uzaktır. Nerde olduğu önemli değil ki. Hz.Pir demiş ya kimisi Yemen'dedir canı canımızdadır, kimisi yanımızdadır, vücut olarak, ama canı Yemen'dedir demiş. Canı Yemen'dedir. O zaman sen, canına can katan üstadın şahsı maneviyatına kilitle kendin. O yüzden o uzak değil.

'O beyler şefaate kalkıştılar, ona uyanlar da kendilerini yermeye giriştiler. Dediler ki ne kötü bahtımız varmış, a kerem sahibi gönülden de olduk dinden de. Sensiz yetim kaldık.' Bir mürit mürşidinden uzak kalırsa, bir aşık maşukundan uzak kalırsa, o yetimdir, o öksüzdür. Bir mürit kendisini bir aşık sevdiğinden, bir nefes ötesini kendince hasret olarak görecek. Diyecek ki senden uzak durmak bu dünyadaki acıların en büyüğü. Senden bir nefes araya perde girmesi, bu dünyadaki ve öte dünyadaki uzaklıkların en büyüğü. Kilometrelerce uzakta olsaydın bedenen ama her an gözümün önünde olsaydın sen. Her an canımda hissetseydim senin canını, her an nefesimde hissetseydim senin nefesini ve her an seni kendimde hissetseydim ve doymasaydım ve doymasaydım ve her şeyinle kendimde olduğunu görsem dahi ben yine aç olsaydım, ben yine aç olsaydım, ben yine aç olsaydım

ve doyamasaydım sana ebediyyen. Bir nefes, aşık için bir ömürden fazladır. Bir hicap perdesi, aşık için dünyalar kadar kalındır. O yüzden müritler diyorlardı ki sensiz biz dinden de olduk, sensiz biz gönülden de olduk. Sensiz biz yetim kaldık. Ey zamanın sahibi.

Bir mürit hali! Bir müridin her an kendince tefekkür hali! Bir mü'min hali! Her an Allah'la olan ilişkisinde, her an bir nefes dahi ondan uzak kalırım korkusu! Bir mürit bunu üstadında yaşar önce. Bunu üstadında yaşarken, Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'i tanır. Hazreti Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'i tanıyınca der ki canlar canı senmişsin. Sevilmesi gereken senmişsin. Bir mürit önce mürşidini tanır. Mürşidini tanıyınca şöyle der: 'Asıl sevilmesi gereken senmişsin. Asıl aşık olunması gereken senmişsin. Benim gönlüm hovardaca oralarda buralarda dolaştı ama gönüller sultanı senmişsin. Asıl aşık olunan senmişsin. Asıl görmem gereken senmişsin. Asıl dizinin dibinde oturmam gereken senmişsin.' Fenafi'l Şeyhliği yakalar. Baktığı yerde üstadını görür, yediğinde üstadını görür, içtiğimde üstadını görür, eşinde üstadını görür, çocuğunda üstadını görür, arkadaşında üstadını görür, giydiği elbisesi üstadının elbisesidir, yediği üstadının yemeğidir, içtiği üstadının suyudur, yürüdüğü üstadının yoludur, dağa bakar üstadını görür. Buluta bakar üstadını görür. Güneşe bakar üstadını görür, rüyasında üstadını görür, gözünü yumar üstadını görür, gözünü açar üstadını görür, arabanın önünde üstadını görür, arkada oturan üstadıdır, yanında oturan üstadıdır, yolda bekleyen üstadıdır. Denizde bekleyen üstadıdır, havaya baktığında üstadını görür, kuşlarla konuşur üstadının sesinden, ağaçlarla konuşur üstadının sesinden, bulutlarla konuşur üstadının sesinden, çayla konuşur, bardakla konuşur, tesbihle konuşur, seccadeyle konuşur, duvarda konuşur, yerde konuşur, tabakta konuşur, tencerede konuşur, her şey üstadıdır. Ne tarafa dönerse dönsün, ne tarafa yönelirse yönelsin, her yerde üstadı vardır ve üstadı bu haliyle hallenen dervişini görünce hayrette kalır. Nasıl sevebiliyorsun böyle der. Bu mürit halidir. O öyle bir hale gelir ki üstadı ne düşünüyorsa onu düşünür. Üstadı ne hal görüyorsa, onu görür. Halden hale geçer. Onun kalbinin derinliklerine girer. Üstadının kalbine ne ilim geliyorsa ona da geliyordur artık. Bir an gelir üstat zanneder kendini yahu der, deler duvarları eliyle. O esnada üstad olmuştur. Üstad gibi hükmeder manen.

İşte bu Fenafi'l Şeyh'dir. Celali vardır onun, cemali yoktur. Celali vardır onun. O yüzden müritler ondan korkar, öbür zakirler ondan korkar, dervişin etrafındaki yepildekler ondan korkar. Herkes çekinir ondan. Neden? Onda celal sıfatı vardır. Celaliyet vurur ona. Üstatda fena olan, celal haliyle celallenir. Ardından o, üstadının şahsı maneviyatında, Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine aktarılır. Artık o her şeyini, Muhammed-i

Mustafa(s.a.v.)'e bağlar. Gördüğü nur, onun nurudur. Gördüğü nur önce neydi? Şeyhinin velilik nuruydu. Şimdi gördüğü nur, Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in nurudur. Baktığı her yerde o vardır. Gördüğü her yerde o vardır. Şeyhinin üzerinde, şeyhinin fena halinde yaşadığı her şeyde Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'da yaşamaya başlar. Artık onun yolu farklıdır. O oraya adım attı, yolu değişti onun, yolu değişti onun, yolu değişti. Artık o her yerde, her yerde Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'i görür. Onun nurunu görür, onun ruhaniyetini görür, ona soru soranlar ondan cevap alırlar. Bilmez karşıdaki kimse. Ona sorduğu sorunun cevabı, Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'den gelir. Ona söylenen her şey, Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'den gelir. Onun canı da odur, ruhu da odur. Onun gündüzü de gecesi de Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in üzerindedir. Ona rahmaniyet çöker. O ordan, Allah'a doğru yol alır. Bu, sufi terbiyesi yoludur. O her yerde artık vasıtasız Allah'ın nurunu görür. Ona da kahhariyet çöker. Ona kahhariyet çöker. Sonra o tekrar geri döndürülür, ona sonra cemaliyet çöker. Allah'ın öyle kulları vardır ki onları gördüğünüzde Allah hatıra gelir. Cemaliyettir.

İşte müritler diyorlardı ki : 'Sensiz yetim kaldık. Sen bahaneler bulmadasın. Bizimse dertli yüreğimiz yanıyor da soğuk soğuk, ah edip duruyoruz.' Bazen sevenle sevilenin arasına maşuk perdeler atar. Aşık ile maşukun arasına, maşuk bir perde atar. Aşık o perdeden dolayı yanar da yanar. Aşığın o yangını, maşuğun hoşuna gider ama aşık yanar. Şiirler yazar. Yanar, dörtlükler döker. Yanar, döndükçe döner. Yanar, ağladıkça ağlar ve her sözü onun, aşığın bu manadaki her sözü, maşuğa pırlanta gibi gelir. Maşuk aşığının her sözünden, başına taçlar yapar. Onun her ağlayışının gözyaşından kendine pırlantalar düzer. Maşuk için aşığının gözyaşı, bu kadar kıymetlidir. O yüzden, o gözyaşından inciler yapar ve diğer aşıklarına karşı der ki bu filanca aşığımın gerdanlığı. İstemez misiniz, gözyaşından inciler sıralansın. İstemez misiniz, göz yaşınızdan pırlanta yüzükler olsun. Aşık olduğunuzda baktığınızda kendi gözyaşınızın pırlanta olduğunu ve maşukunuzun boynunda bir nadide takı olduğunu istemez misiniz? O hasrete nasıl yanılmaz. Öyle değil mi? O hasretten nasıl gözyaşı dökülmez! Öyle değil mi? Ve bir an, bir perdeden sudur etse ve dese ki bu senin gözyaşından, yaptırmış olduğum inci kolye. Kendinizden geçmez miydiniz? O yüzden perdeye küfür etmeyin. O yüzden ayrılığa, kötü gözle bakmayın. Bazen maşuk Cilve i Rabbani'sinden bir perde atar. Sakın hatanı görmeyip, bana perde attı deyip de kendini naz ehli olanlardan görme.

'Senin güzelim sözlerini alışmışız, senin hikmet sütünü emmişiz.' Hani çocuk bir anne sütünü emer ya hep o memeyi arar. Hikmet sütü, ötelerden gelir. İlm i ilahiden gelir. Onun katından gelir. Hikmet, o kimsenin

kalbine iner. Orta yerde sebep üstadıdır onun. Sebep, Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'dir ama Hz. Pir der ki ister üstadından al, ister Hz. Peygamber(s.a.v.)'den bir fark yoktur. Fark görür, ikilik görürsen, ikilikde kalırsın der. O zaman önemli olan, o hikmet sütünü içmektir, emmektir. Burdaki mevzu, hikmet sütünü emmektir, meme değildir. Ha üstadından içmişsin, ha Hazreti Peygamber(s.a.v.)'den içmişsin ha direk kaynağından içmişsin. Aynı sütü içersin ama onun âdetidir ya, o önce seni dolaştırır orda burda. Pişirir seni. Önce bir üstada gönderir seni, üstadın üzerinden tecelli eden de odur ama sen üstadı görürsün önce. Ondan sonra yine aynı üstadının üzerinden Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.) olarak tecelli ettiririr. Aslında bir fark yoktur. Sen Muhammed i Mustafa(s.a.v.) olarak görüyorsundur artık onu. Ardından kendisi olarak tecelli eder. Sana yol öğretir.

Hani bir yerin ustası vardır, bir çırak gelir, onu önce bir kalfaya teslim eder ya, teslim ettiği kalfa oranın en aşağıdaki kalfasıdır. Yani işte üçüncü derecedeki kalfasıdır. Çırak, önce onda eğitilir. Ondan sonra o, öbür kalfada başlar eğitilmeye. Sonra usta ona gerekli şeyleri, son terbiyeyi verecektir. Neden? Kıvama geldi. O çırakken, ustaya itiraz edebilir. Cahil ya! Ona ilk kalfa dükkanın adabını, erkanını öğretir. Anahtarlarının yerini öğretir. Bütün istenilecek olan malzemelerin yerini öğretir. Ona anahtar tutmayı, civata tutmayı, pense tutmayı öğretir, neyse işi. Ben Cevdet'i görünce aklıma tamircilik gidiyor. Cevdet'i görüyorum ya orda. Sonra orda başkalfayla iş yapmaya başlar. O artık böyle yepildeklenmeye başlamıştır. Ondan sonra Cevdet son rötuşları vuracak ona artık. Sonra ona araba teslim ederler. Değil mi Cevlet, öyle mi yapıyorsun? Değil mi? Sufilik de aynıdır. Aslında dolaylı olarak o da yine o dükkanın ustasının eğitimini alıyordur ama kimden? Ordaki en çömez kalfadan. O şunu diyemez. Ben senden eğitim alacağım. E? Bu aradakileri istemiyorum. Cahil! Gülerler ona. Hani böyle bir derviş gelir ben çavuş falan tanımam der. Bir de şeyhe söyler bunu. Ben çavuşu tanımak istemiyorum, ben başımızdaki zakire tâbi olmak istemiyorum. E? Sana tabi olmak istiyorum. Ben de dedim ki sen tamam derslere git gel. Sen beni dinle. Öğreneceksin sen zaman içerisinde. Çocuk daha, cahil. Sonra işte ben böyle yapmak istiyorum. Zakirine danış derim ben ona ama ben ona danışmak istemiyorum! Sonra derim ki sen ona danışarakdan bu işi yapacaksın. Ona danışmadan bir iş yapma. Zakir de bu eğitimi bilmezse, vay bak üstadı görüyor musun! Burda ikilik yarattı şimdi. Beni bırakıp ezip giden kimseyi bağrında besledi. O zakir de ham daha, o çavuş da ham.

O da bir hikmet vardır demiyor. O da tam gönülden bağlanmamış, ciğerden bağlanmamış. Onda da eksiklik var. Bazen böyle yepildek dervişler vardır, kendi zakirini bırakır, başka zakirlerden akıl alacağım, onlara şirin

görüneceğim diye uğraşır. Bir de böyle edepsizler vardır. Başındaki çavuşuna uy, dervişine uy, zakirine uy. Yok, ben filanca yerdeki abiye tanıştım böyle dedi. Allah Allah! Benim yaşadığım şeyler bunlar. O böyle başı dışarı hani koyunun salağı vardır ya çobanın git dediği yerden gitmez, bu sefer de çoban ne yapacak? Ona bir taş atar. Süreye gir. İnatçı, bu gene gidiyor, aykırı hareket ediyor. Bu sefer çoban köpeği gönderir ona. Köpek bir hırlar ona, bir diziye katar ama koyunun kafası karışık. Yine oraya buraya hopluyorsa, çoban için ilk önce kesilecek hayvan odur. Mal sahibi olsa kesmez, çoban keser. Mal sahibi der ki ya bunu da, çobana der ki, ya bunu böyle idare et. Bir tane delibaş var işte. Bunu böyle idare et. Mal sahibi öyle der ama çoban öyle demez. Keser, bir de mal sahibine der ki bu delibaş diye kayaya mayaya çıkıyor, ayağını bir yere sıkıştırmış. O yüzden kesmek zorunda kaldım. Sait öyle yaparlar değil mi? O delibaş koyun değil mi? Bütün sürüyü çeker mi? Her yere götürür. Çoban illallah der diğil mi ondan. Önce onu keser değil mi, sürünün selameti için, sürünün selameti, çoban sürünün selametini düşünür. Mal sahibi malın adedini düşünür. Adam malımı koruyayım diye düşünür ama çoban sürünün selametini düşünür. Önce onu cayırdatır. Böyle dervişlerin de kendilerince delibaş koyunları vardır. Ben efendim sizi çok seviyorum. E? Ama bu Mustafa abiyi benim içim almıyor. Biz arkadaşlarla bir yerde toplansak olur mu? Şeyh efendi de olur der. Ben olur demem. Bana da diyorlar şimdi. Orda ders var, derse gidiyorsanız gidin, gitmiyorsanız dersinizi alayım, istediğiniz yere gidin diyorum. Hür ol sen. Benim oraya koyduğum, vazifelendirdiğim çavuşu tanımıyorsan, Allah yolunu açık etsin. Nereye istiyorsan git. Hür ol, alayım dersini, git istediğin yere. Şeyh efendi aman zikir yapsınlar, ayrılmasınlar diye düşünüyordu. Rahmet'i onun mübareğin öyle genişti ben öyle değilim yapamıyorum ben. Allah affetsin bazen de söylüyorlar zaten. Yani Abdullah Efendi bu konuda çok böyle hani müsamahakar davranırdı. Sen müsamahakar davranmıyorsun. Öyleyim diyorum, ben biraz sertim.

Birisi ben efendim hakkınızı helal edin, ben dersimi geri vereceğim, ben dergahı bırakıyorum dediği anda Allah yolunu açık etsin. Allah'a emanet ol… Bir daha geri döndü, yok kardeşim burası boyacı küpü değil. Bir daha almam geri bak. Yok! Helalleştik, Allah yolunu açık etsin, git kardeşim, istediğin yere. Bir daha geri dönüyor! Yok geri dönüşün. Ha ben alırım, alırım. Veririm, bir daha veririm. Ben çarparım, çarparım. Dökerim, dökerim. Üzerinde çiğnenirim, çiğnenirim. O da sabredip duruyor mu? Duruyor. Benim başımın tacıdır gene o. Ona kimseye de laf söyletmem. Bu ayrı. Egoistim biraz ya. Ama birisi gitti. Allah yolunu açık etsin. Gidenin dönüşü yok. O yüzden öyle hani bu dervişlerin arasında vardır. Biz yaşadık bunları hep.

Benim zikrimi beğenmeyip, bir hocanın arkasında zikir yapmak isteyenler. Ben meyhaneden kalkmayım ya Bayındır'da. Bunları yaşadık hep biz veya Bursa'da şeyh efendiye telefon açıp efendim biz ayrı toplanabilirmiyiz. Toplanın oğlum diyordu. Toplanıyordu onlar. Hala daha ayrı toplanıyor onlar. Bende, geri dönüş yoktur. Geri vites yoktur hiç. 'Hikmet sütü'. Sen o sütü içmeye bak. Kimden içtiğine değil. Önemli ama sen hikmet sütünü içiyorsan, sakın ha o memeye nankörlük yapma. Süt içmeye devam et. 'Allah için olsun. Allah için bize şu cefada bulunma, hayırda bulun. Bugünü yarına atma.' Allah için bizimle sohbete devam et. Bizimle dostluğa devam et. Bizimle yoldaşlığa devam et. Biz senin yoldaşlığına muhtacız. Senin dostluğuna muhtacız. Senin manevi, senden gelen hikmet sütüne muhtacız. Senin sözüne muhtacız. Sen bizim yol aydınlığımızsın. Sen, bizim elimizde yolumuzu aydınlatacak nur, ışıksın. Sensiz yolumuzu göremeyiz, önümüzü göremeyiz, ardımızı göremeyiz, sağımızı solumuzu göremeyiz. Sen, elimizi bırakırsan, biz kimsesiz yetim çocuklar gibi aful tuful olur gideriz.

'Gönlün razı olur mu ki bu aşıklar sensiz kalsınlar da ellerine bir şeycik girmesin.' Gönlün razı olur mu herkes seni severken, aşıkların senin etrafında dönerken, aşıkların senin etrafında pervane iken, onların yüzüne bakmamak, onların başını okşamamak, onun gözyaşlarını silmemek, onlara azap vermek, onlara acı çektirmek, onları hasretten hasrete katmak. Onları perdeden perdeye, uzaklıklara doğru göndermek. Hangi maşuğun gönlüne razı olur? Hangi maşuk, aşığına cefa çektirmekten zevk alır? Ama sana zevk geliyorsa cefa çektirmekten, sana zevk veriyorsa, uzak tutmaktan, var sen bütün sefalar senin olsun. Beni ne tarafa atarsan at. Ben senin sevdanla yanmaktan, senin sevdana koşmaktan, senin sevdandan kavrulmaktan sana tat gelecekse var sen beni nereye atıyorsan at, benim gözyaşım sana tat verecekse, fırat nehri gibi aksın. Sana doğru akacak. Sen tatlan ey sevgililer sevgilisi! Ben cefa çekeyim. Sen tatlanıyorsan, ben acılara banayım. Sen tatlanıyorsan, ben hasretinde yanayım. Sen tatlanıyorsan, sen istersen gözünü dahi süzme bana. Ben beklerim senin kapında ebediyen. Sen tat alıyorsan kapında bekletmekten razıyım. Sen tat al yeter ki her neden tat alıyorsan! İstediğini yap benim üzerinde, mıkım dahi çıkmayacak. İster Yemen'e at, ister Fizan'a, ister kaynar kazanlara, ister hançerlerin altına at, bakmayacağım kimin kestiğine, kimin yaktığına, kimin vurduğuna. Hepsi de senden diyeceğim, senin. Bıraktım kendimi senin kollarına bıraktım. Kendimi sana. Sen istediğin tarafa döndür. İstediğin tarafa çevir. Beni Ashab ı Kehf gibi göreceksin. Of dahi demeyeceğim. Üf dahi demeyeceğim. Ne tarafa döndürdün dahi diye sormayacağım. Bakmayacağım döndürdüğün yere bile. Gözümü senden ayırmayacağım. Gözümü senden kırpmayacağım.

Gözümü senden zerrece göbeğinden çekmeyeceğim. Hep sana bakacağım. Sen neden tat alıyorsan, tat aldığın yöne çevir. Teslimim. Aklım yok, fikrim yok, düşüncem yok, fıkıhım yok, hiç bir şeyim yok senin önünde. Sen ne tarafa çevirirsen, o tarafa döner.

'Hepsi de balık gibi karada çarpınır suyu aç, ırmağın bendini yık.' Sen, suyu açmazsan biz karada kalırız. .Çırpınırız. Son nefesini verecek balıklar gibi oluruz. O çırpınışımızdan zarar da görenler olur. Bizim etrafımızda zarar görenler var ise bazen susuz kalıp çırpınışlığımızdandır. Kulağının zarı patlayanlar var ise susuz kaldığımızda avaz avaz ağlayaraktan bağırmamızdandır. Uykunuzu bozuyorsak, gece uyandırıyorsak, bilinki hasretimizden bangır bangır bağırışımızdandır. Çevreye verdiğimiz rahatsızlıktan özür dileriz diyecek aklımız yok. Belediye değiliz, müteahhit de değiliz. Zarar verdiğimizin dahi farkında olmayız. Çırpındıkça çırpınırız, çırpındıkça çırpınırız. Ta ki o can suyu gelinceye kadar. Ta ki o deryaya kendimizi atıncaya kadar. Taki ben burdayım deyinceye kadar. Ta ki gözlerini gözlerimize dayayıncaya kadar. Ta ki diz dize gelip Allah deyinceye kadar. Ta ki sarmaş dolaş olup arşı alada zikredince kadar. Ta ki arş ı alanın zirvesinden ona doğru bakacağız deyinceye kadar, çırpındıkça çırpınırız, çırpındıkça çırpınırız, çırpındıkça çırpınırız. Ne gök halkı bilir derdimizden ne yer halkı bilir derdimizden. Çırpınırız, yanımızdaki kimse bizim omuzumuza vurdu der, çırpınırız. Melekler der ki kafayı kırmış, ne arıyor burda der, çırpınır Susuzuz biz, hiç doymayız. Doymadıkça doymayız. Doymadıkça doymayız. Doymadıkça doymayız. O doyumsuzluktan çırpınırız. O açlığımızdan çırpınırız, o hasretten çırpınırız kendimizce o uzaklıktan çırpınırız o canıma canım dese de. O yüzden aşık hep çırpınır. Çırpındıkça etrafa zarar verir. Verir, maddi manevi.

Ey zamanede eşi benzeri bulunmayan. Allah aşkına halkın feryadına yetiş. Allah aşkına'

Senin eşin benzerin mi görülmüş ki sen hiçbir şeye benzemezsin. Sen neye benzersin ki ona benzetelim. Benzettiğimiz şey sen değilsin ki. Sen hiçbir şeye benzemezsin. Feryadımızı işit. Sen hiçbir şeye benzemezsin. Elimizden tut. Katından, sen hiç birşeye benzemezsin. Katından gönlümüzden tut. Eller bizim elimizden tutmaz. Kimseler bizim yüzümüze bakmaz. Biliriz, seviyorum diyenler sevmez olur bir gün. Biliriz peşine düştüm diyenler bir gün arkamızdan hançer vurur. Sen abilerin abisisin diyen önce asar bizi. Sen canımdan cansın diyen, önce hançerler bizi. Senin gibi seven olmadı diyen, önce o asar bizi. Biliriz ey canlara can katan. Ey feryatlara cevap verin. Ey kimsesizlerin kimsesi. Ey padişahlar padişahı. Nazımız sana, niyazımız sana. Duamız sana. Feryadımız sana. Hicranımız sana. Gözyaşımız

sana. İbadetimiz sana. Varlığımız sana. Yokluğumuz sana. Biz 'la' ipine yapışmadık. Biz 'İllallah' ipine yapıştık. 'La' ipine yapışsaydık bizi hasretten hasrete kataydın. Feryadımıza bakmasaydın. Ama biz illallah ipine yapıştık. 'La' ipine yapışanlardan olmadık. 'İllallah' ipinde duranlardan olduk. Yetiş feryadımıza bizi naçar bırakma. Bizi zalimlerin elinde oyuncak eyleme. Bizi, aşksızların elinde oyuncak eyleme. Bizleri dertsizlerin elinde oyuncak eyleme. Bizleri firavunların elinde oyuncak eyleme. Bizleri gönülden muhabbetini aldıklarının elinde oyuncak eyleme. Bizleri aşksızlık kokusuna oyuncak bırakma. Bizleri merhametsiz, sevgisiz gönüllerinde, hissiz insanların elinde oyuncak olarak bırakma. Bizleri katına al. Bizleri yanına al. Bizleri kendi perdene al. Bizleri kendi kokunla kokulandırma. Bizleri kendi canınla canlandır. Bizleri kendi ruhunla ruhlandır. Bizlere katından ilim ver. Bizlere katından hidayet eyle. Bizlere katından lütfeyle. Bizlere katından ikram eyle. Bizleri katından rızıklandır. Bizlere katından ver her ne vereceksen ey merhametlilerin en merhametlisi.

El Fatiha meesselavat.

https://youtu.be/8zDI68MFF7A

MESNEVİ-İ ŞERİF 569-582. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Aklınızı başınıza devşirin a dedikoduya dalanlar. A ağızdan çıkan, kulakla duyulan öğüdü arayanlar. Aşağılık duygunun kulağına pamuk tıkayın, gözlerinizden duygu bağını çözün. Can kulağının pamuğu, baş kulağıdır, bu baş kulağı sağır olmadıkça, can kulağı sağırdır. Duygusuz kalın; kulaksız, düşüncesiz bir hale gelin de 'Geriye dön..' sözünü duyun. Uyanıklık dedikodusunda kaldıkça rüyadaki konuşmadan nasıl bir koku alabilirsiniz? Bizim sözümüz de işimiz de dışarıda yürümektedir, can yürüyüşüyse göklerin üstünde olur. Duygu, kuruluğu, karayı gördü; çünkü karadan doğmuştu o, can İsa'sıysa ayağını denize bastı. Şu kuru beden, karada gezebilir; canın gezişiyse denizin ta göbeğine ayak basarak olur. Ömür, kimi dağlara tırmanarak, kimi denizleri geçerek, kimi ovalar aşarak karada geçip gittikten sonra Ab-ı Hayat'ı nerden bulacaksın; denizin dalgalarını nerden yaracaksın? Toprağın dalgası bizim vehmimizdir, anlayışımızdır, düşüncemizdir; denizin dalgasıysa, kendinden geçiştir, sarhoş oluştur, yokluktur. Sen bu sarhoşlukta kaldıkça o sarhoşluktan uzaksın; bundan sarhoş oldukça o kadehe karşı kör kesilirsin sen. Şu duyulan dedikodu, toza toprağa benzer; bir zamancağız da aklına başına al, susmayı huy edin."

Vezir dedi ki aklınızı başınıza devşirin de a dedikoduya dalanlar, a ağızdan çıkan kulakla duyulan öğüdü arayanlar. Filanca fişman, fişmanca böyle demiş, dedikodudan ibarettir. Vezir müritlere ders veriyor. Ey müridler. Allah'a giden yol, Allah'a yakınlık kurbiye etmek, Allah'a yakınlık peyda etmek, dedikoduyla olacak bir şey değildir. Siz, sufiliği, tasavvufu okursunuz

bir yerlerden. Okuduğunuz her şey size bir bilgiymiş gibi gelir ama sizde bağ yapar. O yüzden sen mürşidini can kulağıyla dinle. Ona can gözüyle bak. Bu aleme can gözüyle bak. Yaşadığın hayatı can kulağıyla dinle. Sen canından gelen, o Rahmandan gelen, o ilahi sesi duymadıkça, duyduğun her şey dedikodu, söylediğin herşey de dedikodu. Enel Hak, Hallacı Mansur Enel Hak demiş. Sana Enel Hakkı anlatsam ne olacak ki? Hallacı Mansur demiş onu. Geri kalan, onun dedikodusunu yapıyor. Sen Hallacı Mansur ol da kendi Enel Hakkını de, kendi Enel Hakkını diyemeyenler, Hallacı Mansur'un dedikodusunu yapıyorlar. Kendisine bir Şems bulamayanlar, bir Şems'in önünde diz çökemeyenler, Hz. Mevlana ile Şems'in arasındaki ilahi bağın dedikodusunu yapıyorlar. Filanca şöyle aşıkmış dedikodusunu yapıyorlar, fişmanca şöyle demiş dedikodusunu yapıyorlar. Söz odur ki kur'an ola, söz odur ki Sünnet i Resulullah ola, söz ola ki keşf deryasından gele, söz odur. Eğer söz o değilse, söz kur'an'dan gelmiyorsa, söz Sünnet-i Resulullah'tan gelmiyorsa, söz ilm-i ledünden gelmiyorsa, dedikodudan başka bir şey değildir.

İşte sufiler, vezirin etrafında dedikodudan başka bir şey yapmıyorlardı. Kendilerince o vezirin mânâsına dalmayı bırakıp, vezirin zahiri ile uğraşıyorlardı. Aşağılık duygunun kulağına pamuk tıkayın. Duygu vardır aşağılıktır, heva ve hevesden gelir. Duygu vardır ilahidir, ilm-i ledünden gelir. Seni canlar canına, seni Allah'a doğru çeker. Seni manaya doğru çeker. Seni Sünnet-i Resulullah'a çeker. Allah'ın farzlarına çeker. Duygu vardır seni hevaya doğru sürükler. O hevaya doğru sürükleyen duygunun ağzını tıka. O hevaya doğru sürükleyen duygunun burnunu tıka. O hevaya doğru sürükleyen duygunun kulağını tıka. O hevaya doğru seni yürüten, o duygunun ayağını kes. O hevaya doğru senin elini uzatan, o duygunun elini kes. Eğer sen gören göz olacaksan, o aşağılık duygunun gözünü kapat. Kimsenin mahremini araştırma. Harama bakma. Kimsenin osuna busuna bakma. Gizli işlerini sen kalkıp da gözünü onlarla oyalama. O gözünü kapat sen. Senin kalbin çıfıt çarşısı. Kalbinde kötülük olduğundan, gözünde şehvet var. Kalbinde şehvet olduğundan, kulağında şehvet var. Kalbinde şehvet olduğundan, elinde şehvet var. Kalbinde fuhşiyat olduğundan, ayağında fuhşiyat var. Aşağılık duygu bu. Bu aşağılık duygunun kulağını, burnunu, gözünü ört. Kapat tıka.

Tıka ki sana mana aleminden duygu kapısı açılsın. Tıka ki, sana ilm-i ledünden kapı açılsın. Tıka ki sen ayne'l yakine doğru yürüyesin. Sen hakke'l yakine doğru yürüyesin. Gözlerinizden duygu bağını çözün. Göz yanılır. Senin gözün yanılır. Senin gözün o aşağılık duygunun emrinde çünkü. Sen gözden o bağı çözmen için, mânâ gözlüğü takman lazım. Mânâ gözü

takarsan, duygu bağından kurtulursun. Hz.Pir, mesnevinin başında dedi ki 'ey oğul bağı çöz. Ne zamana kadar altına ve gümüşe bağlı kalacaksın. Senin gözün duygu bağına bağlı ama bu duygu, aşağılık bir duygu. Manevi değil. Nefsine uymuşsun, heva hevesin içerisine batmışsın. O yüzden sen de mânâ duygusu açık değil. Mânâ duygusu seni Allah'a zikrettirirdi. Mana duygusu keşiften haber aldırırdı. Mana duygusu, işin hakikatine seni götürürdü. 'Can kulağının pamuğu, baş kulağıdır.' Can kulağının açılmasını istiyorsan, baş kulağını tıka. Baş kulağını tıkamak ne demektir? Günahı dinleme. Haramı dinleme. Gıybeti dinleme. Dedikoduyu dinleme. Dinliyorsun! Dinlediğin müddetçe can kulağın açılacak diye bekleme. Dinlediğin müddetce, sana hitap gelecek diye bekleme. Temiz kulaklılar hitabı duyabilir. Senin kulağın temiz değil ki! Senin kulağın kirli! Sen habire dedikodu, gıybet dinliyorsun. Kendince yapmadığını söylüyorsun. Ne dedi Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, 'yapmasan dahi seviyorsan, ya günaha girersin, ya sevaba girersin.' Yapmıyorsun ama gidemedin. O gece zikrullah halakası var. Herkes Allah Allah Allah… zikrediyor. Oldu ki sen bir mani oldu gidemedin, kalbin orda, kalbini oraya bağla. Rabıtanı, zikrullah halakasına koy. Zikrullah yapmış gibi oturduğun yerden zikrullahı yap ama tembellik edip televizyonun karşısında otururşan, bu hali yaşayamazsın. Bir yere yetişeceksin. Yetişemiyorsun boyuna. Neresi? Zikrullah halakası.

Can kulağın kapalı. Neden? Duymuyorsun. Çünkü senin kulağın baş kulağın, heva ve hevesi dinliyor. Senin baş kulağın dedikodu dinliyor, gıybet dinliyor, iftira dinliyor. Sen aman eşim kırılmasın diyorsun, dinliyorsun. Aman annem kırılmasın diyorsun, dinliyorsun. Aman babam kırılmasın şimdi, dinliyorsun. Aman ya bu benim kardeşim, kızkardeşim, kocasıyla problemleri var yani anlatmasın mı, dinliyorsun. Millet karısının, kocasının dedikodusunu yapıyor etrafta, anasına babasına yapıyor. Anneler babalar! Çocuklarınızın dedikodularını dinliyorsunuz. Eşler, etrafın dedikodularını dinliyorsunuz. Ondan sonra yazıyorlar ben burda sohbete geliyorum. Burda hal gören arkadaşlar var. Ben hiç görmüyorum. Geldiğine dua et o dedikodunun içinde. Sen, kulağın, manaya açık değil ki! Böyle bir derdin yok senin. Hele şimdi dedikoducu olmuş herkes. Koca koca cemaatler, tarikatlar gıybet ediyorlar. Müslüman müslümanın dilinden emin değil. Müslüman müslümanın elinden emin değil. Müslümanlar dillerinden emin değil. Aynı evi paylaşan eşler, birbirlerinin dillerinden emin değil. Aynı çatının altında yaşayan anne, baba, çocuklar, akrabalar, dillerinden emin değil. Aynı dergahtaki dervişler, dillerinden, birbirlerinin dillerinden emin değil. Nasıl can kulağı açılsın ki! Sorma ya, abimiz iyidir ama ya işte ya böyle şeyleri, ben onun iyiliğini istiyorum aslında…Sus! Dedikoducu derviş! Ağzı bozuk

derviş! Dili çürümüş derviş! Ağzından leş çıkıyor! Abisini çok severmiş bir de! Ne gıybet ediyorsun! Ne dedikodu ediyorsun! Ben aslında kardeşimi çok seviyorum da… Sus! Kardeşinin dedikodusunu yapıyorsun. Aslında ben eşimi seviyorum da ama ya bazen işte… Sus! Eşinin dedikodusunu yapma! Gıybet işleme. Eşin senin. Çocuklarının annesi, çocuklarının babası. Eşin. Sus! Eee, haramlar tatlı geliyor. Ondan sonra biz haramla helali bir istiyoruz. Senin kulağında dedikodu varken, senin nasıl keşfin açılsın? Kulağında dedikodu varken, nasıl Musa'nın hitabını sen duyabilirsin ki! Musa'ya hitabetti. Ey derviş kardeşler! Musa edilen hitap orda duruyor. Senin kulağın duysun. Hz. Muhammed Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin kalbine gelen ilham orada duruyor. Yok edilmedi o, dinle kulağını aç. Hz. Sahabenin, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine sorduğu sorular orda duruyor. Sen kulağını aç, o soruyu dinle. O soruyu dinle! Ondan sonra sufiler bu hadis sahih deyince, hopluyorlar. Nerden sahih ya? Söyleyenden dinledim. Sahih, kokluyor. Neden? Senin kulağın duymuyor çünkü.

Senin kulağın tıkalı. Sağırsın. Sağır olmasaydın, Hz. Muhammed i Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin sözleri taptaze, ilk günkü gibi, ilk andaki gibi duruyor. Ashabıyla konuşmaları, ilk günkü gibi duruyor. Senin için Muhammed i Mustafa(s.a.v.) öldü, bizim için yaşıyor. Senin için sustu. Bizim için susmadı. Hala da ümmetinin başında. Hala da manen ümmetini sevk ve idare ediyor. Sen kulağını ona daya ama sen ne üstadına kulağını dayayabildin ki ona dayayasın! Sen zahire dayamadın ki kulağını batına dayayasın. Sen kulağını dedikoduya dayadın. Sen kulağını gıybete dayadın. Sen kulağını iftiraya dayadın. Sen kulağını vesveseye dayadın. Sen kulağını heva hevese dayadın. Sen kulağını aşağılık duyguya dayadın. Duyamazsın. Duyamazsın. Ya? Sen kulağını manaya daya. Bunun için kulağını haramlardan koru. Bunun için dilini haramlardan koru. Ne dedi önce? Dedikodu yapıyorsunuz. Dilin haramı. Ondan sonra ne dedi? Gözlerinizin bağını çözün. Bu ne? Harama bakıyorsunuz. Ondan sonra dedi ki can kulağını tıka. Bu ne? Kulağın afetleri. Sen kulağını tıka, haramlara tıka. Bakın, dilini haramlara tıkadın. Gözünü harama tıkadın. Kulağını harama tıkadın. Duyu, duyu! Duygu bu noktada duyu organlarıyla alınan şeyler. Görmemiz, duymamız, dil, tat alma. El, dokunma. Duyu organları. Duyu organlarını harama kapat. Dilini, gözünü, kulağını, elini, ayağını malum organlarını, harama kapat ama önce kalbine bir sütre çek. Ne kalbe sütre? Sizde bir et parçası vardır. Orası iyi olursa, bütün azalar iyi olur. Orası iyi değilse, bütün azalar iyi olmaz. Kötü olur. O da kalptir.

Kalbinde zikrullah var ise, azalarda zikrullah var. Kalbinde zikrullah yok ise, azalarda zikrullah yok. Kalbinde zikrullah olmadığından dolayı,

dilinde dedikodu var. Kalbinde zikrullah olmadığından dolayı, gözün aşağılık duyguya bağlı. Kadının eteği bu kadarmış. Oğlum o kadar mı dedim. Bir karışla ölçtün mü? O kadar neden baktın? Hani dedi ya 'ey iman edenler. Gözlerinizi haramdan sakınınız.' Sen nasıl dervişsin! Sana ne eteğinin kaç karış olduğundan. Sana mı sordular dedim, mezura mı verdiler eline? Sokaktaki kadınların eteğini ölç mü dediler sana? Gözünü haramdan sakın! Kalbinde haram olduğundan, senin gözünde haram var. Kalbinde haram olduğundan, senin kulağın harama doğru gidiyor. Senin çünkü kalbinde zikrullah yok. Bir kimse hem zikrullah edip hem lan hatunun ne güzel bacakları varmış der mi? O zaman orta yerde yanılma var. O zikir zikir değil. Dil zikretti. Kalbe inmedi. Kalbe indiğinde o her yerde mana kokusu alacak. O baktığı yerde, zikrettiğini görecek. Her duyuş onun zikrettiği olacak. Her duyuşu! O zaman zikri kalbe yerleştir. Kalpler, ayet-i kerimede Cenab-ı Hak ne dedi, kalpler, ancak zikrullah ile mutmain olur. Senin kalbin zikrullah ile mutmain olur. Kim Allah'ı zikrederse, Allah da onu zikreder. Allah'a dua edin. Allah'a yalvarın. Allah'a yakarın ama gözünüzü, kulağınızı, kalbinizi, koruyun.

'Duygusuz kalın. Kulaksız, düşüncesiz bir hale gelin de geriye dön sözünü duyun.' Bu hani Allah'a döndürüleceksiniz, geriye dön bu. Siz sonunda Allah'a döndürüleceksiniz. Geriye dön. Yani bu haramdan uzaklaş. Bu yanlışlıklardan uzaklaş. Yönünü Allah'a döndür, vecheni Allah'a döndür. Yolunu Allah'a döndür. Kalbini Allah'a döndür. Gözünü, kulağını, azalarını Allah'a döndür. Dönüşün ona olacak. İstesen de onu olacak istemezsen de onu olacak. Cennetlik de olsan onu olacak cehennem de olsan ona olacak. Şimdiden dönüşünü yap. Kendi ihtiyarınla yap. Kendi ihtiyarınla Allah'a yönel. Kendi ihtiyarınla onu görmeye çalış. Kendi ihtiyarınla onun sesini işitmeye çalış. Kendi ihtiyarınla, ona yönel. O hitabı duy. O hitabı al. Kalbin rahatsız olsun zikrullah yapmadığı zaman. İçin kabız hali olsun, böyle bir tuhaf ol etrafında dedikodu duyduğun zaman. O dedikoduyu duyduğunda kulağın tırmalansın. İçin bulansın. Miden kalksın. Harama baktığında gözün bunalsın. Gözüne perde insin. Sen öyle bir hale gel ki bir anlık gaflete düşsen, harama bakacak olsan, Allah kendi rahmet deryasından gözüne perde indirsin senin, görme. Asıl dedlil bu. Asıl hüccet bu.

Allah'a öylesine yakinlik, öylesine yakinlik, öylesine yakinlik peyda et ki velev ki sen bir anlık gaflete düşsen, harama bakacak olsan, Cenab ı Hak alemini değiştirsin senin. Kendi muhafazasına alsın. Kendi korumasına alsın. Katından korusun seni. Katından muhafaza etsin ama bu kalbin zikrullahı ile senin Allah yolunda koşmanla, senin ona doğru koşman ile alakalı. Ona koş. Her halinle. O zaman o senin gören gözün, duyan kulağın,

tutan elin olacak ama sen ona koşmazsan, bunlardan haberdar olmayacaksın ve Cenab ı Hak seni rahmetine barındırmayacak. İman edip iyi ameller işlersen, seni kendisine yakınlaştıracak. İman edip zikredersen, seni kendisine yakın tutacak. Sen zikrettikçe o seni kendisine çekecek. Sen zikrettikçe kendisine çekecek, sen zikrettikçe kendisine çekecek. Sen hayır hasenat işledikçe, kendine yakin edecek. Özel bir yakinlik bu. Bu senin cüzzi iradene bağlı bir yakinlik. Külli irade noktasında, ilmel yakin herşeye. Allah bütün varoluş noktasında kün dedi var etti her şeyi ve varettiği herşeye kudretiyle, kuvveti ile ilmiyle, alimliği ile her şeyiyle yakın. Bu manada Allah'ın yakın olmadığı hiç bir şey yok. Sizlere de bu manada aynı şekilde ilmel yakinde yakın. Size şah damarınızdan daha yakın. Bu ilmel yakin. Bu hususi bir yakinlik değil. Bu hususi bir yakinlik değil. Aldanma! Allah bize şah damarımızdan daha yakın farkında mısın? Bana dedikodu yapma. Bana ezbere konuşma. O kur'an ayetini ben de biliyorum senin kadar. Allah herşeye şah damarından yakın. Sen nerdesin? Edebiyat! Kullarına şah damarından yakın. Neden namaz kılmadın? Ondan bu kadar yakınlık varken sendeki uzaklık niye? Bu nankörlük değil mi? Bu hainlik değil mi? Bu zalimlik değil mi Allah'a karşı? O sana şah damarından daha yakın. Bunu biliyorsun da bu haram ne kulağında? Bu haram ne dudağında? Bu haram ne gözünde senin. Bu haram ne senin vücudunda dolaşıyor?

Bana edebiyat yapıyor. Hocam Allah kullarına şah damarından daha yakın değil mi? Yakın. Sen nerdesin? Sen nerdesin? Neden namaz kılmazsın? Yakin de neden oruç tutmazsın? Yakin de neden haram işlersin, sana o kadar yakinken? Senin gözünden sana bakarken, sen nasıl yalan söyledin, gıybet ettin, dedikodu ettin, iftira ettin. Sen nasıl kur'an ve sünnete aykırı işler yaptın?Aaa! Sen yakin değilsin. Allah hristiyana da şah damarından yakın. Allah museviye de şah damarından yakın. Allah Ebu Cehil'e de şah damarından yakın. Ne fark kaldı ki Ebu Cehil ile senin aranda? Ebu Cehil de Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazreleri namaz kılmasın diye her türlü zulmü yapıyordu ve ona diyordu ki kılma bu namazı. Bu ibadeti nerden çıkardın sen? Namaz diye bir şey yok diyordu. Zamanının Ebu Cehilleri var mı? Var. Adı tasavvuf adı altında milleti namazdan men ediyorlar. Ebu Cehil'den ne farkınız kaldı? Sen namazı kılmıyorsun. İçinde Ebu Cehil var. Nefsin diyor ki namazı kılma. Ebu Cehil içinde senin. Ona uydun, kılmadın namazı. Ne farkın kaldı?Aaa! Sen ona yakınlık peyda et. 'Kim bana bir adım gelirse, ben ona on adım gelirim.' Bir adım git. Yaklaş. Kalk abdest al. Kalk abdest al. Kalk, guslet. Bilmiyorsun, öğren. Guslün farzı iki, ağza burna su vermek, vücudu komple yıkamak. Bitti. Ben böyle söylüyorum, bana da yazıyorlar, hocam orada oturup guslün farzını mı söylüyorsunuz? Be ahmak!

Gece yarısı saat ikide telefon açıyorlar. Saat üçte, saat dörtte, gündüz… İnsanlarda din mi bıraktılar. Gusül almasını bilmiyor. Evlenmiş, altı yedi yıl olmuş kadın. Dedim ne yapıyorsunuz siz? Yıkanıyoruz dedi. Ağzınıza burnunuza su vermiyorsunuz mu? Hayır dedi. Gusül diye bir şey var. Bunu bilmiyor musun dedim? Hayır dedi. Senin annen baban müslüman değil mi dedim ben? Evet dedi. Müslüman anne baba, kızına guslü öğretmemiş.Altı yedi yıllık evli kızı, çocukları var. Müslüman anne baba, müslüman anne baba kendi kızına guslü öğretmemiş. O kendince ama müslüman. Diyorum müslümanım diyorsun değil mi? Evet, müslümansın sen dedim. Sıkıntı yok. Guslün farzı iki dedim. Ağza burnu su vereceksin? Bütün vücudunu yıkacaksın. Su değmemiş hiçbir yerin kalmayacak. Bu kadar mı gusül dedi. Bu kadar kızım dedim. Hemen kalk guslet, guslettikten sonra telefon aç bana yine. Gusl etti. Allah sizi inandırsın ne dedi biliyor musunuz? Üzerimde kocaman bir ağırlık varmış sanki hocam dedi, kuş gibi hafifledim dedi.

Sizin telefonunuzu bir arkadaşımdan almıştım dedi. Böyle böyle. Ben dedi sıkıntı yaşıyordum. Dedim bak sen şimdi otur tevhid çek dedim. La ilahe illallah de bakayım. La ilahe illallah diyemiyor! Bir daha, bir daha, bir daha, bir daha la ilahe illallah dedi. dedim şimdi Muhammedun Resulullah. Bir daha, bir daha, bir daha. Harika, dedim harika. Tabii bunları konuşuncaya kadar ben Akşehir'den ondan sonra yaklaşık Eskişehir'e yaklaştım. Akşehir Eskişehir arası yüzelli kilometre en azından, yüzelli kilometre. Konuşuyorum, anlatıyorum, söylüyorum, çocuklarınıza öğretin. Ha o zaman ne oldu? Biz Allah'a yakinlik, Allah'a yakinlik peyda edemedik. Yaklaşamadık. Kul farzları yerine getirmekle Allah'a en sevgili işi yapar. Nafilelerle Allah'a yaklaşır, nafilelerle yaklaştıkça yaklaşır, yaklaştıkça yaklaşır. Ne ile yaklaşıyormuş? Nafilelerle. Farzları yerine getirdi, nafilelerle yaklaştıkça yaklaşacak. Sonu var mı? Yok. Bunun temeli muhakkak ibadetler. En önemlisi ahlak. En önemlisi! Ne kadar ibadet ediyorsanız edin, ahlakınız düzgün değilse yaptığınız ibadetlerin bir anlamı kalmadı. Hazreti pirin dediği gibi ambarında fare var senin diyor. Ambarında fare var. Önce fareyi bul. Önce farenin deliğini tıka. O deliği tıkamazsan sen, kazandığını alıp götürecek. Bu ne? Haram işlemek. Namazı kılıyoruz, haram var. Orucu tutuyoruz, haram var. Allah muhafaza eylesin.

'Uyanıklık dedikodusundan kaldıkça, rüyadaki konuşmadan nasıl bir koku alabilirsiniz.' Yani biz kendimizce bu dünyaya karşı biz böyle çok uyanığız. Nereden ne değiştirilir, nereden ne alır? Kim ne yapmış, kim ne etmiş. Biz bu noktadayız. Eğer bu noktadaysan diyor, o zaman rüyadaki konuşmadan nasıl bir koku alabilirsin? Rüya dediği hakikat alemi. Sen hakikat aleminden bir şey alamazsın. 'Bizim sözümüz de işimiz de dışarıda yürümektir.

Can yürüyüşüyse, göklerin üstünde olur. Biz bu mecazdayız. Biz görünen alemdeyiz. Bu dünyanın üzerinde dolaşıyoruz biz. Bizim sözümüz de işimiz de dünyalık sözümüz de işimiz de dünya ile alakalı. Biz manaya doğru, metafizik noktasında öteye doğru bir işimiz yok. Biz kendi kendimize hesaba çekip, sigaya çekip işin mânâ tarafına bakmıyoruz. İşin bir de mânâ tarafı var. Ayetle sabit, hadis i şeriflerle sabit, mana var. O manadan bir şey almıyoruz. Rüya görüyor muyuz? Evet. Mana, rüyalar size mana aleminin delilidir. Rüyalar size aslında, bu görünen alemin de delilidir. Sen yönünü o tarafa doğru çevir. Sen hakikatten rüyalar görmen lazım. Rüya illaki yattığında, uyuduğunda değil bu, kalbine gelecek senin. O yatıp uyuduğunda yolun başı, yolun başı.

Rüya peygamberliğin kırkaltı cüzünden bir cüzdür. Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin peygamberliğinin başıydı rüya. Önce peygamberlik rüyayla ona öğretildi, gösterildi. Ona mana rüya ile açıldı. Önce rüya. Sufi de önce rüya görür. Ona rüyadan işaretler gelir. Şeyhini rüyasında görür. Hz.Pir efendilerimizi de görür. Şeyhini, Hz. Peygamber Efendimizi de görür. Görür zikrullahda. Ondan sonra uyanıkken rüya görmeye başlar. Ama başlangıcı nedir? Bu rüyadır. Kalbini o tarafa doğru çevir. Yönünü o tarafa doğru çevir. Ordan bir şeyler al. Ordan bir şeyler almaya çalış. Senin rüyada bir anlık gördüğün rüya, bir kitaba bedeldir. Rüyanda gördüğün bir anlık keşf, binlerce kitaptaki bilgiye bedeldir. O bir anlık keşf, sana binlerce kitap yazdırır. O bir anlık keşf, sana binlerce kitaptaki hikmeti kalbine koyar. Bir anlık keşf! Bir anlık o manada bir haber alma, binlerce kitaba bedeldir. Binlerce dünya sözüne bedeldir o. Binlerce dünya sözüne. Geliyorlardı benim şeyhim için de bir sürü laf söylemeye çalışıyorlardı bana. Etrafımızda anlatıyorlardı. Biz bir ikisine çarpıverdik, yanımızda kimse konuşmuyor. O zamanlar böyle şimdiki gibi değilim ben, hoç şimdi de o zamandan çok bir farkım yok da, öyle birisi gelecek, bizim sevdiğimize laf söyleyecek! Mümkün mü? Bir kafa yer, oturur kenara, benim öyle dervişliğim hiç süklüm püklüm olmadı, yapamadım ben öyle bir dervişlik. Adam benim sevdiğime laf söyleyecek. Onun boğazından tuttuğum gibi yere vururum ben onu, konuşmasın benim yanımda.

Ben içim içimi yedi, adama bir kafa vuramadım otobüste diye. Adam gelmiş otobüste gidiyoruz. Ben Nevşehir'e gidiyorum, şeyhimin yanına. Oturdum ben işte boyuna kendimce zikrullah yapıyorum. Bir adam var içerde, sakallı. Görüntüsü derviş, içimden ne kızıyorum, adamı sevemedim bir türlü. Adam da Almanca konuşuyor. Gidiyor turistlere, turist kadınların çıplak kollarını tutuyor böyle, ben bakıyorum, elini okşuyor kadının. Diyorum ki haine bak ya! Bir çuval sakalıyla diyorum kadını okşuyor. Onlara Almanca bir şeyler anlatıyor. Tam Aksaray'da geldi, benim yanıma oturdu. Keçinin

sevmediği ot, burnunda bitermiş. Böyle selam, böyle hani vardır ya tipler, böyle hani böyle bukalemun gibi. Selamünaleyküm dedi bana. Ben Aleykümselam dedim. Hiç ben halet i ruhiyem iyi değil adama. Nereye gidiyorsun dedi, Nevşehir'e dedim. Hayırdır dedi. Şeyhim var orda, onu ziyarete gidiyorum dedim. Kim senin şeyhin dedi. Nevşehirli Ebu Hasan oğlu Abdullah Efendi dedim. Böyle baktı, ha senin şeyhin o mu dedi. He, o dedim. Böyle yüzünü ekşitti ya kalk lan şurdan yanımdan dedim. Seni edepsiz terbiyesiz adam dedim, kalk şurdan dedim ben buna. Bu kalktı. Onu kaldırdığıma sonradan pişman oldum, bir kafa vurup da göndereydim diye. Bu gitti öteye, böyle bana doğru bakacak oluyor. Ben bir bakıyorum ona. Tak, kafasını çeviriyor. Bu sefer ön tarafta o turist kadınlar var. Ön tarafa hiç geçemiyor şimdi. Biz tabii Nevşehir'de indik. Ben sabahleyin indim. Garaj orda, meydanlık bir garaj var. Garaj da değil işte, öyle derme çatma bir şey, Nevşehir'in girişinde. Birisi bağırıyor: Bayındırlı Mustafa Efendi, Bayındırlı Mustafa Efendi. Dedim benim? Baba seni bekliyor dediler. Bindim arabaya. Bir arabayla birisi gelmiş. Tam dergahtan içeri girdim, şeyh efendi de karşıda oturuyor. Şimdi çok eski arkadaşlar bilir. Şeyh Efe'nin evinin yanındaki dergahı, Ali Sen yetiştin değil mi oraya, bayağı eskisin demek. Maşallah Sübhanallah. Kendini eski görmek de bahadır ha!

Girdim ben içeri, öyle karşıda, gel Mustafa Efendi, maşallah oğlum. Gel bakayım dedi. Ne dedi o, babayiğit, hani böyle efe, bu manada, bir sarıldı bana. Ya dedim ne oldu acaba? Otur bakayım şöyle dedi. Oturdum ben şimdi. Ne oldu yolda dedi. Bir anda düşündüm yolda en önemli olay benim için o sakallı. Dedim ki efendim, hakkınızı helal edin. Sizden dedim özür diliyorum. Bir kafa vuramadım adama dedim. Böyle tebessüm etti. Nasıl yani dedi. Dedim efendim, o dedim benim kafam meşhur. Ben önceden yumruk falan atmak uzun iş. Öyle adam konuşur karşımda, benim bir çekebileceğim bir zaman var, bir müddet var. İşte otuz saniye, kırk saniye, elli saniye, atmış saniye. Ben önceden de böyle çok kavga etmesini sevmem. Elim kolum kalkarsa da kimse indiremez. Kendimi biliyorum öyle. Ben bekliyorum öyle adam konuşuyor, konuşuyor, konuşuyor. Çok ben böyle sakin duruyorum. Böyle bir şey yapmıyorum ya ondan sonra bir koyuyorum kafayı ben buna, tüm düşüyor adam, şemsiye gibi. İkinciyi vurmama gerek kalmıyor. O ara çok kızarsan mesela duvara vuruyorum kafamla. Annem bir gün kızdırdı, kızdırdı, laf söyledi, söyledi, söyledi.ü, sustum, sustum, sustum, sustum, sustum, ondan sonra, o yüzden de demek ki gidiyor işte, bir anda gitmiş benim, o anda ben kafamı vurduğumda kendime geldim. Arkada bizim iki göz bir odamız vardı. Ara duvar var. Ben bir koydum kafayı. Annem korkmuş kafasıyla evi yıkacak bu diye. Öylesi susmuş ama sonradan da itikafa girdiğimde, ilk itikafa girdim. Geldiler dediler ki bu direğe kafanı

vur. İşte şunu oku kafanı mest et, caminin ortasında böyle bir direk var. Lan vur dediler. Ne yapayım. Sabah namazından önce. Sabah namazını bekliyorum ben de kimse gelmiyor, camiyi açmıyor itikafta. Ben mest ettim. Allah Allah nidalarıyla bilmiyoruz ya bir şey biz. Ben böyle caminin içinde hızlanaraktan bir gittim caminin o orta direğine, tahtaya bir vurdum, gümmm yaptı, lan cami mi sallanıyor, ben mi sallanıyorum belli değil. Allah muhafaza. Ben ona kafa vuramadım diye canım sıkılıyor ya benim böyle bir laf atsa bana ben vuracağım ona kafa. Bir laf atmadı. Şeyh efendiye dedim ki Efendim hakkınızı helal edin, benim ona bir kafa vurmam lazımdı dedim, vuramadım! Yok Mustafa Efendi, maşallah oğlum, Allah dedi bütün herkesi senin gibi yapsa dedi, sevdiğinde sen dedi sımsıkısın dedi. Hani böyle gevşek sevmiyorsun gibisinden.

Millet gider beni şikayet ederdi. Beni şikayet etmesinin sebebi şuydu. Ben şeyh efendiye karşı gevşek bir şey söylerse çarpardım ben adama. O geri zekalı da gider şeyhe şikayet ederdi beni. Neden? Efendim ben işte böyle dediydim de böyle olması lazım değil mi? Ha ben şeyh efendiyi çok methetmişim, suç bu! Kalbinde maraz var adamın Sivaslılar da bir kısım Sivaslılar hepsi değil, Ahmet Turan abiyi şikayet ediyorlar. Orda istişare yapıyoruz, şeyh efendiye şikayet ediyorlar. Diyorlar ki efendim Ahmet Turan abi sohbet esnasında benim şeyhim bir tanedir, diyor. Şimdi şeyh efendi dönüyor ona. Ahmet Duran Neden öyle dedin yavrum, diyor tamam mı! O da kendini savunacak, ben içimden yalvarıyorum, Duran abi, sus. Susmak da bir edep. Kendini savunacağım diye uğraşma. Adam kendi kendinin açığını verdi. Kendi kendisini şikayet ediyor. Mürşidi Kamil'in kerameti. Derviş, aslında kendimi şikayet ediyor. Diyor ki efendim bu adam seni çok seviyor. Ben seni bu kadar sevmiyorum. Bu adam sana candan bağlı. Ben de kalden bağlıyım. Bunu söylüyor. Diyor ki bu adam kendince diyor ki ben Yyal dervişiyim. Ya bu hal dervişi. Bunun gözü senden başka bir şey görmüyor. Ben içimden diyorum ki Duran abi sus ne olursun, Allah rahmet eylesin! Duran abi kendini savuna cağım diye uğraşıyor. Sonra dedim mübarek ne yapmaya kendini savunuyorsun! Adam dedim kendi kendini şikayet ediyor. Ne diyor? Efendim Ahmet Duran abi sizi çok methediyor. İnsan sevdiğini meth eder. Bir kimse sevdiğinin gözüne anlatsa bin bir gün bitiremez. Bir kimse sevdiğinin bakışını anlatsa, binbir gün bitiremez. Bir kimse sevdiğinin bir şeyini anlatsa binbir gün yetmez, yetmez! Seven için sevdiğini tarif etmek, sevdiğini anlatmanın sonu yoktur, yoktur sonu! Anlat, anlat, anlat, anlat, bitmez ki! Sevmeyen kimse usanır. Sevmeyen kimse dinlemekten bile usanır. İçinden der ki ulan ya sapıtmış bu. Şizofrenik bir durum, şeyhini bu sapkın ya, şeyhini ilahlaştırmış bu. Bu böyle şey ya siz Hazreti Peygamber ile kafayı bozmuşsunuz. Birisi öyle dedi bana. Sen dedi

Hazreti Peygamber ile kafayı bozmuşsun ya dedi, he biz onunla bozduk kafayı dedim. Böyle durdu. Dedim doğru söylüyorsun. Biz kafayı onunla bozduk. Bizim yolumuz o. Bizim yolumuz Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri. Sen bozma kafanı onla. Allah bizi muhafaza eylesin.

'Duygu, kuruluğu karayı gördü. Çünkü karadan doğmuştu o, can İsa'sıysa ayağını denize bastı' Duygu, o zaman bu aşağılık duygu, dünyaya bağlı olan duygu, mecaza bağlı olan duygu, karayı gördü, hiç manaya bakmadı. Ama İsa diyor can İsasıysa, ayağını denize bastı. Can İsa'sı. Haydi sizi İsa Aleyhisselam'a götüreyim. Havariler balık tutuyorlar gölün içerisinde. Havariler balık tutarken gölün içerisinde, bir fırtına vuruyor. Fırtına vurunca havariler ne yapacağını şaşırıyorlar. Diyorlar ki ey İsa'nın Rabbi, bizi koru. Bizi kurtar. Bir bakıyorlar ki İsa(a.s), denizin üzerinden koşa koşa geliyor, eliyle kayığı tutuyor, dınk, gölün kenarına getiriyor. Bakıyorlar ki İsa'nın ayağında ıslaklık bile yok. Can İsası, suya ayağını basar ama ıslanmaz. Sen bu görünenden kurtul, manaya kanat çırp. Bu gördüğün her şey aldatıyor seni. Seni kandırıyor. Sen ona döndürüleceksiniz hitabını duymaya çalış. 'Şu kuru beden, karada gezebilir. Canın gezisi ise denizin ta göbeğine ayak basarak olur.' Sen, bu bedene bağlı kalırsan, dünyada dolaşabilirsin. Bu bedenden kurtulursan sen manadan manaya, perdeden perdeye, hayretten hayrete geçersin. Bu da mana denizinde seni yüzdürür. E sen bu bedenden, sen bu dünyadan, sen bu karanlıktan kurtulmazsan, o mana aydınlığına erişemezsin. Sen mana aydınlığına erişmeye çalış. 'Ömür kimi dağlara tırmanarak, kimi denizleri geçerek, kimi ovalar aşarak, karada geçip gittikten sonra ab-ı hayatı nerden bulacaksın.' Sen ömrünü bu mecaz da geçirir, yok şunu yaptıramadım da yok bunu ettiremedim de diye uğraşır da Allah'a yakinleşmeyi kendi üzerinde tesis edemezsen, sen bu gördüklerinle bu dünyayı, gördüklerinle, bu hayatı sadece değerlendirir, o bağda kalırsan, ab-ı hayatı nerden bulacaksın. Ab-ı hayat ne? Ölümsüzlük. Ölmeden önce ölmezsen, nasıl ölümsüzlüğü yakalayabileceksin bu dünyada? İmtihan yeri burası, yakalanacak yer burası, olacak olan yer burası. Burda ab-ı hayata erişeceksin. Burda manaya erişeceksin. Yoksa sen son nefesinde gördüğün seni kurtarmayacak.

Son nefeste herkesin gözünden perde kalkacak. Herkes gittiği yeri görecek. Sen gel, daha son nefesini vermezler önce, gözünden perde kalksın da sen burdan gör şimdi. Sen son nefesi bekleme perdenin kalkması için. Şimdi perdeni kaldır. Şimdi sen cennetin kokusunu al. Şimdi cennetin kokusunu almıyorsan, öldükten sonra bir anlamı kalmayacak. Şimdi mânâ denizine ayak bas sen, öldükten sonra bir anlamı kalmayacak. Bu dünyadan göçtükten sonra bir anlamı kalmayacak. Şimdi sen Musa'nın hitabına eriş. Musa'nın hitabına erişmiyorsan, öldükten sonra bir anlamı kalmayacak. Şimdi sen Muhammed i Mustafa'yı dinle Sallallahu Aleyhi ve Sellem'i.

Şimdi onun zikrullah halakasına otur. Şimdi onun cennet bahçesinde dur. Şimdi onun zikrullah yaptığı aleme sen de kanat çırp da onunla beraber aynı alemde Allah de. Yoksa bir anlamı kalmayacak sonra. Sen sabahlara kadar uyuyorsun horul horul. Sen bir bin tane tevhid çekmeden yatmayayım demiyorsun. Beşbin tevhid çekmeden yatmayayım demiyorsun. O kadar Twitter'da işin çok ki o kadar Facebook'ta işin çok ki o kadar orda burda işin çok ki senin! Ooo, vatan kurtaracaksın sen iki tweet atmakla! Evet, sen tevhid çekmeyi bırakmışsın. Sen namazı da bırakmışsın. Sen güzel ahlakı da bırakmışsın. Sen bu dünyada kalmışsın. Bu dünyadasın. Bağı çözmemişsin dünya ile, uyku ile bağı çözmemişsin, heva hevesle bağı çözmemişsin, nefsinle bağı çözmemişsin. !Ömür kimi dağlarda, kimi denizlerde geçti gitti.' Beyhude gitti ömrümüz. Allah bizi affetsin. 'Denizin dalgalarını nerden yaracaksın.' E sen normalde bu dünya ile alakalı şey yaptın, nerde mânâ deniz'nde yürüyeceksin. Nerde mânâ denizinde dalgaları yaracaksın.

'Toprağın dalgası bizim vehmimizdir. Anlayışımızdır. Düşüncemizdir. Denizin dalgası ise, kendinden geçiştir. Sarhoş oluştur. Yokluktur.' O zaman bu dünya bizim için neymiş? Vehim! Kendi kendimize vehmimiz, kendi anlayışımız, kendi düşüncemizi ilahlaştırmışız. Üç tane ilah: vehim, anlayış, düşünce. Toplamı eşittir akıl, ilahımız bizim vehim! biz kendi vehmimizin doğru olduğuna inanıyoruz. Kur'an ver sünnete bakmıyoruz. Biz bu noktada kendimizce, kendimizce kendi anlayışımızı ilahlaştırıyoruz. İşin mânâsına bakmıyoruz. Bizim için kendi düşüncemiz önemli. Allah ne der, Resulü ne der! Değil! Bunları ilahlaştırmışız. Lat, uzza, menat gibi bunlar, üç tane. Allah bizi muhafaza eylesin. 'Denizin dalgası ise kendinden geçiş, sarhoş oluştur.' Allah'ım, Allah'a doğru yürüyüş, mana. Kendinden geçmektir. Kendi vehminden, kendi anlayışından, kendi düşüncenden sıyrılıp Allah'a teslim olmaktır. O ilm ü ledine teslim olmaktır. O ilm ü ledüne tabi olmaktır. 'Sen bu sarhoşlukta kaldıkça o sarhoşluktan uzaksın'. Dünyanın sarhoşu olmuşsun, dünyanın aklın sarhoşu oldukça, sen manadan uzak olursun, mana sarhoşluğundan uzak olursun. 'Bundan sarhoş oldukça o kadehe karşı kör kesilirsin sen.' Sen dünyadan, bu gördüklerinden sarhoş oldukça sen mansur şarabına kör olursun, içemezsin. 'Şu duyulan dedikodu, toza toprağa benzer; bir zamancağızda aklını başına al, susmayı huy edin.' Susmak büyük erdemlilik, Allah bizi onlardan eylesin. Müridlerin halvetten çık diye yalvarmalarından devam edeceğiz, 583 inşaallah. Selamün Aleyküm,

El Fatiha maassalavat.

https://youtu.be/VXuY0A-DqxY

MESNEVİ-İ ŞERİF 583-589. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Vezir halvetteydi. Halvette olduğundan dolayı müritler de onun halvetten çıkması için yalvarıyorlardı.

"Hepsi de dedi ki: "A bizi kırmaya reva gören hakim, bize şu düzeni yapma, bu cefayı etme bize."

Hani vezir kendisi halvette, halvetten dışarı çıkmıyor, yüzünü göstermiyor, hiç kimselerle konuşmuyor. Halvet adaplarındandır. Bir kimse itikafa girerse çenesini kapatır. Bizim Allah rahmet eylesin, şeyh efendi hazretleri, itikafa giren bir kimsenin dünya kelamı konuşmasını yasakladı. Beni yasaklarda bilmiyorum başkasına ne yaptı da dünya kelamı konuşmak yasak, hayvansal gıda yemek yasak, güneşe çıkmak yasak, cemaatin içerisine çıkmak yasak, günlük normal derslerini beşer yüz tane çıkarıp üç gün yetmişerbin tevhit çekiliyor. Dördüncü gün Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini görürsen, on bin salavat ı şerife, beşinci gün ya Allah, yedinci gün tevhid, sekizinci gün yine ya Allah yüzbin tane, ya Allah'lar yüzer bin tane, böylece on günlük itikaf bitiyordu. Dünya kelamı konuşmak yok, yağlı gıda yemek yok, tuzlu yemek yok, etli hayvansal gıdalar yemek yok, az yemek var. İşte üç lokma, beş lokma. Öyle bir tabak yemek yemek yok. Öyle kocaman bir kase çorba içmek yok. Öyle şey yok. Bunların hepsi de yasak ve miridanın önüne çıkmak, dervişlerin önüne çıkmak yasak. Çıkarken, güneşe çıkarken başından aşağı siyah bir tane örtü atıyorsun. O siyah örtü ile çıkıyorsun, güneşe çıkmak da yasak. İşte müritler bu haldeyken, vezire yalvarıyorlar. Dışarı çık.

"Hayvana çekebileceği yükü yükle."

Bize diyorlar, müritler diyorlar ki bize çekebileceğimiz yük yükle. Bu bir de şeydir. Bu o kimsenin görüşüdür. Hikmet erbabı, bir kimsenin çekebileceği yükü yükler. Bu o kimsenin, hikmet erbabı olduğunu gösterir. Ders verilirken de müridin çekebileceği kadar ders verilir. Bunda Sünnet i Resulullah'a tâbi olup, Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin söylediği sayılarda genel olarak başlanılır ders çekmeye. Sonradan o rüyasına göre, durumuna haline göre, onun dersi değişmeye başlar tasavvufta. Eğer siz bir kimsenin çekemeyeceği bir yükle o kimseyi yüklerseniz, o kimseyi yoldan soğutursunuz. O kimseyi yapacak olduğu işten bıktırırsınız. Hani Cenab ı Allah Hadis-i Kutsi de Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine buyurmuş ki 'Allah yazmaktan bıkmaz, siz işlemekten u sanırsınız' der. Cenab ı Hak sizin amellerinizi yazmaktan bıkmaz usanmaz ama insanoğlu ameli işlemekten bıkar. O yüzden tez koşup çabuk yorulmayın. Sufiliğe adım atanlar, hızla böyle çok ders çekmek isterler. Hızla merdivenlerin üstüne doğru tırmanmak isterler. Haris olurlar ama tez koşan çabuk yorulur. Bırakabilir o kimse. Bıkınca da Allah muhafaza eylesin o manevi halakadan nefsine uyup uzaklaşabilir. Ölünceye kadar ders yapılacak. Önemli olan bu, ölünceye kadar namaz kılınacak. Çünkü ayet-i kerimede 'sana ölüm gelinceye kadar Rabbine ibadete devam et.' Orda yakin ismi kullanılır, sana yakinlik hasıl oluncaya kadar Allah'a karşı ibadette, iyi ameller işlemeye devam et. Sakın ha kendinizce ben yakin oldum deyip de amel ve ibadetleri terk edenlerden olmayın. Tabii burdaki yakinlikten müfessirlerin hepsinin de anladığı şey ölümle alakalı, orada ölümden bahsetmemiş ayeti kerimede ama bütün müfessirler bunu ölüme bağlamışlar. O zaman o kimse birine karşı bu normal günlük hayatınızda da yapamayacağı bir işi, kaldıramayacağı bir yükü etrafına söyleme. Bu sufilikte hizmette de sözkonusu olur. Bir kimsenin işi var, o kimseye sen işinden feragat ettirip de bir iş yaptırmaya kalkarsan, adamı işinden edersin. Yapamayacak onu, ona bir şey söylemezsin.

Fabrikada adam sekiz- beş çalışıyor. Sekiz beş çalışan bir kimseye kalkıp da bir iş buyurulmaz. Onun kaldıramayacağı bir yük yükleme. Adamın evinde iki odası var. Sen ona beş misafir gönderme. Kaldıramayacağı bir yükü onun üzerine, omuzlarına verme. O kimse asgari ücretle çalışıyor veyahut da binbeşyüz lira maaş alıyor. Sen ona kalkıp da iki liralık iş buyurma. Bir kimsenin kaldıramayacağı yükü buyuran insan ferasetsiz insandır. O kamil bir kimse değildir. Ferasetli insanlar, etrafındaki insanların kaldıramayacağı yükle yüklemezler. Feraset kimde olur? Allah'ın nuru ile bakanda olur. Allah'ın nuru ile bakmak noktasına ne ile gelinir? Farzları

yerine getirip, haramlardan uzak durulup, nafilelerle yaklaştıkça yaklaşmakla elde edilir. Yolu bu. O zaman o feraset ehli olacak. Feraset ehli olabilmesi için o kimse haramlardan uzak duracak, farzları yerine getirecek, nafilelerle yaklaştıkça yaklaşacak ki o Allah'ın nuru ile baksın. Hadis-i şerifte Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri buyurdu ki 'Müminin ferasetinden çekininiz. Müminin ferasetinden çekininiz, çünkü o Allah'ın nuruyla bakar.' O zaman sende feraset var ise bir kimsenin çekemeyeceği yükü verme. Sende feraset varsa, harçlık vereceksin çocuğuna. Çocuğuna bir lira harçlık verecekken, on lira verirsen, ona çekemeyeceği yük verdin, çocuk şaşırır on lirayla. Sen yüz lirayı idare edemeyen bir kimseye bin lira verirsen şaşırttırırsın onu. Sebebi sen olursun, sen iyilik yaptığını zannedersin ona. Ferasetsizsin ya ferasetsiz olduğundan ona iyilik yaptığını zannedersin. Halbuki o batıracak o parayı. Neden? O para idare etmesini bilmiyor. Sen hayatında yüz lira, yüz bin lira idare edemeyen kimsenin emrine bir trilyon verirsen, arama o parayı, o paranın peşine düşme. Neden? Yahu hayatında yüz lira idare etmemiş ki bir trilyon idare etsin. Sen ona iyilik yaptığını zannediyorsun, değil. Sen ona kötülük yaptın. Onu kötü yola düşürdün. Sen ona o parayı vermekle, onu kötü yola düşürdü. Bakın burda ferasetsizlik giriyor. O zaman bir kimsenin kaldıramayacağı yükü yükleme üstüne. Sen ona iyilik yaptığını zannediyorsun. Hayır, sen ona kötülük yaptın. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden burada feraset ehli olmak, feraset ehli olaraktan insanların kaldıramayacağı yüklerle onları yüklememek. Hayatında iki kişiyle arkadaşlık yapamamış bir kimseyi sen bir yere çavuş tayin ediyorsun. Burdaki arkadaşlara sen ders yaptır diyorsun. Ya bu adam ömründe, hayatında iki kişiyle geçinememiş ki! Kim onun en samimi arkadaşı, kim onun en samimi arkadaşı? Filanca. Neden yanında değil? Neden onun yanında değil? Dost, dostun yanında olmaz mı? Arkadaş, arkadaşın yanında olmaz mı? Alınıyorlar, kızıyorlar yirmi yıllık, otuz yıllık bana arkadaşınızı gösterin dediğimde. Alınıp, kızmayın. Otuz yıllık bir dostluğunuz var mı birisiyle? Dediğim dostluk ama. Daha sen of demeden of diyeceğini anlayayıp koşan kimse dost. Dost o. O zaman feraset ehli olmak. Feraset ehli olmak olunca, feraseten, kimin sevileceğine de bakarsınız. Feraset ehli. Siz sevilmeyecek bir kimseyi severseniz ona da zulmetmiş olursunuz. Siz hiç sevilmeyecek bir kadını sevdin erkekler olarak, zulmettin kadına. Neden? O ona layık değil, perişan olacak. Sevilmeyecek bir adamı sevdin, perişan ettin adamı. Neden? Ezilecek onun altında. Nerden geldiğini anlayamayacak, şapşallaşacak kaçacak gidecek. Her şeyin hakikatini görüp ona göre davranma, eşyanın hakikatine vakıf olup ona göre davranma. İnsanların konumlarına, durumlarına

göre davranma. Feradettir bunlar. Sen palas pandıras dolaşan, palas pandıras konuşan, palas pandıras yiyip içen bir adamla bir yere gidebilir misin? Gidemezsin. Rezil eder seni. İkide bir de laf kesen, söz kesen, çok bildiğini söyleyen, kavga çıkaran bir kimseyle nereye gideceksin? Feraset ehli, onu yanında taşımaz. Valiye gideceksin, bir derdin var. Adam palas pandıras konuşuyor. Yanında götürebilir misin onu? Götüremezsin. Olacak olan işi bozar öylesi, tert. O kendince doğru yaptığını, doğru söylediğini söyler ama. Ya sen valiye madem bir şey söyleyecektin, kendi başına gidip söyleseydin. Ne gidip kendi başına gidip söylemedin. Buraya da bir siyasetçilerden bir başbakan yardımcısı gelmişti ya uğurluyoruz dışarı. Adamın birisi tuttu, ooo bir sürü laf söylüyor dışarda. Ya kardeşim, git başka yerde söyle, burda bizim misafirimiz. Senin bizim misafirimize kalkıp da laf söylemeye hakkın var mı! Ferasetsiz!

O zaman ferasetle insanların kaldırabileceği konumuna ve durumuna göre hareket etmek, erdemliliktir. Buna ölçü, bir gün geldi Hz. Aişe annemize bir kimse şey'enlillah dedi. Ondan sonra ona bir şeyler verdirdi hizmetçisine gönderdi onu. Başka bir kimse geldi, şey'enlillah dedi onu da içeri davet etti. Sofra kurdurdu. Hizmetçisi dedi ki ey anneciğim, iki farklı davranış, ikisi de şey'enlillah dedi. Buyurdu ki 'ben sevgilim ve Peygamberim olan Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'den, insanların, insanların konumuna göre davranmayı öğrendim.' Demek ki insanların konumuna göre davranacaksın. Bir kimsenin çekemeyeceği bir yükü, onun üzerine yüklemeyeceksin. Bir kimsenin yapamayacağı bir işi ona söylemeyeceksin, işi ehline vereceksin. Bu konuda feraset sahibi olacaksın.

"Arıklara güçleri götüreceği kadar iş buyur."

Hani bu suyun gittiği yerleri arık denir ya, bilirmisiniz arığı siz, evet unuttuk ama biz bunları biraz değil mi sulamak için arık açarlar, böyle nehirden, gölden veyahut da artezyenden gelen suya arık açarlar, tarlanın içerisinde, o suya yön veriler. E sen normalde şimdi örneğin işte üçlük dörtlük su çıkıyor, üçlük dörtlük çıkan suya birlik arık yaparsan, taşar o, bendi yıkar veya beşlik su çıkıyor. Beşlik çıkan suya sen küçücük arık yaparsan, o bentleri yıka yıka, yara yara gider. O zaman arığına göre su ver. O kimsenin kanalı ne kadar kaldıracak. Sen kalkar da Hz. Mevlana Celaleddin i Rumi hazretlerinin dediği gibi, süt içecek olana et yedirsem tıkarsın onu. O süt içecek önce, sonra ekmek yemeye başlayacak. Sonra et yiyecek. E sen, süt içecek olan kimseye eti tıka, boğ, at kenara. Kendince iyilik yapıyorsun ama sen. Olmadı, ferasetsiz davrandın. Ferasetli davran. Arıklara ona göre su ver. Dervişlere ona göre su var.

Burdaki su nedir? Zikirdir, maneviyattır, feyizdir. Sen dervişe normalde vanayı açmak maharet değildir. Onu karşıdaki dervişin kaldırıp kaldıramayacağını bilmek maharettir. O kimseye fazla ders verirsin, arığı açarsın. O kimse eşinden, işinden aşından olur. Ondan sonra da dersin ki kaldıramadı o. Sen neydin onun başında? Sen neydin onun başında? Sen neydin, onu meczup hale getirinceye kadar ona ders vermek? Sen neydin başında o halde olmayan bir kimseye kalkıp da rabıta vermek? Sen neydin başında o kimsenin kaldıramayacağı bir enerjiyi ona yükledin? O isteyecek. Derviş ister ki her gün bulutların arkasından Allah'la konuşsun. Derviş ister ki her gece hal görsün, rüya görsün, oooo duvarın arkasını görsün, kalbinden geçenleri görsün. İster bunu bütün dervişler, var mı istemeyen? Yok ama ona hazır mı değil mi onu bilen yok. O derviş kendince ben buna hazır mıyım diye bilmez ki! Bazen tarif ederim yanında kulağının ucunda hüüü diye bir ıslık, bitti! Yorganın altında yatacak yer arar. Onu görmez ki derviş kendince. Bir korku girer içerisine, bir korku girdi mi ders çekmez bir daha. Şişşt yaparlar, biter gecenin yarısında. Bir tıkırtı mutfaktan, bitti, gece bitti! Sen ona kalk, kaldıramayacağı bir ders ver. İyi yolda yürürken gözünün önüne tak bir cinni taifesinden birini gördü. Ne yapacak o? Ah yattı böyle uzattı ayaklarını da ay ne kadar güzel, birisi geldi güüm ayağına vurdu. Sen nasıl edepsizsin, böyle ayaklarını uzataraktan yatıyorsun dedi. Hadi uyusun sabaha kadar uyuyacaksa. Ondan sonra sabah dört arıyor güldür güldür, ayağımın altında çürük hala daha duruyor, benim ayağımın altına vurdular. E vururlar! Uzatma, sen cennette mi yaşıyorsun, ayaklarını uzatıyorsun! Bu işler edeb ister edep ister! O zaman arığın kaldıracağı kadar su vereceksin. Bahçeyi sulayan bahçıvan ne yapar? Arığın ne kadar su kaldıracağını bilir, ona göre suyu açar. Neden? Bendleri yıkmasın. Bendi yıkar giderse, sulamanın bir anlamı kalmaz.

"Her kuşun yemi kendi miktarıncadır. Her kuş, bir inciri bütün olarak yutabilir mi?"

Her kuşun yemi kendi fiziki büyüklüğüne göredir. Sen bülbüle götür kocaman bir yem koy, bakalım yiyecek mi? Boğulur gider boğazında kalır. Bülbülün yemi ile karganın yemi aynı mı? Bülbülün yemi ile kartalın yemi aynı mı? Bülbülün yemi ile akbabanın yemi aynı mı? O zaman feraset sahibi ol. Bülbüle bülbül yemi ver, kartala kartal yemi ver, şahine şahin yemi ver. E kuş sürüsü ya, akbabası da olacak, akbabaya da leş lazım. Onun da salacaksın yakasını, gidecek leşi bulacak o. Bir dergahın içerisinde hepsi de vardır. Bülbül gibi şakıyanı da vardır karga gibi öteni de vardır. Kartal olduğu gibi akbabası da vardır. Vardır hepsi de. O zaman sen feraset sahibi ol, herkesin yemini ona göre hazırla. Sen şahine leş yedirebilir misin? Yemez.

Sen bıldırcına çok afedersin, çok afedersiniz tezek yedirebilir misin? Yemez. Hadi bülbülün önüne tezek koy bakalım, yiyecek mi? Yemez. Bülbülün tezekle ne işi var? Bülbülün tezekle işi yok. O zaman her kuşun cinsi ayrı olduğu gibi kuştur ama kendi aralarında cinsleri ayrıdır, yemleri de ayrıdır. Sufilik de öyledir. Her sufi aynı yemi yemez, hepsi de kendi cinsine göre yem yer. Herkes sohbetten kendi cinsine göre alır, kendi cinsine göre alır herkes. Bu işin sırrı da odur.

"Çocuğa süt yerine ekmek verirsen, yoksun çocuğu ekmek yüzünden öldü say."

Çocuğa süt ver. Çocuğa sen ekmek verirsen çocuk boğazında kalacak, ölecek gidecek çocuk. Ferasetsiz. Hani neden yeni doğum yapan kadınların yanına muhakkak bir teyzesi, halası, annesi, birisi gelir. Tecrübelidir ya o, o tecrübeleriyle ne yapar? O yeni doğum yapmış kadına tecrübelerini aktarır. Yavrum şimdi emzir. O devamlı emmek ister. Beş dakikada bir emecek. Onun midesi küçücük daha, yarım çay bardağından doyar o. Eee? O habire emecek, onu yatır yanına, habire emsin o. Ne zamana kadar? İki yıl boyunca emecek o. Nerde şimdi çocuklar emecek anneyi nereden bulacaklar şimdi? Ya çalışıyorlar, ya işe gidiyorlar, ya kadınlar fizikimiz bozulacak diyorlar emzirmiyorlar. Bir tuhaf oldu insanlar, bir alem oldu. E o çocukların psikolojileri bozuluyor. O çocukken annenin kokusuna doyacak çocuk. Akıl baliğ oluncaya kadar çocuk ana kokusuna doyacak, doyacak! E çocuk akıl baliğ oluncaya kadar ana kokusunu nereye doyacak. Duymuyor bile, görmüyor bile. Dört yaşına geldi mi haydi kreşe. Ne? Çocuğumuzu kreşe verdik. Çok matah bir şey yaptınız. Bir de övünülecek bir şey oldu bu. Övünülecek, hava atılacak bir şey. Çocuğu kreşe gönderiyoruz. Matah bir şey yapıyorsunuz, bakamadınız. Bir anne baba çocuğa bakamadı. Dedesi var, nenesi var, teyzesi var, halası var. Bakamadılar bir çocuğa. Ya? Kreşe verdiler. Çocuk anaya hasret. Lan zaten babaya hasret zaten, adam para kazanacağım diye uğraşıyor. Eee, üstüne bir de anaya hasret. Nerde çocuk? Kreşte. Nerde çocuk? Ana okulunda. Üç yaşındaki çocuk kreşte, üç yaşındaki çocuk kreşte! Çocuklar sevgisiz büyüyor, sevgisiz büyüyünce on yaşına, oniki yaşına, onbeş yaşına gelince çocuk aykırı, çocuk sinirli, çocuk stresli, çocuk uyumsuz. Sebep? Annesiz çünkü. Annesiz! Çocuk o psikolojik boşluğunu doldurabileceği bir yer yok. Çocuğun psikolojik olarak anne duygusunu alabileceği, doldurabileceği bir yer yok. Nerde? Kreşde. Kim bakıyor? Orda bir tane bakıcı bakıyor. Aaaa, çocuk üç yaşında sübhanekeyi okudu! Çocuğa bakıyorum ben, mimiklerine bakıyorum, çocuk üç yaşında psikolojisini bozmuş. Annesizlikten. Allah muhafaza eylesin. O zaman süt verilecek olana süt vereceksin. Feraset sahibi olacaksın. Eğer o ferasete sahib

olmazsan, doğacak olan sonuç, sana ait. Kendi ellerinizle ektiğinizi biçeçeksiniz. Çocuklarınızı ellerinizle götürdünüz kreşlere, çocuklarınızdan sevgisizlik biçeceksiniz. Çocukları götürdünüz yatılı yerlere, küçücük çocukları anneden, babadan, aileden uzaklaştırdınız. çocuklardan sevgi biçmeyeceksiniz, intikam biçeceksiniz.

Çocuk gece gök gürüldediğinde annesinin koynuna sığınacağına, sığınacak bir koyun bulamadı, yatağın içerisinde tek başına kaldı, korktu o çocuk. O çocuk büyüdüğünde diyecek ki on yaşındaydım beni yurda vermişlerdi. On yaşındaydım beni yatılı göndermişlerdi. Evde o kadar fazla mıydım da beni gönderdiniz. Ben her gece korkarak yattım diyor. Anlatıyor, bana anlatıyor. Kız diyor ki bana ben her gece diyor, korkarak yattım. Şimdi diyor her gece onlar korkarak yatacaklar. Ben kiminle, hangi erkekle yatacağıma, hangi erkekte sabahlayacağımı düşünerekten diyor, korkarak yatacaklar diyor. Beni bekleyecekler kapının önünde diyor. Bunu söyleyen 22-23 yaşındaki kız çocuğu. İntikam alıyor annesinden babasından. Haksız mıyım dedi bana. Dedim kendine yapıyorsun. Kendine yapıyorsun. Onlar bir hata işlemişler, sen kendine yapıyorsun. Aynı şeyi erkekler için de. Bırakmışlar çocuğu başıboş. O yurttan o yurda. O yurttan o yurda. O yatılıdan o yatılıya. Çocuk intikam alıyor anne babasından. Böyle koltukta oturuyorlar, üçlü koltukta, döndü babasına, babalığın şimdi mi aklına geldi dedi babasının yüzüne. Beni dedi dokuz yaşında yatılı gönderirken babalığın nerdeydi aklın dedi. Bitti, bitti! Ama biz çocukları vali edeceğiz ya! Biz çocuklar dünyanın en başarılı eğitimcisi yapacağız yani bir sürü üniversite bitecek o çocuk. Allah bizi iyi ede

"Fakat dişleri çıktı mı artık gönlü kendiliğinden ekmek arar."

çocuğun dişleri çıktı mı gönlü kendiliğinden ekmek arar. Sufinin dişleri çıkınca gönlü kendiliğinden ekmek arar onun. Sufi normal dersini yapıyor, pişmeye başladı artık, olgunlaşmaya başladı. Onun gönlü ister artık iyice hakikatten. O rüyasında alırlar götürürler, o şu esmayı çekeceksin. Sabahına gelir o. Der ki bu esmayı çekmemi söylediler. Siz geldiniz, karşımda oturdunuz, bana böyle esma çektirdiniz. Harika, demleniyor. E bu hale gelmeyene sen onbin tane ya Allah çekeceksin, hıı? Namazlardan sonra da yirmi dakika öyleeee şeyhini ondan sonra rabıta edeceksin. Yirmincinin sonunda da ımmm yapacaksın! Bu 20 dakikanın sonunda oluyor ama! Görüyor ya yanındakini, yanında şimdi birisi böyle duruyor. Reyhan'da, Reyhan Camisi var ya ordaki pazar yerinde, bunu böyle şey değil, yani pazar yerindeki cami, ikindi namazını kıldık, her ikindi namazından sonra iki üç kişi kalıyorlar. Böööyle rabıtaya duruyorlar. Ben de takılmayayım, namazı kılıp çıkıyorum. Takılmayayım, namazı kılıp çıkıyorum. Ondan sonra bir

de o gün takılmamın sebebi böyle bir de göz ucundan bakıyorlar. Yani sen bir de ehl-i tasavvuf olacaksın, hani sen burda, camide kalmıyor, rabıtaya bakmıyorsun, hani biz rabıta yapıyoruz. Bir iki öyle bakmaya başladılar. Gene takılmıyorum. Geldi artık bana. Gene böyle bir bakış fırlatınca omuzundan vurdum. Gördüğünü söyle bana dedim. Bu kaldı. Sakın yalan söyleme dedim. Sakın yalan söyleme! Böyle baktı, dedim boş boş düşünüyorsun. Başka bir şey değil. Şeyhini de düşünmüyorsun dedim. Sen de benim gibisin dedim. Alamadım, satamadım çekler gelmedi deyip dursun dedim. Bu sustu. Bir de dedim ben kalkıyorum diye dedim beni dedim hor hakir görüyorsun dedim. Senin gibi rabıta yapıyormuş gibi durup da alamadım satamadım, çek gelmedi, şu gitmedi, bu gitmedi demektense dedim ben kalkıp gitmeyi tercih ediyorum dedim. Böyle baktı. Bu dedim rabıta değil. Bir de dedim yirmi dakikanın sonunda ımm yapıyorsunuz değil mi dedim ben. Dedim ne hikmetse bu cezbe dedim yirmi dakikanın sonunda geliyor dedim. Ya bu beş dakikada gelmiyor, üç dakikada gelmiyor. Gelmiyor bu bir türlü. Cezbe orada duruyor. Duruyor orada! Ne zaman böyle herkes ona bakacak, ne zaman ilgi çekecek o, bir sayha çıkarır! Tabi bu kadınlarda da vardır, erkeklerde de. Ona gidip böyle neden yaptığını söylersen, farkında değilim der. Yalan, yalan! Neden? Bile bile yapar. Bile bile yapar, bile bile sayha atar. Bile bile! İstismar eder, aldatır. Aldatır! Kendince kendine bir hava verir. Vayyy ne ezbeli derviş! Ya ne aşıktır o, ne aşıktır!- Bir Allaaaaaah der, gider ya ortalık. Öylesine cezbelidir. Tutacan kulağından, fırlatacan atacan dışarı. Neden? Şeytani!

Hz. Ömer radıyallahu anh hazretleri buyurdu ya, böyle yanında işte kur'an-ı kerim okunduğunda, böyle Allah zikredildiğinde, bu cezbe geçiren bir kimse varmış. Hz Ömer efendimiz soruyor. Bu kim? Diyorlar ki ya Emi-rel Müminin, böyle yanında Allah anılınca cezbediyor, bu Iraklı müslümanlardan. Iraklı. Kaldırın atın şunu diyor. Bunun üzerinde şeytanın tecelliyatını görüyorum. Şeytanın tecelliyatını görüyorum. Kaldırın atın. Ashab da cezbe geçirirdi. Ashabın cezbesi gözyaşıydı. Ashabın yanında Allah anıldığında, onlar tefekkür ederler, günahlarını düşünürler, günahlarına ağlarlar, hicrana, hüsrana, hasrete ağlarlar, gözyaşı dökerlerdi. Onlar böyle titreyip horon teper gibi, o böyle rakkase gibi raks etmek, titremek, elektrik tutmuş gibi yok böyle kendince kendi kafasından böyle değişik sesler çıkarmak, yok Ashab-ı Resulullah'da, yok! Titriyor arkadaş bööyle. Ben bizim Bayındırlılara hemen işaret ederdim. Alın bunu, atın gibisinden. Bizimkiler pırrrrr atarlardı arkaya. Hiç, hiç! Zikrullah, adabında erkanında olacak. Zikrullahda sayha atmak olmayacak. Zikrullahda zakir nasıl nefes verdiyse, o nefese devam edilecek. Sesi, onun sesi senin sesini geçmeyecek. Cezbeye

geldi Allah Allah Allah… Ne oldu? Ne cezbesi! Sen şeytana uydun. Nefsine uydun. O zikrullahın bir adabı, erkanı va. O adaba, o erkana uy. Başında kimse ne dedi?' Kulağı delik bir zenci de olsa, başındakine tabi ol dedi. Başında zikrullah yaptıran var, ona tabi ol. Dergah adabına, erkanına tabi ol. O da dergah adabını çıkıyorsa, ona da tatlı bir şekilde söyle, abi, abla dergah adabında bu yok ya. Abi, buna dikkat edelim, abla buna dikkat edelim. Birisi orda sayha atıyor. Hemen ders yaptıran kim, filanca abi. Abi arkada filanca sayha atıyor. Dersin adabını bozuyor. Arkada bir abla var abla var, abla herkes Allah, Allah, Allah, zikrullahın temposu bu. Allahhhhhhhh, bağırıyor arkada. Abla, buna dikkat et. Bu adabı bozdu burda. Bu erkanı bozdu. Bu cezbe değil. Bu maneviyat değil. Bu, şeytanın o kimsenin üzerinde tecelli etmesi. Eee sohbetlerde de olur. Birisi böyle aşka gelir, bağırır ordan. Bu doğru değil! Otur ağla. Milletin gözünden yaş inmiyor, bağırış çağırış çok fazla. Hiç olmazsa ağlıyormuş gibi yap. Yok! Bağıracak arkadaş. Cezbe geçiriyor ya, titreyecek. Kafası kesilmiş kuş gibi titreyecek ortalıkta, çırpınacak ortalıkta. Sudan çıkmış balık gibi zarar verecek etrafa, çarpınacak. Ne? Cezbe geçirdi! Allah muhafaza eylesin.

O yüzden bir kimse manevi olarak yol alıyorsa, merak etmeyin, ona ekmek yedirirler. Merak etmeyin, ona et yedirirler. Merak etmeyin, ona tatlı yedirirler. Cenab ı Hak buyurdu ki zerrece hayır işleyenin hayrı karşılıksız kalmaz, zerrece şer işleyenin de şerri cezasız kalmaz. Senin manevi hakkınsa dünya ayağa kalksa, kimse bunu engelleyemez. Allah sana bir şey verdiyse, kim engelleyecek sana? Sen Allah yolunda koşturduysan, Allah için Allah yolunda koşturuyorsan, senin önünde engel yok ki. Sen Allah dedin de diline pranga vuran mı oldu? Sen dersi çektin de elinden tutan mı oldu senin, parmağını kıran mı oldu. O zaman yürü, yol yürümeye çalış. Yol yürümeye çalış. Sen edebini, adabını muhafaza etmeye çalış. Farzları yerine getirmeye çalış. Haramlardan uzak durmaya çalış. Haramla alakanı kes. Haramla irtibatını kes. Nafilelerle yaklaştıkça yaklaşma, dervişin güzel ahlakı, zikri, fikri, şükrüdür. Allah bizi onlardan eylesin.

"Kanadı çıkmamış kuş uçmaya kalkıştı mı her yırtıcı kediye lokma olur gider."

Ooooo! Bu muhteşem bir sufi dersi. Sakın kendi kendine oldum havasına düşme. Sakın kendi kendine erdim havasına düşme. Sakın kendi kendine ben bundan sonra mânen de uçarım deme. Kanadın çıkmadıysa, hep bekler avcılar seni. Sen daha yuvadan kendini attığın anda, yem olursun avcılara. Ahmaklık yapma. Kendi kendine yuvadan uçacağım diye uğraşma. Kanadın çıkmadan, olgunlaşmadan, erginleşmeden oldum havasına girme.

Daha henüz tüylenmemişken, tüyün yok daha, değil ki kanatlanıp uçasın. Kedilere yem olursun.

Hep bekler avcı kediler. Avcı kediler yavru zamanı, kuşların yavru zamanı, giderler bakarlar o yavrularını, o kuşların yuvalarının altında pinekler-ler. Çünkü ahmak olan yavrular henüz daha kanatlanmamışken uçma heva ve hevesine kanıp kendilerini yuvadan aşağı atarlar. Kedi kapar onu anında, anında kapar ya da içinde istidadı olmayan, düzgün olmayacak olan, istida-dını bu noktada kalbe'l vuku olarak bilen ana kuş, yavrusunu kendisi atar dışarı. Der ki bunun istidadı bozuk. En zayıf halaka bu. En zayıf halakayı dı-şarı atar. Ne yapar? Kedilere yem oluro, kurda kuşa yem olur. Kendini kurda kuşa yem etme. Kendi kendine oldum derdine, oldum davasına düşme. Ac-ziyeti, fakriyeti elinden bırakma. Mahviyeti elinden bırakma. Adem'i Adem eden, kendince pişmanlığıdır. Kendince, kendi dairesinde, onun, Allah'ın önünde, evet bu hatayı, bu kusuru ben işledim, beni affet demesidir. Acz-iyetini görmesidir, fakriyetini görmesidir. Muhtaçlığını görmesidir. Adem'in yolundan git, şeytanın yolundan gitme. Şeytanı da mahveden şey, kibridir. Şeytanı mahveden şey, kendisini üstün görmesidir. Şeytanı mahveden şey, kendisinde bir şey görmesidir. Şeytanın yolundan gidenler, hüsrana uğra-maya mahkumdurlar. Kendinde bir maharet görme. Maharet Allah'ındır. Kendinde, kendine ait bir şey görme. Bütün iyilikler Rabbindendir. Cenab ı Hak sana bir lütuf, bir ikram verdiyse hamdet. Nankörlerden olma. Nimet-lerine hamd edenlere Allah nimetlerini arttırır. Allah'ın nimetine hamd et-meyenin, Cenab ı Hak elinden nimet alır. O hala da kendince haklıdır ama. Elinden uçar gider nimet. Allah'ı zikretmeyi nimet bil. Namaz kılmayı ni-met bil. Oruç tutmayı nimet bil. Allah'ın yolunda gitmeyi nimet bil. Allah'ı zikreden dostlarının, kardeşlerinin olmasını nimet bil. Hainlerden olma. Şü-kürsüzlerden olma. Şeytanlaşmışlardan olma. Kendinde bir şey görme. Dün-yayı kibirliler yakar. Onlar dünyalarını helak ederler. Kibirlilerden olma.

Ya? Adem'in yolunu seç eğer sen Adem oğluysan. Burda Ademoğluluk erkeklik kadınlık değil. Hepimiz ademin çocuğuyuz, hepimiz. Hepimiz Adem'in çocuklarıyız. Kadın, erkek, rengi ne olursa olsun, dili ne olursa ol-sun, kimsenin kimseden üstünlüğü yok. Takvaca Allah katında üstün olan-lar, üstün. Bunun da hükmünü verecek olan Allah. Biz kendimizce hüsn ü zan besleriz. Deriz ki takva sahibidir inşallah ama bunun hükmü Allah'a aittir. O zaman Allah muhafaza eylesin, kendi kendine oldum, olgunlaştım sevdasına düşme. Kendi kendine ben şeyh oldum, ben mürşid oldum, ben mürşid-i kamil oldum, ben nebi oldum, yok ben Mehdi oldum, yok her şey benim yüzü suyu hürmetime gidiyor. Sakın ha! Bu peygamberlerin yolu değil. Bu ilk sufilerin yolu değil. İlk sufilerin ağzından duyulmamıştır ben

mürşidim diye. İlk sufilerin ağzından duyulmamıştır ben şeyhim diye. Duyulmamıştır! Bu son yüzelli ikiyüz yıla gelinceye kadar, bu son ikiyüz yıl, üçyüz yıldır duyulmaya başladı bunlar. İlk sufiler, böyle şeyler söylemezlerdi. Kendilerince kendi üzerlerine ben şöyle şeyhim, ben böyle mürşidim, ben böyle Mehdi'yim, ben böyle veliyim, ben böyle nebiyim! Bir de o çıktı şimdi! İlk sufilerin yolu değildir bunlar. Ashabın yolu değildir unlar. Bunlar Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin yolu değildir. Bunlar, heva hevese düşenlerin yoludur. Allah muhafaza eylesin. Ben dervişim diye caka satma. Ben sufiyim diye caka satma. Etrafa böyle kendince süs verme. Dosdoğru git yolunda, dosdoğru yolunda git, hava atma! Ticaret yaparken sen benim kim olduğumu biliyor musun? Kimsin sen? Biz filanca dergaha bağlıyız. Bana söylüyor bir de adam! Maşallah sübhanallah dedim. Parayı gidip ondan mı alacağız? Alışveriş ederken dergahını kullanma. Ticareti katma işin içerisine. İstismar etme. Şeytanın vesvesesine düşme. Gidip de patronuna biz nereye bağlıyız biliyor musun! Sana ne patronundan, işine bak sen! Adam senin işine baksın desin ki ya bu terbiyeyi nerden aldın sen? Adam senin işine baksın, desin ki maşallah ya, ne güzel yetişmişsin, seni kim yetiştirdi, nerde yetiştin, hangi bağın bağbanısın, hangi bahçenin gülüsün, hangi gülün bülbülüsün? O sorsun sana. O sorsun sana! Yok, istismar etme. Sakalını istismar etme. Ben bu sakalla mı yalan söyleyeceğim? Söylersin.

Ebu Cehil'de de sakal vardı. Ebu Cehil sakalsız mıydı? Ben bu takkeyle mi yalan söyleyeceğim! Ebu Cehilde de takke vardı. Ebu Cehil'in başı açık değildi. Onun da başı kapalıydı. Hz Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin kıyafeti ile Ebu Cehil'in kıyafetinin arasında fark yoktu ki kıyafetle anılasın bir şeyde! Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin kıyafeti neyse, Ebu Cehil'in kıyafeti de aynıydı. Utbe'nin, Şeybe'nin kıyafetleri aynıydı. Hz Ebubekir, Ömer, Osman'ın kıyafeti neyse, Utbe'nin, Şeybe'nin de kıyafetleri aynıydı. Kıyafetle din olacak olsaydı, biz onları da müslüman göreceğiz o zaman. Hani gelmiş ya birisi Hz. Mevlana'ya, demiş ki, ya Mevlana, bir sorum var demiş, işin içinden çıkamadım. Buyur demiş, sor. Demiş ki bütün kıyafetlerimi Hz. Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin kıyafetlerine benzettim. Bir tek demiş kuşağım kaldı. Demiş kuşağı nasıldı ki demiş öyle kuşak bağlasam. Cevap muhteşem. Demiş ki eğer kuşağını da demiş o şekilde bağlarsan, oldun tam bir Ebu Cehil demiş. Neden? Sen ahlaken benzemeye çalış. Sen suretini benzetiyorsun, siretini içini benzet. Müslümanlar dışlarını süslüyorlar, içlerini değil. Sufilik içi süslemek, içi. Dışı değil. Sufinin kalbinde Allah olacak. İç süsleme bu. Sufinin kalbinde Allah'tan utanma olacak. Allah'tan haya edecek. Ben nasıl küfür ederim

diyecek. Ben nasıl hakaret ederim diyecek. Ben nasıl yüzümü asarım diyecek. Ben nasıl gevşek davranırım diyecek. Ben kadınım, sokakta nasıl kahkaha ile gülerim diyecek. Allah'tan korkacak. Ben kadınım diyecek, sokakta telefonla konuşurken avazım çıktığı kadar nasıl bağırırım diyecek. Ben erkeğim diyecek, adamım. Yolda giderken karısına hakaret ettiğini telefonda nasıl belli ederim diyecek. Hakaret etmeyecek. Allah'la irtibatı olan, eşine hakaret edebilir mi? Allah'la irtibat olan, kime hakaret edebilir? İrtibatı kesilmiş. Ama benim gibi cübbesi, sikkesi, kalıbı yerinde. Baktığın zaman yeşil türbe, içi estağfurullah tövbe.

Şeyhim Allah rahmet eylesin öyle derdi. Cenab ı Hak himmetini üzerimizde eylesin. Derdi ki Mustafa Efendi, oğlum, niceleri var dışı yeşil türbe, içi estağfurullah tövbe derdi. İçin estağfurullah tövbe olmasın. Yazık değil mi sen insanlara zulmediyorsun! Yazık değil mi sen evi geçimsiz hale getiriyorsun. Kadın erkek önemli değil, yazık değil mi derviş kardeşlerinin arasında geçimsizlik yapıyorsun! Ahlaken kendini düzelt. Sakalı bırakmak güzel de sakalın üstünde cigara tüttürmek güzel değil. Sakal harika! Sigara ne? Dedim sakalın ne kadar güzel dedim, Sünneti Resulullah. Böyle tebessüm etti, hoşuna gitti. Bu sigara ne dedim? Eğildim kulağına, Hazreti Muhammed i Mustafa(s.a.v.) içer miydi dedim. Bizim sadaatlar içiyor dedi. Hz. Resulullah sallallahu ve sellem hazretleri içer miydi? Bir başkasını bana öngörme dedim. İçer miydi, bana onu söyle. İçmezdi dedi. Aferin, nefsini kırdın şimdi dedim. Çünkü dedim çoğu canı sıkılıyor, içmezdi diyemiyor dedim. Aferin sana, harika! Bunu içme iyi mi dedim, söz ver bana bırakacağına. Böyle baktı, söz veriyorum dedi. Ha şimdi oldu dedim. Allah seni sözünde sadık eylesin. E, içi estağfurullah tövbe evde eşine. Kadın erkek ayrıştırmıyorum. Eş deyince herkes üstüne alsın alacağını. Eşine bağırıp çağıran, hakaret eden, çocuklarına bağırıp çağıran, hakaret eden kadın da erkek de. Kardeş! İçini düzelt sen. Annesine babasına hakaret ediyor, annesine küfrediyor. Ya derviş anasına küfür eder mi ya? Derviş babasına küfür eder mi? Bu nasıl bir düşük ahlaklılık! Bu nasıl bir paspayelik bir şey ya! Bu nefis mücadelesi yok mu ya? Ne, sinirliymiş! Benden daha sinirlisi var mı, gelsin bir çiğneyeyim o zaman onu bir. Böyle bir şey var mı! Sufi, içini süsleyecek. Sufi dışıyla değil, içi ile ilgilenecek. İçini temiz tut. Haramlardan uzak dur. Allah muhafaza eylesin. Olmadan, oldum davası gütme!

Ne demiş koca Yunus:

Ele geleni yersin
Dile geleni dersin
Böyle dervişlik dursun
Sen derviş olamazsın

Ele geleni yiyorsan, dile geleni diyorsan, kardeş sen bir de dervişim deme ya! Bunun hesabı daha da zor. Bir de dervişim dersen, bunun hesabı daha da zor. Yapma, yapma! Heder etme! Şeytanın yolundan ve izinden gitme! Allah muhafaza eylesin!

"Fakat kanadı çıktı mı zorlamasan da iyi kötü ıslık çalmasan da kendiliğinden uçar o."

O derviş olgunluğa erişince, o sufi olgunluğa erişince, o sufi kanatlanınca, o gece oturdu mu la ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah… merak etme, bulutların arkasından bir çağrı gelir ona. Bulutların arkasından bir hitap gelir ona. O başladı mı gece Allah Allah Allah Allah Allah… Bir baktı tık Geylani hazretleri yanında. O Allah diyor, o Huu diyor. Allah Huu, Allah Huu. Sen Huu demiyorsun, o Huuu diyor. Uçurur seni, merak etme. Senin kolundan tutan olur. Alem boş değil. Sen ne demişler sana, beşbin tevhid çek. Al sen, la ilahe illallah la ilahe illallah la ilahe illallah la ilahe illallah la ilahe illallah…Bir an sonra uçuracaklarsa seni, merak etme, pıt yanına birisi gelir. Sen la ilahe illallah, hu der ozaman o. Senklarizasyon yakalanır. La ilahe illallah, illa hu; la ilahe illallah, illa hu… Gider o. Sen la ilahe illallaha devam et, 'Hu'sunu çeken gelir. Sen la ilahe illallaha devam et, 'Hay'ını çekecek olan gelir. Halakayı kurarlar. Sen merak etme. Vakti saati gelince, hadi bakalım derler. Şimdi böyle bir dolaşalım bulutların arkasına doğru. Götürürler seni. Sen bırak, sen üstadının yolunu izini iyi tut. Sen verilen dersi iyi tut sen. Sen ağzını iyi tut ve sen Niyazi Mısri gibi sen karınca gibi yürü, 'karınca gibi yürür, melekleri seyran etmek istersin' diyor. Mübarek, karınca gibi yürüyorsun, melekleri seyran etmek istiyorsun! 'Parmağın, tırnağında bir damla su görür, kendini ummanda zannedersin!' Kardeş, sen dur bakalım ya, dün bir, bugün iki. Dakika bir, gol bir. Yok öyle bir şey. Sen virdini çek, otur dizinin üstüne geceleri, televizyonun karşısında durma benim gibi. Benim gibi twitterdan yazacağım diye uğraşma sabaha kadar. Sen çek. Sen ne zaman inşallahın canı olduysan, o zaman bırak, kendiliğinden gider o. Ama o zamana kadar otur. Şeyhliğe özenme.

Hani gelmiş ya bir dervişin annesi Abdülkadir Geylani hazretlerine. Benim demiş görüşmem lazım mutlaka. Demişler ki yemek yiyor, müsaade et. Yok demiş, görüşeceğim ben illaki. Bir üstada, bir şeyhe ısrarla görüşeceğim, illaki görüşeceğim, illaki yanına geleceğim… Bunlar denmez ama her zaman çıkar böyleleri. O kadın da çıkmış illaki geleceğim içeri. Demişler ki efendim çok ısrar ediyor. Alın demiş. O esnada da tavuk kızartmışlar, mübarek tavuk yiyormuş. Gelmiş kadın bakmış ki kızarmış tavuk önünde, çatır çatır tavuk yiyor. Demiş, vah bizim başımıza gelene! Ne oldu demiş. Demiş benim çocuğum çilehanede demiş ekmeksiz, susuz derviş olacağım diye

demiş aç, oralarda zikrullah yapacağım diye uğraşsın, sen burda kendin tavuk ye demiş ya? Bu nasıl bir şey! O yemeye devam etmiş. (Dışarda çok ses varmış, sohbeti duyamıyormuş dışardakiler. Dışarıdakiler sohbeti duyamıyormuş.) Tavuğu tabi yemiş o esnada. Tabii kadın feryat figan ediyor. Kemikleri toplamış, tavuğun kemiklerini, kadının gözünün önünde 'huuuuu, küntü bi iznillah' demiş. Hemen kemiklerin üzerinde bir tavuk belirmiş, gıt gıt gıt gıt gıt gıt gitmiş. Kadına dönmüş, demiş oğlun da demiş bu hale gelince tavuk yiyebilir demiş. Oğlun da bu hale gelince, o da tavuğu yer demiş. Hiç sıkıntı yok. Ya? O hale gelecek. Ya? Sen otur, sen zikrine devam et.

Dersine devam et, sen perhizine devam et, nefsinle mücadeleye devam et. Bir rüyaya kanma. Bir hale kanma. Kendi kendine birisi beni rüyasında görmüş. Kanma. Beni de rüyalarında görenler varmış. Hani nerde? Hani nerde? Kendi kendine oldum davası gütme. Kanadın çıkınca uçarsın, merak etme. Merak etme. Seni uçururlar. Sen ama dikkat et yine. Başkasının uçurması ile uçma. Sen kazandığını yiyenlerden ol. Mücadeleyi elden bırakma .Yarabbi demeyi elden bırakma. Kendi kendini tövbe kapısından bırakma. Kendi kendine oldum davası güdüp de onun eşiğinden başını çekme. Başın onun eşiğinde dursun. Başını onun eşiğinden çektiğin an, helak olduğunun resmidir. Helak olursun Allah muhafaza eylesin.

"Senin sözün şeytanı susturur. Senin sözün kulağımıza akıl bağışlar."

Üstadın sözü, hikmet erbabının sözü, şeytanı susturur. Senin kalbindeki şeytan da rabbadak oturur. Ariflerin sözü, şeytanın ağzını tıkar. O ariflerin sözü, o kimsenin kulağını şeytana kapatır. Ariflerin sözü, insanların gönüllerine tesir eder. Eğer bir arifse bir kimse, onların sözleri insanların gönüllerine, müminlerin gönüllerine tesir eder. Allah cümlemizi o ariflerin sohbetinde olanlardan eylesin inşallah. 590'dan devam edeceğiz.

https://youtu.be/Gla46CQhf9U

MESNEVİ-İ ŞERİF 589-595. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Kanadı çıkmamış kuş uçmaya kalkıştı mı, her yırtıcı kediye lokma olur gider. Fakat kanadı çıktı mı zorlamasan da iyi kötü ıslık çalmasan da kendiliğinden uçar o. Senin sözün şeytanı susturur. Senin sözün kulağımıza akıl bağışlar."

Yani müritler vezire söylüyorlar bunu. Senin sözün şeytanı susturur. Bir peygamberin sözü, bir velinin sözü, bir dostun sözü, şeytanı susturur. Şeytanı bir tek o susturur. Allah'ın ilhamı susturur. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin hadisi şerifi susturur. Şeytan susar da insanlar onu yine de kabullenmezler. İki ayaklı şeytan susmaz. Bir kimseye Allah'ın sözünü, peygamberin sözünü, bir velinin kerameten söylemiş olduğu bir sözünü söylediğiniz halde hala daha o itiraz ediyorsa, iddia ediyorsa, o şeytanlaşmış şeytandan daha şedid. Çünkü Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sözünün karşısında sustu şeytan. Hak ve hakikatin karşısında susar.

"Söyleyen sen olunca, kulağımız akıl kesilir. Deniz sen olunca, karamız denize döner."

Tabii bunu müritler sonuçta şeyhe söylüyorlar. Üstatlarına söylüyorlar. 'Söyleyen sen olunca, kulağımız akıl kesilir.' Bir kimsenin kulağı akıl kesilir mi diye düşünmeyin. Aklın bütün duyu organları, duyu organları, aklın askeri gibidir. Bir kimse kulağıyla o zaman akledebilir mi? Evet. Gözüyle akledebilir mi? Görme duygusuyla? Evet. Bu manada bir kimse eğer ki söyleyen kimse, kemalatlı bir kimse, erdemli bir kimse ise karşıdaki kimsenin duyduğu akıl olur. Ona tabi olur. Onu kabul eder. Bu noktada o kimse düşünmeden, ona itaat eder. 'Deniz sen olunca, karımız denize döner.' Normalde

bir kimsenin bu manada üstadının işaret ettiği şey, karadan kasıt burda mecaz alemi denizden kasıt da burda manevi alem veyahut da karadan kasıt ağyar, denizden kasıt ilahi veya karadan kasıt zahir. Denizden kasıt batın. Normalde deniz sen olunca, karamız denize döner. Sen deniz gibisin, biz karayız. Sen manasın, biz ise manadan uzağız ama senin önüne geldiğimizde biz de mana kesiliriz. Biz senin sözüne tabi olunca, karamız deniz olur. Biz de manadan kesileriz. Hz. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin huzuruna çıktıktan sonra aklına dünyevi şeyler gelen Hanzala dedi ki, Hanzala kafir oldu, Hz. Ebubekir(r.a.) hazretlerine söyledi bunu. Hz. Ebubekir efendimiz dedi ki bende de bu tip şeyler oluyor. Hadi dedi bunu Resulullah sallallahu ve sellem hazretlerine beraber soralım. Gittiler, Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine dediler ki Ya Resulallah sallallahü ve sellem e, biz senin huzurunday ken, senin sohbetindeyken, seninle beraberken, Mescid-i Nebevi' deyken aklımıza hiç dünya ve dünyevi ile alakalı hiçbir şey gelmiyor ama biz senin yanından uzaklaştıktan, senden ayrıldıktan sonra ne varsa hepsi de üzerime geliyor. Hz Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri buyurdu ki eğer benim yanımdaki halinizi dışarıda da korusanız size kanatlarını yerlere kadar eğen melekleri görürdünüz. İşte bir velinin yanına giden bir mürit karadır ama orda ne olur? Orda deniz olur ancak orda deniz olması için o kimsenin kendince maddi manevi kendinden geçmesi gerekir. O üstada intisap edip o üstada bağlanması gerekir. Bu manada kendisini oraya teslim etmesi gerekir. Eğer kendisini teslim etmezse o, o zaman manaya dönmemiş olur ve bu noktada bütün müridler, bütün sufiler zikrullah halakasına gelirlerken bir kara, yani manadan uzaklaşmış bir şekilde gelirler. Ancak zikrullah halakasına oturduklarında, sohbete oturduklarında, onların hepsi de birer mana kesilirler. Mana kesilebilmesi için o kimsenin bir mânâ ehlinin huzuruna gitmesi gerekir. İşte müritler burda vezire diyorlar ki sen deniz olduktan sonra bizim karamızda ne olur? Denize döner. Eğer bir mürşid-i kamil deniz ise gerçekten mürşid-i kamil ise onun huzuruna giden bir talebe, bir mürit de orda manadan kesilir.

Hani Hz. Ebubekir radiyallahu anh hazretlerinin manadan kesilip Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin görmüş olduğu rüyayı yorması ve yorduktan sonra da Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, onun rüyasını kabul etmesi, o yoruma karşı çıkmaması gibi. Hz. Ebubekir(r.a.) hazretleri, o esnada mana kesildi orda ve Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin rüyasını yordu. O bir küstahlık değildi. O orada bir mana kesilişti. Sen sufi ol, bir Allah dostunun yanına gittiğinde sen de mana kesil ve o esnada kalbin parlasın. Kalbin cilalansın. Kalbin o esnada ne olsun, pırıl pırıl olsun, ihya olsun.

"Seninle olduktan sonra toprak gökten de güzel bize. A Simak burcundan balığa dek her yanı yüzüyle ışıtan."

Burda yine toprak yine burda madde alemine işaret. Toprak yine burda zahir aleme işaret. Hz.Pir'de bu tip zıtlıkları bulmak çok mümkündür. Hz. Pir, meseleleri anlatırken kendince hep böyle rumuzlu anlatır. O rumuzdan o sufi kendince payını çıkaracaktır. Burda seninle olduktan sonra toprak gökten de güzel bize dediğinde gök burda yine manaya işaret. Toprak yine neye? Zahire işaret. Manada Adem var idi ve Adem mana aleminde yaşıyor idi ama Cenab-ı Hak Adem'e suret giydirmek istedi. Adem'e suret giydirmek isteyince ona yer yüzünden Cebrail Aleyhisselam'a buyurdu ki git dedi yeryüzünden toprak al gel ve Cenab-ı Hak yeryüzünden Cebrail Aleyhisselam vasıtasıyla toprakları aldırdı. Cennette o toprakları bir güzel kardırdı ve ona mana üfledi. Ne yaptı? Kendi ruhundan ve nurundan Adem'e üfledi. Adem o manayı alınca toprak olan Adem canlandı. Toprak olan Adem bu manada mana kesildi ama ne ile mana kesildi? Cenab-ı Hakkın kendi ruhundan ona ruh üflemesiyle mana kesildi. İşte bir İsrafil üflerse sen de mânâ kesilirsin İsa gibi zamanın İsa'sı üflerse sana sende mânâ kesilir, dirilirsin.

Burda müritler diyorlar ki vezire sen bu manada gökten sema gibisin bize. Yani manasın. Evet biz toprağız, biz varlığın bu noktada zahirini simgeliyoruz ama sen varlığın manasını simgeliyorsun ve seninle biz beraber olduğumuz müddetçe de biz topraklığımızı kaybeder bir mana kesiliriz. Hani meşhurdur ya Şibli bunu hikaye eder. Şibli demiri alsan der ateşe koysan kızdırsan, kızdırsan, kızdırsan, kızdırsan bir an sonra demir bütün ateşin özelliğini üzerine alır, sayha atar, ben ateşim der. Ben ateşim demesi onun hakkıdır der. Ne zamana kadar? Soğuyuncaya kadar. Soğuduğunda yine demir demirdir. Bu noktada o yakma ve yanma özelliği kalmamıştır. İşte bir sufi, bir Allah yolcusu bu noktada Allah sohbetine oturdu, zikrullaha oturduğunda o esnada toprak mana kesilir. O esnada demir orda hararetlenir hararetlenir, yaklaştıkça kendinden geçer. Ben demirim diye bağırmaz, ben ateşim diye bağırır. Kul Allah'a yaklaştıkça yaklaşır, yaklaştıkça yaklaşır, yaklaştıkça yaklaşınca, o yaklaşmanın vermiş olduğu, yaklaşmanın vermiş olduğu tatla, hazla, nicelikle, nitelikle kul bir an Hallacı Mansur gibi bağırır, Enel Hak der. O esnada Enel Hak demesi, onun Hak İsmi şerifinin onun üzerinde tecelli ettiğinden, o yaklaşmanın neticesinde bir sarhoşluk anıdır, kendinden geçme anıdır. O kimse o esnada o sayhayı atar. Hani bir kimse durur, bütün futbolcular top oynarlar ama birisi bir gol attığında bütün herkes o golün sevinci ile goool diye bağırır mı? Bağırır. O stadyumdaki insanlar golü kendileri mi attılar? Hayır, golü bir tane futbolcu mı attı? Evet. Golü bir tane futbolcu atmasına rağmen onlar kendileri atmış gibi

zevke gelip bağırdılar mı? Evet. Oysa birisi atmıştı golü. Golü atan kendinden geçiyor, taklalar atıyor, değişik mimikler, hareketler yapıyor mu? Evet. Gol atmasından dolayı, gol attı bildiniz gol attı. Bir kimse Allah'a yaklaştıkça yaklaşsa yaklaştıkça yaklaşsa yaklaştıkça yaklaşsa Cenab-ı Hak ona hitap etse, o kimse kalır mı ortada? Kalmaz. O esnada o büsbütün mana kesilir, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri miraçta yaklaştıkça yaklaştı, yaklaştıkça yaklaştı. Baştan başa bir mana kesildi. Her yaklaşma o kimseyi hep manaya doğru sürükler.

Neye yaklaştığının önemli. Dünyaya doğru yaklaşırsan dünya olursun. Eğer sen Hakka doğru yaklaşırsan bu noktada Hakkın tecelli ettiği, hakkın üzerinde zuhur ettiği mânâ olursun. Dünyaya yaklaşan dünya olur ve dünyaya yaklaştı ise o kimse onun yanına gittiğinizde hep dünyayı dinlersiniz. Çünkü ona yaklaşmış kaç tane tezgah almış tezgahlar kaç metre kumaş veriyormuş da o sene kaç milyon metre kumaş yapmışlar da ne kadar boyamışlar da seneye bunlar bunu yapacaklarmış da…Onun işi bu. O çünkü dünyaya yaklaştıkça yaklaşmış. Yaklaştıkça yaklaşmış. O tezgahının kaç tane mekik attığını hesaplıyor gece yattığında. Kaç tezgah, kaç tane kumaş üretir, kaç tane kumaş dokur onu hesaplıyor yattığı yerde. Yattığı yerde Allah adı, Allah onun aklına gelmiyor. Eğer bir de Allah adı, Allah geliyorsa onun aklına, harika o zaman. Dünya ile ahireti dengeledi. E o zaman o kimse dünyaya yaklaşınca dünyayı anlatacak. Sen neyi seversen onu anlatırsın. Neye yaklaşırsan, yaklaştığın şeyin nitelikleri ve nicelikleri senin üzerinde tecelli etmeye başlar. Hani Hz. Ebubekir(r.a) hazretleri dedi ya 'bana dostunu söyle, sana dinini söyleyeyim.' Sen kiminle yaklaştıysan, kiminle dostsan, senin ahlakın da ona benzer. Sen kimi seviyorsan gerçek manada ahlakın ona benzemeye başlar. Kadının sevgilisi hırsız. Diyorum ki bu adam hırsız, kadın bakıyorum gözümün ucuna benim gözümün içine. Diyorum ki hırsız bu, bu adam hırsız, senin söylediklerinden çıkarıyorum bunu diyorum. Bu hırsız değil mi diyorum ben, kadın itiraf etti. Evet, hırsız dedi ama ben onu seviyorum dedi. Sen de hırsızsın dedim. Bana doğruyu söyle dedim. Evet, ben ona yardımcı oluyorum dedi ama seviyorum ben onu dedi. Hırsız, hırsız! Hırsızı, bir hırsızı severseniz hırsız olursunuz.

Bir yanlışı severseniz, o yanlışa doğru gidersiniz. Ben onu yanlıştan kurtaracağım. Mübarek, sen o yanlışı seviyorsun, yanlıştan kurtaracak olan kimse ona söyler. Bu yaptığın yanlış, bunu birdaha yapma. Bunu birdaha yaparsan seninle arkadaşlığımız uzun sürmez. Bu yaptığın yanlış. Benim yanımda içki içme. Benimle beraberken sen alkol kullanma. Benimle beraberken sen küfür etme. Ben küfür edilmesinden hoşlanmam. Benimle beraberken namazını dosdoğru kıl. Benimle beraberken namaz kılmayacaksan,

yolculuğumuz uzun sürmez. Benimle beraberken sen işte örneğin etrafla kavga etme, güzel ahlaklı ol. Sen neden kavga ediyorsun, hır gür çıkarıyorsun iki tarafta. Bakın, bir kimse normalde bir doğruyu, iyiyi, güzeli etrafında söylemeye başladığında etrafındaki kimseler ya pozitif noktada etkilenecekler ondan ya da diyecekler ki bu adamdan sıkıldık veya bu bayandan sıkıldık veya bunun arkadaşlığından sıkıldık. Neden? Bize ikide bir de kur'an ve sünneti söylüyor. Çocuğunuz dahi sıkılabilir sizden. Çocuğunuzun haramını yapma yavrum, bu haram dediğinizde, çocuğunuz sıkılabilir. Zaten çocuğunuz sıkılmıyorsa, bilin çocuğunuzun haramlarına göz yumuyorsunuz. Arkadaşlarınız sizden sıkılmıyorlarsa yani böyle arkadaşlarımızın haramı var da siz onlara tebliğ etmiyorsanız, siz o zaman onun haramına göz yumduğunuz, ona seslenmediniz, tebliğ etmediniz, ona nasihat etmediniz, nasihat etmiş olsanız öyle yürümeyecek hiçbir şey. Aynı bunun gibi neye yaklaşırsan ona benzersin. Ateşe yaklaşan, ateşten nasibini alır. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, demirci dükkanına giden dedi is kokar, demirci dükkanına gidersen sen ordan demirden bir kıvılcım sıçrayacak sana. Senin elbiseni yakacak. Senin yüzünü yakacak. Sana bir zarar verecek. Itırcı dükkanına gidersen ıtır kokarsın. Itırcı dükkanına gittin, kokucu dükkanına gittin, oranın kokusu sana sinecek. Sen nereye gidiyorsan, eğer taş değil isen, hani Yunus'un bir de o sözü var ya sen kara bir taşsın diyor. Denizin içine düşsen de su almazsın ki! Allah bizi o gönüllülerden muhafaza eylesin. Asla kalbimizi taş katlplilerden eylemesin çünkü insanlar öyle bir yanlışlık yaparlar, öyle bir eksiklik yaparlar, Cenab ı Hak onların kalplerini o tarafa çeviriverir.

Hz. Peygamberini tehdit ediyor sallallahu aleyhi ve sellem i, diyor ki 'kalbini ona çevirivririz.' O yüzden bana bir şey olmaz diye düşünme. Tövbeyi elden bırakma ve nereye gittiğine bak ve neyi sevdiğine bak. Kimi sevdiğine bak. Kimlerle beraber olduğuna bak. Kimlerin ahlakıyla ahlaklandığına bak. Kimlere, nelere muhabbet beslediğine bak. Neyi sevdiğine bak. Sevdiklerini sırala bir, en başa koy. Neyi seviyorsun? Herkes şunu diyecek. Allah'ı, değil mi? Çıksak topluma sorsak en fazla neyi seviyorsunuz, herkes diyecek Allah'ı. Yalan söylüyorsunuz. Sebep? Ya Allah'ı seven bir kimse haram işler mi? Allah'ı seviyorum diyen kimse namazı gözgöre göre terkeder mi? E sevgisi? Evet, biz onun sevgisine de sen sevmiyorsun demiyoruz. Allah muhafaza eylesin. Bu da güzel bir şey bir taraftan bakılınca, herkes birinci sıraya Allah'ı seviyorum diyor, Tarkan'ı koymuyor. Kimisi ne bileyim işte kendince türkücü, şarkıcı bir şey koyabilir oraya. Yok futbolcu, yok ocu bucu bir şey koyar oraya. Koyar mı koyar veyahut da birinci sıraya maleyani başka bir şey koyabilir mi? Koyabilir. Allah muhafaza eylesin. O zaman insan yavaş

yavaş sevdiğine benzer. Ben bazen derim, bir kadın bir erkeği çok severse, bıyık da çıkar onda sakal da çıkar. Sevdiğinden çıkar, O sevgi ona yaklaştırdıkça onu, onun üzerindeki değişiklikler olur. Allah muhafaza eylesin.

"Sensiz olduk mu gökyüzü bile karanlıktır bize."

Müritler diyorlar ki üstadlarına, biz sensiz olunca gökyüzü bile karanlık bize. Gündüzümüz gece olur bizim ozaman. Bir aydınlığımız kalmaz. Biz göz aydınlığı bulamayız. Gönül aydınlığı bulamayız. Bir kimse üsdadsız yol bulamaz. Bir kimse üstadından uzak kalırsa madden de manen de yolu karışır onun. Allah rahmet eylesin, şeyh efendi, Abdullah Efendi hazretleri derdi ki Mustafa Efendi, oğlum, bir kimse üstadını kırk günden fazla hani uzak kalmayacak. Zahiren de üstadını kırk günde bir görecek derdi. Kırk günde bir. Kırk günü aştı mı oğlum, onun düzeni bozulur derdi. Bir mürit, zahiren üstadından kırk günden fazla ayrı kalmayacak. Bir kimse sevdiğinden kırk günden fazla ayrı kalmayacak. Hani var ya kim kırk gün sabah namazına kalkarsa, Cenab ı Hak onun gönlüne ilham pınarlarını açar. Onun gönlünü nurlandırır kırk gün. Kırk gün önemli. Musa aleyhisselam Tur-i Sina'da kırk gün kaldı. O yüzden Musa'nın halveti kırk gündü. Otuza niyetlendi on da Cenab ı Hak kendi fazlından ikram etti, kırk gün yaptı. Kırk gün kaldı. Eski sufiler kırk gün erbayin çıkarırlardı. Kırk gün bir şeyden uzak durmak. Mesela bir şey, örneğin işte alkol kullanıyor. Kırk gün sabreder içmezse alkol onun aklına gelmez. Kırk gün namazı terk etmeden kılan bir kimse namaza bitamam devam eder. Kırk gün bir ibadeti sımsıkı tutan bir kimse, o ibadet onda devam eder. Kırk gün bir şeyi yemezse bir kimse kırk gün yemediği şeyi hiç canı istemez, unutur onu bir müddet sonra. İşte müritler diyorlar ki 'biz seninle beraber olmazsak gökyüzü karanlık olur bize. Bu noktada müritler ayriyetten bir günahı kebair işlerler, bir yanlışlık yaparlarsa, onların kalpleri de bu noktada ne olur? Kararır gider. Allah muhafaza eylesin.

" A ay, sana karşı şu gökyüzü de kim oluyor ki"

Mürşitlerini ay olarak görüyorlar. Ey ay diyor, sen gökyüzünün yanında, gökyüzü senin yanında sönük kalır.

"Gökler görünüşte yüksektir; anlam bakımından yükseklikse tertemiz canındır."

Gökler görünüşte yüksektir ama manada senin canın yüksektir. Göklerin yüksekliği önemli değildir. O velinin manadaki yüksekliği önemlidir. Müritler diyorlar ki gökler ne kadar yüksek olursa olsun, ne kadar parlak olursa olsun, senin mânâ denizinin yanında sönüktür. Senin mananın

altında alçaktır. Neden? Çünkü her velinin urucu vardır. O her veli uruc eder. Uruc edince o gökleri katetmesi gerekir.

Muhammedi veliler, seyr i süluklarında göğü kat ederler ve Muhammedi veliler her gök katmanını katederken, önlerinde üstatları veyahut da onların terbiyesini almış olan ya büyük pir efendilerden birisi ya da geçmiş peygamberlerden birisi olur. Onun elinden tutar. Onu uruc etrirler. Uruc ettirirken de her göğün bir piri, her göğün bir peygamberi vardır. Her göğün bir piri vardır. Her göğün pirinden ve her göğün peygamberinden destur alınaraktan gidilir. Uruc etmektir ve gök katmanları biter. Gök bittikten sonra cehennem, ondan sonra cennet, ondan sonra arş ı ala başlar. Bunların hepsinde uruc eder o veli. Bu urucunu tamamladı ise o kimse, bu urucu yaşadıysa, o zaman o göklerin fevkindedir. O göklerin üstündedir. Gökler zahir olarak yüksek görünür ama mana olarak zamanın mürşitleri o göklerden yüksektir. Gökler zahiren çok parlak görünür. Aslında parlak değildir. Aslında karanlıktır ama mânâ noktasında bir veli, bir mürşid i kamilin maneviyatı göklerden daha parlaktır. Biz göğü parlak görürüz, dünya göğünü parlak görürüz, dünya göğünün dışında gökler parlak değildir. O yüzden dünya göğünün dışına çıktığında o katmanları giden, o katmanları uruc eden kimse, karanlıkta yolunu alır.

"Görünüşteki yükseklik bedenlerindir, fakat anlama karşı bedenler, adlardan ibarettir."

Bir kimsenin bedenleri görünüşte yüksektir. Beden olarak görünüşte yükseğizdir. Asıl yükseklik o kimsenin manasındadır, anlamasındadır. Beden olarak insanız. Hayvanlardan yukarıdayız ama hayvan için malum nefs-i natıka dendi. Yani konuşan nefis, akleden hükmeden, idrak eden. O zaman bizi biz eden insanın insan eden anlamasıdır. Yani idrak etmesi, hükmetmesidir, yaşamasıdır o kimsenin. O zaman bu manada görünüşte yükseklik bedende ama bedenin bir anlamı yok. Asıl yükseklik nedir? O kimsenin manasındadır. Önemli olan o mana yüksekliğidir. Önemli olan o mana yükseklikte de o kimsenin anlaması, idrak etmesi onu yaşamasıdır.

"Vezirin halvetten çıkmayacağım diye cevap vermesi:

Vezir delillerinizi kısa kesin dedi."

Bunca şeyleri söylediler müritler, bunca onu meth ü sena ettiler, anlattılar. Kendilerinin ona ne kadar muhtaç olduğunu, kendilerinin ona ne kadar ihtiyacı olduğunu söylediler. Anlattıkça anlattlar ama vezir dışarı çıktı ve dedi ki delillerinizi kısa kesin dedi.

"Öğüdümü canla, gönülle dinleyin."

Siz konuştunuz, söyleyeceğinizi söylediniz. Çok uzun lafa gerek yok. Çok uzun söze gerek yok. Tasavvuf da bu da bir edeptir. Bir kimse üstadına çok uzun uzun konuşmaz, uzun uzun anlatmaz, uzun uzun konuşacağım diye uğraşmaz. Meramını bir cümle ile bitirir. Meramını iki cümle ile bitirir. Bir kimsenin idraki ile alakalıdır. Allah'a yakınlığı ile alakalıdır. Gönül dünyasının parlaklığı ile alakalıdır. Bir kimse bir meseleyi beş cümlede anlatıyorsa idraki dardır onun, anlaması kısadır onun, gönül zenginliği yoktur onun gönlü bu noktada terbiye olmamıştır. Onun gönlü parlamamıştır. O yüzden bir meseleye on tane cümle kurar. Küçük bir meseleye, on cümle kuruyorsa o kimse, onun idraki dar. O Allah'ı zikretmiyor. O Allah'tan uzak bir hayat yaşıyor. Allah'a yakin olanların, kalp akılları çalışır. Kalp aklı çalışınca, bir kelime ile bin kelimenin manasını verir o. Kalp aklı öyle bir şeydir. Bir bakışla bin kelimenin manası çıkar ondan. Kalp aklı böyle bir şeydir. O yüzden veliler, mürşid i kamiller, çok kelimeden hazzetmezler.

Biz üstadımızın yanında çok konuşmazdık hiç. Birisi telefon açar, yok orda havalar nasıl diye sorar, şeyh efendi susar. İyi iyi, her şey, her şey iyi burada der kapatır. Mustafa Efendi, oğlum, konuşacak bir şeysi yok, Nevşehir'de havalar nasıl diye soruyor diyor. Konuşacak bir şey yok çünkü. Ha bir de o kendince seviyor ya konuşacak bir şey lazım. Sen sevsen Allah'ı zikredersin. Gönlünde senin hayretler oluşur. Sen gönlünde oluşan hayreti sorarsın. Sen Allah'a bu manada aşık değilsin. Allah'ı çokça da zikretmiyorsun. Allah'ı çokça da zikretmeyince, gönlünde senin hayret oluşmuyor. Gönlünde senin mânâ oluşmuyor. Gönlünde senin sır oluşmuyor. Gönlünde senin işin içinden çıkabileceğin harikulade haller oluşmuyor. Sen geliver Ayvazım gidiverdin Dingozum, benim gibisin. Öyle olunca şeyhine soruyorsun havalar nasıl orada, iyi misiniz efendim, sağlığınız yerinde mi, yok şöyle oldu mu orada, çiçekler açtı mı, dağlarda kar eridi mi, kirazlar kiraz yaptı mı! Bu dünyada işimiz bu mu? Sen gönlünde yaşadığın bir hayreti anlat. Gönlünde yaşadığın bir sırrı anlat. Senin başına gelen bir harikulade hali anlat. Gönlüne düşen bir şeyin cevabını sor hava nasıl orda diye soracağına! Yok, uzattıkça uzatacak bir de o. Uzattıkça uzatacak. Bir de bir meseleyi beş sefer anlatacak. Bir şey soruyor, söylüyorsun. Bunu böyle böyle böyle böyle böyle yap. Bir ay sonra, bir daha aynı şey. Yine bir daha söylüyorsun bunu böyle böyle böyle böyle yap, bir ay sonra bir daha. Onbeş gün sonra bir daha veya on gün sonra bir daha veya her gün görse seni, her gün aynı şeyi söyleyecek sana. Bu o kimsenin Allah'ı az zikretdiğinden. Onu gönül pası silinik değil. Gönül pası silinik olsa, gönül pası silinmiş, parlamış olsa, başka bir şey olacak. Başka bir şey yaşayacak. Başka bir şey soracak o zaman. Mesnevinin ilk

onsekiz beyitini okumuş, Mesnevinin ilk onsekiz beyitini okumuş, dönüyor dolanıyor ilk onsekiz beyitten soruyor. Füsusun Adem faslının üç sayfasını okumuş, dördüncü sayfaya geçmemiş, algı yok çünkü. Üçüncü sayfadan sonra gidememiş aslında. Tamamla oradan. Bir soruyor, diyorum bu aynı kişinin sorusu ben. Neden? O, Füsus'un iki sayfasını okudu çünkü. Daha Şit faslı var, ondan sonra, yürüyecek, yok yok! Sufilikte de aynı. O kimse aynı yerde takılmış dönüyor boyna.

İşte vezir dedi ki delillerinizi kısa, kesin. Kısa kes. Bir cümle uzun. Hani bir şeyh efendi hacca gidiyormuş ya. Hacca giderken başka bir arkadaşı şeyh efendiye uğramış. Allah'ı zikretmişler, bir gece misafir olmuş. İşte yolcu çıkacak, demiş efendi, yalnız gidiyorsunuz. Demiş bizim bu çömezi yanınıza alsanız, size hizmet etse. O zamanlar böyle bir şeyhe hizmet etmek büyük kıymet. Bakmayın şimdi millet bir şeyhe hizmet edince herkes ona hüraa başına üşüşüyor. Siz insanlara kulluk mu ediyorsunuz da yok kölelik mi ediyorsunuz da! Bunları söyleyenlerin öyle şatafatlı, şatafatlı yaşantıları var ki! Bunları bir de ilim çevresi olan üniversiteliler söylüyor. O üniversitedeki profesörleri gördüm ben. Dedim ki ya biz vallah da billaha de şeyh efendiye dedim gereği gibi, biz gereyi gibi ona kıymetli davranamıyorum dedim ama bizi öylesine korkutmuşlar, öylesini bizi geri püskürtmüşler ki biz şeyhimizin yanında sokakta giderken böyle elimizi bağlamamız, milletin tuhafına gidiyor. Lan ne elinizi bağlıyorsunuz! Ulan gidin bir Ege Üniversitesine. Ege Üniversitesine bir tıp fakültesine gidin. O tıp fakültesindeki profesörleri bir görün. O profesörlerin arkasındaki koca koca doçentleri, doçent yardımcılarını, asistanlar zaten adamdan, insandan değil zaten. O doçent filan böyle şey ne o, emir eri onun. Bildiğiniz emir eri. Koca doçent, emir eri onun. O doçent yardımcıları, o asistanlar, talebeler zaten şey ya, çok affedersiniz ama koyun sürüsü. Yaman Tokat ameliyathaneden bir çıkıyordu böyle, arkasında müridan tayfası geliyor. Sağında doçent, solunda doçent, onun arkasında doçent yardımcıları, onun arkasında asistanlar. Bir tanesi o Yaman Tokat'tan bir adım önde gidecek ha, mümkün değil. Yaman Tokat'ın kendisine dedim. Dedim Hocam, vallahi biz üstadımıza gerekli saygıyı göstermiyoruz demek ki dedim. Maşallah dedim, siz tam bir şeyh efendi gibi gidiyorsunuz dedim. Tam bir şeyh, tam bir şeyh!

Yemin ediyorum bugün, bilmiyorum biz üstadımıza söylüyorum ben, bizim üstadımız yaptırmazdı Abdullah Efendi, biz yaşamadık öyle ayağını yıkatsın, yok elini kolunu yıkatsın, son zamana kadar eşine çorabını bile giydirmezdi. Biz görmedik. Ben görmedim Allah için. Benim şeyhimin birisine böyle hizmet ettirecek, böyle ayağını yıkattıracak, elini kolunu yıkattıracak görmedim, ben görmedim. Biz bir şeyhler toplantısı olduydu, Uludağ'a

götürdük biz şeyhleri orda işte, hem yemek yedirelim, hem orda da sohbet orda olsun diye, yirmisekiz şubattan önce, hem dinlenilmesin, basılmayalım diye Uludağ'a götürdük hepsini de. Abdest alacaklar tabii misafir şeyhler, ben her şeyhe bizim Bursa'dan arkadaşlardan böyle hizmet edecek arkadaşlar vazifelendirdim. Sen filancaya, sen filancaya, sen filancaya, sen filancaya. Bunlar adaptan çünkü. Bir de ordaki zakirin veyahut da o dergahın yetiştirdiği derviş çıkıyor orta yere. Derviş'in adabı, erkanı, edebi, o şeyh onu takip eder çünkü bir başka şeyh müridleri takip eder. Bir misafir, gelir buraya, bir misafir, burayı takip eder, burdakinin derviş olup olmadığını bilmez. Bakar vay bu kadınlar ne kadar çok konuşuyor ya der. Bilmez, onlar da misafirdir, gelmiştir buraya park gibi veyahut da işte sema izlemeye olmuştur. Onlar konuşurlar, hükümet kurarlar, hükümet yıkarlar, kayınvalideden girip kayınpederden çıkıp, kayınvalidesinin, kayınvalidesinin teyzesinin damadından indirir onlar aşağı. O kadında der ki bunlar ne kadar edepsiz ya! Yani sohbet esnasında yanındakilerle konuşuyorlar der. Bilmez, onlar avamdır. Avam konuşur. Böyle sohbet vardır, avam çayı alır, benim çayımı getirin der. Avam o veya herkes pür dikkat sohbet dinliyordur, bir çay sesi, çat çat çat çat çat çat çat çat çat! Birisi çay içecek, çay içiyor. Daha da bunun ilerisi var. Kaşıkla çat çat çat çat vurur. Onun çayını getir! Neden? Ya o çaya gelmiş. Onun sohbetle işi yok. O içecek üç dört tane çay, gidecek veyahut da o çorbaya gelmiş. Nerde benim çorbam! Sufi sormaz. Sufi çay bile istemez. Sufi çay bardağından ses bile çıkarmaz. Şimdi öksürdü ya tam ağzımdan geldi şimdi susayım. Sufi öksürmez bile diyecektim. O da yabancı değil zaten, alınmaz zaten. Sufi böyledir. Avam? Avam her türlü sesi soluğu çıkarır, her şeyi yapar. Çok da konuşur. Sıkıntı yok.

İşte böyle biz şeyhleri götürdük Uludağ'a, tabii bizim kardeşlere hepsini de ben birkaç gün önceden söyledim. Dedim sakın ha lafı uzatmayın, çok konuşmayın, soru sormayın, hizmet edin. Ne ihtiyacı varsa görün, yanlarında durun. Çünkü şeyhler yanlarında bir tek halifelerini getiriyorlar. Başka bir kimse getirmiyorlar. Bir de araba, şoför var. Onlar biz o arabalı şoförü olanları ayrı topluyoruz. Şeyhlerin sohbetine getirmiyoruz. Bir tanesi, şeyh efendinin biri, görüyorum ben de ortalıkta, ben de işte koordinasyonu sağlıyorum. Ayağını uzatıyor şimdi, yıka bakayım ayağımı diyor. Bizim derviş de yıkıyor ayağını. Bir gözüyle de bana bakıyor. Ben yıka diyorum, ben işaret ediyorum, yıkıyor onun ayağını, mahşerde dersin ki diyor filanca şeyh efendinin ayağını yıkadım. Kendi kendime dedim duymasaydım keşke ya, ben ne yapmaya dedim böyle yakın durdum dedim ya! Bizimki bana bakıyor şimdi, benim tepkimi çlçecek. Ben gözümü yumuyorum aşağı doğru, seslenme diye. Allah razı olsun efendim diyor o da şimdi ona, tamam mı.

Hah diyor böyle şimdi. Onun bir de asası var, asasıyla başına da vuruyor böyle, dersin ki diyor filanca şeyh efendi asasıyla başıma da dokundu. Bunlar şimdi klasik sufilikte yanlış şeyler değil. Bunlar böyle eksik, yanlış değil. Yani bir kimse sevdiği bir kimsenin dokunuşunu kim istemez? Sevdiği bir şeye, bir kimseye kim dokunmak istemez? Bir kimse, sevdiği bir kimsenin elini ayağını yıkamak istemez mi? İster. Ben isterim. Ben isterim, bu noktada bir sıkıntı yok ama bizi, şimdi burdan başka bir yere geleceğim, bizi öyle bir noktaya getirdiler ki biz bir alime, bir şeyhe, bir anne babaya, bir kadının kocasına, bir kocanın karısına saygısını, muhabbetini, sevgisini göstermesine razı değiliz. Biz çok modernize olduk çünkü! Bir müridin, mürşidine saygılı davranması, ona karşı hürmetli davranması, muhabbetli davranmasına karşıyız. Biz hemen kula kulluğu koyuyoruz önüne, kula kul oldunuz siz diyorlar bize.

Ya kardeş! Sen babana hizmet etmiyor musun diyorum ben şimdi adama bakıyorum, adam bana bakıyor. Babana hizmet etmiyor musun, babanın elinden tutup götürmez misin yürüyemezse? Yaşlı, sen babanın elinden tutmayacak mısın? Yaşlı annen, elinden tutmayacak mısın? Eşin hasta, onu kucaklayıp götürmeyecek misin? Çocuğun hasta, kucaklayıp götürmeyecek misin? Bu kula kulluk mu oldu şimdi? Sen bir arkadaşın rahatsızlansa elinden kolundan tutmayacak mısın? Kucağından tutup götürmeyecek misin? Kula kulluk mu oldu şimdi bu! ama bizi o noktaya getirdiler. Bir alime, bir Allah dostu veliye, bir sufiye hizmet etmek, hizmet etmek bu manada işte ona yardımcı olmak, kula kulluk oldu. Ama üniversitelerdeki hocaların hepsi de profesörlere kulluk yapıyorlar. Profesörler buna ses çıkarmıyor. Gözümle gördüm. Tıp fakültesinde gördüklerim bunlar.

On kusur gün kaldım şeyh efendinin başında Oktay da vardı. Oktay gelir giderdi her gün, Allah razı olsun Oktay, Oktay'a da derdi şeyh efendi hastane arkadaşım, hastane dostum derdi. Oktay hergün kapının önündeydi, kulakları çınlasın. Hani hastaneye devamlı katmıyorlar, kapının önünde. Ben bir telefon açıyorum, Oktay şu lazım, koşturup getiriyor. Şeyh Efendi normalde o zaman hastanede on gün on küsür gün kaldık, hepsini gördüm orda. Kendi kendime dedim ki ya Allah'ım dedim ya biz dedim gerçekten şeyh efendiye gerekli olan saygıyı göstermiyoruz dedim. Evet, göstermiyoruz. Göstermiyor insanlar. Korkuyorlar. Birisi ona bir laf söyleyecek diye korkuyorlar. Git üniversiteye, üniversitede profesörün önünden yürüyemezsin. Benim tıp fakültesinde gördüklerim bunlardı.

E, Çanakkale'de de gittim bizim orada da var bir Tıp Fakültesi'nde Profesör hocamız. Vallaha yanında baş asistan var, yüzüne bakmıyor bile. Şimdi hocamın önce bir boğazlarına bakalım diyor. El böyle hafiften gidiyor,

hocanın eli, tak alet eline konuyor onun. Hoca bana şu lazım, bu lazım demiyor hiç. Dönmüyor artkaya. Hoca sadece benimle konuşuyor. Diyor ki hocam önce diyor bir normalde boğazlarınızı kontörlü alalım. Bir boğazlarınıza bakalım. Hemen hocanın kafasına bir tane ışık veren var ya burdan, hemen kafaya ışık veren şeyden, hemen aletler böyle üzerine konuçlandıyor. Elini uzatıyor bir alet geliyor, elini uzatıyor bir alet geliyor. Baktı, ondan sonra şimdi de dedi ondan sonra bir de kulaklarınızı inceleyelim hocam dedi. Tamam dedim. Ben yattım senin önüne neremi inceleyeceksen incele artık dedim. Bir de kulakları inceledi. Tamam şimdi de dedi en problemli yere gelelim dedi. Burnumuza bakalım dedi. Tamam dedim. İşte burnuma baktı, açtı, etti, ışık tuttu filan. Dedi ki hocam dedi burnunuzda bir kemik çıkıntısı var dedi. Nefes alıp vermekte zorlanıyor musunuz? Evet dedim ben. Bu dedi uyutmaz dedi. E ben de uyumak istemiyorum zaten dedim. O yüzden uyutmuyor beni. Rahatım ben, bir sıkıntı yok dedim. E şekeriniz de dedi buna bağlı olabilir dedi. Olabilir dedim. Bir şey demiyorum, daha önce de dedim hani böyle bir şey söylemişlerdi ama dedim hani nefes alıp vermen kolay değilse, şeker o yüzden yükselir demişlerdi bana dedim. Evet hocam dedi. On gün bana müsaade edeceksin, ben bunu burdan alacağım dedi. Dedim on gün yok, zamanım yok dedim, on gün hastanede yatamam hocam dedim ben. Yedi gün dedi. Yedi gün de zamanım yok hocam, mümkün değil dedim. Yedi gün de yatamam dedim. Sağlığınız dedi. Ne yapayım dedim. Öldüğümde ameliyat ederler artık dedim. Öyle kalktık ama ordaki o manzara var ya, bir mürit asla şeyhine öyle yapamaz. Yaparsa, herkes tefe koyar çalarlar onu. Tefe koyup çalarlar, def yerine çalarlar ama insanları, toplumu o hale getirdiler. Şimdi kadınlar da kocalarına saygılı değil, erkeklerde eşlerine karşı saygılı değil, e anne babalar da çocuklarına saygılı değiller, e çocuklar da anne babalarına saygılı değiller. Bakın, sevgi nasıl yukardan aşağıya geliyorsa, hadis i şerif var ya sevgi büyükten küçüğe geliyor. Önce büyükten gelir sevgi. Büyükten küçüğedir. E büyükler bozulunca, küçükler de bozuldu. Biz o hiyerarşiyi kaybettik. Bizde o hiyerarşiyi kaldırdılar.

Bir ailenin büyüğü vardı, büyüğüne herkes saygı gösterirdi. Bunu bizden kaldırdılar. Neden? İstedikleri gibi yönetebilmek için. İstedikleri algı operasyonunu yapabilmeleri için. İnsanları, parekende, dağınık yapmaları için. Dağınık şimdi, insanlar. Önceden on kişi toplandığında, ortak bir karar çıkıp bütün şehri bir noktaya yönlendirebilirdi. Şimdi on kişi bir şehri yönlendiremez. Maazallah ir düşman istilasına uğramış olsak, şehirlerdeki akil insanların sevk ettiği yöne hiç kimse gitmez. Neden? Hiçbir protesto yerini bulmuyor? Diyorlar ki işte yahudi mallarını protesto edelim. Neden?

tutmuyor? Çünkü lider karizmasındaki kimselerin karizmalarını alaşağı ettiler bir, ikincisi gerçek bir liderlik yapmıyorlar. Şeyhler, alimler, hocalar, hepsi de dahil buna. Parti il başkanları dahil buna. Siz hiç sivrilmiş parti il başkanı görüyor musunuz? Siz hiç sivrilmiş böyle üfüttüren bir belediye başkanı görüyor musunuz? Amaç buydu zaten. Toplulukları öndersiz bırakmak. Toplulukları sevk ve idare edecek, kimliklerin oluşmamasını sağlamak. Güçlü liderliklerin oluşmamasını sağlamak. Bunun son kalesi sufiler. Son kalesi, son kale tarikatlar. Neden saldırıyorlar? İşte orda şeyhlik sultası var da şeyh ne diyorsa öyle oluyor da bütün herkes aklını şeyhe satmış da…Ya sana mı satacak? Daha taharetlenmesini bilmiyorsun, sana mı satacak aklını ama laf çok yaldızlı. Çok yaldızlı! Bana söyleneni söylüyorum ben. Yani Mustafa Bey sizi tenzih ederim ama siz hep aklınızı herkes şeyhe satıyor. Sen kime sattın? Dedim sana mı satayım aklımı? Baktı, ben aklımı sana mı satayım? Onu söyle bana. Ses yok. Ben öyle demek istemedim. Ya ben aklımı şeyhime sattım. Sen kime sattın? Ben aklımı bir Allah dostuna sattım, sen kime sattın? Şeytana sattın, nefsine sattın, heva hevesine sattın. Senin heva hevesin mi kıymetli, senin şeytaniyetin mi kıymetli, benim şeyhim mi kıymetli dedim.

Bunu söylediğim kimse, üç üniversite bitirmiş arkadaşım benim. Bana diyor ki seni böyle görmek istemezdim. Sustum, güldim. Dedim boşver, yollar öyle oldu falan fişman böyle hani, a baktım ya dedim yok ya, bu kadar tevazu yeter. Dedim kardeş, ben aklımı şeyhime sattım, sen kime sattın dedim. Bu durdu. Sen kime sattın? Marksa mı sattın Engel'se mi sattın, Platon'a mı sattın? Kime sattın. Daha amiyane şeyler söyledim de şimdi burdan söylemem abes olacak. Ben buna bir döküldüm, bu kaldı. Ya hiç böyle düşünmemiştim ya Mustafacığım dedi. Sen yine bende dedi çığır açtın dedi. Oğlum dedim sana tükürsem dedim tükürüğüme yazık ya dedim. Sen kime sattın aklını, bana onu söyler misin dedim ya, aklını sattığını söyle bana. Çıkın topluma şimdi kime sattı aklını? Şimdi bir Hz. Ebubekir radiyallahu anh hazretleri gibi bir liderlik var mı dünya üzerinde? Yok. Hz. Ömer gibi var mı? Hz. Osman gibi var mı? Hz. Ali radıyallahu anh hazretleri gibi var mı? Yok. Fatih gibi bir liderlik var mı? Yok. Osmanlı'yı bize kötülediler, kötülediler, kötülediler, kötülediler. Bizi başsız bıraktılar. Deccaliyetin amacı bu. Şeytaniyetin amacı bu. Bir Kanuni gibi liderimiz var mı bizim şimdi? Yok. Bize uyduruktan demokrasiyi getirdiler? Kim? Bu ülkeyi sırtlanacak, ülkeyi peşine takacak bir tane kuvvetli lider? İyi kötü. Şimdi bana diyecekler ki gene Ak partilisin. Alakası yok. Çıksın bir tane lider, bu ülkeyi arkasında sürüklesin. İslam dünyasını arkasında sürüklesin. Öylesine güçlü bir lider olsun, nefesi İsa nefesli olsun, bileği Davut bileği olsun. Kalbi Muhammedi

kalbi olsun. Bu noktada böyle bir kimse arkasından yürüyelim, koşalım. Onu istemiyorlar. Millet bir şeyhe intisap etmiş, onun karizmasını çizmek için uğraşıyor bütün herkes. Ya bırak! İyi kötü adam bir şeyhe intisab etmiş. Başıboş danalar gibi dolaşacağına bağlamış kendini bir yere. Sen ne yaptın? Baharı görmüş delibaş danalar gibi koşturuyor ortalıkta. O hiç olmazsa terbiye oluyor orda. Şu iki dizinin üzerinde oturmak dahi, insan nefsini terbiye eder. İki dizinin üzerine oturmak dahi, nefsi terbiye eder. Nefsi disipline eder. Nefsi disipline eder. Susmak dahi o kimseyi terbiye eder. Susmak, bir saat susacak, iki saat susacak, üç saat susacak.

Büyük mesele bu! Bugünkü zamanda büyük mesele. Şeyhinin yanına gittiğinde ben bilmiyorum diyecek, büyük mesele bu zamanda. Çünkü nefisler kabarmış, kudurmuş, şeytaniyet olmuş. Nefisler birer deccaliyet olmuş. Adam ne demek ya bilmemek, her şeyi biliyor. Bir tek bilmediğini bilmiyor. Her şeyi biliyor ama. Bir tek bilmediğini bilmiyor. Hiçbir şey bilmediğini bilmiyor her şeyi bilen insan. Böyle olmuş, bu hale geldik. Bakın şimdi siz, partilere bakın, güçlü lider var mı? Yok. Neden? Altediyorlar, istemiyorlar öyle bir şey. Bakın dünya üzerine, dünyayı asıl yönetmek isteyenler güçlü bir lider istemiyorlar devletlerin başında, hükümetlerin başında. Dört yılda bir değiştiriyorlar. Dört yılda bir değiştiriyorlar. Her yer aynı. Nereye gidersen git. Bir başbakan görüyor musunuz on yıl duran? Şart koşmuşlar oraya. İki dönem dörderden sekiz seçilirse. Kim? Obama. Lan adam zaten koca Amerika'yı iki yılda öğrenemiyor zaten. Adam Beyaz Saray'da hangi odadan hangi odaya geçeceğini öğrenemiyor. Yanında, etrafında bir sürü avane, hepsinin elinde yazılı şeyler var. Obama'yı özgür zannetmeyin orda. Obama esir. Atacağı adım dahi yazılı. Kalkacağı saat bile yazılı. Hangi saatte ne kahvaltısı yapacak, kahvaltısında ne yiyecek, ne yemeyecek yazılı. Saat kaçta kiminle görüşecek, kiminle görüşmeyecek yazılı. Ne devlet başkanı, esir! Millet de onu devlet başkanı zannediyor. Esirden başka bir şey değil. Herkes zannediyor ki Amerika'yı Obama yönetiyor. Lan ne alakası var. Resimden, kartondan aslan, o. Bir karton, üzerine de bir aslan figürü çizin, kartondan aslan figürü. Birisi üflüyor ona, üfleyince aa, Obama hareket etti diyoruz biz. Dünya liderlerinin yüzde doksansekizi böyle. Dünya devletlerinin başındaki liderlerin yüzde doksansekizi böyle. Hükümetlerin başındakilerin yüzde doksansekizi böyle. Hükümetlerin, bakanlarının yüzde doksansekizi böyle. Kartonun üzerine bir aslan resmi, koy oraya. Herkes aslanın resmini aslan hareket ediyor zannediyor. Bir rüzgar veya kumaşını Hazreti Mevlana'nın o aklıma geldi.

Var ya, Hazreti Mevlana'nın kumaşı, biz hepimiz de diyor kumaşın üzerinde aslan resimleri gibiyiz. Muhteşem! Herkes o bu var ya, devlet başkanları,

başbakanlar, bakanlar, böyle koca koca adamlar, hepsi de kumaşın üzerine çizilmiş aslan resmi gibi. Bir rüzgar üflüyor, herkes zannediyor ki aslanlar oynadı. Aslan hareket etti değil, değil. O yüzden şeyhlere canları sıkılıyor. O yüzden velilere canları sıkılıyor. Neden? Onları istedikleri gibi evirip çeviremiyorlar. İstedikleri noktaya getiremiyorlar. Telefonları dinliyorlar. Onu yapıyorlar, bunu yapıyorlar, ordan bir şey yapıyorlar, burdan bir şey yapıyorlar… Yok! Bir türlü algı operasyonu tutmuyor onlara. Eğer gerçekten veli ise o yüzden diyorlar ki yok, siz kula kulluk yapıyorsunuz. Ne arıyorsunuz bu şeyhin peşinde! Birisi öyle demişti bana, ya dedi dinledim senin şeyhini dedi, Abdullah Efendiyi, sen ondan daha zekisin dedi, daha akıllısın, ne arıyorsun sen onda dedi. Döndüm ben, sen şeytanın hangi kolundansın dedim. Bu durdu şimdi. Nasıl yani dedi. Ancak bunu şeytan söyler çünkü dedim. Sen söyle bakayım dedim, hangi kolundansın sen onun? Dedi onun kolu da mı var? Tabii dedim. Bir sürü kolu var onun dedim. O dedim bir kol kol oda dedim. Böyle elimi omuzuna koydum, mübarek olsun dedim. Ne dedi? Şeytanın kolluk vazifesi dedi. Şeytanın kolluk vazifesi. Ne diyor? Sen çok akıllısın. Ne diyor? Sen çok zekisin. Ne bekliyor benden? Ben diyeceğim ki evet ya ben ondan zekiyim, ondan akıllıyım. Eeee? Ne işin var bu adamın arkasında? Söz bu. Ebu Cehil de aynısını demedi mi? Bak nereye gidiyor muhabbet. Ne dedi Ebu Cehil? Ebul Hikemdi ismi. Dedi ki hikmetin babası benim. Bu kavimde, burda benden başka bilen yok. Benden başka zeki olan yok. Benden başka akıllı yok. Benden başka zengin yok. Benim soyum, sülalem de zaten aynı soydan, aynı, sülaleden. E benim soyum, sülalem de bu noktada şey, asil. E benim sülalemden gelecek zaten peygamber bekleniyor ya. Kureyş'ten gelecek. Bütün herkes biliyor Kureyş'ten peygamberliğin geleceğini. Kureyş'ten bir peygamber geleceğini bütün herkes biliyor. O yüzden Ebu Cehil diyor ki olsa olsa ben olmalıyım bu peygamber. Kureyşten gelecek ya, her şeyiyle tam tekmil, peygamberlik tam ona göre. Kendi kafasına göre! Sözü geçiyor,nazı geçiyor, cömert.

Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri doğduğunda, kardeşimin oğlu doğdu deyip bin tane deve, bin tane koyunu hemen kurban ettirdi, fakire fukaraya dağıttırdı, yemekler yaptırdı. Cömert, zengin, akıllı, zeki. E sülalede tamam, tam cuk diye oturuyor şimdi. Ben i Kureyş'ten, çok akıllı, çok zeki, çok cömert, saygın bir kimse. Peygamberlik ona gelmeliydi ama kime geldi? Kardeşinin yetimine. Kardeşinin yetimine! Bildiğiniz yetim! E annesi de çok zengin değil. Babasını sülalesi tamam, eyvallah. Ama o çok hani Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin babası da çok zengin değildi. Kardeşlerin içerisinde hemen hemen fukaralarından birisiydi. E ne dedi Ebu Cehil? Benim peygamber olmam lazım! E, Ebu Cehilin bu manada

manevi atası kim? Manada atası şeytan. Demedi mi Adem'e Cenab-ı Hak için ben ondan daha faziletliyim? Aynı şey.

Ben ona bunu anlattım. Dedim sen bana şimdi dedim bak böyle dedin ya, bu sözün dedim arkasında bunlar, bunlar, bunlar, bunlar var. Kaldı bu şimdi? Sen o yüzden dedim şeytanın bir kolusun. Sen diyorsun ki sen şeyhinden daha zekisin bana, daha akıllısın. Dedim şeytanın kolu bunu söylüyor. Şeytanın kolu! Bizi bununla aldattılar işte. Dediler ki ya ne yapmaya gidiyorsunuz ki! Şeyh efendi için de aynı şeyi söylüyorlardı bize. Ya Mustafa abi ya, bizi davet etme ya. Neden? Ya geldiğinde hep aynı sohbeti söylüyor ya, aynı sohbeti anlatıyor. Tebessüm ediyorduk biz. Diyorduk kardeş, sen aynı şeyi anlatıyormuş gibi görüyorsun. Bu bir algı. O her seferinde başka konuşur. Yok! Onlar çok zeki. Allah muhafaza eylesin. Mevzu dağıldı. Toparlıyorum. İşte velilerin, mürşid i kamillerin huzurunda, mesele çok konuşulmaz. Bir cümle ile meseleni halledersin. Bir cümle ile mesleni halledersin. Bir cümle ile!

O da dedi ki 'delilinizi kısa kesin. Öğüdümü canla, gönülle dinleyin.' Yani siz çok konuşmayın. Siz buraya gelmişsiniz, nasihati dinleyin. 'Din nasihattır, din nasihattir, din nasihattir' buyurdu Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem. Ya? O zaman canla başla sen öğüdü dinle. Ne diyor? Canla, gönülle dinle. Hem canla dediği normal aklınla hem de gönülle, kalbinle dinle, dinle! Hz. Pir, mesnevinin başında da diyor ki dinle. Dinlemezsen olmaz. Dinlemezsen yol yürüyemezsin. Dinle, anla, idrak et. Dinlediğini uygula. Yoksa sadece dinlemekten geçersen, eşekler de dinliyor. Dinlemekten geçersen, kuşlar da dinliyor. Sadece dinlersen dağdaki çam ağacı da dinliyor. Dinliyordu beni. Ben oturuyordum bakacakda onun önüne, ben anlatıyordum, ağlıyordum, oda dinliyordu beni. Ben ağlıyordum o ağlıyordu, ben ağlıyordum o ağlıyordu. Dinliyor, hiç bir sıkıntı yok. Bir sabah baktım böööyle gözyaşı gibi, böyle göz, herhalde ben dedim psikolojiyi kaybediyorum. İki tane göz, ağlıyor çam ağacı. Dinliyor, insanlardan daha iyi dinliyor hem! Bildiğiniz çam ağacı, insanlardan iyi dinliyor. Öyle bir dinliyor ki hem, dert ortaklığı yapıyor sana. Onun gözyaşını görünce zaten hurma kütüğünü anladım. Hani başladı ya ağlamaya hurma kütüğü. Hurma kütüğü de demeyeyim çünkü cennetlik oldu o da.

"Eminsem, emin olan kişi töhmet altına alınmaz; gökyüzüne yer desem bile böyledir bu."

Eğer ben eminsem yani bir veliyi emin diye sen kabul ettiysen, ona teslim olduysan, o güvenilirse, o bu manada manevi olarak vazifeli ise sen onu töhmet altına alma. Bunu neden böyle yaptın, bunu neden böyle söyledin, bunu neden böyle yapıyorsun, bunu nasıl böyle yaparsın…Töhmet altında

alma. Bu yol töhmeti kaldırmaz. Ya müritsindir, ya değilsindir. Müritsen, üstadını töhmet altında bırakma. Bunu neden böyle yaptı deme. Bunu nasıl böyle yaptı deme. Eğer yok emin değilse o zaman yoluna ayır, ma'elame de. Allah yolunu açık etsin de Allah herkesin yolunu açık etsin. 'Gökyüzüne yer desen dahi bu böyledir.' O zaman sen öylesine bağlan ki o gökyüzüne yer dese senin aklın almayacak. Senin kalbin almayacak. Senin bilgin almayacak bunu. Sen diyeceksin ki gökyüzüne yer dedi. Bunu kabul etmem diyeceksin. Aklında kaldın ya sen. Çok akıllısın ya.

Yani diyor ki hayır, o gökyüzüne yer derse evet yerdir o de. Yol alacaksan gökyüzüne yer de. Yerdir o. Allah rahmet eylesin, yatıyor Medine'de odada. Bir haber geldi. Bize şeyh efendi rahatsız olmuş diye, biz koşa koşa gittik. Medine-i Münevvere'deyiz o zaman. Arada biz şeyh efendiyi bizim kaldığımız otelde misafir ediyoruz, o üç aylık gittiydi o zaman için. O üç aylık gittiğinde oluyor bu. O hacca gitti üç aylık hem, biz de Ramazan umresine gittik, orda buluştuk. Neyse gittik, başında ilgilendik filan, kalktı, oturdu, biraz toparladı kendini. Oğlum, rutubet kokuyor burda dedi. Rutubet var yani dedi. Hiç yorum yapmadık biz tabii, devam ediyoruz biz hizmet etmeye. Ordan Sivaslılardan birisi dedi ki böyle kokladı. Baba burda rutubet kokmuyor. Yok burda rutubet dedi. Allah'ım dedim, bunun neresinden tutayım da boğayım şimdi içimden. Mustafa Efendi, rutubet var mı oğlum dedi, var efendim dedim. Rutubet var mı? Var efendim dedim. Sen kokuyu alıyorsun değil mi? Alıyorum efendim dedim. Döndü, Mustafa Efendi, yok burda rutubet dedi. İşaret ettim dışarı çık diye. Dışarı çıktı. Duvara yasladım, deşerim seni bir daha dedim rutubet yok dersen burda dedim. Tık yok, ondan sonra, neyse tabii bitti işimiz gidiyoruz. O da asansörde. Eğer dedim bir daha şeyh efendinin söylediğinin karşılığına bir şey söylersen, seni dedim son kez söylüyorum deşerim seni dedim. Bitti onun muhabbeti. Haaa! Bir şey söylerse, o yere gök derse gökdür o. Göğe yer derse yerdir.

Hani geldi yahudinin birisi Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine dedi ki senden benim alacağım var. Hz. Resulullah sallallahu ve sellem hazretleri dedi ki yok benim sana borcum dedi. O da dedi ki şahidin var mı olmadığına dair dedi. Hani bana borcun, bakın yahudi aklına bakın! Bana borcun olmadığına dair şahidin var mı diyor. Yahudi şahit getireceğine, bak yahudi şahit getirmeli, demeli ki benim senden alacağım var aha şahidim. Yahudi şahit getirmiyor. Hz. Peygamber'den şahit istiyor sallallahü aleyhi ve sellem den. Diyor ki şahidin var mı borcun olmadığına dair? Hz. Ömer var, Hz. Ebubekir(r.a.) hazretleri var. Hz. Ebubekir(r.a.) hazretleri çıkıyor. Benim diyor şahit. Senin Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinden alacağın yok diyor. Yahudi bakıyor şimdi şahit ben varım deyince

çekip gidiyor. Bunlar çıkıyorlar ikisi de huzurdan. Hz. Ömer efendimiz soruyor, ey Ebu Bekir diyor, gerçekten sen diyor biliyor musun borcun olmadığına dair. Ben diyor görmediğim Allah var demiş, ben onun görmediğim Allah var dediğine iman etmişim, Miraca çıkmış miracına iman etmişim, her sözünü tasdik etmişim, o borcum yok dediğinde mi demiş ben onu tasdik etmeyeyim! Gördünüz mü bağlılığı! İnceliği gördünüz mü! İşte vezir de diyor ki eğer ben emin isem bu töhmet niye! Mademki sen o şeyhe emin diye intisab ettin, neden onu töhmet altında bırakıyorsun yaptıkları ve söylediklerinden dolayı! Ben diyor yere gök desem kabul edeceksin.

"Olgunsam olgunluğu inkar edişte ne."

Madem ki bir mürşid-i kamil olarak ona intisab ettin, madem ki onu zamanın velisi, zamanın kutbu, dedin intisab ettin, onun olgunluğuna, olgunluğuna kani oldun. E bu inkar niye? Neden sözünü inkar ettin? Neden halini inkar ettin? Neden sana söylediğini inkar ettin? Neden sana buyurduğunu inkar ettin? Neden sana çizmiş olduğu yoldan gitmedin de kendi heva hevesinden gittin? Hem dedin ki ben bir mürşide bağlıyım hem de onun yolundan gitmedin, dediğini yerine getirmedin! Hem dedin ki efendim ben ne yapayım bu meselede o da sana böyle yap dedi, gittin yine kafana göre yaptın. Madem kendi kafana göre yapacaktın. Ne yapmaya sordun? Madem kendi kafana göre bir hayat kuracaktın, yaşayacaktın, ne yapmaya gittin bir veliye bağlandın?

"Değilsem bu zahmet neden? Bu incitiş de nedir?"

Madem ben olgun değilim, madem ben kemale ermiş değilim, madem ben sizin başınızda bir veli mürşit değilim ya bu zahmet ne? Neden, ne yammaya geliyorsunuz buraya diyor vezir. Ne yapmaya başına üşüştünüz adamın? Ne yapmaya peşine düştünüz madem ki o olgun değil, madem ki o veli değil, madem ki o şeyh değil, sen neyapmaya oturuyorsun orda, yürü git! Bal mumuyla mı davet ettiler seni? Ne işin var, bas git. Allah yolunu açık etsin. Bir arkadaşa öyle dediydim. Şeyh efendiyi eleştirmeye kalkacak benim yanımda, benim yanımda eleştirme dedim, benim yanımda konuşma da. Hem sen dedin bu noktaya geldiysen, git söyle şeyh efendiye deki efendim hakkınızı helal edin. Ben dergahınızdan ayrılmak istiyorum. Sizi eleştirecek konuşacak bir şey yok. Bu böyle baktı, eleştirilemez mi dedi. Hayır dedim. Siz dedim dedikoduya ulaşmışsınız, kaynatın, oturun, konuşacak bir şey yok, şeyhinizi konuşun. Öyle mi dedim. Hastalığınızı dedim Bayındır'a yaymayın, Bayındır'a da girmeyin, çıkın gidin Bayındır'dan. Hasta insan öyledir. Gitmiş, şeyh efendiye şikayet etmiş. Mustafa Efendi bizi Bayındır'dan kovdu demiş. Şeyh efendi de ona demiş ki Mustafa Efendi boş iş yapmaz demiş. Sonra şeyh efendi geldiğinde Mustafa Efendi oğlum, filancayı kovmuşsun

dedi. Evet efendim dedim. Bana geldi söyledi, ben de dedim dedi haberin olsun dedi. Mustafa Efendi boş iş yapmaz dedim dedi. Allah razı olsun efendim dedim ben şimdi. Ben şundan kovdum demiyorum. Şeyh Efendi durdu, durdu, durdu, oğlum kiminin çenesi düşük oluyor böyle işte dedi. Ben sustum. Değil mi dedi, kimisininki çok düşük oluyor efendim dedim kimi o düşük dedi, ben dedim ki çok düşük oluyor efendim dedim ben. Oooo bayağı haddi aşmış o zaman o dedi, ondan sonra, sustu. Ben de sustum. Hiç bir yorum yapmadım.

Aradan dört beş ay geçti. Geldi bu gene. Tabii şeyh efendi ile beraber gelmiş. Dedim ben sana gelmeyeceksin Bayındır'a demedim mi dedim ben, şeyh efendi var yanında. Şeyh Efendi olsa dahi dedim, sen Bayındır'a girmeyeceksin. Sana derse dedim Şeyh Efendi Bayındır'a gidelim, diyeceksin ona dedim, Mustafa Efendi beni yasakladı, büyük konuştu. Bayındır'a girersen benim ne yapacağım belli olmaz dedi, diyeceksin dedim ben. Tabii bunlar Tire'deler o zaman, biz de şeyh efendiyi tabii Bayındır'a götürmek için böyle temenna ediyoruz, şey yapıyoruz, Bayındır yeni daha o zaman. Şeyh efendi dedi, Mustafa Efendi dedi işte bir gün söyledi. Şu günde Bayındır'dayım dedi. İnşallah efendim dedim. Biz hazırlık yapacağız tabii. Bu şeyh efendi ile gelmiş ya işte o da takılmış onun peşine, o da gelecek. Şeyh Efendi demiş sen ne yapacaksın demiş ona. Efendim ben Bayındır'a gelmek istiyorum ama demiş Mustafa efendi dedi ki demiş, sen Bayındır'a benden izinsiz gelirsen benim sana ne yapacağım belli olmaz, ondan sonra, gelmeyeceksin dedi bana demiş. Şeyh Efendi de ona demiş Mustafa Efendi'nin sağı solu belli değil, oğlum o masadan kalkma, ondan sonra, meyhane masasından kalkma, ne zaman ne yapacağı belli olmaz. Sen kal demiş Tire'de. Şeyh efendi de Allah rahmet eylesin geldi dedi filancayı getirmedim Mustafa Efendi dedi. Estağfurullah efendim dedim ben ondan sonra. Ben şimdi bir şey demiyorum. Adamın dedi ne korkutmuşsun dedi. Demişsin ki dedi ne yapacağım belli olmaz. Estağfurullah Efendim dedim. Ne olursa olsun dedim. Horoz ölse de dedim, gözü çöplükte kalıyor dedim tamam mı. Aman bir göz çöplükte kalsın. Lazım oğlum dedi. Lazım! Bir göz çöplükte kalacak, edepten anlamayana lazım. Edepten anlamıyor çünkü. Kazma! Kazma olunca edepten anlamaz. Sen susarsın, o zanneder ki haklıyım. Ona da ne yapacaksın? Şeriata göre davranacaksın. Herkese, herkese hakikate göre davranmak doğru değil. Bizim yolumuzda her şeyin makamına, mevkisine göre hareket etmek var. Adam sanki karşımızda evliya. Ya kardeş! Sen evliyadan değilsin. Avamın tekisin.

Şeytana köle olmuşsun. Sen şeytana köle olduğun için ben de sana susacak değilim ya. Sana susmak, şeytana susmak. Susmam sana. Öyle bir şey

bekleme benden. Küstahlık yaparsan cevabını alırsın. Hainlik yaparsan, cevabını alırsın. Edepsizlik yaparsan, cevabını alırsın. E ben öyle hristiyanların dediği gibi bir tokat vur, öbür yanağını çevir, yok. Yok! Ben öyle bir terbiye almadım. Durmuyor benim üzerimde zaten. O yüzden öyle bir şey yok. Derviş kardeşime canım feda. Gelsin benim tepemde eşelensin, eyvallah. Sen kimsin? Şeytanın kolusun. Aklın fikrin şeytan olmuş. Eee? Senin önünde edep edeceğim. Yok kardeş! Kılıcım senin hakkını verir. Öyle bir şey yok. Sen geleceksin, benim şeyhimin hakkında ileri geri konuşacaksın, ben susacağım. Ben susmam. Sen geleceksin, kur'an ve sünnet noktasında ona kalkacan, konuşacaksın! Ben susmam. Ben, süt dökmüş kedi gibi durmam orda. Yok, benim yanımda kur'an ve sünnete laf söylersen, ben de sana gerekli dersini veririm. Gerekli cevabını veririm. Benim şeyhimin aleyhinde konuşmaya kalkarsan, ben gerekli cevabı veririm sana. Ağzını doldura doldura benim şeyhimin aleyhinde konuşamazsın sen. Konuşturmam. Kimsin? Sana ne? Sana ne?

Öyle dedi bir böyle eski derviş o, şeyh efendinin icazeti var mı dedi, var dedim ben. Ben yok biliyorum dedi, ben şimdi var deyince. Böyle baktım, sen dedim Şeref Mahallesi'nden hiç geçmemişsin herhalde dedim. Nasıl yani dedi. E dedim var ya dedim ben bir Şeref şehri, Şeref Mahallesi, Şeref sokağı, Şeref evi dedim. Sen orda oturmuyorsun herhalde dedim. Yok yok, belli sen orda oturmuyorsun dedim. Ya ben hiçbir şey anlamadım dedi. Anlasaydın şaşardım zaten dedim. Be dedim Şeref Mahallesi'nde oturmayan! Şeyh efendinin icazetinin olmadığını biliyorsun da bana neden soruyorsun dedim icazeti var mı yok mu diye? Benim kalbime fitne koymaya çalışıyorsun dedim. Onun da dedim icazeti var, rüyamda gördüm. Sen ne yapacaksın şimdi dedim. Velev ki görmedim. Sana ne dedim. Sana ne? Sen dedim altıyüz kilometre yolu dedim sırf bu fitneyi sokmak için mi geldin benim yanıma. Bir de sormuş Bayındır'da, Bayındırlı Mustafa Efendi kim. Bayındır'da kimse beni bayındırlı Mustafa Efendi diye kimse tanımıyor. Sakal makal böyle harika. Neyse buldular, aradığı benim. Dedim şeyh efendi'nin dili o dedim. Benden için der ki dedim, Bayındırlı Mustafa Efendi, sen dedim şeyhimin koyduğu isim. Sen onunla arıyorsun beni dedim. Burda herkes beni öyle tanımıyor dedim. Sen söyle derdini, altıyüz kilometre yol gelmiş adam, fitne koymak için. Susarsan zokayı yutacaksın. Dedim seni lime lime ederim. Sakalını da kazırım burda dedim. Başındaki sarığı da cübbeyi de dedim bir güzel dedim başına dedim böyle yarabandı gibi dedim seni dedim sarar öylesi gönderirim burdan dedim. Yürü git lan dedim burdan, edepsiz, terbiyesiz adam seni dedim. Aradan yıllar geçti, Bursa'da Ulu Cami'nin karşısında karşılaştık. Gözünü kaçırıyor benden. Dedim gel, gel, gel

nereye kaçırıyorsun gözünü dedim, gel. Bu durdu şimdi, nasılsın kardeşim dedi, ben senin kardeşin değilim dedim. Şimdi kime ne fitne sokmaya geldin buraya dedim, onu söyle bana. Vallahi billahi akrabam var burda dedi. Ben akrabama geldim dedi. Bizden cevabını alır. Birisi bizim sevdiklerimize dokunursa, biz ona dokunuruz. Kimsenin sevdiğine dokunmayız. Bizim sevdiğimize dokunulursa, dokunuruz. Dokunuruz! Kimsenin sevdiği bizi ilgilendirmez. Allah sevdiğine helal etsin. Bizim sevdiğimize de kimseyi dokundurmayız. Allah bizi affetsin.

"Bu halvetten çıkmayacağım ben, çünkü gönül ahvaliyle meşgulüm ben."

Halvet bu manada gönül ahvali ile uğraşmak yani iç aleminle haşır neşir olmak. O iç alemle haşır neşir olmaya halvet deniliyor. Allah cümlemizi onlardan eylesin inşallah. Hakkınızı helal edin. Geceniz hayırlı olsun. Selamün aleyküm.

https://youtu.be/YtxfiPFBxqU

MESNEVİ-İ ŞERİF 595-600. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Vezir delillerinizi kısa kesin dedi. Öğüdü mü canla gönülle dinleyin."

Hani vezire dediler ya halvetten çık, biz sensiz yapamayız, sensiz edemeyiz, sensiz olamayız. Önümüzü göremeyiz, yolumuzu göremeyiz. Hep ağladılar canhıraş, ona yalvardılar ve vezir de dedi ki öğüdümü canla gönülle dinleyin.

"Eminsem, emin olan kişi töhmet altına alınmaz. Gökyüzüne yer desem bile böyledir bu."

Eğer diyor beni emin olarak, emin bir kimse olarak görüyorsanız, niçin töhmet altında bırakıyorsunuz. Beni neden yaptıklarımdan sorguluyorsunuz. Neden benim vermiş olduğum kararlara tamamiyeti uyup teslim olmuyorsunuz. Eğer ben eminsem gökyüzüne yar desem aaa, orası yer diye kabul edeceksiniz. Eminsem, beni sorgulamayacaksın. Teslim olmuşsunuz, teslim olduysanız tamamiyetle teslim olacaksınız, o ne dediyse kabul edeceksiniz.

"Olgunsam, olgunluğu inkar ediş de ne"

Eğer beni kemale ermiş bir kimse olarak görüyorsanız, o zaman neden bu kemalatımı inkar eden bir halde bulunuyorsunuz? Madem ki olgunluğuna inandınız, mademki olgun, kamil bir kimse olduğumu kabul ettiniz, neden söylediklerime itiraz ediyorsunuz, yaptıklarımı kabul etmiyorsunuz?

"Değilsem bu zahmet nedeni bu incitiş neden?"

Madem olgun görmüyorsunuz, neden beni incitiyorsunuz? Neden laf söylüyorsunuz? Bırakın gidin, bakın işinize. Madem olgunsam teslim olun, tabii olun.

"Bu halvetten çıkmayacağım ben. Çünkü gönül ahvali ile meşgulüm ben."

Ben de halvetten çıkmayacağım. Ben artık zahiri bıraktım. Sadece gönül halleriyle metafizik manayla ilgileniyorum. Ben bu noktada dışarıdaki, etraftaki kimselerle, işlerle ilgilenmiyorum.

"Hepsi de a vezir dediler. Sözlerimiz inkar değil, bizim sözlerimiz yabancıların sözlerine benzemez."

Biz seni inkar etmiyoruz. Biz bir inkarın neticesinde konuşmuyorsunuz. Bizim sözümüz, yabancı sözü gibi de tutma. Bizim sözlerimizi sen el sözü gibi görme.

"Ayrılığından gözyaşlarımız akmada; canımızın ta içinden ahlar, eyvahlah coşup durmada."

Sen bizim içimizden ayrıldın, gittin kendini halvete kapattın. Biz bu ayrılığı çekemiyoruz. Biz bu ayrılığı kaldıramıyoruz. Biz bu ayrılıktan dolayı bizim gözümüzün yaşı kalmadı. Bizim ta canımız ağlıyor artık. Gözyaşı bitti, canımız ağlıyor.

"Çocuk dadısı ile inatlaşmaz ama iyi nedir, kötü nedir; bilmeden ağlar durur."

Çocuk iyiyi kötüyü bilmez. Dadıyla da inatlaşmaz bakıcısıyla da inatlaşmaz ama çocuk ya her isteği için ağlar durur. Bu sefer o ağladıkça da dadısı ne yapar? Şunu lazım der verir, bu mu lazım der verir. Anneler öyle yapmaz mı? Çocuk ağlıyor, önce açtır der emzirir. Yok yine ağlamaya devam ediyor. Bu sefer altı mı kirlendi acaba der altını temizler. Yine ağlamaya devam ediyor. Bu sefer ne yapar? Ya gazı vardır der ya bir ağrısı vardır der, uğraşır onunla ama çocuk ağlar boyna. Çocuğun duası, çocuğun isteği, çocuğun yalvarması da ağlamasıdır. Ağlaması devam ettiği müddetçe, bütün hane halkı çocukla ne yapar? İlgilenir, çocuğun üzerinde pervane döner. Ağlamak o kadar kıymetlidir. Sen de ağlarsan, senin de etrafında pervane dönerler. Bir adam nekadar karısına kızarsa kızsın, kadın ağlamaya başlayınca, adamı etrafında pervane döndürür. Adam ne kadar kötü olursa olsun, adam ağlamaya başlarsa, kadın etrafında pervane döner. Ay ne oldu da canın mı sıkıldı da moralin mi bozuldu da ben mi seni üzdüm de…Öyle, kim ağlıyorsa ağlayan işi kapar. Etrafında pervane döndürür. Ancak kamil insanlar, gözyaşı ile kandırılmazlar. Kamillerin haricindeki herkes, gözyaşıyla etrafını isterse kandırır.

Geldi çocukla alakalı davada Davut'a öyle değil mi? Birisi nasıl ağlıyordu çocuk benim diye! Öbürkü de diyordu ki hayır çocuk benim. En sonunda Davut Aleyhisselam dedi ki getiririn benim kılıcımı. Ben dedi çocuğu ortadan yarayım. Yarısını sana vereyim, yarısını da sana vereyim. Çocuğun asıl

annesi dedi ki ey Davut ben davamdan vazgeçtim, tamam dedi, çocuğumu ona ver. Davut'un yanında da birkaç kişi vardı. Davut da aldı çocuğumu ona ver diyen kadına verdi çocuğu. Yanındakiler dediler ki ey Davut yani o ne kadar ağlıyordu. Dedi ki anne yüreği dedi. Çocuğunun ölümünü istemedi. Onu kılıcımla ortadan yaracağım deyince dedi ki ben davadan vazgeçiyorum. Çocuğum hiç olmazsa onun yanında, ben sağ salim görürüm diye düşündü dedi. Öbürkünün dedi çocuk kendinin değil. O yüzden dedi merhameti, vicdanı yok. Çocuk ortadan da bölünse umrumda değil dedi.

Gözyaşı her zaman için insanın haklılığını göstermez. Hani derler ya timsah gözyaşı diye. O yüzden her ağlayana kanma ancak kamil olan insanlar bunu ayırt edebilirler. Öbür türlü birisi ne yapar, yanınızda ağlayabilir, inleyebilir. Anında gözyaşı dökebilir. Önceden ağıtcılar vardı. Şimdi doğuda, güneydoğuda hala da var. Birisi öldüğünde eğer ordan tanıdık bir kimseyse o, öylesine ağıt yakar hem de ağlar orda. Herkesi de ağlatırlar. Para ile tutarsın onu, ağlar bi de o. İyi tiyatrocudur onlar da. o zaman her gözyaşı ne yapar? Doğru değildir.

"Biz cenge dönmüşüz, mızrabı vuran sensin; inleyiş bizden değil, sen iniyorsun"

Bizim inleyişimize bakma diyor, mızrabı vuran sensin. İnleyen de sensin. Bunu baştan inşallah, önümüzdeki hafta 600'den devam edelim inşallah. Hakkınızı helal edin. Geceniz hayır olsun.

https://youtu.be/P_GV8loyS7g

MESNEVİ-İ ŞERİF 600-602. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"***Müritlerin Vezir'in halvetine itirazları.***

Hepsi de a vezir dediler, sözlerimiz inkar değil, bizim sözlerimiz yabancıların sözlerine benzemez. Ayrılığından gözyaşlarımız akmada, canımızın ta içinden ahlar, eyvahlar coşup durmada. Çocuk dadısıyla inatlaşmaz ama iyi nedir, kötü nedir bilmeden ağlar durur."

Hani müritler mürşidini o bu noktada halvetten çıkarmayı istiyorlar ya, diyorlar ki hani bizim sözlerimiz seninle inatlaşmak için değil. Ya? Biz konuşuyorsak sana yalvarıyorsak, seni halvetten çıkarmaya çalışıyorsak, biz ayrılık acısından dolayı bunu yapıyoruz. Yoksa bizim normalde sana karşı gelme gibi bir kastımız yok. 'Çocuk dadısıyla inatlaşmaz ama iyi nedir kötü nedir bilmeden ağlar durur.' Biz senin çocuğun gibiyiz. Biz iyiyi kötüyü bilmiyoruz, boyna ağlıyoruz. Hani ağladıkça dadısı da onun neye ihtiyacı olduğunu kendince tahmin eder ya, yok altı mı kirlendi, yok karnı mı acıktı, yok gazı mı var. Şimdi gazı var, işte gazını çıkaracağız, onu yeni anneler bilmez ama işte yeni annenin yanına muhakkak ya bir kayınvalide gelir ya da bir anne gelir. Gelinler de kayınvalidenin yanında pek rahat edemezler. İşte kayınvalide ona hizmet etsin, koşuşdursun, ona çay yapsın, çorba yapsın, biraz böyle kızlar annelerini isterler yanlarında. E, kız annesine rahat der, bana çay kat, şunu şöyle yap, bunu böyle yap diye, kız çocukları annelerini hizmetçi gibi isterler veya kayınvalidelerini hizmetçi gibi isterler.Hani hadis de var ya işte 'anne babalar ne zaman ki çocuklarının hizmetçisi oldu, kıyameti bekleyin' der. Ebeveynler, çocuklarının hani çocuklar sultan, ebeveynler de onların hizmetçisi olduğunda kıyameti bekleyin. Oğlanın işi gücü

biraz rast gitmiş, bir iş sahibi olmuş, babası kapıda oturuyor. Baba bize iki çay söyle. Çocuk iş adamı olmuş ya! Veya evlenmiş ya kızın kocasının işleri biraz düzgün gitmiş, bir şey olmuş eve de böyle temizlik lazım, anne, temizleyiciye vereceğimize yüz lisa sana verelim ya! Ya bakıcıya şimdi anne, günlük yüz lira vereceğiz, gel sen çocuğumuza sen baksan, yüz lirayı sen alsan! 'Ebeveynler, çocuklarının kölesi olduğunda kıyameti bekleyin.' Allah muhafaza eylesin. 'Çocuk dadısı ile inatlaşmaz ama iyi nedir kötü nedir bilmeden ağlar durur.' Ağladıkça ne olur? Herkes çocuğun etrafında pervane döner. Mürit isen ağla, ağla ki senin de etrafında pervane dönsünler. Ağlayanın etrafında pervane döner herkes. Gözyaşı varsa, orda birileri senin etrafında pervane döner. E, gözyaşı yoksa senin etrafında pervane dönen olmaz. Tabii tenha yerlerde ağlamak en evlası, kimse görmeyecek. O zaman da Cenab-ı Hak senin etrafında pervane döner,

"Biz cenge dönmüşüz. Mızrap vuran sensin; inleyiş bizden değil, sen inliyorsun."

Oooooo! Cenk dediği eski Türklerde bir saz. Biz ona dönmüşüz diyor. Mızrabı vuran sensin Bu taaa şimdi vahdet-i vücuda gidecek. Selamünaleyküm. Biz oraya kadar götürmeliyim, burda kısa keselim inşallah. Önümüzdeki hafta Allah nasip ederse inşallah devam edelim.

https://youtu.be/c531DHyHWKU

MESNEVİ-İ ŞERİF 602-609. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Biz çenge dönmüşüz, mızrabı vuran sensin; inleyiş bizden değil sen inliyorsun. Biz ney gibiyiz. Bizdeki ses sendendir. Biz dağ gibiyiz bizdeki yankı sendendir. Kazanıp mat olmada satranç gibiyiz biz; a sıfatları hoş zat, kazanıp mat olmamız da senden. A bizim canımıza can olan, biz kim oluyoruz ki seninle beraber bu arada bulunabilirim. Biz yoklarız; bizim varlığımız geçici, şekiller izhar eden. Mutlak varlık olan sensin ancak. Biz aslanlarız ama bayraklardaki arslanlarız; onların oynayışı, saldırışı, soluktan soluğa yel yüzündendir. Onların oynayışları görünür de yel görünmez. O görünmeyen yok mu; hiç mi hiç eksik olmasın. Yelimiz de senin vergindir, varlığımız da; varlığımız, tümden senin icadındır."

Sufiliğin üzerinde genel olarak ismi konulmasa da değişik fikri akımlar olmuştur. Bu fikri akımlar, malum bilhassa Muhyittin i Arabi hazretlerinden sonra doktrinler haline gelmiştir. Öncesinde bunun, bu fikri akımların isimleri yoktur. Bir anlayış, bir algı olarak devam eder. Herkes o sufi fikir akımlarını kendilerince kur'an sünnete dayandıraraktan ve onlardan aldıkları feyiz ile onlardan aldıkları bilgi ile bu akımlarını anlatmaya çalışırlar. Bu zaman içerisinde Arabi'ye gelinceye kadar isimlendirilmemiştir. Muhyiddin İbni Arabi hazretleri aslında çok yerde geçmez, vahdet-i vücut kelimesi ama vahdet i vücut anlayışı ve düşüncesi, Arabi'den sonra doktrinler haline gelmeye başladı. Bu, doktrinler haline gelmeye başlayınca, Arabi'nin vahded-i vücut düşüncesine karşı olarak vahdet-i şuhut düşüncesi gelişmeye başlar. Vahdet-i şuhut düşüncesi de gelişmeye başlayınca, Anadolu'daki ve bir kısım yerlerdeki sufiler, veyahut da bu konuda fikir yürütmeye çalışanlar,

son dönem örneğin Bediüzzaman Saidi Nursi hazretleri buna bir örnek teşkil edebilir, vahdet-i vücut ile vahdet-i şuhudu cem etme, ikisini birleştirme telaşı, ikisini birleştirme anlayışına çıkmıştır. Bediüzzaman Said-i Nursi, bunun kendince ortasına atmış, iki görüşü de cem edip birleştirmeye çalışmış. Ne kadar başarılı oldu olmadı, bu tartışmaya açıktır. Ama ne yazık ki Türkiye'de bazı şeyleri tartışmak, bazı şeyleri analiz etmek, ne yazık ki fincancı katırlarını ürkütüp dokunulmaz hale getirirliyor ürkütülüp de mesela Türkiye'de hiç kimse risalelerin üzerinde şurda hatası vardı, burda hatası vardı, burayı analiz ettiğimizde şu sonuç çıktı gibi çalışmalar yapamamışlardır, yapılmamıştır. Çünkü Said i Nursi bu noktada kutsanmıştır ülkede ve kutsanınca da onun risalelerinin üzerinde kolay kolay analiz yapmak, hiç kimsenin cesaret edemediği bir şey olmuştur. Bunun neticesi aynı şey. Cemaat de kutsanmıştır, arkasından cemaat ve başındaki hocası da kutsandığından, hiç kimse onlara burda hata yapıyorsun, burda kusur işliyorsunuz, burda bu fikri yapınız, doğru değil diyip analiz edememiştir etraflı bir şekilde analiz edemeyince de kutsanmış bir topluluk ve o kutsanmış topluluğun üzerinde kutsal bir mübarek zat ve herkes bu noktada o kutsanmışlığı kutsamıştır.

O yüzden biz Bediüzzaman'ın vahdet-i vücutla vahdet-i şuhudu cem etme, birleştirme düşüncesini de burda Türkiye topraklarında hiç kimse analiz ededip bu analizini yayınlama cüretini, cesaretini, ilmi ferasetini gösterememiştir. Nasıl Bediüzzaman'ın bu noktada risalelerinde ki hataya düştüğü, yanlışa düştüğü yerler topyekün bir şekilde görünmeden, bütün risalelerin hepsi haktır, hakikattir denmesi gibi, bunlar kutsandığı müddetçe, insanlar kutsandığı müddetçe, hiçbir zaman onlar analiz edilemeyecek, hiçbir zaman onların eksik ve kusurları bu noktada fikri planda insanların gözünün önüne konamayacak. Böyle bir handikap var yani Beyazıt-ı Bestami hazretlerinin fikri yapısını analiz edip işte burda hata yaptı demek herkes için kolay, yapabiliriz. Bu noktada, bu dairede hemen hemen 1300 yıllık İslam tarihi boyunca 1300 yıl boyunca gelmiş olan bütün ulemaları, bütün alimleri, bütün sufileri bu noktada bütün tefsircileri fıkıhçıları analiz edip burda hata yapmışlar demek mümkün ama son yüzelli yılın, son yüzelli yılın, islami akım diyebileceğimiz, cemaat diyebileceğimiz cemaatleri hem de kimlik ve kişilikleri analiz etmek, hata yaptılar demek mümkün değil.

Aynı şey, Mısır'da Müslüman Kardeşler, aynı şey Suriye'de işte İhvan-ı Müslimin veyahut da Müslüman Kardeşler, İhvan-ı Müslimin Mısırdaydı bunun gibi aynı şekilde de Türkiye'de bir Süleyman Hilmi Tuna'nın cemaati, bir Risale cemaati Risale-i Nurcular, bir Fethullah Gülen cemaati gibi cemaatler kutsandıklarından dolayı asla eleştiriye maruz kalmamış, onların

üzerinde risaleler yazılmamış, burada hata yapılıyor, fikri planda, şahısların hataları değil bu, fikri planda burda sıkıntı var denmemiş. Şimdi böyle olunca da o kutsanmış insanlar, kutsanmış cemaatlere dokunmak mümkün olmamış. Yanlış yaptılarsa dahi, onların yanlışlıklarında hikmet görmüşler, asıl bu konuda sufilere laf söylenirken ne yazık ki sufileri bu islam dünyası ikiyüz yıldan beri sufileri lime lime etti. Şeyhleri, dervişleri, dervişanı lime lime etti. Tekkeleri, hepsini de lime lime etti ve bu dergahların şeyhlerin yerine, dikkat edin, kutsanmış cemaatler ve kutsanmış cemaatin içerisindeki hocalar, abiler oturdu ve sonunda da darbe oldu. Yani gelinen, sonuçta da darbe oldu. Neden? Kutsanmışlar çünkü yani o cemaat kutsanmış, kimse dokunamıyor. Cemaatin başındaki kimse kutsanmış, kimse dokunamıyor. Dokunmaya kalkanları da zaten kumpaslar ile yerle yeksan ediyorlar. Bir şeyler yapıyorlar, biz kelaynak kuşu gibi bizim dokunmak değil biz kur'an sünnet dairesinde işte gördüğümüz hakikati bangır bangır bağırmaya çalıştık. Bu oldu, başka bir şey değil.

Şimdi bu vahdet-i şuhutla vahdedi vücut fikri planda herkese de kendi içlerinde birbirleriyle kavga etmeden bir anlayış, bir zevk noktasında, bir algı noktasında devam etmiş gelmiş. Bunun bu noktada tasavvufi manada, sufi manada, vahdet-i şuhut düşüncesinin zirvesine İmamı Rabbani Hazretleri oturmuş ve İmam ı Rabbani'den sonra nakşibendilerin büyük bir çoğunluğu vahdet-i şuhut noktasında, varlığın üzerinde, felsefesini vahdet-i şuhudun üzerine oturturmuşlar ve nakşibendilerin dışındaki cehri zikir erbabı da kendilerince vahdet-i vücut noktasında kendilerini şekillendirmişler. Onların da fikri plandaki bu manadaki pirleri, birinci pirleri, öyle diyelim, Muhyiddin Arabi olmuş. Oysa Arabi'den önce Arabi'den daha ileri konuşanlar olmuş ama doktirin olarak Arabi öne çıkmış, yoksa sizin taptığınız Allah, Rab, Allah değil sizin taptığınız Rab, Rabda değil, sizin taptığınız benim ayaklarımın altında sözünün daha fazla, daha ileri, Beyazıt ı Bestami, var mı benden daha şanı yüce? Bugün kudret de benim, kuvvet de benim sözü var veyahut da gibi bu tip büyük sufi zatların sözlerinin neticesidir aslında Muhyiddin İbn i Arabi.

İşte bu vahdedi vücut fikrine göre kainattaki her şey, bir vücudun içindedir. Vücuttan ayrı değildir aslında aralarında çok fazla bir fark yoktur ama kendilerince fark vardır ve o vücudun içerisinde bulunan her şey Cenab ı Hakkın bu noktada yönlendirmesiyle her şey olur. Varlıkla alakalıdır bu. Vahdet-i şuhudçular da der ki Allah zaat olarak farklı bir mekandadır, öyle diyelim, mekansız ama bu varlık bellidir. O yüzden varlığı da Cenab-ı Hakkın bu noktada zatından ayrı tutarlar. Arabi, tam net olarak, zatından ayrı veya gayri noktası yoktur Arabi'de. Arabi varlığı komple yok hükmünde

görür. Arabi, varlığı tamamiyetle, gerçekte yok hükmündedir. Vardır, ama yoktur, yani varlık, tamamiyetle hayalden ibarettir. Öyle söyleyelim ama aynı bu çizgide devam eden Hz. Mevlana, varlığı hayal üzerinde yürür gör diyerekten Arabi'nin belki de bu keskin düşünce fikriyatını, biraz daha yumuşatır, veyahut da bizim anlayacağımız hale getirir ve bu benim için bu benim kendi yolum için kendi dairemde Hz. Mevlana'nın kendi duruşunu çünkü kendi duruşunu vahdet-i vücut veya vahdet-i şuhud olarak nitelendirmez Hz.Pir, sadece kur'an ve sünnetten anladıklarını ve algıladıklarını anlatır. Bu noktada belli bir saplantı bulamazsınız Hz. Mevlana'da. Bir noktada, bir veçhete sanki zannedersiniz ki Hz.Pir tam bir vahdet-i vücutçu, bir noktada bir bakarsanız ki tam bir vahdeti şuhudcu, bir noktada bakarsınız cüzzi iradeyi öne koyar, bir noktada bakarsınız külli iradeyi öne koyar. Olaylara ve hadiselere göre, Hazreti Pir'in analizleri vardır.

O yüzden o analizlere bakaraktan insan ayağı kaymadan, sağlam basaraktan, sağlam basaraktan, kendince dinin akidevi noktasında fikri planını da sağlamlaştırır. Mesela cebriyecilere vurur Hz.Pir kaderiyecilere vurur, cebriyecilere vurur ve zaten bu şeyden önce, beyitlerden önce, cebriyecilere, kaderiyecilere vurdu. Şimdi de farklı bir yere giriyor. Şimdi farklı bir yere giriyor. Diyor ki biz çenge dönmüşüz. Çeng, çalgı aleti demek. Eski Türklerde kopuz dediğimiz şey var ya veyahut da sonradan saz olan şey. Bir de çeng diyorlar onlar, eskiler diyor ki Hz.Pir, biz bu noktada müritler, vezire diyorlar, müritlerin dilinden konuşuyor Hz.Pir ve müritlerin dilinden konuşurken bize de ders veriyor. Bize de ders veriyor, müritler diyorlar ki biz çenge dönmüşüz. Mızrabı vuran sensin. Biz senin elinde çalgı aleti gibiyiz. Bir mürit, üstadın elinde çalgı aleti gibi, mürit diyor ki biz senin elinde çalgı aleti gibiyiz. Sen bizden do sesi mi çıkacak mi sesi mi çıkacak, re sesi mi çıkacak, bu sesi çıkartacak olan sensin. Neden mızrap senin elinde? Biz geldik sana teslim olduk. Sana teslim olduktan sonra, biz senin eğitimini almaktayız. O zaman, senin bizden dinleyeceğin ses de senin vermiş olduğun eğitimin sesi. Bizden alacak olduğun aks i seda, senin kendi aks i sedan. Sen bizden ne üflersen, sen bize ne öğretirsen, bizden de alacak olduğun şey bu. Eğer bize kur'an ve sünneti öğretirsen, bizden sana dönecek olan şey, kur'an sünnet. Eğer sen bize kur'an ve, sünnetin dışında bir şey öğretirsen, bizden alacak olduğun şey de kur'an ve sünnetin dışında.

Gündemde ya, sen bize darbeciliği öğretirsen, bir gün gelecek biz darbe yapacağız. Ondan sonra sen de oturduğun yerden vallaha da billaha da benim bu noktada bir dahlim yok deme. Neden? Mızrap senin elinde çünkü. Biz senin öğretini almaktayız. Bir gün gelir siz de darbe karşıtı olursanız, siz de diyeceksiniz ki darbe karşıtı olmayı sen öğrettin bize. Darbeye karşı

sen yürüttün bizi. E şimdi de darbeye evet dememizi bekliyorsunuz. Ben ne diyeceğim? Hayır bundan haberim yoktu diyeceğim. Hayır, haberim var. Hepiniz de darbecilere karşı mücadele ettiniz, gücünüzün nispetinde, hepinize de teşekkür ediyorum.

Demek ki bir mürit, bir mürşidin elinde çenk gibidir. Mürşit ona ne öğretiyorsa, ne öğretiyorsa, ondan onu alacaktır. Bir çırak ustasından öğrendiğini alacaktır. Çırağa siz tornavidayı sol elle tutacaksın deyip de öğretip de ardından çırağın sağ elle tornavidayı sıktığını göreceğinizi beklemeyin. Mızrabı vuran sensin. İnleyiş bizden değil, sen inliyorsun. O zaman bizden bir inleyiş, bir ses çıkarsa, aslında bu ses sana aittir. Şikayet etme bizden ne geliyorsa sana, bu sana aittir. Sebep? Sen öğrettin bunu bize. Öğreten sensin, öğretici sensin. O zaman devam edelim. Hazreti Muhammed i Mustafa(s.a.v.) da mürşittir. Eğer Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.) 'e uyarsak, öğretici o. Bizden çıkacak olan ses ona gidecek yine ve bu ses gerçekte kimin olacak? Onun öğreticisi olacak. Eğer biz Allah'a bu noktada öğreti noktasında Allah'a yaslandıysak ve Allah'ın öğretisini biz kendimize öğreti olarak alırsak, bizden çıkacak olan şey yine Allah'ın öğretisi olacak. Bizden ne çıkacaksa, Allah'a dönecek. Allah'a dönen şeye Cenab-ı Hak bakacak. Kendisinden çıkan bir şeyse o zaten onu sevecek. Onu cennetlik edecek ama kendisinin razı olmadığı bir şeyse, onu da cezalandıracak. O zaman cezalandırma da ona ait. Biz burda cüzzi irade noktasında, biz nerde olduğumuza bakacağız. İşte diyor ki biz ney gibiyiz. Bizdeki ses sendendir. Biz senin önüne, senin terbiyeni, senin öğrettiğini almak için oturduk ve biz bilgiçlik taslamadık senin önünde. Seni mürşit bildik. Seni veli bildik, seni hoca bildik, seni bu noktada ne demişlerdi onun için, zamanın seçilmiş kişisi gördük ve ne yaptıysan, bize ne öğrettiysen, sonucumuz da oldu. E o zaman normalde bizden sesi çıkartan gerçek manada sensin. Bizler birer ney gibiyiz. Bir tane ney ver şurdan bana bir zahmet. Bu neyin tek başına ses çıkarması mümkün mü? Mümkün değil. Bu, ustasının elinde eline geçip usta bundan üfleyince ses çıkacak. Usta bundan üfleyince, usta o sesi ne yapacak, kendi dinleyecek yine. Usta kendisi dinlerken ya bu ney düzgün ses çıkarmıyor veya bu neyde bir sıkıntı var derse, neyi tamir edecek. Örneğin bu sonradan boğum boğum yapılmış bir ney, orijinal değil. Kesilerekten yapılmış. Evet, baksın bakayım neyzenbaşı hata mı yapıyorum.

Uzak yoldan mı geliyor? Nerden geliyor ki? Dağları aşıp da mı geliyor. Ha İsmail, bir ara yapıyordun. Bu orijinal değil değil mi? Ne işe var orijinal olmayan neyin burda, ver orijinalini bana, bunlar sonradan çıktı, orijinal olmayanları, sufiler bile orijinal olmayanlara yöneliyorlar. Evet, bunlar sonradan, hani sonradan çıkan her şeyden uzak duracaksınız diyorlar ya,

hadis i kutside diyor ki 'yolun en güzeli ilklerin yoludur. Sonradan çıkanlardan uzak durun.' diyor hadis i şeritte, dikkat edin. Yolun en düzgünü, en hakikisi ilklerin, eski yani, ilklerin yoludur. Siz, sonradan çıkanlardan uzak durun diyor, dikkat edin buna. Evet, ben hem böyle cemaatler şunlar bunlar için hep aynı şeyi söylüyorum. Kardeş siz daha elli seneliksiniz. Ya biz? Bin üçyüz seneliğiz. Sen kaç seneliksin? Yüz sene bile değilsin. Ne olacağın belli değil senin. Nereye gideceksin de belli değil ama sufilik dediğinde Muhammedi sufiliğin, binüçyüz yıllık, binüçyüz yıllık. Muhammedi sufilik. Ondan öncesi? Adem'den itibaren varız biz. Pişmişiz, yol pişmiş yani. Yol pişmiş, her şey oturmuş, yerleşmiş. Deneme yanılma, deneme yanılma, deneme yanılma, deneme yanılma, geçmiş onların hepsi de oturmuş yol, yerleşmiş. Muhammedi sufilik, bin üçyüzelli yıllık, bin üçyüzelli yıllık! Şu tekke dörtyüzelli yıllık. Dikkat edin, dörtyüzelli yıllık bu tekke. Bu oturdunuz tekke dörtyüzelli yıllık. Ne karlar görmüş, ne boranlar görmüş, ne fırtınalar görmüş, ne şeyhler görmüş, ne dervişler görmüş, ne meczuplar görmüş, ne alimler görmüş. Dörtyüzelli yıllık! Bunun felsefesi binüçyüzelli yıllık. Sufilik dediğinizde binüçyüzelli yıllık. Kadiri dediğinizde, altıyüzelli yıllık, yediyüz yıllık, sekizyüz yıllık, dokuzyüz yıllık, bin yıllık. Mevlevilik dediğinizde sekizyüzelli yıllık, sekizyüzelli yıllık! E Hazreti Mevlana da mantar gibi çıkmamış, daha onun şeyhi var, şeyhinin şeyhi var, şeyhinin şeyhi var, taa dayanır. Nereye kadar? Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'e kadar. Bütün yollar Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'e dayanır. Hani derler ya ya hala daha ayakta duruyorlar. Kardeş, bu yolun silsilesi Muhammed Mustafa(s.a.v.)'e ulaşır. Muhammed i Mustafa'ya sallallahü ve sellem hazretlerine ulaştığından dolayı bereketlidir, ayaktadır, yesyenidir, tazedir. Seninki şurda otuz yıllık daha, yirmi yıllık! Daha dur, ne bu, ne oldu? Üfledim söndü işte. Bitti ama düşünebiliyor musunuz? Cumhuriyetin o ilk yıllarının o ızdıraplı günlerinde dahi sufiler ayakta durmuşlar. Ayakta durmuşlar ayakta! Yılmamışlar hiç. Yirmisekiz şubatta ayakta durduğunuz gibi. Evet!

Şimdi diyor ki biz ney gibiyiz. Bizdeki ses sendendir. O zaman ney bu, bir sufi, bir mürit, mürşidin önünde ney gibi olmalı. Diyebilir mi şimdi ney benim şurama dokun burama dokunma, buramı del, buramı delme, buramı yak, şuramı yakma. İsmail yaparken diyor mu sana? Bağrına ateşi saplıyorsun değil mi? O demiyor değil mi burama saplama diye? Yakıyor bağrını, kızgın demirlerle yakıyor. Orasını burasını kesiyor, yontuyor, orijinalden yapacaksa onu bir güzel ıslatıyor. Ondan sonra onun düzgün olması için güzelce her tarafını bağlıyor, bir güzel kurutuyor onu. Kuruturken olmazsa bir de fırınlıyor, ısıtaraktan bir daha düzeltiyor. Fırınlıyor, ardından bu böyle kalem gibi düpdüzgün hale getiriyor, değil mi İsmail. Kalem

gibi düpdüzgün hale getirdikten sonra ne yapıyor? Bağrını deliyor onun. Orasını burasını yakıyor bir de güzel ses çıkarsın diye. Ondan sonra da en sonda ne yapıyor, başparesini koyuyor. Başparesiz bu ne? Kaval. Bu ney değil başparesiz. Ancak baş paresi olursa ney oldu. Başparesiz olursa bu olmadı. Başpare Muhammed i Mustafa'dır sallallahü ve sellem hazretleri. Bu alemde hayat var ise, bu alemde bir nağme var ise o neme Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'dir. Ruhaniyeti, nuraniyeti noktasında. Neyin de, neyin de, maneviyatı, ruhaniyeti, ses çıkarması başparedendir. Ondan sonra neyzen baş pareye dudağını değdirir. Dudağına dudağı değmeyen bir başpareden ses çıkmaz. Arada hiç nefes olmayacak. Dudağa yaslanacak. Dudağa yaşlanırsa başpare, ney o zaman aşka gelir. Dudak yaslanmazsa başpareye ney aşka gelmez, üflenmez o zaman.

İşte Cenab ı Hak da varlığı Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in üzerinden üfler. Biz ney gibiyiz. Bizdeki ses sendendir. Biz geldik, biz müridiz. Senin önüne oturduk. O güne kadar bildiklerimiz ne varsa unuttuk. O güne kadar yaptığımız, ettiğimiz, her ne var ise hepsinden vazgeçtik, geldik. Biz sana ney misali teslim olduk. Sen bizim neremizi düzelteceksen düzelt. Neremizi yakıp yandıracaksan, yakıp yandır ve ardından duyacak olduğun ses senindir. Senin maharetin. Biz dağ gibiyiz. Bizdeki yankı sendendir. Hani çıkarsınız ya bir boşluğa bağırırsınız. Biz önceden, küçükken çok yapardık. Zeytin ağaçlarının dibine dağa çıkar, dağda böyle bir dere yatakları vardı. Zeytinler vardı. Oraya bağırırdık biz, işte geçmiş gün allooooof diye bağırırdık, karşıdan allooooooof diye ses gelirdi, yankılanırdı. Bir vadiye gittiğinizde, bir dağ başına gittiğinizde sesin geriye döneceği bir yere gittiğinizde, bağırdığınızda, ses yine size döner. Bu alemde siz ne yaparsanız, size döner her şey. İyilik yapanın, iyilik görmesi bu sebeptendir. Kötülük yapanın da o kötülükle karşı karşıya kalmasının sebebi budur. Aksiseda dedikleri. Müritler diyor ki biz dağ gibiyiz. Sen bize seslendiğinde kendi sesini duyarsın. Kazanıp mat olmada satranç gibiyiz biz. Biz kazandığımız halde mat oluruz. Satranç gibi. Bizim senin karşında bizim kazanmamız mümkün değil. Biz kazandığımız an, senin önünde mat olmuşuz demektir. Bir müridin, mürşidinin önünde haklılığı söz konusu değildir. Bir müridin, mürşidinin önünde kazanması söz konusu değildir. Kazandım dediği anda mat olmuştur. Ya? Mürid mürşidin önünde hep kayıpdadır. Sakın Allah'ın önünde de kendinizi zengin zannetmeyin. Zengin olduğunuz anda, o zengin olduğunuzu düşündüğünüz anda, fakirliğinizin göstergesidir bu. Sakın Allah'ın önünde kudret kuvvet gösterisinde bulunmayın. Onun önünde kudret kuvvet gösterisinde bulunmak, onun mat olduğunu gösterir. Sakın kendinde güç, kudret, kuvvet, ilim, akıl kendine ait olan olarak görme. Bunları kendine ait olarak

gördüğünde, mat olduğunun resmidir. Sakın biliyorum deme. Allah önünde biliyorum diyen kimsenin, mat olduğunun göstergesidir.

Sakın Cenab ı Hakk'ın önünde acziyetini, fakriyetini, mahfiyetini hiç unutma. Allah'ın önünde acziyetini, fakriyetini, mahfiyetini unuttuğun an, senin mat olduğun andır. Sen kendi kendine ben şu kadar okullar yaptım, şu kadar yurtlar yaptım, şu kadar benim müntesibim var, bu kadar paran var, bu kadar pulun var, bu kadar savcın var, hakim var, askerin var, paşam var. Ben bu darbeyi yaparım diye üşündüğün anda mat olduğun andır. Kendi kendini fil gördüğün anda bir sivrisineğin seni alıp yere çarptığı andır. Sakın kendinde bir şey görme. Sakın! Kendinde bir şey gördüğün an, mat olduğun andır. Sufiler sufilik noktasında kendilerinde bir erdemlilik görürse, erdemsizliklerinin işaretidir. Sakın kendini fazilet denizinde yüzdüğü dolaşma, mat oldun andık. Sakın ha ve her şeyini ona teslim et. Bil ki bu kaynakta gerçek kudret sahibi Allah'tır. Gerçek kuvvet sahibi Allah'tır. Gerçek ilim sahibi Allah'tır. Gerçek hikmet sahibi Allah'tır. Gerçek fiiliyatı yaratan Allah'tır. Sana aklı fikri veren Allah'tır. Sana zekayı veren Allah'tır. Bu alemde her şeyin sahibi Allah'tır. Yaratan Allah'tır. Ayakta tutan Allah'tır. Sakın gaflete düşüp de kendinden bir şey var zannetme. Herşey bu alemde, bu kainatta Allah'ındır. Sakın! Kendinde güç, kuvvet, kudret, kendinde akıl, kendinde ait bilgi, kendine ait şu bu gördüğün an, mat olduğun andır. Mat olduğun andır! Ben bazen derim ya müritlerin haklı en haklı olduğu yer, haksızlığının başlangıcıdır. Mürit haklı değildir hiçbir zaman veya zakir derviş arasındaki münasebette derim ki ben, atışmayın, tartışmayın. En haklı olduğunuz an, haksızlığınızın başladığı yerdir. Sakın. O yüzden Cenab-ı Hakk'ın önünde de bana bu hastalığı neden verdin? Onu zengin ettin, beni fakir ettin. Onu şöyle ettin, bunu böyle ettin. Sakın! Mat olduğun andır. Acziyetini, fakriyetini, mahfiyetini hiç unutma Allah'ın önünde. 'A sıfatları hoş zaat. Kazanıp mat olmamız da sendendir.' Müritler vezire diyorlar, a sıfatları hoş zat. Bunu vezire deyince, mürşide affettik. Mürşit eğer gerçi mürşit o yüzden mürşittir. Mürşidin üzerindeki bütün sıfatsal boyutlar Allah'a aittir. O yüzden mürşidin üzerinde tecelli eden sıfatlar Allah'a ait olduğundan, mürşidin üzerinden tecelli eden bütün her şey hoştur.

Müritler diyorlar ki a sıfatları hoş zat. Çünkü senin üzerinde tecelli eden her şey ona aittir. Sen atmadın, o attı. Sen öldürmedin, o öldürdü sırrına vakıftır. O sırla, tecelliyatla tecellilenmiştir mürşit ve diyor ki a sıfatları hoş zat. Bize yol babından kendimize bu manada gerçek hakiki mürşit, Allah'tır. Onun yeryüzünde somut kavramı, somut tecelliyatı sıfatlar noktasında en yüksek derecede olan Muhammed i Mustafa'dır sallallahü ve sellem . O yüzden Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in üzerinden tecelli eden her şey hoştur

ama o sıfatların gerçek sahibi kimdir? Allah'tır ve Canab ı Hakkın bütün sıfatları, bu manada hoştur. Allah'ın sıfatlarının tecelliyatında noksanlık görmek, eksiklik görmek insanı küfre götürür. Cenab ı Hakk'ın sıfatsal olarak tecelliyatlarında eksiklik, noksanlık, yanlışlık, fazlalık mümkün değildir. O zaman o sıfatsal noktada da hoştur. Hiçbir şey, hiçbir şey boşlukta kalmamıştır. A sıfatları hoş zat. Kazanıp mat olmamız da sendendir. Kazandığımız halde istersen bizi yine mat edersin. Biz kendi kendimizi kazanmış görürüz. Kendi kendini kazanmış görme. Son nefese kadar hep kulluğa devam et. Kendi kendini kazanmış görme. Her daim mat olacağını düşün. Amellerine güvenme. Amellerin seni kurtarmaz. Ne kadar amel işlersen işle, ameline rağmen mat olursun. Ne kadar ihlaslı olursan ol, ihlasının neticesinde mat olursun. Sen hangi noktada olursan ol, sen her an için mat olabilirsin. O zaman sen her an Rabbine yaslan. Her an ona dayan. Her an onunla alışverişte bulun. Her an onu görmeye çalış. Her an onu dinlemeye çalış. Her an onunla olmaya çalış. Yoksa mat olman her an beklenebilir.

O yüzden hali lisanınla her an Yarabbi diyenlerden ol. Hal i lisanınla her an onun kapısının eşiğinde duranlardan ol. Hal i lisanınla her an onu dinlemeye, onun emirlerini yerine getirmeye, onun çizmiş olduğu istikamette yürümeye ram ol. Sakın ha gaflete düşme. Yanlışlığa düşme. Eksikliğe düşme. Ben namaz kıldım deme, Allah lütfetti kıldım de. Ben oruç tuttum deme, Allah lütfetti de tuttum de. Ben şunu yaptım, ben bunu yaptım, ben şöyleyim, ben böyleyim deme. Allah lütfetti, Allah ikram etti, Allah ihsan etti, Allah meccanen katından verdi, Allah meccanen katından rızıklandırdı, Allah meccanen katından lütuflandırdı deyip, Allah'a her daim yaslan, dayan. Onu an, onu zikret. Bir an için onun zikrinden uzaklaşırsan bil ki Cenab ı Hak merhametinden ve rahmetinden uzaklaştığın için sana arkasını dönecektir. Sakın gaflete düşme. O yüzden sakın kendi kendini kazanıyorsun noktasında tutup da mat olanlardan olma ve asla ve asla sonucunu ve bilgisini bilmediğin meselelerde haklılık gösterisi yapma. Sakın ha, otur edebinle. Dergahtayasan, dergahta edebinle otur, bir ustanın yanındaysan, ustanın yanında edeple otur. Ondan meslek öğreneceksin. Bir öğretmenin yanındaysan edeple otur. Ondan ilim öğreneceksin, edebini terketme. Edebini aşma. Kendi kendine oldum bittim sevdasına düşme, gaflete düşme. Kendi kendine kendini dev aynasında görme. Bilki bir sivrisinek seni alt eder. Bil ki küçücük bir hücre seni alt eder. Bil ki hiç beğenmediğin kimse seni kolundan tuttuğu gibi binbeşyüz sefer seni silkeler yere. Sakın ha nefsine uyanlardan olma. Sakın ha kibre düşenlerden olma. Sakın ha kendini bir başkasından üstün görme. Sakın ha kendini ustandan, öğretmenden üstün görme. Sakın ha kendini bulunduğun topluluktan üstün görme. Acziliyeti,

fakriyeti mahviyeti hiç bırakma. Hiç bırakma. Allah'ın kulu olduğunu düşünmekten uzak durma. Her daim ben Allah'ın kuluyum, o peygamber, o Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in yolunun tozuyum de ve öyle yürü. Öyle hayata bak. 'A bizim canımıza can olan, biz kim oluyoruz ki seninle beraber bu arada bulunabilelim.' Biz müridiz, biz kim oluyoruz ki senin önünde varlık, senin önünde ilim, senin önünde bilgi kesilelim. Biz kim oluyoruz ki senin önünde kendimizce kendimize bir varlık payesi güdelim. Biz kim oluyoruz ki Allah'ın önünde kendi kendimizi bir şey zannedelim. Biz kim oluyoruz ki Allah'ın önünde varlık iddiasında bulunalım. Biz yoktuk, o vardı ve bizi yoktan yarattı. Biz şimdi nasıl kalkalım da ona kafa tutalım. Biz kalkalım nasıl ona şimdi kibirlilik taslıyalım. Biz ona nasıl kalkalım da şimdi isyan edelim. Biz yoktuk düşündüğümüzde, yüz yıl önce yoktuk, düşündüğümüzde yüzelli yıl önce yoktu bu alemde. Elli yıl sonra da yok olacağız.

Biz nasıl onun önünde kalkalım da kudretimiz var kuvvetimiz var diyelim. Biz nasıl kalkalım Allah'ın önünde Allah'a şirk koşalım. Biz nasıl kalkalım da Allah'ın önünde tanrılık koşalım. Biz nasıl kalkalım Allah'ın önünde Nemrutluk taslayalım, firavunluk taslayalım. Biz kim oluyoruz ki! Eğer o bizi yaratmamış olsaydı, biz olacak mıydık? Madem Allahlık taslıyorsun, hadi bir insan yarat. Hadi bütün ilahlar, ilaheler toplansın, bütün teknolojiler toplansın, topraktan bir insan yaratsın. Allah diyor ki ben sizi topraktan yarattım. Hadi, bütün teknolojileri toplayalım, bir insan yaratalım. Hadi, o insan bu insanın zıttı olsun. Hadi o insanın gözü bu insanın gözü önünde o insanın iki tane de gözü arkada olsun. Hadi bir ağzı da ensesinde olsun onun. Hadi bütün teknolojiler toplansın, alternatif bir insan üretsinler, alternatif bir insan yaratsınlar. Bir tane yaratsınlar. Hadi bir tane sinek kanadı yaratsından, geçtik insanı.Hani Cenab-ı Hak ayet-i kerimede kur'an'ın da böyle şatahat yapıyor ya, hani diyor o insanlar bir sineğin kanadını yaratsınlar. Sinek de değil, sineğin kanadı. Hadi bir sinekten çıkarın sineğin bir tane kanadını, bir tane kanat ekleyin oraya, yaptığınız bir kanat. Siz bir iki tane sinek kanadı üretin, mevcut sineğin kanadından daha fazla çırpsın. O saniyede bilmem kaç sefer kanat çırpıyor. Sen öyle bir şey yap, onun yarısı kadar kanat çırpsın ya fazlasını da istemiyoruz. Yarısı kadar. Hadi yarısından da geçtim, çeyreği kadar kanat çırpsın. Yok! Makine değil ama dediğim nefes alacak, kanlı canlı olacak. Evet, o kanadın kılcal damarlarında kan da dolaşacak, düşünebiliyor musunuz? Adamın aklıyla alay eder gibi ama kendi kendini çok akıllı görüyor ya ha çok akıllısın, şu sineğin kanadındaki kılcal damarı hadi bir oluştur. Çok akıllısın ya!

İşte müritler diyorlar ki biz kim oluyoruz ki seninle beraber biz birarada bulunalım. Böyle yani kendimizi bu noktada senin katında görelim.

Sen mürşitsin, biz müridiz. Sen peygambersin, biz senin ümmetiniz. Sen Allahsın, biz senin kulunuz. Biz kim oluyoruz ki seninle eşdeğerde olalım. Biz kimiz ki Allah'la eşdeğerde olalım. Biz kimiz ki Hz. Muhammed'i Mustafa(s.a.v.) ile eşdeğerde olalım. Aaaa! Edep, edep, edep! Biz kim oluyoruz ki babamızla aynı olalım. Biz kim oluyoruz ki annemizle aynı olalım! Edebi aşalım. Allah'tan sonra itaat edilecek olan anne baba. Biz kim oluyoruz ki anne babadan kendimizi yüksek görelim. E küstah olursan, kibirli olursan, görürsün. Küstah olursan, kibirli olursan Allah'tan dahi kendini üstün görürsün. Ahmaklığın sonu yok. 'Biz yoklarız, bizim varlıklarımız geçici şekiller ishar eden, mutlak varlık olan sensin ancak.' Biz yokuz. Biz gelip geçiciyiz. Biz hadisiz sonra çünkü. Neden? Sonradan yaratılmışız. Bizler gelip geçici olanlarız. Mutlak varlık olan Allah'ım sensin. Mutlak varlık, başlangıcı ve sonu olmayan diğer yaratılan her şey, gelip geçici olan. Biz nasıl ona kafa tutarız. 'Biz aslanlarız ama bayraklardaki arslanlarız. Onların oynayışı, saldırışı soluktan soluğa, yeryüzündendir. Hani flamalar var ya, bir bayrak düşünün. O bayrakta bir aslan resmi var. O bayraktaki aslan resmi, rüzgar esince, hareket ediyormuş gibi oluyor. Rüzgar esmeyince hareket eder gibi olur mu? Hayır. Onu hareket ediyormuş gibi gösteren nedir? Rüzgardır. Biz hepimiz resim gibiyiz. Bu alemde, bu alemde, bu perdede, bu alemde, bu perdede birer resim gibiyiz. Bizlere hayat veren, bizlere nefes veren, bizleri canlı tutan, onun yaratmasıdır. Onun nefesidir. Onun bizi bu noktada, bu perdeye hayat vermesidir. Yoksa biz kartondan birer varlık gibi olacağız. Karton bile değil, birer biz resim gibiyiz. Televizyondaki, televizyondaki resim gibi. Sinemadaki resim gibi. O resme hayat veren, o resmi oynatan, o. 'Onların oynayışları görünür de yel görünmez.' Bizim hareketlerimiz görünür ama bizim hareketlerimizi yaratan, bizim hareketlerimizi bu noktada yaratıp fiiliyatta koyan, görünmez. Hareketimiz görünür ama hareketimizi yaratan görünmez bizim fiiliyatımız görünür ama fiiliyatıımızı yaratan, görünmez fiilatımızı yaratan kim? O. 'O görünmeyen yok mu, hiç mi hiç eksik olmasın'.

O görünmeyen, o kendisini saklayan, kendisini gizleyen Allah yok mu? Hiç, hiç mi hiç eksik olmasın bize çünkü bize hayat veren, bize bu noktada nefes veren, bizi bu noktada fiiliyatlarımızı yaratan o. 'Yelimiz de senin vergindir. Varlığımızda'. Varlığımız tümden senin icadındır. Bütün bizden her ne varlık noktasında ve bu alemde varlık noktasından ne sudur ettiyse hepsi de ondandır ve varlığın içerisinde fiiliyatı tamamiyetle yaratan yine kimdir? Odur. 610'dan devam edeceğiz inşallah. Selamün aleyküm. Hakkınızı helal edin inşaallah. Destur.

https://youtu.be/vS1ZEsB_GHQ

MESNEVİ-İ ŞERİF 610-619. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Yoğa varlık tadını tattırdın, yoğa kendine aşık ettin. Verdiğin tadı, lütfettiğin nimete geri alma. Sunduğun mezenin şarabının kadehini alma geriye. Geri alırsan, senden kim arayabilir? Resim nasıl olur da ressamla savaşa girişir. Bize bakma, bizim yaptıklarımızı görme, kendi lütfuna, kendi cömertliğine bak. Ne biz vardık, ne dileğimiz vardı. Lütfun söylenmemiş sözlerimizi duyuyor, işitiyordu. Resim, ressamın kaleminin önünde ana karnındaki çocuk gibi acizdir. Ona onun dileğine bağlanmıştır. Bütün yaratıklar Allah gücüne karşı iğne önündeki gergef gibi acizdir. Allah gücü, gergefe kimi şeytan resmi işler, kimi insan. Kimi sevinç nakleder, kimi gam. Gergefin eli yoktur ki elini oynatsın da engel olsun. Dili yoktur ki zarar yahut fayda için bir soluk alsın, ses çıkarsın. Sen beytin izahını gene kur'an'dan oku. Allah attığın zaman sen atmadın ben attım dedi."

Dinin içerisinde islam, sufiliğin içerisinde belli dereceler belli haller vardır. Biz bunlara ilmel yakin, aynel yakin, Hakkel yakin noktasında söyleriz yine kur'ana dayanaraktan. İnsanlar, Allah'a yakinlikleri ile, yakinlik derecelerine göre, fiiliyata ve olaylara anlam katarlar. Bir kimse vardır, yakinlikle akıl noktasında belli bir derecededir, kalp noktasında belli bir derecededir. Bir kimse vardır, yakinlik kalp noktasında farklı bir derecededir. Tabi, Hz. Mevlana, bu beyitten önce de vahdet-i vücudun farklı penceresinden bakarakdan yürüdü geldi. Hani daha önceki beyitte diyor ya yelimiz de senin verdiğindir, varlığımızda. Varlığımız tümden senin icadındandır. Normalde başlangıç olarak aldı, önce fiiliyatları anlattı. Yaratanın Allah olduğunu, fiiliyatları da yaratanın Allah olduğunu, bu noktada fıtri olarak

yaratılmış olan her şeyin Allah'a ait olduğunu, varlığın üzerinde, bundan önceki beyitlerde varlığın üzerinde tecelli eden sıfatsal boyutun komplesinin Allah olduğunu söyledi ve diyor ki yoğa varlık tadını tattırdın. Önceden varlığa geçmiş, varlığa sudur etmiş olan hiçbir şey yoktu. Yokluk vardı, bu yokluğa varlık tadını tattırdın. Yokluktan varlık çıktı.

Hiçbir şey yoktu, o vardı ve bu yokluktan varlık tadı çıktı. Varlığa südur etti. Şimdi varlığa südur edince, dikkat edin, bir şeyi var etti. Yokluktan bir şeyi var etti ve yokluğa varlık tadını nakşetti. Yoğu kendine aşık ettin. Yoğu da yani yokluğu da Allah kendine aşık etti. Yokluk bu manada tamamiyetle Allah'a aşık. Yönünü ona çevirmiş vaziyette ve verdiğin tadı lütfettiğin nimeti geri alma. Bu yokluğu kendine aşık etmek, bir tat. Hani sufiler öyle bir hale ulaşırlar, öyle bir dereceye gelirler, yokluk haliyle hallenirler ve bu yokluk haliyle hallenen sufi, yokluğa aşık olur ve o sufi bu noktada Allah'a tamamiyetle yakinlik perdesindedir. Allah'a tamamiyetle yakinlik perdesinde olduğundan, kendisinden geçer. Kendisini de görmez kendisinden de bir şey görmez. Bak kendisinden geçer, kendisini de görmez, kendisinden bir şeyi de görmez. Bu yokluğu aşık olmaktır. Artık o sufi kendi üzerinden zuhur eden bütün her şeyi ona bağlar. Ama onun üzerinde, onun üzerinde, ağyardan bir şey çıkmaz. Ağyardan bir şey çıkmazsa, onun sözü hakikat olur. Onun bu hali hakikat olur. Sufiler bu sözleri ezberleyip kendilerini bu hal ile hallendiklerini beyan ederlerse, aldatmış olurlar, kandırmış olurlar insanları. Çünkü bu ancak Hz. Muhammed i Mustafa (s.a.v) hazretlerine ait bir haldir devamlı olan. Çünkü bunlar sufilerde an olarak belli bir zaman biriminde öyle söyleyelim, belli bir halde, bunlar tecelli eder ama bir sufi, bu belli bir anda tecelli eden bu olağanüstü yakinlik halini devamlı bende tecelli ediyor sanısına varır da bunu böyle söylerse kendisini yanıltmakla kalmaz, etrafındaki derviş kardeşlerini de yanıltır ve niceleri, bakın niceleri burdan vartaya düşmüştür. Ben şimdi isim de zikretsem bu noktada beni mazur görün, affedin.

Ben mesela melamiler bunu çok kullanırlar, nice melamiler vardır ki veya nice kendisini şeyh gören, nice kendisini mürşit gören,nice kendisini bu noktada hakikatin ortasında gören kimseler vardır ki kendi yanılgıları yetmemiş gibi etrafını da yanıltırlar. Çünkü bu hal bir sufinin üzerinde, bir mürşid i kamilin üzerinde yedi yirmidört devam edecek bir hal değildir. Bu yedi yirmidört devam ettiğini bir kimse iddia ederse o yalancılardandır ya da farkında değildir o. O bu noktada kördür. Bu hal ancak Muhammed i Mustafa (s.a.v) hazretlerine ait ve Hz. Peygamber için söylenmiş bir ayet i kerimedir. Sen atmadın o attı. Bu mesele nedir? Bir avuç topraktır. Bedir'de Hz. Peygamber (s.a.v) hazretleri bir avuç toprak alıp düşmanın üzerine atar,

müşriklerin üzerine. Müşriklerin üzerine atınca müşriklerin üzerinde o büyük bir kaos oluşturur. Sanki bir avuç toprak güllü oldu, mermi oldu. Sanki bir avuç toprak büyük bir tabiat afatı gibi oldu. Bir toz duman kapladı ortalığı, bir fırtına koptu. Müşrikler korktular ve çekilip gittiler. Cenabı Hak diyor ki sen atmadın ben attım. İşte bir sufinin üzerinde öyle bir hal yaşanır ki sufi o hal ile hallenir ama ondan önce yokluğa aşık olması gerekir. Ondan önce yokluğu aşık olmak ne demektir? O kimse kendi üzerinden südur eden bütün iyilikleri ve güzellikleri Allah'tan görür. Bunun birinci temel basamağı iyilikleri Rabbinizden, kötülükleri nefsinizden bilin ayeti kerimesidir. Bunu yolun başında olanlar iyilikleri Rablerinden, kötülükleri de kendilerinden südur eden, yanlışlıkları, eksiklikleri de nefislerinden bilirler. O kimse der ki benim üzerimden bir iyilik südur ettiyse, bu bana Rabbimin lütfudur, ikramıdır. Bunu Cenab ı Hak benim üzerimden tecelli ettirmiştir. Lütfü ile tecelli ettirmiştir. İkramı ile tecelli ettirmiştir. Kendince ben namaz kıldım demez. Uyanık olur. Cenab ı Hak lütfetti namazı kıldık der. Cenab ı Hak lütfetti, ibadetlerimizi yerine getirmeye gayret ediyoruz Allah lütfetti. Burda o kimse kendi enesini, kibrini de aşağı alır.

İşte sen bizim beş vakit namaz kıldığımızı biliyor musun? Haaa! Olur! Hoş geldin yirmiüç nisan! Bir kimsenin bakın başlangıç olarak kendince bütün iyilikleri, bütün güzellikleri kendi üzerinden südur eden hayır ve hasenatları Allah'tan bilmesidir. Bu, yokluğa geçiştir. Yokluğa geçişin basamağıdır. O kimse haramlardan uzak durmayı dahi Allah'ın bir lütfu, bir ikramı olarak görür. O bir haramla iştigal etmiyorsa, Allah'ın lütfu ikramıdır. O bir harama düşmüyorsa, bu Cenab ı Hakkın ona ihsanıdır. İhsanıdır. O kendi gayretini görmez. Ben gayret ettim de böyle oldu, ben istedim de böyle oldu deme noktasında değildir. Ama bunun için başlangıç olarak gayret eder mi? Evet. Bir veçhesi, bir perdesi nedir? Gayret etmesidir ve diyor ki verdiğin tadı lütfettin, nimeti geri alma sen. Bu yokluğa aşık olduk biz. Biz kendimizden geçmeğe aşık olduk. Bu kendimizden geçme, aşık olma duygusunu bizden geri alma, kadehini alma geriye, sunduğun mezeyi, şarabını, kadehini alma geriye. Benim inancım şudur. Cenab ı Hak, vermiş olduğu nimetinin hiçbirisini kullarının üzerinden almaz. Kullar o nimete sırtlarını dönerler. Güneş, bizim için her sabah doğuyor mu? Güneşi geri alıyor mu? Suyu, toprağı, yeşilliği geri alıyor mu? Düşünebiliyor musunuz bütün kesip yediğiniz hayvanların bir gecede öldüğünü hepsininde? Hayır, biz nimete nankörlük ediyoruz. Biz nimetin kıymetini bilmiyoruz. Biz nimetin kıymetini bilmiyoruz ve nimetin kıymetini bilmeyip geri dönünce, elimizden düşürünce, kendimizce o aldı. O aldı diyoruz. Geri alırsan senden kim alabilir? Tabii bu hal üst nokta bir hal. Geri alırsan bunu senden

kim isteyebilir. Geri alırsan bunu senden kim isteyebilir? Resim nasıl olur da ressamlar savaşa girişir. Burada o kimse kendince kendi cüzzi ihtiyarını görmüyor, kendisini ressamın elindeki resim gibi görüyor. Resim nasıl ressamdan hesap sorabilir? Bu tamamiyetle teslimiyet. O asla bu hale gelen bir kimsenin Allah'la böyle bir diyaloğu olmaz. Bize bakma. Bizim yaptıklarımızı görme. Kendi lütfuna, kendi cömertliğine bak. Yalvarışa geçti. Bize bakma. Bizim yaptıklarımıza da bakma. Sen kendi lütfuna, kendi ikramına, kendi ihsanına bak. Ne biz vardık ne de dileğimiz vardı. Lütfun söylenmemiş sözlerimizi duyuyor, işitiyordu. İnsan oğlu düşünmez miydi ki biz yaradılmaz dan önce yoktu.

Ayeti kerime düşünmez mi daha önce yoktu yaratılmazdan önce yoktuk. Evvelimiz var mı? Yok. Başlangıçsız mıyız? Hayır. Bir başlangıcımız var mı? Evet. Ondan öncesi yok. Zahiri olarak doğmazdan önce varlığınızı zahiri olarak ispatlayabilir misiniz? Hayır. Yoktunuz, yoktuk. Şurası çok güzel. Lütfun söylenmemiş sözlerimizi duyuyor, işi tiyordu. Bizim başlangıcımız yoktu. Sen bizi var ettin. Arabi'ye göre bu henüz daha varlığa geçmemiş olan hal. Arabi der ya hani, o hadis i kutsiyi söyler. Amadaydı. Ondan sonra ayan ı sabite noktasını beyan eder. Ayan ı sabitede varlığa sudur edecek olan, bütün her şey, bütün her şey, ayan ı sabitede. Batin olarak, öyle tarif edelim, var idi. Diyor ki orda dilsiz dudaksız, (sağlı sollu yanaşın) o ayan ı sabitede dilsiz dudaksız konuşurduk. Bizim sözlerimizi de dinlerdin. Resim, ressamın kaleminin önünde ana karnındaki çocuk gibi acizdir. Ona, onun dileğine bağlanmıştır. Bir kimse resim yaptığında, ressamın kaleminin önünde, resim aciz değil midir? İnsan da acizdir. Cenab ı Hak, onu yaratırken, kendisini yaratırken, insan diyebilir mi ki şuramı şöyle yarat, buramı böyle yarat. Adem diyebildimi ki beni böyle yarat diye! Adem diyebildi mi gözüm tepemde olsun. Adem diyebildi miki ağzım göğsümde olsun, ben burdan yemeği atayım içine, diyemedi. Yaradılış fıtratında bir kimse bir söz söyleyebildi mi? Anne karnında çocuk, söz söyleyebiliyor mu? Ben mavi gözlü olacağım, ben yeşil gözlü olacağım, ben kırmızı gözlü olacağım, ben kahverengi gözlü olacağım, ben ela gözlü olacağım diyebiliyor mu? Diyemiyor. İnsanlar da bütün varlık, yaradılışta fıtri olarak, ressamın elindeki kalemin ucundaki resim gibidir.

Ressam kimdir? Allah. Resmi çizen kimdir? Odur. İnsanların kadını erkeği ayırt eden ve onlara fıtri özellikleri veren varlığa tamamiyetle fıtri özellikleri veren odur. Ne biz vardık, ne dileğimiz vardı. Bütün yaratıklar Allah gücüne karşı iğne önündeki gergef gibi acizdir. Bütün varlık alemi, bütün varolanlar, bütün yaratılanlar, Cenab ı Hakkın elindedir. Gergefin, ne diyor, iğne önündeki gergef gibi acizdir. O nasıl iğneyi elinde tutan, kanaviçe

işleyen, evlenecek olan kız, oraya istediği motifi çiziyorsa, iğne ile o motifleri işliyorsa, Allah da bütün varlığı böyle işlemiştir. Hiç kimsenin bu noktada hiçbir şeyin katılımı ve katkısı söz konusu değildir. Cenab ı Hak bütün varlığı kanaviçe işler gibi işlemiştir. Bütün varlığın modelini, bütün varlığı kendisi yarattığı gibi modellerini de kendisi yaratmıştır. Her şeyi en ince detaylarıyla, en ince detaylarıyla yaratan, var eden, onun hesabını kitabını yapan, Allah'tır ve varlık tamamiyetle bu noktada Allah'ın önünde acizdir. Fıtratlarını değiştirmeye güçleri yoktur bu noktada. O yüzden Hz. Peygamber sallallahü ve sellem , hazretleri der ki dağların yerinden oynayacağını inanın fıtratın değişeceğine inanmayın. Bu huy değil yalnız ha, ahlak değil. Bir kimsenin burnu ensesinde gördünüz mü hiç? Fıtrat bu. Ya ben çok sinirliyim yaradılışım böyle. Öyle değil! Sinirlenmek şeytandan. Ancak gavurlara sinirlene bilirsiniz, o da savaş esnasında. Ancak Allah'ın yasak ettiği haram şeylere sinirlenebilirsiniz. Bir kimse sinirleniyorsa, öfke şeytandan. Şeytan ona galip gelmiş. Ya onun huyu böyle işte, birden parlıyor, bir tokat vuruyor. E, benim de huyum öyle olsa ben de birden parlayıp kafasına bir balta mı vurmam lazım? Ben onun kafasına bir balta vurur yararsam kafasını, suçsuz mu olacağım? Ya işte Mustafa Özbağ dengesizdir, böyle aniden bir adamın kafasına Balta vurur. O yüzden suçu yok onun, yaratılışı böyle midir diyeceğiz? Toplum içersinde böyle değil mi? Ya işt o da öyle yaratılmış canım, çok sinirli. O da öyle yaratılmış canım, çok aceleci.'Acelecilik şeytandan' dedi hadis i şerifte. Ayet-i kerimede de 'o insanoğlu acelecidir' dedi. Başka ayeti kerimede de bu insanoğlu dedi hemen cezanın gelmesini ister. Allah ise teenni sahibidir dedi. Acele etmiyor. Cenab ı Hak yaradılışta da diyor ki Allah teenni sahibidir, isteseydi bir günde, bir anda yaratırdı ama Allah diyor varlığı altı günde yarattı. Tabi bu altı gün artık ışık yılı hızıyla mı, neyle, bu ayrı bir tartışma konusu amma ve lakin bu noktada o zaman bunlar bizim kendi içimizde kullandığımız bu argumanlar fıtrat değil. Allah gücü gergefe kimi şeytan resmi işler, kimi insan, kimi sevinç nakşeder kimi gam.

Cenab ı Hak şeytanı şeytan yaratmış, insanı da insan. O yarattı. Meleği melek yarattı, şeytanı şeytan yarattı. Ayet i kerimede de diyor ya o diyor melek değildi, şeytandı. Yaradılış, fıtratları Allah'a ait. Bakın, yaradılış fıtratları Allah'a ait. İnsanı insan olarak yaratmış, hayvanı hayvan olarak yaratmış. Şeytanı şeytan yaratmış, meleği melek yaratmış. Diğer varlıklar ne kadar varsa, onları yaratan kim? Allah. O yaratılış noktasında onların ne olacağına hükmeden kim? Allah. Meleğin nen melek olarak yaratılmak istemiyorum deme lüksü yok. İnsanın ben insan olarak yaratılmak istemiyorum deme lüksü yok, cinnilerin ben cinni olarak yaratılmak istemiyoruz

deme lüksü yok. Cenab ı Hak hangi varlığın ne için nasıl yarattıysa öyle ve bunların bu noktada fıtratlarını değiştirip başka bir şekle bürünmesi de mümkün değil. İnsanın şeytan haline gelmesi mümkün değil. İnsan insandır. Şeytanın bütün vasıflarını üzerine alabilir ama şeytan olamaz. Bir insan bu manada Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin bütün vasıflarını üzerinde taşıyabilir mi, evet ama peygamber olamaz. O zaman bir kimsenin bu noktada kendi fıtratını değiştirmesi mümkün mü? Değil. İnsanın insanlıktan çıkması mümkün mü? Değil. Ahlaken hayvandan daha aşağı mahluk haline gelir mi evet ama ahlaken gelir. Sureten? Sureten gelmez. Cenab ı Hak onu sureten değiştirebilir mi? Evet. Hani bir kısım insanları maymuna çevirdi ya, tabi bu ayet i kerimeler değişik manalarda tevil edilebilir. Bu maymuna çevrilenler sureten mi sireten mi çevrildi? Bunlar ayrıca konuşulması gereken şeyler. Gergefin eli yoktur ki elini oynatsın da engel olsun. Dili yoktur ki zarar yahut fayda için bir soluk alsın, ses çıkarsın. O gergef, o hani üzerine suretler işlenen, motifler işlenen düz zemin, varlık. Cenab ı Hak kendi ruhundan ve nurundan yarattı ve Hazreti Mevlana Celaleddin Rumi hazretlerinin deyimiyle sen onu Bir Hayal üzerine yürür gör. Biz o gergefi o hayal olarak nitelendirirsek, onun bu noktada bir itirazı olması mümkün değil ki. Onun üzerine hangi motif işlenirse, o kabul edecek. O zaman bütünüyle, biz varlığın üzerine tecelli edecek olan, yaratılacak olan, varlık suretlerinin üzerine, o varlık suretlerinin yaratılacağı varlık zemininin bu noktada herhangi bir itirazının olması mümkün değil. Nasıl gergef, gergef benim üzerime şu motifi işleme diyemiyorsa, varlık zeminsel noktada da benim üzerime dünyayı koyma, benim üzerime insanı koyma benim üzerime işte hayvanları dolaştırma deme lüksüne sahip değil. Sen beytin izahını yine kur'andan oku. Allah attığın zaman sen atmadın dedi. Bunu direk en yani bunu böyle hani fenafillah, bekabillah derler ya, o kimsenin direk, bakın Cenab ı Hakkın sıfatlarında fani olması, Cenab ı Hakkın sıfatlarında yok olması ve öyle bir noktaya gelindiğinde o zaman o kimse sen atmadın ben attım sırrına nail olmuş oluyor. 620 den devam edeceğiz inşallah.

https://youtu.be/0XUeRwUSV6s

MESNEVİ-İ ŞERİF 620-629. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Biz ok atarsak o ok atışı bizden değildir; biz yayız.Yaydan ok atan Allah'tır. Bu cebir değildir, cebbarlığın manasıdır. Cebbarlığı anış da Allah'a yalvarmak içindir. Ağlayıp inlememiz, gücümüz olmadığına delildir; fakat utanmamız da dileğimizle iş gördüğümüze delil. Dileğimizle iş görmeseydik, bu utanma da ne oluyor; bu acıklanma, bu utanma, bu dertlenmede ne? Hocalar neden talebeyi terbiye için sıkıştırıyor? Fikir neden kuruntulardan, kuruntulara dönüp duruyor? Sen tutar da onun cebirle iş gördüğünden haberi yoktur; Allah ayı, yüzünü bulut altına gizliyor dersen, buna bir güzel cevap var. Dinler tutarsan,, küfürden vazgeçersin, dine uyarsın. Hastalık çağında insan özlem çeker, inler durur. Hastalık çağı tümden uyanıklıktır. Hasta oldun mu suçtan tövbe etmeye. bağışlanma dilemeye koyulursun. Suçun çirkinliği görünür sana. Yine yola geleyim der, doğru yola gelmeyi kurarsın."

Biz ok atarsak, o ok atışı bizden değildir. Biz yayız, yaydan ok atan Allah'tır. Hani vaktaki Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri Bedir'e gelmişlerdi. Bedir'de de kur'an-ı kerim'in beyanına göre, müslümanlara kafirler az gösteriliyordu. Kâfirlere de müminler az gösteriliyordu. Cenab ı Hak kur'an-ı kerim'de bu beyanda diyor ki biz onları da onları da birbirlerine az gösterdik. Savaşın en cafcaflı anında, Hz. Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve sellem hazretleri, eline bir avuç toprak aldı, o bir avuç toprağı, düşmanın tarafına doğru attı. Tohum atar gibi savurttu böyle. Savurtunca, düşmanın tarafında bir karışıklık oldu, bir kaos oluştu orda. Düşman dağıldı tabiri caizse. Birdenbire kara bulutlar geldi. Fırtınalar koptu.

Böyle arkadan daha da fırtınanın çoğalacağına dair ibareler oldu.Müşriklerin gönlüne sanki bir tabiat afatı olacakmış gibi bir korku oluştu onlarda ve müşrikler dağıldılar ve ordan çekip gittiler, bırakıp gittiler. Kur'an, bu hadiseyi, Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin üzerinden alıyor. Ayet-i kerimede diyor ki sen atmadın, ben attım. Dikkat edin Burda peygamberin sallallahu ve sellem hazretlerinin bir avuç toprak atmasını düşmanın üzerine, Cenab ı Hak kendi üzerine aldı ve peygamberinin fiiliyatını, peygamberinin fiiliyatını tamamiyetle kendi uhdesine aldı. Kendi emanına aldı. Kendine ait, kendine has kıldı bunu. Burda tabiri caizse Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin haşa bu noktada her şeyini kendi üzerine alıp, Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'i tabiri caizse hiçliğe koydu.

Tabii, aynı şekilde de başka bir ayet-i kerimede de sen öldürmedin ben öldürdüm diyor. Yine ayeti kerimede. Bu ayet-i kerime de Musa aleyhisselam için. Hani Musa aleyhisselam bir tokat vurdu Yahudi'nin birisine. Bir tokat vurunca öldü Yahudi. Yahudi ölünce Musa(a.s.) orda cezaya uğratılmaktan çekindiği için hicret etti. Tabiri caizse firar etti. Firar edince,Yahya peygamberin kızlarıyla, onlar da hayvan otlatırken onlarla karşılaştı. Cenab-ı Hak, o peygamberinde fiiliyatını kendi üzerine aldı. Peygamberler, özel seçilmiş insanlardır. Cenab-ı Hak, peygamberlere kur'an-ı kerim'in de der ki biz sizi kendimize seçtik. Allah peygamberlerini kendine seçti. Peygamberler, seçilmiş kimseler. Seçilmiş kimseler olduğu için, o peygamberlerin yine kur'an-ı kerimin beyanına göre, heva ve hevesine uyma, yine peygamberlerin bu noktada şeytana uyma, peygamberlerin kendi aklına uyma, kendi aklını orta yere sürme, kendi aklının hükmüne doğru gitme hali yoktur. Peygamberler akla uymamış lardır. Peygamberler, vahye uyarlar. Din, vahiydir. Vahyin bir penceresi vardır, Cebrail aleyhisselamın ilahi kitabı veyahut da Cebrail Aleyhisselam'ın bütün ilahi kitapları, peygamberlerine indirmesidir. Vahyin, ikinci yüzü vardır, penceresi vardır. Öyle diyelim. Bu vahyin ikinci penceresi, peygamberlerin sünnetleridir. Hz. Muhammed i Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin sünnetleri de birer vahiydir.

O yüzden hadisleri inkâr edenler, sünneti resulullah'ı inkâr edenler, bize kur'an yeter diyenler, Hz. Muhammed i Mustafa'ya sallallahü ve sellem hazretlerine, vahyin ikinci penceresi olan, ikinci perdesi olan sünnet i Resulullah ve hadisleri inkar ettiklerinden küfre düşüyorlar. Her hadis inkarcısı, hadislerin tamamını inkar ediyorsa, küfür ehlidir. Her sünneti Resulullah inkarcısı, sünneti Resulullah'ın tamamını inkar ediyorsa, küfür ehlidir. Bunların nikahları otomatikman düşer. Bunlar evli olsalar dahi, çocukları veled i zina hükmünde olur. Bunların kestikleri yenmez. Bunların arkasında namaz kılınmaz. Bunların arkasında hacca gidilmez, ümreye gidilmez bunlarla

beraber. Bunlara imam olarak tabi olunmaz. Bunlar erkekse, kadının hızla ondan boşanması gerekir. Eğer hadis inkarcısı kadınsa, müşrik noktasına düştüğünden, erkeğin de onu hızla boşaması gerekir. Çünkü müslüman bir erkeğin, müşrik bir kadını nikahında tutması caiz değildir. Ehl i kitabı tutabilir. Hristiyanmış, onunla nikahlanabilir. Yahudiymiş, daha doğrusu özür dilerim, museviymiş. Onunla nikahlanabilir. İbrahimi, nikahlanır onunla. Şu anda dünya üzerinde semavi din olarak nitelendirdiğimiz, Muhammediliğin haricinde, İsevilik var, Musevilik var, İbrahimilik var. Bunun dışında ayakta duran semavi bir din yok. İbrahimi de çok az. Genelde Museviler ve İseviler var. Bir Muhammedi erkek, İsevi veya Musevi bir kadınla evlenebilir, ona nikah kıyabilir ama müşrik bir kadınla nikahlanamaz. Ateist bir kadınla nikahlanamaz. Putperest bir kadınla nikahlanamaz. Konfüçyüzme inanan bir kadınla nikahlanamaz. Taocu bir kadınla nikahlanamaz. Taocu, nikahlayamaz veyahut da bu böyle tuhaf gelebilir size, ben birkaç kişi ile konuştum, kendilerini normalde Mustafa Kemal'i de kendisine bir peygamber, bir din büyüğü, gönderilmiş ilahi bir adam olarak görenler var Türkiye'de. Böyle bir kadını da bir erkek nikahlıyor ama size tuhaf gelebilir bu. Ben görüştüm yani açıkça Araplara gönderilen Muhammed i Mustafa (s.a.v) neyse, Türklere de gönderilen Mustafa Kemal aynıdır diyor. Bu tip zihniyette olan insanlar var.Türkiye'de, böyle bir kadını da nikahlayamaz, Muhammedi bir kimse.

Şimdi böyle olunca peygamberler korunmuş, muhafaza edilmiş insanlardır. Özel seçilmişlerdir. Bu özel seçilmiş olan insanlar, heva ve heveslerine uymazlar. Küçük zelleler vardır. O da heva heves değildir. Mesela zellenin birisi nedir? Yunus Aleyhisselam'ın Allah'ın emrini beklemeksizin kendi kavminden ümidini kesip oradan kendini serfinaz etmesi. Allah'ın emrini beklemeden hicret etmeye kalkıyor. Usanç geliyor. Bunlar iman etmeyecekler diyor, kendince öyle düşünüyor. Mesela bu küçük zelle. Bunlar günah ı kebair değil. Bunlar günah değil. Bunlar küçük günah da değil. Şimdi bazı imam hatiplerde, bazı ilahiyatlarda, peygamberlerin küçük günahlar işleyebileceğine dair öğretiler veriliyor. Bu kur'an'a aykırı. Kur'an bize Muhammed i Mustafa için sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri için buyuruyor ki 'o hiç heva ve hevesine dalmadı, kanmadı. O ne işlediyse benim emrini işleri, yerine getirdi.' O yüzden bir kimsenin, bir Peygamberi günahkar görmesi, küçük günahı da vardı demesi küfürdür. Peygamberlerin üzerinde küçük günah görmek de küfürdür. Zelleyi anlamıyorlar. Zelle şu. Yani bir yerden bir yere gidecek, ilahi emir bekliyor, o ilahi emri beklemeksizin hareket ediyor. Zelle bu. Bakın zelle bu. Peygamberler su içecekse

dahi, emirle içerler. Su içecekse dahi emirle içerler. Yemek yiyeceklerse ilahi ilham ile yemek yerler, vahye tabidirler. Vahye tabidirler. Hiçbir hareket ve davranışları, Allah'ın vahyinin dışında değildir, hiçbir hareketleri. O yüzden onların hareketlerinde nakıslık gibi gören kimse, kendisi nakıstır, eksiktir. Onlar dini yaşayan, hatta Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve sellem hazretleri, kur'an'ı yaşayan, kur'an'ı yaşayan kimsedir. Canlı yaşayan kimsedir. Kur'an'ın yeryüzünde yürüyen misalidir. Kur'an'ın manasıdır. Kur'an'ın açıklamasıdır. Kur'an'ın tefsiri dir Muhammed i Mustafa sallallahu ve sellem .

O yüzden kur'an-ı Muhammed i Mustafasız anlamaya çalışanlar, akılsızın, cahilin, cahilin ta kendileridir. Kur'an'ı, Muhammed i Mustafasız, sallallahü ve sellem hazretleri olmadan yaşarız diyenler, ahmağın, ahmağın, ahmağın taa karekökü dür. Cehalet onlarda dip yapmıştır. Hadi gelin 'sen atmadın, ben attım' ayet i kerimesini Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'siz anlayın. 'Sen atmadın, ben attım'. Hadi anlayın Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'siz. Birisi geldi, size bir tokat vurdu. Ne vurdun? Ben vurmadım. O vurdu dedi. Ne cevap vereceksiniz ona? Sen öldürmedin, ben öldürdüm dedi. Diyorlar ya ahmaklar bize sadece kur'an yeter. Biz başka bir şeye bakmayız. Geldim, ben seni öldürdüm. Cevabım da hazır. Ben öldürmedim, o öldürdü. Ne cevap vereceksiniz? Geldi malınızı aldı. Ne o, nerden aldın? Ben almadım o aldı. Ya nasıl? Basbayağı. Ne mana verecek? Böyle yaparaktan, söz tatlı çünkü arkası acı. Bir de söz ne? Siz kur'anı yetersiz mi görüyorsunuz? Biz kur'an'ı yeterli görüyoruz. Siz yetersiz görüyorsunuz. Sebep? Siz çünkü kur'anın emri olan 'Muhammed'e(s.a.v.) uy' kısmını almıyorsunuz. Allah ve Resulüne itaat edin, Resulüne nasıl itaat edeceksin? Attık hadisleri, sünnetleri de artık. Hadi bana Resullah'a itaat etmeyi söyle. Nasıl itaat edeceğim ben peygambere? Evet!

İşte sen atmadın ben attım ayet i kerimesini, Hz. Mevlana Celaleddin i Rumi Hazretleri tefsir ediyor. Burdan cebriyenin geçişinin olmadığını, akait meselesine giriyor. Bakın akaide giriyor. Cebriyecilere cevap veriyor . O yüzden her zaman derim. Mesnevinin içerisinde dört binin üzerinde ayet i kerime vardır. Altı binin üzerinde hadisi şerif vardır. O yüzden derim, mesneviyi okuyacak olan kimsenin, iyi bir kur'an bilgisi, iyi bir hadis bilgisi lazımdır diye. İyi bir kur'an ve hadis bilgisi olmayan bir kimsenin mesneviyi okuması güç, zorlaşır. Hikaye kitabı gibi gelir ona. Okursa onu burda ondan sonra, biz ok atarsak o ok atışı bizden değildir. Biz yayız, yaydan ok atan Allah'tır. Adam bunu çıkar, der ki bizden ne geliyorsa ondan geldi. Oysa Cenab ı Hak peygamberin fiiliyatını kendi üzerine aldı. Umumu

ümmetin değil. Umuma demedi siz ne atarsanız atın, ben attım. Ne yaparsanız yapın, ben yaptım. Peygamberinin fiiliyatını tamamiyetle üzerine aldı. Allah'ın öyle kulları vardır. O kullarının da fiiliyatlarını kendi üzerine alır mı? Alır. Peygamberlerin varislerinin, peygamberlerin halifelerinin fiiliyatlarını üzerine alır mı? Alır. Ama bir peygamber gibi değildir o. Bir kısım veliler, demiyim, bir kısım şeyhler, kendilerini o hal üzerinde görürler ve kendilerine her daim o hal üzerinde gördüklerinden dolayı, her yaptıklarının ilahi ilhamla yapılmış gibi gösterirler. Bunda tehlike vardır. Sebep ne? Sen her yaptığını ilahi ilhamla yaptığını beyan eder, böyle andırırsan, yarın öbür gün bir hata, bir kusur, bir yanlış işlediğinde onu da dervişan onu hikmet göererekten, onu doğru kabul etmeye çalışır ki bu sefer herkesin küfrüne ve şirkine sebep olursun. Velilerin üzerinde buhal tecelli eder ama bu hal tecelli ettiğinde velilerin üzerinde kur'an ve sünnete aykırı bir şey zuhur etmez. Bu onların ruhani tarafıdır. Manevi tarafıdır. Velilerin de bir zahiri tarafı var mıdır? Evet. Onlar da senin benim gibi yerler, içerler, senin benim gibi uyurlar ama onların bir de ruhani, manevi tarafları var mıdır? Evet. O manevi tarafları yüksek santigrata çıkınca, o zaman onların üzerinde de bu hal zuhur eder mi? Evet, eder. Bu cebir değildir. Cabbarlığın manasıdır. Cenab ı Hak cabbardır. Bu cebir değildir. Cenab ı Hak bir avuç toprak ile cabbarlığını tecelli ettirmiştir. Bir avuç toprakla, düşmanın içerisini hallaç pamuğu gibi atmıştır. O çünkü cabbar olan Allah'tır. Burada Cenab ı Hak cebir noktasında, hani cebriyeciler gibi düşünmüyor. Cebriyeciler ne düşünüyorlardı? Kulun kendisinin cüzzi iradesi yok. Cenab ı Hak, onun üzerinde ne emrettiyse o onu yaşayacak. Burda kulun otomatikman cüzzi iradesini kaldırmıştı. İşte Hz.Pir burda cebriyecilere cevap veriyor. O bir avuç toprak attı. Fiiliyat, toprak atmak. Kime ait? Hz. Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'a ait. O bir avuç fiiliyatı, o Hz. Muhammed i Mustafa (s.a.v) , ilahi vahiy yoluyla bir avuç toprağı aldı attı ama bir avuç toprağı Cenab ı Hakk'ın cabbar ism i şerifi ile tanka, topa, tüfeye dönüştürdü.

Onu Bediüzzaman Said i Nursi hazretleri, Risale-i Nur'unda der ki 'o Ahmed i Muhtar, bir avuç toprak attı. Bir avuç toprağın içerisinde işte binlerce gülle, binlerce mermi, binlerce top oldu. Düşmanın arasına girdi, işte düşmanı hallaç pamuğu gibi attı' diye tefsir eder risalesinde. Burda Cenab ı Hak cebbarlığını gösterir. Bir avuç toprakla isterse Cenab ı Hak dünyayı yerle yeksan eder. Bir avuç toprakla isterse Cenab ı Hak düşmanı yerle yeksan eder. Bir avuç toprakla Cenab ı Hak istediği güçlü olan ne kadar büyük güçler olursa olsun, bir gücü un ufak eder. Bir avuç toprakla. Nemrud'u nasıl küçücük bir sinekle helak ettiyse, Firavun'u nasıl suyun içerisinde helak

ettiyse, nasıl ebabil kuşlarıyla Mekke'yi feth etmeye gelen zalimleri helak ettiyse, Hazreti Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'in elinden çıkan bir avuç toprakla da Bedir'de müşrikleri helak etmiştir. Burda helak eden Allah'tır. Burda orayı, yerin altını üstünü getiren Allah'tır. Orda o tufanı yaratan Allah'tır. Orda o tufanı yaratanı, kul olarak görmek müşrikliktir, şirktir. O yüzden Cenab ı Hak, bir avuç toprağın üzerinden

Hazreti Pirin deyimiyle cebbarlığını anlatmakta. Ağlayıp inlememiz, gücümüz olmadığına delildir. Hani burda da kendisini çok güçlü, kuvvetli, kudretli görüp kendi aklını, kendi dimağını ilerde görüp aklını ilahlaştıran, gücünü kuvvetini ilahlaştıranlara diyor. Ağlayıp inlememiz, gücümüz olmadığına delildir. Fakat utanmamız da dileğimiz de iş gördüğümüze delildir. Yani bir işten sen utanıyorsan nasıl cebbarlığı, nasıl sen cebbar olarak kullanıldı, nasıl cebriyeye düştü diyeceksin. Nasıl kaderiye girdi diyeceksin. Utandığınız bir işi yapıyorsanız, o işten utanıyorsanız, kaderiyyeci de değilsiniz, cebriyeci de değilsiniz. Cüzzi iradenizle yaptınız.

Cüzzi iradenizle yaptığınızdan dolayı utanıyorsunuz. Sakın demeyin bunu bana Allah gönderdi. Sakın demeyin, bunu bana Allah yaptırdı. Allah'ı suçlamayın. Cüzzü irademizle yaptık. Nasıl 'iyya kena'büdu ve iyya kenestain' diyorsak ancak sana ibadet eder ancak senden yardım dileriz diyorsak, utandığımız işleri de biz kendimiz yapıyorsak, sevineceğimiz, mutlu olacağımız işleri de kendimiz yapıyorsak, o zaman bizim bir cüzzi irademiz var ve biz bu cüzzi irademizden sorumlu tutulacağız ve nasıl Cenab ı Hak sizin önünüzde, sizin yaptıklarınız var diyorsa o zaman biz cüzzi irademizden hesaba kitaba çekileceğiz. Hz. Mevlana diyor ki nasıl ağlayıp inlememiz gücümüzün olmadığına delildir. Kendini çok güçlü görme. Bir grip oluyorsun, upuzun yatıyorsun. Bir baş ağrısı geliyor, upuzun yatıyorsun. Kendini güçlü görme. Belinde bir ağrı çıkıyor, upuzun yatıyorsun, tuvalete gidemiyorsun. Ayağında bir ağrı çıkıyor, yürüyemiyorsun. Ayak senin ama gitmiyor ayak. Sen kendi ayağını kendi elinle kaldırıyorsun. Ayak seni taşıyacağına, sen ayağı taşıyorsun. O zaman kendini namütenahi güçlü hissetme. O güç benden deme. Kuvvet ve kudretin sahibinin Allah olduğunu gör. Ağlayıp inlemen güç yetiremediğini gösteriyor. Karnının ağrısını dindiremiyorsun, midenin ağrısını dindiremiyorsun, başının ağrısını dindiriremiyorsun. Şifayı verecek olan o. Aynı zamanda da ne diyor? Fakat utanmamız da, dileğimizde iş gördüğümüze delil. Bir iş yapıyorsan ve o işten dolayı utanıyorsan sonucundan, kendi dileğinle yaptığına işaret. Onu cebriyeye düşüp de bunu Allah bana yaptırdı deme. Kaderiyeye düşüp de kaderimiz böyleymiş deme. Dileğimizle iş görmeseydik bu utanma ne oluyor? Bu açıklanma, bu

açıklanma, bu utanma, bu dertlenme de ne? Madem dileğimizle iş yapmıyorduk, bu utanma ne? Bu dertlenme de, bu sıkıntı ne? Kendi kendimize dertlen miyor muyuz yaptığımız hatalardan dolayı? Kendi kendinize sıkılmıyor musunuz yaptıklarınızdan dolayı? O zaman bunlar bize bir cebriye değil. O zaman kaderiyecilik de değil bu. Bizim kendi cüzzi irademiz. O geldi beğenmedin, o geldi beğenmedin, o geldi beğenmedin, o geldi beğenmedim. Benim kaderim böyle diyor. Adama sordum kaç tane kızla konuştun evlenmek için, 17-18 tane. Hepsini dedim sen mi reddettin? Ben reddettim dedi. Dedim oğlum 17-18 tane kızdan bir tanesi evlenilecek kız değil miydi dedim. Böyle baktı. Bu kibirlilik değil mi dedim. Bu kibirlilik değil mi? Bakıyor bana. Şimdi de diyorsun ki Allah bunu böyle istedi.

Allah evlenmeyi emretmiş. Muktedir olanlar, evlenecekler. Sünnet i Resulullah. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri evlenmeyi emretmiş. Fıtratı insanın. Evleniniz, dininizin yarısını tamamlayınız. Hadisi şerif. Evlenmemiş, dininin yarısı tamam değil. Kim olursa olsun, her ne sıkıntı yaşıyorsak, dininin yarısı olmayanlardan çekiyoruz. Kimse bakmıyor. Olgunlaşamaz, erginleşemez evlenemeyenler. Psikolojisi bozulur. Ama biz ne o, kutbun dünya, kainat imamı yapıyoruz başımıza. Hadis i şerif 'evlenin, dininizin yarısını tamamlayın.' Bekar, dininin yarısı eksik adamın. Evlenecek de inşallah, kurtuluyor. Şeyh efendi öyle derdi. Allah rahmet eylesin. Karısız adam akılsız adam Mustafa efendi derdi. Gerçekten bakıyorum akılsız oluyorlar. O yüzden dervişlere diyorum, önce eş, sonra iş diyorum. Neden? Eş olunca iş zaten olur, adam ona bakmak için koşturur. Bize yanlış öğretiyorlar. Şimdi önce işini kuracak, evini alacak, arabasını alacak, katını yatını alacak , lan yaş oldu otuzbeş. Ondan sonra evlenme daha iyi. Otuzbeşden sonra ne yapacaksın evlenip de zaten! Bize yanlış öğrettiler hep, sonradan yanlış öğrettiler bize. E şimdi de kızların anaları babaları da soruyor, damadın evi var mı? Lan evi olsa ne yapmaya evlensin adam. Bakıyor, damadın evi var mı, arabası var mı, maaşı var mı? E ne kaldı zaten? Onu mezardan da kaldırsa evlenir o çocuk yani hiç evlenmemiş bir kızın mezarına gitse selamünaleyküm aleykümselam. Sen evlenmeden ölmüşsün. Sana talibim dese kalkar mezardan gelir. Ev var, araba var, maaş da var. Bursa'nın macırlarının meşhur denklemi. Üçlü sac ayağı. Evi var mı, arabası var mı, maaşı var mı, öyle değil mi? Değil mi! Allah bizi affetsin. Evet. Ondan sonra da Allah suçlu. Evlen, sen hemen evlen diyorum ben şimdi bakıyor benim yüzüme. Tuhaf geliyor ona. Erkekler de bayanlar da, öyle bakıyorlar. Öyle bakıyor derin, derin, derin. Zaten bekarların büyük bir çoğunluğunda böyle bir manasızlıkvar. Bakarken boş bakıyor aslında yani öyle boş baktığını da

fark ettirmeyecek. Böyle derin derin, melül melül bakıyor. Boş, biliyorum boş olduğunu. Ondan sonra da bunu Allah'a yüklüyor. Bakın, sonra da bunu Allah'a yüklüyor. Demiyor ben beğenmedim, ben kariyer aradım, işte şunu aradım, bunu aradım. Millet göz rengi bile arıyor. Kafayı kırmış millet.

Hocalar neden talebeyi terbiye için sıkıştırıyor, fikir neden kuruntulardan kuruntulara dönüp duruyor. Hocalar disipline ediyorlar ya, bir şey öğretmek için. Bir ilim öğreneceksiniz ve o ilmin öğreticisine gittiğinizde o sizi disipline edecek, gevşek bırakmayacak. Bu ne? Hangi ilim olursa olsun, siz o ilmi öğrenmeye gittiğinizde, sizi gevşek bırakmayacağına göre disipline edecek. Eğer kaderiyeci ve cebriyeci olmuş olsalardı, disipline etmeyeceklerdi sizi. Sen tutar da onun cebirle iş gördüğünden haberi yoktur, sen tutar da onun cebirle iş gördüğünden haberi yoktur, Allah ay yüzünü bulut altında gizliyor dersen, yani normalde eğer Cenab ı Hak cebirle iş görüyor ama kendini saklıyor, bunu kendini örtüyor. Aslında cebirle iş görüyor dersen, buna da bir güzel cevap var. Dinler, tutarsan küfürden vazgeçersin, dine uyarsın. Buna da cevap şu. Eğer iman eder, salih amel işlersen, küfürden vazgeçmiş olursun. Hani Cenab ı Hak ayet-i kerimede kim iman eder, salih ameller işlerse diye devam eder veya velasride bütün insanlar hüsrandadır ama iman eden, salih amel işleyen, hakkı ve sabrı tavsiye edenler müstesna der ya, bakın, 'vel asri innel insane lefi hüsrun' bütün insanlar hüsrandadır. Ayırmadı hiç. Bütün insanlar hüsranda. Hemen ardından ilacını söylüyor. Hüsrandan kurtulmanın ilacını. İman eder, salih amel işler, hakkı ve sabrı tavsiye edenler müstesna. Beş tane. İman edecek, salih amel işleyecek. İman etmesi yetmedi. Salih amel işleyecek. İkincisi Hakkı tebliğ edecek. Hakkı tebliğ edecek. Bir kimsenin Hakkı tebliğ edebilmesi için onun gönül dünyasında Hakkın ilhamı dolaşması lazım. Onun gönül dünyası Hakkın nuru ile nurlanması lazım. Hakkın nuru ile nurlanmayanlar asla Hakkı tavsiye edemezler. Onlar insanları Hakka da çağıramazlar. Bakın, gönlünde hakkın nurunun ışıltısı olmayan bir kimse, insanları hakka davet edemez.

Muhakkak o kendi heva ve hevesine davet eder insanları. Muhakkak o insanları kendisine vesvese veren, şeytanın yoluna davet eder. Çünkü onların gönüllerinde Hakkın nuru tecelli etmemiştir. Kalbinde Hakkın nuru tecelli etmeyen kimseler, çocuk mesabesindedir. Dördüncüsü ne? Sabrı tavsiye etmek. Sabır imanın yarısıdır çünkü. Sabretmek imanın yarısıdır. Hadis-i şerifte öyle buyuruldu ve Allah sabredenlerle beraberdir. Ayeti kerimede der ki Cenab ı Allah sabredenlerle beraberdir. O zaman sen sabrettiğin müddetçe, Allah seninle beraberdir. Namazda sabredersin, oruçta sabredersin, zikirde sabredersin, imanda sabırla durursun, iyi amelde salih amellerde

sabırla durursun. Çünkü salih amellerin hepsi de sabır ister. Haramlardan uzak durmak sabır ister. Helal dairede yaşamak sabır ister. Sabırsız bir mümin düşünülemez. Haramdan uzak durmak, o kimsenin sabır abidesi kesilmesi demektir. Çünkü her taraftan oluk, oluk, oluk haram akmakta, her yerden. Bu ahir zaman öyle bir zaman ki haramlar serbest, helaller yasak. Haramlar kolay, helaller zor bu zamanda. Hele bir iki kişi de helal işlemeye kalkıyor, bir de hoca görünümlü kimselere takılmıyorlar mı? Daha da zorlanıyor işleri. Ya bırak, adam bir namaz kılacak ya, elini öyle mi koydun, böyle mi koydun, ya bırak adam bir oruç tutacak ya, yok vaktinden fazla tuttun, yok vaktinden önce tuttun, ya bırak adam bir hacca gidecek, yok hacca gitmesen de olur. İki tane yetimi giydirsen, ya bırak adam zekat verecek, yok ayakkabıdan da verilir, yok şundan da verilir, yok işte haydi topla götür Amerika'ya, ya adam bir kurban kesecek, kurban geliyor şimdi. Şimdi çıkar birileri, ayakkabıdan da kurban olur, balıktan da kurban olur, horozdan da kurban olur. Haydi yatırın paraları bilmem nelere, ordan da kurban olur. Siz vahşisiniz, vahşeti üretiyorsunuz. Yaa işte hayvan katliamı yapıyorsunuz. Ya yılın üçyüzatmışbeş günü hayvan yiyor bu millet, millet yememiş olsa etin kilosu elli liraya çıkar mı? Yıl üçyüzatmışdört gün et yiyor millet, harıl harıl hayvanlar kesiliyor, toklu bulmak mümkün değil. Kurbanlık alacağım, kurbanlık bulmam mümkün değil.

Geçen bizim Sait diyor hayvanı almış, dedim aldın mı, aldım dedi. Allah kabul etsin. İyi, Allah kabul etsin. Dedim nasıl, hayvan bol mu pazarda? Vallahi efendim dedi, seksen tane satılık dedi büyük baş vardı dedi, hayvan aldığım yerde dedi, içinden üç tanesi kapak atmış dedi. Seksen tane hayvanın içerisinden üç tanesi kapak atmış, büyükbaş. Dedim hacı, onların hepsini de alacaklar şimdi. Alacak millet dedi. Ben dedi başladım dedi beğendiğim hayvanın ağzını açıyorum, bakıyorum. Atmamış ağzına bakıyorum atlamış. Adam dedi ki bana dedi, hacı abi, çok bulandırma. Sen buraya gel, burda üç tane hayvan var, bu üçüne bak demiş. Sen burayı bulandırma demiş fazla. Gitmiş orda üç taneydi dedi, üç taneydi ondan sonra, birini aldım dedi. Baktın mı, dedim baktım dedi. Lan değiştirmesin bir daha dedim, yok dedi. O kadar yapmaz herhalde dedi. İyi Allah kabul etsin dedim. Bir kurban kesecek ya bir kimse, bakın helali işlemek, ibadet işlemek ne kadar zor. Bir kurban kesecek ya, millet orangutan gibi yemezse, kurbanlık olmaz mı fazla. Olur. Bütün yıl yiyor millet. Kurban gelince siz vahşet yapıyorsunuz diyor. Bayram namazı kılacak, bayram namazında diyor ki gürültü yapıyorsunuz sabahleyin erkenden. Şimdi sabır üzerinde durmak, iyi ameller, iyi ibadetler yapmak zor. Bir de ne yapacak, bunları tavsiye edecek

etrafa. O zaman kurtuluşa eriyor. O da diyor ki buna bir güzel cevap var. Dinler tutarsan, küfürden vazgeçersin. Dine uyarsın. Eğer, dinlersen, eğer tabii olursan, bak küfürden vazgeçtin, dinlemezsen, isyan edersen, kendi heva ve hevesine uyarsan, kendi aklını ilahlaştırırsan, kur'an ve sünnete tabi olmazsan, baybay edersin. Yol sana ait. Cenab ı Hak başka bir ayeti kerimede diyor ki 'biz size doğru yolu apaçık beyan ettik.' Dileyen diyor, bakın dikkat edin buraya, dileyen bu apaçık yoldan yürüsün. Doğru yolun haricinde bir de eğri yol yarattık demiyor. Size eğri yol gösterdik de demiyor. Allah'ın gösterdiği neymiş? Dosdoğru yol, sırat-ı müstakim. Sen buna uymazsan, senin yolun doğru yol değil. Bu yol ne? Kur'an ve sünnet. Bu dosdoğru yol, kur'an ve sünnet. Allah bizi ona uyanlardan eylesin.

Hastalık çağında insan özlem çeker durur, inler durur. Hastalık çağı tümden uyanıklıktır. Hastalık iki yönlüdür. Bir hastalık vardır, zahiridir. Bir tarafında ağrı var. Ağrı orda dinmediği müddetçe, uykusuzsun. Ağlar inlersin. Seni ağlatır, inletir. Bu hastalığın zahiridir. Bir hastalık vardır, manevidir, kalbidir. O hastalığa da tutuldu mu o kimse, o da ağlar, inler, durur.

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini rüyasında görüyordu, artık göremiyor. Ağlar inler o kendi kendine. Önceden üstadını görüyordu rüyasında, şimdi göremiyor. Ağlayıp inlemeye başlar o. Önceden zikir halakası kuruluyordu Lailaheillallah dediği anda perde değişiyordu. Orda değil, başka bir perdede, halaka i zikrullaha oturmuş, edebinden gözünü kaşını kaldıramıyor. Kalbine geliyor ki halaka ı zikrullahı yöneten Muhammed i Mustafa sallallahu ve sellem ama bir dahaki hafta derse geldi, birinci tevhid okundu, tık yok. İkinci okundu, tık yok. Üçüncü okundu, tık yok. Kalbine düştü ateş. Eyvah dedi. Eyvah! Ben o nurlu halakada değilim bu gece. Eyvah! Ben bugün yerimi kaybetmişim. Eyvah! Ben bugün nazardan düşmüşüm. Eyvah! Ben ne yaptım ki bu hale geldim. Tevhid başlayınca artık ver Allah yan, dön Allah yan Allah. Yarabbi! Ben nerde yaptım. Ne zamana kadar? O aynı hali yaşayıncaya kadar veya ona benzer bir hali yaşayıncaya kadar. Bunlar da nedir? Manevi hastalıktır. Bir kimse kalbinde manevi hastalık oldu mu o da ağlayıp inlemeye başlar, eğer hastalıktan haberdar ise. Hasta oldun mu suçtan tövbe etmeye, bağışlanma dilemeye koyulursun. Hani hastalıktan şikayet edenlere Hz. Ali radıyallahu anh hazretleri tövbeyi önerirdi. Bu önerisinin öğretisi Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'e ait. Hasta olanlara Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazreti bol bol tövbe etmelerini söylerdi. Rızık darlığı yaşayanlar, iş darlığı yaşayanlar, böyle işinde, aşında, eşinde problem yaşayanlara Hz. Muhammed i Mustafa (s.a.v) tövbe etmeyi önerirdi onlara. İşte bir kimse maddi manevi hastalığa düçar olunca, bol bol

tövbe etmeye, Cenab ı Haktan bağışlanma dilemeye başlar. Suçun çirkinliği görünür sana, yine yola gelmey, doğru yola gelmeyi kurarsın. O yapmış olduğun suçların çirkinliği, senin gözünün önüne gelir. Ben filancanın kalbini kırdım. Ben fişmancaya böyle yaptım. Ben fişmancaya böyle ettim. Ben fişmancaya şöyle yaptım. Burda yanlış yaptım, burda hata yaptım, burda çamurlara daldım, burda toza toprağa büründüm. Yarabbi beni affet der. Allah da ayet-i kerimede 'kim Allah'a tövbe ederse, Allah onun günahlarını bağışlar' der. Cenab ı Hak da onu bağışlar. Cenab ı Hak cümlemizi bağışlayalanlardan eylesin inşallah.

El Fatiha maassalavat.

https://youtu.be/PeAe5u_tD8U

MESNEVİ-İ ŞERİF 630-640. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Baştan, yirmiden alayım:

"Biz ok atarsak o ok atış bizden değildir. Biz yayız, yaydan ok atan Allah'tır."

Bütün ef'al ve fiili yaratan Allah'tır. Fiiliyat, 'La faile illallah', Allah'tan başka fail olan yoktur. Allah bütün fiiliyatları yaratır. İmamı Azam hazretleri fiiliyatın üzerinde iki tecelli vardır, iki kuvve vardır. Tabii İmam Maturidi bunu böyle ardından İmam-ı Nesefi, sonra da Sabuni bunu böyle sadeleştirerekten anlatmışlar, ben İmamı Azam'dan söyleyeyim. Siz sonra İmam Maturidi'den, İmam Nesefi'den, Sabuni'den okuyabilirsiniz. İmamı Azam Hazretleri der ki fiiliyatın üzerinde iki kuvvet vardır. Bu meseleyi daha iyi kavrayabilmeniz için Mehmet Sait Yazıcıoğlu, eski diyanet işleri başkanı, aynı zamanda da İlahiyat Fakültesi profesörünün doçentlik tezi olan, insan fiiliyatının üzerindeki, insan fiiliyatını anlatan, kuvveleri anlatan bir küçük doçentlik tezi var. Aslında tüm sufilerin, okumaya çalışan, bilhassa Arabi ve Hz. Mevlana Mesnevi ve Arabi'den Füsus, Fütuhat okuyacak olan veya Mesnevi okuyacak olanların, önce Mehmet Sait Yazıcıoğlu'nun insan fiiliyatında hürriyet diyeyim, öyle olması lazım herhalde kitabın ismi, 'Maturidi ve Nesefi'ye göre İnsan Hürriyeti', (evet teşekkür ederim), bu kitabı muhakkak okuması gerekir. Bu kitabı okumayan kimselerin, tekrar bunun altını çizerekten söylüyorum, Arabi'den, Füsus veya Fütuhat veya Mesnevi okumaları uygun değil. Sebep? Çünkü insan fiiliyatındaki hürriyetin sınırını görecek orda ve insan fiiliyatının üzerindeki kaç kuvve var, onu bilecek. Yoksa ince bir perde, cebriyeye düşmesi ve kaderiyeye düşmesi muhtemeldir o kitabı

okumayanlar. Mesela birisi Arabi'yi okuyor, öğretim üyesi olma noktasında, o kitabı okumamış, cebriyeye düşmüş. Ben cebriyeci oldum dedi. Olur insan okumazsa onu. Şimdi biz ok atarsak, o ok atış bizden değildir. O fiiliyatı yaratan Allah'tır. Çünkü fiilliyatın üzerinde iki kuvve, birincisi insana ait. İnsana ait olan kuvvet ne? Cüzzi irade. Bir fiiliyat da ok atma, öyle değil mi, ok atma. Ok atmayı biz istedik. Bu cüzzi irade. Eğer irademizi birisine teslim etmediysek, oku biz yaydık, kendimiz. Birisi bize derse yay, yaydık, bakın iradeyi birisine. Yayı ger, gerdik. İrademizi birisine teslim ettik, attık. İrademizi birisine teslim ettik. İrade iradesiz değil. Yine başımızda bir komutan var. Başımızda bir iman var. Bize dedi ki buraya otur. Biz o imama, o komutana irademizi o esnada teslim ettik. Oturmayı yaratan Allah. Oku yayı gerdik, oku fırlattık. Oku atma iradesi bize ait. Okun gidişi, yayın. Onu işte, hareketleri, her şeyi, fiiliyatı yaratma Allah'a ait.

O yüzden diyor ki ateş bizden değildir. Fiiliyatı Allah yarattı. Biz yayız, yaydan ok atan Allah'tır. Biz oku normalde gözledik attık. Oku normalde atma, yaratan Allah. Bu Cebir değildir. Bakın bu Cebir değildir, fiiliyatı o yaratır, bu gücümüz, bu cep varlığımızın manasıdır. Allah hep vardır. Bütün fiyatları o yaratır. Fiiliyatların üzerinde yaratmada Cabbarlı vardır. Allah'ın emridir. Bütün fiiliyatları o yaratır. Fiiliyatların yaratılmasında cebriyet vardır. Fiiliyatların yaratılmasında cebriyet vardır. Allah'tan başka fiiliyatları yaratacak bir şey yoktur. Bütün fiiliyat da bu manada Allah'ın yaratmasına muhtaçtır. Bütün fiiliyatta sudur edecek olan, bütün yaratmaları Allah'ın, Allah'ın yaratmasına muhtaçtır. Allah yaratmadıkça, Allah yaratmadıkça, o fiiliyat icra edilemez. O fiiliyat meydana çıkamaz. Onu ancak Allah yaratır. Cepbarlığı anış da Allah'a yalvarmak içindir. Bu cebbarlığı fiiliyatın tamamiyet de Allah'ın. Allah'a ait olduğunu anlatmak, onu zikretmektir. Bunu görmek zikretmektir. bütün fiiliyatın, yaratıcısının Allah olduğunu görmek, bütün fiiliyatın yaratıcısının Allah olduğunu bilmek, bütün fiiliyatın yaratıcısının Allah olduğunu görüp, bunu tefekkür etmek, bunu iç alemine sindirmek zikirdir. Zikirdir bu zikirde evladı zikirdir. Senin dille Allah'ı zikretmene benzemez. Senin eline tesbih alıp sen kendin dahi la ilahe illallah dediğini anlayamayacak bir şekilde bu değildir. Bunu tefekkür edersen bütün fiiliyatın yaratıcısının Allah olduğunu, her daim zikirde duranlardan olursun. Her daim ve her fiiliyatta onun sıfatlarının tecelliyatını görürsün.

Sadece yaratma tecelliyatı değil çünkü Allah bir şeyi yaratırken çok sıfatları tecelli eder. İlim sıfatı, kudret sıfatı, kuvvet sıfatı hakimsin. Bir şeyi Cenab ı Hak yaratırken, onun üzerinde çokça sıfat tecelli eder. Çokça sıfat tecelli ettiğinden, sadece yaratma sıfatını seyretmezsin. O bir sıfatın içerisine binlerce sıfatını koyar. Bir şeyin üzerine, bir şeyi yaratırken binlerce sayısız

sıfatları onun üzerinde tecelli eder. O yüzden bu aynı zamanda zikir, aynı zamanda Allah'a bir yalvarıştır. Ağlayıp inlememiz gücümüz olmadığına delildir. Bakın bir şey de ağlayıp inliyorsa gücümüz olmadığından ağlayıp inleriz. Karnımız ağrır, ağlarız. Karnımızı tedavi edecek güç yoktur. Midemiz ağrır, ağlarız. Canımız yanar, ağlarız. Bir şeye söz geçiremeyiz, hüzünleniriz ağlarız. Bu bizim güç yetiremediğimizdendir. Güç yetiremediğimiz noktalarda ağlar, sızlar zaten güç yetirdiğimiz yerde ağlamak sızlamak en evladı olandır. İntikam almaya gücü yettiği halde intikam almamak evladı şeydir. Erdemliktir. Asıl erdemlilik intikam almaya güç getirdiğin halde, İntikam almamaktır. Asıl affetme, ceza verebilecek noktadayken, ceza ve bakın ceza verebilecek güçte olan bir kimsenin ceza vermeyip affetmesidir erdemlilik olan bir örneğin işte patrona ceza verebilir mi bir yanında çalışan işçi veremez. İşçinin kalkıp da ben patronu affettim demesi boş muhabbettir. Senin patrona gücün yeterse git dikil karşısına. Ben hakkımı istiyorum de. Asıl hak arama budur. Gücünün, gücünün yeteceğinden hak arama, hak arama değildir. Gücünün yetmediği yerden hak arama, hak aramak mıdır. Gücünün yetmediği yerden ama insanlar güce taparlar. Güçlünün önüne geldiğinde el avuç oluştururlar. Güçsüz kimsenin üzerine abanırlar. Güçsüze abanmak, erdemlilik değildir. O zayıflığın ta kendisidir. Asıl güçlü olana abanmak erdemliktir. Asıl kendinden güçlü olana hakkı haykırmak erdemliktir. Neden? Bir zalim devlet başkanına hakkı tebliğ etmek cihattan sayıldı. Neden? Zalim bir kimseye hakkı ve hakikati anlatmak en büyük cihat oldu. Neden? Bir küfür ehline hakkı ve hakikati anlatmak en büyük cihat oldu. Müslümanlar ne yapıyorlar şimdi? Birbirleri ile uğraşıyorlar. Birbirlerini tekfir ediyorlar. Suriye'deki deaş denilen o terör grubu ne yapıyor? La İlahe İllallah Muhammeden Rasulullah diyenleri bombalıyordı. Bombalar nerede patlıyor? İstanbul'da patlıyor, Ankara'da patlıyor, Diyarbakır'da patlıyor, Şırnak'ta patlıyor, Hakkari'de patlıyor, Hatay'da patlıyor. Nerde patlıyor? La İlahe İllallah Muhammeden Resulullah diyenlerin içinde patlıyor. Müslümanları katlediyorlar, şehit ediyorlar. E madem ki hak ve hakikat için yola çıktın, neden İsrail'le savaşmıyorsun? Neden İsrail'de bomba patlatmıyorsun? Madem sen kafirler için savaşmaya çıktın, neden pentagonda patlat mıyorsun bombayı? Madem kâfirlerle mücadele eden sen neden Rusya'da patlat mıyorsun bombayı? Madem kafirlerle cihat edeceksin, sen öyle işte adetin kendince eden sen Amerika ile savaş mıyorsun? Neden Rusya ile savaş mıyorsun? Neyen İngilizlerle savaş mıyorsun da gidip mahsun, müslüman köylülerin bulunduğu yerde bomba patlatıyorsun? Ne işin var Hatay'da senin, bomba patlatıyorsun. Ne işin var senin Diyarbakır'da bomba patlatıyor, ne işin var senin kamyonların doldurup madem hak ve

hakikat yolundasın, kamyonları patlayıcıları doldurup polisin önünde bombayı patlatıyorsun? Demek ki senin işin hak ve hakikat yolunda savaşmak değil senin işin masumları katletmek, masumları şehid etmek. Çünkü sen kafirlerin elinde maç olmuşsun. Sener hak ve hakikat yoluna çıktıysan, git dünyanın en büyük zalim olan Amerika ile savaş. Git Ortadoğu'dan Filistinlilere kan kusturan, ölüm yağdıran israile savaş ama yok senin işin ne? Senin işin mahsunları katletmek. Zalimsin, hainsin. Sen işte o yüzden bir kimsenin güçlüye karşı, zalime karşı kendinden güçlüden ona hak ve hakikat anlatması ona tebliğ etmesi anlamamız, dinlememiz, güçsüz olduğumuz zamanda zayıfladığımızı gösterir. Asıl ağlamak, asıl inlemek, güçlü olduğun halde bir başkasından intikam almaya gücü yettiği halde, onun için ağlamaktır. Bakın o kimse için ağlamak, o kardeşin için ağlamaktır fakat utanmamızda dileğimiz değiş gördüğümüze delildir tanırız ya bir iş yaptık, utanılacak bir iş yaptıysak utanırız. Yüzümüze yeriz. Bu da nedir, o işi, o utanılacak olan işi kendi dileğimiz de yaptığımızdır. Bu bizim düz irademizi gösterir.

Dileğimiz de iş yaptık düz lira demiz buraya gelirken herkes dileğiyle geldi, cüzz i iradesi ile geldi. Cüzi iradesi ile geldiği için, Cenab ı Hak ona lütfedecek, sevap verecek. Biz cebirci değiliz. Allah bize hayır yazdı. Biz de hayrı istiyoruz. Şer yazsaydı, şerri istecektik. Şerri istedik, o yazdı. O yüzden yaptık biz. O noktada değiliz. Biz şerri de hayrı da yaratanın Allah olduğunu ama cüzzi irademizle biz ya şerri seçtiğimizi ya da hayırı seçtiğimize inanıyoruz. Dileğimizle iş görmeseydik, bu utanma da ne oluyor? Madem ki biz dileğimiz de değildi, bu işimiz neden utanıyoruz ki? Ben bunu böyle örneklerken, arkadaşları diyorum ki yanında birisi oturuyor. Senin kolun istem dışı kalkıp adamın kafasına yumruk mu vuruyor? Var mı öyle olan? Yok ancak uykuda. Uykuda da yaptıklarınızdan sorumlu değilsiniz. Sakın bir kısım melamiler gibi düşünmeyin. Öyle demişti birisi bana. Hepimiz uykudayız dedi. Yaptıklarımızdan sorumlu değiliz ki dedi. Kafanızı biraz burger alayım. Ben de hadis i şerif var. Hepiniz uykuda sınız. Öldüğünüzde uyanırsınız. Hepiniz uykudasınız. O zaman hiçbirinizin sorumluluğu yok. Başkan da gülüyor. Başkan var sizin orada da melamiler ya Birisi öyle dese ne diyeceğiniz? Hadisi şerif var, uykuda olan yaptıklarından, uykuda olandan akli dengesi yitirenden, unutandan, bu üç şey diyor. Bu üç halde olandan hesap kaldırılmıştır. Üç şey, unutmak, uyku ve aklı dengesizlik, bu üçünden diyor hesap kaldırılmıştır. Hadis i Şerif, kafanızı bulandırırım. Başka bir hadis i şerif. İnsanlar uykudadır, öldüklerinde uyanırlar. Hepimiz hepimiz uykudaysak, tamam, birisi hiç kimse uyandırmasın bizi. Bir hadisi şerif daha, uyuyanı uyandırmayın. Uyuyanı uyandırmayın. Ne

oldu? Sorumluluk kalmadı. Veleddalin Amin. Sakın ha Öyle değil sakın ha Allah muhafaza eylesin. Evet, bu aciklanma bu utanma, bu dertlenmeden birbir şey acıklanıyor. Sak canımıza diyorsa bir şeyden dertleniyor olsak, bir şeyden utanıyorsak, o zaman bizim cüzzi irademiz var. Bakın, benim din algım cüzzi iradenin üzerine kuruludur. Tasavvufi algım da cüzzi iradenin üzerine kuruludur. Cüzzi iradesiz bir söz konusu değil. Hocalar neden talebeyi terbiye için sıkıştırıyor. Fikir neden kuruntulardan kurtul duruyor? Bir kimse birisini terbiye etmeye çalışıyorlar değil mi? Madem cüzzi irade var, neden terbiye etmeye çalışması çalışıyor ki madem cüzzi iradesi yok. Baba oğlunu neden terbiye etmeye çalışıyor. Madem cüzzi irade yok yani neden o zaman insanlar birilerine bir şey öğretmeye çalışıyor? Sen tutarda onun cebirle iş gördüğünden haberi yoktur Allah'ın ay yüzünü Bulut altını gizliyor dersen yani sen kalkar onun Onlar bu insanların hepsi de farkında değiller. Hepsi de cebirle iş görüyorlar ama cebiri yaptıktan ama onlar farkında değil diyorsan buna güzel bir cevap var. Ya birisi ile biz bu konuda konuşuyoruz. Diyor ki senin şeyin bir şeyi alman diyor eline diyor aslında diyor senin cüzzi ireden değil diyor (yaklaşın sağlı sollu, kapının ağzı açılsın) Senin eline şemsiye alman diyor senin gördü. Zira denmiş gibi görünüyor ama sen diyor havayı bulutlu görüyorsun veyahut da yağmurlu görüyorsun yağmur yağacak diyorsun, işte meteoroloji dinliyorsun. Eline şemsiye alıyorsun diyor. Aslında bu cüzzi iradenin dışında. Senin diyor hava şartları diyor külli irade. Seni diyor şemşiye aldırdı. Öyle diyor. Ben de dedim ki bizim Bayındır'da dedim kırık çok, bizim bir arkadaşımız vardı, dedim yaz-kış dedim ben şeyle dolaşırdı, ne o, böyle askılı atlet mi deniliyor ona, senin giydiğin ne, içindeki, atlet mi, atletle geziyor yaz kış böyle. Bir şey değil yani böyle akli dengesi bozuk falan değil, böyle kasılması da vardı onun, yaz-kış. Evlenince giyindi. Hatta ben diyordum ki ona ondan sonra ya sen böyle evlendin mi bütün herkes evlenirdi değil mi bilader. Neyim var benim diyordu. O yani atretle dolaştığını, bir şeyi yok olarak görüyordu. Eski kadınlar, yaşlı kadınlar vardı. Onu gördüklerinde hemen örtülerini çekerlerdi böyle onun atletle dolaşıyor ya bundan utanırdı yaşlı kadınlar. Mahallede vardı bizim şimdi artık yani öyle kadınlar kalmadı. Öyle erkekler de kalmadı. Bizim orda pamuk sularlar yazın. Adam pamuk tarlasında kimse yok ya, üstünü soyar, adam çok sıcak, kadınlar onu görünce hemen örtülerini kapatırlardı. Pamuk tarlasını pamuk suluyor adam. Burdan ikiyüz metre, üçyüz metre ilerde. Ne edeplilermiş insanlar. Buna bir güzel cevap var. Dinler tutarsan, küfürden vazgeçersin. Dine uyarsın.

Hastalık çağında insan özlem çeker, inler. Hastalık tümden uyanıklıktır. Bir insanın bir tarafı ağrır, sızlar ya adam haberi Allah'a yalvarır inler. Öyle

değil mi, hasta çünkü. Hep Allah'ı zikreder. Eğer mümkün ise tövbe eder Allah'ı zikreder. Allah'tan şifa dilenir. Allah onun acısına, ağrısına, sancısına şifa versin diye uğraşır hasta. Borçlu borcuna sadık bir kimseye ise gece gündüz yalvarır. Allah Yarabbi beni bu borçtan kurtar. Allah cümle Ümmet i Muhammedi borçtan kurtarsın. Bu borç hastalıktan daha ağırdır. Yaşayan bilir. Allah kimseyi borçlu eylemesin. Öylesine sıkıntılıdır ki borçlu olmak, insan yediğini içtiğini unutur. Sarhoş olur. İnsan sarhoş olur. O borcunun altında inim inim inler, ezilir borcun altında. Allah cümle Ümmet i Muhammed'i borcun altında ezilmekten muhafaza eylesin. Sakın başıma gelmez demeyin. Sakın kınamayın da, hiç başına gelmeyecek bir kimsenin başına gelir. burnu kısa burnunu nasıl kısmını da anlamaz hiçbir yüklenmeyin hiçten Gözde bakmayın borçluya. Hiç tepeden bakmayın. Hiç onu tahkir etmeyin. Hiç ona kötü söz söylemeyin. Hiç auxerre Allah'a inancı var. Allah'la alışverişte ise Allah'ın emanet ol. Allah'ın emanet olun da borçlu. O yüzden her daim eğer ödemek için niyeti varsa ve namuslu bir kimse ise Allah'la alışverişte dir. Hasta her daim Allah'la alışverişte dir. Afata uğramış bir kimse her an Allah'la alışveriş halindedir. Zalimin elindeki mazlumlar her an Allah'la alışveriş halindedir. Bir elinin altındakilere zulmeden bir zalimin elinin altında bulunanlar, her an Allah'la alışverişte drone'lar hiç de bir erkek eşine zulmediyor, eşine haksızlık ediyor. Lafı ile sözü ile hareketleri ile davranışlarıyla zulmediyor ona. Yapmadığı bir hal ile ona iftira atıyor. Yapmadığım bir şeyi söylüyor ona. Örneğin zulmediyor, elinin altında ya, kadının söyleyecek, gidecek, yapacak, edecek bir şey yok. Eğer kadın kuvvetli olsa, kadının parası olsa, kadının malı mülkü olsa, kadının arkasında annesi babası kuvvetli olmuş olsa, o zulmeden adam kediye dönecek. Evde adam zulmediyor ya, kediye dönecek ve hatta o kadın o adamı sevdiğinden her şeyine katlanıyor. Kadın onu sevmese ne yapacaksın? Yapmıyorsun dese kalacak o zalimin elinin altında bulunanlar. Allah'la irtibat halinde derse bilin ki o zulmedenin sonu çok kötü karanlık. Bir devlet başkanı zulmediyor tebaasına, bir şeyh efendi zulmediyor dervişlerine, bir zakir zulmediyor dervişlere, bir işveren zulmediyor çalışanlara. Oradaki o çalışanlar zulmün altında ya. Her Allah'la alışverişte, Allah'la alışverişte isen sakın ha dokunma ona. Sakın sakın onu incitme sakın onu hor hakir görme. Allah mazlumların yanındadır. İntikamı çok acıdır Allah masumların yanındadır. Masumların ve mazlumların intikamını acımayacak Erdal'ın öyle bir tokat vurur, senin yedi sülaleni sallar. Öyle bir tokat vurur, senin kökünü bile kurutur. Öyle bir tokat vurur o tokatın şiddeti arsaları titretir. Allah'ın gazabı şedittir. Allah'tan af ve mağfiret dile o tokadı yememek için. İşte bir kimse bu manada hasta ise borçlu ise zalimin altında mazlumu ise her daim

ne yapar? Allah'la alışveriş eder. İnler, yalvarınr, dua eder. Allah'a yaslanın çünkü o, o başına gelen musibetlerden, sıkıntıdan, dertten, muzdariptir ve o kimse hep uyanık olur. Demek ki insanlar uykuda ama onları uyandıran hal ve davranışlar var. Ölmez'den önce de onları uyarıyor. Bir şey uyandırıyor. Nedir? Hastalıktır, beladır, musibettir, sıkıntıdır. O insanları ne yapıyor? Uyandırıyor. Hasta oldun mu? Hasta oldun mu suçtan tövbe etme, bağışlanma dilemeye koyulursun. Has tövbe etmek, Hz. Ali radıyallahu anh Hazretleri'nin sözüdür. Birisi gelir, hastalığından bahsedersen, bolca tövbe eder. Hadis i şerif var hasta olduğunuzda tövbe ediniz diye. Bakın; işlerinizde sıkıntı varsa, vücudunuzda sıkıntı varsa, evlerinizde sıkıntı varsa, çocuklarınız da sıkıntı varsa, etrafl olan diyaloglarınızda sıkıntı varsa günahlarınıza tövbe edin. Eşinizle beraber oturun, helalleşin, günahlarınıza tövbe edin. Annenizle, babanızla sıkıntı yaşıyorsunuz oturun annenizle babanızla helalleşin, tövbe edin. İşinizde sıkıntı var, oturun tövbe edin. Ben kime haksızlık yaptım, ben kime yanlışlık yaptım, ben kime eksiklik yaptım diye oturup helallik edin, helallik alın.

Tövbe edin, tövbe bütün sıkıntılarınızı giderecek bir zikirdir. Eftali neydi? Sübhanallahi ve bihamdihi subhanallahil azim ve bihamdihi estağfirullah el Azim. Kim bunu yüz sefer söylerse, deniz köpükleri kadar günahı olsa Allah onu affeder. Hadis i Şerif. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin ağzından çıkan her şey haktır, hakikattir. Suçun çirkinliği görünür sana. Sen tövbe edersen, sen Allah'a yaslanırsın. Sen Allah'tan temizlenmeyi dilersen, suçunun kirliliği, suçunun çirkinliği, suçunun kötülüğü görünür sana. Bakarsın, evet, ben bu kardeşimizin hakkını yedim, ben buna tepeden baktım, ben bunu tersledim, ben buna hakaret ettim, evet, ben eşime hakaret ettim, ben eşime tepeden davrandım, ben eşimle dalga geçtim. Yemek yapmış hasbelkader, ben aldım yere çarptım. Eşim hasbelkader evden, çarşıdan bir şey almış gelmiş, ben kadın olarak onu bir nimet olarak görüp şükür edeceğine, teşekkür edeceğime bunu mu aldın dedim, nankörlük ettim. Ben evimin kıymetini bilemedim. Ben eşimin kıymetini bilemedim. Ben kocamın kıymetini bilemedim. Ben karımın kıymetini bilemedim. Ben bu sıcak yuvanın dağılmasına sebep oldum. Neden? Benim olduğundan. Neden? Benim tembelliğimden. Neden? Benim nimet bilmeyişimden. Neden? Dedikoduya düşmemden. Neden? Elin adamına bakmaktan. Neden? Elin karısına bakmaktan. Neden? Elin çocuklarına bakmaktan. Neden? Onun koltuğuna ben özendim. Onun perdesine özendim. Onun arabasına özendim. Allah'ın bana vermiş olduğu nimetleri görmedim, unuttum, gaflete düştüm. Çirkinlikler görünür insana. O kimse hakiki gönülden bir tövbe ederse, yaptıkları gözünün önüne dökülür. Yaptıkları gözünün önüne dökülürse,

bilin ki Cenab ı Hak onu affedecek. Çünkü gözünün önüne döküldükçe, o tövbe gözünün önünde döküldükçe, tövbe tek tek gözünün önüne döküldükçe, tövbe tek unuttuklarını dahi Cenab ı Hak hatırlatacak ona. Neden? Onu affedecek. Çünkü onu temizleyecek ya, gözünün önüne döküyor. Bak şurda şunu dedin, bak burda bunu dedin, Kiram-en Katibin' i mahşerden önce konuşturuyor. Dosyayı mahşerden önce temizliyor. Dervişler tövbe ederlerken günahlarını gözlerinin önünde görürler. Burunlarının ucunda görürler. Burnunun ucunda görünce yalvarır, Yarabbi beni bununla sigaya çekme. Yarabbi, beni bununla mahşer halkının önünde utandırma. Yarabbi günahlarımızla Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin önünde ve diğer peygamberlerin önünde bizi utandırma. Düşünebiliyor musunuz? Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri oturmuş, diğer peygamberler oturmuş, Resulullah oturmuş, cennetlik olan o Aşere-i Mübeşşere, o ahsap, o veliler oturmuşlar ve hesap yerine getirilen müslümanlar, hadis-i şerifte diyor ki o kimse öylesine utanır ki öylesine utanır ki mahşer yerinde der ki diyor ya Rabbi beni bir an önce şu cehennemine at da beni burda bu utanca çarpma. Bu utancı yaşatma? Neden? O peygamberin gözünün içine nasıl bakacaksın? Diğer peygamberler, bunlar Muhammed'in ümmeti mi? Bunlar Muhammed'in ümmeti mi? Zina yapanlar, köpekler gibi diyor çatışarak halkolunur. Zina yapan, zina yapmış. İşte ben nefsime uydum, kahve duydum Allah senin tövbeni benim tövbemi kabul etsin. Hepimizin. Eğer kabul etmezse, affetmezse, veya gaflete devam ederse, zinaya devam ederse, mahşer yerinde köpekler gibi çatışarakdan halkolacak. Böyle halkolmak ister misin? Peygamberlerin önüne böyle çıkmak ister misin? Peygamberlerin huzuruna böyle çıkmak ister misin? Mahşer halkının önüne böyle çıkmak ister misin? Kim ister Allah'tan tövbe edilen elim hırsızlık, zina, adam öldürme, anne babaya isyan, haksız yere namuslu insanların namuslarına iftira etmek, dil uzatmak, savaş meydanından Allah için, kur'an için, sünnet için, vatan için, millet için, savaşırken geri dönmek, oradan kaçmak mücadeleyi bırakmak, cihat meydanını terk etmek, bunlar utanılacak, büyük günah ı kebairler. İnsan nasıl bakar orada, mahşer yerinde komşusuyla zina edenler, arkadaşlarının eşi ile zina edenler, akrabalarıyla zina edenler, mahşer yerinde nasıl bakarlar birisinin yüzüne? Komşusuyla zina eden, normal zinadan yedi kat fazla günah ı kebair. Alt kol Alt kat komşu, üst kat komşu, karşı kapı daire komşu, komşu geriye çıkıyor. Herkes birbirine bir şey beklemiyor. Mahalle mahalle senin. Mahalle kendi sokağın. Nasıl zina edersin orda? Nasıl yan gözle bakarsın? Sana namus teslim etmişler, nasıl yan gözle bakarsın? Nasıl mahşerde bakarsın insanların huzuruna? Adam sana kasasını teslim etmiş, işyerini teslim etmiş, iş yerinin anahtarını vermiş sana.

Seni sağlam görmüş. Seni derviş görmüş, seni mümin görmüş. Hadi görmüş, demişsin ki de işe girerken bir daha biz sufice Karabaş-ı Veli Tekkesi'ne müntesibiz. Nasıl elini uzattın? Elin titremedi mi? Kalbin titremedi mi? İçin titremedi mi? Nasıl için titremedi? Nasıl için titremedi? Sen nasıl soruyorsun, kendi kendine sormadın mı? Ben bu büyük günah ı kebairi nasıl istiyorum diye? Ne olursa olsun, sen annene babana nasıl laf söyledin ya? Sen sufi kıyafetinle anne babana nasıl küfür ettin? Sen annene babana nasıl ters davrandın? Ya nasıl yaptın? O zikreden dilinle nasıl gıybet, zikreden dilinle nasıl iftira attın? Dilinle nasıl insanların namuslarını diline doladın? Hiç Allah'tan korkmadın, hiç aklına gelmedi mi? Hiç zikrettiğin aklına gelmedi mi? Hani bir kadın vardı, hani onun bir de halasının oğlu vardı, teyzesinin oğlu vardı, o kadına musallat oluyordu .O hani o kadın bir gün aç kaldı, sefil kaldı, çocuklarıyla perişan oldu, yokluk var, kıtlık var, ciddi. O halasının oğluna dedi ki bana bir teneke buğday. O da dedi ki sana bir teneke buğday veririm ama kendini bana teslim edeceksin. Kadıncağız ağladı, sızladı, yalvardı, yakardı. Çocuklar aç, ben perişan. Gitti halasının oğlunun yanına kendisini teslim etmeye. Ağlıyor, sızlanıyor, yüzünü çeviriyor, kafasını kaldıramıyor. Dedi ki halasının oğlu neden böyle yapıyorsun. O da dedi ki Allah'tan korkuyorum. Nikahsız sana kendimi teslim ediyorum ama çoluğum çocuğum aç, sefil. O yüzden dedi Allah'tan korkuyorum. Adam dedi ki kalk, kalk dedi. Kalk teneke dedi, istediğin kadar buğday al, sana dedi dokunmayacağım ben, istediğin kadar buğday al.

Hani geçmiş ümmetlerde yaşanmıştı ya ve o hani bir kaya gelip mağaranın dibinde durduydu. Bir zelzeleyle üç kişi kalmıştı ya içerde. Birisi herkes bir dua ediyordu, Allah'a yakınlık bir şeyi vesile ediyordu. O Adam dedi ki Yarabbi, ben isteseydim o akrabamızın kızına, karısına dokunurdum. İstediğimi de yapardım ama onun senden korkusunu gördüm. Senden korkusunu gördüm ve ben de korktum ve ona dokunmadım mağaranın önündeki Kaya gacı ortak açıldı. Öbürkü gene dua etmişti dedi ki benim yaşlı bir anne babam var. Ben her gün akşam ona süt sağardım koyundan keçiden ve her gün akşam onları içirir öylesi yatırırdım. Bir gün yine biraz geciktim. Sütü sağmıştım, geldim baktım ki uyuyorlar elimde süt bekledim diyor uyanıncaya kadar. Onlar sabaha karşı uyandılar. Ben sabahha kadar elimde süt bekledim onların başında ve onlar uyandıklarında dedim ki anne babacığım babacığım özür dilerim, sütünüz hazır ve onlara sütlerini içirdim ve gittim. Ya Rabbi, sen bu amelimden razıysan, bu ızdıraptan, bu müşkülattan bizi kurtar. Kaya biraz daha aralandı. Öbürkü açtı ya ellerini dedi ki Yarabbi! Sana malumdur. Benim yanımda çalışan bir işçi vardı. Bir gün çalıştı, çobanlık yaptı bir gün ama çekti gitti. Nereye gittiğini bilmiyoruz. Ben

onun bir günlük yevmiyesi ile bir tane koyun aldım. O koyun doğurdu, onlar doğurdu, onlar doğuran doğurdu, doğuran doğurdu, doğuran doğurdu. Bir müddet sonra kocaman sürü oldu. Bir insan ol kimse geldi dedi ki bana patron senden bir günlük yevmiye alacağın var. Ben ona dedim ki kardeş aha şu sürü senindir. Ben dedi bir günlük alacağım vardır. Ben senin bir günlük alacağına bir tane koyun aldım. O koyun doğurdu, bir daha doğurdu, bir daha doğurdular, bir daha doğurdular. İşte bu sürü senin. Hepsi de, al götür, al götür. Bu senin, senin! Dedi ki elini açtı Yarabbi, sen dedi bu amelimden razı olduysan, kabul ettiysen, bizi bu sıkıntıdan kurtar. Kaya gacırt açıldı. Bu üç kişi vesile etti. Bu meselelerden dervişan dedi nasıl gittin zina ettin, nasıl yaptın? Hiç mi aklına gelmedi? Bu hadisi defalarca anlattım. Hiç mi aklına gelmedi, hiç mi üzülmedin, hiç mi kulağında kalmadı? Diyemedin mi nikahsız dokunamam diye? Diyemedin mi bu kadar mı nefsine uydun, bu kadar mı aşağı düştün? İşte tövbe, tövbe eden, burnunun ucuna geldikçe günahları ve her burnunun ucuna gelen günahı affettikçe tabii burnunun direği sızlamazsa o pis kokulardan, eğer burun koku alırsa, o işlemiş olduğu günahlar burnunun ucuna geldiğinde, burnunun direği kırılır. Burnunun direği kırılır, kokudan kalbine bir böyle bir değişik bir koku iner. Allah cümlemizin günahlarını affetsin inşallah. Bizim burnumuzun önüne de getirmesin. Burnumuzun önüne gelirse gerçekten biz o hali kaldıracak halimizde kalmayabiliriz.

Allah bizim burnumuzun önüne getirmeden, hatırımıza getirmeden lütfedip metcanen katında affetsin inşallah. İşte böyle, insan tövbe edince suçların çirkinliği görülür her gün. Sufiler neden tövbe ederler? Hem Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sünnetidir, hem aynı zamanda her tövbe de işte günlük o suçların çirkinliğini görürsün. Sufiler o çirkinliğini görünce tövbesi nasıl kaybolur ertesi gün o günahı istemem ne kadar o günahın gör diye yeniden yeniden yaşadı ya onun o çirkinliğini gördü ya o günahı işlerken, şeytan anlaştığını gördü ya suretinin şeytana döndüğünü anladı ya tövbe ediyor. Çünkü gerçekten oturmuş 'sübhanallahi ve bihamdihi subhanallahil azim ve bihamdihi estağfirullah el Azim' derken, o kimsenin önünde o günahları yineden böyle film şeridi gibi geçiyor ya o film şeridi gibi geçerken günah işlediği anda suretinin işlediği günaha göre hayvana döndü. Ama köpeğe döndü ama ite döndü ama domuza döndü ama deveye döndü ama kediye döndü ama işte bilmem şuna tilkiye döndüğünü gördü ya onu gördükten sonra veyahut da direkt şeytan suretini gördü. Direk bu işin en acımasız tarafı şeytanın suretini görmek. O günahtan kendisinin şeytanla yattığını görmek. Öyle günahlar vardır ki o kimse o esnada şeytanılaşır, onun sureti şeytan suretine döner. Öylesine günahları vardır,

insanların ve insan kendisinin şeytan suretine döndüğünde ertesi gün hala da o günahı işleyebilir mi? İşte hemen işte tövbe ettikçe, tövbenin hakikatine erişmek, tövbe ettikçe o kimsenin o suretleri görmesi, o kimseyi o günahın çirkinliğini tamam yat da gösterir. O kimse artık o çirkinliği gördü ya oysa o günahı işlerken nefsi ve şeytan ona çok hoş şeyler gösterdiler. azaldı Has Neden günah işledi çünkü günah işlerken azaldı ve onu görünce Hz. Mevlana diyor ki yine yola geleyim der. Onu gördü ya o çirkinliğe der ki ben yola döneyim, yine ben yine dergah ama döneyim ben yine setrime döneyim, ben yine tövbeme döneyim, ben yine ibadetime döneyim, ben yine bu yanlışlıklardan kurtulup Hak ve hakikate döneyim der. Doğru yola yola gelmeyi kurarsın, o tövbeyle sen yeniden doğru yola dönmeye kendince niyet edersin. Azmedersin, kurgularsın. Eğer o günahların çirkinliğini görürsen, bundan böyle buyruklara uymaktan başka bir iş seçmiyim diye affedersin, söz verirsin ve bundan sonra da artık ben Yarabbi, ben bu günahlara bir daha dönmeyeyim, ben bu yanlışlıklara bir daha girmeyeyim, ben yaptım çamura toza toprağa bulandım, balçığa girdim, ben her türlü yanlışlıkları yaptım, eksiklikleri yaptım, dilime hakim olamadım, gözüme hakim olamadım, kulağıma hakim olamadım, elime hakim olamadım, cinsel uzvuma hakim olamadım, ayağıma hakim olamadım, gönlüme, kalbime, aklıma, nefsime hakim olamadım. Ben her türlü yanlışlıkları, eksiklikleri yaptım ama gözümün önüne göründü çirkinlikler. Beni affet. Söz, bir daha yanlışlık yapmamak için söz verdik. Bizi sözümüzde sabit eyle. Biz yeniden bir arkadaşlık, kardeşlik yaptık. İslam yolunda yürümeye, kur'an ve sünneti yaşamaya, yaşatmaya ahdettik. O sözümüzde bizi duranlardan eyle. Ahdedersin, söz verirsin, demek iyiden iyiye anlaşıldı şu ki hastalık akıl fikir veriyorsun, uyanıklık bahşediyor. Demek ki hastalık bu manevi hastalıkla, bu maddi hastalıklar insana akıl fikir veriyor. İnsanı doğru yola sevk ediyor. İnsanı uyandırıyor. İnsanı uyandırıyor. Ey temeli arayan! Bu temeli bil. Kimde dert varsa, koku alan odur. Ey temel arayan! Kimde dert varsa koku ondadır. Sen Allah aşkıyla yanıp tutuştuğu insan. Derdin en büyüğüne tutuldun. Koku sendedir. Sen Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin izinden gideceğim diyorsan, onun için yanıp tutuşuyorsan, dert de sendedir derman da sendedir, güzel koku da sendedir. Kim daha uyanıksa, daha dertlidir. Kim daha uyanıksa, o daha dertlidir. Uyanık olan, hep dertlidir. O yüzden uyanmayı istemezler. Kör gözler uyanırsa dert sahibi olacak. Uyanırsa Allah ve Resulü yoluna düşsek. O yüzden sufiler çok dertlidirler. Dertleri onların Allah'a yakınlaşmaktır. Dertleri Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in yolundan, izinden gitmektir. En büyük dert odur. O kim gerçeği daha iyi anlamışsa, beti benzi daha sarıdır onun. Kim bu gerçeği anlarsa,

kim Allah yolunun, vatan yolunun, millet yolunun, din yolunun derdi ile dertlendiyse, onun benzi herkesten fazla sarıdır manevi olarak onun gabrini ağlamışsın, anlayıp dinlemeden nerede onun cepbarlık zincirini görürsen hani madem ki cebirdi, mademki zorla yaptırıyordu bu ağlaman, iinlemen niye? Ağlayıp inliyorsan, onun derdinden yanıp tutuştu insan. Bil ki sen bu yolu kendi idrakinle, kendin istedin. Zincire bağlanmış adam nasıl sevinir, hapiste tutsak olan nasıl hürlük satar? Madem ki cebriyet var, madem ki kaderiyecilik var, nasıl olur? Mümkün mü? Sen hangi hapiste duran kimsenin davul zurna çaldırıp eğlenti kurduğunu düşündün zahir olarak. Sen zincire bağlanan bir kimse nasıl sevinir? Zahir olarak mümkün değil ama asıl hapishane bu varlık aleminde durmaktır. Zincir kendini Allah ve Resulüne bağlamaktır. Kendini kopmaz zincirlerle Allah ve Resulüne bağlayanlar ancak sevinirler. Kendini bu dünya hapishanesinde olduğunu bilenler ancak üzülürler. Derler ki sana koştuğumuzda, hürriyetimizi daha elimize alacağız. Ayağını bağladıklarının başına padişahtır. Avuçlarını diktiklerini görüyorsun ayağına bağlıyorlar başına da padişah çavuşu dikiyorlar. Sen de acizlere karşı çavuşluk etmeye kalkışma. Sen acizlere karşı çavuşluk etme. Sen yapacaksan git padişaha dedi çavuşluk et. Sen acizleri bulmuşsun, kuvvetsizleri bulmuşsun, onlara çavuşluk yapıyorsun. Onlara cebriyecilik yapıyorsun. Çünkü bu acizlerin huyu olmaz. Acizler bu işi yapamaz. Acizler sana çavuşluk yapamaz. Acizler sana sen yanlış yapıyorsun diyemez ama sen acizlerin başına bunu kalkar söylersin. Sana itiraz edecek kimse yok çünkü madem konunca birini görmüyorsun. Cebirden söz açma yok görüyorsan, görüş belirtisi hani hangi işe gönlün akıyorsa, o işi yapma da kendi gücüne yapacak görür durursun. Bir işi yapmaya gönlünde o işe karşı bir şey, o işe karşı bir iştiyak görürsen, o işi yapmaya kendinde güç kuvvet görüyorsun ama bir iş yapmak istemeyince de Allah nasip etmedi diyorsun. Neden yapmak istemedin? Yapmak isteyince var gücünle mücadele ediyorsun. O işi icra etmek için demek ki cebri değil. Gönlün hangi işe akmazsa, neyi istemezsen o işte kendini cebri yapar da bu Allah'tan dersin bir şey yapmak istemiyor deyince, bir şeye gitmek istemeyince, bir şeyi icra etmek istemeyince, tembellik yapınca diyorsun ki bu Allah'tan, Allah bana nasip etmedi. Biz hocam sohbete gelecektik ama bir türlü nasip olmadı. Olur, nice düğünler nasip oldu, nice nefsani şeyler, şeytani şeyler, hayvani şeyler nasip oldu ama zikrullah nasip olmadı. Bana öyle diyorlar. Geleceğiz ama bir türlü nasip olmadı. Neden? Ben şimdi soruyorum, neden? Bakıyorum şimdi beklemiyor, neden sorusunu soracağım ama neden, neden? Allah'ı zikir en büyük iştir. Bu en büyük işe seni göndermeyen şeytan diyormuş. 100 lira nefsin şeytan seni göndermiyor. Vay, hanım ya, bugün de ders var ama

bak ben de seni derviş diye evlendik ama biz senle ikimiz de dervişiz ama bak ya bu gece ne yapalım, evde çekelim zikir. Hanım ona diyor ya, bey işte derse gidelim ya bak ben çok yorgunum ama bak ya olmazsa sen al çocuğu git. Bana evlenirken derviş diye evlendi bu kadın senle, bu kadın bekarken her perşembe derse giderdi, her cumartesi derse giderdi, evlendi sen göndermiyorsun, hem dervişle evlendi, hem de dervişi göndermiyorsun. Ondan sonra diyor ki efendim bir türlü nasip olmadı! Sen mi bunu bana diyorsun dedim, böyle baktı. Sen yola çıktın da deprem mi oldu? Araban mı görüştü? Sen yola çıktın da polis yolu kapattı geçemez misiniz dedi? Dönün evine mi dedi? Sen yola çıktın da ne oldu? Ses yok! Sen yola çıktın da ne oldu? Kriz mi geldi, hastaneye mi gittin? Tansiyonum mu düştü? Düştün kaldın mı yolda? Ambulansla seni hastanede mi gözünü açtın? Hastanede gözünü açtıysan, sen zikre gelmiş gibisin zaten. Yok! Bizde böyle bir şey var! Nasip değilmiş? Ne yaptı? Cebriyeye düştü, farkında değil. Tecdid i iman, tecdid i nikah gerekli demiyor. Ben tembellik yaptım, gitmedim. Kardeşim ya tam o gün işte filancanın fiş mancası geldi, onu da getireydiniz zikre! Nasıl yani? Ya perşembe günü senin zikre gittiğini bütün cümle alem duydu mu? Merak etme, hiç bir perşembe kimse sana gelmez eve. Geldi birisi, kardeş Allah senden razı olsun, yedik içtik, hadi gidiyoruz. Nereye? Zikrullah'a gidiyoruz. Ne? Zikrullah. Ben her perşembe zikre gidiyorum. Hanımın sülalesinden akraba gelirse, adam zikre geliyor. Kendi sülalesinden gelirse adam gitmiyor. Hanımın sülalesine kinaye yapacak ya? Kim geldi, hanımın dayısı geldi ama hanım biliyorsun, ben her perşembe derse gidiyorum. İşte kem küm. Şimdi ben dayıma ne diyeceğim? Vallahi ne dersen de? Ben derse gidiyorum. Dayı bırakıp derse geliyor, ardından kendi dayı e hadi git hemen şimdi. Nasıl bırakayım! Bıraktın ya, hanımın dayısını kelaynak kuşu gibi! Adam meydanda. Hadi şimdi de bırak. Her perşembe evine misafir gelmiş, al götür derse, kim gelirse. Zaten birisini ikisini getirdin mi bütün sülale duyar onu. Bütün sülale duyunca bir Perşembe de hiç kimse gelmez sana, gelmez. Der ki aman gitmeyelim. Ne oldu? Zikrullaha götürüyor millet. Ne oldu? Ya sorma, bir gittin, bir bağırış, bir çağrış. Ne yapıyorlar, böyle kafalarını bir sallıyorlar hu derken, bir salıyorlar! Vallahi benim kafam kopacak zannettim. Dedim sallamayaydın sen. Vallahi dedi, benim kafam kopacak gibi oldu. Sen ne yapmaya sallıyorsun, sallama dedim. Nasıl yani? Basbayağı dedim, ya sallama sen bir sallamışsın artık dedim çaresi yok, sen onlardan olmuşsun dedim ben şimdi. Hucu mu oldum dedi. He hucu oldun dedim. Götür, her perşembe bir hucu yap milleti bak bak, gelen giden oluyor mu! Hatta biraz daha milleti böyle götürmeye kalkarsan, bütün sülaleden kurtulursun. Sülaleden kurtulmanın açık yolu size hatta perşembeleri

davet edin size gelmek istiyorduk Perşembe günü müsaitiz ama derse gideceğiz biz. Arzu ederseniz buyurun derse gidelim mi? Tabii hanımı ile beraber götüreceksin. Nasıl olsa kadınlar da toplanıyorlar orada ya geride var. Tamam, bitti. Hiçbir sülale senin kapını açmayacak, emin ol. Örnek, ben varım. Ne düğüne davet ediyorlar, ne derneğe davet ediyorlar. Hiçbir şeye davet etmiyorlar, sonra bir bayramdan bayrama denk gelirsek biliyor musun işte teyzenin kızı vardı ya, evet, evlendi. A mübarek olsun. Bende, bende replik hazır. Mübarek olsun. Allah geçim versin. Hiç demiyorsun beni neden davet ettiniz, neden etmediniz. Öyle bir şey. Hiç. Yalnız gece yarısı iki buçuk, üçten sonra telefon çalarsa, akrabalardan bil ki ölüm var. Düğüne davet etmiyorlar, cenazelere telefon açıyorlar. Selamünaleyküm, aleykümselam teyze oğlu. Acı haberi sana vermek istedik. İnna lillah ve inna ileyhi raciun. İşte filancanın fişmancası vefat etti. Allah rahmet eylesin. E yarın filanca zamanda cenaze kalkacak. Allah razı olsun. Benim yarın dersim var filanca yerde. Ben böyle sözlü oraya hazırlık yaptı lar bundan sonra hakkınızı helal edin. Allah inşallah onu affı mağfiret eylesin. Benim repliğim de bu aldı ortak onu bir müddet sonra şimdi onda söylemiyorlar. Peygamberler dünya işlerinde devridir, kafirler ahiret işlerinde. Cebri. Burayı da inşallah önümüzdeki hafta buradan devam edeceğiz. Beyit numarasını söyleyeyim. 640, 641 den devam edeceğiz inşallah. Hakkınızı helal edin. Selamünaleyküm

MESNEVİ-İ ŞERİF 640-643. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Gönlün hangi işe akmazsa, neyi istemezsen, o işte kendini cebri yapar da bu, Allahtandır dersin. (Burayı okumuştuk.) Peygamberler dünya işlerinde cebridir, kafirler ahiret işlerinde cebri."

Peygamberler dünya işlerinde cebridirler, yani peygamberler dünya işlerinde mecburiyetten, mecbur oldukları için yaparlar. Yoksa peygamberler dünya işleri ile ilgilenmek, dünya işlerinin içerisine dalmak istemezler ama Cenab ı Hak onları dünya işlerinde, dünyada yaşama ile alakalı cebri yapmıştır, her zaman. Onları dünya işlerini yapma ile alakalı cebri yapmıştır. Onlar dünyada yaşayacaklar, dünyayı devamlıycaklar, dünya ile alakalı işlerini yerine getirecekler. Dünya hayatları onların cebridir. Burdan hareket ederekten ehl-i tasavvufun velileri için de dünya hayatları cebridir ama kafirler de onlara da ahiret cebridir. Zor gelir onlara ahiret işlerini yapmak. O yüzden normalde kendi kendilerini o böyle ahiretle alakalı, kendilerine çok zor gelir her şey ama bir de başka bir cenahtan bakarsan onların ahiret hayatları yaşamaları da cebridir. Nasıl peygamberlerin dünyaya gönderilmeleri cebri ise kafirlerin de ahiret hayatını yaşamaları cebridir. O normalde ahiret hayatı mümine de cebridir. Herkes yaşayacak ama mümine ahiret hayatı ihtiyari gelir. İster ahiret hayatını. Kafir de dünya hayatını ister. Kafir hep ölmeyecekmiş gibi dünyada kalmak ister. O, dünyayı bırakmak istemez asla. Desenki dünyaya kazık çak, kazık çakar o. Çünkü kendisine dünya onun kendi ihtiyarındadır. Ahiret ise cebridir, mecburi istikamet gidecek.

Peygamberlerin hepsine de dünya hayatı mecburiyettir. Aslında ona bakarsan bütün insanlar için dünya hayatı mecburiyettir yaratılanlar ama peygamberler dünya hayatı yaşamak istemezler. Onların da ahiret hayatları, kendi ihtiyaridir. Müminler, bu dünyada ahiretle alakalı hayat yaşamaları ihtiyarlarıyladır. Yani kendisi namaz kılmak ister. Ahirete doğru yolculuk var der. Kendisi oruç tutmak ister. Kendisi ahiretini dizayn etmek için uğraşır. O yüzden mümine bu noktada ahiret hayatı ihtiyari olmuş olur. Kendi cüzzi iradesinin neticesi olur. Kafire ise cebridir. Mecbur yaşayacak ahiret hayatını. İstemese de yaşayacak, nefret etse de inanmasa da yaşayacak ahiret hayatını ama dünya hayatı onun istediği bir yer. O dünya hayatını yaşamak istiyor. Bakın bu ihtiyari, burda dünya hayatını dünyanın tadını çıkara çıkara dibini çıkara çıkara yaşadığı için ahiret hayatını hiç sevmediği, hiç düşünmediği için cezalandırılacak ama mümin ise dünyada ahireti düşünerekten kendi ihtiyariyle, bakın kendi ihtiyari ile zorlama olmadan bir cebriye olmadan iman edip, islamın emrettiği şeyleri yaşamaya çalışacak. Öyle çalışıyor. Böylece ahireti onun ne oldu? İhtiyar i oldu.

"Peygamberlerine ahiret işlerinde ihtiyarları vardır; bilgisizlerin dünya işlerinde ihtiyarları vardır."

Bu noktada bilgisiz olan, cahil olan kimse dünyaya dalar, ahireti bırakır, ahiret ile hiç alakası kalmaz onun. Hazreti Mevlana, onu bilgisiz olarak addediyor. Çünkü ayet i kerimede de o kur'andan yüz çeviren, peygamberden yüz çevirenleri cahil olarak nitelendiriyor kur'an.

"Çünkü her kuş kendi cinsine doğru uçar durur. Kendisi geridedir, canı ise ilerde mi ilerde."

Her kuş kendi cinsine göre, kendine göre uçar. Kimisi buğday tanesine uçar. Kimisi örneğin işte daha büyük kuştur, başka bir kuşu avlamak için uçar ve herkes kendi ihtiyarıyla, kendi cinsiyle, kendi fıtrafına doğru koşar. Bu dünyayı öyle gör. Bugün gündüz de sordular. Hani madem bir kimsenin cennete, cehenneme gideceği belli, neden ibadet ediyoruz? Sahabe soruyor bunu Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine. Hz. Peygamber efendimiz diyor ki ahiretlik, cennetlik olanlar, cennetlik amel işlerler, cehennemlik olanlar da cehennemlik amel işlerler. Başka bir hadis-i şerifte 'cennetlik olanlara, cennetlik ameller kolay gelir. Cehennemlik olanlara da cennetlik ameller zor gelir.' Onlara da cehennemlik ameller kolay gelir. Kolaycacık yapar o cehennemlik bir ameli. Birisinin kalbini çok rahat kırar. Birisini çok rahat tersler. Birisini çok rahat al aşağı eder. Birisini çok rahat böyle işte ne bileyim incitir, çok rahat haksızlık eder, hiç gözünü kırpmadan,

düşünmeden yapar bunu. Neden? Ona çünkü cehennemlik ameller kolay gelir ona. O cehennemlik amel işliyor.

"Kafirler siccin cinsindendir de o yüzden dünya zindanına hoşlanarak, sevinerek gelmişlerdir."

Siccin biliyorsunuz taş, siccin. Müminler de illin. İki cins var ya, siccin şey olanlar, ne o cehennemlik olanlar. İllin de cennetlik olanlar, Allah'a dost olanlar. İnşallah burdan devam edeceğiz. Hakkınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun.

El- Fatiha Meselavat

https://youtu.be/Y4QSYrBlcP8

MESNEVİ-İ ŞERİF 644-653. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Kafirler 'siccin' cinsinden olduklarından dünya zindanına rahat rahat gelmişlerdir. Peygamberler de illiyyin cinsinden olduklarından, can ve gönül, iliyyine doğru gitmişlerdir. Bu sözün sonu yoktur fakat biz yine dönüp o hikayeyi tamamlayalım."

Siccin cinsinden olma. Hz. Pir, kafirler, siccin cinsinden olduklarından, dünya zindanına rahat gelmişlerdir. Burda sözde biraz cebriyet kokuyor. Bu söz biraz böyle sanki bu benim kendimce hani insanlar tarafından sonu biliniyormuş gibi anlaşılıyor ama Mutaffifin, ayet 7: 'Kötülerin yazısı muhakkak siccindedir.' Sufilerin biraz böyle eşariliği, biraz böyle cebriyeye yakınmış gibi konuşurlar. Böyle orda ince bir perdede dururlar. Hz.Pir de de bu noktada ince bir perde var. Böyle sanki hani kafirler siccin cinsinden olduklarından, dünya zindanına rahat rahat gelirler. Böyle sanki onlar dünyaya gerilerken cehennemlik olduklarını biliyormuşcasına gibi, böyle algılanabilir ama bu bir sufilik biraz zevk işi ya bunu böyle anlatmış Hz. Pir ama kötülerin yazısı ile iyilerin yazısı aynı yerde değil veyahut da sizin kötü amellerinizin yazıldığı yer ile iyi amellerinizin yazıldığı yer aynı değil. Hani kötülerin defterleri solundan verilir, iyilerin defterleri de sağından veriler veyahut da siz bir kötülük işlerseniz, sizin solunuzdaki deftere ve solunuzdaki melek, Kiramen Katibin meleklerinin solundaki onu yazar. Siz bir iyilik işlediğinizde de sağınızdaki melek, sağınızdaki deftere yazar. Burda iyilikler Rabbinizdendir ve iyilikler Rabbinizin katındandır. İyilikler uçup gitmez. İyiliklerin kökü Cenab ı Hakka dayanır. Kötülüğün ise kökü yok

cinsindendir. İşte bir kimse de öldüğünde bir kafir öldüyse, melekler onun ruhunu alıp kat kat onu çıkarmaya çalışırlar ve hangi katta, hangi melek topluluğuna denk gelseler, o melek topluluğu der ki bu habis ruh kimin? O ruhu taşıyan melekler, kişinin dünyada çağrıldığı en kötü adını söyleyerek, bu falan oğlu veya falan kızı falandır derler. Nihayet o ruh ile dünya göğüne varırlar ve onun için kapıların açılmasını isterler. Fakat kapı ona açılmaz.

Resulullah sallallahu ve sellem hazretleri, sözünün bu noktasında şu ayet i kerimeyi okudu: 'Bizim ayetlerimizi yalanlayan ve onlara inanmaya tenezzül etmeyenler var ya, işte onlara göğün kapıları açılmayacak ve deve iğne deliğinden geçinceye kadar, onlar cennete giremeyeceklerdir. İşte suçluları böyle cezalandırırız.' Araf, ayet 40. Demek ki kötü, habis ruhlular, bu noktada göğün katmanlarından gidemeyecek. Burda bir parantez açacağım. Bazı zayıf rivayetler var. Bu zayıf rivayetlere göre kötülerin, cehennemliklerin, kafirlerin ruhlarını gök kabul etmeyince, göğün kapıları açılmayınca, yerin dibine doğru indiği ve yerin dibinde mağma tabakasında veyahut da yerin dibinde bir cehennem ateşinin, cehennemin olduğu ve orda ızdırap çekildiği, orda ceza çekildiğine dair böyle zayıf rivayet demeyeyim de böyle zayıf düşünceler var. (Sağlı sollu yaklaşın.) Benim inanışım bu. Dersi hep böyle biraz da bilinçli tehir etmemin sebeplerinden birisi de bu. Benim inanışım, kafir ruhların göğe yükseltilmediğine dair. Bu kafir ruhlar, Allah u Alem dünyanın arz dediğimiz toprağın altında veya altta göğe yükseltilmek demek, Allah'ın, Allah'ın katı gökte değil ama bu manada hani o kötü ruhların bir şekilde yükseltilmediği, alçaltıldığı, hatta ama dünya içinde ama dünya dışında alçaltılmış bir vaziyette, kabir azabının çektiğine inanıyorum. E zaten normalde göğün kapılarının onlara kapalı olduğu ayetle sabit. Göğün kapıları ayetle sabit olduğuna göre ve göğün kapıları onlara açılmadığına göre burdaki gökten kasıt, ruhların bekletildiği yer ise burdaki gökten kasıt, Canab ı Hakkın arş ı alası ise buradaki gökten kasıt, bir yükseklik ve bir makam söz konusu ise kafir ruhların bu yüksekliğe götürülmediği, buraya çıkarılmadığı aşikar. O zaman bu ruhlar, kafir ruhlar nerde bekletilecek ve kafir ruhlar bir şekilde bir azap çekmesi lazım ve kabir azabı hak. Kabir azabı hak ise kafirler ve çok fazla günah işlemiş olan mümin ama fazla günahkar olanların ruhları nerde bekletilecek?

Bir Hz. Ali efendimizin sözü aklıma gelir. Hz. Ali efendimizin sözü aklıma geldiğinde, biraz daha tavrım, durumum biraz daha farklılaşır bunu düşünürken, bunu tefekkür ederken, Hz. Ali efendimiz der ki bu manada, şaşarım bu insanlara ki cehennemin üzerinde yürürlerken gülüp oynayabiliyorlar. Şaşarım bu dünyadaki, bu dünyanın üzerinde dolaşan insanlara ki cehennemin üzerinde durularken gülüp oynayabiliyorlar, yani ayaklarının

altında cehennem variken, ayaklarının altında cehennem variken, onlar gülüp oynayabiliyorlar. Şu olabilir, Allah u Alem, dünyanın bütün bugün tespit edilmiş vaziyette işte merkezinde mağma tabakası denilen kaynayan bir ateş var ve hala da dünya bu noktada tam olarak soğumasını gerçekleştirmiş değil. Soğumasını gerçekleştirmedi, orda ateş devam ediyor. Ya bu ateş daha da fazlalaşacak ateş dünyayı tamamiyetle kaplıyacak. Dünyayı komple, çepeçevre sarmalayacak ve dünya bir ateş topu haline gelecek ya da bu soğuma daha da hızlanacak, hızlanınca da hızla soğuyunca dünya belki de büzülecek, bir meşe gibi olacak ve biz bunun her iki oluşumunu da kıyamet olarak nitelendireceğiz, bu dünyanın kıyameti olacak ama Allah u Alem veyahut da hiç dünyada böyle bir şey de olmayacak. Hayat devam edecek. Ne zamana kadar? Dünya ne kadar Cenab ı Hak ona bir ecel takdir ettiyse, o ecel bitinceye kadar veyahut da Nuh Tufanı gibi değişik tufanlarla yeryüzünde hayat sona erip ondan sonra tekrar devam edecek. Bunu bilemiyoruz.

Bununla alakalı açık net bir şey söylememiz mümkün değil. Dağlar hallaç pamuğu gibi atıldığı zaman. Tamam atıldı, eyvallah. Dünya böyle bir hali yaşayabilir mi? Yaşamış. Tarih boyunca da yaşamış mı? Evet ve tarih boyunca toprağın altında onbin yıllık, onbeşbin yıllık yaşam kalıntılarını bulabiliyorlar mı? Evet. Yirmibin yıllık kalıntı bulmak mümkün mü? Evet. Ben daha ileri düşünüyorum. Ellibin yıllık, yüzbin yıllık, ikiyüzbin yıllık, üçyüzbin yıllık, beşyüzbin yıllık kalıntı bulmak mümkün mü? Evet. Bunların bulunacağına inanıyor musun dediğimde, kendi kendime sorduğumda, evet inanıyorum diyorum ve dünyanın tabanındaki o kafirler için hazırlanmış olan ama kabir azabı onun devam ettiğini ve bir şekilde o ateşi de insanlar burdan kötülük yaparaktan, küfür ehli olaraktan oraya ateş götürdüklerini, kendi ateşlerini yanlarında götürdüklerine varsayım yaparsak, ordaki ateşin de bitmeyeceğine hükmederiz ve demek ki kötülerin ruhları göğe yükseltilmiyor. Kötülerin ruhları gökte değil. Kötülerin ruhlarını melekler kabul etmiyorlar göğe, göğün kapıları açılmıyor. Göğün kapıları açılmadığına göre, kötülerin ruhları Allah katında değil. Bakın, kötülerin ruhları Allah katında değil. Bir ayet i kerime var. Hani iman etmeyenler yalvarırlar ya ayet i kerimede, bizi tekrar dünya üzerine, gönderseydiniz, biz iman edip iyi amel işleyenlerden olurduk. Ayet i kerime böyle. O zaman o kafirler, yeniden iman etmeyenler, yeniden dünya üzerine dönmenin hesabı içindeler ve o kafirler yeniden dünya hayatına gelebilmenin hesabı içindeler. Demek ki onlar dünya hayatına yeniden döndürülmeyi istiyorlarsa ve dünya hayatına yeniden geçmeyi istiyorlarsa onlar Allah u Alem dünyadan çok uzak değiller. Allah u Alem.

'Peygamberler ise illiyin cinsinden olduklarından, can ve gönül illiyine doğru gitmiştir. Yine Müteaffin, 18.21. ayet i kerime: 'Şüphesiz iyilerin kitabı illiyindedir. İlliyinin ne olduğunu sen nereden bileceksin? O yazılmış bir kitaptır.' O zaman iyiler, kimlerin iyi olacağı cebri değil yalnız bu, Allah'ın bilgisi. İyiler kitabında yazılıyor. Kimler kötüyse, onlar da kötüler kitabında yazılıyor ama bu cebri değil. Allah bildiğini yazıyor. Demek ki Cenab ı Hak kimlerin iyi olacağını biliyor. O en büyük âlimdir, bilginin sahibi odur. Cenab ı Hak kimlerin iyi olacağını da kimlerin kötü olacağını da biliyor. Cenab ı Hakkın bilgisi, her şeyin önündedir. İyilerin kitabı, iyilerin isimleri, iyilerin kitabında; kötülerin isimleri de kötülerin kitabında. Yalnız iyi olmayı veyahut da kötü olmayı seçen, insanın kendisi. Bunun üzerinde insanlar çok gelgitler yaşamışsa, herkes kendince bir felsefe üretmeye çalışmış. Hayat yaşandı mı ki? Biz yaşanıp biten bir hayatı mı yaşıyoruz? Biz bu hayatı yaşadık mı ki? Biz bu hayatı gördük mü ki? Allah bizim iyi olacağımızı nerden biliyordu?

Allah bizim kötü olacağımızı nerden biliyordu? Allah bizi iyilerden yazdığı için mi iyilerden olduk? Allah bizi kötülerden yazdığı için mi kötülerden olduk. Allah bizi kötü olarak yazdıysa, bizim yapabilecek bir şeyimiz var mı ki gibi. İnsanoğlu tarih boyunca bu soruları hep sormuş. İslam dünyası da kendisi zaman zaman bu soruları sormuşlar kendilerine ve bu soruyu soran kimseler, hem kendilerine sorup kendileri cevaplandırmaya çalışmışlar. Kimilerine de dışarıdan sormuşlar. Dışardan soranlara cevap vermeyi oluşturmuşlar. Bu benim kendi inancım. Cenab ı Hak ilahi ilmiyle, bilgisiyle bizim ne yaşayacağımızı biliyordu. Bizim ne yaşayacağımızı bildiğinden, bizim son nefesimizle alakalı ama iyi ama kötü olarak son nefesimizi vereceğimizi de biliyordu. Rabbim oraya bildiğini yazdı. Onun bu bilgisinde değişme olur mu? Hayır. Onun bu bilgisi mutlak mıdır? Evet. Bunu değiştirebilir miyiz, bilmiyoruz ki. Bildiğimizi değiştirmeye çalışırız, bilmediğimizi değiştirmeye çalışabilir miyiz? Biz son nefesimizin iyi veya kötü olduğunu bilmiyoruz. Son nefesimizin iyi ve kötü olup olmadığını bilmediğimizden, biz son nefesimize kadar iyi olmak için gayret sarfetmekle memuruz. Biz son nefesimize kadar iyi olmakla mükellefiz. Son nefesimize kadar ve son nefesimize kadar eminlik yok. Her an için biz kötülüğe düşebilir miyiz? Evet. Her an için yanlışlığa eksikliğe düşebilir miyiz? Evet. Eminlik var mı? Hayır. Son nefesinden eminlik var mı? Hayır ama ümidimiz var.

Eğer cennetlik ameller işlersek, cennetlik bir şekilde ölürüz ama hadisi şerifler var bizi bu noktada birden ümidimizi kıran. Mesela kul son noktaya doğru giderken, bir anda isyan eder, bir anda isyan edip kafirler gürühuna takılır. Cenab ı Hak bunu biliyor. Son anda o kimsenin acıdan ağrıdan,

sıkıntıdan, sancıdan, isyan edeceğini. Allah onu kafir yazdı diye onu yapmıyor ama bu manada zayıf hadisler var. Diyor ki son nefesine gelirken, son noktaya gelirken, onun yazgısı tecelli eder dedi. Allah yazdığı için öyle değil ya o öyle yapacağını Allah biliyor. O yüzden öyle. Bu noktada kafanızı karıştıran kitaplar okumayın. Temel olarak alın mesela İmam-ı Azam'ın Fıkh ı Ekber'ini okuyun önce. İmam-ı Azam'ın fıkh ı Ekber'ini okuyup, kendinize bir temel atın. Ondan sonra o temel üzerine farklı eserler okuyabilirsiniz. İlliliğin kelimesinin manası, yüksekler yükseği demektir. Kelimenin manası yüksekler yükseği. İyilikte bulunanların amel defterleri diye tercüme edilen Kitab ül Ebrar'dan maksat, iyilikte bulunanlar için düzenlenen kurtuluş belgesidir. 'Melekler, mümin kulun ruhunu oraya götürünce, ey Rabbimiz, bu falan kulundur derler. Halbuki Allah o kulunu onlardan daha iyi bilmektedir. Bunun üzerine Allah o meleklere, o kulun azaptan emin olduğunu beyan eden, mühürlü bir belge verir. İşte Allah u Teala'nın hayır, bunlardan olmayın. Şüphesiz ki iyilikte bulunanların amel defterleri, illiyin denilen kitaptadır. İlliyinin ne olduğunu sen nerden bileceksin' ayetleri bunu belirtmektedir. O kimse iyilerdendir ve melekler onun ruhunu Cenab ı Hakkın katına kadar çıkarırlar. Kötülerin ruhlarını ise dünya semasından daha yükseğe götüremezler, kötülerin ruhlarını. Çünkü göğün kapıları onlara kapalıdır. Göğün kapıları onlara kapalıdır. 'Bu sözün sonu yoktur fakat biz yine dönüp o hikayeyi tamamlayalım.' Hikaye neydi? Vezir ve padişah ve vezirin halvette kalması vezirin halvette durması:

"Vezirin halveti terketmede müritleri ümitsiz bırakması. (Konu başlığı):

Vezir içerden seslendi: 'Ey müritler, benden size şu malum olsun. İsa bana yakınlarından, arkadaşlarından ayrıl, tek ol dedi."

Vezir ne yapıyordu? Vezirin işi, İsa inananlarının işlerini karıştırmak, İsa inananlarını birbirine düşürmek, İsa inananlarının saf, teiz inançlarını ifsad etmek, bozmaktır. Bunun için de ne yapıyordu? Her oniki kavim, oniki padişah vardı. Oniki bölük vardı. Her oniki bölüğe ayrı ayrı defterler, ayrı ayrı risaleler yazıp, birbirlerine zıt hukuk ve ölçü koyuyordu. İslam'ın hukuku değişmez. İslam hukukunda farzlar, vacipler ve cezalar ile alakalı hukuk birdir. Nereye giderseniz gidin, zinanın içki içmenin cezası bellidir. Nerde olursanız olun, adam öldürmenin cezası bellidir. Adam öldürmenin, haksız yere adam öldürmenin Sibirya'da cezası ayrı, Türkiye'de ayrı, Arabistan'da ayrı, Avrupa'da ayrı, Amerika'da ayrı değildir. İslam hukuk sisteminde cezalar farzlar bu noktada günah ı kebairler değişmez. Hiç değişmez hem. Bunda Allah'ın hukukunda bir değişiklik yoktur. Ayetle sabittir. Haksız yere adam öldürülen öldürülür. Eğer öldürülen kimsenin yakınları öldürülmesini istiyorsa, yok istemiyorlarsa, diyetse, diyet ödenir ya da affedilir

ama bunların hepsini de yapan, öldürülenin, yani maktulün yakınları karar verir. Maktulün yakınları diyebilir, sen bizim babamızı öldürdün, sen de öldürül. Devlet onu öldürür. Devletin eliyle ceza kesilir. Kardeş, benim babamın ne suçu vardı? Hiç bir suçu yoktu. Sen kalktın bunu öldürdün mü, öldürdün. Senin de öldürülmeni istiyorum. O da öldürülür.

Adam tarlada bir karış toprak için birisini öldürüyor. İki koyun için birbirini öldürüyor. Çocuklar kavga ediyor yolda, çocuklar için birbirlerini öldürüyorlar. Neden? Çünkü cezası ölüm değil. Bir bakmışsın üç yıl sonra bir af çıkıyor, bir düzeltme çıkıyor, bir indirme çıkıyor, bir gevşetme çıkıyor. Adam dışarda. Annesiyle kızını İstanbul'da analı kızlı tecavüz edip öldüren adam, dokuz on yıl sonra çıktı, çıktı! Anası kızı öldü, adam cezaevinden çıktı, elini kolunu sallaya sallaya dolaşıyor aramızda. Neden? Çünkü ceza değişken. Değişken, her yerde, her zaman değişebilir, Allah'ın hukuku değişmez. Beş yüz yıl önce de kısas haktır. Beş yüz yıl sonra da kısas haktır. Bin yıl iki bin yıl önce de kısas haktır. Üç bin yıl sonra da kısas haktır. Bakın, Allah'ın hukukunda bir değişiklik göremezsiniz, ayeti kerime ama normalde insanlar kendi elleriyle Tanrı yapıp yiyorlar ya helvadan, işte bugün yeryüzündeki hukuk dediğimiz şey insanların kendi elleriyle yaptıkları tanrıcıkları, kendi elleriyle yaptıkları putçukları yani biz Tanrı'yı putu şekilleştiriyoruz. Diyoruz ki adam buraya bir totem yaparsa, bir heykel çizerse aha bu put diyoruz. Değil! İnsanların kendi elleriyle yaptıkları hukuk da ne? Put. Kendi elleriyle kurdukları sistem put. O sistemi ilahlaştırıyorlar çünkü. İlahlaştırdıkları Allah'ın sistemi değil. Ya? Kendi sistemleri, kendi heva ve heveslerinden çıkan sistem. Ne yapıyor? Bir kanun maddesi çıkarıyor, beş yıl sonra bir daha değiştiriyor, beş yıl sonra bir daha değiştiriyor, başka bir hükümet geliyor bir daha değiştiriyor, on yıl sonra birdaha değişiyor. Hukuk, her daim değişiyor. Birisi bir put yapıyor, kendi elleriyle helvadan put, karnı acıkınca yiyor onu, karnı acıkınca yiyor. Şimdi idam cezası kalktı, öyle değil mi? Pekii 12 Eylül'de asılan çocukların, asılanların suçu neydi o zaman? 12 Eylül'de ne yani asmasaydık da baksa mıydık diyen zihniyet astımı, astı. Hatta içlerinden bir tanesinin yaşını büyüterekten astı mı? Evet. Yaşı tutmuyordu, yaşını büyüttü mahkeme, kendisi büyüttü, kendisi yaşını büyüttü, astı.

Peki, şimdi biz terör örgütünün baş belasını besliyoruz, asabiliyor musun? Hayır. Be kardeşim, hepsi de katil de sonuçta ama bu katil diğer katilleri bilmem kaça katlar. Bunu neden asamıyorsun? Astırmıyorlar sana, diyorlar ki asamazsın. Neden? Özgür değilsin. Neden? Bağlısın bir yerlere. Neden? Hürriyetini ele alamamışsın. Neden? Buna da niyetin yok, buna da cesaretin yok. Habire hukukun değişiyor o yüzden şimdi idamı kaldırdık, şimdi

bir daha geri getireceğiz, geri getirince asabilecek misin? Hayır. Geriye yönelik çalışır mı? Hayır. Eee? Geriye getirmenin sebebi ne oldu o zaman, geri gelmesi mi lazım? Evet. İdam cezasının olması lazım mı? Evet. Bunu destekler misin? Evet ama öyle kelaynak kuşu gibi küçücük bir maddede değil. Ya? Haksız yere birisi bir kimseyi öldürürse, o da öldürülsün. Uyuşturucu üreticileri ve satıcıları idam olsun, zorla tecavüz edenler, idam olsun, eşcinseller, eşcinselliği meslek haline getirmiş, bu konuda çocukların eşcinsel olmasını sağlayan örgütler var. İdam edilsin. Milletin askerine, polisine teröristce saldırıp şehit edenler idam edilsin. Millete, millete, milletin parasıyla milletin vergisiyle, millet vatan savunmasında koşsun diye askerine subayına bakmış, onlar da vatan savunmasını bırakmışlarlar, darbe yapmaya çalışıyorlar, iki yüz kusur tane şehidimiz var. Bunlar da idam edilsin, bunlar da idam edilsin. Öyle idamı kelaynak kuşu gibi olmasın ve değiştirilemez olarak konsun. Hani anayasada değişmez hükümler var ya, evet, değişmesin. Bakın, bir daha değişmesin. Neler idam cezasına girecekse, bunları koyalım, benim görüşüm az önce sıraladıklarım üç aşağı beş yukarı ve bunlar bir daha değişmesin. Elli yıl sonra da değişmesin, yüz yıl sonra da değişmesin. Herkes bilsin ki keyfi adam öldürmenin cezası ölüm. Yok trafikte sen geçtin, ben geçtim, güm, güm, güm, adamı öldür! Allah muhafaza eylesin.

İşte vezir dini ifsad etmek için, dini ifsad etmek için, oniki kavim, oniki padişahlık, oniki yol. Hepsine ayrı ayrı defterler yazdı. Hepsine de İsa dinini yorumluyormuş gibi farklı yorumlarda bulundu ve en sonunda kendisini itikafa attı yani hücreye kapattı. Kendince halvet ediyor. Halvet etmek ne demek? Eski halvet, insanlarla konuşmayı, görüşmeyi kendine yasaklayıp kırk günlük erbain yapma. Kırk günlük erbainin ölçüsü ne? Musa aleyhisselam'a olan emir. Musa aleyhisselam otuz gün Tur-i Sina'da halvet etmek istedi. Cenab ı Hak on daha ekledim dedi kırk gün, kırk gün Tur-i Sina'da Musa aleyhisselam ne yaptı? Halvet etti. Kırk gün orda ne yaptı? Halvet etti. Kırk gün orda ibadet etti, Rabbisi ile baş başa kaldı. Halvet, bütün peygamberlerin halvetleri vardır. Hak mıdır? Evet. Ardından Hz. Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem hazretleri, peygamberliğinden, peygamberliğini ilan etmezden önce ve ilan ettikten sonra da zaman zaman Hira Dağı'na çekilir, orda halvet ederdi ama Hira Dağı'na çekilip halvet etti, özür dilerim, Cebeli Kabe dedikleri orda bir mağara vardı, Cebeli Kabe'de o mağaranın yeri, o mağaradan Beytullah'ı görürdü. Şimdi Beytullah'ın görülmesi mümkün değil hiç bir yerlerden. Nerdeyse Beytullah'ın içinden Beytullah'ı göremeyecek insanlar. Dışardan görmeleri mümkün değil. Etrafında öyle devasa oteller olunca, Beytullah haşa tabiri caizse sıkışıp kalıyor içinde. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri on üç, on dört gün orda kaldığı

zaman olurdu ama Medine döneminde on günlük itikaflar yaptı. Son yıl yirmi gün itikaf etti. O yüzden Ramazan'ın son on gününde itikaf etmek sünnettir. Yirmi gün yapabilirse bir kimse yapabilir ama evlâ olan on günlük, son on gün, ramazanın son on günü itikaf etmektir. Bunun bir adı da nedir? Halvettir. Önceden tekkelerde olurdu. Tekkelerde de halvet olurdu. Tekke'nin halvethanesi vardı. Tekke'nin halvethanesine dervişler, üstad onu tain ederdi halvete katardı, veyahut da dervişlerin kendileri, kendi kendilerini terbiye etmek için halvet isterler, üstat da onları halvete katardı. Üstat halvete kattığında üç, beş, yedi gün on gün, onları halvette tutardı. Kırk gün halvette tutardı. Tekkelerde de bu ölçü var mıydı? Evet. Vezir de işte kendisini böyle halvete kattı ve dedi ki, İsa bana hep yakınlarından, arkadaşlarından ayrıl, tek ol dedi. Yani arkadaşlarından uzak kalmayı İsa emrediyormuş gibi söyledi onlara.

"Yüzünü duvara çevirip yalnızca otur, kendi varlığından da halveti ihtiyar et diye vahyetti."

Bana dedi İsa dedi ona diyor ki yüzünü duvara döndür. Yalnızca otur ve kendi varlığından da halvet et. Kendi varlığından da geç. Kendi varlığını da unut, kendi varlığını da terk et. Fena ol. Kendi varlığını terk etmedikçe fena olmak mümkün değil. Tabii bunu böyle söylerken aynı zamanda da bir sufi ölçüsü çıkıyor. Bir kimse kendi varlığını terk etmedikçe, fena olması mümkün değildir. E sufiler fenafişşeyh fenafirresul fenafillah noktasında yürürler. Fenafişşeyh olacak olan bir kimse şeyhin önünde kendi varlığını terk eder. Kendi varlığını terketmesi şudur: Şeyhiyle biadlaşır, biradlaştıktan sonra kendince şeyhinin söylediği meselelere, şeyhinin söylediklerine yorum yapmaz, itaat eder. Allah'a itaat edin, Resulüne itaat edin, sizden olan emir sahiplerine itaat edin. O kimse şeyhte fani olması için şeyhin önünde kendi varlığından geçer. O güne kadar biliyormuş, işte o güne kadar çok iyiymiş bildikleri ilim ehliymiş, kalp ehliymiş, hal ehliymiş, o kimse şeyhin önünde varlığından geçer. Şeyhin önünde bildiklerini terk eder ve aynı zamanda da şeyhini, şeyhini eşinden çoluğundan çocuğundan fazla sever. O kimse fenafişşeyh olur. Fenafişşeyh olduktan sonra o kimse fenafirresule çalışır. Fenafirresule çalışan derviş, her şeyiyle Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'e tabi olur. Siz beni annenizden, babanızdan, eşinizden, çocuklarınızdan, mallarınızdan ve canlarınızdan daha fazla sevmedikçe imanınız kemale ermez noktasına kendisini getirir ve bu noktada da artık şeyhinin direktifinin ve Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in çizgisinin dışına hiç çıkmaz, o kimse fenafirresul olur. O, Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin önünde kendi varlığından geçer, bakın kendi varlığından geçer.

Ben size yolun normalini anlatıyorum. Bu herkes de mevcut olması gereken yolu anlatıyorum, ilim olarak. Ama sizden istediğim benim bu değil. Sizden istediğim fenafişşeyh olmaya çalışmanız değil. Yolu uzatmayın. Siz sadece bu fakirin doğru söylediklerini, İslam'ın kendi içerisindeki doğrularının uygun olduklarını alın, başınıza tac eddin. Biz kardeşlerimizden şunu istiyoruz. Gelin hep beraber Hazreti Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in hadislerinin ve sünnetlerinin önünde kendi varlığımızdan geçelim, kendi bildiğimizden geçelim, kendi kibrimizden kendi böbürlenmemizden, kendi kendimizi bir şey zannetmemizden geçelim. Muhammed i Mustafa'nın sallallahü ve sellem hazretlerinin tedrisatının önünde oturalım. Dizdize verelim, gönül gönüle verelim, el ele verelim. Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.) ile el ele verelim onunla dizdize, onunla göz göze, onunla gönül gönüle olalım, varlığımızı Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in hadislerinin, sünnetlerinin halinin, ahval-i nin önünde varlığımızdan vazgeçelim. Üzerimizde her ne kalacaksa, Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in sünneti olsun. Öylesine halvet edelim, öylesine halvet edelim, öylesine halvet edelim ki üzerimizde Sünnet i Resulullahtan başka bir şey kalmasın. Üzerimizdeki kıyafet, kafamızdaki düşüncei içimizdeki tefekkür, kalbimizdeki tecelliyat ancak Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in önünde olsun. Onunla olsun ve Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'da fani olmayan, Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in önünde hala daha varlık gösterenin bilin ki Allah'ın önünde varlık göstermesi, Allah'ın önünde fena olması, Allah'ın önünde kıymetli olması mümkün değildir. Mümkün değildir! Kim Resule iman etmezse, Allah'a da iman etmemiş olur. Kim Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine tabi olmazsa, Allah'a tabii olmamış olur. Kim Peygamberi dinlemezse, Allah'ı dinlememiş olur. Kim peygamberi dinlemezse.

O zaman, bizim bu noktada halvetimiz, bizim halvetimiz, Sünnet i Resulullah'a sımsıkı bağlanmak olsun. Günlerce bir odanın içerisinde oturup Allah'ı zikretmek vallahi de billahi de dışarda iki saat durmaktan daha kolay. Bakın, içerde on günlük itikaf yapmak, dışarda bir gün yaşamaktan daha kolay. Halkın içerisinde, insanların içerisinde bir gün yaşamak daha zor. Daha zor. On gün kolay. Bir gün dışarda durmak zor. Asıl halvet, bu manada asıl halvet, Sünnet i Resulullah'a bağlı kalmaktır.

"Bundan sonra konuşmaya izin yok, bundan sonra dedikodu ile işim yok."

Vezir diyor bundan sonra konuşmama izin yok. Bundan sonra da dedikodu ile işim yok. Halvete giren bir kimse, eskiler öyleydi, dünya kelamı konuşmak yasaktı. Allah rahmet eylesin, Abdullah Efendi hazretleri beni itikafa kattığında, oğlum dünya kelamı konuşmayacaksın dedi. On gün

dünya kelamı hiç konuşmadım ben. Hiç güneşe çıkmayacaksın, eyvallah. Hayvansal gıda yemeyeceksin, eyvallah. Tuzluydu, yağlıydı, şuydu, buydu, yemeyeceksin. O zaman da ankesörlü telefonlar var, ben de ankesörlü aramışım, jetonlar gidecek ya, ödü kopuyor insanın. Bir kelime fazla söylerim, muhabbet bozulur, veyahut da ankesörlü ya, jetonlar da gidiyor, can kulağıyla dinliyoruz biz. Şimdi millet arıyor, hava nasıl efendim Bursa'da? Ha, çok iyi. Gel yaz tatili yap burda! Mümkün mü? Öyle disiplin vardı. Sadece dinliyorsun, sadece dinliyorsun. Bir de telefonu açan benim. Cuma mübareği için açtım. Biz yeni dervişken, bir tek zakirler ararsı şeyh efendiyi. Ararsın, selamünaleyküm aleykümselam. Efendim cumanız mübarek olsun. Allah razı olsun Mustafa efendi. Bütün arkadaşlara selam söyle. Emredersiniz efendim. Bir şey varsa söyler. Şu gün şuraya gideceğim, bugün buraya gideceğim veya şuraya geleceğim, söylerse. Söylemek zorunda falan da değildir. Bir şeyh gideceği, geleceği, konacağı yeri söylemez. Söylemek zorunda değil. Söylemezdi kimseye.

Ben gece rüyamda gördüm, şeyh efendi İzmir'e geliyor, otobüste geliyor. Uyanır uyanmaz kalkardım, gusül abdesti alır, giyinir, sabah saat 5.30 otobüsü var belediyenin, yedide şeyde oluyor İzmir garajında oluyor. Yedi buçukta da onun otobüsü geliyordu Nevşehir'den. Ben sabah dost doğru gider, belediye otobüsü ile İzmir garajına inerim, beklerim Nevşehir arabasının yanaşacağı peronu. Perona geldiğinde şeyh efendi otobüsün sağında koridorda oturur. Cam kenarında değil. En önde, otobüsün sağında, otobüsün sağında koridordadır. Başka bir yerde oturmaz hiç. Hiç cam kenarı oturmaz. Cam kenarından burdan esinti geliyor, yel geliyor der, hasta olur. O devamlı koridorda oturur. Beklerdim ben. Öyle rüya görürdük. Bir bakmışın, tık tık tık tık tık iniyor. Mustafa Efendi, rüyanda mı gördün? Evet efendim. Maşallah! Oğlum kimseye haber vermediydik. Haber vermezi işi var. İşte ayakkabı almaya gelmiş. Biz beraber gideriz, kimsenin haberi olmaz, onca derviş var. Biz gideriz ayakkabıcılar çarşısına İzmir'de, ayakkabıları ayırırız, işte beğeniriz, bir müddet sonra bana bıraktıydı artık ben daha önce ayakkabıcılık yaptığımdan, ben bir iki takım beğenip gönderdim, efendim bunları bir deneyin bir. Gider, satılır. Mustafa efendi, oğlum, kim alacak bizim orada? Sfendim siz bilirsiniz ama bir gitsin. İki üç takım öyle bayan ayakkabısı ben beğenip gönderdiydim, ilk önce onlar satılmış orda. Demişler oğlanlar baba, Mustafa abinin aldığı hemen satıldı. Olmazsa sen bilirsin ama işte, Mustafa Efendi oğlum, bizim pabucumuzu dama attın. Estağfurullah Efendim. Hadi sen beğen bakalım. Ben beğenirdim ayakkabı, bir de biliyorum, eski mesleğim. Dolaşırdık, akşam olurdu, tire otobüsüne binerdik, Tire'ye

inerdik, Tirelilerin daha haberi yok. Önce hal dervişi vardı içlerinde. Haber vermezdi. Herkes rüyasında görürdü. Öylesine severdik, öylesine severdik.

Dünya kelamı konuşmak yok. On gün konuşmadan itikaf bitirirdik. On gün! Kelam yok. İlk üç gün yetmişerden iki yüz on bin. Dilin var mı yok mu unutursun. Dilin var mı yok mu unutursun. La ilahe illallah la ilahe illallah la ilahe illallah la ilahe illallah illallah illallah ikinci gün dilinin pelteleştiğini anlarsın. Peltekleşir dilin. Birisi sana adını söylese, Mustafa diyemeyecek hale geldiğini zannedersin kendi kendine. Güneşe çıkmak yok. Abdest almaya çıktığımızda kafamdan aşağı ben bir eski battaniye gibi birşey örter, hem de tuvaletle benim aram beş adım değil, beş adım değil, güneş yüzü görmeyeceksin dedi. Halvet de var mıdır? Evet. Sufiler için hak mıdır? Evet. Dünya kelamı konuşulmaz, konuşulmaz. Hayvansal gıda yenmez, yenmez. Az yenir. Bana dediki şunu yemeyeceksin, bunu yemeyeceksin, bunu yemeyeceksin… Ankesörlü telefondayız. En son ben şunu kendi kendime düşündüm. Ha, hiçbir şey yemeyeceğim demek ki dedim. Ha öyle dedi bana. Ben kendi içimden dedim ki hiçbir şey yemeyeceğim demek ki dedim, ha öyle dedi bana. Ha iyi, yemeyeceğim demek ki. Birinci gün üç lokma ekmek, ikinci gün iki lokma ekmek, üçüncü gün, bir lokma ekmek. Bir dilim ekmek üç gün. Dördüncü gün ekmek yok. Dört, beş, altı, yedi, sekiz, dokuz, on. Bir lokma ekmek yok. Bir lokma! Çay içebildiğin kadar, sabaha kadar. Öyle itikaf yapardık. Bakın, öyle itikaf yapardık. Burda da Bursa'da ben Zeyniler Cami'sinde itikafa çok girdim. Öyle bir yerde derviş olurken, öyle bedavadan olmuyon, öyle olmuyor hiç. Ödemişte de itikafa girdim ben. İtikaf anahtar gibiydi en de. Şeyh efendiye derdim efendim müsaade ederseniz, ben burda bir itikaf yapayım. Yap Mustafa efendi yap! Ben bir yerde derviş olmazsa kafam kırılır çünkü benim, yanar teller. Ben üç beş kişiyle zikre başlarım ama üç beş kişiyle kalırsa, benim teller yanar. Yapamam ben, yanar benim terler. Ben vurdurulacaksa, yardırılacaksa vurdururum, yardırırım ben. Allah affetsin. Boynumdan asardım uyumayayım diye zeynilerde. Bildiğiniz sarık var ya sarıkla boynumdan astım dersi yetiştiremeyeceğim, uyumayayım diye. Kafam iniyordu böyle, boğulma tehlikesi ile uyanıyordum. Boynumdan astıydım. Uyumamak için. Şimdi itikaf otel sanki! Fosur fosur uyuyor herkes. Nasıl uyuyabiliyorlarsa, uyuyor millet. Konuşmaya izin olmaz mı? Olmaz. Yemeğe izin olmaz mı? Olmaz. Sormayacaksın ben ne yiyeceğim, böyle bir şey yok. İtikaf eden kimse de kendine özel hizmetçi tutmaz, böyle bir şey de yok.

"Dostlar, elveda! Ben öldüm, yükümü dördüncü göğe ilettim."

Ölmeden önce ölünüz. Halvet eden kimse, halvet eden kimse, o ölümü yaşar. Kendi varlığından geçer. Hz. Muhammed i Mustafa'nın sallallahu ve

sellem hazretlerinin önüne oturdu mu, onun bir varlığı kalmaz. İtikafta da ilk üç gün içerisinde görür onu. Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'i biiznillah, Allah'ın izniyle görür, sesini duyar, geliyor derler, sarığını görür. Durumuna göre. Bir şekilde onla alakalı bir şey görür. Onun kalbi pır pır eder zaten ve itikafı bitamam düzgün çıkaran bir kimse dördüncü makama gelir. Eğer o kimse kendini muhafaza eder, düzgün tutarsa. Allah kulundan razı kul da Allah'tan razıdır. Raziyet makamı. dördüncü makam ve o raziyet makamına geldi mi artık o dördüncü göktedir. Vezirin üzerinden de bunu öğreniyoruz.

"Bu suretle de ateşe mensup feleğin altında zahmet ve meşakkatlar içinde yanmayalım."

Ya normalde o dördüncü kattan aşağıda olursa, yani mutmainne makamına gelmezse, ruhu göğe yükselmedi. Ne yapacak? Biraz cız bız olacak o. Dördüncü kata geçerse, dördüncü esmayı alırsa, o kimse cehenneme girmeden cennete girecek. O yüzden diyor ki bu suretde ateşe mensup feleğin altında zahmet ve meşakkatlar içinde yanmayalım.

"Bundan sonra dördüncü kat gök üstünde, İsa'nın yanında oturacağım."

Bundan sonra da ne yapacakmış? Dördüncü katta, İsa'nın yanında oturacakmış. İsa'nın katında duracak yani. İsa katında duracak ve İsa katında durararaktan ne yapacak? İsa aleyhisselamla beraber olacak. Vezirin kendince müritlerine söylediği bu. Cenab ı Hak cümlemizi iyi müritlerden eylesin. 'Vezirin her emiri ayrı ayrı veliaht yapması.' 650' den devam edeceğiz inşallah. Selamünaleyküm. Hakkınızı helal edin.

El- Fatiha maassalavat.

https://youtu.be/GsbFuDKzAFE

MESNEVİ-İ ŞERİF 654-672. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Vezirin her beyi ayrı ayrı kendi yerine dikmesi:

Derken o beyleri teker teker yalnız olarak huzuruna çağırdı, her birine bir söz söyledi. Her birine İsa dininde Tanrı naibi benim halifem sensin; öbür beyler sana uyuyacaklar, İsa hepsini de sana taraftar etti. Hangi bey başçekerse yakala onu, ya öldür, yahut da tutsak et, bırakma. Ancak ben yaşadıkça bunu açma; ben ölmeyince bu başbuğluğa kalkışma. Ben ölmedikçe söyleme bunu. Padişahlık davasına, her yanı elde etmek sevdasına girişme"

Bu vezir yani Yahudi vezir gerçekte Yahudi ama görünüşte Hristiyan gibi kendisini gösteren ve padişahla gizli bir anlaşma yapıp Hristiyan dinini ifsad etmeye çalışan bu fitneci vezir, oniki bey, oniki bey deyince aslında böyle kadim bir gelenektir bu, musevilerde oniki fırka vardı. On iki yol vardı, öyle söyleyeyim. Hani Musa Aleyhisselam Kızıldeniz'in başına gelince arkada firavun, asayı vurdu, o Yahudiler dediler ki biz tamam, geçeceğiz ama biz tamam iki bölüküz, oniki fırkayız oniki kahvimiz. Biz bunlarla beraber gitmeyiz. Fırkacılığı öne katmak kavmiyetçiliği öne katmak cemaatçiliği, tarikatçılığı öne katmak, mezhepçiliği öne katmak, meselenin asıl ögesini, asıl hedefini bırakıp, tali meseleleri öne çıkarmak. Takım tutar gibi mezhep tutmak. Takım tutar gibi meşrep tutmak. Takım tutar gibi şeyh tutma. Tarafgir olmak ve o taraf girdiğini öne çıkarmak, başka bir dergaha laf söylemek, tarafgirlikten dolayı başka bir dergahın şeyhine laf söylemek, tarafgirlikden dolayı diğer mezhebe laf söylemek, bırak şu Şafileri ya, bırak şu Malikileri ya, bırak bu Hanbelileri ya, bırak bu Hanefileri ya, bırak

bu Kadirileri ya, bırak canım şu Rufaileri, ya filanca deyil mi bunlar, bırak şunları ya, sen bize gel, ya bizimki çok sağlamdır, sen bize gel, bir tek doğru biziz, sen bizim şeyhimize gel bizim şeyhimiz zamanın kutbu, diğerleri fasa fiso gibi tarafgir olmak, bütün din mensuplarının en büyük hastalığı.

Tarih boyunca bütün inanç mensuplarını birbirine düşüren, inançların kendi içerisindeki anlayış ve algı farklılıklarını öne çıkarmaktan kaynaklanmıştır. Bütün inançlarda bir kimsenin kendi anlayışı ve algısı veyahut da bir topluluğun kendi anlayışı ve algısını öne çıkarıp yegane doğru bu demesi, bütün inanç topluluklarını ifsad etmiştir, bozmuştur. Bunları inanç toplulukları kendi içlerinde bir zenginlik, tatlı bir renk, bir çiçek bahçesi gibi görmeyip, birbirine dikte etmek, birbirinin üzerinde hegomonist bir yapı kurmaya çalışmak, birilerinin bu noktada bu farklı anlayışının üzerine değişik menfaat örgütleri kurması, değişik menfaat daireleri çevreleri kurması, inanç mensuplarını hep fitnenin içerisine katmıştır. Bu bütün inançlarda Adem'den beri süregelen bir şeydir. Adem'den beri süregelen bir bu noktada bir fitne vardır. Bunu ne yazık ki inanç mensupları, inançlarındaki yüzeyselliğinden kaynaklanmıştır. İnançları yüzeysel olduğundan, inançları bu noktada onların imanları kalplerine inmediğinden, meselenin sadece ve sadece dış yüzeyine baktıklarından kaynaklanır. Meselenin aslına, meselenin özüne, meselenin bu noktadaki iç alemine bakamadıklarından kaynaklanır.

Yok sarığı yandan sarkıttı, yok arkadan sarkıttı, yok sarığı şu kadar karış olmalı, yok bu kadar karış olmalı, yok şöyle renk olmalı… Bunlar evet hadislerde geçiyor, hadislerde geçen bir şeyi yapmış bir kimse. Ya niçin kendi uyguladığın hadisi de o kimsenin üzerinde dikte etmeye çalışıyorsun. O beyaz sarmış, o siyah sarmış, ikisi de sünnet mi sünnet. O yeşil sarmış, öbürkü sarı sarmış, sünnet mi sünnet. Bütün renkler sünnet. Bütün renkler sünnet. Birisi kalkıp da bir renk hadisi o kimsenin üzerinde dikte etmeye hakkı yok ama hakkı varmış gibi yapmak, bu tarih boyunca bütün inanç dairesindeki duranların en büyük handikapıdır. Şimdi dikkat edin, İslam dünyasında çok büyük bir oyun oynanıyor, yüz yıl sonra ısıtılıp İslam dünyasının önüne konuyor, yüzelli yıl sonra, ikiyüz yıl sonra ısıtılıp İslam dünyasının önüne konuluyor bu. İslam dünyasının önüne konulan en büyük handikap mezhepçilik. İslam dünyasının içerisindeki en büyük handikap mezhepçiliğin bir altında meşrepçilik. Bu büyük oyun oynanıyor. İşte İsa Aleyhisselam zamanında da bu padişahla vezir hikayesinde Hz Mevlana Celaleddin Rumi hazretleri, bir mesaj veriyor bize. Bu mesajı şu: sizin içerinize fitne sahibi, fitne ehli kimseler girebilir ve sizi kur'an ve sünnetin dosdoğru yolundan ayırabilir ve bunları söylerken bu sözleri, sizden sizin önünüzde Haktanmış gibi görünür, sizdenmiş gibi görünür. Yine hadis-i şerifte

Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri buyuruyor ki ahir zamanda öyle kimseler çıkacak ki onlar konuşurlarken sizin dilinizden konuşacaklar ama sizde fitneye katacaklar, sizden ayrı. Sizle beraber namaz kılacaklar, sizdenmis gibi görünecekler, sizinle beraber hareket edecekler. Ama bunlar ne yazık ki insanları delalete sürdürecek. (Sağlı sollu yanaşın, iki dizinizin üzerine kalkın, sağlı sollu yaklaşın)

İşte bu fitne çıkarıcı vezir, oniki kavim, oniki topluluk, oniki meşrep, oniki mezhep diyelim biz bunlara, adına ne derseniz deyin, hepsinin başında bir şeyhi veya imamı veya bir kralı veyahut da bir amiri, bir imamı, bir memuru var. Hepsine ayrı ayrı diyor ki ben öldükten sonra İsa dininin temsilcisi siz olacaksınız. Ben öldükten sonra Tanrı'nın yer yeryüzündeki gölgesi siz olacaksınız. Hepsine ayrı ayrı söylüyor ve diyor ki bütün diğer kavimler sana itaat edecek, diğer meşrepler, diğer meslekler, diğer mezhepler sana itaat edecek. Eğer sana itaat ederse bir sıkıntı yok. Eğer sana itaat etmezse onun ellerini arkasından bağla ya esir al yada öldür. Fitne böyle çıkıyor bakın, bütün o oniki tane kavmin reisine, oniki bölüğün reisine, oniki tane cemaat tarikat, siz adına meşrep mezhep ne dersiniz değin, hepsinin başına, imamına ayrı ayrı söylüyor, tek başına söylüyor. Aman diyor bunlardan da hiç kimsenin haberi olmasın. Aman bunu diğerlerine anlatma. Bunu diğerlerine söyleme. Ya? Ben öldükten sonra bunu söyle, ben sağken sakın ha bir yere imam olarak çıkma. Bugün bakın bu İslam kaidesinde de vardır. İslam kaidesi şudur. Bir yerde imam varken başka bir imam çıkarsa o topluluğun içerisinden, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri der ki sonradan çıkan imamı öldürün der. Sonradan çıkan imamı öldürün. Neden? O bir imam varken imamlık tasladı. Sufi gelenekte ise bir üstat kendi sağlığında halifesini tayin edip onu dergahtan ayırabilir, icazeti mi yazar oğlum sen de bulunduğun yerde irşada devam et der. Sufi gelenekte bu vardır ama üstadı onu irşada memur eder. İcazetini yazıp gönderir.

Devlet işlerinde birisi imam varken başka birisinin imam olarak çıkması caiz değildir, o öldürülür. Bak direkt söylüyorum, o öldürülür. Hz. Ebubekir radiyallahu anh azretleri mam seçilmiş bir başkası, aşere-i mübeşşere seçti onu, bir başkası imamlık taslamaya kalkarsa o öldürülür. Aynı şekilde Hz, Osman, Hz. Ömer, Hz. Ali radıyallahu anh hazretleri de öyleydi ama Hz. Hasan efendimize birat etmişti herkes, Hz. Hasan efendimiz feragat etti, Muaviye adına feragat etti, Muaviye Şam'da ölmezden önce etrafındaki insanları topladı, Yezid'i halife tayin etti. Yezit halife seçilmemiştir. Yezit halife tayin edilmiştir. Kim tarafından? Muaviye ve etrafındaki avanesi tarafından. Hz. Hüseyin efendimiz, onun seçimine karşı çıkmıştır.Bu seçim usulü, kaidesi İslam'da yok deyip ona karşı çıkmıştır. Usulüne. Htta

der ben Şam'a geleyim, görüşelim, konuşalım bu seçim meselesini. İşte İslam dininde bir halife var iken, bir devlet başkanı var iken, seçilmiş bir devlet başkanına karşı bir kimsenin ayaklanması, başka bir kimsenin başkanlık iddiasında bulunup ayaklanması caiz değildir. Öldürülür o. Bu Yahudi vezir de o oniki tane kavmin reisine, hepsine de ayrı ayrı söylüyor ki ben öldükten sonra siz halife olacaksınız diye.

"İşte şu tomar; bunda Mesih'in hükümleri yazılı; ümmete açık bir dille bir bir oku dedi."

Hepsine de ayrı ayrı birer tane tomar verdi. Yani risale verdi. Onların hepsinde de kendince dinin hükümleri vardı. Bir tarafta cömert ol diyordu, öbür tarafta seninle beraber mi kazandı diyorlardı. Bir tarafta diyordu ki kendine bir üstat ara öbür tomar da diyordu ki üstat da sensin. Bir tarafta diyordu ki riyazat yap, öbür tarafta diyordu ki Allah'ın verdiği nimetlerden neden riyazat yapasın. Bir tarafta diyordu ki kendinden bile riyazet et, öbürkünde diyordu ki sen neden kendinden dahi riyazat edeceksin. Oniki tomarda ayrı ayrı kaideler var ama kaidelerin hepsi de birbirinin zıttı. Kaidelerin hepsinde birbirinin zıttıydı ve oniki halifeye veya reise oniki tane ayrı tomar verdi.

"Her beye ayrıca bu sözleri söyledi; Tanrı dininde dedi senden başka naib yok."

Dedi ki bu dinde senden başka bu meseleye ehil olan bu meselenin naibi yok.

"Her birini ayrı ayrı yüceltti, ağırladı. Ona ne dediyse, buna da onu dedi. Her birine bir tomar verdi. Her tomarda yazılı olanlar, öbürüne aykırıydı."

Daha önceki beyitlerde aykırı olan halleri, durumları zaten anlatmıştık.

"Elif"ten ye'ye kadar harflerin şekilleri nasıl birbirine aykırıysa, o tomardaki yazılan buyruklar da birbirine aykırıydı."

Bütün tomarlardaki yazılan yazılar birbirlerine aykırı. Bir yerde doğru dediğine, öbür tarafta yanlış diyor. Bir yerde yanlış dediğine, öbür tarafta, öbür tomarda ise doğru diyor.

"Bu tomardaki buyruk, öbüründekinin zıttıydı ki bu zıddoluşu bundan önce anlattık."

"Vezirin halvette kendisini öldürmesi:

Ondan sonra daha kırk gün kapısını kapattı; sonra kendisini öldürdü, varlığından kurtulup gitti."

Kırk gün kendini kapattı, kırk gün hiçbir şey yiyip içmedi. Bir kimse kırk gün hiçbir şey yiyip içmezse, kırkıncı gün ölür. Bir kimsenin susuzluğa dayanma günü kırk gündür. Bir kimse aç olarak kalır, susuz kalamaz. Allah yaşatırsa ayrı ama öbür türlü kırk gün bir kimse su içmezse, sıvı hiç bir şey olmazsa, ölür. Bu haris insanlar, kıskanç insanlar, böyle bir şeydir. Yani geçmiş devirlerde de görülmüştür bir kimse bir kimseye böyle çok kıskanırsa, ona haris olursa, onun kıskançlığından en son kendisini öldüttürüp onun evinin önüne cesedini kapısının önüne koyduranlar bile vardır. O öldürdü zannedilsin, kendisinden sonra onunla uğraşılsın diye. Kölesine kendisini öldüttürüp o düşman kabul ettiği kimsenin kapısının önüne kendisini koyduranlar var tarihte veya bir kimse bir kimseyi kıskanır ya kıskandığı için sanki ona bir kötülük olsun diye en sonunda kendi canından bile vazgeçer. Sırf ona kötülük olsun diye. İşte o vezir de sırf İsa dininin mensuplarına kötülük olsun, sırf İsa dininin mensuplarını ifsad edelim, bozalım diye hasisliğinden ve harisliğinden kendi canından bile geçti. İfsad etmek, bir kimse kendi aklını, ruhunu, kalbini şeytana sattıysa, ondan her şey beklenir. Bir kimsenin pak imanın yolunu terk ederse, ondan her şey beklenir. Bir kimse kur'an sünnet, vatan millet çizgisinden çıkarsa, ondan her türlü şey beklenir. O vatanını da satar, milletini de satar, dinini de satar, imanını da satar. Satar da satar. Hani Cenab ı Hak diyor ya birisine karşı olan düşmanlığınız sizi adaletten ayırmasın. Bir kimseye düşmanlık yapacağım diye, bir kimse adalet terazisini şaşırttırır mı?Evet. Bir kimse birisine düşmanlık yapmak için vatanına milletine kasteder mi? Evet. Bir kimse birisine düşmanlık için kur'an'a ve sünnete aykırı işler yapar mı? Evet, doğrudur o kimsenin söylediği ama doğru söyleyene düşmanlıktan dolayı doğru söylediğini reddeder. Doğruyu ifsad etmeye çalışır. Sebep? Söyleyen kimseye olan düşmanlığından, ona düşmanlık yapar. Etrafınızda hoşlanmadığınız protipler vardır ya, hoşlanmadığınız protiplerden doğru bir şey gelince, kabullenmek istemez insanın nefsi. Birinden hoşlanmıyorsunuz. Hoşlanmadığınız kimse namazın farzını söylese size canınızı acıtır ya kabullenmek istemezsiniz. Oysa söylediği doğrudur. Bakın söylediği doğrudur.

O yüzden sufilerde bir kaide vardır. Doğru, nerden gelirse gelsin Hak'tandır, kabul edilir. Doğruyu kim söylerse söylesin Hak'tandır, kabul edilir. Sarhoş örneğin Allah bir deyince kabul etmeyecek misiniz sarhoş diye veyahut da namaz kılmayan bir kimse doğru bir şey söyleyince kabul etmeyecek misiniz? Doğru birine olan düşmanlığınız sizi adaletten alıkoymasın. Bir kimse bir şeyi doğru söylüyorsa al kabul et onu, o şahsı kabul etmek zorunda değilsin ama doğruyu kabul etmek zorundasın. Hikmeti kabul etmek zorundasın. Hikmet müminin yitik malıdır. Nerde bulursa almaya

elhaktır. Hikmet, müminin yitik malıdır. Nerede bulursa almaya elhaktır. Yani hikmet doğru, doğrunun doğrusu, hakikatin hakikati. Nerde bulursan ister çöpün içinde bul, ister lağımın içinde bul, ister dağda bayırda bul, istersen en kötü bir kimseden çıksın o hikmet. Hikmet müminin yitik malıdır. Her yerden alır. O zaman doğruyu kim söylerse söylesin, alır kabul edilir. Bir kimse söyleyen kimseye düşmanlığından dolayı onun doğrusunu, onun doğrusunu reddederse aslında gerçekte Allah'ın yeryüzüne indirdiği doğruyu reddetmekte. Kur'an'dan bir hüküm söyledi bir kimse ama biz bu adam hoşumuza gitmiyor. O yüzden hükmü kabul etmeyeceğiz demek yoktur. Bu kin insanı küfre götürür.

Hani Ebu Cehil peygamberliği kendine bekliyordu. Hikmet'in babası olarak anılıyordu. Hazreti Muhammed i Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin söylediği her şeyin doğru olduğunu biliyordu. Söylediği her şeyin hakikat olduğunu biliyordu. İlim ehliydi. Sırf, Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'i kıskandığından, sırf Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in peygamberliğine hasisliğinden dolayı itiraz etti, sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin peygamberliğini kabul edemedi. Müşrikler bir peygamber geleceğini biliyorlardı ve o peygamberin Kureyş'ten olacağını da biliyorlardı. Yahudiler, Kureyş'ten bir peygamberin geleceğini biliyordu. Hristiyanlar kureyş'ten bir Peygamberin geleceğini biliyordu. Bütün Ortadoğu inananları Kureyş'ten bir peygamberin geleceğini biliyorlardı ve bildikleri için hatta peygamberin babasını bile biliyorlardı. Bir kadın gelip Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin babası olan Abdullah'a kendisini sunmuştu. Çok zengin, demişti ki ne istiyorsan söyle, yeter ki benimle evlen. Hizmetçilerini gönderdi, haberciler gönderdi, dedi ki yeter ki benimle evlensin, ne istiyorsa istesin. Hz Muhammed i Mustafa Sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin babası Abdullah öylesine edepli, öylesine edepli, öylesine terbiyeliydi ki babasından izinsiz böyle bir şeyi yapmadı hiç, babasından izinsiz böyle bir şeyi yapmadı. Seneye hac zamanında, bir dahaki sene hac zamanı oldu, Abdullah yine Beytullah'ta ama evlendi, Hz. Amine annemizle evlendi. Dediler ki etrafındaki kimseler o şahıs yine Beytullah'ta. Ona tekrar teklif etmek ister misiniz? Dedi ki ben onu bir göreyim tekrar. Gitti, Abdullah oturuyordu Beytullah'ta. Baktı, dedi ki geçti. Ne oldu dediler. Onun alnındaki peygamberlik mührünü artık göremiyorum dediler. Sende öyle bir göz olsun, Muhammed i Mustafa'(s.a.v.)'in mührünü gör. Sende öyle bir kalp olsun, Muhammed i Mustafa(s.a.v.)i'n izini gör. Sende öyle bir burun olsun, Muhammed i Mustafa'(s.a.v.)'in kokusunu duy. Müşrik dediğimiz kadın, Muhammed i Mustafa'(s.a.v.)in peygamberlik mührünü babasında gördü, babasında!

İşte onun peygamber olacağını müşrikler biliyorlardı. Bir peygamber gelecek ama Muhammed i Mustafa(s.a.v.) yetim ya, Sabancı'nın oğlu değil, yetim ya, Koç'un oğlu değil, yetim ya, bilmem hangi Amerikan şirketinin oğlu değil, yetim ya, bilmem hangi İngiliz Kraliyet ailesine mensup değil, yetim ya, bilmem hangi Hollanda Kraliyet ailesine mensup değil, yetim ya, bilmem hangi İsveç kralının ailesine mensup değil! Dikkat edin, Avrupa'da ne kadar çok krallık varmış değil mi? İsveç Krallığı var, Hollanda Krallığı var İngiliz Krallığı var değil mi? Sizin krallığınızı yıktılar. Bir tek kendi krallıklarını korudular. 20. yüzyılda, 21. yüzyılda Krallık mı olurmuş! Aaa, var! Size olmaz deyip yıktılar, yerle yeksan ettiler. Mezar taşlarını bile söküp attılar. Evet, Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.) yetim. Yetim olduğu için bir yetime mi peygamberlik gelecek! Neden? Yetim olmayan Ebu Cehil varken! Zengin, parası, malı, mülkü, siyasi kariyeri varken, neden ona gitsin! Sırf bundan dolayı, onun peygamberliğini kabul etmediler. Sırf bundan dolayı. O nasıl peygamber olur ben varken. O nasıl derviş olur ben varken! O nasıl şeyh olur ben varken! O nasıl alim olur ya ben varken! Burdan kabul etmediler hep. İnsan nefsi burdan kabul etmez, hasislenir. Ne dediler? Yani o da bizim gibi yiyor, içiyor, uyuyor dediler. Allah madem peygamber olarak bir melek göndereydi dediler. Hasislik böyle bir şeydir. Etrafını kıskanmak, etrafına hasislenmek. Allah muhafaza eylesin, insanı yer bitirir. Hırs, tamah, yer bitirir insanı. Bak, Adem cennetten sürgün yedi. Yer bitirir insanı. Allah muhafaza eylesin.

"Halk onun ölümünü duyunca, mezarının başı bir kıyamet yeri oldu. Halk, onun yasıyla saçını başını yolarak, elbisesini yırtarak mezarının başında öyle bir yığıldı ki! Arap'tan, Türk'ten, Rum ülkesi halkından, mezarının başına toplananların sayısını ancak Tanrı bilir."

O ölünce bütün herkes toplandı. Herkes saçını, başını, elbisesini yırtmaya başladılar. İslam'da caiz değildir. Ölünün arkasından ağıt yakmak, saçını başını yolmak İslam'da caiz değildir. Gömleğinin yakasını yırtmak, saçını başını bu noktada dağıtmak, İslam'da caiz değildir. Ellerini dizine vurmak, bağrına vurmak, işte kendine eziyet etmek, birisi vefat ettiğinde islamda caiz değildir. Caiz değildir. İşte bir ağıtçı tutup ağıt yaktırmak caiz değildir İslam'da, yoktur İslam'ın kaidesinde. 'O'ndan geldi 'O'na döndü. İnna lillahi ve inna ileyhi raciun. Bu kadar. Bu kadar! Eşine, çoluğuna, çocuğuna üç gün hüzünlü durması caizdir. Hüzünlü! Arkasından yas ilan etmek, yas tutmak, kırk gün, elli gün, atmış gün, yüz gün yoktur. Ölenin eşi arkadan iddet bekler dört ay, bu kadar, iddet bekler. Başka bir şey yoktur. Çocuklar anneleri babaları vefat ettiğinde, kardeşleri vefat ettiğinde, birisi vefat ettiğinde üç gündür onun o noktada üzüntüsü. İslam'da bu yoktur

ama insanlar batıl olunca bâtılı çok seviyorlar. Herkes saçını başını yoluyor, ağlıyor, sızlıyor.

Hele Bursa'da gördüm ben artık bu başka yerlere de yayıldı mı bilmiyorum. Millet ağlıyor, sızlıyor, saçını başını yoluyor, gömüyorlar. Gömdükten sonra başlıyorlar cantık yemeğe! Mezarlığın içinde, ya cantık arabası geliyor kabrin başına kadar benim gittiğim cenazelerde hep onu gördüm. İçeri katıyorlar cantık arabasını. Hala da aynı mı? Mezarlığın içine kadar geliyor! Ya daha yeni gömdün! Hani hüzünlüydün? Sen cantık aldın mı? Sen ayran aldın mı! Bir tane de buraya ver! Mezarlığın içinde, kabristanın içinde oluyor bu! Bunu Bursa'da gördüm ben. Bizim Bayındır'da yoktu bizim zamanımızda. Şimdi var mı yok mu gene bilmiyorum. Mezarlığın içerisinde cantık yiyor Bursa'dakiler! Mezarlığın içerisinde yemek yenmez. Mezarlığın içerisinde piknik yapacak nerdeyse millet mezarlıkta! Ya yeni gömmüşsün daha oraya yeni, kimini gömdüysen gömdün. Yani ey sevenleri, geldiniz, gömdünüz, yiyin, karnınızı doyurun, defolun gidin. Ya, hiç olmazsa mezarlığın dışına çıkarın! Mezarlığın dışında dağıtın. Yok! Mezarlığın içinde! Bir Allah'ın kulu da buna dur demiyor. Bir Allah'ın kulu buna dur demiyor! Eskiden de kabrin başında ölenin başında saçını başını yolanlar İslam'da yok. Allah muhafaza eylesin. Herkes toplanmış. Toplananlar o kadar kalabalık ki diyor ki toplananların sayısını ancak Tanrı bilir. Bütün ırklardan, bütün kavimlerden herkes gelmiş.

"Mezarının toprağını başlarına saçtılar; derdini tam yerinde bir derman gördüler. Halk, mezarının başında tam bir ay, gözlerinden kanlı göz gözyaşları akıttı."

Çünkü herkese tatlı meme verdi. Herkese farklı bir şey söyledi. Hani bir kıssa var, bir şeyh efendi bir beldeye gitmiş. O beldeye gidince bakmış ki hiç kimse yok yerinde. Lokantacı yok, meyhaneci yok, barcı yok, pavyoncu yok, kiliseci yok, havracı yok, cami yok, hiçbir şey yok! Ordan çocuğun birine sormuş, demiş ne oldu? Demişler ki filanca zaat vefat etti. Akşam olmuş, taziye evinde, herkes taziye de. Herkes o zatın iyiliğinden bahsederken işte birisi diyormuş şöyle iyiydi, böyle iyiydi. O gelen o garip hırpani elbiseli bir kimse duruyormuş, duruyormuş, 'haza münafıkmış' diyormuş. Herkes dönüyormuş, bakıyormuş şimdi ona. Böyle garip, derviş kılıklı, hırpani elbiseli bir kimse, meseleyi toparlıyorlarmış, yine başka birisi anlatıyormuş, anlatıyormuş, tam sözünü bitirince o yine hırpani elbiseli kimse, 'haza münafıkmış' diye gene sesleniyormuş, meczupca. Bir, iki, üç dayanamamış ölenin oğulları, demişler misafir, edebi aşıyorsun. Hani iki de bir de babamız vefat etti, yasımız var. Sen burda ikide bir de münafık diyorsun demiş. İyi demiş. Ey Cemaat! Beni dinler misiniz. Tabii dinleriz demiş. Eğer

demiş bu ölen babanız tek din islamdır, son peygamber Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'dir. Kim o peygambere iman etmezse, iman etmiş sayılmaz deseydi Hristiyan papazla, Yahudi haham onun demiş cenazesine gider miydi? Herkes susmuş. Demiş ki içki alan, satan, getiren, götüren, yiyen, içen, hizmet eden en büyük haramı işlemiştir deseydi demiş sizin beldenizin meyhanecisi onun peşinden gider miydi demiş. Deseydi ki demiş faiz alan da veren de katibi de annesiyle Kabe duvarının dibinde ilişkiye girmiş gibi haram işler deseydi, bu faizciler babanızı sever, onun peşinden gider miydi demiş.

Deseydi demiş bir insanın zina yapması haramdır. Bir erkek, bir kadın aralarında nikah olmadan ilişkiye girerlerse, haram işlemiş olurlar deseydi, bu demiş bilmem ne evinin sahibi babanızın demiş cenazesinin peşinden gelir miydi? Deseydi demiş, deseydi, birbirlerinizin mallarını haksız yere yemeyin, bu dağdaki eşkıyalar demiş milletin malına çökenler gelip demişler babanızın cenazesine katılır mıydı? Herkes susmuş. Babanız haza münafıkmış demiş. Münafık! Münafık olunca, herkes sever bir kimseyi. Mümini herkes sevemez. Mümini müminler sever, kafirler mümini sevmez. Münafıklar da mümini sevmez. Kâfiri kafirler sever, münafığı münafıklar sever. Herkes kendine benzeyeni sever. Herkes kendinden olanı sever. Siz kartalla kargayı arkadaş gördünüz mü hiç? Siz şahinle güvercini arkadaş gördünüz mü hiç? Siz aslanla ceylanı arkadaş gördünüz mü hiç? Her topluluk, her kavim, kendine benzeyeni sever. Her kavim, her topluluk kendinden olanlar toplanıt bir yere.

Cimriyse cimriyi sever o. Onlar otururlar kahvede. İkisi de birer çay içer. İkisi de çıkarır cebinden, herkes birer çay parası verir. Kahvenin önünde, bakar şimdi o yani işte gelecek olanlar gelmemiş, bir tur daha atar. Bakar gelecek olanlar gelmemiş. Bir tur daha atar, gelecek olanlar gelmiş. Ondan sonra gelir onun üstüne, kendisi çay söylemeyecek çünkü. Cimri adam yemek yiyecek. O herkesin gördüğü yerde yemek yemez, bir kenarda yemek yiyecek o. Neden? Birisi onu lokantada, kebapçıda, köftecide görür de onun üstüne gelirse bizde adet ya, onun ödemesi lazım. Bu da kalmadı da onun ödemesi lazım. Bu da kalmadı bakın. Cimri kimse köşe bucak kaçar. Cimri cimriyi sever, anlaşırlar. Kalben anlaşır cimri cimriyle. O bir şey yer, kendi parasını verir. O bir şey her kendi parasını verir, kalben anlaşır onlar. Yanlarında bir tane cömert olsun. Cömerti sevmezler. Gerçekten. Ya harcıyor adam ama onun harcaması onları rahatsız eder. Dengesini bozar onun. Birisi yediriyor, onun dengesini bozar. Yani böyle birisi eşine harcıyor mesela, öbür oğlan var, öbürkü harcamıyor, dengesini bozar. Öbür kardeş der ki ya sen israf ediyorsun kardeşim ya. Neden, eşine harcıyor adam. Yok, onun için o israf ediyor. Hatta der, bizim aile saadetimizi bozuyorsun sen. Ya neden?

Ya eşine harcıyor, israf etmiyor. Yok, o cimri! O bir tane daha daire yapacak, işi var onun, bankaya birazdaha parayı arttıracak. O haddi aşmış. Herkes kendine benzeyen ve kendisi gibi olanı sever. Allah da aynıdır. Dikkat edin. Allah da kendi ahlakıyla ahlaklananı sever. Allah da aynıdır. Allah da kendi ahlakıyla ahlaklananı sever. Hz. Muhammed i Mustafa da sallallahü ve sellem de kendi ahlakıyla ahlaklananı sever. Şeytan kendi ahlakıyla ahlaklananı sever. Şeytan da dost tutar insanlardan. Onlarda kimdir? Şeytani adam. Sabahtan akşama kadar kötülük düşünüyor. Şeytani adam, o da şeytanla dosttur. Allah muhafaza eylesin. İşte halk mezarının başına hepsi de geldiler. Bütün hepsi de herkes saçını başını yoldu. Herkes ağladı. Herkes çok üzüldü. Yaz tuttular aylarca.

"Ayrılığı ile padişahlar da büyükler de küçükler de ah ediyorlardı, feryat ediyorlardı."

Ölünce herkes feryat etmeye başladı. Bir de genelde insanoğlu enteresandır, sağlığında kıymet bilmez, öldükten sonra feryat ederler, kıymete biner.Bizim hacı Oktay'ın dediği gibi en iyi şeyh, ölü şeyh diyor. Valla dedim hacı Oktay, nerden buldun bunu dedim ya, vallahi dedi en iyi şeyh ölü şeyh dedi. Hiç bir şey lazım değil çünkü dedi. Doğru söylüyorsun dedim. Ders çektin, çekmedin, yolda yürüdün yürümedin, koştun koşmadın, yaptın yapmadın, seni hesaba çekecek olan yok. Sen arkasından methiyeler düz. Abdullah Efendi şöyle iyiydi de böyle iyiydi de! Nerdeydin, sağlığında? Nerdeydin, sağlığında nerdeydin? E estekti, köstekdi! Dükkan vardı da çek vardı da senet vardı da altın vardı da salkım vardı da hatun vardı, çoluk çocuk vardı… Nerdeydin? Çok iyiydi de sağlığında ne koşmadın onsekiz yıl boyunca ve ya bazen şey yapıyor böyle çok böyle, sen nerde derviştin diyorum sağlığında? Bakıyor şimdi bana. Beni tanıyor ya, bakıyor. Diyorum nerdeydin sen? Hani nereliydin? Şimdi yerini dahi söyleyemiyor. Ben şimdi diyorum ki Sivas'ta olsan seni tanırım, Konya'da olsan tanırım, Tokat'da olsan tanırım, Ankara'da olsan tanırım, Ödemiş'te olsan tanırım, Tire'de olsan tanırım, İzmir'de olsan tanırım, İstanbul'da olsan tanırım, Samsun'da olsan tanırım, Antalya'da olsan tanırım, Malatya'da olsan tanırım, Elazığ'da olsan tanırım. Nerdeydin sen? Bakıyor gözümün içine, ses yok.

Hacda birisi denk geldi, baktım böyle dedim seni tanımıyorum. Sen, neredeydin sen? İşte mübarek bana şöyle dedi de mübarek bana böyle dedi de! Güldüm içimden. Yoksun! Sağlığında yoktun. Nerdeydin? Para sayıyordun. Nerdeydin? Memurluğun gider diye korktun. Nerdeydin? Çeklerime devlet el koyar diye korktun. Nerdeydin? Dükkanıma bakamam diye korktun? Nerdeydin? Eşin bırakmadı seni. Nerdeydin? Aşın bırakmadı seni. Nerdeydin? Parana kıyamadın. Nerdeydin? Arabana kıyamadın. Nerdeydin? Rahat

yatağını terk edemedin. Nerdeydin? Ya abi ya çocuklara ben baktıkça dayanamıyorum abi ya. Tamam abiciğim, sen çocuklarınla kal. Bizim çocuklar kapının arkasında süpürge nasıl olsa. Doy çocuklarına! Abi geleceğim ama abi seninki de ayarsızlık var abi sende! Ha var yavrum, sen takılma bize. Öldükten sonra kıymete biniyor. Hacı Oktay öyle diyor. Hastanede senle ben vardık abi ya diyor ne kadar çok seven varmış diyor. Oktay sus diyorum ya boşver. Öldükten sonra böyle olur diyorum ben. Sıkıntı kalkarsa orta yerden, herkes sever diyorum. Merak etme sen. Herkes seviyor. İşte rahatdı vefat edince bu herkes mezarının başına geliyor. Öyledir bu işler. 28 Şubat bitti herkes derviş oldu mesela. Sebep? 28 Şubat'ta sıkıntı vardı. Basılma korkusu vardı. Bitti, şeyhler de çoğaldı, dervişler de çoğaldı. Bak, bitti. Şeyhi de çoğaldı, dervişi de çoğaldı. Sıkıntı bitince hepsi çoğalır. Ölünce, biz de enteresan, bir zaat ölüyor, dervişleri çoğalıyor. Neden? Hacı Oktay'ın dediği gibi, ölü şeyh en iyi şeyh, ya yaşlı olacak, bunıycak, hiçbir şeye karışmayacak, koşmayacak. O da iyi, seslenmiyor ya, koşmuyor da, bir şey de yok. Tamam, harika! Kafasına göre, harika oluyor. Allah muhafaza eylesin.

'Tanrı esenlik versin. İsa ümmetinin beylerden, içinizden onun yerine geçen hanginiz, diye sorması, yerine geçeni dilemesi."

Burdan devam edeceğiz inşallah. Allah'tan bir şey gelmezse. Hakkınızı helal edin.

El-fatiha Meessalavat.

https://youtu.be/XG-7131mJMs

MESNEVİ-İ ŞERİF 673-692. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"***Tanrı esenlik versin, İsa ümmetinin beylerden 'içinizden onun yerine geçen hanginiz'diye sorması, yerine geçeni dilemesi."***

Evet bir vezir vardı bu vezir İsa ümmetini fesada sokmak için uğraşıyordu ve en son kendisi ölmezden, önce bir sürü beyler beylik verdi. Benden sonra halife sizsiniz dedi. Karşı çıkanı öldürün demişti.

"Bir ay sonra halk, a ulular, beylerden onun yerine geçen kimdir."

Beylerin hepsi de kendisine halifelik geldiğini söylüyordu. Onlara dedi ki sana halifelik verdiğimi hiç kimseye söyleme ve sana karşı çıkan ellerini kollarını bağla öldür. Bütün beylere aynı şeyi söylemişti vezir

"Bilelim de onun yerine, ona uyuyalım; elimizi de eteğimizi de onun eline verelim. Mademki güneş dolundu, bizi dağlayıp battı; onun yerine bir mum yakmaktan başka çare yok."

Hani güneş batınca ne olacak insanlar ayı ve yıldızı beklerler yollarını bulabilmesi için, gece basınca, karanlık basınca bir mum ışığı karanlığın içinde ona yol gösterir. Mum ışığının aydınlıkta bir anlamı yoktur ama zifiri karanlıkta bir mum ışığı büyük bir aydınlığa sebeptir, parlaklığa sebeptir. Karanlıkta kalan gözlere mum ışığı projektör gibidir. Karanlıkta kalan gönüllere, kalplere küçücük bir iman kırıntısı büyük bir şeydir. O yüzden hadis-i şerif, hadis-i kutsi de gönlünde zerrece iman olan, sonunda cennete gidecektir der. Sebep, zerrece iman bakın çünkü o karanlığın içerisinde zerre miktarı iman bir projektör gibi yanar. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, diğer insanlara nazaran güneş gibiydi. Sakın peygamber battı diyeceğimi düşünmeyin. O peygamber ki hiç batmaz ama sonuçta insandı, öldü vefat etti

ve yerine bir halife geçti. Kim? Hz. Ebubekir radiyallahu anh hazretleri. Bu kainatın, bu varoluşun, kendi içerisindeki hukukudur. Hukuku! Tabiat hiçbir manada boşluk kabul etmez. Muhakkak ki onun yerine birisi geçecektir.

"Sevgiliyle buluşma çağı geçti; dost gitti. Artık ondan armağan olarak bir naib gerek."

O insanlar, o veziri kendilerince bir dost, bir sevgili olarak görüyorlardı. O ortadan çekilince, ona bir naib, onun işini, vazifesini yerine getirecek birileri lazım. Bir devlet var. Cumhurbaşkanı gelip de Bursa'da Bursa'nın işleriyle ilgilenecek değil. Ya? Bursa'ya bir tane vali atıyor. O vali cumhurbaşkanı adına devletin işleyişini devam ettiriyor. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri etrafa naipler atar, nakipler atar, nükebbalar atardı. O nakipler, ayda bir gün gelirler, nakiplerin başındaki nükebbaya rapor verirlerdi. Şunu şöyle yaptık, bunu böyle yaptık, şurada şöyle oldu, burada böyle oldu diyeve o nakib i nükebba denirdi ona, nakiblerin nükebbası. O raporları toplar, Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine götürürdü, raporları ona bildirirdi. İşte her nasıl sallallahü ve sellem hazretlerinin böyle nakipleri ve nükebbaları var ise sufiler, tasavvuf ehli de kendilerine ölçü olarak, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin yolunu tutturduklarından, her üstadın da nakipleri nükebbaları veyahut da bugünkü dilde zakirleri vardır. Onlar orda üstadın adına iş yaparlar, üstadın adına. O yüzden onlara da itaat, üstada itaat gibidir. Askerde bir kimse yüzbaşıya ben seni dinlemem, genelkurmay başkanını dinlerim deme lüksü var mı? Değil. Bu da onun gibidir. İşte halk dedi ki bize bir naib gerek. Bizim başımıza o vezirin işlerini yürütecek, yapacak bir kimse lazım.

"Gül solup, gülbahçesi harap olduktan sonra, gülün kokusunu neden duyabiliriz?"

Gülsuyundan dediler. Gül, sonbahar gelmiş, yaprakları dökülmüş. Hazan mevsimi gelmiş, hazan mevsiminden sonra, bahar elini eteğini çekmiş, güller yapraklarını dökmüşler, çiçekler yapraklarını dökmüşler, sonbahar gelmiş. Sonbahar gelince, gülün kokusunu nereden alır insan? Gül ya gülle eşdeğer olmuş, gülde fani olmuş bir kimse gerek ki gülün kokusunu ondan alsın ya da üzerine gül suları dökmüş, gülsuyu deryasına batmış bir kimse gerek ki gül kokusunu ondan alsın. Eğer gül kokusuna müştak ise ya gülsuyuna banmış bir kimseyi koklayacak ya da güle vuslat olmuş olanı koklayacak ki ondan gül kokusu alsın. Gül nefesi alsın. Eğer gül kokusuna müştak ise, yok gül kokusuna müştak değil ise o necis kokusuna müştak ise necasete bulaşan bir kimsenin yanına gidecek ki ondan necis kokusu koklasın. Onun gönlüne necis kokusu misk ü amber gibi geldiyse, o necis kokusuna koşacak ki ona tatlı gelecek. Yok, o gül kokusuna müştak ise burnu da koku

alıyorsa onun, o gül kokusunu nerden buluyorsa onun peşine düşecek ama insan odur ki burnu koku ala. Sufi odur ki burnu koku ala. Eğer burnu, burnu İslam kokusu almıyorsa bir kimsenin, burnu sevda kokusu almıyorsa, bir kimsenin burnu Allah kokusu almıyorsa, bir kimsenin burnu Muhammed i Mustafa(s.a.v.) kokusu almıyorsa, bunu tanımadıysa, tanımlamadıysa, koklamadıysa, o bu kokuya ulaşması mümkün değil ki ama bir kez o gül kokusunu aldıysa, o bir kez gülü kokladıysa, o bir kez gülü hayal ettiyse, o bir kez gülle hemhal olduysa, gülün hayalinin peşine düştüyse, onun gülsüz durması, onun gül kokusuz durması mümkün değildir. Mümkün değildir! Eğer gül kokusunun peşine düşmedi ise o gül koklamamıştır hiç. Onun kalbi harekete geçmemiştir hiç. O hiç sevmemiştir. Sevdiyse o muhakkak ki sevdasının peşinden gidecektir. Bir kez onun dudağına bir bal çalındıysa o balın peşinden gidecektir. Ta ki ballar balını bulana kadar. Ballar balını bulduktan sonra kovanı yağma olacak onun. O renksizliğe ulaştığı zaman renkler ondan kaybolacak. O güller gülünü bulduğunda gül kokusunun ne olduğunu anlayacak. O sevdanın tam dibine erdiğinde, tam zirvesine çıktığında sevdanın sevda olduğunu anlayacak ama bir kez onun dudağına o çalındıysa onu hep arayacak o, hep arayacak. Ömrünce hep arayacak. Ömrünce, ebediyen hep arayacak ve her buldum dediğinde bulamadığını anlayacak. Aramaya devam edecek.

"Allah apaçık görünmediğindendir ki bu peygamberler, Allah naibleri olarak geldiler."

Allah zahirdir sıfatları ile. Allah bâtındır, zatullahı ile. Allah'ın zatullahı batındır. Zatullahı bu noktada direkt olarak tanımlamak ve tanımak mümkün değildir. O yüzden zatullahı tefekkür etmek haram kılınmıştır. Hadis-i Kutsi de Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, Allah'ın zatullahının tefekkür edilmesini yasaklamıştır ama Cenabı Hak sıfatlarıyla zahirdir ve Cenab ı Hakpeygamberinin üzerinde bütün sıfatsal tecelliyatı ile tecelli etmiştir, bütün varlığın içerisinde Allah'ı en iyi tanıyan bilen Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'dir.

Muhyiddin İbn Arabi der ki: Allah'ı en iyi bilen, gelmiş geçmiş insanların içerisinde Muhammed i Mustafa'dır der sallallahü ve sellem. Ondan sonra Allah'ı en iyi bilen, Allah'ı en iyi tanıyan, velilerdir der yine başka bir sözünde Allah'ı en fazla tanıyan, bilen sufilerdir der. Cenab ı Hak bütün kelamını, bütün söyleyeceklerini, peygamberlerin dilinden kitap olarak indirmiştir ve peygamberlerinden sonra velilerin kalbine ilham ederek, velilerin kalbinden, dilinden südur ettirir hikmeti. Allah bu manada zatullah noktasında batındır. Hz Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, kim Allah'la görüşmek, konuşmak istiyorsa kur'an okusun, buyurmuştur. Kur'an,

Allah'ın kelâmıdır. Ama bu kelam, Muhammed i Mustafa'nın dilinden südur etmiştir.

İşte Cenab ı Hakkın âdetullahı, Cenab ı Hakkın sünnetullahı, söyleyecek olduğu lafızları, bir peygamberlerin dilinden iki velilerin dilinden, üç bütün mükevvenatın dilinden söyler. Çünkü ayet i kerimede Allah arıya da vahyeder der. Cenab ı Hak, varlıktaki, varlıktaki bütün zerreye ilham eder. O zaman peygamberlerin dilinden düşen, Allah kelamıdır. Hz. Allah Kur'an-ı Kerim'de habibini kastederekten, ne söylediyse, heva ve hevesinden söylemedi. Benim emrimi yerine getirdi, söyledi diyerekten peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin hem söylediklerini, hem de yaptıklarını kendi üzerine almıştır ve Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.) de beni Rabbim terbiye etti ve ne güzel terbiye etti diyerekten kendisinin terbiyesini de Cenab-ı Hakk'a atfetmiştir. O yüzden onun üzerinden her ne çıktıysa, Cenab ı Hakk'ın tecelliyatıdır. İşte Allah'ın adetullahı budur. Sen kalkıp da Allah'la benim arama kimse giremez deyip de cahillik yapma. Neden? Peygambere peygamberliği tebliğ eden, Cebrail aleyhisselamdır. Peygamber kendi kafasından sallallahü ve sellem hazretleri peygamberlik ilan etmedi. O Cebrail vasıtasıyla, Allah'ın emriyle, peygamberliğini ilan etti.

O yüzden bir kimsenin veliliği de o veliliği kendisini veli olarak tayin etmesi ile olmaz. O veliyi nsanlar rüyalarında görecekler. O veliyi insanlar, hallerinde görecekler. O veliyi rüyalarında sahih bir şekilde görecekler ve o gören kimsenin velisidir o. Sahih. Ben veliyim demekle veli olunmaz. Ben sufiyim demekle sufi olunmaz. Senin sufiliğini bir başkası rüyasında görecek. Senin veliliğini bir başkası görecek rüyasında. Hani meşhur ya 'Onlara korku da yoktur. Onlara hüzün de yoktur. Onlara dünyada da ahirette de müjdeler vardır.' ayeti kerimesi, ashab diyor ki Ya Resulallah, dünyadaki müjdeyi hasbelkader tahmin edebiliyoruz, özür dilerim, ahiretteki müjdeyi hasbelkader tahmin ediyoruz. Hani cennetle müjdelenir, Cemalullah'la müjdelenir manasında ama diyor dünyadaki müjde ne? Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri diyor ki, Allah senden razı olsun. Bu soruyu hiç kimse sormayacak zannetmiştim. Bu soruyu hiç kimse sormayacakmış zannettim. Kimse sormaz diye düşündüm. Dünyadaki müjde, o velilerin rüyada görülmesi ve o velilerin rüyalarıdır. Dünyadaki müjde, delil, hüccet. İşte Cenab ı Hak hani yine başka bir hadis-i şerifte Hz. Abbas radıyallahu anh hazretleri naklediyor. Peygamberler vefat ettikten sonra ne olacak bu insanların hali denilince, Hz. Abbas'ın nakli, Allah'ın velileri var diyor. Onlar dinin yaşanması için mücadele ederler. Dini ayakta tutmak için mücadele ederler. İşte demek ki Cenab ı Hakk'ın Cenab ı Hakk'ın adetullahı bu. Dikkat edin, asıl bomba şimdi geliyor. Asıl bomba şimdi geliyor.

"Hayır, yanlış söyledim; naible naib edeni iki sanırsan çirkin bir zandır bu, güzel değildir."

Hayır yanlış söyledim, naible, naib edeni iki sanırsan çirkin bir zamandır, bu güzel değil. Sen peygamberle Allah'ı diyor iki görürsen ikisini ayrı görür farklı görürsen bu çirkin bir zandır. Neden? Peygamberin kendisine ait dinle alakalı hiç cüzi iradesi yok, ne söylediyse benim emrimi yerine getirdi deyince sen onu iki görürsen, ya bu peygamberin emri zaten canım, yani gerek yok uymaya dersen, Allah'ı yalanlamış olursun. Sufiler o yüzden Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin sünnetlerini kendilerine yol ederler. Sufiler o yüzden Allah'ın kur'an'daki emirleri ile Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem hazretlerinin sünnetlerini ayrı görmezler. İki görmezler. Daha ileri, sufiler, Allah'ı peygamberi ve üstatlarını ayrı görmezler. Dua, Davut Aleyhisselam'ın dilinden: 'Allah'ım bana senin sevgini, seni sevenin sevgisini, seni sevdirecek olanın sevgisini, çölde susuz kalmış bir kimseye soğuk şerbeti sevdirdiğin gibi bizlere de sevdir.' Ecmain. Bakın üç sevgi, üç sevgi de birbirinden ayrılmadı. Allah sevgisi, Muhammed i Mustafa(s.a.v.) sevgisi ve velilerin sevgisi.

Allah sevgisi, Resulullah sevgisi sallallahü ve sellem hazretlerinin ve velilerin sevgisi. Bir kimse veliyi severse, Allah için sever. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini, Allah için sever. Allah'ı da Allah için sever. Allah'ı da Allah için sever. Sufiler, böyle severler. Avam, Allah bana rızık veriyor, eş veriyor, çoluk veriyor, çocuk veriyor, mal veriyor, mülk veriyor diye sever. Avamın sevgisi budur. Avam yediğine içtiğine, eşine çoluğuna, çocuğuna, malına, mülküne bakar. Rahatına bakar. Onun rahatı bozulunca Yarabbi der. Rahata erince Yarabbi demeyi bırakır. Avam o! Oysa sufiler sıkıntıda da darda da müşkülatta da ve rahatta da soğukta da sıcakta da yazda da kışta da darlıkta da genişlikte de Allah derler. Onların Allah demesi, bir sebebe bağlı değildir. Onların Allah'ı sevmesi, bir sebebe bağlı değildir. Biz Allah'ı sebepsiz severiz. Biz severken sebepsiz severiz. Bizim sevdamız, bizim sevgimiz, sebebe bağlı değildir. Kaşı güzelmiş, çirkinmiş, bakmayız. Biz sevdik mi bizim için onun kaşları kemandır, gözünün rengine, ne renk olduğuna bakmayız. Biz biz onu sevdik mi bizim için onun gözleri sürmelidir. Biz onun saçının ne renk olduğuna bakmayız. Sevdiysek onun saçına, kahkülüne binlerce can feda ederiz. Biz sevdik mi onun dış güzelliğine bakmayız. Zaten bizim sevdiğimiz güzeller güzelidir. Zaten o konuştuğu zaman, bülbüller susar, utanırlar. Kafalarını eğerler, şakımazlar. Bizim sevdiğimiz konuştuğunda, bizim sevdiğimiz bize konuşunca alem susar, dinler. Alem susar, dinler! Der ki onun sevdiği konuşuyor. Biz sevdik mi öyle severiz. O yüzden bizim sevgimizin ne rengi vardır ne dili vardır, ne hesabı

vardır, ne kitabı vardır. Biz saymasını bilmeyiz. Bilsek de saymaya kalktığımızda aklımız karışır, sus pus oluruz. Biz sayı ile sevemeyiz. Yapamayız. O yüzden sevmek öylesine olmalı ki, bir sebebe bağlı olmamalı. Zikretmek öylesine olmalı ki bir sebebe bağlı olmamalı. Koşmak, öylesine olmalı ki bir sebebe bağlı olmamalı. Yürümek, öylesine olmalı ki bir sebebe bağlı olmamalı. Uğrunda ölmek, öylesine olmalı ki sebebi olmamalı. Biz onun sebeplerini, sebep yıkıcılığını da sevdik. Bizde sebeple seveceksen sevme. Sufilik sebepsiz sevmektir. Sufilik sayısız zikretmektir. Sayı, seni alıştırmak içindir, terbiye içindir. Sen alışıncaya, terbiye oluncaya kadar sayı ile yaparsın. Sen sayılı sana vird verirler. O senin sayılı virdindir. Sen onu bitirip bir kenara atınca zikretmekten geçtiysen zikretmiyorsan, sen pişmemişsin daha. Sen sayısız zikretmeyi sev. Sen sebepsiz sevmeyi sev. Sen at sebepleri. Sen at kenara O yüzden bu üç sevgi, üç sevgi aslında tektir.

Daha ilerisini söyleyeyim bir şeyi seviyorsan, ondandır. İster sevdiğin böcek olsun, ister sevdiğin ot olsun, isterse sevdiğin çocuk olsun. Bir şeyi seviyorsan ondandır. Yan yakıl da bir şeyi sevemediğine yan. Yan yakıl, aşık değilsen, yan yakıl, git dağlarda taş ol. Sen bir şeyi sevememişsin. Bir şeyi hayalliyememişsin sen. Hayalin sığ olmuş. Hayalin yüzeyselleşmiş senin. Sen geceler boyunca ağlayamamışsın. Sen uzaklara bakıp sevdanın kokusunu alamamış sın. Sen insanım diye dolaşma! Hazreti pirin dediği gibi sevgiden nasibi olmayanın eşekten farkı yoktur demiş ya. Ben ilk önce bana ağır gelirdi vallahi de billahi de edep etmiş. Eşekler dahi seviyor çünkü. Sevgiden nasibin yoksa, eşekten de daha aşağısın sen. Eşekten de daha aşağısın. Hani birisi geldi, Muhammed i Mustafa'ya sallallahü ve sellem e dedi ki onun kucağında torunları Hasan ile Hüseyin vardı. Hasan ile Hüseyin'in yanında başka çocuklar da vardı, o çocukları ayırmazdı. Bu benim torunum, bu değil demezdi. Bütün çocuklara şefkat ve merhamet gösterirdi. Çocukları sevindirirdi. Çocuktan onun etrafında dolaşırdı. O çocuklarla oynardı .Çocuklarla şakalaşırdı. O kethum değildi. İnsanlara tepeden bakmazdı. İnsanların içinde yaşardı. Sevginin numunesiydi. Sevginin yeryüzüne indirilmiş bir protipiydi. Cenab ı Hak, bütün sıfatlarının en zirve noktasını onun üzerinde tecelli ettirmişti. O bedevi geldi dedi ki ey Muhammed, yani sen nasıl onu böyle çocukları sevebiliyorsun, bunları seviyorsun. Ben hiç dedi daha Çocuğumu kucağıma almadım. Cevap muhteşem: 'Allah senin kalbine merhamet vermediyse, senin kalbin taş kesildiyse ben sana ne diyeyim.' dedi. Sevgiden nasibi olmayan kimse Allah muhafaza eylesin.

O yüzden yanlış söyledim diyor, yanlış söyledim ,ben onu iki söyledim, eksik söyledim. Ya? Allah sevgisiyle, Muhammed i Mustafa sevgisiyle, veli sevgisi ile arasında çok bir fark yoktur. Daha ileri. Seviyorsan, sevginin

kaynağı Allah'tır. Sevginin kaynağı Allah'tır. Bize ayırd etmeyi öğrettiler. Dediler ki aman eşini sevme dediler. Aman çocuğunu sevme. Oysa bedevinin birisi geldi dedi ki kimi en fazla seversin? Hiç düşünmeden cevap, Aişe'yi dedi. Bütün sahabe sus pus kaldı, bütün sahabe kaldı! Hazreti Muhammed i Mustafa sallallahü ve sellemden böyle bir cevap beklemiyor sahabe. Arkadaşlar, kardeşler, birisi size bir toplulukta diyecek ki en fazla kimi seversiniz. Siz kendi kendinize sevdiğinizi söyleyemezsiniz, haykıramazsınız, utanırsınız, çekinirsiniz. Kendi kendinize batar, yerlere batırırsınız. Diyemezsiniz ki ben bu kadını seviyorum. Bu size, kendi kendinize haşa bilmezsiniz, farkında değilsiniz. Bu edepsizlik ya, sus! Hz. Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve sellem hazretlerinden daha mı edeplisin! Ondan daha mı edeblisin. O dedi ki Aişe'yi seviyorum. Bize sünnet olarak misvaklamak kaldı. Biz sakalımız ne kadar, kaç santim ona bakıyoruz. Hiç eşini sevdiğini söylemenin sünnet olduğunu idrak ettik mi? Namazda aman ellerimiz kulaklarımızı tam değsin. Değmedi kulağına, e birdaha, değmedi kulağa tam. Ya bırak! Biz onu sünnet olarak gördük. Sünnet! Ama eşimize sevdiğimizi söylemeyi, sünnet olarak görmedik. Bedevi dedi ki ben onu kastetmedimYa Resulallah. Ya? Ben dedi bizim içimizden, erkeklerden en fazla kimi seviyorsun? Ebu Bekir'i dedi. Neden? En çok sevdiğinin babası. En çok sevdiğinin sevdiği. Sevdiğinin neyi, sevdiği. Biz hatunu severiz de babası kör olsun gitsin ya! Bak hatun baban uzak olsun bizden. Ya o benim babam. Bak aman, babanı karıştırma bu işe. Bak ben seni çok seviyorum. Ya? Ama annen asla! Ya kadının annesi? Yok, o evleninceye kadardı. Ya o kadının babası? Ya, evleninceye kadardı. Ay aşkım, erkeğim, ben seni çok seviyorum. Ya, bir anneme gidelim. Ama ben senin annene gitmek istemiyorum! Ne oldu ya, ya yok be, sen git annene. Sana mübarek olsun. Ben gidemeyeceğim. Hani adamı çok seviyordun? Biz sevdiğimizin sevdiğini de sevemeyiz. Bize öğretmediler.

"Sen şekle taptıkça iki görünür sana; fakat şekilden kurtulana göre birdir o."

Sen şekle bakarsın, sen ritüellere bakarsın. Sen Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin üzerinde Cenab ı Hakk'ın sıfatlarının tecelli ettiğini görmekten uzaksın. Körsün. Onun üzerinde her ne tecelli etti ise, onun sıfatsal zahiri. Sıfatsal teccelliyatıdır. Sen onun üzerinde tecelli edeni peygamberden görür de Allah'ı görmezsen, ikide kaldın sen. Sen Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in yaptıklarını ayrı, Allah'ın kur'an'ında okunanları ayrı gördün, ikide kaldın, ikilik! Sufiler bu yüzden Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.) sağmış gibi, dizinin dibinde yaşıyormuş gibi ona itaat ederler. O yüzden sufiler, Muhammed i Mustafa sallallahü ve sellem hazretlerinin ayak

izlerine basmaya çalışırlar. O yüzden sufiler Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in ayak izi, ayak izi düşüncesiyle şeyhlerinin izine basarlar. Şeyhin söylediği, şeyhin ayak izi, Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in ayak izi olmalı. Şeyh, Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in yolunun öğreticisidir. Gerçekten bir şeyh, gerçek bir veli, Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in yolunun öğreticisidir. Veli'nin kendi yolu yoktur. Şeyhin kendi yolu yoktur. Bir tarikatın kendi yolu yoktur. Tarikatın kendine ait bir yolu var ise o yol ne yazık ki doğru değildir. Yol odur ki Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in yoludur, yol odur. Eğer yol Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in yolu değil ise eğer yol Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in ayak izlerini takip etmiyorsa, vallahi de şeytanidır, billahi de şeytanidir ve Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in yolunu Allah'ın yoluymuş gibi görmemek, Allah'ın emriymiş gibi görmemek, şirk i hafidir. Şirk i hafi, gizli şirk. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'e itaat etmek farzdır çünkü. Rüyamda görürsen, onu rüyanda gördüğün şekilde itaat etmek farzdır. O sana rüyanda bir şey emrederse, onu yerine getirmek farz olur sana, farz olur. Gidersin, üstadına rüyanı anlatırsın. O rüyada gizli bir rumuz varsa, sana o gizli rumuzu açar ve seni o yolda yürütür. Yolda heva ve heves yoktur. Heva ve heves yoktur.

O yüzden sufinin özünü benimseyenler, onun özüne varanlar, ayırd etmezler. Üstadlarının emirlerini, üstatların emrini ilahi ilham üzerinden geldi diyerekten teslim olurlar ama o üstat delilli, hüccetli olması gerekir.

"Görünüşe bakarsan senin gözün de ikidir; fakat sen, gözden beliren göz ışığına bak."

Bakarsan göz iki öyle değil mi? Ama sen iki mi görüyorsun. Bak Hz.Pir nerden nereye götürdü bizi. Görünüşe bakarsan gözün ikidir diyor ama sen iki mi görüyorsun? Yok. Ne zaman iki görüyorsun? Sarhoş olduğunda iki görüyorsun. Aaaa, kafan yerinde değilse iki görüyorsun. Aklın yerinde değilse ki görüyorsun şizofreni isen olmayanı da görüyorsun. Kardeşler, yoksa bu insanlık şizofrenik bir hastalığa mı tutuştu? Olmayanı görüyorlar. Kim hasta kim iyi. Öyle değil mi? Neden bu insanlar iki görüyorlar. O zaman sarhoş bu insanlar ama bunların sarhoşluğu dünya sarhoşluğu. Bunların sarhoşluğu zahiri sarhoşluk. Bunlar mansur şarabından sarhoş olanlar değil. Bunlar bizim içtiğimizi içmiyorlar. Bizim içtiğimizi içmedikleri için iki de görüyorlar üç de görüyorlar, beş de görüyorlar. Hani vardı ya yine Mesnevi'den bir hikaye, hani demişti ya, evladım git dedi urdan ne al? Şişeyi al gel. O da dedi ki usta hangisi, iki tane var burda. Evladım dedi. Bir tane olması lazım orda, git o bir taneyi al gel. Usta dedi burda iki tane var. O zaman birisini kırda gel dedi. Birisini kırınca hiçbir şey kalmadı orta yerde. Dedi ki usta hiçbir şey kalmadı. Birini kırdım ama! Ha demek ki bir taneymiş. İki görüp de şaşılardan olma. İki görüp de sarhoşlardan olma. Eğer

gerçek bir hakiki sarhoş değerdiysen birdir. O yüzden her geleni bir gör, ahmaklardan olup da saymaya kalkma. Cenab ı Hak deyip duruyo, Allah'ın hangi nimetini sayabilirsiniz diyor. Sen neyi saymaya kalktın? Rahman suresinde öyle demiyor mu? Allah'ın hangi nimetini sayabilirsiniz. E sayamayacağına göre, bırak saymaktan vazgeç kardeşim. Bırak, her gelene bir de. E yok, her geleni bir demeyeceğiz biz, illaki sayacağız. Paranı sayacaksın, pulunu sayacaksın… Bereketi kaçar sayma. Geleni at kenara, geleni gönder, harca sayma, sayma. E biz hastalık var bizde. Biz dünya sarhoşuşuz. Sayağız kaç tane var. Sana ne, saymıyor adam. Adamın sayma problemi var. Yok öğreneceğiz biz illaki. Allah muhafaza eylesin.

Demek ki görünüşe bakarsa, gözün iki ama iki göz ama bir görüyor. E zahiren iki gözüm bir görüyor da be kardeş batını neden iki tane, üç tane görüyorsun. Batını da bir görsene.

"İnsan gözün ışığına baktı mı iki gözün ışığını ayırdetmenin imkanı yoktur."

Bakın, hadi bir deneyin bakalım. Bir lambaya bakın bakalım. İki tane ayrı ışık gördünüz mü? Hayır. İki tane ışık yok, değil mi? Kaç tane ışık? Bir tane. Aslında binlerce ama bir gördün. Aldattı gene gözün seni. Ya? Binlerce o, sayısız, sayamazsın. Gene saydın, baktın ışığa, binlerce geldi. Baktın, bak lamba, dön bak oraya, bak kaç tane var orda? Üç tane mi görüyorsun orda sen? Hatun boşayacak böyle giderse seni bak. Diyecek ki benim adam şaşıymış ya, üç gördü diyecek şimdi bir de. Kaç tane var orda? O, şurda, şurda sallanan? Üç mü gördün sen onu? Tamam. Damat, sen kaç gördün? Sen de mi üç gördün? Allah Allah! Sen? Biz hep beraber döne döne heykele gideriz.

"Bir yere on tane mum getirseler, görünüşte her biri öbüründen ayrıdır. Fakat ışıklarına yüz çevirdin mi hiç şüphe yok ki birinin ışığı, öbüründen ayırt edilemez."

Sen ama üç tane gördün. Sen de üç tane gördün.

"Sen istersen yüz tane elma, yüz tane armut say, sıktın mı yüz kalmaz, bir olur gider."

Kaç tane ışık var orda? Yavrum karar ver, az önce üç tane ışık var dedin ya! Damat kaçtane ışık var? Şimdi bir oldu değil mi, afferim, tamam. Şimdi birlediniz, tamam. Yukardan himmet geldi. İçinden dedi ki eyvah! Yarabbi sen dedi ona merhamet et dedi, dua etti. Derledi, toparladı yani.

"Manalarda bölüm, sayı yoktur; manalarda ayırt ediş, tek tek sayış olamaz."

Manalarda neymiş, sayı ayrışma, bizde var ya, bu zahir ya, ya bu batın ya, ya bu sevgi maleyani ya! Sevgi miymiş? Yok, sevgi ne şimdi, ne oldu?

Tek oldu. Sevgi bir. Neyi seversen sev. İstediğini sev ama haykıracaksın 'seviyorum ulannnnnn' diyeceksin Kadir İnanır gibi. Ne diyeceksin?(seviyorum ülennnn). Damat, muhteşemsin ya! Teşekkür ederim. Sesin biraz güdük çıktı ama yine de büyük cesaret. Salihe deseydim çınlatırdı, inletirdi şimdi, değil mi Salih.(Elhamdülillah.) Elhamdülillah. Sen hiç, böyle avazı çıktığı kadar bağırırdı, İstanbul'a yol olurdu. Üsküdar ırgalanır, Avrupa yakası kendine gelirdi. Gelir miydi Salih? Maşallah, sübahanallah. Manalarda bölüm sayı yoktur, manalarda ayırdediş, ayırdediş tek tek sayış olamaz. Dostun dostlarla birleşmesi hoştur.

"Dostun dostlarla birleşmesi hoştur. Sen mana eteğini tut, görünüş inatçıdır, baş çeker."

Dost dostla buluşunca dostluk çıkar ortaya yere. Dost dosta buluşunca ikilik kalmaz. Dost dostla buluşunca sayı kalmaz. Dost dostla buluşunca zahir kalmaz, bâtın kalmaz. Kalmaz! Onun zahiri de bir olur, batını da bir olur. Bak, Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'e dedi ki ne yaptıysa, ne ettiyse heva ve hevesinden yapmadı. Benim emrimi yerine getirdi. Sen şimdi onun elinin yıkanmasını zahiri olarak göreceksin, sen şimdi onun bakışını, onun fiziki hareketlerini, zahiri olarak göreceksin. Zahir olarak görürsen, gene aldanırsın. Bak o elini yıkadı, eline bir avuç toprak aldı, düşmanın üzerine atıverdi. Top, gülle oldu bir avuç toprak. Sen zahirine bakma onun. Bak, Musa'nın zahirine bakarsan, denizin üstünde yürümemesi lazım. Sen onun elindekini asa olarak gördün. O asayı attı, kocaman bir ejderha oldu, büyüleri lap yutuverdi, tekrar asa yerine geldi. Sen görünüşe aldanma, görünüşe bakma. Sen bir Peygamberin eteğinden tut, onun mânâsına bak. Onun manasını göremeyenler, zahirine, şekline, şemaline bakanlar dediler ki bu da bizim gibi insan. Bu da bizim gibi yiyip içiyor. Bizim gibi uyuyor. Müslümanların içinde de peygamberini bizim gibi insan diye görenler var. Sen onun mânâsına bak. Velilere de bizim gibi insan derler. Sen onların mânâsına bak görebiliyorsan. Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.) ne dedi? Bizi Rabbim besler dedi. Sen onun yediği buğday ekmeğine bakma, yediği hurmaya bakma. Onu besleyen o, onun mânâsına bak sen. Sen o velinin mânâsına bak. Ne yapacaksın saçını, sakalını, mezuro alıp da ölçecem diye uğraşıyorsun. Sen onun cübbesine bakıyorsun, sen onun sarığına bakıyorsun, takkesine bakıyorsun, sen onun sakalının santimetresine bakıyorsun, mânâsına baktığın yok. Zahirde kaldın. Sen kadının gözlerine bakıyorsun, yeşil mi mavi mi! Mavi gözlü ile evlenecekmiş, illaki mavi gözlü hatun arıyor! Mânâsına bakmıyor kadının, rengine bakıyor, esmer mi beyaz mı, sarı mı, buğday tenli mi! Kadının mânâsına bakmıyor. Sen bak bakalım onun üzerine Cemal ism i şerifi tecelli ediyor mu? E görmüyorsun sen, körlerdensin.

Görmeyince alelade kadın olarak bakıyorsun sen ona. Yok, mânâsına bak onun. Sen alelade adam gibi bakıyorsun ona. Sen onun mânâsına baksana. Bir mana gözüyle bak. Bir dervişe mana gözüyle bak. Sen bakıyorsun böyle, a bu nereli ya? Filanca. Aman benden uzak dursun! Mânâsına bakmıyorsun. Bu ne iş yapıyor, işte bu ya bir yerde işçi, çalışıyor. A, uzak dursun benden. Mânâsına bakmıyorsun. Nice hırpani görüntülüleri vardır, Allah'ın dostudur. Nice senin beğenmediklerin vardır, Allah katında makbuldür.

Ya Rabbi dediğinde Cenab ı Hak buyur kulum der. Söyle, istediğini söyle benden. İstediğini iste benden. O bir ister, ona binbir verir. Cenab ı Hak ne dedi? Kendisine dost olan, kendisini zikredenlere dedi ki siz zikretmeye devam edin. Siz zikrettiğiniz için benden istemeye zikretmekten dolayı fırsat bulamazsanız ben dedi meccanen veririm size. O, katından verecek. Ne sanıyorsun, manaya bak.

"İnatçı görünüşü eziyetlerle erit gitsin de onun altında defineye benzeyen, birliği seyret."

Sen şu dışa bakışını, zahire bakışını, şu dışsal ritüelleri bırak. Şu nefsini, şu nefsini bir erit sen, bir nefsini terbiye et, geç. Geç zahirsellikten. Şu manaya doğru bir el at. Manaya doğru bir kulaç at sen. Manaya doğru yürü, bak altından ne hazineler çıkacak. Ne hazineler çıkacak. Şu zahir, zahir villanı, zahir sarayını bir yık da altından mana sarayların çıksın senin. Şu zahir örtüyü bir at da altından mana hazinesi çıksın.

"Sen eritmezsen onun yardımları zati eritir onu; hay gönlüm kulu kölesi olsun onun."

O, sen o yolda gidersen en büyük yardımcındır. Senin o ayak bağlarını çözer. Senin önündeki engelleri ortadan kaldırır. Seni kendisine doğru yavaş yavaş yavaş çeker. Seni hazinenin başına getirir koyar. Der ki al hikmet hazinesinin başına otur. Ordan benim hazinemden savur der. Benim hazinemden harca. Benim hazinemden dağıt der.

"O, hem gönüllere gösterir kendini hem dervişin hırkasını diker."

O ne yapar? Hem gönüllere gösterir kendini. Hadis-i Kutsi: 'Hiçbir yere sığmadım, mümin kulumun kalbine sığdım.' O, senin gönlüne tecelli eder. Kendini sana gösterir. Sakın onu görmeyeceğim diye ye'se düşme. O kendini gösterir sana. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri dedi ki ben Rabbimi rüyamda gördüm. O yüzden rü'yetullah haktır. İmam ı Azam dedi ki doksandokuz kez ben onu rüyamda gördüm. Sahabeler dediler ki ben Allahı, biz dediler, ben görenler öyle dedi, ben Allah'ı rüyamda gördüm dedi. O gönlüne gösterir kendini. O sana kendini gösterir. O kapıyı aralar sana.

Sen onun kapısında durursan, bir gün kapıyı açar. Bir gün perdeyi kaldırır senin önünden ve sen onu görme şerefine nail olursun.

"Yayılmıştık, hepimiz de bir cevherdik; o yanda hepimiz de başsızdık, ayaksızldık. Güneş gibi bir cevherdik; su gibi düğümsüzdük, berraktık."

O taraftan bu gece fazla dem vurmayayım. Orda ne güzeldi, alışverişimiz yoktu. Kin yoktu, nefret yoktu. Orda ne güzeldi, rengimiz yoktu. Renksizlik vardı. Orda ne güzeldi, tek dilimiz vardı. Dilsizlik vardı. Orada dilsiz dudaksız anlaşır, bakmadan tanır, görmeden inanırdık. Orda ne güzel kalpten kalbe bir yol vardı. O söyler biz dinlerdik. Biz söylerdik, o dinlerdi. Orda ne güzeldi. Meşgale yoktu, perde yoktu. Ne güzel yaymıştı, nurunu da saçmıştı üzerimize. Her birimiz, her birillerimiz floresan lambası gibiydik. Işık gibiydik. Hep böyle ışık görünürdü her şey ve orda senlik benlik yoktu, nefis yoktu, şeytan yoktu. Orda sadece onun muhabbetullahı vardı. Orda sadece onun cemalullahı vardı. Orda sadece o vardı. Gözümüz, gönlümüz, kulağımız, dilimiz oydu. Onu söyler, onu dinler, onu yer, onu içerdik ama bir rüzgar esti sürgün olduk. O andan itibaren hep sürgündeğiz. O yüzden hangi perdeden perdeye geçtiğimiz önemli değil ki! O yüzden nerde yaşadığımız, nasıl yaşadığımız önemli değil ki! Sonunda hasretse, o hasret hep sizinle beraber gidecek. Hasretse, onun bağından, bahçesinden koptuğumuzdan beri hasret var. Bakarsın kendi kendine Bursa'da yaşıyorsun, İstanbul'da yaşıyorsun, Çanakkale'de yaşıyorsun, dünyada yaşıyorsun, kabirde yaşıyorsun, mahşerde yaşıyorsun. Nerde yaşadığın önemli değil. Hep sürgünsün ya hep hasretsin.

Ne zamana kadar? Yeniden ona döndürülünceye kadar gel de mecburi istikametde sen ona döndürülmeden sen ona şimdiden dön. Mecburi istikamet, dönüşe gitmektense, aklını başına al da şimdiden dön ona. Birisi size mecburi istikamet gelse mi hoşunuza gider, yoksa birisi severek koşa koşa size gelse mi hoşunuza gider. Birisine gel dediğiniz de gelmesi mi hoşunuza gider, yoksa birisine gel demeyi düşünmediğiniz anda o sizin gel demenisi duyup da kendiliğinden koşması mı hoşunuza gider? Bazen derim ya mezardakine gel desem gelir. Önemli olan gel demeden gelmektir. Mezardakine sev desem sever. Önemli olan sev demeden sevmektir. Sebepsizliktir çünkü o. Sebepsizlik! Hep sevenler ne yazık ki sebepler ölçüsünde sebeplerle seviyor. Sebepsiz sevmek, sevmenin en mükemmeli. Sebepsiz sevmek, akılsız sevmek, hesapsız sevmek, saymadan sevmek, saymadan dönmek ona. Bir şey istemeden dönmek ona. Ben beni affetsin diye gelmedim sana. Ben cehenneminden korktuğum için gelmedim sana. Ben beni boldu rızıklandırırsın diye gelmedim sana. Herhangi bir şeyden korktuğum için, herhangi bir şey beklediğim için gelmedim sana. Benim gelişim sadece ve sadece seni

sevmekti. Başka bir şey deyil. Benim dönüşüm sadece ve sadece seni sevmekti. Koşuşum, seni sevmekti. Başka bir şey değil, başka bir şey değil! Bu sevmenin en güzeli. Allah bizi öyle sevenlerden eylesin. Cenab ı Hak hepimizi sevgi hamurunda yoğurduklarından eylesin. Cenab ı Hak cümlemizi hakiki manada nedensiz, niçinsiz, hesapsız, kitapsız sevenlerden eylesin. Cenab ı Hak cümlemizi sevgisinde bir ve beraber eylesin. Cenab ı Hak cümlemizi sevgi ile hemhal olanlardan eylesin. Haklarınızı helal edin. Geceniz hayırlı olsun. Selamünaleyküm.

https://youtu.be/c8L4vJhlh4s

MESNEVİ-İ ŞERİF 693-700. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"O güzelim ışık, şekle bürününce kale burçları gibi sayılar belirdi. Burçları mancınıkla yıkın da şu bölüğün arasındaki fark kalksın. Bunu iyice açar, anlatırdım ama birinin fikri sürçmesin diyorum; bundan korkuyorum hani. İnce sözler, keskin bir kılıca benzer; kalkanın yoksa geri dur. Bu elmas kılıcın önüne kalkansız gelme; çünkü kılıca kesmekten utanç gelmez. Bu yüzden kılıcı kına koydum ben. Eğri okuyan biri aykırı okumasın, ters anlamasın dedim. Biz gene hikayeyi tamamlama ya gerçekler topluluğunun vefasını anlatmaya geldik. O uydukları adamdan sonra kalktılar, onun yerine bir naib istemeye giriştiler."

Mana, bir şeye tecelli ettiğinde şekle şemale, vücuda bürünür. Bir onun şekle bürünmüş hali olur ama bu harf olur, söz olur ama bu şekil olur bir rumuz olur. Öncesi ise o baştan başa manadır. Onun anlatımı ancak rumuzlarla olur. Şekle şemale bürünmekle olur. Mesela Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri rüyasında süt içti, o sütü ilme yordu. Süt, ilim hükmünde oldu. Aslında o şekle şemale bürünürken, süt göründü ona veyahut da miraçta Hz. Peygamber(s.a.v.) hazretlerine yine süt mü şerbet mi dendiğinde o süt ikramını tercih etti ve sütü alması, sütü içmesi onun manaya tevil edildi. Şerbeti içmiş olsaydı dünyaya tevil edilecekti. Bunun gibi bir şey başlangıçta komple manadan ibarettir ama o şekle şemale bürünürken o normalde indirilirken şekle şemale bürünür. Bir kimsenin ruhu baştan başa manadır ama o mana insan vücuduna üflendiğinde şekle şemale bürünür ve insanınvücudu bu manada burç hükmündedir görüntüde, kalbinin burcu gibi. O burç yıkıldığında, orta yerde sadece mana kalır.

Bir insanın teni, vücudu bu manada burç gibidir. Eğer bir kimse tenden, vücuttan geçerse, (dışardan çok ses geliyor), biz bütün vücutları ortadan kaldırsak, herkesin ortada sadece ruhu kalır. Bütün burçları yıksak, sadece ortada ruh kalır ve bir gün bu ruhlar, bu bedenlerden kurtulurlar. Bu ruhlar, bu bedenlerden kurtulduklarında, bu mecburi istikamettir. Bütün ruhlar, eğer iman edip salih ameller işledilerse, özgürlüklerine kavuşurlar. Kınından çıkmış kılıç gibi olurlar. Eğer salih kimselerdense keskin bir kılıç olur. Salih kimse değilse tahtadan bir kılıç olur. Ateşte yanmaya gider. O zaman bize düşen, onun keskinkılıç olması için salihlerle beraber olup, salih ameller işlememiz lazım. 'Burçları mancınıkla yıkın da şu bölüğün arasındaki fark kalksın.' İnsanların kendi içlerinde burçları vardır. Bedeni bir burçtur, kalbi bir burçtur, rengi bir burçtur. Diğerlerinden sizi ayıran, sizi diğerlerinden ayıran her ne özelliğiniz varsa hepsi de burçtur ve siz bu burçları yıkmazsanız asla birlikteliğe, birliğe kavuşamazsınız. Hz Mevlana mesnevisinin başka bir beyitinde der ki sen testini doldurmaya bak. O testiler kırıldığında içindeki sular nasıl böyle bir ve beraber olur, deryaya doğru yol alır giderler der. Siz bu beden burcunuzdan geçtiğinizde içinizdeki ruhların birbirlerinden farkı kalmadığını görürsünüz. Birbirlerinden bu noktada herhangi bir değişikliğinin, renginin olmadığını görürsünüz. 'Bunu iyice açar anlatırdım ama birinin fikri sürçmesin diyorum, bundan korkuyorum hani.' Bazı sözler vardır ki bu sözler çok açık konuşulmaz. Çok açık konuşulduğunda, karşıdaki kimse bunu farklı anlayabilir. Farklı anlayınca da onun küfrüne sebep olabilirsiniz veyahut da o farklı anlamdan dolayı onun için sıkıntılı bir şey olabilir. O yüzden sufiler, rumuzlu konuşmayı severler. Hani Ebu Hureyre (r.a.) hazretlerinin sözü vardır ya ben diyor Peygamber(s.a.v.) hazretlerinden , iki heybe ilim aldım. Heybenin önünde olanları önüme gelene saçıyorum, söylüyorum. Eğer heybenin arkasından bir şey söyleyecek olursam, Ebu Hureyre dinden dönmüş, kafir olmuş der, beni katledersiniz diyor. Demek ki bazı sözler vardır ki o sözleri açıkça konuşmak hoş değildir.

O zaman o sözleri rumuzlu konuşmak, örtülü konuşmak gerekir. Eğer rumuzlu, örtülü konuşulmazsa o zaman karşıdaki kimse o yanlış anlamadan dolayı sıkıntı yaşayabilir orda.

Hani yine Hz. Mevlana Celalettin i Rumi hazretleri senin ilmin karşıdaki kimsenin anlayacağı kadardır der. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri de siz insanların anlayacağı dilden konuşun, insanların anlayacağı seviyeden konuşun diye emreder. Neden? Fitne çıkmaması için. Fitneye sebebiyet vermemek için. O yüzden Hz. Mevlana' da diyor ki bunu ben iyice açarım ama insanlar başka vecheden bakar, başka yerden bakar, fitneye düşerlerdi diyor. 'İnce sözler keskin bir çelik kılıca benzer, kalkanın yoksa geri

dur.' Bu ince mânâ sözler ve mana, çelik kılıca benzer. Elmas kılıca benzer. Bunun için bunu dinlerken, kalkan gerekli. Kalkan nedir? Kuran ve sünnet bilgisidir. Eğer kur'an ve sünnet bilgisi olmayana sen o sözleri söylersen, o kimsede, o kimsenin, Allah muhafaza eylesin, aklını kalbini bulandırırsın. Muhakkak ki o insanlarda kur'an sünnet bilgisi gerek. Fıkıh bilgisi gerek.

Eğer kur'an sünnet ve fıkıh bilgisi yok ise o kimseye tasavvuf anlatırken, ince ayrıntıları anlatırken, düzgün konuşman lazım, rumuzlu konuşman lazım, örtülü konuşman lazım. Onun anlayış kapasitesine göre konuşman lazım. Önce orta yere bir yem atacan, bir söz söyleyecen, karşıdaki kimse o söze müşteri oldu mu olmadı mı bakacan. Eğer o söze müşteri olmadıysa, ağzını örtecen, kapatacan. Arif olan cevherini boş yere saçmazmış. Boş yere saçmayacaksın. Hani pirinci suyun içerisine atarlar. Pirinci, suyun içine atarlar ekileceği zaman ama buğdayı suyun içine atmaz çiftçi. Buğdayı toprak tava gelmesi lazım. Toprak tava gelince çiftçi buğdayı atar. İyi bir çiftçiysen tava gelince buğdayı at. Suyun içerisine, balçığın içerisine atarsan, tohumu çürütürsün. İyi çiftçi değilsin demek ki sen. İyi çiftçi, tohumu çürüteceğini bile bile atmaz. İşte kemal ehliysen, tohumun çürüyeceğini bile bile atmazsın. Kemal ehli değilsen, sen habire tohumu ziyan edersin. O zaman sen önce bataklığı kurut. Önce bataklığı kurur, sonra tohum at.

Hani bir kimseye bazen kardeşler, ben kendi üzerime alayım, biz bazen aşkımızdan, heyecanımızdan, muhabbetimizden kime ne söyleyeceğimizi, ne kadar söyleyeceğimizi kararlaştıramayabiliriz. Otururuz, bizim orda keletir derler, keletirden döker, o adamın kafasından aşağı ne varsa dökeriz. Oysa peygamberi bir metot gerekir. Peygamberi metot nedir? Karşındakinin durumuna, konumuna göre ona din tebliğ edilir. Eğer o kimse Mekke dönemindeyse, ona Mekke dönemindeki din tebliğ edilir. Namazdan haberi yok, abdestten haberi yok, imandan haberi yok, ona önce iman anlatılır. Sen önce iman anlatılacak olan kimseye, özür dilerim ama itikafı anlatırsan o kimseye sen nereye itikaf anlatıyorsun! İtikafı anlattın, kaybettin adamı. Ona diyeceksin ki kardeş itikaf ibadeti var, günlük yetmişbin tevhid çekiliyor. Sen kime itikaf ibadetinden anlattın şimdi? Eline bir şey mi geçti?

Veyahut da o kimse daha namaza başlamamış, ona teheccüd namazından bahsediyorsun. Ya adam namazı bilmiyor daha,sen ona teheccüd namazını neden tarif ediyorsun! Veyahut da o kimse henüz daha elifbayı bilmiyor, onu hafız edeceğim diye uğraşıyorsun. Dur kardeş ya! Önce elifbayı öğret sen. Önce ona abdesti öğret. Önce ona gusletmeyi öğret. Önce gusletmeyi öğret. E gusletmeyi bilmeyen bir kimseye ne anlatacaksın sen? Önce guslü öğreteceksin. Diyeceksin ki islamın gusül farzlarından birisi. Guslü gerektiren haller şunlardır. Guslü gerektiren haller böyle olunca, ağzına burnuna su

vereceksin, bütün vücudunu yıkacaksın. Gusül gusüldür.Bu, guslün en kısa tarifi diyeceksin. Muhakkak gusletmen lazım diyeceksin. Büyük bir çoğunluğu insanların gusletmesini bilmiyor. Gusletmesini bilmeyen bir kimseye tasavvuf anlatacaksınız! Gusletmesini bilmeyen bir kimseye, günlük yetmişbin tevhidi anlatacaksınız! Gusletmesini bilmeyen bir kimseye nefesini şöyle tutup şöyle zikredeceksin, bunu anlatacaksınız. Bu doğru bir strateji değil.

Bakın, söylediğiniz doğru olabilir, stratejiniz doğru değil. O zaman ona doğuruyu, doğru strateji ile anlatacaksınız. Doğru stratejiyle. O zaman onun gibi ince sözler, keskin kılıca benzer. Onun karşısında kalkan gerek. Kalkansız o ince sözün karşısına çıkarsan, kılıç diyor kesmekten usanmaz. İşi odur çünkü. Allah bizi affetsin. Bu elmas kılıcın önüne kalkansız gelme, çünkü kılıca kesmekten utanç gelmez. Kalkansız gelme. Bir de elmas kılıç, biraz da Mürşid i Kamillerdir. Kalkansız gelme, onun yanına edepsiz gelme, onun yanına destursuz gelme. Keskin kılıç gibidir. Hani Abdülkadir Geylani hazretlerinin meşhur sözü vardır ya, bizim diyor kılıcımız kınından çıkmış öyle durur. Biz diyor bir kimseye vurmayız. Bir kimseyi kesmeyiz. Ahmaktan gelir bizim kılıcımızla çarpar der. Ahmaklar gelir Abdülkadir Geylani hazretlerinin kılıcına çarpar. Ahmak olma. Kılıca çarpma edebine dikkat et. Kendine dikkat et. Söyleyeceklerine dikkat et. Hal ve hareketlerine dikkat et. Sen bir veliyi üzer incitirsen onun intikamını Allah alacak senden.Velinin yanında durmak berekettir. O velinin yanında durmak bir taraftan da bakılınca tehlikelidir. Yanında edebini muhafaza edersen, peygamber sofrasında otursun. Ama edebini muhafaza etmezsen, kendi kelleni uçutturursun.

O yüzden herkesten birşey olacak diye bir kaide yoktur. Önceden sufi topluluklar kimseye gelin sufi olun demezlerdi. Sonradan insanların imanlarını kurtaralım, işte onlara böyle islamı anlatalım deyince sokağa düştüler. Gelin bize tabi olun demeye başladılar. İş daha da arttı, ders kağıtlarını parayla satmaya başladılar. Sohbet cidilerini parayla satmaya başladılar, milletten zekat toplamaya başladılar, sadaka toplamaya başladılar, para toplamaya başladılar aman dediler ya ne kadar çok müridimiz olursa, o kadar çok paramız olacak. Başladılar, mürit toplamaya. Gerçek sufiler, mürit toplamak için yola çıkmazlar. Gerçek sufiler. Bir kimse gerçekten sufi ise, mürid toplamak için yola çıkmaz. Çünkü o yolun kılıçtan keskin, kıldan ince olduğunu bilir o. Bizim gönlümüze hoş gelir o. Dışardan bakınca aman ne tatlıdır. ama hadis i kutsi de bellidir. Bela ve müsibetin çoğu, büyüğü peygamberleredir, sonra velilere, sonra velilerin etrafındakileredir. Eğer gerçekten o kimse veli kimseyse, davet ettiği yer bela ve musibete davet ediyordur onları. Adam davet ediyor. İşin bozulursa düzelir senin burda işin diyor.

Ya nasıl adamın işi düzelecek ki? Eğer orası bir velinin dergahıysa, onun başındaki şeyh bir veli ise onun başındaki şeyh bir mürşid-i kamil ise, sen onu gel burda işin düzelir diye davet etmek ahmaklıktan başka bir şey değil. Ya işin düzgünse bozulur orada. Neden? Düne kadar sen dünyayı seversin, dünyaya aşık olursun, dünyaya sevip, dünyaya aşık olduğundan sana hiç kimse bir şey demez. Orda derler ki sana dünyaya aşık olma. Sen dünyaya aşıksındır. Dünyaya aşık olduğundan, dünya sana aşık, sen dünyaya aşık, birbirinizle geçinir gidersiniz ama işin içerisinde ben Allah'ı seveceğim deyince dünya senden intikam alır. Senin o güne kadar eşinle bir problemin yoktur. Vur patlasın çal oynasın. O kafe bizim, o çay ocağı bizim, o park bizim, o sinema bizim…

Birisi derviş olunca şimdi ama hanım derviş oldu ama bey derviş oldu, iş bozuldu. Önceden kafe, sinemaydı ondan sonra ne bileyim restoranttı, işte avmlerdi dolaşıyordu, birisi derviş oldu, iş bozuldu. Ne oldu? E birisi ordan tat almıyor artık, öbürkü ordan tat alıyor, iş bozuldu. Sen nerde o kimseyi davet edeceksin, şunu şöyle yap diye (şu kapının ağzını boşaltın sağlı sollu gelin içeri biraz daha.) Bir sufi topluluk da keskin kılıç gibidir. Orda dikkat et kendine. Orda kendini disipline et, orda kendini muhafaza et. Hani şeyh efendi Allah rahmet eylesin, çok söylerdi, o meydanda nice başlar kesilir de kan parasını veren olmaz. Sebep? Orda dikkatli olmak gerekir. Başka bir yerde o kadar dikkat istemeyebilir ama sufi hayatta dikkat ve disiplin lazım. Sen orda ağzında sakızla şakkak şakkak otutturamaz, oturtmazlar seni orda. Sen gevşek gevşek orda oturamazsın. Orda nahoş hareketler yapamazsın. Edebe mugayir hal ve hareketler yapamazsın. Sen dikkatli davranmak zorundasın. Sen bütün hayatını kur'an sünnet ve edep dairesinde yaşamakla mükellefsin.

Kendini öyle disiplin edeceksin. Hani yine söylemiş ya 'kıyamazsan tatlı cane, sakın çıkma meydane.' Cana kıyacaksın, disipline edeceksin kendini. Gevşek bir hayat yaşamayacaksın. Evin içerisinde ayrı, sokakta ayrı, dergahda ayrı… Çok yüzlü olmayacaksın. Çok yüzlü olmayacaksın.

Dergahta nasıl edepliysen evinde de edepli olacaksın. İş yerinde de edepli olacaksın. Sokakta da edepli olacaksın. Dükkanında da edepli olacaksın. Gelene gidene de edepli davranacaksın. Sokakta kediye bile de edepli davranacaksın. Sokakta taşa toprağa bile edepli davranacaksın. Her şeye edepli davranacaksın. Bileceksin ki edepsizlik şeytandandır. Bileceksin ki edepsizlik şeytandandır. Her halin edebe uygun olacak. Annene babana edepsiz davranmayacaksın. Eşine edepsiz davranmayacaksın. Çocuklarına edepsiz davranmayacaksın. Sokaktaki insanlara edepsiz davranmayacaksın. Komşularını edepsiz davranmayacaksın. Bileceksin ki bu yol edep yolu. Bileceksin

ki bu yol güzel ahlak yolu. Bileceksin ki bu üstün ahlaklı olma yolu. Bunu kafana sokacaksın. Buraya geldiğinde vay ne güzel sema izliyoruz ya, atalım bacak bacak üstüne de! İyi, bir nargilen eksik senin. Sen de oturduğun yerde Allah diyeceksin. Yanındakinle konuşmayacaksın, yanındakinle sohbet etmeyeceksin. Sohbet edeceksen yanındakinle mahvel orda, mahvele git, sohbet et. Dedikodu yapacaksan mahvel orda veya işte neresiyse. Gıybet edeceksen bak ya, bak işine, nerde gideceksen git.

Bileceksin ki burası tekke. Biyeceksin ki burda dikkatli davranmak gerekir. Bileceksin ki burası edep yeri. Bileceksin ki burası güzel ahlak yeri. Bileceksin ki burda desturlu konuşmak gerekir, dörtyüzelli yıllık tekke burası. Dikkatli davranacaksın. Bunlar, tekkeler, Bediüzzaman Saidi Nursi'nin tarifi ile insanlığın merkezi hükmündedir. Bediüzzaman Saidi Nursi hazretleri Mektubat 29. mektup 9. kısım 8. telvitte der ki: 'Tekkeler, tekkeler insanlığın merkezi hükmündedir.' İnsanın merkezi kalbidir. Bir insanın kendi merkezi kalbidir. Tekkeler de insanlığın kalbi hükmünde, merkezi hükmündedir. İnsanlığın kalbinde olduğunu bileceksin. Orası insanlığın kalbi. Orası insaniyetin kalbi. Orda bulunanlar dikkatli olacaklar. Orda dervişlik yapanlar ölçülü olacaklar. Adaletli olacaklar. Muhabbetli olacaklar. Orda dervişlik yapanlar ince ahlaka sahip olacak. Bilecek ki eğer o orda edepsizlik ederse, kendisinden edepsizlik sirayet ederse, bütün insanlık, o edepsizlikten nasibini alacak. Bilecek ki o derviş, o derviş şunu bilecek. Eğer ben burda edebe riayet etmezsem, herhangi bir dünyanın, herhangi bir yerindeki edepsizlikten ben de benim sebebimden dolayı olmuştur der.

Bir sufi bulunduğu yerde edebe riayet etmezse, Alaska'daki edepsizliğin sebebi olur. Dünyanın bozulmasının sebebi sufilerin bozulmasından kaynaklanır. Eğer dünya karanlığa doğru koşuyorsa, bunun sebebi ilk önce sufilerdir. Sufiler kendilerini ince ahlak ve edebe tabii etmezlerse İslam dünyası bozulur. İslam dünyasının bozulmasının sebebi, sufilerin bozulmasındandır. Bakın tekke ve zaviyeler kendi işlevlerini yitirdiğinde dolayı Osmanlı battı. Benim Osmanlı'nın batış sebebi gördüğüm, batış sebeplerinden birisi de budur. Eğer tekkeler ve zaviyeler kur'an ve sünnetin özü, kur'an ve sünnetin kalbi, kur'an ve sünnetin manası oralarda yaşanmaya devam etseydi, islam dünyası bu zillete düşmezdi. İslam dünyası bu zillete düşmezdi. Şimdi İslam dünyası zillet altında. Zillet altında ve ardından işlevin işlevleri düzgün olmadığından kapatıldı, karanlık çöktü. Karanlık çöktü, yerine bir şey konmadı. Tekke ve zaviyeler kapatıldı, yerine bir şey konmadı. Yerine bir şey konmayınca ahlak çöktü, adalet çöktü, maneviyat çöktü, insanlık çöktü, merhamet çöktü, sevgi çöktü, akrabalık çöktü, aileler çöktü sülaleler çöktü, şehirler çöktü. Şimdi adamın gözünün önünde cinayet işleniyor,

hareket eden yok. Gözünün önünde zina işleniyor, hareket eden yok. Gözünün önünde her türlü melanet işleniyor, kimse kimseye karışmıyor. Utanma da kalmadı. Utanmıyor da kimse. Utanma duygusu kalmadı! Utanma duygusu kalmadı! Hani meşhur Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sözü var ya 'utanmazsan istediğini yap' diye, utanmıyor, herkes istediğini yapıyor şu anda. Sebep? O utanma duygusunu işleyecek maneviyat kalmadı.

Evet, o zaman sufilik keskin kılıç gibidir. Sufiler, kınından çıkmış keskin elmas kılıç gibi olmalılar. Gerçek bir sufi, kınından çıkmış elmas kılıç gibidir. Onun yanına kalkansız gelme, onun yanına techizatsız gelme, onun yanına boş gelme, onun yanına kur'anla, sünnetle, edeple, terbiye ile gel. Dikkatli ol, onunla konuşurken dikkatli ol. O cemaatin içerisinde dikkatli ol. Oraya müntesip oldun mu dikkatli ol. Zulmetme, dikkatli ol. Adaletsiz davranma, dikkatli ol. Edepsiz davranma kimseye, manen tokadı yersin, sesini üç yıl sonra, beş yıl sonra, on yıl sonra duyarsın. Bu sözümü unutmayın. Bir yerde edebe mugayir davranırsınız, sesini üç yıl sonra duyarsınız. Allah muhafaza eylesin.

'Bu yüzden kılıcı kınına koydum ben. Eğri okuyan biri aykırı okumasın, ters anlamasın dedim.' Ben diyor kılıcımı kınıma koydum. Bu hikmetli sözler, keskin kılıç gibidir. Ben sustum, hakikatin hakikatini konuşmadım. Hakikatin, hakikatini konuşursan inkar edersin. Hakikatin hakikatini konuşursan sana ağır gelir. Hakikatin hakikatini konuşursam anlamazsın. Anlamadığın için de cehaletini orta yere dökersin. O kılıç senin tabiri caizse flatonu çıkarır. O yüzden ben sustum, kılıcımı kınıma koydum.

'Biz gene hikayeyi tamamlamaya gerçekler topluluğunun vefasın anlatmaya geldik.' Biz, bu hayat bir hikayeyse, biz bunu hayatın gerçeklerini anlatmaya geldik. Biz yine hikaye ile o gerçekleri anlatalım. Hikaye ile anlatalım ki insanlar o hikayeden çıkaracak oldukları derslerini kendi renkleriyle, kendi anlayışlarıyla çıkarsınlar. 'O uydukları adamdan sonra kalktılar, onun yerine bir naip istemeye giriştiler' diyelim onun yerine geçmek için, beylerin kavgalarından devam edelim inşallah. Hakkınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun.

El Fatiha maassalavat

https://youtu.be/GatslcPLc1U

MESNEVİ-İ ŞERİF 701-703. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Emirlerin veliahtlık için savaşları ve birbirlerine kılıç çekmelerine kılıç çekmeleri."

Hani bu aslında Yahudi ama Hiristiyan görünümlü vezir vardı ya böyle bir hatırlama babından hikayeyi baştan alalım. Bunlar Yahudiydi kendileri ama Hıristiyan dini mensuplarıyla savaşmak için kendilerince bir oyun, bir tezgah kurdular ve o vezir, Hristiyan din alimi papaz gibi Hristiyanların içerisine girdi. Hristiyanların içine girerekten onlara farklı farklı öğretiler sundu. Farklı farklı risaleler yazdı. Tabi buna normalde mesnevi dilinde tomar diyor ama risale. Sakın Said i Nursi'nin risalelerine gitmesin, aklınız. Öyle bir şey değil. Böyle tomar, farklı farklı. Birinde bir şey haram dedi, öbürkünde helal dedi. Birinde bir şey doğru dedi, öbürkünde yanlış dedi ve bu her tomarı da birisini görevlendirdi. O tomarı ona verdi. Ona dedi ki ben öldükten sonra halife sensin. Bunu dedi ben öldükten bir müddet sonra bunu açıklayacaksın. Sana karşı çıkarlarsa, sen de onların dedi kafasına vur, öldür. Öldü o vezir. Vezir öldükten sonra artık her tomar sahibi kendisini halife görüyor. Her tomar sahibi kendisini halife görünce meydana çıkacak an, zaman bekliyor.

"O emirlerin birisi öne düşüp o vefalı kavmin yanına gitti dedi ki: 'İşte o zatın vekili zamanede İsa halifesi benim. İşte tomar, ondan sonra vekilliğin bana ait olduğuna dair burhanımdır."

Elinde de bir belge var, icazet var, bugünkü manada, bir tomar var. Dinin hukuku ve hükmünün yazıldığı, kendince ve ona da bir icazet var. Onun

halife olduğuna dair ve onu, o da bu belgeye dayanaraktan diyor ki ben buranın halifesiyim.

"Öbür emir de pusadan çıkageldi. Hilafet hususunda onun davası da bunun davası gibiydi."

Başka bir emir daha, onun da elinde bir tomar var. Onun da elinde halife olduğuna dair bir belge var. O da çıktı meydana dedi ki ben de halifeyim. Bak benim de elimde bir tomar var. Benim de elimde bir icazet var.

"Oda koltuğundan bir tomar çıkardı, gösterdi. Her ikisinin de Yahudi kızgınlığı başladı."

Yahudiler sert tabiatlı insanlardır. Kavim olarak, topluluk olarak, acımasızdırlar. Bu tarih boyunca Cenab ı Hak Yahudi kavmine çok peygamber göndermiştir, ıslah olsunlar diye. Onlar asla ıslah olmamışlardır. Peygamberleri şehid ettiler. Peygamberlerden sonra gelen velileri şehid ettiler. Önüne geleni yıktılar, kırdılar, döktüler. Yahudi milleti ne yazık ki böyle tarih boyunca insanlığın içerisinde kan döken, zulmeden bir millet oldu hep ve Cenab ı Hak onlar ıslah olsunlar diye öbür kavimlerden daha fazla onlara peygamber gönderdi. O yüzden Yahudilerin gaddarlığı, acımasızlığı ondan sonra bu noktadaki böyle sertliği meşhurdur insanlık tarihi içinde. Her ikisinin de Yahudi kızgınlığı başladı.

"Diğer emirler de bir (bir katar olup, hepsi de birbirinin ardınca katar deyince birbirinin ardına gidiyor) ***bir katar olup (birbirlerinin ardınca davaya kalkışıp keskin kılıçlar çektiler.*** Yine hepsi de kılıçların çekip halifelik davasına kalktılar***.) Her birinin elinde bir kılıç ve bir tomar vardı. Sarhoş filler gibi birbirlerine düştüler. Yüz binlerce Hristiyan öldü, bu suretle kesik başlardan tepe oldu. Sağdan soldan sel gibi kanlar aktı. Havaya ağlarcasına tozlar kalktı."***

Hani sarhoş fil, kendinden geçmiş bir fil ne yapar? Ortalığı tozu dumana katar. Sarhoştuk, her sarhoşluk etrafa zarar verir hep. Her sarhoşluk, bu manada. Şimdi konu halife. Bir Yahudi, gerçekte din alimi, Hristiyanların içerisine girdi ve onlara farklı farklı din anlattı ve onların da hepsine halifelik verdi. Benden sonra halife sensin dedi. Sizsiniz dedi. Halife birinin yerine iş yapan, halife birinin yerine iş yapan, vekil kişi demek. Vekil, birinin adına iş yapıyor. Bunun kur'ani literatürü ilk nerde kullanıldı? Adem aleyhisselam'la. Cenab ı Hak meleklere dedi ki ben bir halife yaratacağım. Bu normalde Bakara 30. ayet. Cenab ı Hak dedi ki ben bir halife yaratacağım. Melekler dediler ki sen yeryüzünde fesat çıkaracak, yeryüzünde kan dökecek bir varlık mı yaratmak istiyorsun? Cenab ı Hak onlara dedi ki siz bilmezsiniz, Allah bilir ve başka bir yine ayet i kerimede de Davut

Aleyhisselam için diyor, biz seni yeryüzüne halife ettik. Artık halk içinde gerçek üzere hükmet. Ben bunları böyle kısa kısa aldım ki hani halifeliğin kur'ani manasından hareket edelim.Her peygamber, her peygamber, Cenab ı Hakkın yeryüzündeki halifesi hükmündedir ama Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, hem cinni taifesine hem de insanlara peygamber olarak gönderildiğinden, o yeryüzünün halifesi değildir sadece, bütün ins ve cinniye gönderildiğinden dolayı, o bütün varlığın halifesi noktasındadır. Sufiler, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini varlığın başlangıcı olarak görürler. Varlığın başlangıcı. Varlığın başlangıcı olunca o bütün varlık aleminin bu manada halifesi hükmündedir.

Bir halifeye bakarken, bu manada bakacağız ve bir peygamberler Allah'ın emirlerini, Allah'ın haramını, Allah'ın helalini, Allah'ın insanlardan istediklerini, insanlara tebliğ eder. Allah'ın tanınması, Allah'ın bilinmesi için Allah'ın tanınması ve bilinmesi için özel, hususi görevlendirilmiş kimselerdir. Seçilmiş kimselerdir. Onlar, Cenab ı Hakk'ın onlara vermiş olduğu ilmi ledünle ve onları, onları bu noktada ilahi bir şekilde vahiyle donattığından, onlar ilmin ve hakikatin merkezi hükmündedirler ve onlar yine Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin üzerinden konuşmamız gerekirse, heva ve heveslerinden konuşmazlar hiç. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri için hüküm böyledir. O heva ve hevesinden hiç konuşmadı ve Cenab ı Hakkın seçtiği en önemli halife olduğundan yine başka bir ayet i kerimede Allah'a iman edip, Allah'ı zikredenler için peygamberde güzel örnekler vardır. O güzel örneklerin sahibidir. Güzel örnekler onun üzerinden tecelli eder. O yüzden biz Allah'ı tanımada, Allah'ı bilmede, kur'anı anlamada, kur'anı anlamada, dini yaşamada ölçümüz ve rehberimiz Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleridir. Biz, hadisleri inkâr edenler ve hadisleri komple reddedenleri biz de reddederiz. Biz de onları inkar ederiz ki din hem ibadet olarak, hem hukuk olarak, hem de Allah'ı bilme noktasında anlaşılması için Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine müracaat etmemiz gerekir. Bu ara televizyonlarda moda olan, televizyonlarda dinimizi ifsad etmeye çalışan, onların yaptıkları ilim değil, onların yaptıkları insanları aydınlatma değil. Bir sosyoloğu getiriyorlar oraya koyuyorlar, sosyolog habire konuşuyor. Hadislerin hepsini de reddediyorlar. Bir kimse hadisleri komple reddediyorsa bilin ki o İslam dinini ifsad etmeye çalışan işte bu vezir gibi bir kimse, bu vezir. Bakın Hz. Mevlana mesnevisinde bugünlere ışık tutuyor bize. Bir vezir ne yaptı? Dinle alakalı bir sürü tomar yazdı ve o tomarları farklı gruplara dağıttı ve farklı grupların başına da ne yaptı? Birer tane halife seçti ve bir yerde doğru dediğini öbür tarafta yanlış dedi.

Bir yerde fazilet gördüğünü, öbür tarafta faziletsizlik olarak gördü ve insanların içerisinde fitne çıktı. Taslaman diye bir kimse çıkıyor. Adı tastamam olan kimse çıkıyor, hadisleri komple reddediyor.Bunu alkışlayan profesörler var. Bunu alkışlayan kendince üniversite çevresinden insanlar var. Ben böyle profesörler var, üniversite çevresinden insanlar var deyince, canları sıkılıyor. Canınız sıkılmasın.Canınız sıkılmasın! Neden bir ilahiyatçıyı konuşturmuyorlar da, bir sosyoloğu konuşturuyorlar? Neden bir hadisçi konuşturmuyorlar da bir sosyoloğu konuşturuyorlar? Kalple alakalı tıbbi bir meseleyi göz doktoruna konuşturuyorlar mı Türkiye'de? Ekonomi ile alakalı bir meselede matematikçi kimseyi konuşturuyorlar mı? Ama söz konusu olan din olunca siyasetçisi konuşuyor, ekonomisti konuşuyor, sosyoloğu konuşuyor, herkes konuşuyor. Herkes de uzman bu konuda, bakın herkes de uzman. Allah muhafaza eylesin. Peygamberler, Allah'ın tanınmasını, doğru tanınmasını doğru bilinmesini, dinin doğru uygulanmasını sağlayan, seçilmiş insanlardır. İyi, namaz kılın. Kaç rekat kılacağız? Secde edin, nasıl secde edeceğiz? Hadisler yok. Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin hadislerini reddettik, kim secdeyi tarif edecek bize? Birisi dese ki sandalyede oturdun secde ettin dese, ne diyeceğiz biz ona? Birisi sabah namazı kılıyor. Kaç rekat olduğu belli değil. Ne yapıyorsun? Namaz kılıyor adam, sabah namazı kılıyor. Ya nasıl? Basbayağı. Nasıl kılıyor? Kafasına göre kılıyor ama olmaz böyle! Neye göre olmaz. Neye göre olmaz? E sana göre olmaz. Neden? Sana göre olmaz da bana göre neden olmuyor? Senin aklın benim aklımdan üstün mü? Benim aklım senin aklından mı üstün? Taslamanın mı aklı üstün, Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin mi aklı üstün? Dini bir mesele oldu, dini bir meselede hadisleri inkar eden Taslaman gibi kimselere mi uyarsınız, yoksa peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin bir sözü var, ona mı uyarsınız?

İşte peygamberler yeryüzünde Allah'ın birinci derecede halifeleridir ve onlar, onlar Allah'ın dinle alakalı, bütün her şeyini insanlıkla alakalı bütün her şeyi insanlara aktarmakla mükelleftirler. Seçilmiş insanlardır. Bir de ayriyetten bir hadis daha var, hepimizi sorumluluk altına alan bir hadis. O da ne, 'hepiniz çobansınız ve hepiniz güddüklerinizden sorumlusunuz.' Hepiniz çobansınız, hepiniz güttüklerinizden sorumlusunuz. Halife bir çobandır. Güddüklerinden sorumludur. Burdaki halifeden kasıt ne? Devlet başkanı. Burdan, halifeden kasıt ne? Bir topluluğun sorumluluğunu üzerine almış kimse. Devam ediyor: 'Erkek, ailenin çobanıdır. Güddüklerinden sorumludur.' İslam dinine göre, ailenin reisi erkektir. Aile, bütün ailesinden sorumludur. Eşinden ve çocuklarından, elinin altındakilerden sorumludur erkek. O yüzden İslam'ın genel doğrusudur bu, erkekler eşlerinin

yemelerinden, içmelerinden, dini öğrenmelerinden, çocuklarının yemelerinden, içmelerinden, eğitimlerinden, her şeyden sorumludur erkek. O sorumlulukları kaldırabilecekse, evlenmeye kalkar. O sorumlulukları kaldıramayacaksa, evlenmeye kalkmaz. Birisi ona evlilik teklif ederse der ki ben bu sorumlulukları götürebilecek noktada değilim. Yine kabul ediyorsa karşı taraf o zaman evlenir. Öbür türlü bunun konuşulmasına gerek yoktur. Evlenmeye çıkan bir erkek eşinin ve çocuklarının sorumluluğunu üzerinde taşır. Sorumludur o. Kadın kocasının evinin çobanıdır. Güddüklerinden sorumludur. Kadın da kocasının ve evinin çobanıdır. Kocasından da sorumludur kadın, sadece evin içerisinde erkek ailenin reisidir. Eşinden, çocuklarından sorumludur ama kadın da evinden ve eşinden sorumludur o da bu noktada çoban hükmündedir. O da kendisini başıboş koymaz. Ne yapacak? O da evde bir noktada halife hükmünde. Hizmetçi, efendisinin malının çobanıdır ve güddüklerinden sorumludur. Bir yerde çalışıyor bir kimse, orda işçi, orda patronun malından sorumlu. Onun malına zarar gelmesin, onun malının tanesine zarar gelmesin. İslam ahlakı, çalışan insanların üzerine böyle bir yük yükler. Sen bir tane tuğlayı kırığı ver, kırmayacaksın. O demir parçası atıver, atmayacaksın. Orda çalışıyorsan, titiz bir şekilde çalışacaksın. İşyerinin malını, parasını, pulunu, heder etmeyeceksin, çalıştığın yerde zamandan hırsızlık yapmayacaksın.

Bir sigara molası vereyim ya! Nerden çıktı sigara molası? Sen onunla anlaştın, sekiz saat, bilfiil çalışacaksın. Sekiz saat bilfiil çalışacaksın sen, o mola veriyorsa, o verecek molayı. Sen kendi kafandan mola veremezsin. Sen kendi kafandan tuvalete kaçamazsın. Sen kendi kafandan çalıştığın yerde nafile namaz kılamazsın kardeşim, sen çalıştığın yerde hani biz fıkıh dilinde nafiledir o, öğlenin ilk sünnetini kılamazsın. Patronundan izin alacaksın. Farzlar için izin almana gerek yok ama sünnetler için nafileler için izin alacaksın. Devlet dairesinde çalışanlar izin alamazsınız. Başınızdaki müdür de size izin veremez. Onun da hakkı yok bu konuda. İslam böyle ince düşünür. Adam resmi dairede çalışıyor, çarşıda bir dolaşayım geleyim. Gidemez İslam hukukuna göre, nafile namaz kılamaz İslam hukukuna göre yapamaz. İzin alacak, iş yerinin sahibinden izin alacak. Sorumlu. Evet, hepiniz çobansınız ve güttüklerinizden sorumlusunuz. Buhari, Müslim. Herkes çoban. Herkes sorumlu. Öyle bir İslam toplumu düşünün, herkes sorumluluğunun bilincinde ve herkes sorumluluğunu yerine getiriyor. Herkes, boşluk yok hiç. Hiç boşluk yok. Şeytan ve nefis araya girmiyor hiç. Şeytan ve nefis ortalıkta dolaşmıyor. Boşluk yok. İslam'ın en güzel noktalarından birisi, hiçbir şeyi başıboş bırakmaz. Cenab ı Hak ayet-i kerimede 'siz başıboş bırakılacağınızı mı zannediyorsunuz' diyor. Başıboş bırakılmıyor hiçbir şey. Bu, normalde genel

olarak halifelik, Bir halifelik daha var, siyasi. Bu ne? Devlet başkanı. Bizim konumuzun dışı bu şimdi. Bu siyasetle alakalı, bununla alakalı en önemli siyaset ile alakalı halife kim? Dört tane, Hulefa i Raşidin dediğimiz, Hz. Ebubekir radiyallahu anh Hazretleri birinci halife, ikincisi Hz. Ömer, üçüncüsü Hz. Osman, dördüncüsü Hz. Ali radıyallahu anh hazretleri. Biz bunlara ne diyoruz? Hulefa i Raşidin diyoruz ve Hz. Ebubekir radiyallahu anh hazretlerinin halifeliği tavsiye edilmiş. Kim tarafından? Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri tarafından tavsiye üzerine ama aşere-i mübeşşere seçmiş yine, seçimle gelmiş. Seçimle gelmiş, tavsiye var ama seçimle gelmiş. İkinci yine tavsiye ile geliyor. Kim? Hazreti Ömer radıyallahu anh Hazretleri. Ona da Hz. Ebubekir radiyallahu anh hazretleri bir tabiri caizse evrak yazıyor. Diyor ki benden sonra Ömer'i seçin, bir tavsiyede bulunuyor. Neden bunu söyledim? Burdan şimdi ehl i tasavvufa giriş yapacağım.

Ehl i tasavvufa giriş yaparken, o icazet tavsiye ve halifenin seçimi ve atanmasının bu noktada Sünnet i Resulullahtan bir delil, olması gerekir. Hz. Ömer radıyallahu anh hazretleri ne yapıyor? O tavsiyede bulunmuyor. Hatta sözü meşhurdur. Diyor ki eğer ki yazılı tavsiyede bulunursam, arkadaşım, kardeşim olan ve ilk halifem olan Hz Ebubekir radiyallahu anh hazretlerinin sünnetini, yolunu takip etmiş olurum ama yazmazsam, yazmazsam Peygamberim, dostum Muhammed i Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin sünnetini yerine getirmiş olurum diyor ve Hz. Ömer radıyallahu anh hazretleri tavsiye mektubu yazmıyor kendisinden sonrasına. Ne yapıyor? Yine o seçime giren Aşere-i Mübeşşere, Hz. Osman efendimizi seçiyor. O da şehit edildikten sonra, o da yazmıyor arkadan herhangi bir kimseye, o da şehit edildikten sonra Aşere-i Mübeşşere kimi seçiyor. Zaten dört kişi kalıyorlar o dönemde. Bir de Hz. Ali radıyallahu anh hazretleri var, beş kişi. O iki kişisi, Hazreti Ali efendimizi seçince, bu sefer de Hz. Ali radıyallahu anh hazretleri halife olarak seçiliyor. Demek ki bu manada halife olarak bir tavsiye mektubu gibi işaret edilir mi? El cevap, evet. İşaret edilmez mi? Evet. İkisi de doğru mu? İkisi de doğru. Bakın, ikisi de doğru. Bir, birisini tavsiye edebilir. İki, tavsiye ederse, biz ona icazet diyoruz, bir icazet yazar. İki, yazmaya bilir de, sufilikle alakalı ama devletle alakalı böyle değildir. Devlet kendince kendi yöntemini belirler, kendi yöntemini belirledikten sonra kendi yönteminin üzerine gider. Mesela Hz. Ali radıyallahu an hazretlerinden sonra Muaviye geçti ama Muaviye geçmezden önce, Hz. Hasan efendimizi seçtiler o esnada. Hz. Hasan efendimiz, hutbeye çıkıp devleti idare etmekten feragat etti, hakkını da Muaviye'ye devretti. Dedi ki ben hakkımı Muaviye'ye devrediyorum Muaviye kendi sağlığında devlet başkanı

olarak oğlu Yezidi tayin etti. Hz Hüseyin Efendimiz buna karşı çıktı, dedi ki bu seçimle olması gerekir, atamayla değil.

Seçimle olması gerekir, bugünkü dilde söylüyorum, atamayla değil. Buna karşı çıktı ve kargaşa da burdan çıktı zaten, atama ile değil seçimle olması gerekir diye. Bu, devlet yönetemi ile alakalı bu, bakın bu devlet yönetemi ile alakalı. Peki, bu meseleyi aldık getirdik Mesnevi okuyoruz ya şimdi, bu mesele de dinle alakalı. O zaman dini olarak dergahlarda, tarikatlarda, şeyhler var bu şeyler de ya vefat etmezden önce ne yapıyorlar? Birilerine böyle icazet yazıyorlar. Diyorlar ki ben öldükten sonra filancadır halifeniz ve hatta kendi sağlıklarında, kendilerince, kendi halifelerini tayin ediyorlar. Diyorlar ki benim halifem filanca, örneğin. Dergahlarda bu tip işlerin yönetilmesi, işte zikirlerin yapılması değişik beldelerde bölgelerde o dergahın işlerinin yürütülmesi için hiyerarşik bir yapılanma vardır. Bu yapılanma, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin hadislerinden, onun sünneti seniyyesinden çıkarılır. Mesela, bir seriye komutanı var. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri on kişiyi bir yere gönderirken başlarından bir tane imam tayin ediyor. Bir seriye komutanı tayin ediyor, küçük bir grup. Bunu sufiler, ehl-i tarikat, böyle küçük bir grubu zikir yaptıracak orda, dergahın adabına erkanına, ondan sonra, ordaki işleri yapacak olan kimselerin bu noktadaki adını çavuş olarak nitelendiriyor. Diyor ki bu kimse çavuştur, böyle köylerde, küçük kasabalarda, mahallelerde, bunlar o şeyhin adına ders yaptırırlar, zikir yaptırırlar, işte sohbet ederler, arkadaşlarıyla kardeşlik yaparlar. Onun adı çavuş. Dergaha başlangıçta da normalde yeni daha orası, o kardeş de yeni daha. Ardından o kendisini yetiştirir, kendisini dizayn ederse, bir çıt üstü ne oluyor? Nakip oluyor. Onun adı nakip. Bizim dergahta da böyleydi, nakip. Hz Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin zamanında da Hz. Peygamber efendimizin nakipleri var. Değişik beldelerde, değişik bölgelerde, değişik kavimlerde, onlar Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin adına, insanlara din öğretiyorlar, insanlara kur'an ve sünneti öğretiyorlar, insanlara orada dinin ahkam ve hikmetlerini anlatıyorlar. Bunların adı ne? Nakip ve bunlar her ay Hz Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin oraya, Medine'ye gelip rapor veriyorlar. Ne yaptıklarına dair. Bunlardan rapor alan da kim? Nükeba. Hadislerde geçer bu. Nakiblerin üstünde, nükebalar, nükeba var. Bu nükebalar, nakiblerin üstünde. Bunlar da ne yapıyorlar? Nakiplerden almış olduğu raporları, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine aktarıyorlar. Öyle başıboşluk yok hiçbir zaman.

İşte ehl-i tasavvuf, bunu kendine ölçü almış. Bunu kendine ölçü alaraktan ne yapmış? Kendileri de Hz. Peygamber sallallahü vesselam hazretlerinin sünnetine uyaraktan, nakipliği oluşturmuşlar. Bu nakipler de ne yapıyorlar?

Şeyhin adına ders veriyorlar, şeyhin adına zikir yaptırıyorlar, şeyhin adına kur'an ve sünneti anlatıyorlar, şeyhin bir şekilde vazifelerinin bir kısmını yerine getiriyorlar orda. Bunu normalde Allah rahmet eylesin, şeyh efendi hazretleri kendi sağlığında nakiplere icazet verdirdiydi. Bütün, o gün için dergahın içerisinde ne kadar nakib varsa, önce nükebbaların icazetini verdirdi, bu eskiler bilir, Nevşehir'de bir evinin altında bir oda vardı. Odada önce şeyh efendi nükebbaların, nakib i nükebba deniyor, nakiplerin üstündeki nükebba. Onların icazetlerini verdirmişti. Allah rahmet eylesin Ahmet Duran abi ye verdi. Ödemiş'te Adil kardeşler vardı. Adileverdi. Bu fakire verdi. Ondan sonra işte şeyde, Hollanda'da Mustafa vardı, Mustafa'ya verdirdi. Aklımda kalanları söylüyorum, aklımda kalmamış olan vardır belki de haklarını helal etsin onlar da, dergahın içerisinde o zaman için beş tane mi ne nakib i nükebba vardı dergahta, bunların hepsini de şeyh efendi Allah rahmet eylesin, icazetlerini kendi sağlığında verdi. Bunu söylememin sebebi şu. Bir nakib i nükebba şeyhlik yapabilir çünkü. İcazetli bir nakib i nükebba. Burdan şimdi devam edeceğim, sonra bu nakib i neükebbalara şeyh efendi dedi ki oğlum nakiplerinizi yazın dedi. Onların da icazetlerini burda yazın dedi. O zaman Ahmet Turan abi, işte özür dilerim Nevşehir'de bizim bir Akif Hoca vardı. Akif Hoca'ya da nakib i neükebba icazeti verdi şeyh efendi, Allah rahmet eylesin, ondan sonra, bu kadardı bildiğim, hatırladığım bu kadardı.

Başka varsa bilmiyorum. Var mı hatırlayan başka nakib i neükebba? Hatırlıyor musun, sen hatırlıyor musun Sait başka? Bunlardı değil mi?Evet, olur mu olur hatırlamam ben, o kardeş de alınır veya ilmi saklamak gibi olur, Allah muhafaza eylesin. O yüzden kendimi teyit ediyorum, tekrar, ondan sonra, hoş o icazet töreniyle alakalı şey duruyor, ne o, kasetler duruyor. Ordan arkadaşlar izleyebilirler. Bu nakib i neükebbalara Şeyh Efendi hazretleri, Allah rahmet eylesin, dedi ki oğlum nakiplerinizi de siz yazın dedi. O kardeşler de kendilerince nakipleri yazdılar. Bana da dedi o zaman, Mustafa Efendi, sen de yaz dedi bana. Ben de dedim ki efendim, siz kimi derseniz ben onu yazarım. Siz söyleyin, ben yazayım dedim. Oğlum herkes yazıyor ya dedi böyle bana. Yazıyorlar efendim dedim ama siz söyleyin ben yazayım dedim. Ondan sonra dedi ki olmazsa Bursa'da ayrı tören yaparız Bursa için dedi. Emredersiniz efendim dedim. Hatta orda dedi ki şimdi bunu böyle söyleyeyim delil olarak da kalsın, işte Caferi yaz oğlum dedi, işte Adnan'ı yaz dedi, Hüseyin'i yaz dedi, şimdi delil olarak kalsın diye söylüyorum. Bizim eskiden bir Dikkaldırım'da Mehmet vardı, Mehmet abi, ondan sonra, Hacı Mehmet'i onu dedi yaz dedi bana. Efendim siz yazın deyin, ben yazayım dedim. Ondan sonra oğlum onları yaz, yazsaydın dedi. Efendim, siz yazın

deyin ben yazayım dedim tekrar. Yaz demiyor bana. Bana dedi ki Bursa'da dedi o zaman tören yaparız. Peki efendim dedim. Onun gerçekten de isteği, Bursa'da böyle bir tören yapmaktı. Severdi bizi. Allah razı olsun, kardeşleri severdi. Sonradan onun ardından zaten şeye gitti, Hollanda'ya gitti, Hollanda'dan hatta bana dedi ki Mustafa Efendi, oğlum bir tören yap dedi. Orda dedi arkadaşlara dedi icazetlerini hani ver dedi, bana şimdi bunu da böyle söylerken, hakkınızı helal edin, biz beraberken bu sadece kendi içimizde bu, bana sırf halifelik yaptırıyor. Ben de diyorum ki böyle bir şey bana söyleme. Ben dergahtan giderim Efendim, hakkınızı helal edin. Ben bir makam için burda değilim diyorum. Bana dedi ki oğlum tören yap orda dedi pilav dağıt, işte arkadaşların icazetlerini ver. Efendim, siz gelin, siz geldiğinizde verelim dedim. Bakın sözlü olarak, Cafer'in, Adnan'ın, Hüseyin'in nakipliği, sözlü olarak var, yazılı olarak yok ama sözlü olarak var. Tabii Hacı Mehmet abinin de. Evet bu dergahlarda nedir bu da bir frtgah adap, erkan, usulü olarak bu oturmuş yerleşmiş, ardından akipten sonra ne gelir? Şimdi konumuz halife.

Halife de nedir? Şeyhin adına her şeyi yapar halife. Bir şeyhle halifenin arasında fark yoktur. Bir ince perde vardır. Şeyhi sağdır. O yüzden edeb eder, bir adım gerisinde durur. Eğer şeyh efendi ona halifem dediyse sözlü olarak, yazılı olarak verdiyse onun halifesidir ama halife aynı zamanda da şeyhtir. Çünkü ona halifelik icazeti yazıldığı anda şeyh efendi vefat ettiğinde o halife şeyh hükmündedir anında. İcazeti var çünkü. Tarikat adabında bunun da altını çizin, kendisinde şeyhlik icazeti ve halifelik icazeti olmayan bir kimsenin şeyhlik veya halifelik icazeti yazması uygun değildir. Tarikat adabında kendisinde, kendisinde şeyhlik icazeti veya halifelik icazeti olmayan bir kimsenin, bir başkasına şeyhlik veya halifelik icazeti vermesi mümkün değildir. Bir kimsenin nakib i nükebba icazeti var ise nakib i nükebba icazeti bir başkasına verebilir çünkü tarikat adabında bir nakib i nükebba halife hükmünde, şeyhlik yapabilir. O yüzden o nakib i nükebba icazet verebilir, icazet yazabilir, bakın icazet yazabilir. Nakiblik icazeti yazabilir ama nakib i nükebba icazeti, tekrar ediyorum, birisine sen nakibi nükebbasın diyebilir. Kendisinden sonra nakib i nükebba tayin ediyor ama icazet yazamaz ona. Neden? Kendisi de nakib i nükebba, bir üst olması lazım. Şimdi tasavvufi manada, halifelerin, tasavvufi manada halifelerin işi, yine hadis i şerife biz müracaat ederekten söyleyeceğiz. Şeyhlerin, velilerin, halifelerin işi yani o kimse bir dergahın başında şeyh, üstat adına biz üstat diyelim, şeyh diyelim, mürşid diyelim, mürşid-i kamil diyelim. Biz adına onun herkes kendince kendi yolunda bir ad koyuyor ya bakın bu da boşlukta değildir. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri ashabına diyor ki Allah'ın

rahmeti benim halifelerimin üzerine olsun, diyor. Allah'ın rahmeti benim halifelerimin üzerine olsun.

Ashap diyor ki senin halifelerin kim Yaresulallah? Kimler, senin halifelerin kimler. Ashap hiçbir şeyi boşta bırakmıyor. Hepsi de Cenab-ı Hakk'ın hidayet nuruyla nurlanmışlar, boşluk yok. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri cevap veriyor. Sünnetimi ihya eder ve insanlara öğretirler. O zaman Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin halifeleri, yani veliler, mürşitler, üstatlar, şeyh efendiler, biz adına ne diyorsak diyelim, bunların neymiş özelliği? İki özelliği varmış. Bir, Sünnet i Resulullah'ı ihya ederler, yani kendi üzerlerinde yaşarlar. İkincisi neymiş? İnsanlara da Sünnet i Resulullah'ı öğretirler. İki vazife, iki önemli özelliği var bunların. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin manevi halifelerinin iki özelliği var. Bir Sünnet i Resulullah'ı yaşarlar kendi üstlerinde. İki, bu Sünnet i Resulullah'ı insanlara öğretirler. Bunlar da ne oluyor o zaman, bunlar da tarikattaki halifeler oluyor ve tarikatta veya sufi manada tasavvuf ehlinde, halife denilince artık o son makama gelmiş oluyor. Ondan sonraki bir makam hiyerarşik olarak yok. Çavuş, nakip, ondan sonra halife. Halifelik haline gelince artık o normalde ne yapmış oldu, bir şeyh, bir üstat, bir veli noktasına geldi ve dergahlarda tarikatlara yeni giren kimse, kendisine derviş dedirttirmez. O taliptir. Şeyh Efendi, Allah rahmet eylesin, hepimiz talibik derdi. Talip o, dervişim demek yoktur tarikatın adabında. Biz talibiz, biz muhibiz, biz kardeşiz orda. Bunu söylerler. O talip bir müddet oraya gider gelir. Ondan sonra o ders alır ordan, oraya tabi olur. Tabii olduktan sonra ona eskiden bir dervişlik icazeti, daha doğrusu bir taliplik icazeti verilir. O taliplik icazetini alır, orda devam eder. Ha taliplik icazetini alıp devam ederken işte bir rüya görür, bir hal görür, bir şeyler olur veyahut da başındaki üstadı görür veya başındaki nakibi görür. Ona çavuşluk verir, o orda bir müddet bir bölgede ders yaptırmaya başlar. Ondan sonra ne yapar? O kimse eğer kendisini geliştirirse, ona nakiblik verilir. Bunun içerisinde bir de eskiden serzakir dedikleri zakirlik vardır. Bu da nedir? Bir bölgede, bir beldede zikir yaptıran kimse demektir. Mesela orda üç tane çavuş vardır da bir tane de serzakir vardır. O bütün çavuşlar, o serzakire tabi olurlar. Neden? O hepsinin üzerinde zikir yaptırıyor. Her zikir yaptıran serzakirdir örneğin. O bölgenin o zakiri hükmündedir. Eğer ona zakirsin dedilerse. Zakirsin demedilerse o çavuş hükmündedir. Orda yine çavuşluğa devam eder.

Şimdi bazen kardeşler sen burada ders yaptır deyince hemen kendini zakir hükmünde görüyor. İşte bu da doğru değil. Ha zakir görse ne olacak. Bir şey olmaz da bir şey olmaz herhangi bir şey olmaz ama kendini böyle havalandırmayacak insan, kendini havalandırmadan devam edecek ve böylece

mesela mevlevilerde de halife noktasına gelen bir kimseye normalde dede denir ona da. O da post sahibi olmuştur artık, posta oturur. Posta oturunca o dede olur. Mevlevilerde ancak dede posta çıkar ancak dede ortaya semaya çıkar. Dedenin haricinde, postnişin haricinde, yani postnişlik görevi yapanlar değil, ortaya semaya çıkan, ancak üstad çıkar ortaya da. Üstadın haricinde hiç kimse ortaya semaya çıkmaz. Ortaya birisi semaya çıkarsa küstahlık yapmış olur, haddi aşmış olur, edebi korumamış olur. Çıkmayacak, oturacak, hatta postun üstüne de ayağı ile basmaz. Bir tek üstat postun üzerine ayağıyla basar. Üstadın haricinde hiç kimse postun üzerine ayağıyla çıkmaz. Mevlevilerde veyahut da bütün ehli tarikatta üstadın durduğu bir yer vardır, ders yaptırdığı bir yer vardır. Ders yaptırdığı bir yer vardır. O ders yaptırdığı yere hiçbir zakir, hiçbir nakip, hiçbir nükebba oraya çıkıp orada ders yaptırmaz. Oraya oturmaz, adaba riayet eder çünkü orası Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin makamı olarak görülür orda ve üstadın makamıdır ancak o, onun halifesidir. Onun halifesi olduğu için ancak üstat o postun üzerine çıkar ancak üstat oraya oturur, orda ders olacaksa, orda ders yapacak olan kimse üstadın oturduğu yere oturmaz. Hemen onun sağ tarafına oturur ancak kendi yerine üstadın bulunduğu yere kendini oturtmaz, kendini koymaz. Üstat derse ona, o zaman yapar. Bu fakir bu konuda icazetli idi, o yüzden yapardık biz ama benim bildiğim dergahta başka ikinci bir şahıs yoktu. Ben dergahın her tarafına gider işte problemleri çözmek için gider gelirdim falan fişman işte ikinci bir şahıs yoktu veya rüyaları, halleri tevil edecek ikinci bir şahıs yoktu dergahta. Bayanlar dahil buna.

Sonradan türedi bunlar. Şeyh efendi vefat ettikten sonra türedi hepsi de. Kimisi duyuyorum şimdi bana geliyor bazen böyle olur mu diye. Yok şeyh efendiyi rüyamda gördüm, bana şunu verdi, yok şeyh efendiyi rüyamda gördüm bana bunu verdi, yok şeyh efendiyi gördüm rüyamda şunu dedi, bunlar tarikatta doğru ölçüler değildir. Doğru ölçüler değildir. Bir şeyhin ağzından çıkacak. Sen şusun burda, eyvallah, eyvallah veya yazacak, eyvallah. Ağzından çıkmadı. Ha o dedi o gece o der rüyamda ben filancayı gördüm, yarın böyle yapacaksınız der, doğru değil. Ölçü doğru deyil. Allah muhafaza eylesin. Evet, işte dervişlerden bir kimseye çalışan bir kimseye, normalde ona bir şeyhlik verilirse icazetsiz, yazmamış. Birine demiş ki sen şeyhsin. O kimse şeyhlik yapar ama bir başkasına şeyhlik icazeti yazamaz. Neden? Kendisinde icazet yok. Bir kimsenin şeyhlik icazeti yazabilmesi için kendisinde de şeyhlik icazetinin olması lazım. Şeyh efendi hiç kimseye şeyhlik icazeti vermedi, hiç kimseye. Bu aynı zamanda da dergahla alakalı bir reel bir ne o analiz olmuş oluyor. Şeyh Efendi hiç kimse yazılı olarak benim bildiğim şeyhlik icazeti vermedi. Benden, bizden saklı, gizli verdiyse eyvallah,

söyleyecek bir lafım yok. Böyle bir şey vermedi, e vermeyince bizim dergahta şeyhlik icazeti olan hiç kimse kalmadı. Zaten Allah affetsin, şeyh efendi bu zahiri adaba göre de veremezdi zaten. İşin bir de o var. Neden? Kendisinde de zahiri olarak şeyhlik icazeti yoktu. Çorumlu Hacı Mustafa Efendi hazretleri ona yazmamış. Benim şeyhim ha! Sakın ha, küçümsemek gibi değil. Bunu ben çok önemsiyor muyum? Hayır, bak önemsemiyorum. Ben bunu önemsiyor muyum? Hayır ama şeyh efendi doğru hareket etti. Onu söylemeye çalışıyorum. Nedir bu? Kendisinde yazılı icazeti olmadığından, hiç kimsede yazılı icazet vermedi. Beş tane nakib i nükebba, beş tane olması lazım, nakib i nükebba icazeti verdi. Hiç kimseyi de halife olarak tayin etmedi, ilan etmedi daha doğrusu. Ya bak, bir kişiyi dahi dergahı toplayıp filanca halifenizdir demedi. Ölmez'den önce Ahmet Turan abiye ve bana telefon açıp siz şeyhliğinizi ilan edin dedi. Ahmet Turan abi ilan etti.

Ben dedim ki böyle bir şey ben yapmak istemiyorum. Böyle bir şey de kabul etmiyorum Efendim hakkınızı helal edin. Ben böyle bir şeyi ilan edemem dedim telefonda. Ben ilan ettirmesini bilirim dedi. Sonra başka arkadaşlara ilan ettirdi ondan sonra, o orda kaldı öyle. Kimisi dedi geri alındı. Kimisi dedi yok ileri gitti. Ben zaten böyle bir şey de dedim ki ben böyle bir noktada değilim. Böyle bir şey de kabul etmek istemiyorum dedim. Ha tabii şeyhinin söylediğini reddetmek de mümkün değil. Tabiri caizse yani işte buraya koyduk dedik. Bize böyle bir şey lazım değil dedik. Öyle kaldı. Sonradan bir kargaşa çıktı zaten bir sürü olaylar oldu falan fişman ama şeyh efendinin bana direkt ağzından ilan et şeyhliğini dediğini biliyor muyum? Evet. Bir başkasına ilan ettirdi. Sonra dediler ki almış geri, o onun bileceği iş. Bana aldığını söylemedi. Bu ayrı mesele. Gittim, dedim aldığını söylüyorlar. Yok öyle demedim dedi. Yalan söylüyorlar dedi. Ne dediyse kendisi ile alakalı herkes mahşerde herkes kendi hesabını kendisi verecek ama benim arkadaşlara bir sözüm vardı. Ben yine o sözü onun yanında söylediydim. Hiçbir zaman dedim ben ölünceye kadar dedim sizin önünüze ben şeyh oldum diye dedim size böyle bir şey söylemeyeceğim. Söylersem benim sakalımdan tutun yüzüme tükürün dedim. Onun yanında söyledim. Aslında şeyh efendi sağ olduğu müddetçe, şeyh efendi burda durduğu müddetçe sözüm bu, şeyhim sağ olduğu müddetçe ve şeyhim varken hiçbir zaman gelip de sizin önünüze ben şeyh oldum, ben oldum dersem, sakalımdan tutun yüzüme tükürün dedim. Şeyhimin sağlığında da hiç böyle bir şey demedim. Herkes şahit. Ben hala da demedim. Ben hala da demiyorum. Hatta diyorum ki ben şeyh değilim. Tekrar tekrar söylüyorum bunu, ben hiçbir zaman şeyh olamayacağım. Ben şeyh değilim. Böyle bir şeyde de gözüm yok. Allah bizi affetsin inşallah. Biz kur'an ve sünnete hizmet edelim,

o bize yeter inşallah. Evet. Bir kimseye icazet verilirse, halife icazeti ve şeyhlik icazeti o kimse bir başkası vaya bir başkasına halife icazeti, şeyhlik icazeti verebilir. O kimse de ne yapar? Şeyhlik yapar. O kimse de ne yapar, yetişen kimselere icazet verebilir. O yüzden normalde asla ve asla bu o yoksa böyle bir şey verilmez.

Tabii mevlevilerde veya tarikatlarda bu halifelik törenleri vardır. İcazet törenleri vardır her tarafta farklı farklıdır. Şeyh Efendi, Allah rahmet eylesin, böyle avuç içini avuç içine böyle normalde baş parmakları birleştirir, alnını alnına değer, iki dizini iki dizine değer, onun onları normalde yeniden akit yaparaktan icazetlerini verirdi. Eğer bu noktada internette vardır. Herhalde var değil mi? O icazet töreni, ordan okuyabilirsiniz, bakabilirsiniz, dinleyebilirsiniz inşallah ve ondan sonra onlara işte değişik virdler verilir. Değişik dersler verir. Ondan sonra böylece devam eder halifelikle alakalı. İşte bu vezir bir sürü halife icazeti verdi ve hepsine de farklı farklı tomarlar verdi. Onlar da ne yaptılar? Birbirlerine düştüler. Burda şuna gelmeye çalışıyorum. Bu halife adayları sarhoş filler gibi birbirlerinin kanını dökmeye başladılar. Bakın insanı makam sarhoş eder, dünya sarhoş eder. O kimse makam sevgisi ile kendinden geçer. Etrafını kırar, döker. Makam sevgisi böyle bir vahşi sevgidir. O kimse ben burda idareci olacağım, ben burda zakir olacağım, ben burda çavuş olacağım, ben çavuş olsam bundan daha iyi yaparım. İşte kimse üzerine alınmasın, alınacak olan da alınsın ya abla ya söylesen de beni zakir etse orda. Abi, aslında ben burda zakir olsam var ya şöyle yaparım. Ben de burda arkadaşları toplayıp onlara zakirlik edebilir miyim? Bende filanca yerde bir zakirlik yapsam? Bunlar tarikat adabında insanı sarhoş eden şeylerdir. Sarhoş eder insanı. Baş olma sevdası, yönetme sevdası, insanı helak eder. En büyük nefisle mücadele insanın yönetme sevdasından vazgeçmesidir. En büyük nefis mücadelesi budur.

Eğer bir kimse ben yöneteceğim, benim yönetmem lazım demeye başladığı anda batmaya gider manevi olarak. Sufilerde bu tip şeyler hoş karşılanmaz. Sufilik yönetmek değil hizmet etmektir çünkü, hizmet almak değil hizmet vermektir sufilik. Bir kimse yönetme hastalığına düştüğü anda iki yakası bir araya gelmez. Biz hep hizmeti düşüneceğiz. Biz arkadaşlara hizmet edelim. Biz taliplik yapalım. Biz taliplik yapalım. Biz talipiğe koşalım. Biz derviş olmaya gayret edelim. Derviş olmanın yolu, ele geleni yemek, dile geleni demek değil, değil! Tevazu, gayret, Allah yolunda çalışma, sünneti seneyeye bağlılık Allah'ı ve Allah'ın hukukunu, kanununu her şeyden üstün tutma. Dervişlik bu, sufilik bu. Diline hakim olma, gözüne hakim olma, kulağına hakim olma. Sufilik bu. İnsanları aldatmamak, insanları kandırmamak, insanları yüzüstü bırakmamak vefasız olmamak, kadirşinas

olmak. Sufilik, Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin ahlakıyla ahlaklanmak, insan olmaktır sufilik, insan olmaktır. Temizliğinle, görüntüle, tavır ve davranışlarınla cezbedici olmaktır.

Bu ne ile mümkündür? Bu Sünnet i Resulullah'a bağlılıkla mümkündür. Bu haramlardan uzak durmakla mümkündür. Bu insanların malından, parasından evinden, barkından eşinden, çoluğundan, çocuğundan gözünü çevirmenle mümkündür. Kimin ne kadar parası varmış, bizi ilgilendirmez. Kimin ne kadar evi varmış, bizi ilgilendirmez. Kim ne kadar zenginmiş, bizi ilgilendirmez. Kim hangi makamdaymış, bizi ilgilendirmez. Yok filanca mevkideymiş, bizi ilgilendirmez kardeş, herkesin makam-ı mevkisi, zenginliği de, fakirliği de kendisine, bizi ilgilendirmez. Biz toplanırız, hep beraber. Otururuz, hep beraber. Sohbet ederiz, hep beraber. Zikrullah yaparız, duamızı eder, hep beraber kalkarız. Aaa, filanca zenginmiş, sen buraya otur, aaa, fişmanca şu makamdan, sen buraya otur, bizde yoktur. Yoktur bizde, hiç olmadı. Herkes gelir, boş bulduğu bir yere oturur. İlahiciler ilahi söylüyorlardır, hizmetleri vardır, deriz ki ilahiciler şuraya oturacak. İşte serzakirler veya zakirler veya çavuşlar, onlar talimlidir ya birinci halaka, ikinci halaka talimlilerden kurulur ki zikrullah düzgün olsun adap erkan olarak. Ses düzgün gitsin, çatpat gitmesin. Birinci halakaya böyle işte zakirler, çavuşlar, nakipler, nükebbalar, aslında şeyhin sağına, en hiyerarşik olarak sağına en eski zakir veya halife soluna, işte halifeden sonra nükebba, halifenin sağına varsa bir nükebba daha, nükebbanın, soldaki nükebbanın yanına varsa bir nükebba daha.

Onlar da hangisi önce derviş oldu, hangisi önce nükebba oldu , hiyerarşik olarak kendileri de o sıralamaya geçerler, kendi kendine herkes kendini bilir veyahut da eski derviş, yeni dervişten öncedir. Bizde dervişlik bir bir saat önce ders alsa ondan kıdemli olur. Sufilik böyle bir şeydir. Kıdem vardır sufilikte. Sen dün geldin, baş köşeye geçip oturmazsın, en ön halakaya geçmezsin, kıdem vardır. Yavaş yavaş. Birisi seni gel buraya dediğinde, o zaman geçersin birinci halakaya. Bir kimse kendi kendine yarıp birinci halakaya gidiyorsa o bilmiyordur, o yenidir daha. Tazedir o veya ona başındaki abileri öğretmemiştir, başındaki çavuşu, başındaki nakibi öğretmemiştir. O da yarar gelir en ortaya, en ön halakaya oturur. Zikrullah başlar, bakınır etrafına ne yapıyor bu millet diye veyahut da işte başında takkesi yok, sarığı yok en ön halakada veya zikrullah talimi hiç yapmamış ama önünde olacak ya, gösterecek kendini, gelmiş en ön halakaya oturmuş. Yapma. Neden? Biraz sonra zikrullah adabında farklı bir şey olur, sen kalırsın orda kelaynak kuşu gibi. Hz. Mevlana'nın tabiri ile apışır kalırsın, ne yapacağını bilemezsin o esnada. Birinci halaka talimlilerden, ikinci halaka talimlilerden,

üçüncü halaka talimlilerden böyle talim sırasına göre devam eder, e bazen de bizim arkadaşlar işte bazısı da en arkaya gidiyor. O eski ama en arkaya gidiyor oraya, eyvallah ona da söyleyecek bir söz yok. Öyle olunca da tazeler, yeniler, en ön halakaya geliyor ama esmayı vurmasını bilmiyor çünkü esmada çıkarılacak olan sesler önemli. Ordaki yapılacak olan ritmik hareketler önemli. Esma sağından soluna vuruluyor, o talimli değil. O soldan sağa vuracağım diye uğraşıyor veya görüyorum ben mesela kalbin üzerine, Hay, Hay, Hay, kalbin üzerine vurulması lazım. O böyle yapıyor, Hay, Hay. Allah'ım diyorum, kim öğretmiş buna böyle göğe doğru Hay esması çekmeyi. Tekli esmalar kalbin üzerine çekilir. Hu, Hu, Hu Hu Hu Hu ama arkadaş Hu Hu. Allah Allah diyorum içimden, bunu neden öğretmedi başındaki arkadaşlar diyorum.

Tabi benim önceden zakirlik döneminde olsaydı ben onu alır atardım arkaya. Sen iki halaka geriye git. Ben çünkü şeyhim onu görecek diye ödüm kopardı. Şeyhim onu görecek diye ödüm kopardı benim. Ben gözümle sen buraya gel, sen buraya gel, sen buraya gel. Herkesi toplardım ben, benim için o çok önemliydi. Benim şeyhim oraya geldiğinde, adabı erkanı görmeli, ip gibi olmalı herkes, haydarisi ile sarığıyla dağınık olmamalı. Tertipli olmalı. Şeyh efendi misafir getirirdi Bursa'ya. Dışarıdan gelin dervişlik görüş, gelin tertip düzen görün, gelin burda nasıl işler tıkır tıkır oluyor görün diye Bursa'ya getirirdi zakirleri, nakipleri, nükebbaları, Bursa'ya getirirdi. Öğrensinler diye neyin nasıl olduğunu öğrensinler diye. Hiç haydarisiz, sarıksız, takkesiz birinci, ikinci, üçüncü halakada derviş yoktur bizde. Bir kimsenin haydarisi, sarığı yoksa derse gelirken, o ordan geçerken uğramış. Hani hadis-i Kutsi de diyor ya birini görecekti veya temaşa için gelmişti. Dervişin çeyizidir bu. Takkesi, sarığı, haydarisi derviş'in silahıdır. Derviş bir yere gidiyor mu, derse gidiyorsun. İster mahalle dersine, istersen normal derse gidiyorsun. Sarığını, haydarini, takkeni alırsın yanına. Hele orda bir vazifen varsa. Çavuşsan, zakirsen, nakipsen, nükebbaysan, halife isen sen haydarisiz, sarıksız, takkesiz dolaşmazsın. Yok öyle bir şey. İlahi söylüyorsan, mutribanda vazifem varsa, haydarisiz, sarıksız asla dolaşmaz o derviş. Hayır. Derse gidiyor bir yere, o yanında taşır onu. Yanında taşımazsa, eksikliktir o, noksanlıktır o. Kaale almamış o, dikkatli davranmamış, önemsememiş o zikrullahı, o şeyhinin huzuruna çıkmayı önemsememiş. Orda derste şeyh efendi var mı, var. O şeyh efendinin dersine gelirken her şeyine dikkat ederekten gelmeli. Her şeyin ip gibi olmalı. Önünde konuşmamalı, kahkaha atmamalı, gülmemeli, yanındaki ile konuşmamalı? Ne yapıyorsun ya, iyi misin ya, oğlanı everdin mi ya, başka zaman bulamadın mı, şeyhinin önünde mi konuşacaksın veya arkadan pıs pıs pıs pıs pıs, kıkır kıkır kıkır.

O önemsemiyor, o derviş değil, o adaptan erkandan, edepten payını almamış hiç. Ben onu göreyim zakirlik dönemimde, o adamı bir daha asla ben böyle ön tarafa almam. Kota koyarım ona.

İnsan şeyhinin huzuruna çıkarken edebini, terbiyesini takınacak, disiplinini takınacak. Asker arkadaşın mı senin, mahalle arkadaşın mı? Sen sokaktan giderken kafeye mi gidiyorsun? Dergaha geliyorsun, Allah'ı zikretmeye geliyorsun. Disiplin edecek kendini. Öyle. Ya ne olacak bundan! Hayır, ne olacak bundan diye bir şey yok. Edebi terk eden sünneti terk eder, sünneti terk eden farzı terk eder, farzı terk eden imanı terk eder. Ölçü budur sufilikte. Bir sen sarık deyip geçme. Disiplin eder seni. Derse gidiyorsun, al sarığını yanına. Derse gidiyorsun al haydarini yanına. Yok mu? Yaptır. Sen o dergaha ram olacaksan oraya derviş olacaksan sen çeyizini düz. 99'luk tesbihi yok. Böyle derviş mi olur? Neyle çekiyorsun dersini sen? Bir dervişin düzgün bir 99'luk tesbihi, takkesi sarığı haydarisi muhakkak, muhakkak. Günlük virdi disiplinli bir şekilde, namazları disiplinli, ondan sonra nafile namazları disiplinli, adabı erkanı düzgün. Diline hakim, gözüne hakim. Derviş öyle. Derviş öyle, lakayıtlık yok. Öyle gevşeklik yok. Şeyh efendi orda sohbet edecek, birisi orda Facebook'a girecek. Ben de onu göreceğim zakirken. Şeyh efendi sohbet ediyor olacak, haaa ne oldu ya? Telefon çok önemli ya onun, telefonu, ondan başka iş adamı yok ya orda, gidip kulağına fısıldardım. Bir daha şeyh efendinin yanında telefonla, onun huzurunda telefonla konuştuğunu görmeyeceğim kardeşim. Tatlı bir şekilde seni bir daha şeyh efendi'nin sohbetinde telefonla oynadığını, telefonla konuştuğunu görmeyeceğim. Bu kadar. Ben söylerdim tatlı bir şekilde. Başka yerlerde görürdüm ben. Adam telefonla konuşuyor. Oranın zakirine derdim. Bak söyle arkadaşlara, şeyh efendi sohbet ederken telefonla konuşmasın. O da konuşacaksa çıksın dışarda konuşsun ya, çık dışarı konuş. Telefonun mu geldi, çık burda bahçede bahçeye de değil, sokağa çık konuş. Adam burda geçenlerde, geçen hafta, burda telefonla konuşacağım diye uğraşıyor. Bilmiyor. O yüzden susuyoruz ama bunu bir derviş yaparsa, haaa adaba mugayyir bu iş, bu gevşekliği nerden aldın kardeşim sen. Yok. Eee, buraya misafirler de geliyor dışardan, herkes geliyor. Adam telefonla burda sohbet var facebooka bakıyor, kendi kalitesini gösteriyor. Kendi bu noktada eğitimsizliğini gösteriyor, eğitim yok. Adap görmemiş, yol yordam görmemiş, adap yok.

Sufilik adap getirir böyle, her şeye disiplin getirir. Nerde nasıl yapacak, nerde nasıl davranacak, sufilik onu getirir. Herkes edebiyle oturur. Dizlerin ağrımıyorsa, gelirsin önde iki dizinin üzerine otursun. Dizin ağrıyorsa geç kardeşim arkaya bağdaş kur, yan gelme. Üç tane oturuş şekli var. Bir, iki dizinin üzerine, iki bağdaş kurmak, üç bir ayağını dikerekden

oturmak. Dördüncü bir oturuş şekli Sünnet i Resulullah'da yok. Bak dördüncü bir oturuş şekli Sünnet i Resulullah'da yok. Yerde mi oturuyorsun, bu üç türlü otururs un. Dördüncüsü yoktur. Camiye gidiyoruz şimdi camide tabureler var, yan tarafa herkes yaşlanıyor bir tarafa. Hutbe okunuyor, adam hutbe okunurken ne yaptın ya emekli maaşlarına ne kadar zam gelmiş? Hutbe okunuyor. Hutbeyi dinlemek vacip Hanefi'ye göre. Namazda oturur gibi oturacak o kimse hutbeyi dinlerken. Namaz daymış gibi oturacak. Yok! Ümmet i Muhammed'e bunları öğretecek, disipline edecek, bilen de kalmadı ve şimdi herkes de şu şey var. Hele bir gelsin ya camiye giriyor ya. O hale geldik veya biz aynı şey, ya adam dergaha geliyor ya, Allahı zikredecek ya, sıkmayalım adamı. O hale geldik ama edep adap kalmadı. Distur kalmadı. E bunu eskiler daha disiplinli yapmaları lazım ki yenilere örnek olsun. Böylece otutturacağız, hani Hz. Mevlana üzüm üzüme baka baka kararır der ya, üzüm üzüme baka baka kararacak. Birbirlerimize bakaraktan, birbirimizden doğruyu öğreneceğiz. Doğruyu öğrenince de ne olacak, doğruyu yaşamaya başlayacağız inşallah. Hepimize vazife düşüyor. Hepimiz çobanız. Biz arkaya bizden sonra gelecek olanlara, bakın bizden sonra gelecek olanlara, biz adapsızlık, biz edepsizlik, biz gevşeklik bırakmamamız lazım. Bu tekke dört yüz elli yıllık. Bizim işimiz daha zor. Dikkat et. Burası dört yüz elli yıllık bir tekke. Burda vazife yapanlar, burda iş yapanlar, burda hizmet edenlerin işleri daha önemli. Daha zor, daha sıkıntılı. Sebep? Sebep?

Çünkü biz burdan arkaya, geriye, bir miras bırakacağız. Bir miras bırakacağız biz. Biz bu mirası bırakırken doğru miras bırakmalıyız burda. Doğru miras bırakmalıyız ve öyle bir miras bırakmalıyız ki bizden sonrakiler o mirası devam ettirsinler, insanlara tertemiz kur'an ve sünnet yolu kalsın. O yüzden sufilik edep ve adaptır. Herkes edebine ve adabına riayet etsin. Bu bizimle beraber yol giden kardeşlere. Misafir kardeşlere bu konuda bir sözümüz yok. Onlar misafirimiz, başımızın tacları hepsi de. Allah razı olsun. Bu noktada tabii onlar da bu sohbetten kendilerince paylarını alırlar ama sufilik edep ve adaptır. Bir kimse nereye giderseniz gidin, camiye, tekkeye, medreseye giderken, edepli ve adaplı gibin. İbadethaneleri gidiyorsunuz. İster havra olsun, ister kilise olsun, bir ibadethaneye gidiyor musun? Evet. Sakın ibadethaneye girerken, edebini adabını bozma. Bakın sakın bir kiliseye gittiğinde, camide davrandığın gibi davran. E, camide gevşek kilisede de gevşek herkes. Bak camide gevşek ya kilisededе de gevşek veya bazen ne yazık ki kiliseye giderken daha disiplinliler. Bu da iyi bir şey. Yani ordaki Hristiyanlar da diyecekler ki ya bu Muhammediler ne kadar disiplinli. Bu da farklı bir bakış açısı inşallah ama havraya da gitseniz, kiliseye

de gitseniz, bir yere giderken disiplinli olun. Orda nahoş hareketler yapmayın. Orda eksik, yanlış hareketler yapmayın.

Bir tekkeye gittiniz. İşte İsmail Hakkı Bursevi tekkesine gittiniz. Tekke orası. Orda yıllarca zikrullah yapılmış, dersler yapılmış. Oranın bir maneviyatı, bir ruhaniyeti var. Oraya girerken edepli gir, edepli çık. Boş kelime konuşma. Kakara kukara yapma orda. Emir Sultan Hazretleri'nin oraya gittiniz, boş konuşma. Boş dolaşma orda. Edepli ol. Üftade Hazretlerine gittiniz veya yukarda, onun mübareğin tekkesi var. Oraya gittiniz, edepli olun, adaplı olun ve buralara gittiğinizde tek başınıza da olsa, onbir ihlas bir fatiha okuyup orda kısa bir tevhit çekin. Kısacık da olsa tek başınıza gittiniz, onbir ihlas bir fatiha okuyun, bütün makama bağışlayın. O zata da bağışlayın. Ondan sonra la ilahe illallah la ilahe illallah la ilahe illallah diyerekten üç tane dahi zikrullah vurun veyahut da tek başınasınız, hiç önemli değil, deyin ki kendi kendinize, bu zatın ruhaniyeti var, dervişlerinin ruhaniyeti var, onca ruhaniyet var, onlar sana merak etme eşlik ederler. Sen görmesen dahi onlar sana eşlik ederler. Tevhidi dergahın adabı vechesi ile çek. La ilahe illallah La ilahe illallah La ilahe illallah Hak Muhammeden Resulullah Cemi el enbiya i vel mürselin velhamdülillahi Rabbil Alemin. El Fatiha meessalavat. Amin. En az üç sefer bunu erkekler cehri olarak çekip, ardından fatiha deyip ordan öyle ayrılacaklar. Bayanlar da eğer kendi kendilerinelerse, hiç kimse yoksa, çok böyle hafif sesle bunu yaparaktan ordan ayrılabilirler. Bu adabı da bu erkanı da gittiğiniz her türlü veli kabristanlarına gittiğinizde bunları da uygulayabilirsiniz inşaallah.

https://youtu.be/GNG43FZiHWk

MESNEVİ-İ ŞERİF 703-705. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"O vezirin ektiği fitne tohumları, onların başlarına afet kesilmişti. Cevizler kırıldı; içi sağlam olan kırıldıktan sonra temiz ve latif ruha malik oldu. Ancak ten nakşına ait olan öldürmek ve ölmek, nar ve elmayı kırmak, kesmek gibidir. Tatlı olan nardenk şerbeti olur, çürümüş olanın ise bir sesten başka bir şeyi kalmaz. Esasen manası olan meydana çıkar, çürümüş olan rüsvay olur gider."

Hani o meşhur vezir vardı ya o vezir bütün o topluluğun içerisine fitne tohumları ekmişti. Hatırlayalım, bir topluluğa örneğin cömert olun dedi, öbür topluluğa dedi ki sizle beraber mi kazandılar. Sakın ha yarını düşün, harcama dedi. Bir toplumda ya dedi ki aman, oruçtan daha kıymetli bir şey yoktur, öbür topluluğa dedi ki Allah sana bir sürü nimet vermiş, ye iç keyfine bak, bu nimetleri sana niçin verdi ki dedi. Bir topluluğa dedi ki başınızdaki köle bir kimse de olsa itaat edin. Öbür topluluğa dedi ki yani başındaki kimseye neden itaat edesin? O senden daha mı değerli dedi. Bir topluluğa dedi ki aman ha dinin olmazsa olmazlarına tabi ol. Öbür topluluğa dedi ki ya din dediğin şey ne ki, akıllı bir kimse gelmiş, işte bak böyle bir din öğretmiş. Senin dinin sana senin kalbinden ne çıkıyorsa sen o dine bak dedi. Bir topluluğa dedi ki aman ha dinin haramlarına helallerine dikkat et. Öbür topluluğu dedi ki ya haram işlersen de tövbe edersin. O da affeder. Onun tevvap ismi şerifi kimin üzerinde tecelli edecek? Sen günah işleyicilerden ol dedi. Bir topluluğa dedi ki başörtüsü farzdır. Bütün kadınların örtünmesi lazım. Öbür topluluğa dedi ki ne alakası var, örtünmek olsa da olur olmasa da olur. Bir topluluğa dedi ki sizin bir yere gelmeniz için her

şey mübahtır, içki de içebilirsiniz, kumar da oynayabilirsiniz. Öbür topluluğa dedi ki sakın ha böyle şeyler yapmayın. Ben bunları söylüyorum ama aslında böyle değil. Bir topluluğa dedi ki kendince Hristiyanları da Yahudileri de kendinize dost edinin. Başka türlü dünya üzerinde sesiniz soluğunuz çıkmaz dedi. Öbür topluluğa dedi ki ya ben dedi onlara böyle söylüyorum ama hiç öyle şey olur mu? Kendi aramızda böyle demeyiz dedi gibi bu tip bu tip her topluluğa farklı bir din algısı anlattı.

Her topluluğa akçakavak yaprağı gibi esen rüzgara karşı konuştu. Siyasetçilere ayrı din anlattı, bürokratlara ayrı din anlattı, köylülere ayrı din anlattı, esnaflara ayrı din anlattı, öğretmenlere ayrı din anlattı, doktorlara ayrı din anlattı. Çok paralı olanlara ayrı din anlattı, az paralı olanlara ayrı din anlattı. Herkese farklı farklı, farklı farklı din anlattı ve fikri tohumlarını ekti. Birine dedi ki bütün hadisleri inkar et, öbürküne dedi ki hadisleri inkar eden kafirdir, onu vur. O hadisleri inkar edene dedi ki sen muhakkak hadisleri inkar et, sana karşı gelecekler. Sana karşı gelen o hadislere bağlı olanları da sen onları küfürle itham et dedi. Bir taraftan dedi ki yani bu kur'an'ı kendi kafana göre tevil etme. Öbür topluluğa dedi ki bu aklı neden verdi sana, kur'anı kendi kafana göre tevil et. Öbürküne dedi ki sakın ha kur'an'ı kendi kafandan heva ve hevesinden yorma. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin izinden git dedi. Öbür topluluğa dedi ki ya kur'an apaçık meydanda, bunu anlamak için peygambere ihtiyaç yok. Sen kendi kafana göre tevil et dedi. Anlıyor sunuz değil mi. Herkes bu vezir önüne gelen her topluluğun nabzına göre şerbet verdi. Birisi bir şeyden korkuyordu, o korkana korkusunun üzerinden gitti. Birisi bir şey ümit ediyordu, ümid edene ümit ettiği şeyin üzerinden gitti. Birisine bir şey hoş geliyordu, hoş gelenin üzerinden gitti. Dedi ki sen namaz kılmasan da olur. Birisi dedi ki ya Muhammedun Resulullah dememiz şartmı, değil dedi ya, gerek yok senin Muhammeden Resulullah demene. Öbürkü dedi ki ya bu mezheplere uyumamız lazım mı. Ne alakası var dedi ya, mezhep neymiş ki, mezhep mi varmış önceden, sen kur'an'a bak dedi.

Öbürkü dedi ki ya bu hadislerden dedi bazıları kur'an'a aykırı. Sanki kur'an hafızı, sanki kuran'ı tam anlamış, tam bilmiş gibi, geldi bilgiçlik tasladı ona. Doğru söylüyorsun dedi, sen dedi bu kur'an'a aykırı olan hadisleri at içinden dedi ve bu vezir her topluluğa bir fitne tohumu attı gitti. Her topluluğun din anlayışı farklı oldu. Oysa, bütün dinler Adem'den itibaren İslam idi. Bütün peygamberler Cenabı Hakk'ın peygamberiydi. Hiçbir peygamberi, insanlar peygamber tayin etmemişti. Hiçbir veliyi, insanlar veli olarak tayin etmez. Hiçbir peygamberi insanlar peygamber olarak tayin etmez. Hiçbir kitabı insanlar tayin etmez. Kitabın şurası şöyle olsun, burası

da böyle olsun ya bu ayet i kerime fazla ya hiçbir insanlık tarihi boyunca böyle bir din olgusu olmaz. Bir kimse peygamberlerin sözlerinin üzerinden oynuyorsa, bir kimse Allah'ın kitabının üzerinden oynuyorsa kafirdir, cahildir. Bu mesnevide beyan edilen vezir gibidir. Fitne tohumu dikiyor. Bu vezir sadece İseviler zamanında yaşamış değil, bu vezirler hep var ve hadisler var bu konuda. Ahir zamanda öyle kimseler gelir ki onlar sizin dilinizden konuşurlar. Sizin gibi konuşuyorlar ama onların arkasına takılıp gidenler cehenneme gider. Bizim gibi, bizim gibi bizim dilimizden konuşuyor. Biz dinlerken onu aa evet ya kur'andan bahsetti ya, ne kadar güzel bahsetti. Ne kadar güzel bir söz, öyle değil mi? Kur'an'a tabi olun, geri kalanına karışmayın, atın kenara hadisleri koyun kenara. Söz gayet hak gibi görünüyor değil mi? Ya bundan daha güzel bir söz olur mu? Tabi ya, bak ayet i kerimede var. Kur'an'ı ben size apaçık gönderdim, anlayasınız diye, kur'an anlaşılsın diye gönderildi. Sen anlamıyor musun, aklın mı kıt senin, bak kur'an meydanda. He olur, tamam. Peygamber hadislerini bırak. O hadislerin hangisi sahih zaten. Hepsi de mi sahih değil? Hepsi de sahih değil. Olur, kur'an'ı nasıl anlayacağız? Herkes kendi kafasına göre anlayacak ya da taslamanın kafasına göre anlayacak. Ya Taslaman'ın kafasına göre anlayacaksın ya kendi kafana göre anlayacaksın. Kendi kafana güvenmiyorsan, Taslamanın kafasına güven. He, televizyonlarda da çıkıyor adam, kimse de dur demiyor. Yani diyanet kalkıp da bu adamın konuştukları kardeşim doğru şeyler değil. Hadisler olmadan dini yaşamak mümkün değil diye bir açıklama da yapmıyor. Eee? Demek Taslaman doğru. Vezirden farkı var mı? Yok. Şu vezir muhabbeti böyle bir yıl boyunca gitse iyi olacak. Ya birtirmesek şu vezirin hikayesini, uyuyor böyle cuk diye oturuyor böyle. Dönüp dönüp temcit pilavı gibi veziri anlatmak lazım aslında. Nasıl olsa TCK'ya da çarpmayız. Neden? Veziri anlatıyoruz ya bize ne! İsim de kullanmıyoruz!

İşte bu vezir her yere fitne tohumu attı. Öldü gitti. Ölüp gidince o fitre tohumları, o toplulukların başına afet kesildi, bela oldu. İnsanlara ne yaptı? Birbirlerinin kanını dökmesine sebep oldu. 'Cevizler kırıldı' diyor 'içi sağlam olan kırıldıktan sonra temiz ve latif ruh, malik oldu.' İnsanlar birbirlerini öldürmeye başladılar ama öldürmeye başlamazdan önce biraz fitneden bahsedelim. Öyle değil mi, hep fitne fitne fitne fitne… Fitness çıkarma. Bu fitne kardeşim, bu fitne, bu fitne, şu fitne, fitne! Hadi bakalım fitneden bahsedelim. Fitne, imtihan demek, anarşi, bozgunculuk, günah, şirk, bela ve daha çok manalara geliyor. Genel itibari olarak kullanılmış olan cümlenin içerisinde, cümlenin mânâsına göre kendisi de cümlenin konumuna göre mana ifade ediyor. Bununla alakalı aslında geniş bir şekilde şeyde İzmit'te bir sohbet etmiştik ama biz bunu tabii burda da tekrarını söyleyeceğiz

şimdi, anlatacağız. Fitnenin bir manası var: Şirk ve küfür. 'Fitne tamamen yok oluncaya kadar kafirlerle savaşın.' Harika bir ayet i kerime. Bu hadisleri inkar edenlere de cevap şimdi. Ey hadisleri inkâr edenler. Biz, kur'anın yüzüne bakarız ona göre amel ederiz diyenler. Kur'an size emretti. Bize de emretti. Fitne tamamen yok oluncaya kadar kafirlerle savaşın dedi. Haydi bütün televizyonunuzla, basınınızla, medyanızla bütün Ümmet i Muhammed ve bunu duyanlar topyekün halinde kâfirlerle savaşa girsinler. Çünkü bunu Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri hangi manada anladı bu ayeti kerime niçin inzal edildi, niçin indi, sebebi nüzülü neydi? Bu ayet i kerime inince, bu ayet i kerime inince peygamber ve ashab-ı bunu nasıl anladı ama bunların hiçbirisinin de bir anlamı yok.

Sebep? Bunların hiç birisi de sahih değil. Çünkü e hiç birisi de sahip değilse, biz kur'anla sadece amel edeceksek yani hadislere bakmayacaksak hiç, ayet i kerime çıplak, meydanda. 'Fitne tamamen yok oluncaya kadar, kâfirlerle savaşın.' Gelin, haydi şu hadisleri inkâr edenler. Ashab ı Resulullah'ın ayet-i kerimeleri nasıl anlayıp yaşadığını inkâr edenler, mezheplerin bir meselenin nasıl olması gerektiğine iştihadlarını reddedenler. Bu ayeti kerime hepimize yeter. Fitne tamamen yok oluncaya kadar kafirlerle savaşın. Bizim işimizi gücümüzü her şeyimizi bırakıp kâfirlerle savaş için yola çıkmamız lazım. Başka bir şey yapmamız lazım. Öyle namazdan kaçmak için oruçtan kaçmak için tesettürden kaçmak için ne bileyim belli ibadetlerde gevşemek için ayet i kerimeleri anlamaya çalışmayalım. Evet, ya kardeşim, fitne tamamen yok oluncaya kadar kafirlerle savaşın. Emir sigası var hem bir de, çok basit Taslaman'a sormak lazım, bu ayet i kerimeyle nasıl hareket edeceğiz ve hadisleri inkar edenlere sormak lazım. Böyle bir ayet i kerime var ya hepimize farz değil mi bu? Farz. Yürüyelim, çekelim, kılıçları, tabancaları, tüfekleri, tankımızı, kâfirlerle savaşa yola koyulalım. Taslamana da önden bir tane sancak verelim, en önde o gitsin, hadisleri inkâr edenler. Biz de ardından gideriz. Demek ki fitne kullanıldığı yere göre şirk ve küfür mânâsına geldi.

İkinci günah manasında. 'Bizi fitneye düşürme diyenlerin kendileri fitneye düşmüştür.' Tevbe 49. Demek ki aynı zamanda da fitne günah mânâsına denk geldi. Günah manası aldı. Bozgunculuk, kavga, ihtilal hainlik, isyan, anarşi ve kargaşa, bölücülük, fesat manasında fitne. Ayet i kerime: 'Fitne çıkarmak, adam öldürmekten daha kötüdür.' Bakara ayet 191. Yine Enfal, ayet 73: 'Kafirler birbirlerinin dostları, yardımcılarıdır. Eğer Allahu Teala'nın emirlerini yerine getirmez, kendi aranızda dost olmazsanız, yeryüzünde kargaşa, fitne ve büyük fesat çıkar' Enfal 73. Kafirler birbirlerinin dostları, kafirler birbirlerinin dostları. Sen diyorsan ki Allah bilmiyor,

Allah yolunu açık etsin. Ne tarafa doğru gidiyorsan, o tarafa doğru git.Kafirler birbirinin dostları. Sana dost olmazlar. Senin devletine dost olmazlar. Ya senin devletin de kafirdir. O zaman devletine dost olurlar ya senin yaşadığın ülkede kafirdir. O zaman sana dost olurlar. Sen başka bir ayet i kerimede de peygamberine diyor ya sallallahü ve sellem e: 'Sen onların dinine dönmedikçe, onlar seninle savaşmayı bırakmazlar.' Siz Hristiyan ve Yahudi olmadığınız müddetçe, Yahudi demeyelim, Musevi diyelim. Yahudi olamazsınız çünkü. Yahudi olabilmeniz için Yahudi ırkına sahip olmanız lazım. Aslında Musevi de olamazsınız, Musevi olabilmeniz için de Yahudi ırkına sahip olmamız lazım. Ben Musevi olacağım diyorsanız senin bütün secereni dökmeleri lazım. Gideceksin bir havraya, havranın ordaki yetkilisine müracaat edeceksin. Diyeceksin ki ben Yahudi olabilirim, sülale olarak ondan sonra diyeceksin, bakacaklar kayıtlarda var mı yok mu. Hoş mossadın elinde şimdi hepsi de bütün kayıtlar. Bütün Yahudiler kayıtlıdır dünya üzerinde. Kayıtlı olmayan hiçbir Yahudi yoktur. Bütün secereleri ile beraber, bütün secereleri ile beraber, sülaleleri ile beraber, akrabaları ile beraber. Onlar zaten kendi secerelerini de normalde takip ederler. Yani içinizde birisinin mesela sülalesi Yahudiliğe dayanıyorsa, bulurlar onu. Barzani ne dedi? Biz aslında Yahudiyiz dedi, buldular onu. Şimdi mesela doğu ve güneydoğudaki kürtlerin üzerinde müthiş çalışmalar yapıyorlar. Doğu ve Güneydoğu'daki kürtlere diyecekler ki sizler Yahudisiniz. Kuzay Iraktakilere dediler mesela. İçlerinde Yahudi olanlar var mı, var. Nasıl şu anda Türkiye'de Yahudiler var, adı işte aslında Yahudi ismi ama biz onu İsmail biliyoruz, İsa biliyoruz. İsa koymazlar da onlar, Davut koyarlar. Aslında Davut değildir, Yaseftir, Yusuf derler. Var, Türkiye'de çok Yahudi var ve biz onlara bir de Selamünaleyküm dersin onlar Aleykümselam derler veya senin yanına da geldiğinde Selamünaleyküm derler. İlk kendilerini meydana çıkarmazlar. Sen onu Müslüman zannedersin, öldüğünde bilirsin ki havradan kalkar cenazesi. Öldüğünde anlaşılır.

Mesela onlar evlenirlerken asla kızlarını Yahudi olmayan bir kimse ile evlendirmezler, asla, asla! Son anda devreye girerler. Erol Evcille evlenemediği gibi. Gelinlikleri almışlardı. Öyle değil mi? Kimle evleniyordu? Gülben Ergenle Son anda devreye girildi, gelinlikleri dahi alınmıştı. Birileri devreye girdi, iş bozuldu. Kiminle evlendi sonra? Efendim? Mustafa Erdoğanla. Değil mi? Bir incelemek lazım soy kütüğünü. Neden Türkiye'de soykütükleri kaldırıldı cumhuriyetle beraber? Soykütükleri kaldırırken, kiliselerdeki soykütükleri kaldırıldı mı? Hayır. Havralardaki soykütükleri kaldırıldı mı? Hayır. Kiliseler ve havralar soykütüklerine devam ediyorlar mı hala da? Evet. Siz dört soy kütüğünüze ulaşabiliyor musun? Dört şeye? Çok enderdir. Kulaktan

dolma ulaşılıyordur. Benim dedemin dedesi falanca yerden gelme, soykütüğü var mı? Yok. Yazılı bir şey var mı? Yok. Yok! Havrada var, kilisede de var. Havradakini sen biliyor musun? Hayır. Devlet biliyor mu? Hayır. Kilisedekini sen biliyor musun? Hayır. Devlet biliyor mu? Hayır. Mossad biliyor mu havradakileri? Evet. O zaman kafirler birbirlerinin dostları ve yardımcılarıdır. Eğer Allahu Teala'nın emirlerini yerine getirmez, kendi aranızda dost olmazsanız yeryüzünde, dikkat edin yeryüzünde kargaşa, fitne ve büyük fesat çıkar. Enfal 73. Burda bozgunculuk, kavga, ihtilal, isyan manasında fitne. İmtihan manasında.

'Sana Miraç'ta gösterdiğimiz temaşayı halk için bir fitne, imtihan yaptık.' İsra 60. Cımbızdan çekilmiş ayetler bunlar. Miraç'ta Hz. Peygamber Sallallahu Aleyhi ve sellem hazretlerine gösterilen enstantaneler var. İşte zina yapanların halleri, içki içenlerin halleri, faizcilik yapanların halleri, bunlar gösteriliyor. Bunların hepsi de gösteriliyor Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine. Bunlar gösterildiğinden manada tabii son nokta, bir tartışma daha kopuyor ya, Cenab ı Hakkı gördü mü görmedi mi? Bakın, ayet i kerimede diyor ki 'sana Miraç'ta gösterdiğimiz temaşayı halk için bir fitne, imtihan yaptık.' Aslında Allah her şeyi açık beyan ediyor. Ardından başka ayet i kerime, Tegabun 15: 'Mallarınız, çocuklarınız sizin için fitnedir yani imtihandır. Yine Ankebut 3: 'Biz onlardan öncekileri de fitneden geçirdik yani imtihandan geçirdik.' Ha demek ki bir imtihan da adı fitne olarak geçiyor. Devam edelim, sıkılmadınız değil mi? Bela, müsibet, manasında. 'Bir fitne olmayacak sandılar da kör ve sağır kesildiler.' Yani başlarına bir bela, başlarına bir sıkıntı gelmeyecek zannettiler. Haramlarda yüzmeye devam ettiler. Allah'a isyanda devam ettiler. Allah'a tuğyanda devam ettiler. Allah'ın gözünün içine baka baka, Cenab ı Hak'kın sınırlarını, haddini aştılar, topluluk olarak. Allah da onları kör ve sağır etti. Manevi kör ve sağırlık bu. Sen harama devam edersen, manevi kör ve sağır olursun. Hak ve hakikati görmekten uzak olursun. Tövbe et.

Sen bir günah ı kebairin pençesinde durduğun yetmiyormuş gibi ikinciye üçüncüye dördüncüye beşinciye dalarsan, sen kör ve sağırlardan olursun. Ondan sonra bir derste bir kimse Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini rüyamda gördüm, rüyada gördüm dediğinde dersin ki sen hadi ya yalan söylüyor. Hz. Peygamber Sallallahu Aleyhi ve sellem bu zamanda rüyada mı görülmüştür. Sen haramların içerisinde yüzersin, öbürküsü gece kalkar Allah'ı Zikreder, haram der, uzak durur haramlardan, kimsenin kalbini kırmayayım, incitmeyeyim diye düşünür. Bu dünyada yolcu gibi yaşar. O Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.) ile görüşür, konuşur. Sen de otursun orda bunlar yalan söylüyorlar. Bunlar kafayı yemişler. Bunlar böyle şey mi

olurmuş dersin. Neden? Senin kulağın sağır çünkü. Sen hakikati duymaktan uzaksın. Sen aklını ilahlaştırmışsın. Sen bilgini ilahlaştırmışsın. Kendince kendi aklının öngördüğünü hak görüyorsun, farkında değilsin. Kendince kendi okuduğun kitabı ilahlaştırmışsın. Kur'an'ı kendine rehber etmemişsin. Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.) 'in izinden gitmiyorsun. Zikirle alakan yok, namazla alakan yok, tesbihatla alakan yok, hayır hasenatla alakan yok, güzel ahlakla alakan yok.

Birisi Zikrullah'da Abdülkadir Geylani hazretlerini gördüm dediğinde bıyık burup yalan söylüyorsunuz, siz sufiniz canım, üçtu kaçtı muhabbeti yapıyorsunuz diyorsunuz. Haramlardan uzak durmadıklarından dolayı, kör ve sağır kesildiler. Allah'ın hududunu çiğnediklerinden dolayı, kör ve sağır kesildiler. Allah'a isyan ettiklerinden dolayı, kör ve sağır kesildiler. Hazreti Muhammed i Mustafa'nın sallallahü ve sellem hazretlerinin izinden gitmediklerinden dolayı, kör ve sağır kesildiler. Allah'ın yap dediğini yapmayıp, yapma dediğini yaptıklarından dolayı, kör ve sağır kesildiler. Duymaz oldular. İşitmez oldular. Aslında onlara baktığınızda, yanıbaşımızda kur'an'da okuyorlar onlar. Onlar konuşurken de bizdenmiş gibi konuşuyorlar. 'Allah'ı zikretmek en büyük iştir' deyince ne tarafa kaçacağız diye bakıyorlar. Ya bu manada mı? Bu manada kardeşim. Oturacaksın. Allah'ı sen zikredeceksin. Zikrin efdali de la ilahe illallah. En az günde beşbin sefer la ilahe illallah diyeceksin. Ashab günde yetmişbin kez la ilahe illallah diyordu. Ashabın içerisinde öyle kimseler vardı ki günlük yetmişbin tevhid çekmeden, evlerinden dışarı çıkmıyorlardı. O yüzden Hazreti Ömer radıyallahu anh hazretleri hutbeye çıktığında, 'Ya Sare Cebele' dediğinde, bütün ordu duydu. Çünkü Cenab ı Hak vaad etmişti: 'O benimle konuşur. Ben onun söyleyen dili olurum.' Söyleyen dili olmuştu. İran seferine çıkan ordu ve komutanı Hazreti Ömer radıyallahu anh hazretlerinin hutbede 'Ya Sare Cebele' sözünü hepsi de duymuşlardır. Çünkü o ashab da Cenab ı Hak kın 'duyan kulağı olurum' ashabıydı. Duyan kulağı oldu. Benimle duyarlar. Onunla duymuşlardı çünkü onlar Allah'ı zikrediyorlardı çünkü onlar Allah yolunda deliler gibi koşuyorlardı çünkü onlar sizi dışardan görenler deli olmuş bunlar desinler. Allah'ı böyle zikredin diyen Hazreti Peygamber'e uyup öyle zikrediyorlardı. Ama birisi de çıkacak şimdi siz kafayı yemişsiniz diyecek. Yalan söylüyorsunuz. Neden? Ya peygamberle konuşulur mu bu zamanda? Öyle diyecek. Neden? Kör ve sağır kesildiler. Kör ve sağır kesildiler. Cenab ı Hak hadis-i kutside: 'kul farzları yerine getirmekte bana en sevgili işi yapar, fiili yapar, nafilelerle bana yaklaşır. Beni sever. Bende onu severim. Ben onu sevince gören gözü olurum, duyan kulağı, tutan eli, yürüyen ayağı olurum. Benimle görür, benimle işitir, benimle söyler, benimle yürür, benimle tutar' hadis-i kutsisini

attılar kenara. Atınca da ayet i kerime tecelli etti. Dedi ki onlar kör ve sağır olurlar. Allah bizleri kör ve sağır olmaktan muhafaza eyledin.

Demek ki haramları işlersek ve haramın içerisinde hiç canımız acımadan, hiç üzülmeden ya haram işliyoruz ya demeden haram işlemeye devam ediyorsak, kör ve sağırlardan oluruz manevi olarak. Bu da ne? Fitne. Evet o fitneden sakının ki o sadece zalimlere dokunmakla kalmaz. Enfal 25. Böyle haramlara, Allah'a isyana, Cenab ı Hakk'ın emirlerinin dışında bir hayata eğer ses çıkarmaz, rıza gösterirseniz bu fitne, bu bela, musibet, bu kör ve sağır olma size de bulaşır. Ya kapının önünde eşcinseller eşcinselliklerine devam edecek. Sen buna karışmazsan, devlet olarak karışmazsan, hükümet olarak karışmazsan, millet olarak karışmazsan, sen de kör ve sağır olursun. Halkı ifsad eden, halkı kur'an ve sünnetin dışına iten her ne var ise sen bunlarla mücadele etmezsen, sen de kör ve sağırlardan olursun. Sen dinsizlikle, imansızlıkla, fuhuşla, içki ile, kumarla, zinayla, eşcinsellikle, kur'an ve sünnetin hakim olması için bunlarla mücadele etmezsen, sen de kör ve sağırlardan olursun. Sen de otururşun evde, ondan sonra dersin ya yalan söylüyorlar bunlar. Ben sizin içinizde bir sene kadar durdum. Ben hiç görmedim ama. Ha, doğrudur, görmemişsindir sen ama ben de namazımı kılıyorum, orucumu tutuyorum? Kardeş ne yapayım. Ben senin oturup da hayatınımı inceleyeceğim? Nerde haram işliyorsun diye, bana ne. Biz Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin hadisine iman ettik: 'Kim kırk gün sabah namazına kalkarsa, Cenab ı Hak onun kalbine hikmet pınarlarını doldurur, coşturur, kalbinde hikmet pınarları akar senin. Kırk gün sabah namazına kalkarsa. Hatta bir hadis i şeriftr, cemaatle kılarsa diyor. Aha Hadis i Şerif, kırk gün cemaate git sabah namazına. Gittin mi hiç? Hayır. E sabah namazını kılıyor musun? Ya işte şöyle yoruluyorum da böyle yoruluyorum da böyle geç kalıyorum da…

Kalkınca bari kıl ya. Hem benim gibi kalkınca kılacaksın, hem de peygamber efendimizi göreceğim! Var mı öyle bir şey. Hem benim gibi alacaksın televizyonun kumandasının karşına, hatun bir çay da demle bakayım ya. Oh ne güzel ya! Vay, bak. Görüyor musun ya! Ha hanım koş ya, Adriana Lima bak kimle dost olmuş şimdi! Bilmem hangi sanatçı kimle oturuyor. Bak boşanmışlar ya! Yok ya, bunlar böyleler ya. Bunlara tuu, Allah bunları kahretsin ya, bunlar şöyleler ya. Ya ne yapıyorsun oğlum ya. Oturup Allah'ı zikretsene. Madem evdesin. Hiç olmazsa otur evde, Allah'ı zikret. Hiç olmazsa otur evdekilere kur'an sünnetten bahset. Hiç olmazsa otur, iki tane hadis oku ya. E derse gitmedin, zikrullaha gitmedin, dersini de çekmedin. Evde oturdun, hanımını da otutturdun, hanımını da alıp derse gitmedin. Hanımını da alıp zikrullaha gitmedin. Çoluğu çocuğu da zikrullaha

götürmedin, e çocuk o zikir halakasında sohbet halakasında büyümedi, e büyüdü çocuk, büyüyünce ne olacak? Çocuk gitti. Hocam bana yardım et. Hayırdır kardeş? Benim kızım onbeş yaşında. Eee? Ben sadece otuz tanesini biliyorum sevgilisinin dedi. Şu çocuk parkının önünde. Eee dedim buyurun? Dedi kaç tane sevgilisinin olduğunu hala da bilmiyorum. Kız da yanında. Benim kızımı kurtarın. Ne yapabilirim dedim. Bunu özel okula yazdırın dedi. Böyle baktım. Benim çocuklarım özel okulda okumuyorlar ki dedim. Böyle baktı. Dedim senin çocuğunun kurtulması için illa ki özel okula mı yazdırmamız lazım? Çocuk da orda. Bütün müslümanlar sorumlu bak dedi bundan. Bütün müslümanlar sorumlu olunca birinci derecede benim sorunlu. Dedim kardeş, sen bu çocuğa hiç din, iman, kur'an, ahlak bir şeyden bahsettin mi? Ses yok. Sen dedim ayrıldın mı eşinden? Evet dedi. Sevgilini evine getirdin mi hiç dedim ben. Böyle baktı, hayır diyemiyor. E dedim sen evine getirdin, o da sevgili olmanın normal olduğunu zannetti. Öyle düşündü dedim. O yüzden o da annesinin yolunda gidiyor dedim. Sen eve sevgili getirmeseydin, o kız da sevgili olduğunu bilmeyecekdi. Ondan sonra kurtar bizi. Nasıl kurtaracağız ya? Sen o çocuğu kur'an ve sünnetin yaşandığı yerlere götüreceksin.

Bazen derim ya anneler, burdasınız, çocuklarınız nerde? Babalar, burdasınız, çocuklarınız nerde? Nerde? Çocuk evde televizyon izliyor. Nerde? Çocuk evde sosyal medyada. Nerde? Çocuk evde, ınstagramda, ondan sonra oyun oynuyor çocuk. Anneler, siz burdasınız. Çocuklar nerde? Yetişkin kızlarınız nerde, oniki yaşında, onüç yaşında, on beş yaşındaki kızlarınız nerde, neyapıyor? Sen burda sohbettesin, zikirdesin, harika, duadan duaya koşuyorsun, harika ya! Harika, on numara iş ya! Çocuğun nerde? Çocukla iletişim bozuk. Hocam dinlemiyor. Neden dinlemiyor? Annesi değil misin, babası değil misin? Neden götüremiyorsun yanında? Neden iletişimin bozuldu? Senin de hoşuna gitti. Çocuğun eline verdin telefonu, baktın keyfine. Çocuk ikide bir de soru soruyor, anne, Allah nerde? Sus! Çocuk soruyor, anne, Allah babam mı? Sus! ondan sonra telefon açıyor. Hocam selamünaleyküm aleykümselam. Benim çocuğum rahatsız mı? Ne oldu? Anne Allah nerde diye soruyor. Aaa, ne kadar güzel soru sormuş, ne kadar güzel! Nasıl hocam? E cevap ver. Hocam biliyorum. E öğren? Onunla uğraşacak zamanı yok. Azap olarak fitne! Onlara fitnenizi yani azabınızı tadın denecektir. Azap da ne oldu? Cehennemde bir fitne oldu. Eziyet, işkence. 'Fitneye, eziyet ve işkenceye uğratıldıktan sonra hicret edip ardından da sabrederek cihad edenlerin yardımcısı, elbette Rabbimdir.' Burda da fitne ne oldu? Eziyet, işkence oldu. Deli manasında. 'Fitneye düşeni yakında sen de onlar da görecek.' Kalem ayet 56. Hani müşrikler dediler ya bu deli oldu. Bakın, unutmayın. Eğer

siz gerçekten kur'an ve sünneti yaşarsanız, müşrikler derler ki bunlar deli. Eğer sizin hayat standardınızı, kur'an ve sünnete olan bağlılığınızı, kur'an ve sünneti yaşamanızı gören bir kimse siz delisiniz diyorsa, kalbinizin bir köşesinden şunu söyleyeyin. Bu müşriklerden. Ancak müşrikler, müminleri deli zanneder. Bunlar deli der. Ancak müşrikler, mümine ancak müşrikler deli der. Mümini ancak müşrikler deli der, kötüler. Mümin'in dostu ancak müminlerdir. Müminin üzerinde imanından dolayı birisi bir laf söylüyorsa ya müşriktir, ya İsevilir, ya Musevidir, ya ateisttir, ya deisttir, ya münafıktır.

Zarar verme: 'Seferdeyken kafirlerin sizi fitneye düşürmelerinden, yani zarar vermelerinden endişe ederseniz, namazı kısaltmanızda bir vebal yoktur. Sapıklığa düşürme: 'Siz ve taptıklarınız cehenneme girecek olanlardan başkasını fitneye düşüremez yani saptıramaz. Saffat, ayet 161- 163. Uydurma, mazeret: 'Onların sadece vallahi biz müşrik değildik sözlerinden başka fitneleri olmayacaktır.' Bu müşrikler de öyle diyecekler mahşerde vallahi biz müşrik değildik yani şirke düşmemiştik. Delalet manasında: 'Allah birini fitneye yani delalete, şaşkınlığa düşürmek isterse, Allah'a karşı senin elinden bir şey gelmez. Maide, ayet 41. Yine insana sıkıntı zarar veren şey manasında, hani hadis-i şeriflerde geçiyor bu, işte amaz kıldıran imama diyor ki arkanızdaki ihtiyarları düşünün, ondan sonra küçük çocuk annelerini düşünün, hastaları düşünün, hamileleri düşünün diyor ya, onları fitneye düşürmeyin bu noktada. Allah bizi fitnelerden uzak eylesin inşallah. Hakkınızı helal edin. Geceniz hayır olsun. Allah'a emanet olun inşallah. Selamünaleyküm.

https://youtu.be/SYjjZe4vUPo

MESNEVİ-İ ŞERİF 705-709. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Cevizler kırıldı. İçi sağlam olan kırıldıktan sonra temiz ve latif bir ruha malik oldu. Ancak ten nakşına ait olan öldürmek ve ölmek, nar ve elmayı kırmak kesmek gibidir."

Cevizler kırıldı yani cevizi kırarsınız içinden ne çıkar? Cevizin içi çıkar. Kırılan meyve ne var başka muhtar? Ne var kırılan meyva? Ceviz var, fındık var. Fındığı kırdınız kabuğunu, ne çıktı içinden? Fındık çıktı. İnsanın da cesedi, vücudu, ceviz hükmünde. Bu kırıldı ise, kırıldı, öldü, ölümle karşılaştı. İçi sağlam olan kırıldıktan sonra temiz ve latif ruha malik oldu yani sen Allah'a dost olduysan, Allah'a iyi bir kul olduysan, cesetten kurtuldun, hür oldun. Bitti senin bu dünya ile olan işin. Veleddalin amin. Ama yok, temiz değil ise, temiz değil. Örneğin dışardan baktın, işte ceviz sağlam duruyor. Kırdın, içi çürük ama dışardan sağlam. İçi çürük. Örnek, kim? Tam bir kimse ölecek, tam öleceği zaman savaş meydanında Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine diyorlar ki filanca da şehit oldu. Olmadı dedi. O şehit olmadı. Koştular, yaralıların içinde buldular onu. Dediler ki sen niçin savaştın? O dedi ki bunlar gelirler, hurma bahçelerine dalarlar, hurma bahçelerine konarlar diye savaştım dedi. Tak öldü. Saddak Ya Resulallah dediler. Evet! Bu, hurma bahçeleri için savaşmış. İçi çürük, dışı sağlam ama başka birisi yine savaş meydanında yine o şehid oldu dediler. Allah Resulü olmadı dedi Sallallahü ve sellem . Koştular o adamın yanına. O kendisine bahadır desinler, kuvvetli desinler, savaşçı desinler diye savaşıyordu. Ne yaptı en sonunda, kılıcının üzerine yüklendi, yani intihar etti. Ceviz kırıldı. İçi çürük, çıktı meydana.

Demek ki imanı kemale erecek. Demek ki kalbi harekete geçecek. Bugün kalbi harekete geçmekten bahsettik ya imanı olgunlaştıysa temiz bir ruha sahip oldu, Allah katına çıktı. Cennette hurilerin yanına gitti.Gılmanların yanına gitti. Canı cennete uçtu. Temiz bu ruha sahip değil. Kabz edildi. Nereye? Cehenneme doğru yol aldı. Bu ne zaman belli oldu? Ceviz kırıldığında belli oldu. Bir imtihanla karşılaştığında belli oldu. Bunu o kimse bilmiyorsa, son nefesinde belli oldu. Hani dışı adamın yeşil türbe, içerisi estağfurullah tövbe. Dışı sağlam ama içi çürük adamın. Ne zaman belli olacak? Ceviz kırıldığında, o beden işi bittiğinde belli olacak. Eğer o beden işi bitmediyse belli değil daha, sağlam duruyor, o harika, atıyor coşuyor. On numara. Son nefes! İmtihan ona çarptığında, bir hastalık onu bulduğunda, bir sıkıntı onu bulduğunda, bir problemle karşı karşıya kaldığında, bir zorlukla imtihan olduğunda, onun ne olduğunu o zaman göreceğiz. Ceviz kırıldığında eğer içi sağlamsa, elhamdülillah. Hz. Ömer Radıyallahu Anh Hazretleri gibi yakalayacak, yakasından. İçi sağlam değilse, yandı keten helva.

'Ancak ten nakışına ait olan öldürmek ve ölmek nar ve elmayı kırmak kesmek gibidir.' Yani normalde ölmek ve öldürmek bir elmayı kesmek gibidir. Bir narı kesmek gibidir. Sebep? Çünkü bedenle alakalıdır bu, vücutla alakalıdır. Ruhla alakalı değildir. Devam ediyor: 'Tatlı olan nardeng şerbeti olur. Çürümüş olanın ise bir sesten başka bir şeyi kalmaz.' Eğer sen tatlıysan, yani sen olgunlaştıysan, sen kemale erdiysen, senden her şey yapılır. Sen tatlandıysan, kendini erdirdiysen, harika şeyler olur senden, ölünce de senin tadın devam eder. Bak, Abdulkadir Geylani'den bahsediyoruz. Bak işte filanca şeyh efendimiz diyoruz, bak Bediüzzaman Saidi Nursi den bahsettik, bak peygamberlerden bahsettik az önce. Demek ki onlar Hz. Pir'in dediği gibi nardeng şerbeti olmuş. İçtikçe içesi geliyor insanın. Ne yapmışlar? Nar suyu ile şekeri karıştırmışlar. Olmuş nardeng şerbeti. Eğer yok senin için çürükse, meyveler çürüdüyse, bu deccal, kapitalist dünya çürümüş meyveden meyve suyu yapar ama sufiler çürümüş, kokuşmuş hiçbir şey yiyip içmezler. Sufilerin yediği içtiği, helal olması yetmez, sufiler helalin yanında temizlik ararlar. Helal olması yetmez. Sufiler için temiz olması gerekir bir de. Yiyeceğinizin, içeceğinizin, kullanacağınız her şeyin temiz olması. Temiz! Ya meyve suyu temiz mi kardeş içinde çürük meyve kullandın mı kullanmadın mı? Yazıyor musun orda meyveler çürük değildir diye? Yazmıyorsun. Piyasada ne kadar döküntü, çürük varsa, nereye gidiyor, meyve suyu üreticilerine gidiyor, değil mi muhtar? Hep çürükler mi gidiyor? Ne yapıyor mu meyve suyu fabrikaları? Hep çürük meyvaları mı alıyorlar? Sağlam almazlar hiç. Bakın ilan ediyorum burdan, adam meyvacı, 650 yıllık Osmanlı köyünün muhtarı, İğdir köyü, adres de veriyorum muhtar, yanacan

bak ha. Gelecekler, kapına dayanacaklar. Ne yapıyormuş meyve suyu fabrikaları? En çürük meyveleri alıyorlarmış. Meyve suyu helal! Kardeş temiz olacak temiz, temiz! Ya işte dana eti helal. Temiz olacak. Yediği temiz mi dananın? İçtiği temiz mi? Temiz yerde mi duruyor? Temiz olacak. Aldığın hayvan temiz mi yedi, temiz mi beslendi? Temiz olacak.

Ekmek helal. Temiz mi kardeş? Buğdayı temiz mi? İçinde hangi katkı maddeleri var? O katkı maddelerinden ne var? Kimyasalların içerisinde ne var? Temiz mi? Temiz olacak. Helal olması yetmez sufiler için. Yiyeceklerinizin, içeceklerinizin temiz olması lazım. Az yeyiverin. Çok çeşitli yemeyiverin. Hazır gıda yemeyiverin, temiz, temiz! Temizliğe özen gösterin. Temizliğe özen gösterin. Bir şey rafa gidiyor mu? Gidiyor. Şüphe edin ondan. Rafta duruyor mu o yiyecek? Duruyor. Şüphe edin ondan. Yeme. Ahlakını bozar, fikrini bozar, düşünceni bozar, kalbini bozar, vücudunuzu bozar, bozar! Aaaa burdan bir tane barbunya pilaki, burdan bir tane türlü… Yeme kardeşim! Yok burdan bir tane ton balığı, yok burdan bir tane sardalya, yeme kardeşim ya, yeme ya! Hazır gıda yeme! Temiz, temiz olacak, temiz! Günlük yiyeceksin. Günlük, günlük, günlük, günlük. Kadınlar kocaman bir tencere kuru fasulye yapıp bir haftada adama kuru fasulye yedirme. Isıt ısıt koy adamının önüne. Isıt ısıt koy adamın önüne. Yok böyle bir şey. Temiz, günlük. Az pişir. Yetmesin hatta. Hamd edin. Şişiyor boyna insanlar, yiyor boyna! Kadınlar yiyor, adamlar yiyor, herkes paso yiyor. Orangutan gibi yiyor herkes. Yeme, az ye! Çok yeme, temiz ye, temiz, temiz! Allah muhafaza eylesin.

'Çürümüş olanın ise bir sesten başka bir şeyi kalmaz.'Çürükse bir ses, ah dedi gitti, of dedi gitti. Gitti, bir sesi kaldı. Çürümüş insanlardan olmayın. 'Ey ashabım, ölü ile diri arasındaki farkı söyleyeyim mi? Söyle Ya Resulallah. Allah'ı zikredenler diri, zikr etmeyenler ölü gibidir. Ey ashabım size mamur bir ev ile mamur olmayan bir evin arasındaki farkı söyleyeyim mi? Söyle Ya Resulallah. İçinde zikrullah yapılan evler mamur, içinde zikrullah yapılmayan evler güzel olsa da viranedir.' Vücudunu ev gibi düşün. Eğer içinde zikrullah var ise sen mamursun, harikasın. Eğer senin kalbinde zikrullah yok ise batsın senin güzelliğin de yakışıklılığın da! Viranesin, virane! Kalbinde zikrullahtan nasibi olmayan bir kimse viranedir, çürümüştür o, kokuşmuştur o. Onun nefesi kokar, gözü kokar, kulağı kokar, vücudu kokar. Necaset kokar o. Kalbinde Allah'ın zikrullahı olmayan, olmayan bir kimse, kalbinde Allah'ın zikri yok. Necistir o kimse. Ölse de necistir, sağ kalsa da necistir. Kokar o kimse ama millet parfümleniyor ya. Onunla kokmayacağını zannediyor. Hani diyor ya senin burnun koku almıyorsa, burnu koku almayan kimse, onun parfüm kokusuna kanar. Ama

sende manevi burun varsa, kalbin harekete geçtiyse, o parfüm kokusunun içerisinden necaset kokusunu alırsın.

Hani Hz.Pir diyor ya senin diyor aynan neden haber vermez biliyor musun? Tozlu da ondan. Senin aynan, yani kalbin tozlanmış, kirlenmiş, paslanmış. 'Ey ashabım! Kalplerin pasını silin. Neyle Ya Resulallah? Allah'ın zikriyle. Ancak kalpler Allah'ı zikredince mutmainne olur. Kalbi harekete geçiren, zikrullahtır. Sen zikrullahı yaparsan, kokuşmuşluktan kurtulursun. Eğer sen zikrullahı yapmazsan, sen koku fıçısına girsen, çıksan sende yine necis kokacak. O manevi bir koku. Allah muhafaza eylesin. İman etmeyenler domuza kokar. Domuza kokarlar. Hatta bilmezsin domuz kokusunu, dersin ya bu koku ne böyle, kalbine gümmm iner. Bu domuz kokusu der. O zaman anlarsın domuz kokusu olduğunu. Haaa! Beklersin, ardından bir gümbürtü daha. Kafirler buna kokar der. Sen dıştan mü'min görürsün onu. Kalbin harekete geçmezse aldanırsın. Kalbin harekete geçmezse aldanmazsın. Kalbin harekete geçerse kokuyu alırsın. Kalbin harekete geçmezse, kokuyu alamazsın. Kalbin harekete geçerse, görürsün onun suretini. Kalbin harekete geçmezse, suretini görmezsin.

'Esasen manası olan meydana çıkar. Çürümüş olan da rüsvay olur gider.' O bedenle ruh ayrışma olunca ne oluyormuş? Manası olanla olmayan meydana çıkıyor. Çürümüş olanla çürümeyen ne oluyor? Meydana çıkıyor. Çürümüş olanlar ne oluyor? Rüsvay olup gidiyor. Çürümeyenler de ne oluyor? Arş ı alanın gölgesinde toplanıyor. Sen arş ı alanın gölgesinde toplanacak olanların yanından ayrılma. Onların yanından ayrılma ki onlardan sayılasın. İyilerin yanında durdu, iyilerden sayılır. Kötülerin yanında duran nerden sayılır? Kötülerden sayılır. Sen iyilerin yanında durmaya ne yap? Devam et. Ne dedi peygamberine Cenab ı Hak: 'O sabah akşam Allah'ın rızasını dileyip zikredenler var ya. Evet? Nefsini onlarla beraber oturtmaya razı et. Zorla. Peygamberine öyle demiş. Bizler kim oluyoruz ki! Biz de ne yapacağız? İyilerden olmak için, nardeng şerbeti olmak için Allah'ı zikredenlerle beraber olmaya gayret edeceğiz.

El Fatiha maassalavat.

https://youtu.be/xMKmK-FIDp4

MESNEVİ-İ ŞERİF 710-714. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Ey surete tapan! Türü, manayı elde etmeye çalış! Çünkü mana, suret tenine kanattır. Mana ehliyle düş kalk ki hem atâ ve ihsan elde edesin hem de fetâ olasın."

Her şeyin bir sureti, bir de manası var. Cenab ı Hakkın da bir zahiri, batını olduğu gibi. İnsanların da bir görünüşü, sureti bir de manası, iç alemi olduğu gibi. Dinin de bir şeriatı vardır, bir de kendi içerisinde manası vardır. Her şey bir kabukla muhafaza olunur, korunur. Cevizin bir dışı vardır bir de içi vardır. Cevizin bir de daha önce yeşil tarafı vardır. Yeşil tarafı o muhafaza eden şey geçersiniz içine daha sert bir yer vardır, orayı da geçersiniz, ardından cevizi bulursunuz ama cevizin dışında da ince bir kabuk vardır. Onu da çözdükten sonra, çıkardıktan sonra, cevizin iç hakikatine varırsınız. Bu da şeriat, tarikat, hakikat, marifet gibidir. O yüzden ama bunu böyle çok fazla dallanıp budaklandırmak, böyle çok ayrıştırmak istemezseniz, bir şeyin bir zahiri vardır bir de batını vardır. İnsanların da bir suretleri vardır bir de o suretin içerisinde mana vardır. O kimsenin ilmi, aklı, fikri, düşüncesi, o kimsenin duyguları, iç alemi, o kimsenin manasıdır, içidir. İnsanlar genelde ilk bakışta, insanların büyük bir çoğunluğu karşıdaki kimsenin suretine göre hükmeder, suretine bakar. Hz. Mevlana Celaleddin i Rumi hazretleri de bir kimse bir topluluğa girdiğinde kıyafetiyle karşılanır, fikirleriyle uğurlanır der. Bir kimse bu noktada ya işte önemli olan, insanın manası, suret önemli değil, kılık kıyafet önemli değil, doğru bir düşünce değildir bu. Sufiler buna katılmazlar. Sadece suret yetmez. Mana da gerek ama o manaya da bir suret gerek. Suretsiz de mana bir anlam ifade etmez.

Sebep? O manayı muhafaza edecek, koruyacak bir suret lazım. Normalde o suret olmazsa, o zahir olmazsa, o manayı da tecelli ettirecek yer bulamayız. Mesela namaz dış görünüş olarak suretten ibarettir. Kıyama durursun, rükuya gidersin, secdeye gidersin. Bu bir surettir ama bir kimse ben surete takılmam deyip de namazın bu noktada dışsallığını reddedemez. Namaz aynı zamanda içselliktir. İçsellikte, manada zirve noktası, o kimsenin miracıdır, bu zirve noktasıdır manada. Bu işin en alt seviyesi nedi mânâ noktasında? Der ki o kimse ben Rabbimle buluşuyorum. Çünkü kulun Allah'a en yakın olduğu an secde halidir. Farz ibadeti yerine getirirken, o kimsenin secde hali, Allah'a en yakın yerdir.

Bakın bir de amellerin manaları vardır, amelin. Namaz, mü'minin miracıdır. O zaman sen miraç etmesen dahi, senin namazın miraç eder. Eğer mana ehliysen. Eğer mana ehliysen hiç en alt noktası, namazın miracı olur. Ha o zaman sakın ha şurdan şunu çıkarmayın. Ya bu işin sureti önemli değil. Sureti de önemli. Mesela kadınlara tesettür farz kılınmış. Suret önemli değil diyemezsiniz. Erkeklere tesettür farz kılınmış.Ya mana önemli, suret önemli değil deyip de erkekler cıscıbıldak dolaşamazlar, böyle bir şey yok. Suret de önemli. Muhakkak ki ritüeller de önemli. Farz ibadetlerin ritüeli. Biz bunlar suret, bunları biz ya kabul edemeyiz, bunlara gerek yok veyahut da bir kısım kendisini sufi olarak addedenler var ya. Hani meselelerin ritüellerini terk edenler, ritüellerine karşı gelenler, öyle bir şey yok. Bakın, bir şey ibadet ise onun ritüellerini, ibadetin ritüellerini Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri nasıl yaptıysa, biz de yapmakla emrolunduk. Çünkü hadis-i şerifte buyuruldu ki ibadetlerinizi benden gördüğünüz gibi yapınız. Başka bir ayet i kerimede buyuruldu ki 'Allah'ı zikredenler için, peygamber de güzel örnekler vardır. O zaman biz peygamber Sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin hem zahir noktada suretini de zahirini de örnek alırız. O sarığı nasıl sarardı? Öyle sarmaya gayret ederiz ama onun manası nedir? Sünneti Resulullaha uymaktır. Sarık sarmanın manası, sünnete uymaktır. Aslında sarık sarmanın manası meleklerin ayak izlerini takip etmektir. Sebep? İlk sarıklı bir şekilde Cebrail Aleyhisselam indi yeryüzüne. Bedir Savaşı'nda. Arkasındaki meleklerin de hepsinin de başında sarık vardı.

Hz. Muhammed i Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, direkt tabi oldu Allah'tan gelene ve hemen sarık sardı. Ardından bütün ashap sarık sardı. Bütün ashap. Bak, sarık sarmak işte bu değil mi ama o sünnete tabi olmak, içi. Daha da içi ne? Cebrail Aleyhisselam'a ve meleklere uyma. Mesela rükuda olan melekler vardır. Biz namazda rüku ederiz ya, meleklerin bir kısmı rükûda Allah'ı zikrederler, bir kısmı secdede Allah'ı zikrederler, bir kısmı kıyamda Allah'ı zikrederler. Kıyamda, namazda kıyamda

durmak, namazda rükuya gitmek, namazda secdeye gitmek, meleklerle yarışmak gibidir. Bunların ritüeli, meleklerde vardır. Bir kısım secde melekleri vardır, onlar hep secdede Allah'ı zikrederler. Bir kısım rüku melekleri vardır. Bunları, sufiler bunları, seyr i sülukların da görürler. İşin mânâsına o zaman ererler. Siz normalde halaka ı zikrullah yaparsınız, zahiridir bu. Melekler de halak i zikrullah yaparlar. Melekler de halaka i zikrullah halinde zikrederler ve tevhid çeken melekler ayrıdır, Hu esması çeken melekler ayrıdır, Hayy esması çeken ayrıdır, Hak esması çeken ayrıdır, diğer isimlerle zikredenler ayrıdır. Bu büyük, Cenab ı Hakk'ın bütün isimleri güzeldir, büyüktür ama içlerinde böyle hani büyük bazı isimleri de cem eden, bazı isimleri de şemsiyesinin altına alan isimleri vardır. Er-Rahman ism i şerifi gibi. Onun üstünde Allah Celle Celalühu ism i şerifi gibi. Mesela Hay ism i şerifinin altında yedi sekiz dokuz on tane ism i şerif vardır. Hay ism i şerifi onların üstünde şemsiye gibidir. Hu ism i şerifinin altında dokuz on tane, yedi tane ism i şerif vardır. Hu esması, Hu ism i şerifi onların başında şemsiye gibidir. Bunları sufiler beşinci esmadan sonra bunlara vakıf olurlar. Beşten sonra, halifeliğe geçerken bunlara vakıf olurlar. Bunları da anlatıyorum, bazıları da işte bunları açık açık anlatıyorsunuz. Bunlar yok çalacaklar, hırsızlık edecekler, bu hallere erdiklerini söyleyecekler… Aldatan bizden değil demiş. Ben de böyle uyarı yapana dedim aldatan bizden değil demiş Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri dedim. Bunlarla aldatacaksa, bir insanı aldatsın. Eğer sufilik söz ile kelam ile olsaydı, herkes sufi olurdu. Sufilik, mana gerektirir. Bir kimsenin manası yok ise o kimse öyle çıkıp da orta yere sufilik yapamaz. Birgün süsü ile gider, iki gün parasıyla gider, üç gün endamıyla gider, dördüncü gün batar. Sufilik öyle leke götürmez, öyle heva heves götürmez. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden normalde insanlar genelde surete taparlar. Meselenin suretine bakarlar. Şahısperest olurlar. Suretperest olurlar. A bakarlar ne kadar böyle yakışıklı, endamı güzel filan. Kıraç'tan da çalar, endamın yeter diye. Tamam yetti. Onunla yeteceğini zanneder. Yetmez! Sufilikte mana öne geçer. O kimse rüyasında görecek. O kimse halinde görecek. O kimsenin kalbinde bir şey oynayacak. O kimsenin içi kımıldayacak, kıpırdayacak. İçi kımıldamaz, kıpırdamazsa olmaz. O kimsenin manevi bir cezbesi olacak. O kimsenin manevi bir çekiciliği olacak. Olmaz, manasız olmaz. O kimse o dergahın içerisinde Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini görüp ondan bu noktada kendince şahitlendiren, kendince şehadetlendirilen, kendince delillendirilenlar olacak. Bugün bayanlar sohbetinde kimler bu dergaha gelip de Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini gördü dediğimde, elhamdülillah büyük bir oran elini kaldırdı. Cenab ı Hakka hamd ederiz. O

büyük bir mesele. Öyle küçük bir mesele değil. Bu manasız olmaz. İşte hazreti Pir de (hakkınızı helal edin, şekerli adam böyle oluyor işte, dil, dudak kuruyor), Hz. Pir de enteresan bir vurgu yapıyor. 'Ey surete tapan.' Hani öyle insanlar vardır ya hep işin suretindedir. İşin hep suretindedir o ve o suretinde olanlar, surete değer verenler de toplanırlar. Sarığı güzel, cübbesi güzel, fistanı güzel. Harika, sakalı güzel, asası güzel, işlemeli böyle, oooo şatafatı güzel, şatahatı güzel, suret on numara. Mana? Teneke, tın tın tın, çal. Tenekeden güzel, boş tenekeden çok ses çıkar. Teneke, boş ses ama surete tapıyor o kimse. Sureten meseleyi bitirmiş. İşin mânâsına bakmıyor. Onlara diyor ki sırf surete bakan, sufi grubuna söylüyor bunu. Sırf surette tapanlar var. Var! Böyle tarikatlar var Türkiye'de, dünyada, her yerde var bunlardan. Bunlar suretlerini düzeltiyorlar. Suretler on numara. Bunlara söylüyor.

Diyor ki yürü manayı elde etmeye çalış. Yürü, gönül gözünü çalıştır. Yürü, kalbin harekete geçsin. Yürü, işin manevi boyutuna bak. Misal âleminden bir kapı aralansın. Yürü, sahih rüya peygamberliğin kırkaltı cüzünden bir cüz dedi. Salih rüyaya yapış. Yürü, zikrullahta hal mi görürsün, halin mi açılır, kalbin mi açılır. Bir tarafların açılsın ama manen açılsın. Mana ile süslen. Mana ile süslen. Dilin, mana satsın senin. Gözün, mana görsün. Kalbin mana olarak süslensin. Bunu elde etmeye çalış çünkü mana suret tenine kanattır. Bu sureti, bu sureti yürütecek olan, bu sureti güzelleştirecek olan, bu sureti doğru istikamete götürecek olan, manadır. Eğer mana olmazsa, bu suret doğru yola gitmez. Mana ehliyle düş kalk ki hem ata ve ihsan elde edesin hem de feta olasın. Sen bir mânâ ehli bul. Sen bir mürşit bul kendine. Sen bir veli bul kendine. Sen Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in bir varisini bul. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in yolundan gideni bul. Sen kur'an ve sünnetin hem zahirine hem batınına sımsıkı yapışmış bir mürşit bul. Eğer sen o mürşidi bulmazsan, eğer sen o velinin elinden tutmazsan, eğer o mürşidin elinden tutmazsan, sen mana olarak bir şey elde edemezsin. Ne dedi Cenab ı Hak, o ağacın altında Habibi'nin elinden tutanlara dedi ki onlar gerçekte benim elimi tutmuştur. O zaman sen gerçekte onun elini tutmuş olan bir kimsenin elinden tutmaya bak. O mana yoluna gir sen. O mana yolunda yürü. Mana ehliyle otur kalk. Mana ehliyle zamanını geçir. Mana ehline gönlünü ver.

Hani Hz. Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve sellem hazretleri hadis-i şerifte buyurdu ya: 'Bir kimse, bir topluluğu sevse veya bir şahsı sevse, o amel ile onun yaptığını yapmasa dahi, onun yaptığına ortak olur.' dedi. Sen bir kumarbazı sever, kumarbazla kendini ona aşina edersen, kumar oynamazsan dahi kumar oynamış gibi günaha girersin. Kalbin kararır senin. Sen fahşiyata düşmüş, fuhşiyata düşmüş, kur'an ve sünnetten uzaklaşmış,

şeytanın yolunu kendisine yol edinmiş bir kimseyi seversen, sen onlardan sayılırsın. Kişi sevdiği ile beraber. Bana arkadaşını söyle senin dinini söyleyeyim. Misk kokusu satan bir kimsenin yanına gider, düşer kalkarsanız siz misk kokarsınız. İs kokan bir yere gider düşer kalkarsanız, is korkarsınız. Bana bulaşmaz deme. Yolda çamur varsa sana muhakkak çamur bulaşır Ama senin yolun çamursuzsa, apaydınlık düzgün ise merak etme, sana çamur filan bulaşmaz. Yoldan sana bir şey bulaşmaz. Senin gittiğin yol kirli ise o kirli yoldan sana kir bulaşır. Gittiğin yol temiz ise sana ordan temizlik bulaşır. Temizliyi öğrenirsin. Sen kirlisin, kendini temizleyip tövbe edip o temizlerin yanında durmaya gayret et. Fatiha-i Şerife'de diyoruz ya Yarabbi bizi ihsan ettiğinin, in'am ettiğin o peygamberler, o veliler, o evliyalar, o şehitler var ya, o muttakiler var ya, evet, bizleri onun yanında eyle. Amin. Sen onlarla beraber oturup kalkacaksın. Bu işin suretinde kalmayacak.

Fatiha-i Şerife'yi namazı kıldın, fatiha-i şerife deyip bunu okudun, gittin, al kızı ver papazı. Olmadı ,bu surette kaldı. Sen fatiha-i şerife okudun, namazı kıldın, gittin faizcilik yaptın, bu olmadı, surette kaldı. Sen namazı kıldın, fatiha-i şerife'yi okudun, gittin, rüşvet aldın. Olmadı kardeş, surette kaldın. Sen namazı kıldın. Namazı kıldın, fatihayı da okudun. İnsanlara bürokratsın ya, müdürsün ya, amirsin ya, hakimsin ya, hükmedensin ya, insanları parasına göre ayırdın, cukkayı aldın. Yok kardeş! Sen surette kaldın. Aldatma kimseyi. Bak Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.) 'aldatan bizden değildir' dedi. Müslüman görüntüde, mümin görüntüde, namaz kılan görüntüde, rüşvetti dolandırıcılıktı, adam kayırmaydı, para yutmaydı, para öğütmeydi… Doldur boyna! Olmadı. Biz elhamdülillah muhafazakarız! Hadi git, bana muhafazakar lazım değil. Bana mümin lazım. Muhafazakar demek, ben muhafaza ediyorum demek. Putperestliğin de muhafazakarı vardır, hıristiyanın da muhafazakarı vardır, budistin de muhafazakarı, her şeyin muhafazakarı vardır. İslamın muhafazakarı olmaz. İslam her an yenidir, cennettir. İçtihat kapısı açıktır. İçtahad edilir. Yenidir. Her gün iştihad edilir, yenidir. İslam'ın muhafazakarı olmaz. İslam, inanç olarak yenidir. 'Ey iman edenler, iman ediniz', yenile, muhafazakar olma. Dünkü imanında kalma. Muhafazakar olma.Yenile kendini.

Surette kalma, yenile. Mana olarak yenile. Halden hale geç, perdeden perdeye geç. Allah'ı zikret. Dosdoğru zikret. Dosdoğru ibadet et. Ağzını tıka, haramlara karşı. Gözünü tıka haramlara karşı. Elini ayağını bağla haramlara karşı, kendini yenile, her daim zikrullah ile kendini yenile. Her daim. İbadetlerin seni aldatmasın. Kendini yenile, koş, her daim koş ve mana ehliyle otur kalk. O Allah'tan korkan, muttaki olan, o sırat-ı müstakimde olanlarla otur kalk. Başkaları ile oturup kalkma. Ancak nasihat etmek için başkalarıyla

otur kalk. Heva hevesini dünyaya taptırmış olanlarla oturup kalkma. Ya? Allah'ı zikreden, Allah'a kulluk yapanlarla. Dedikoducu, gıybetçi, iftiracı… Otur yanına habire dedikodu, otur yanına habire gıybet. Otur yanına, haabire filanca şunu yapmış, bunu yapmış. Otur yanına, o işte şu siyasi parti böyle dedi, bu başkan böyleydi de otur yanına şu şöyle yapmış da…. Abicim, bu ne ya! Duyduklarını söylemek sana yalan olarak yeter. Hadis i şerif. Gördün mü? Hayır. Ne? Duydum. Duyduğunu anlatma, yalan olarak yeter sana. Kim duydu, kim söyledi, ses yok. Fasıkların haberlerine inanmayın. Müşriklerin haberlerine inanmayın. Kâfirlerin haberlerine inanmayın. Gözünle göreceksin, kulağınla duyacaksın. Öbür türlü, din nasihattır. Nasihat et. Görmedik, görmediğin bir şeye hükmetme. Allah muhafaza eylesin. Hem ata yani kıymet bulasın. Bakın, mana ehliyle düşer kalkarsan, kıymetlenirsin. Kıymetlenirsin. O mana ehli. Bırakın bakırı, tenekeyi, altın eder. O mana ehli, bırakın tenekeyi, cürufu cevher eder. O mana ehli eşkiyayı evliya eder. O mana ehli, küfür deryasında dolaşanı veli eder. O mana ehli bir bakışıyla dağı altına çevirir. O mana ehli, eline aldığı kaya parçası olsa, mermer olsa, altına döner. Altına döner!

Yahudi'nin birisi geldi, Hz. Ali efendimiz halife. Dedi ki benim senden yedi altın alacağım var. O da dedi ki yok. O dedi ki var. O dedi ki yok. Kadı dedi ki ey emir el müminin, yemin eder misin olmadığına dair. O da dedi ki ehlibeyte yemin etmek yasak. Ehlibeyt dedi yemin etmez. Ehlibeyt yemin etmez dedi. O zaman yedi altın dedi Yahudiye ödemeye karar verdi hakim. Öyle bu devlet başkanı deyip de dili güdük çıkmıyor hakimin. Bu halife deyip de dili güdük çıkmıyor. Adamına göre hüküm yok. Bu halifeydi, aman böyle hükmedelim, aman bu halifenin yardımcısıydı, çarkcısıydı, yok. Halife, koca halife. Hz. Ali kerremallahu vech. Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in biricik kızı Hz. Fatıma cennetteki müminlerin anası, Hasan ile Hüseyin'in annesinin kocası, Hasan ile Hüseyin'in babası. Hz. Ali. Hayber'in önüne gidip koca Hayber kapısını yüklenip kaldıran kimse. Bugün size Allah içinizdeki dostunun yüzü suyu hürmetine zaferi bahşedecek dediği Ali. Bütün ashap bütün gece yalvarıyor. Bu kim acaba? Ben miyim diye. Hz. Ali radıyallahu anh hazretleri hasta. Gözünü açabilecek noktada değil. Çadırında upuzun yatıyor. Sabah olunca çağırın diyor Aliyi bana. Zorla getiriyorlar Hz Ali efendimizi, iki kişi tutarak, üç kişi tutarak getiriyor. Ayaklarında yürüyecek takat yok, gözleri bugünkü tabirle mikrop kapmış. Komple kapalı gözleri. Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.) mübarek tükürüğüyle gözlerine bir mil çekiyor, tükürüğüyle. O ne güzel bir mil ki gözler birden açılıveriyor. Gözler birden açılıyor ve sancak onun elinde. O Ali. Hayberin fethinde en büyük işi yapan Ali. Bedir'de kuyuların başına geçmeyi içtihat eden Ali.

Önce kuyulara müşriklerden önce varalım. Biz onları muhasara edelim Ya Resulallah deyip Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin onun iştihadını kabul ettiği Ali ve Ya Rabbi, Ali'nin döndüğü yere Hakkı döndür dediği Ali. Kimin karşısında? Bir Yahudi'nin yanlış beyanından dolayı, hakim karşısında. Yahudi ya Yahudi! Bir Yahudi'nin yanlış beyanından dolayı hakim karşısında ve hakim Yahudi'nin sözünü, adaleta bakın, yemin etmedi diye. Yemin etse, o zaman diyecek ki borcun yok. Yedi tane altın. Yok altını! Altına yenilmeyen Ali. Yedi altın borçlusun diyor, hükmediyor. Sen nasıl hakimsin, nasıl buna hükmedersin demiyor Hz. Ali radıyallahu anh hazretleri. Çıkıyor mahkemeden, hemen o o mahkemenin önünden bir avuç toprak alıyor. Üç ihlas bir fatiha ı şerife okuyor. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin ruhaniyetine bağışlıyor. Ya Rabbi! Sen bilirsin ki benim bu Yahudi'ye borcum yok. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in yüzü suyu hürmetine, yedi tane altın Yarabbi diyor.

Bir avuç toprak yedi tane altın oluyor. Götürüyor, mahkemeye teslim ediyor. Alın diyor yedi tane altını, bu kimseye verin. Bunu gören Ahzap koşturuyor. Bakın, mana böyle bir şeydir. Mana toprağı altın eder. Mana kayayı altın eder. Mana mermeri hamur eder. Mana mermeri cevher eder. Herkes koşturuyor aynı yere. Herkes bir avuç toprak alıyor, üç ihlas bir fatiha okuyor, Hz. Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in ruhaniyetine bağışlıyor ama olmuyor. Diyorlar ki ya Ali, senin yaptığını yaptık biz. Bakın suret! Senin yaptığını yaptık. Suret! Cevap muhteşem. Ağzınız Ali'nin ağzı değil. diyor. Nasıl bir ağızsa, nasıl bir dilse, nasıl bir nefesse! Diyor ki ağzınız Ali'nin ağzı değil!

İşte sen bir mana! Sen bir mana ehli bul. Onunla düş kalk. Atâ! Değer bulursun. Dünya nazarında değer kaybedersin ama mana noktasında atâ bulursun, değer kazanırsın. Devam ediyor ve 'ihsan elde edesin' İhsan! Neydi ihsan? Cebrail Aleyhisselam sordu, iman nedir, islam nedir, ihsan nedir Ya Resulallah, ihsan nedir Ya Resulallah? Ne dedi Hz. Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem? 'İhsan, Allah'ı görüyormuşcasına yaşaman. Allah'ı görüyormuşcasına ibadet etmen. Sen göremesen dahi, her daim onun seni gördüğünü hissedip de yaşamandır' dedi. Demek ki o kimse ne elde edecek bir de? İhsan elde edecek? İhsan'ın zirvesi, ihsan'ın miracı, ihsanın tepe noktası görüyormuşcasına yaşamak. Yine hazreti Ali'ye döneceğiz, Radyallahu Anh hazretlerine. Ne dedi? Görmediğim Allah'a ibadet etmem, ihsan da öyle bir noktaya gel ki görmediğin Allah'a ibadet etme. İhsan'ın zirvesi. Bu hale erişemetin Hz.Muhammed i Mustafa(s.a.v.) bir çıt altını söylüyor. Her daim onun seni gördüğünü hissederek yaşamandır. Bu zirve noktada ayağın kayabilir, duramayabilirsin. Gaflete düşebilirsin. Düşeceğin yer ne

olacak o zaman? O seni her an görüyor, işitiyor. Harama düşme. O seni herhan görüyor, yanlışa düşme. Allah'ın helal dairesi sana yeter. Yapma, haram, zina etme ya, yapma. Helal daire yeter sana, yapma. Hırsızlık yapma. Uğursuzluk yapma, yapma! Yanlışa düşme, yapma! Göz göre göre harama dalma. Yapma, yapma! Namazlarını terk etme göz göre göre, yapma. Kendine dikkat et. Diline dikkat et. İhsan mertebesinde yaşa. Eğer bir mana ehli bulursan, ne elde edeceksin? İhsan'ı elde edeceksin. Ardından ne? Fetâ bulasın yani kurtuluşa eresin. Fetâ bulma, kurtuluşa ermek. O zaman dikkat edin. Bir mana ehlinden, mana ehlinden üç ana vasıf var. O mana ehli, bir ata bulacak etrafındaki, yani kıymetlenecek. Gittin bir mürşide intisab ettin mi? Evet. O mürşitse, bir seni kıymetlendirecek. İki, o mürşitse ihsan mertebesinde duranlar olacak orda. Fetâ bulasın. En aşağısı kurtuluşa erersin. Kurtuluş erersin. E biz mana ehlini nasıl tanıyacağız, öyle ya. Kehf Suresi, ayet 28: 'Nefsini sabah-akşam rızasını isteyerek Rablerine yalvaranlarla beraber tut. Gözlerin dünya hayatının süsünü isteyerek onlardan başka yana sapmasın. Kalbini bizi anmaktan, zikretmekten alıkoyduğumuz keyfine uyan ve hep aşırılık olan kişiye itaat etme.' Kehf Suresi, ayet 28. Hz. Allah, Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine, 'sen olmasaydın bu varlık alemini yaratmazdım' dediği peygamberine, varlığın evveli, peygamberlerin manen evveli, zahiren sonucu olan Hz. Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem, 'onunla bugün dininizi tamam ettim' dediği Muhammed i Mustafa(s.a.v.), şefaatkârımız Muhammed i Mustafa Sallallahu ve sellem ve Adem'den itibaren bütün peygamberlerin geleceğini müjdelediği, muştuladığı Muhammed i Mustafa(s.a.v.). Ona diyor, Sallallahu Aleyhi ve sellem 'e 'nefsini sabah akşam rızasını isteyerek, Rablerine yalvaranlarla beraber tut.' Peygamberine diyor bakın. Peygamberine diyor ki 'sabah akşam Allah'a yalvaranlar var ya, evet, nefsini onlarla beraber olmaya zorla, tut onlarla beraber.' Gözlerin, dünya hayatının süsünü isteyerek, onlardan başka yana sapmasın. Hani dünya hayatının süsünü isteyenler var ya. Evet? Dünya hayatının süsünü ve dünya hayatının süsünü isteyenlere gözlerin sapmasın. Bırak milletin villasından, arabasından, katından, yatından, fabrikasından uğraşma. Gözün onlara sapmasın. Oooo, şöyle villası varmış, şöyle arabası varmış, şöyle fabrikası varmış… Vardır kardeş. Allah'ın yanında ne? Bildiğimiz var mı?

Bize ne diyor? Mana ehliyle düş kalk, sabah akşam Rabb'inin rızasını isteyenlerle yürü. Onlarla beraber dikkat edin. Enteresan, 'kalbini bizi anmaktan zikretmekten alıkoyduğumuz, keyfine uyan ve hep aşırılık olan kişiye itaat etme.' Hani Mekkeli müşrikler geldiler ya, baktılar orada fukara sahabeler var. Dediler ki Hz. Peygamber'e Sallallahu Aleyhi ve sellem e, bize

ayrı sohbet et. Bu fukaralarla beraber bizi tutma.O esnada Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri onlara ayrı sohbet etmeyi düşündü. Hemen bu ayet i kerime indi. Onun da derdi müslümanlar çoğalsın. Hemen bu ayet i kerime indi. Birisi zengin, ona iltifat ediyorsan, dininin yarısı gitti. Birisi müdür, ona iltifat ediyorsan, dininin yarısı gitti. Birisi milletvekili, yok başbakan, yok cumhurbaşkanı, yok o bakanı, yok bu bakanı… İltifat ettin, dininin yarısı gitti. Misafir gelmiş, başımız gözümüz üstüne, eyvallah. Allah bizi muhafaza eylesin.

Devam ediyoruz kimlermiş mana ehli? 'Onlar ki Allah zikredildiği zaman kalpleri titrer. Başlarına gelenlere sabrederler, namazı kılarlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan dağıtırlar, infak ederler.' Hac Suresi, ayet 35. 'Onlar ki Allah zikredildiği zaman kalpleri titrer', hadis-i şerifte buyurdu ya 'Allah'ın öyle kulları vardır ki onlar görüldüklerinde Allah hatıra gelir.' Ha, o zaman ne yapacağız? O zikrederken kalpleri titreyenleri bulacağız. Gördüğümüzde Allah hatıra gelenlerin yanına gideceğiz. Hani var ya, bir hadis i şerif daha: 'İnsanların bir kısmı zikrullahın neyiydi? Anahtarıydı. Onlar ne yapıyorlardı? Allah'ı zikrettiriyorlardı. Zikrin anahtarı şimdi hep beraber Lailaheillallah Muhammedenresulullah dedik, zikrullahın anahtarı olduk. Hep beraber topluca Allah'ı zikretmiş olduk, buradan af olmuş olarak kalkacağız şimdi. Kadın-erkek. Seyretmeye gelen, giden hepsi de ne oldu? Zikrin anahtarı oldu. Bir kimse çıktı Allahı orda insanlara zikrettirdi, zikrin anahtarı oldu. Cümlenin yaptığı zikrullahtan da o sevabını aldı mı? Aldı. Bazen diyorum ya, bu zikir yaptırmanın sevabını, valisi, kaymakamı, müftüsü bilse beni burda otutturmazlardı, kulağımdan tuttukları gibi dışarı ederler ki biz zikrullah yaptıracağız. Ben bu sevaptan hiç kimse geri kalmasın diye biraz kafam kırık ya benim, o yüzden bütün kardeşlere zikir yaptırabilirsiniz derim ben. Sebep? Bu sevaptan kimse geri kalmasın. Siz bir üç kişi, beş kişi, on kişi, mahallede topladınız kadın, erkek bir yerde toplanın. Bu bütün dergaha serbest. Orda ders var ama ne gün? Mesela örneğin Bursa'da perşembe günü ders var kardeş Perşembe günü ders koyma. Alternatif ders yapar gibi, bu yanlış. Perşembe günü herkes oraya toplanacak .Örneğin Ali Dikkaldırım'ın dersi ne gün? Pazartesi,Çarşamba Dikkaldırım'da ders var. Git kardeş oraya Pazartesi günü, Salı günü evinde yaptır. Topla beş kişi, on kişi. Mahalle dersini de bölme. Cuma günü yaptır evinden, topla, davet et, çay demle, yemek yedir. Kapı kapı dolaş, telefon aç. Bayanlar, toplayın evlerinize. Halılarınız kirlenecek, koltuklarınız kirlenecek diye düşünmeyin. Dünyanın süsüne kanmayın. Dünya süsüne aldanmayın. Bir de övünüyorlar. Bu benim çeyizimden kaldı Hiç kullanmadın yani? Hiç kullanmadım. Ne yapmaya yaptın? İsraf! Bilmiyorum şimdi hala da vardır. Bizim

çocukluğumuzda vardı. Büyüdüğümüzde de böyle orta yaşa, yani şeye geldiğimizde misafir odası kitlenirdi. Var mı yine? Evinde misafir odası olanlar el kaldırsın. Sadece misafir, rahat, utanmayın, bir şey demeyeceğim size, ya kaldırın elinizi. Amaaaaa! Kadınlar var değil mi misafir odanız? Elinizi kaldırın. Ellerinize bakayım. Kaldır, kaldır, kaldır, kaldır. Tamam, var işte, herkesin evinde var. Kitli bir de değil mi? Var ama kitli değil mi? Kitli, kimse oturamaz oraya değil mi? Kirlenir tabi. Cesaretli birisi de çıktı işte. Bakayım, aferim. Kitlidir değil mi? Öldür, kes, açmaz. Ancak misafir geldiğinde açacak. Onu da misafirine göre açacak. Öyle herkese de açmaz değil mi? Doğrusu bu. Dünya süsü. Tabii, eh o misafirin çocuğu varsa asla o da açılmaz. Hele o çocuk haşere ise benim gibi hiç açılmaz. Dünya süsü! Ne diyor? Dünya süsüne kananlardan olma. Allah muhafaza eylesin.

O zaman o kimseler kalpleri titriyor. Başlarına bir şey gelmiş, isyan etmiyor. Başına bir sıkıntı gelmiş, feveran etmiyor. Başına burnu kısmış, feveran yok, şikayet yok, teslimiyet var. Geleni öpüp başına koyuyor. Her şeyi lütuf görüyor. Her şeyi. Biz de ekmeğin üstüne tereyağı istiyoruz. Bazen ekmeğin üzerine acı da sür ye. Acıyı da tereyağı gibi yiyeceksin. Bir bakmışsın zehir zemberek sürmüş, tatlı niyetine yiyeceksin. Her gece yarısı kırmızı kurdele ile paketlenmiş gelecek değil ya. Öyle de gelecek, seslenmeyeceksin. Bu neden başıma geldi demeyeceksin. Bunu neden aldın demeyeceksin. Verirken iyiydi ya alırken mi kötü? Haaa! Teslim olacaksın, razı olacaksın. Teslim olacak, razı olacak mana ehliysen teslim olacaksın, razı olacaksın, namazını kılacaksın. Kendine verilenlerden tasadduk edeceksin. Sana verilmiş o. O senin değil. Tasadduk edeceksin. Tasadduk birinci derecede ehline, eşine, çocuklarına, yakın akrabalarına, yakın arkadaşlarına tasadduk edeceğin sıralama bu. Sağ elinin verdiğini, sol elin görmeyecek. Elin titremeyecek verirken. Kalbin titremeyecek verirken. Ya benle beraber mi kazandı. Ya ben şimdi bunu veriyorum demeyeceksin. Onu o verdi sana. Bugün bayanların sohbetinde vardı. Sofistiya, sebepleri yakıcı. Hani Hz.Pir diyor ya, ben onun Sofestiyasıyım . Yani onun, ben onun sebep yakıcılığına hayranım der başka bir yerde de sebebi yak, ondan geldi, ötelerden geldi başına ne geldiyse, öp başına koy, mücevher gibi başına tac et. Öteden gelmiş ne geldiyse, onu yerli yerinde kullan, yerli yerinde. Eş; yerli yerinde, başına tac et. Çocuk; yerli yerinde, eğit, bir nimet gör. Arkadaş; nimet gör, yerli yerinde. Eşyanın hakikatine vakıf olma, masayı masa gibi kullanma, şemsiye şemsiye gibi kullanma. Yerli yerinde, bakın yerli yerinde. Sana verilen her şey, Allah için, Allah yolunda, Allah yolunda. Sana verilmiş ne zahir manada mal mülk varsa, Allah yolunda, harcaman, koşman için verilmiş sana. Bundan ehlinin, çoluğunun, çocuğunun hakkını ayır, ayır; çoluğunun çocuğunun

geçimini ayır, ayır; artanını Allah yolunda harca, infak et. Ütüleyip ütüleyip koyma. İşin var, işini yap. İşini genişlet. Genişlet! Zekatını hesapla, zekatını hesapla, zekatını ehline, yerli yerine ver. O senin değil çünkü, o senin üzerinden verilecek. Ondan geldi sana, ondan geldi, ötelerden geldi. Onu kendi nefsine ayırma Şeytana uyma, heva hevesine uyma, düzgün bir şekilde hesapla ver verilecek yere, ver verilecek yere.

İsraf etme, savurgan olanlardan olma. Sökülmüş dik, yırtılmış dik, az kalmış ye onu, atma, israf etme. Giymeyeceksin temizce ütüle, birisine ver, atma, atma. Bu plastik bardak, atma. Ya plastik bardak, atma! İsraf etme, al, temizle koy yerine. Bir daha kullanırsın. Kağıt bardak, atma, yıka, temizle koy yerine. İsraf etme. Allah israf edenleri sevmez. Peçete, sildi attı, sildi attı, bir sefer silip atıyor, bir sefer silip atıyor. Bu ne dedim ya. Bir sefer silip atıyorsun sen. Böyle baktı. İsraf etme! Sosyetelik yapma bana dedim, israf etme, sonuna kadar sil, önce bir tarafını sil peçetenin, sonra öbür tarafını sil, ondan sonra öbür tarafını sil. Atma, israf etme. Bu zaten kağıt peçeteleri çıkardılar, insanları israfa alıştırdılar. İsraf ediyor herkes. İsraf diz boyu. Hemen bir şey oluyor, hemen peçeteyle sil at, sil at. Yıka, bezle sil onu, israf etme. Bakın ayet açık. 'Allah israf edenleri sevmez.' Zamanı israf etme, eşyayı israf etme, etme. Hiçbir şeyi israf etme. Hiçbir şey. Buna zaman dahil. O zaman o insanlar, o mana ehli, israftan uzak dururlar. Allah'ın sevmediklerinden uzak dururlar. Bak aç kur'an-ı kerim'i, Allah'ın sevmediklerini sırala bir tarafa. Bak, aç kur'an-ı kerim'i Allah'ın sevdiklerini de sırala bir tarafa, aç fiiliyatları gör. Allah neyi sevmez, neyi sever, neyi sevmez, neyi sever, neyi sevmez, neyi sever. Sevmediklerini kendi üzerinden çıkar, sevdiklerini kendi üzerine al. Basit. Allah'ın sevdiği ne var ise üzerinde bulundurmaya gayret edersen, Allah seni sever. Sen Allah'ın sevdiklerini üzerinde bulundurmuyorsun, Allah'ın sevmediklerini üzerinde bulunduruyorsun. Allah gıybet edenleri sevmez. Allah'a iftira edenleri sevmez. Allah günah ı kebaire batanları sevmez. Sevmez kardeş. Günahı kebaire batanları sevmez! Allah israf edenleri sevmez. Yerli yerinde eşyayı kullanmayanları sevmez. Anneye babaya isyan edenleri sevmez. Eşine zulmedenleri sevmez, çocuklarına zulmedenleri sevmez, anne babaya zulmeden çocuklarını sevmez Allah. Hatta lanet olsun ona diyor. E bir bak!

Yani konuşuyorum ben şimdi adamla, annesinden babasından ne şikayetçi, annesi ile babası ile küs. Çok özür diliyorum böyle konuşmak istemezdim ama benden yardım istiyor anne ile baba ile küs ya annesine babasını küsene Allah lanet eder. Ben lanet edilen bir kimseye mi yardımcı olacağım! Lanetlik, dolaşıyor adam! Allah lanet ediyor, melekler lanet ediyor ona, o ortalıkta dolaşıyor. O adamın işi gücü de denk gelmez, hiçbir şeyisi de

denk gelmez. Hiçbir şeysi denk gelmez. Allah'ın sevmediği, Allah'ın sevmediği! Eee, kadın kocasını dinlemiyor, kocasına itaat etmiyor. Göz göre göre. Kardeş, Allah lanet ediyor sana ya! Ne dergahı, ne tekkesi. Sen kime intisab edersen et. Allah ve melekler sana lanet ediyor. Adam eşine zulmediyor. Allah lanet ediyor, Allah'ın emaneti ne hainlik ettin! O kadına ne zulmediyorsun! Senin eşin, Allah sana emanet vermiş. Eee, sen emanete düzgün bakmıyorsun? Sen ona emanet, Rabbimden gelmiş baana deyip hamd etmiyorsun. Onun yüzünü güldürmüyorsun. Allah ve melekler sana lanet ediyor. Sen ortalıkta dolaşıyorsun adamım diye. Ne adamlığından bahsediyorsun ya! Hangi adamlıktan bahsediyorsun? O, mana ehliyle düş kalk. O zaman o mânâ ehlinin yoluyla yollan. Edebiyle edeplen. Ondan öğren, onun gibi olmaya çalış. Ancak o zaman kıymetleneceksin, ancak o zaman ihsana ereceksin, ancak o zaman fetha bulacaksın. E öbür türlü? Kardeş! Sen geliver Ayvazım, gidiver Din gozum olacaksın! Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin de yanına gelen münafıklar vardı, onun yanına geldiklerinde, iman ettik diyorlardı. Allah Resulü biliyordu sallallahü vesselam münafıkları. Huzeyfetül Yamane'ye söyledi. Üçyüz küsür tane münafık. Listesini verdi. Koca Ömer oturup hüngür hüngür ağlardı, o listede ben de var mıyım ya Huzeyfe diye! Onun kendisini paralarcasına ağladığına dayanamadı artık Huzeyfetül Yamane. En son da dedi ki yeter ya Emir el mü'minin, kendini perişan ediyorsun. Dedi ki vallahi o listede senin ismin yok. Düşünün! Koca Ömer. Herkes gelir dergaha, tekkeye ama o hal ile hallenecek o kimse. Adam daha tekkeden, daha dergahtan, zikrullahtan çıkıyor, kaldırıyor telefonu ana avrat diş tırnak… Eşine! Dur ya! Daha zikirden yeni çıktın ya, yeni çıktın daha ya, destur, bismillah! Daha bir adım attın dışarıya ya! Allah muhafaza eylesin 've onlar bir kötülük yaptıkları ya da nefislerine zulmettikleri zaman Allah'ı zikrederek hemen günahlarının bağışlanmasını dilerler' Ali İmran, 135.

Demek ki o kimseler bir hata bir günah mı yanlışlık bir eksiklik yaparlarsa hemen Allah'ı zikrederler. O mana ehlinin günlük virdi vardır. Her gün o virdini, günlük virdini çeker ve o gün içerisinde yaptığı bir yanlış, hata, kusur var ise akşam olduğunda onu, o virdini çekerekten onlardan temizlenir ki geceye tertemiz başlar. Neden? Gece çünkü mânâ ehli içindir. Gece özeldir, gece hususidir. Gece, avam uyuduktan sonra, haslar için gündüzdür. Geceyi Cenab ı Hak avamı örtmek için yarattı. Geceyi dostlarıyla hemhalleşmek için yarattı. Geceyi kaçırma. Virdini, bir virdin mi var, günlük bir vird çekiyor büyük bir çoğunluk, bazıları iki tane çekiyor, sabah akşam ve iki tane çekmek serbest, çekebilecek olan çeksin, sıkıntı yok. Sorumlu olanlar var, sorumsuz olanlar var. Sabah akşam da çekebilir bir

kimse günlük virdini ama sabah akşam virdi olanlar var. Onlar zaten çekecekler. Öbür türlü günlük bir virdi var. Kardeş, onu gece çekmeye gayret et. Onu el ayak çekilsin, ben gece vird çekeceğim deyip de hatunu da boşlama. Gece vird çekeceğim deyip de kocanı boşlama. Öyle bir şey yok. O da ibadet. Nafile ibadet insanın eşiyle ilişkiye girmesi, boşlama. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri isteğini yerine getirdi, ondan sonra guslünü alırdı, eşine derdi, müsaade eder misin, ben biraz Rabbimle başbaşa kalayım. Muhteşem bir şey! Müsaade eder misin, yani ben senin gönlünü aldım, senin gönlünü de yaptım, benim gönlümde oldu hamdolsun bir sıkıntı yok şimdi müsaade et, ben Rabbimle başbaşa kalayım. Onunla baş başa kalın. Virdinizi gece çekmeye gayret gösteren. Evinizin bir köşesi olsun oraya bir seccadeniz olsun. Bu misafir odası olursa daha iyi olur. Kilitli odayı açtıttır. Deki ya şu odada ben bir ibadet edeyim. Açtır kapısını. Şuraya bir seccade yayayım oraya. Ya? Ya en kıymetli, en güzel odada Allah'a en güzel ibadetler edeyeyim, zikrullah yapayım burda.

Harika! Otur orda bir güzel, iki rekat bir Allah için namaz kıl. Bak, farz değil vacip değil hiç bir şey değil. Allah için. Hani fazla insan ya nefis işte zorladık, morladı. Bu öyle değil. Kılmak zorunda değilsin. Bu muhteşem bir şey. Bakın kılmak zorunda değilsin, muhteşem bir şey. Otur, iki rekat namaz kıl. Ondan sonra bir Allah'a yalvar bir Allah'a iltica et. Ondan sonra dersine bir başta, dersine bir başla, şöyle bir dersini bir çek 'Allah Allah'. Şöyle, 'sübhanallahi ve bihamdihi subhanallahil azim ve bihamdihi Estağfirullah el Azim' dediğinde meleklerin seninle beraber o tövbeyi yaptığını duy. Onu gör. O tövbe ağzından çıkarken daha semaları yırta yırta gittiğini bir gör. Nasıl gökleri yırta yırta gidiyor! Nasıl Allah'ın katına çıkıp da nasıl vuruyor onun duvarına duvarına. Nasıl güüüm güüüüm diye sesi duy! O sesle irkilsin arş, o sesle melekler irkilsin. Sen her 'sübhanallahi ve bihamdihi subhanallahil azim ve bihamdihi estağfirullah el Azim, subhanallahi ve bihamdihi subhanallahil azim ve bihamdihi estağfirullah el Azim' her dediğinde nurdan bir top haline gelsin. Kanatları sonsuz, tüyleri sonsuz o nurdan top yürüsün. Arkasından bir top daha, arkasından bir top daha, arkasından bir gulle daha. Kanatlı mı kanatlı, tüylü mü tüylü, hepsinden nur damlıyor, hepsinden nur akıyor. Hepsi de her tüyü ayrı bir sübhanallahi ve bihamdihi diyor. Her tüyünü dinlesen, sabahlara kadeh yetişmez. Allah'ın katını bombardumana tutmuş, haşa. Onu bir gör, onu bir duy ve o meleklerden işit onu. Rabbin duanı kabul etti. Rabbin tövbeni kabul etti. O nidayı al. Mana ehli ol. Öylesine tövbe. Allah temizlenip tövbe edenleri sever. Allah temizlenip tövbe edenleri sever. Allah temizlenip tövbe edenleri sever. Vaadetmiş, sever ve o sevdiğini bize beyan eder. Ne dedi? Sevdiyseniz,

sevdiğinizi beyan edin, söyleyin. Kim söyledi? Hadis-i Kutsi: 'Seven sevdiğini söylesin.' O bize seven sevdiğini söylesin derken, o kendisi durur mu? O kendisi durmaz. O, sevdiğini söyler sana ama meleklerin vasıtasıyla söyler ama şeyhinin vasıtasıyla söyler ama peygamberinin vasıtasıyla söyler ama kalbine ilham gelir söyler ama önüne bir kuş otutturur kuştan dillendirir ama önüne bir çöp gelir çöpten dinlendirir ama bakarsın seccade dillenir. Seccadeden dillendirir. Dillendirir o, o sevdiğini beyan eder. O sıkmaz. O Mahkum etmez. O boğazını sıkmaz. O kethum değil. O sevdiğini söyler. İlan eder. O sevdiğini ilan eder. O sevdiğimi ilan ettirir. Hz Muhammed i Mustafa(s.a.v.) buyurmadı mı: 'Kul Allah'ı sever Allah da kulunu sever. Allah kulunu severse Cebrail'e nida eder. Ey Cebrail, Allah filanca kulunu sevdi, gök halkına nida et.

Cebrail bütün gök halkına nida eder. Gök halkına, gök halkına! Meleklere değil, gök halkına, dikkat edin çünkü Allah'ın sonsuz sayısız mahlukatı var. Sayısız sonsuz mahluku var, kavmi var. Allah yaratmış her gökte ayrı kavimler yaratmış. Her semada ayrı kavimler yaratmış. Her makamda ayrı ayrı kavimler yaratmış. Ayrı ayrı işleri var, ayrı ayrı halleri var. Onların hepsi de kıyamet gününde gelecek, hepsi de seyri sülukta tanıycak mana ehli, görecek tanıyacak, tanışacak onlarla. Şimdiden tanış. Ölmeden önce tanış, kıyametten önce tanış. Dervişsin! Seccadende tanış. Otur seccadende, otur. Kesil dünyadan ya! Kesil heva hevesten, geç. Bırak! O sevdiğini beyan edecek sana. Melekler, mümin kulların kalbine ilham eder. Allah filanca kulunu sevdi, sende sev der. Sen de sev. Hadis-i kutsi. Allah konuşur, Allah kullarıyla konuşur, Allah dostları ile konuşur. Allah dostlarına ilham eder ama melekleri ile ilham ettirir ama ateşten, ama böcekten, ama kuştan sizin için cansız varlık bu masa. Onun için canlı. Cenab ı Hak Musa'ya ateşten vahyetti. Cenab ı Hak Musaya çalılıktan vahyetti. Cenabı Hak Musa'ya ağaçtan vahyetti. Allah konuşur. Allah isterse bu ağaçtan konuşur. Sema ederken bu ağaçtan konuşturur. Burda ne kadar sema eden varsa, bu ağaçta var resmi. Bu ağaçtan, cansız dediğiniz bu ağaçtan seyredersiniz onu. Evet, Allah konuşur. Siz, insanlar, Allah'ın konuştuğuna inanmıyorlar. Allah El-Kelamdır. Kelam sahibidir Allah. Öyle tövbe edersin ki o seni sever. Seni sever. Peygamberi ile söyler. Sever.

Düşünsenize, tövbe ediyorsunuz. Sübhanallahi ve bihamdihi subhanallahil azim ve bihamdihi estağfirullah el Azim. Taaak, Hazreti Ebubekir efendimiz gelmiş dizinin dibine. Daha ne istiyorsun, bu sevdiğine işaret değil mi? Şak, şeyhin gelmiş dizinin dibine, bu sevdiğine işaret değil mi sana? Daha ne işaret bekliyorsun! Bir bakmışsın, bir süliet gelmiş yanına, sana kelam ediyor, seninle beraber tövbe ediyor. Bu sevdiğine işaret değil

mi? İşaret. Salih rüya peygamberliğin kırkaltı cüzünden bir cüz, işaret. O işareti al kardeş! Daha bu dünyadayken al. O işaretin ardı arkası kesilmez. Yürü, mânâ ehliyle düş kalk ne olursun! Bu dünya gelip geçecek. Ben otuz yaşındayken bunu söylüyorlardı bana. İnsan böyle biraz böyle boş bulunuyor. Gel sen de benim gibi otuz yaşındayken boş bulunduğum gibi boş bulunma. Mânâ ehliyle düş kalk. Şeyhim vefat edince herkes dövündü. Baktım herkese dedim ki ne dövünüyorsunuz ki şimdi, sağdı ne peşine düşmediniz? Ayaktaydı, ne beraber olmadınız? Hatta yanındaki etrafında arkadaşlara dedim. Hadi şimdi beraber umreye gidin dedim. Hadi beraber yolculuk yapın şimdi. Hadi beraber zikrullah yapın şimdi. Hadi şeyhinle el ele tutuş, Beytullah'ı gez şimdi. Ancak mânen varsa yapacaksın, yoksa yapmayacaksın. Hadi yap! Hadi Abdullah Efendi ile dolaşın hadi! Hadi Abdullah Efendi ile seyahat edin hadi! Hadi beraber zikrullah yapın hadi! Hadi beraber yan yana Allah deyin, hadi! Yok, yok, yok! Zahiren yok! Mana ehliyle otur kalk, mana ehliyle! Aaaa, çok seviyorlar şimdi. Neredeydiniz sağlığında? Ben demedim, siz dediniz bizim başımıza bir şey gelirse dükkanlarımızı Mustafa Efendi mi çalıştıracak diye. Ben demedim, siz dediniz başımıza bir şey gelirse bizim çeklerimizi Mustafa Efendi mi ödeyecek diye. Ben demedim, siz dediniz başımıza bir şey gelirse memurluğumuz amirliğimiz gider diye. Hadi gidin beraber şimdi, dolaşın. Yok!

Sufi vaktin çocuğudur, vakit o andır. O an geçer gider. Nimetin kadrini bilmek o andır, o an! Kırmızı kurdele paketlenmiş gelmiş, kadrini bildin bildin, bilmedin geçti gitti. O andır. Her şey, bu alemde nimet olarak görün. O andır. Mana ehli nimettir, o andır, o an. Geçti gitti. Sabah geçti, bakın öğlen geçti, ikindi geçti, akşam geçti, geçti, o andı. Sufi vaktin çocuğu, anını değerlendir. Anını değerlendir. An o an, senin elindeyken. Elinden geçip gider. Ah u efkan edersin. Paralarsın kendini sen o an o nimetin kadrini bilmediğinden dolayı. Cenab ı Hak aynı nimeti bir daha verir mi vermez mi bilinmez. Verdiğini görmedim, verdiğini görmedim ben. Nimet o esnadadır, o andadır. Ben bazen görürüm onlar çok özür dilerim ama derviş eskisidir. Kırık bir aşk hikayesi vardır onlarda, ah bizim şeyhimiz öyleydi. Şimdi nerde. Yok. Bir şeyh bulabildin mi? Hayır. Rüyanda görebildin mi? Hayır. Sen şeyhine nankörlük etmişsin. Sen manaya nankörlük etmişsin. Sen o mana ehline edeple riayet etmemişsin ki Allah o kapıyı sana kapatmış. Allah o nimeti senden almış. Neden? Nimete nankörlük edenleri nimetlerini alır. Nimete hamd edenlerin nimetlerini arttırır. Hamd edenlere nimeti artırır. Sen hamd edenlerden ol. Allah bizi muhafaza eylesin.

'Rabb'inin yanında olanlar, büyüklük taslayıp, ona ibadet etmekten, kulluktan geri kalmazlar. Daima onu tesbih ederler ve ona secde ederler.' Araf,

206. 'Rabb'inin yanında olan' dikkat edin, 'Rabb'inin yanında olanlar, Allah'a ibadet etmekten geri durmazlar.' 'Allah'a ibadet etmeyenler, Allah'a karşı kibirlenenlerdir.' Allah'ın haramlarını işleyenler, Allah'a kibirlenenlerdir. Farz ibadetlerini yerine getirmeyenler, Allah'a karşı büyüklük taslayanlardır. Allah'a karşı büyüklük taslayanlara, Allah lanet eder. Kimin gönlünde zerrece kibir bulunursa, o cennetin kokusunu kırk bin yıllık yoldan dahi alamaz. Kibrin en büyüğü Allah'adır. Kibrin en büyüğü Allah'adır. Bu da farz ibadetleri yerine getirmemek, günah ı kebairleri Allah'ın gözünün içine baka baka işlemektir. Bunlar, yeryüzünde kibirle dolaşan ahmaklardır. Evet. Bunlar asla felaha ulaşmazlar. Ama kibirlenmeyip Allah'a ibadet edenler Rab'lerinin yanındadır. Yaşarken dahi, Rab'lerinin yanındadır. Onlar her daim kulluğu tespih tanesi gibi halden hale tespih tanesi gibi andan ana dizelerler.

O, namaz bitti, kulluk bitti yok. Namazdan sonra da Allah'ı zikirle, tesbihle, tenzihle, iyilikle, nasihatla, her daim kulluğu gözetirler. Her daim. Daima onu tesbih ederler. Daima onu zikrederler. Zikri daim olmak, zikri daim olmak. Her dem onu zikretmek, her dem onu tesbih etmek, her dem o ihsan mertebesinde durmak. O beni görüyor ve ona secde ederler. Yani namaz kılarlar. Namazın haricinde de secde ederler. Secde etmek, ona itaat etmek, hem namaz olarak hem de ona haramlardan uzak durma, farzları yerine getirme olarak ne itaat etmek. Allah bizi o mana ehlinden eylesin.

'Bu cisimde manasız can; hilafsız, kılıf içinde tahta kılıç gibidir.'

Eğer bu can manasızsa, yani bir manaya ulaşamadı, e mana ehliyle de oturup kalkamadı, manada uzak. Manadan uzak ise o kimse ne oldu? Kılıf içerisinde tahta kılıç. Kılıf ne? Kılıf beden. Bunun içerisinde tahta kılıç ne? Ruhumuz, canımız. Onu çelik haline getiremedik. Manaya ulaşamadık. Manaya ulaşamayınca, o bir tahta kılıç oldu. Tahta neye yarar? Yanmaya yarar. Ne dedi? Cehennemlikler odunlarını bu dünyadan taşırlar. Ne taşıyorlarmış cehennemlikler? Odun. Odunlarını nerden götürüyorlarmış? Bu dünyadan. Odun olma. Odun da taşıma. Odun yanmaya yarar. Mermer ol, razıyız. Taş ol, razıyız. Odun olma. Odun olarak bu dünyadan göçme. Odun olarak bu dünyadan göçme. Allah muhafaza eylesin.

'Kılıfta bulundukça kıymetlidir, çıkınca yakmaya yarar bir alet olur.'

O, işe yaramaz. O bataklığa düşmüş, o içindeki normalde o için var ya senin, o nefsin var ya! Evet! Ancak ateş olur. Sen odun taşırsın bu dünyada.

" Tahta kılıcı muharebe götürme. Ah u figana düşmemek için önce bir kere kontrol et."

Önce ne yap, bir kontrol et. Tahtakılıçla muharebeye girilir mi? Girilmez. Çakaralmaz bir tüfekle muharebeye girilir mi? Girilmez. Kendini vurdurursun. Tutukluk yapan tabanca çekilir mi? Çekilmez. Fıydır at onu. Sakın ha, korkutmak için bile çekme onu. İki katil olursun. Kimisi böyle şey taşıyor ya hani, ne tabancası onlar böyle şey patlatıyor, kurusıkı. Kurusıkı tabanca bile taşıma. Ahmaklık yapma. Birisi korkar. Belinde silahı var, kavga etmeye geldi benle der, dangadak vurur seni. Sen pisi pisine kendini vurdurmuş olursun. İki katil olursun. Hadis-i şerifte buyuruldu ki sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri silahını önce çeken, silahını önce birisi çekti, öbürkü de senden önce seni vurdu. Sen silahını eline attığın için iki katil oldun. Ahmak olma. Sakın bıçağına elini atma. Karşıdaki seni vurursa iki katil oldun. Öyle sahte tabanca taşıma. Karşındaki seni vurur, iki katil olursun. Ahmak olma. Ne diyor Hz. Mevlana da, tahta kılıcı muharebeye götürme. Kemale ermemişsin, mümin olamamışsın, düzgün bir hayat kuramamışsın, mahşere çıktığında yandın. Tahta olacaksın, gideceksin cız bız olmaya. Haydi cehenneme. Şimdiden kendini bir dene. Ölmeden önce kendinizi hesaba çekiniz. O sahabe her gece kendini hesaba çekerdi. Hesaba çek. Kılıcın tahtadan mı değil mi anlarsın sen. Manada bir pencere açılmadıysa tahtadan. İşin var! Allah muhafaza eylesin. Kontrol et.

"Eğer tahtadansa yürü, başkasını ara."

Önümüzdeki derslerde burdan devam edeceğiz inşallah. Geceniz hayır olsun. Selametle kalın. Selamünaleyküm

https://youtu.be/QeGr2Eyej7Y

MESNEVİ-İ ŞERİF 715-717. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Hz.pir: ***"Tahta kılıcı muharebeye götürme. Ah u figan a düşmemek için önce bir kere kontrol et. Eğer tahtadansa yürü. Başkasını ara. Eğer elmassa sevinerek ileri gel. Elmas kılıç velilerin silah deposundandır. Onları görmek size kimyadır. Bütün bilenler ancak ve ancak bunu böyle demişlerdir:Bilen, alemlere rahmettir."***

Eğer siz kur'an ve sünnet dairesinin içerisinde nefsinizi terbiye yoluna girmemişseniz, eğer nefsinizi terbiye etmemişseniz, sizin bu noktada tahta hükmündesiniz siz. Nefsini terbiye etmeyenler, heva ve hevesine uymaya devam edenler, şeytanın hile ve desisesine kanmış olanlar, tahtadan kılıç gibidirler. Onların ruhlarının, onların nefislerinin, canlarının nefisden ince bir bütünlük arz ediyor. Biz nefis diyelim ona, bir kıymeti harbiyesi yoktur onların. Çünkü normalde tahta kılıçtır. Tahtakılıçla kontrol et, muharebeye girme. Mesela tahtakılıçtı. Sahabe savaşıyordu, sahabeden örnekler verelim, birisi tam ölecekti onunla alakalı Allah Resulü sordu sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, ne halde? Dediler ki şehit oldu. Şehit olmadı dedi. Yaralıların içerisinde buldular onu. Koşa koşa gittiler, ensesinden kaldırdılar, ne için savaştın? O da dedi ki bu müşrikler gelirler bizim hurma bahçeliklerimizi bozarlar diye savaştım dedi, öldü. Tahtadan kılıcı. Bir başka sahabe da kahramanlık için savaşmıştı. Savaştı, savaştı, savaştı, yaralandı. Yaralanınca hani ben böyle bu hale düşecek insan mıyım, ben bu acıyı çekecek insan mıyım, ben bu böyle bir kimse miyim, kahraman insanım deyip, ne yaptı, kılıcın üzerine ıhıldayıverdi, intihar etti. Kendi kendini doğradı. Demek ki bir nefis terbiyesi almadıysan, bir terbiye görmediysen, terbiye görmediysen, nefis

mücadelesinin içine girmediysen, sen tahtadan kılıçsın. Ama bu bir muharebeye girmedikçe, bunu anlamak dışarıdan mümkün değil. Burda herkes sohbet dinliyor ama burda o kimse tahtadan mı değil mi bilmiyoruz. Tahtadan olup olmadığı, ona bir imtihan çarptığında belli oluyor. Herkesin bir kaldırabileceği bir şey var. Ona bir şey çarpıyor, ona bir şey çarptığında isyan mı edecek, ona bir şey çarptığında yoldan geri mi dönecek, ona bir şey çarptığında ne hale gelecek?

Hani 28 Şubat döneminde herkes dervişti. Herkes derviş. Yaklaşık zikrullahlarda beş yüz, altı yüz kişiydik. Eskiler bilir, öyle değil mi Adem, vardı değil mi o kadar? Fazlası vardı, eksiği yoktu. Biz 28 Şubat geldi çarttı. Bütün arkadaşlar dervişti bizim. Bir kısmı tahtadan! İmtihanı görünce, basılmayı görünce, polisi görünce, bir düdükle götürülünce, bir kısmı evine döndü. Dediler ki biz burda yapamayacağız, yürüyemeyeceğiz. Kılıç tahtadan olunca, bir imtihan sırasında ilk önce o gider. O çünkü kendini terbiye etmiyor. Allah'a aşık değil. Nefis mücadelesi yok onda. Zorluklara, sıkıntılara, belalara, müsibetlere katlanabilme özelliği onda oluşmamış. O kendini bu noktada terbiye etmemiş. O kendini terbiye etmediğinden dolayı bir bela, bir musibet, bir sıkıntı, bir dert, bir gam, bir kasavet görünce pılısını pırtısını toplayıp gidiyor. Hz. Pir diyor ki tahtadansa başkasını ara. Eğer elmassa, sevinerek ileri gel. Elmas olmanın yolunu da öğretiyor. Elmas olmanın yolunu öğretiyor. Diyor ki elmas kılıç velilerin silah deposundandır. Onları görmek size kimyadır. Eski dilde kimya, bir şeyin vasfını, özelliklerini değiştirmek için kullanılan ilim. Buna biraz da hani batılılar veya doğulular hangisi diyorsa simya ilmi diyorlar ya. Bu ne? Bu toprağı altın etmek. Bu ne, taşı elmas etmek. Bu ne? Kaya'yı cevher etmek. Bu kimya ilmi, kimya ilmi, işte kırmızıdan beyaz boya çıkarmak, kırmızı, ondan beyaz boya elde etmek. Kimya ilmi, siyahtan kırmızı boya elde etmek. Kimya ilmi, renksizlikten renk meydana getirmek. Bu noktada renksizlikten cuş u huruş içerisinde binlerce renk meydana gelmesi, kimya ilmi. İsa küpüne sahip olmak. Ne yaptı İsa? Bütün elbiseleri ve kumaşları bir kazana attı. Yirmi kişi, yirmi tane renk söyledi.Elli kişi, elli renk söyleseydi, yüz kişi ayrı ayrı yüz renk söyleseydi, hepsini de o küpün içerisinden çıkarır, onlara verirdi.

Ne yaptı? Renksizlikten, insanların istedikleri rengi Allah'ın izniyle ne yaptı, meydana getirdi. Bir peygamber mucizesi. İşte o velilerin sohbetine gitmek, o mürşitlerin huzurunda durmak, o mürşitlerin kur'an ve sünnet dairesindeki telkinlerine uymak, o mürşitlerin iyi nazar larını alma, insanlara kimyadır. Nasıl peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, Ebu Zer i Gifari gibi bir eşkıyadan bir veli oluşmasına sebep olduysa. Ashabın büyük bir çoğunluğu neydi? Cahildi. Büyük bir çoğunluğu hiç bir

şey bilmiyordu. Hepsi de neler oldular? Hz. Muhammed i Mustafa'nın sallallahü ve sellem hazretlerinin halakasında her biri birer veli, evliya oldular. Her biri Allah'a dost oldu. O Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'in muhabbetiyle, o Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'in sayesi ile, o Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'in izinden, yolundan gitmek ile hepsi de ne oldu? Allah'a dost oldu. İşte o veliler, birer kimyacı gibidir. O taşı, o taşı cevher eder. O kayayı altın eder. O işe yaramaz, hayta, işe yaramaz, başıboş, nefsinin ve şeytanın heva ve hevesine düşmüş kimseyi Allah'a dost etmede vesile olur. Onların terbiyesi, onların nazarı, onların bu noktadaki kızmaları dahi rahmettir, berekettir, lütuftur, ikramdır. Onların terslemeleri dahi, senin nefsine bir ilaçtır. O yüzden onların huzuruna var. Onların huzuruna var. O yüzden onlar ki kendi nefislerini Allah'a satmışlardır. Onlar ki Allah'la dostluk peydah etmişler, onlar ki Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve sellem hazretlerinin izinden gitmişler. Onun elini öpmüşlerdir. Onlar ki Hz. Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'in kendi yaşadıkları dönemlerinde duasını almış, kendi yaşadıkları döneminde onlara kardeşim demiş, evladım demiş olduğu kimselerdir. O yüzden onlar kimyacı gibidirler. Onlar bir nazarıyla hani eskiler öyle demişler ya, velinin bir nazarı, velinin bir nazarı taşı cevher eder demişler. Veli'nin bir nazarı. Cenab ı Hak bizleri onların halakasında eylesin. Bütün bilenler, bütün bilenler ancak ve ancak bunu böyle demişlerdir. Bilen alemlere rahmettir.

Alemlere rahmet olan nedir? Hz. Muhammed i Mustafa'dır sallallahü ve sellem hazretleri, birinci derecede. Onları normalde birinci derecede Hz. Muhammed i Mustafa (s.a.v) , bütün alemlere rahmet olarak gönderilmiştir ama her veli de bir alem hükmündedir. Her alim bir alem hükmündedir. Hadis vardır bununla alakalı. O yüzden onlar bazıları belirli kısım alemlere nedir? Belli bir kısıma velidir. O veli belli bir âlemler zümresinde, bir âlemdir. Her velinin kendine göre bir derecesi vardır. Kendine göre olan derecesinde de o birkaç aleme alim olan birkaç alem olur. İlmine göre, veliliğine göre, o yüzden onların hepsi de ama hepsi de birer alem hükmündedirler. Hatta âlemler hükmündedir. Çünkü onlar peygamber varisidir. Peygamber varisi oldukları için onların her birisi için ne vardır? Alemler vardır. Alem yoktur. Sakın bir veli, bir mürşid i kamili, Hz. Muhammed i Mustafa (s.a.v) ile yarıştırmayın, sakın üstünde görmeyin, sakın ha. Bir kısım sufiler, üstadlarını, şeyhlerini, Hz. Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'den üstün görme noktasına gelirler ki bu sapkınlıktır. Adem'den kıyamete kadar bütün velileri, bütün mürşitleri üst üste koysalar, onu milyon kez de çarpsalar, milyon kez de çarpsalar, hiçbirisi veya tamamı Muhammed i Mustafa'nın sallallahü ve sellem hazretlerinin tırnağının üzerindeki tozu olamazlar. O yüzden bir kimse

üstadını Hz. Muhammed i Mustafa'ya denk veya bu şeyi ne o en böyle makulü denk görür ya kimisi o üstün görmek de denk görmekte büyük küstahlıktır. O, Muhammed i Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini tanımadığından o kimse, bilmiyor. Mesela bir kısmı da herhangi bir dervişi, herhangi bir çavuşu, herhangi bir zakiri, herhangi bir nakibi, nükebayı, halifeyi, üstada denk görür. O da ya cahildir ya kördür. Bakın bunlar sufilerin uyması gereken edeplerdir. Sapkınlıktır. Bir kimse der ki filanca abi ile üstadın arasında bir fark yok, o sapkınlıktır. Birisi der ki benim üstadımla Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin arasında fark yoktur, sapkınlıktır. Birisi üstadının sözünü sünnet i Resulullahtan üstün tutarsa, sapkınlıktır, vartaya düşmüştür o. Hata yapmıştır, yanlış. O, Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin cismaniyetini de şeriatını da tarikatını da hakikatini de marifetini de tanımıyor.

Tanımış olsaydı Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem Hazretlerini bırakın, peygamberlerle dahi eş tutamazdı. Peygamberlerle dahi eş tutamazdı. Meslekte eştirler. Peygamberlik mesleğinde eştirler. Fazilette eş değildirler. Faziletde eş değildirler! Bir kimse velilikte, velilik mesleğinde eş olur ama fazilette Abdülkadir Geylani hazretlerine eş olur mu? Allah muhafaza eylesin. Bu onun gibi bir şey ama tanımayanlar, bir de bunlar böyle oooy, ne seviyorlardır, ondan yaparlar. Cahil! Allah muhafaza eylesin. Herkesin üstadı kendisine haktır. Eyvallah. Herkesin üstadı kendisine mürşid i kamildir. Eyvallah! Herkesin üstadı kendisi için aktabdır, eyvallah! Kutuptur, eyvallah! Zaten onu öyle görmese ne işi var nun orda, yürüsün gitsin başka bir yerden ders alsın. Öyle görürse yol alır zaten. Öyle görmezse, Allah yolunu açık etsin. Orda yol alamaz o kimse. O zaman şüphede kalır zaten, sorgulamaya başlar. Sorgulamaya başlayınca yol alamaz. Bu ayrı bir şey ama kalkıp da onun Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri ile eş görecek! Rabbim muhafaza eylesin. Onlar sıkıntılıdır. Biraz bu velilerle alakalı hadisler var. Kütüb-i Sitte'de ebdal olarak okunur ordan bazı hadisler inşallah çünkü bunlarla alakalı uzun zamandan beri dünya üzerinde ve bilhassa Türkiye'de oynanan bir oyun var. Bu oynanan oyun, ben ehl-i tarikat demek istemiyorum çünkü Türkiye'de tarikat yok ama öyle söyleyeyim. İsim öyle anıldığından dolayı öyle diyeceğim. Yoksa ben Türkiye'de bir tarikat olduğuna inandığımdan dolayı değil. Tarikat denilince çünkü farklı bir şey olması lazım ama biz tasavvuf diyelim, sufilik diyelim veya meselenin anlaşılması için tarikat diyelim.

Bu, İngilizler İslam dünyasını içerden yıkmak için türlü türlü oyunları sergilediler. Şiayla sünnilerin arasını iyice açan, son üç yüz yılda, dört yüz yılda İngilizlerdir. Önceden makas bu kadar açık değildi. Makas hızla

açılmaya başladı. Buna bir şey daha ilave ettiler, Osmanlı'nın içerisinde. İlave ettikleri şey vahabilikti. Vahabilik kurarlarken de hani selefi vahhabilik diye nitelendiriyorum ya, selefi vahabiliği kurdular. Bunlar önce, kur'an ve sünneti icra ediyoruz, ve öğretiyoruz diyerekten ve işte bütün ona bidat, buna şirk, ona bidat buna şirk diyerekten, İslam'ın, Ümmet i Muhammed'in içerisine bir bomba attılar. Her dönemde her mesleğin ve her meşrebin aşırıları veya istismarcıları vardır. Hiç bir meslek, hiçbir meşrep hiçbir mezhep yoktur ki aşırıcısı ve istismarcısı olmasın. Biz doktor deriz, istismar eder, organ kaçakçılığı yapar. Bütün doktorlar aynı mı? Değil ama içinden çıkar mı? Evet. Doktor deriz paranın peşine düşer. Aslında alakası olmayan tahliller ister. Neden? Ordaki özel hastane para kazansın. Adam başım ağrıyor der, mide filmi ister. Ya başı ağrıyor adamın. Midesi ile ne alakası var? Absürt gelir size ama ister eğer sen seslenmezsen, sen ne lazım olacak olmayacak hiç önemli değil. Bir sürü tahliller ister. Bir sürü filmler ister. Neden? Çünkü o özel hastanede maaşı var. Otuz milyon, kırk milyon, elli milyon, seksen milyon, yüz milyon, ikiyüz milyon, üçyüz milyon, dörtyüzelli milyon. O bir tane böyle ben çömçöm sakallı diyorum, özür dilerim, öyle sakallılara, burdan sakal bırakanlar var ya, öyle bir tane yaşlı bir kanser profesörü var, Ankara'da özel bir hastanede. Televizyonlara çıkıyor. Böyle hafif buğday tenli, yaşlı bir kimse. Dörtyüzellimilyonmuş aylığı! Altı ay sonrasına da randevu veriyorlarmış. Dörtyüzellimilyon, altı ay sonrasına da randevu veriyor. Dedim ölür adam altı ay sonra, ölür kalır. Altı ay sonrasına randevu veriyor. Diyeceksiniz ki nerden bu haberi aldın, bu bilgiyi aldın? Murat Hoca'dan aldım. Çünkü onun bozduğunu bizim Murat hoca yapıyor. O dedi ki hocam ben onun bozduğu hastalar var, ben burda da tedavi ediyorum. Beni de duymuş, bana dedi gel buraya dedi. E dedim sana da bayağı yüklü teklif etmiştir o zaman dedim. Etti dedi. Öyle elli lira, yüz lira, ikiyüz lira filan değil aylık teklif ettiği maaş. Nerden çıkacak bu para? Tahlillerden çıkacak. Her mesleğin istismarcısı vardır. Her meşrebin de istismarcısı vardır. Meşrep dediğim, inanç olabilir, siyaset olabilir, hiç önemli değil. Adam ne, işte ben kendimce işte melami meşrepliyim diyor. Bakıyorum adam Allah muhafaza eylesin, istismarcı. Ben sufiyim diyor. Eyvallah! Bakıyorum istismar ediyor adam. Sufiliği istismar ediyor. Bizim içimizde de vardır istismar eden, vardır. Bu istismarcılara bakaraktan hükmedersek, yandı.

Biz meselenin hakikatine bakacağız. Sufilerin içerisinde sufiliği istismar edenler olmuş mudur? Evet. Şimdi de var mıdır? Evet. Hafızların içerisinde de var mıdır? Evet. Adam mezarlıkta dolaşıyor hazır hatim var, hazır hatim var, hazır hatim var… Okunmuş yasin var, okunmuş tebareke var, veriyorsun parayı, hemen senin ananın babanın adına, kime bağışlayacak? Babana,

babasına bağışladı. Ver parayı! Var her yerde bu istismarcılar. E biz şimdi bütün hafızlara tu kaka mı diyeceğiz? Hayır. İmamlar var istismar eden, var! Esnaflar var, esnaflığı istismar ediyor, var! Devlet dairelerinde bürokratlar var, istismar ediyorlar, var! Her yerde var. Olmayan hiçbir yer yok. Ellialtı yaşındayım. İstismar olmayan bugüne kadar hiçbir yer görmedim. Var, o gün için sufilerde de var, bugün için de var. Sufilere normalde aslında amaçları sufilerin vartalarını ortaya koymak değil. Sufilerin eksikliklerini görüp komplesine tu kaka diyorlar. Önce ne yaptılar? Mezheplere saldırdılar. Mezheplere saldıraraktan bir tane bir kendileri vahabi mezhebi çıkardı. Adama mezhebin ne diyorsun? Mezhep yok diyor ama vahhabi. Bunun üzerine kurguladılar Ortadoğu'yu. Bunun üzerine kurgulayaraktan mezhep ve sufi düşmanlığı ürettiler. Bunu Suudi Arabistan'da, Mısır'da, Cezayir'de, Suriye'de, Irak'ta, Fas'ta, Tunus'ta, ileri doğu Afrika'da… Her yerde uyguladılar. Ordaki insanları hem mezheplerinden kopardılar, hem meşreplerinden kopardılar. Aynı şeyi Türkiye'de de uyguladılar. Türkiye'de birinci derecede uygulamak, tekke ve tarikatların normalde kapatılmasıdır. Tekke ve zaviyeler kanunu. Ardından, tekke ve zaviyeler kanununun ardından, Türkiye'de Müslümanlara karşı, dini yaşayan insanlara karşı, yaşatma mücadelesi verenlere karşı, şedit bir mücadeleye giriştiler. Şedit! Öylesine şedit bir mücadeleye girdiler ki Türkiye'de Allah diyeni bırakmamaya gayret ettiler.

Bakın, Ortadoğu'da mezhepleri bozdular ama insanların dini yaşantılarına karışmadılar. Fakat insanların mezheplerini bozdular. O yüzden şimdi orda insanlar üzerlerine bomba bağlayıp herhangi bir yerde kendisini patlatabiliyor. Onu durduracak mezhepsel bir öğreti yok. Başına bir tane İngiliz ajanı bir kimseyi koyuyor, alim, şöyle alim, böyle alim. Aslında İngiliz ajanı. İngilizlere çalışıyor. ABD başkanı kendisi söyledi, daişi bir önceki ABD başkanının kurduğunu. Başındaki adam kim o zaman? ABD ajanı daişin başındaki. Bakın ordan mezhepleri yok ederekten ne yaptılar? İnsanlar mezhepsiz oldu. Başında bir tane alim görünümünde bir kimse var. O fetva veriyor, iştihat ediyor. Şehit olacaksın, bombayı bağla, git camide patlat. O kimse Allahu ekber diyor, camide kendisini patlatıyor. Bu amaç, bu amacına ulaştı mı bu mesele? Ulaştı. Şimdi Suriye'de, Filistin'de, Irak' ta, Yemen'de, Suudi Arabistan'da, Mısır'da, Fas'ta, Tunus'ta, Cezayir'de hepsinde de bombayı üstüne bağlayıp herhangi bir yerde patlatabilecek insanlar var mı? Evet, var. El- Kaide, Nusra yok işte böyle bir sürü isimler de buluyorlar. Bu isimleri bularaktan onun başına da bir tane adam koyup, Müslümanları bu noktada birbirlerine düşürüyorlar mı? Evet. Kimi öldürüyor Müslümanım diyen insanlar? Müslümanları öldürüyor. Ortadoğu'da yer yerinden oynuyor. Ortadoğu'da yer yerinden oynuyor. Günlük yaklaşık üçyüz kişi ölüyor. Bir

tane Yahudi'nin kılına zarar geliyor mu? Gelmiyor. Hiç konuşuluyor mu? Hayır. Orta doğuda bulunan silahlar, hem devletlerin elinde bulunan silahlar hem de örgütlerin elinde bulunan silahlar. İsrail'e doğru dönmüş olsa İsrail diye bir ülke kalır mı? Kalmaz. Bunlar silahları kimlere yönlendirdiler? Birbirlerine. Kim, kimi öldürüyor şimdi? Müslümanlar birbirlerini öldürüyor. O İngiliz haini amacına ulaştı mı? Ulaştı ama mezhep farkından ama mezhepten dolayı ama herhangi başka bir şeyden dolayı, Müslümanlar birbirlerini katlediyorlar mı? Evet. Aynı anlayışı, dikkat edin, aynı anlayışı, Türkiye'ye taşıdılar. Türkiye'ye taşıdılar. Türkiye'ye taşırken de İslami, Müslüman görünümünde taşıdılar. Müslüman görünümde taşıyan insanlar, Türkiye'de nelere karşı durdular? Sufilere karşı durdular. Dikkat edin, sufilere acımasızca saldıranlar varsa, sufilere acımasızca saldıranlar, mezheplere acımasızca saldıranlar, Türkiye'de adları, isimleri şeyh de olsa, hoca da olsa, profesör de olsa, diyanetçi de olsa, ilahiyatçı da olsa, İngiliz ajanıdır.

Direk ya arkasında mossad vardır ya da M16 vardır ya da CIA vardır arkasında yada Avrupa Birliği vardır, Almanya ve Fransa'nın başını çektiği. Tekrar altını çizerekten söylüyorum, eğer Türkiye'de sufilere karşı acımasızca birileri savaş açtıysa, mezheplere karşı acımasız savaş açtıysa, bunun arkasında ya İngiliz ajanı ya ABD ajanı ya Avrupa Birliği ajanı vardır ya da Mossad vardır. Sebep? Dini ve dindarları ifsad etmektir. Onlar kendilerince doğru söylediklerini, kendilerince mücadelelerinin hak olduğunu söyleyecekler size ve böyle söylüyorlar zaten. Ortadoğu'da da aynısını yaptılar. Suriye'de aynısını yaptılar. Müslüman kardeşlerin üzerinden yaptılar, Mısır'da Müslüman Kardeşler üzerinden oynadılar, Yemen'de Müslüman Kardeşler üzerinden oynadılar. Müslüman Kardeşler, İngiliz ajanıdır değildir demiyorum. Onların üzerinden oynadılar ve Türkiye'de de Hasan El Benna'nın Sait Havva'nın üzerinden oynanıyor bunlar. Türkiyede de onların üzerinden oynanıyor. Karşımıza bir kimse çıkıyor, bizim dilimizden konuşuyor ama bizim dilimizden konuşurken Türkiye'de islami mücadelenin geldiği noktaya bakmaksızın, eski nokta ile yenisine bakmaksızın acımasızca eleştiriyorlar ve savaş halindeler. Sufi topluluklarla savaşıyorlar. Sufi toplulukların başındaki kimselerle savaşıyorlar. Mezheplerle savaşıyorlar. İlahiyatlarda mezhep konuşulmuyor artık. Hanefi mezhebi, Maliki mezhebi, Hanbeli mezhebi tu kaka, yerlerde. İlahiyatlarda sufilik konuşulmuyor. Tasavvuf konuşulmuyor. Bunların hepsi de tu kaka. Yerlerde! Yetişen ilahiyatçılar her biri birer mezhep, birer sufilik düşmanı olarak yetişiyor ve bunlar bizim çocuklarımızı eğitiyor ve bunlar okullarda eğitmen. Bunlar kürsülerde vaaz ediyorlar. Kürsülerde vaaz ediyorlar.

Oynanan oyun çok büyük. Oynanan oyun çok büyük! Öylesine ki büyük ki bu Anadolu topraklarında insanları birbirlerine düşürmeye çalışıyorlar. Bu Anadolu toprakları, Yunus'la, Hz. Mevlana ile Hacı Bektaş ile Hacı Bayramı Veli ile Üftadesiyle, Okçu babasıyla yoğrulmuş olan bu toprakları neyazık ki ayrıştırmaya çalışıyorlar. Bizi Yunus'tan koparmaya çalışıyorlar. Bizi Hz. Mevlana'dan koparmaya çalışıyorlar. Bizi Hacı Bektaş-ı Veli'den, Hacı Bayramı Veli'den koparmaya çalışıyorlar. Bizi Sümbül ü Sinan'dan koparmaya çalışıyorlar. Bizi Muhammed Uşşaki hazretlerinden koparmaya çalışıyorlar. Bizim, tekkelerle, zaviyelerle mescitlerle, türbelerle bağımızı koparmaya çalışıyorlar. Bizi, ecdadımızla bağımızı koparmaya çalışıyorlar. Bizi İmam ı Azamdan, İmam ı Şafi'den, İmam ı Malik'ten, İmam Hambeli'den koparmaya çalışıyorlar. Bizi Hazreti İmam Muhammed'den koparmaya çalışıyorlar. Bizi İmam Yusuf'tan koparmaya çalışıyorlar. Bizi Gazali'den koparmaya çalışıyorlar. Aklı üç para etmeyen insanlar, İmam Gazali'nin arkasından konuşuyor. Aklı iki para etmeyen insanlar, Gazali'ye savaş açmışlar. Gazali'ye savaş açmışlar! Aklı bir kuruş etmeyecek olanlar, Muhyiddin İbni Arabi'ye savaş açıyorlar. Muhyiddin İbni Arabi'nin ne kafirliğini bırakıyorlar ne bir şeysini bırakıyorlar! Hz. Mevlana için de öyle yapıyorlar, Yunus için de öyle yapıyorlar, Hacı Bektaş Veli için de öyle yapıyorlar, Hacı Bayram içinde öyle yapıyorlar. Bütün sufiler için öyle yapıyorlar ve bunları yaparken din adına yapıyorlar. Bürokratın içerisinde böyle insanlar yerleşmiş vaziyette, siyasetin içerisinde böyle insanlar yerleşmiş vaziyette. Evet! Bürokrasinin içerisinde de var bunlardan. Bir yerde müdür olmuş, hakim olmuş, savcı olmuş, bir yerde yüksek bürokrat olmuş, var bunlardan. Bunlar büyük bir örgüt halinde. Bunlar İngiliz, tekrar tekrar söylüyorum, bunlar İngilizlerin emrinde. İngilizlerin emrinde! Bu bir İngiliz oyunu. Türkiye'yi Ortadoğululaştırma oyunu bu. Türkiye'yi Suriye yapmak, Irak yapmak oyunu. Burdan siyasetçilere ve bürokratlara sesleniyorum. Bu oyuna ortak olmayın, ahiretinizi yakarsınız. Bu memleketi de yakarsınız. Ahiretinizi yakmakla kalmazsınız, bu memleketi de yakarsınız. Gelinen sonuç Suut'ta şu olmuştu. En son Suud'daki Vahabi Selefi bozuntuları, Hz. Muhammed i Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin kabri şerifini yıkmaya kalkmışlardı. Geldikleri nokta bu oldu.

Bakın, o Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin Mescid i Nebevi'sinin karşısında, Cennet'ül Baki'de bir tane türbe bırakmadılar. Bir tane orda mezar taşı bırakmadılar. Orda komple seyitlerin, şeriflerin, mezarları ve türbeleri vardı, yıktılar. İmam Malik'in Türbesi vardı, mezarı vardı, yıktılar. Sahabelerin mezarları vardı, türbeleri vardı hepsini yıktılar. Bakın Uhud meydanında dahi, Uhud meydanında kabristanlar belli değil, yıktılar,

hepsini yıktılar. Hendek kazasının olduğu yeri hiç kimse bilmiyor şimdi, yerle yeksan ettiler, imara açtılar, kimse bilmiyor! Hendek kazasının bulunduğu yeri, kimse bilmiyor, hiçbir şey kalmadı, hiçbir şey kalmadı. Bizi tarihimizden koparıyorlar. Yasak vardı ya bir ara burda da türbeleri ziyaret etmek yasaktı. Tekke ve zaviyeler kanunu çıktığında, türbeleri ziyaret etmek yasaktı, kilitliydi, hepsi de kilitliydi, gidemiyordu insanlar. Osmangazi, Orhangazi türbesi yasaklıydı. Kimse ziyaret edemiyordu. Muhammed Üftade Hazretleri'nin türbesi yasaklıydı, kimse ziyaret edemiyordu. Emir Sultan Hazretleri'nin türbesi yasaklıydı, kimse ziyaret edemiyordu. İstanbul'daki türbeler yasaklıydı, kimse ziyaret edemiyordu. Dikkat edin. Evet, tekke ve zaviyeler kanunu çıktığında yasaklıydı, kimse ziyaret edemiyordu. Şimdi o zaman için ceberrut laiklik bunu yasakladı. Şimdi yasak değil. Başka bir şey ürettiler. Ceberrut laiklik, selefi vahhabyi üretti. Ceberrut laiklik geri çekildi. Ceberrut selefilik, vahabilik var şimdi. Bir kimse türbeye gidip üç ihlas bir fatiha okuyunca şirk ehli oldu. Şimdi onun fetvasını verdi mi? Verdi. Şimdi Medine-i Münevvere de Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin kabr i şerifi'nin başına gelince, kabre doğru dönüp üç ihlas bir fatiha okuyamıyorsun? Sebep? Orda ceberrut bir tane selefi vahabi var, seni Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine sırtını döndürüyor. Evet, sen orda, bana birisi desin ki rahat rahat ben orda onbir ihlas bir fatiha okudum desin ramazan'da umreye gidenler. Okuyamazsınız, okutmaz ordaki selefi vahabi, okutmaz! Cennet-ül Baki'yi ziyaret edemezsiniz istediğiniz saatte. Neden? Hala daha eskiler var ya ordaki seyitlerin, ondan sonra, mezarlığını tahminen bilenler, imamların mezarını tahminen bilenler, e elden ele dolaşan çok eski bir kroki var. O krokiyi bulabilirsen, o kroki ile gidiyorsun. İşte burda bunlar var diyorsun, bu kadar. Koca seyit efendiler, Hz. Hasan efendimizin çocukları, Hz. Hüseyin efendimizin çocukları, Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin eşleri.

Ya, düşünebiliyor musunuz! Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin torunlarının, eşlerinin mezar taşlarını yıktı bunlar. Kabirlerini yerleyeksan ettiler. Selefi vahhabi! Yok şu an, yok şu an! Ashaptan intikam alıyorlar. Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'den intikam alıyorlar, bunu da din adına yapıyorlar. Din adına! Ümeyyeoğullarından gelmeler herhalde. İntikam alıyorlar. Yani Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin torunlarından ne istediniz ya? Eşlerinden ne istediniz? Bana şimdi yeni yetişen Müslümanlardan bir kimse Hz. Ayşe annemizin kabri şerifini gösterebilir mi? Peygamberin hanımı sallallahu aleyhi ve sellem in. Hz. Ali Efendimizin torunlarından bir tanesinin kabri şerifini gösterebilir mi? Gösteremez. Var mı burda gösterecek olan kimse? Umreye gidenler, hacca gidenler, elini

kaldırsın? Allah kabul etsin. Hangi biriniz gösterirsiniz? Tek tek gösterebilir misin, grup olarak ben de gösteriyor. Ben diyorum ki burda sahabeler yatıyordu. İmam Malik'in kabrini gösterebilir misiniz? Yok. Sahabeleri gösterebilir misiniz? Yok. Oyunu anladınız mı? Oyun meydanda. Şimdi o sufilere, o velilere savaş açanlar var ya, bunlar da o savaşlarını hani selefi düşüncesine göre savaş açıyorlar ya, onların da pirleri var ya, kimdi? Evet. Şimdi şeyden Kütüb ü Sitte'den o hani velilerin silah depusu diyor ya, o veliler kimlermiş, nelermiş. Kütüb ü Sitteden, hem de enteresan, selefiler kendilerini böyle hem hambeliliğe yakın olarak görürler, hem de İmam Hanbel'den nakiller var. Hadis-i Kutsi: 'Kullarımdan benim velilerim ve halkımdan sevdiklerim o kimselerdir ki benim zikrimle zikrolunur ve zikirleri ile ben zikrolurum.' Demek ki o veliler neymiş, Allah'ın sevdikleri ve veliler, Allah'ın sevdikleri ne yapıyorlarmış? Allah'ı zikrediyorlarmış. Birinci özellikleri neymiş onların? Allah'ı zikretmekmiş.

Hani vardı ya, büyük bir uzun bir hadisi şerif. Onunla alakalı ne diyordu Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri? 'Onlar birbirleriyle akraba değil, menfaatleri de değil, birbirlerini Allah için severler.'

Toplandıklarında ne yapıyorlardı? Allah'ı zikrediyorlardı. Bu okuduğum hadis i kutsi, Ramuz'dan, Ahmet İbn-i Hanbel nakleden: 'Bu ümmette ebdaller, otuz tanedir. Kalpleri Halil ür Rahman Hz. İbrahim Aleyhisselam'ın kalbi üzeredir. Bunlardan biri ölünce, Allah onun yerine bir başkasını koyar.'Demek ki bu veliler eksilmiyor. Bunu bir yerleştirelim. Neden? Cenab ı Hak, veli İsmi Şerifi Allah'ın sıfatı çünkü. O sıfat, Allah'ın kullarının üzerinde tecelli edecek. Hani vardı ya ayet i kerime, Yunus suresinde: 'Onlar mahcup olmazlar. Mahsun da olmazlar. Onlara dünyada da ahirette de müjdeler vardır.' Velilerle alakalı, bunlar ne yapıyorlardı? Bunlar, Allah'ın velileriydi. Hadis-i şerifte de ne diyordu? 'Allah'ın öyle kulları var. Onlar nurdan mimberlerin üzerine oturacaklar. Yine ümmetimden ebdallar otuz tanedir. Arz, onlar sebebiyle ayaktadır. Onlar sebebiyle yağmura mazharsınız. Onlar sebebiyle yardıma mazharsınız. Demek ki bu veliler var. Bu arzın üzerinde onlar sebebiyle yağmur yağıyor. Onlar sebebiyle yardım ediliyor. Onlar sebebiyle arz ayakta duruyor. Onlar sebebiyle. O veliler var olduğu için arz ayakta. Veliler var olduğu için yağmur yağmakta. O veliler var olduğu için size yardım edilmekte. Eğer o veliler arzdan kaldırılırsa, yeryüzünden çekilirse, kıyamet kopuyor. Çünkü yine bir hadis-i kutsi de Allah diyen kalmayınca kıyamet kopar diyor. Muhyiddin İbn Arabi hazretleri de diyor ki son zamanın kutbu vefat etti de onun yerine birisi tayin edilmediğinde diyor, kıyamet, bozulmaya başlar diyor. 'Ebdallar, abdallar Şam ehli arasındadır. Onlar sebebiyle yardım görürler. Onlar sebebiyle rızka mazhar olurlar.'

Şam ehli bu şimdiki Suriye'nin Dimeşk şehrini de içine alan, Anadolu'nun büyük bir çoğunluğunu, Anadoluyu da içine alan Irak'ın bir kısmını İran'ın bir kısmını, Suriye'nin bir kısmını içine alan bir coğrafi bölge. Diyor ki ebdallar Şam ehli arasındadır, veliler. Onlar sebebiyle yardım görürler. Onlar sebebiyle rızka mazhar olurlar.

Yine Hz. Ali rivayet ediyor: 'Ebdallar Şam'dadır. Onlar kırk erkektir. Bunlardan biri öldü mü Allah yerine birini koyar. Yağmur onlar sebebiyle sular, düşmanlara karşı onlar sebebiyle yardım edilir. Şam ehlinden azap, onlar sebebiyle bertaraf edilir.' Yine Ebu Nuaym naklediyor, İbn i Ömer'den: 'Her nesilde ümmetimin en hayırlıları beşyüz kişidir. Ebdallar da kırk kişidir. Ne beşyüzler için ne de kırklar için eksilme vardır. Bunlardan bir kimse ölünce, Allah yerine elliden birini alır, kırklara koyar. Yanındakiler ey Allah'ın Resulü, bize onların amellerini şöyle dediler. Buyurdular ki onlar kendilerine zulmedenleri affederler. Kendilerine kötülük yapanlara iyilik yaparlar. Allah'ın kendilerine verdiği şeylerden başkalarına pek cömert davranırlar.' Bakın açık her şey, tevile, tefsire gerek yok. İbn i Mesud'a denildi ki nasıl onlar sebebiyle ihya ve öldürme olur, yağmur yağar, İbn i Mesud'a. İbn i Mesud da biliyorsunuz sahabenin içerisinde hemen hemen en alim sahabelerden bir kimse. İlmi, fıkhı muhteşem bir kimse. Şu cevabı verdi: 'Çünkü onlar Allah'tan ümmetlerin çoğalmasını talep ederler ve çoğalırlar. Cebbarlara beddua ederler. Onlar azalır. Yağmur talep ederler, yağmur yağar. Onlar dilerler, onlar için arz nebat verir. Dua ederler, bu dua sebebiyle nice belalar def olur. Nice belalar, o veliler, o kimya sahipleri, kimya sahiplerinin yüzü suyu hürmetine def oluyor. Yine Tirmizi şu rivayeti naklediyor: 'Arz Allah'a nübüvvetin kesilmesinden şikayette bulunur. Allah u Teala senin sırtına kırk tane sıddık koyacağım. Onlardan biri ölünce yerine bir başkasını bedel kılacağım. Bu sebeple onlara bedel dediler.' Onlara ne deniyormuş? Bedel. Allah onların ahlaklarını tebdil etti. Yani ahlaklarını değiştirdi, güzelleştirdi. Onlar arzın direkleridir. Onlar sebebiyle arz ayaktadır. Onlar sebebiyle yağmur yağar.

Yine Tirmizi, Ebu Derda'dan kaydettiği bir rivayette şunu aktarıyor bize: 'Onlar, insanları ne çok namaz kılarak ne çok oruç tutarak ne de çok tesbih çekerek geçmiş değillerdir fakat onları öne geçiren husus güzel ahlak, vera ve takvada sırf halis niyet, iç temizliği gibi ahlaki disturlardır. Bunlara uyanlar hizbullahtır. Hizbullah olanlar kurtuluşa erecek olanlardır. Mücadele Suresi, ayet 22. Mücadele Suresi, ayet 22. İbn i Arabi'den bir bölüm okuyup, bu konuyu kapatıyorum. İbn i Arabi der ki: 'Allah'ın kendileriyle alemi muhafaza buyurduğu direkler dörttür. Bunlar ebdallardan daha hastırlar. İki imam ise bunlardan daha hastırlar. Kutup ise, hepsinden de hastır.

Ebdal, kötü vasıfları iyileriyle tebdil eden herkes için kullanılan müşterek bir lafızdır ve bunu muayyen bir miktar hakkında kullanırlar. Bu muayyen miktar kırktır. Otuz da denmiştir, yedi de denmiştir. Her birinin dört direk ve tekden bir direği, beytin rükünlerinden bir rüknü vardır. Hz. İsa'nın kalbi üzerine olanlara, Rükn ü Yemani, peygamberlerden bir peygamberin kalbi üzerine olanlara, Hz. Adem'in kalbi üzere olan kimseye Rükn ü Şami, Hz. İbrahim'in kalbi üzere olana Rükn ü İraki, Hz. Muhammed aleyhissalatu vesselam'ın kalbi üzerine olana da Rükn ü Hacer i Esved vardır. Bu Allah'a hamdolsun bizimdir.' demiş. Kendisi ile alakalı. Bu da demiş Allah'a hamdolsun, bizimdir. Allah bizleri onların yolunda eylesin. Bütün bilenler ancak ve ancak bunu böyle demişlerdir. Bilen, alemlere rahmettir. Alimin abide üstünlüğü, benim sizden en basitinize olan üstünlüğü gibidir. Bilen alim! 'Allahu Teala Hazretleri melekleri semavat ehli, deliğindeki karıncaya, denizindeki balıklara varıncaya kadar arz ehli, halka hayrı öğretene mağfiret duasında bulunur.' Bu alimlerle, insanlara iyiliği öğretenle, tek bir fakih şeytana bin abitten daha yamandır.' Tirmizi. Resulullah aleyhisselatu vessellama Allah indinde en kıymetli kimse sorulunca, 'Hucurat suresinin 13. ayetinde geçen insanların, Allah indinde en kıymetlisi, en muttaki olanıdır' diye cevap verdi. 'Kim benden sonra öldürülmüş olan bir sünnetimi ihya ederse, beni seviyor demektir. Beni seven de benimle beraberdir.' Eğer alim olmak istiyorsanız, buna tabi olacaksınız. Alimler, Ebu Davud, Tirmizi, İbni mace, son kelam: 'Alimler, peygamberlerin varisleridir. Peygamberler ne dinar ne dirhem miras bırakırlar ama ilim miras bırakırlar. Kim de ilim elde ederse, bol bir nasip elde etmiştir.' Ebu Davud, Tirmizi, İbni Mace. Allah izin veriyorsa, inşallah önümüzdeki hafta 'Nar alıyorsan, gülen narı seç.' Ordan inşallah devam edeceğiz. Cenab ı Hak, bizleri kendi yolunda istihdam ettiği kullarından eylesin inşallah. Allah rızası için

El Fatiha meessalavat.

https://youtu.be/mnL19IVrXmQ

MESNEVİ-İ ŞERİF 718-720. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Nar alıyorsan, gülen çatlak narı al ki onun gülmesi sana tanesi olduğunu haber versin. O ne mübarek gülmedir ki can kutusundaki inci gibi ağızdan gönlü gösterir."

İnsanlar pazardan nar alacaklar, nar alacağı zaman çatlak nar var ya çatlak narı alr. Sebep? İçi görünüyor çünkü. Kırmızı mı kırmızı değil mi nar çekirdekli mi çekirdeksiz mi sarı nar mı beyaz nar mı kırmızı nar mı? Nar çatlarsa narın dişinden belli olur veya karpuzdan anlamayınca insanlar ne yaparlar? Hani derler ya kesmece diye, adam anlamıyor, şimdi büyük bir çoğunluk karpuz seçmekten anlamıyor, ne yapıyor, alıyor bıçağı, ordan bir kare çıkarıyor. Ergin mi olgun mu değil mi bakıyor. İnsanlarda bir kimsenin peşine gidecekse, onunla dostluk arkadaşlık yapacaksa, onun içinin dışa olan tecelliyatını görmeli. Hadis-i şerifte Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri dedi ya 'insanda bir uzuv vardır, orası iyi ise bütün vücudu iyidir. Orası kötüyse, bütün vücudu, bütün her şeyi kötüdür. O da kalptir' dedi. Bu manada sufiler kalp dükkan, dil de onun tüccarıdır der. Bir kimsenin kalbinde edep varsa dilinde de edep vardır. Bir kalbi, bir kimsenin kalbinde zikir varsa dilinde de zikir vardır. Bir kimsenin kalbi kur'an ve sünnetle süslenmişse onun eli, dili, gözü, kulağı, eli, ayağı, yaptıkları işler, kur'an ve sünnete uygundur. Bir kimsenin içinde ne varsa, dışına o sızar. Biz şimdi diyoruz ya birbirinize yorum yapmayın, konuşmayın diye. O kimsenin kalbinde itaat yok ise o konuşmaya devam eder. Durduramazsın onu. Bir dakika susar, iki dakika susar, üçüncü dakika yine konuşmaya başlar. Neden? Onun kalbinde doğruya, iyiye, güzele itaat etme yok. Bir

kimseye bir şey söylersin, doğru mu? Evet. O doğruya itaat ediyorsa, onun kalbinde doğruya karşı itaat etme oluşmuş. Hani Yunus der ya sen kara bir taşsın, denizin içine düşsen de su almazsın der. Sebep? Onun kalbi kararmış, kalbi katılaşmış, kalbi taşlaşmış, su almıyor. Onun kalbinde inkar yer bulmuş, dinlemiyor. Onun kalbindeki kibir var, beğenmiyor kimseyi ama beğenmediğine sebepler oluşturuyor, kalbindeki kibri saklamak için. Onun kalbinde nefret var, kalbinle nefret olduğundan onun nefret diline vurmuş. Herkesten ve her şeyden nefret ediyor. Onun kalbine iftira etmek yerleşmiş, kalbi bir maraz bunlar. İftira etmek yerleşince o bir bahane buluyor. O kendince diyor ki ben İğdirli İsmail abi ya severim aslında ben ona ama ben onu da sevdiğimden söylüyorum. Aslında bunu şöyle şöyle şöyle yapıyor. Öbürkü de onu dinliyor. Ona demiyor. Kardeş sen İsmail abiyi seviyorsan arkasından ne dedikodu, gıybet ediyorsun. O da dedikoduyu, gıybeti seviyor çünkü. O demiyorum, madem onu seviyorsun, ölü etini yedin onun. Neden? Onun kalbi de marazlı.

Kalbi marazlı olanlar kalbi marazlı olanları sever. Kalbinde maraz mı var? Evet. Kalbinde Maraz olanlarla arkadaş olur. Kimde ne var ise kalbinde onu sever. Onun yanında rahat bulur, huzur bulur. Hani Cenab ı Hak ayet i kerimede kavim kavim yarattık diyor ya. Biz o kavimden işte Türktü, Kürttü, Lazdı, Çerkezdi, Abazaydı, Arapdı. Onu zannediyoruz. Değil! Bu işin zahir tarafı, bu işin renkle alakalı kısmı. Bakın bu renkle alakalı kısmı. Cenab ı Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri: 'Ey insanlar hepiniz de Ademin çocuklarısınız. Kardeş olun. Bir tarağın dişleri gibisiniz. Birbirlerinize üstününüz yok. Takvaca üstün olan, Allah katında üstündür.' buyurdu. Kavim kavim. Ya, ne bu kavim kavim? Kibirliler bir yerde. Kalbinde maraz olanlar bir yerde, marazlı. Kalbinde sıkıntı var, bir yerde. Hepsi toplanır onlar. Bakın bu topluluğun içerisinde dahi aşık olanlar, tam aşık olanlar, yarım aşık olanlar, eksik aşık olanlar birbirlerini bulurlar. Öbürkü ona der ki ya bu uçuk ben onunla muhabbete girmiyor, öbürkü ona derki ya bu her şeyi şeyhine bağlı ya, böyle bir şey mi olur, öbürkü ona derki ya kardeşim çok radikal böyle bir şey yok ya. Öbürkü ona der ki ya onun yanında bir şey konuşulmuyor ki ya onu konuşuyorsun gıybet diyor, bunu konuşuyorsun, dedikodu diyor bizi susturuyor. Bir muhabbet edemiyoruz canım. Hiç beğenmiyor, onun yanında duramıyorum. Bak herkes eşdeğerini buluyor, herkes.

Sakın kendini çok kıymetli görüp ben kıymetsizlerin içindeyim deme. Sevdiğini söyle bana. En çok anlaştığım kimseyi söyle bana. Beraber gezdiğin, dolaştığın, yol yürüdüğün, kimseyi söyle bana. Senin neye layık olduğun o. Başka bir şey arama. Herkes bu manada birbirini bulur, birbirini! Kalbi

marazlılar kalbi marazlıları bulur. Kalbinde zikrullah var, onun yanına gitsen için daralır. Neden? Onun yanına gittin, Selamünaleyküm Aleykümselam. Gel şurda bir tevhid çekelim. Nasıl ya? Basbayağı. Gel, gel, şuraya oturalım la ilahe illallaha la ilahe illallaha la ilahe illallaha. Ya bu ikide bir de her yerde zikrullah yapacağım diye uğraşıyor, bu kafayı kırmış, benim benim tarzım değil, ondan uzak dur. Neden? O çünkü ona ağır geldi. Birisi yemek yemeyi seviyor, e yemek yemeyi seven bir insan, yemek yemeyi sevmeyenin arasında canı rahat eder mi? Etmez.

Biz, Allah rahmet eylesin şey efendi hazretleri Tire'de, biz de burdan bir araba Tire'ye yola çıktık. Ben de onları, yola çıktığımız arkadaşları, derviş yapmaya çalışıyorum. Arabayı da ben kullanıyorum. Şimdi yumuşak davranıyorum, işte iyi davranmaya çalışıyorum. 'Lan, Mustafa lan oğlum şurda bir çorba içelim ya'. 'Olur abi bir çorba içelim.' Giriyoruz biz bir çorba içiyoruz. Aradan iki saat geçmiyor, yollar böyle değil bir saat bile değil, 'vay şurda bir çay içelim ya' hadi çay içelim, çorba içelim, yemek yiyelim, buranın kavurmasıydı, buranın kebabıydı… Biz sabah çıktık, sabah çıktık burdan, biz akşam zor vardık Tire'ye ama o İzmir yolunda ne kadar çaycı, çorbacı, kebapçı, kavurmacı varsa hepsini de tanıdık, bildik. Tabii gittik şeyh efendi baktıMustafa Efendi, hoş geldiniz, hoş bulduk efendim. Oğlum, yemek yediniz mi dedi. Bursa'dan İzmir'e kadar yedik efendim dedim. Döndü birisi, niye öyle diyorsun dedi ya ne yedik ki dedi. Çöktüm bir anda! Onlara dedi ki Mustafa efendiye bakmayın siz. Bu dedi az yiyeceğim, az uyuyacağım, az konuşacağım diye dedi etrafındaki insanları da perişan, rezil eder. Vallahi öyle yaptı bizi dedi. Ha dedim ya dedim tam yerine düştük ya! Allah'ım, biz adamı derviş edeceğiz derken, o bizim ayağımızı kaydıracak. Ordan hemen Tireli'lerden birkaç kişiye söyledi, hadi dedi onlar misafir, yemek yedirin bunları dedi. Onlar dedi ki sen de gel. Ben gelmeyeceğim dedim. Onlar gittiler yediler, geldiler tabii. Gece dönüyoruz. Zikrullah bitti, herşey bitti.

Gece dönüş artık ben, benim de buraya kadar gelmiş demek ki! İzmir'den çıktık, 'lan Mustafa, şuraya gir, bir çay içelim.'Döndüm, çayları evinizde içeceksiniz dedim, yemekleri evinizde yiyeceksiniz, çayınızı, şekerinizi, suyunuzu, yemeğinizi, her şeyi evde yiyeceksiniz. Yok biz kafamıza göre gideceğiz diyorsanız aha arabanın anahtarı size. Aha araba da size. Allah yolunuzu açık etsin. Ben burdan otobüse bineceğim, döneceğim. Arabayı veriyorum onlara. Biri dedi ki vallahi ben kullanmam araba dedi, öbürkü dedi ben de kullanmam. O şurda dur diyen, ondan sonra, dedi ben bu saatten sonra dedi hiç kullanmam dedi. Kullanıyorsanız, alın arabayla dönün geriye, kullanmayacaksanız benden hiçbir şey istemeyin dedim. Ben

sizi Bursa'da evlerinize kadar götüreceğim. Sen nasıl dervişsin de, sen nasıl zakirsin de, zakir kardeşlerini aç bırakır mı, susuz bırakır mı, şöyle bırakır mı, böyle bırakır mı… Ben sustum. Bir kapattım ben arabayı, Allah ne verdiyse cayır cayır geliyorum. Baktılar ben çok hızlı geliyorum, bir de korktular böyle, tutunlular şimdi, ondan sonra birisi başladı, ben uyuyacağım diye de korkuyor şimdi. O başladı şimdi, abi şeyh efendinin şeyhi kimdi, haaa dedim tamam. Bu benim uyuyacağımı düşünüyor. Ben şimdi hiç bozuntuya vermiyorum, arabayı kullanıyorum şimdi, konuşmuyorum ben şimdi. Şşşşş, abi! Ben uyuyacağım ya, ben şimdi böyle yavaş bir sesle ne var? Şşşş, şşşşş… O meşhurdu onun şşşş yapması. Uyutmıycak beni. Şeyh efendinin şeyhinin şeyhinin silsilesini soruyor bana.

Ben konuşmayacağım ya! Ben de hiç konuşmuyorum. Abi kurban olayım dedi. Uyumayacaksın demi dedi. Döndüm ben, dedim yüzotuzla gidersem uyurum dedim. Yüzyirmi, yüzotuz benim uyku süsatim. Yüzseksenle gidersem normal giderim dedim ama dedim yüzyirmide, yüz otuzda çay çorba yemek… Dedim yüzden aşağı düşersem bil ki uyuyorum dedim. Abi vallaha mı diyorsun dedi. Vallaha uyuyorum dedim. Hatta dedim öyle oluyor ki dedim ben bir bakıyorum Yalova'da görüyorum kendimi, ya bu Yalova'ya ne zaman geldim diyorum dedim. Abi sen ya yalan söylemezsin, vallaha öyle mi? Vallaha öyle oluyor dedim ben. Benim dedim bu yola başka türlü bir şey dayanacak mı dedim ben. Ben söylüyorum dedim ben ondan sonra, bakın uyuyorum, ona göre haberiniz olsun diyorum dedim ben. Ben uyuyorum dedim. Seksende, doksanda uyuyorum ben kesin dedim. Hatta dedim yanımda horlamamı bile duyabilirsin dedim. Beni uyutmamak için yoldan gelinceye kadar muhabbet etti bizle. Velhasılı kelam, bir kimse yemeğe meraklı, kalbinde yemek var, onun gözü kaşı nerde, lokantada. Bir kimse dünyaya hırslı, kalbinde dünya var. O kimsenin ağzından ne çıkacak, hep dünya çıkacak. Senin için neyse, için neyse, senin dışına hep o tecelli edecek. Başka bir şey değil. Senin için o. Ama içi Allah sevgisi ile hemhal olmuş insanlar var. Onlar ne? Onlara baktığınızda hatırınızı Allah gelir. Onu gördüğünüzde hatırınıza Allah gelir. Kalbinize Allah gelir. Düşüncenize Allah gelir. Eğer kalbiniz de biraz iman var ise kalbinizde biraz ihlas var ise kalbinizde biraz samimiyet var ise, onları gördüğünüzde aklınıza Allah gelir ama kalbiniz Ebu Cehil kalbiyse, kalbiniz Ebu cehil kalbi ise, onu gördüğünüzde onda eksiklik arar, noksanlık arar, ona düşman olmaya çalışırsınız. O ne? Onun kalbinde maraz var. Adam Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinde eksiklik arıyor, kalbinde maraz var. Onun kalbi Ebu Cehil kalbi. Biz onu televizyonda dinliyoruz, ilim adına dinliyoruz, ilim sunuyor bize zannediyoruz. O kalbindeki marazı sunuyor bize. Hadis-i şeriflerin

üzerinden hareket ederekten Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin eksikliklerini, noksanlıklarını sunmaya çalışıyor, varmış gibi. O ilim ehli değil. O kalbi marazlı bir kimse Onun kalbi Utbe'nin kalbi, onun kalbi Şeybe'nin kalbi, onun kalbi Ebu Cehil'in kalbi. O kalbe şeytan oturmuş yerleşmiş. Şeytan bayrağını dikmiş o kalbe. Eğer Allah'a, Allah'ın kitabına Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine, onun sünneti seniyyesine, mü'minlere dil uzatıyorsa bir kimse, onun kalbi Ebu Cehil kalbidir ve insanların, mümin insanların eksikliklerini noksanlıklarını araştırıp insanların önüne dökmeye çalışıyorsa, o Ebu Cehil kalpli o.

İşte nasıl nar alırken çatlak narı alıyorsan, içinin olgunlaşıp olgunlaşmadığını görmek için bir üstada, bir veliye, bir Allah dostuna gideceksen, onun çatlak olanını seç. Yani içi dışına çıkmış olanı seç. İçinden kendi kendine hesabı var, kitabı var, ileriye dönük bir sürü hesaplar kitaplar etmiş, ooooooo! Çıfıt. Uzak dur. Uyanık ol, gör onu. Uyanık ol, onu gör. Uyanık ol, domatesin eziğini, bozuğunu almıyorsan, dostlarını da seç. Dostların ezik bozuk olmasın. Yemek yerken uyanık ol. Kokar yemeği burnun alıyorsa, adamın kalbi ve ağzının kokusunu al. Kalbi kokuyorsa onun ağzı da kokacak. Nasıl kokar yemeği yemiyorsan, ağzı leş gibi kokan bir kimseyle dostluk yapıp onun peşine düşme. Allah dostlarının peşine düş. Onlar azdır. O azın içinde olsan da gerçekten, gerçek bir Allah dostunun peşine düşen azdır. Ayet-i kerimede Cenab ı Hak dedi ki çok azınız iman eder. Demek ki Allah dostlarının peşinden gidenler az olurlar. Neden? Nefsi onu oraya göndermek istemez. Mahmud u Hüdayi hazretleri, Üftade hazretlerine intisab etmek niyetiyle, valilik makamından kalkıp yukarı Üftade hazretlerinin tekkesine doğru giderken, atı serkeşlik yaptı. Attı üstünden onu, düşürdü Mahmud u Hüdayi hazretlerini. Mahmud u Hüdai alim adam. Kadı anladı atın bir Mürşid i Kamil'in dergahına gitmekten uzak durmak istediğini. Şeytanın onu dürtüklediğini anladı. At çekti gitti ama Mahmud u Hüdayi hazretleri yayan yürüdü gitti, Üftade Hazretleri'nin önünde durdu.

Nefis, bir velinin, bir Mürşid i Kamil'in, bir Allah dostunun, bir mü'minin yanında durmak istemez. Dursa dahi, onda eksiklik, noksanlık aramaya çalışır. Yok sakalını gördün mü, yok böyleydi. Bıyığını gördün mü, yok böyleydi. Sarığını gördün mü, yok şöyleydi. Yok elbisesini gördün mü, böyleydi. Yok pantolonu eskiydi, yok yeniydi, yok nasıl giyinmişti, kalbine bakmıyor. Neden? Anlamıyor. Anlamıyor! Neden? Kalbi kararmış. Tozlu! Hani Hz Mevlana Celaleddin i Rumi Hazretleri diyor ya senin kalbin neden haber vermez? Senin aynan neden haber vermez? Tozlu da ondan der. Tozlu! Tozu silecek olan, temizleyecek olan ne? Tevhid, La İlahe İllallah, zikrullah, Allah her daim eğer o kimsede zikrullah yok ise, eğer o kimsenin tevhidi

yok ise, eğer o kimsenin farzlara yapışması yok ise, eğer o kimsenin nafilelerle işi yok ise, onun kalbi nerden haber alacak ki? Mümkün değil. O kalbi haber almayan kimse de ne yapacak? Dedikodu, iftira, laf üretecek. Sebep? Kalbi haber almıyor. Allah muhafaza eylesin. 'O ne mübarek gülmedir ki can kutusundaki inci gibi ağızdan gönlü gösteririr.' O mübarek gülme neymiş? Onun ağzından gönlü gösterir. Onun eğer gönlünde kötülük varsa, ağzında da kötülük olacak. Gönlünde isyan varsa, ağzında da isyan olacak ama gönlünde Allah var ise o zaman onun dilinde de gözünde de ne olacak? Allah olacak. Allah bizi onlardan eylesin. Gönülleri Allah'la dolu olanların yüzlerinde, yüzlerinde, Allah'la dolu olduklarına dair nişaneleri vardır. O kimsenin gönlünde Allah var mı?Evet. Onun yüzünde onun nişanesi vardır. Fetih Suresi, ayet 29. Yüzlerinde secde izinden nişanları vardır. Eğer o kimse kalbinde Allah sevgisi var ise, onun yüzünde Allah sevgisinin nişanesi vardır. Bir kimse ona baktıkça bakası gelir, baktıkça bakası gelir.

"Mübarek olmayan gülme lalenin gülmesidir. Ağzını açınca kalbinin karalığını gösterir."

Biz laleye dışardan bakarız, lale çok hoşumuza gider. Öyle değil mi? Aaay ne kadar güzel deriz laleye. Oysa lalenin içi karadır. Dışı yeşil türbe, içi estağfurullah tövbe gibi. E lalenin dışı kıpkırmızı, ne kadar güzel ama sen lalenin içine bir bak, lalenin tohum tutacak olan tam göbeği kapkaradır. Milletin bağ, bahçe, çayır mı dolaştığı var, lale mi gördüğü var değil mi? Laleyi buldukları mı var? Nerden bilecekler ki insanlar şimdi. Çok zor. Lale bir görürseniz, lale ilk önce tomurcuk halden açar, açınca içinden ne yapar? Kapkara göbeği çıkar onun. Tam böyle özü, merkezi, tohum olacak olan yer. Biraz daha beklerseniz o yapraklar dökülür, ordan tohum çıkar dökülür o. Oradan, tohumu ordan dökülür onun. Bir dahaki seneye, tohum toprağa dökülür oraya, kalır o. Enteresan bir şey, hiçbir şey olmaz ona. Küçücük küçücükdür onun tohumları zaten, bir dahaki sene ne yapar? Ordan tekrar çıkar. İşte o gülme de Hz. Pir'in dediği gibi mübarek olmayan gülme. Yani onun kalbinde kötülükler var. O ağzını açınca ne oluyor? Kötülükler çıkıyor. Allah muhafaza eylesin bizleri. İnşallah yediyüzyirmibirden devam edeceğiz. Sesimden dolayı özür dilerim. Hakkınızı helal edin. Belki de anlaşılamamış olabilir. Biraz da zorla konuşmaya çalışıyormuşum gibi oldu. O yüzden hepinizden özür diliyorum. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. Selamün aleyküm

https://youtu.be/6LBa0kIBNnU

MESNEVİ-İ ŞERİF 720-721. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Mübarek olmayan gülme lalenin gülmesidir ağzını açınca kalbinin karalığını gösterir."

Burayı şerh ettik herhalde ama hatırlamak babından bir kısa bir şekilde girecek olursak, laleye bakarsanız, dışı sureti çok güzeldir ama lale açılınca, yaprakları açılınca, içinden simsiyah tohum olan hali çıkar. Bu insanlar vardır, içi dışı bir değildir. Dışı süslüdür, güzeldir ama içi süslü değildir, güzel değildir. Allah muhafaza eylesin. Burayı kısa geçtim.

"Gülen nar bahçeyi güldürür. Erler sohbeti de seni erlerden eder."

Gülen nar dediği hani nar çatlar ya çatlayınca içinin o meyvesi meydana çıkar. Bir kimsenin kalbi dükkan, dili tüccardır. Üç dakika, beş dakika, on dakika, bir saat, iki saat, bir gün, iki gün, kendisini saklayabilir veya öyle insanlar vardır, biz içinden iğnelidir deriz ya, uzun müddet, belli bir müddet, kendini saklayabilir ama sonuçta o, testide ne varsa dışarı o sızar ya, bir kimsenin kalbinde ne var ise o dışarı sızar. Bu hiç değişmeyecek doğrudur. Bir kimsenin dili farklı farklı konuşabilir ama o kimseyi iyi izlerseniz, öyle bir an gelir ki kalbindeki gerçeği, kalbindeki hakikatı bir anda ağzından boşaltıverdiğini görürsünüz. Bir kimse üç gün, beş gün kendini cömert gösterebilir ama cimriyse, umulmadık bir yerde o kimse cimriliğini gösterir. Dayanamaz daha fazla veyahut da bir kimse namaz kılmıyorsa, iki gün, üç gün, beş gün sizle beraber namaz kılabilir ama siz namaza devam ettiğiniz müddetçe, bir gün onun namaz kılmadığını görürsünüz siz. O yüzden iyi insanlar, doğru insanlar, etrafına iyilik ve doğruluk saçarlar. Mutlu

insanlar etraflarına mutluluk saçarlar. Güzel insanlar etrafına güzellik saçarlar. Bir kimse agresif, sinirli, sert, katıysa etrafına agresif, sinirlilik, katılık, saçacaktır.

Hani Cenab ı Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine, Cenab ı Hak diyor ya, eğer diyor senin gönlün katı olmuş olsaydı, sen sert huylu, tabiatlı olmuş olsaydın, etrafında hiç kimseyi bulamazdın, diyor, etrafında hiç kimse olmazdı. Demek ki yumuşak huyluluk, tatlılık, hoşluk, o kimsenin etrafındaki insanların çoğalmasına sebep olacak. Tabi buna en güzel örnek, Hz. Muhammed i Mustafa'dır sallallahü ve sellem . Enbiya suresi, ayet 107: 'Ey Muhammed! Biz seni ancak alemlere rahmet olarak gönderdik. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, alemlere rahmet olarak gönderilmiştir. O, alemlere rahmet olarak gönderildiğinden, aleme rahmet saçar. Her taraf ne olur? Bağ, bahçe, bahar olur. Eğer bir kimse Muhammed-i Mustafa'ya sallallahü ve sellem hazretlerine uyarsa, hem gönlü onun bahar olur, gül bahçesi olur, hem de onun etrafı bahar olur, gül bahçesi olur. Tabii burda insanlar da o peygambere ve o peygamberin izinden giden kimselerin etrafında bulunması gerekir ki o erlerden sayılsın. Buna da Tevbe, ayet 119. ayet i kerime buna işaret ediyor. Diyor ki: 'Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve sadıklarla beraber olun.' Neden? Sadıklarla beraber olursanız siz de sadıklardan sayılırsınız. Hani Hz. Mevlana dedi ya erler sohbeti de seni erlerden eder. O zaman sen sadıklarla beraber olursan, sen sadıklardan sayılırsın. Kötülerle beraber olan, kötülerden sayılır, iyilerle beraber olan iyilerden sayılır. Bakın, bunun ortası yoktur. Bir fiiliyat olarak, bir düşünce olarak, bir fikir olarak ya iyi bir şey düşünmüşsündür ya da kötü bir şey düşünmüşsündür. Fiiliyat olarak ya iyilik yapmışsındır ya da kötülük yapmışsındır. İkisinin ortası yoktur. Ya iyidir, ya kötüdür. Hiç kimseye zarar vermedin, sen iyilik yapmadığını zannediyorsun. O iyidir. Neden? Senin elinden, dilinden, bütün insanlar emin oldular. Neydi? Müslüman odur ki elinden ve dilinden diğer insanlar emindirler. Sen aslında bir iyilik yapmadım diye düşünüyorsun ama senin elinden ve dilinden bir kötülük çıkmadığından dolayı sen ne oldun? İyilerden oldun. Senden hiç kimse zarar görmedi.

'Sizin en hayırlınız, etrafına hiç zarar vermeyeninizdir.' Hadis i şerif. O zaman bizim en hayırlımız, etrafına zarar vermeyen. Zarar vermemek dahi bir ibadettir. Zarar vermemek, bir haramı işlememek ibadettir. Haram işlemezsiniz, haram işlemediğiniz müddetçe, ibadet etmiş sayılırsınız. Bir de farzları yerine getirirseniz, muhteşem bir insan olursunuz. Haram işlememek, haramdan uzak durmak, her türlü harama bir kimsenin kendisine set çektirmesi, set çekmesi, büyük bir ibadettir. Haramların bir kısmı vardır ki bir başka kimseyi ilgilendirir. İkinci şahısları, üçüncü şahısları, dördüncü

şahısları. Haramlar vardır ki devleti ilgilendirir. Kamunun işi ilgilendirir. Bakın haramlar farklı farklıdır. Siz devletin üzerinden bir haram işlersiniz, bütün milletin helalliğini almamız gerekir. Bakın bütün milletin helalliğini almanız gerekir ama bir de bireye karşı haram işlersiniz. O bireyle helalleşirsiniz. Bunda diğerlerinin hakkı yoktur. Amma ve lakin o kimse haram işlerken diğerleri gördüyse, diğerlerine kötü örnek oldunuz. Bu da farklı bir şeydir. Kötü örnek olmak da günah ı kebairdir. Mümin iyi örnek olmak zorundadır. O zaman biz eğer sadıklarla beraber olursak, kötülerle beraber olmazsak, sadıklarla, iyi insanlarla Allah'tan korkanlarla beraber olmaktan dolayı biz onlardan sayılırız. Yine hadis-i şerifte iyi arkadaş yalnızlıktan dikkat edin, iyi arkadaş yalnızlıktan, yalnızlık da kötü arkadaştan hayırlıdır. İyi arkadaş yalnızlıktan, yalnızlık da kötü arkadaştan hayırlıdır. İyilerle dost olan misk satanla beraber olan gibidir. Onun güzel kokusu diğerine bulaşır, kötülerle beraber olan da demirci çırağı ile beraber olan gibidir. Onun kiri de diğerine yansır. Buhari, Müslim, Ebu Davut. Demek ki iyi arkadaşlarla beraber olan, kendisinin üzerinden misk kokusu yayılacak. Kötü arkadaşlarla beraber olan, sanki demirci dükkanına gitmiş gibi is kokacak. Buna benzer, bu manada yine bir hadis i şerif var ya, işte, kokucu dükkanına giden mis kokar, demirci dükkanına giden is kokar, diye.

Sizin gittiğiniz yer önemli. Eğer kötülüklerin, kötülüklerin işlendiği bir yere giderseniz, muhakkak size kötülük bulaşacaktır. Eğer iyiliklerin işlendiği bir yere giderseniz, muhakkak ki size iyilik bulaşacaktır. Hani meşhur ya, hadis i şerifte, bir adam vardı. Tövbe etmek istedi. İyiler, ona gitti, ona gitti, ona gitti herkes dedi ki senin tövben kabul olmaz, senin tövben kabul olmaz, senin tövben kabul olmaz… Sonra arif bir zata denk geldi. Veli bir zata denk geldi. Ona sordu, dedi ki ben tövbe edip iyi olmak istiyorum. Bana ne tavsiye edersiniz? Geçmiş ümmetlerden bu, hadisle sabit, ona, o veli zat, o arif zat dedi ki, o bilge insan dedi ki, filanca yer, iyilerin şehridir. Sen oraya hicret et, oraya doğru yol al. Sen dedi orada git yaşa, muhakkak ki iyilerden olursun ve Allah seni affeder. O günahkar kimse, o iyilerin yaşadığı şehre doğru yol almaya başlayınca yolda öldü. Ecel onu yakaladı yolda. Ölünce, iyiler dediler ki bunun yönü bize aitti. Biz bunu iyiler şehrine defnedeceğiz. Kötülerin şehrinde yaşayanlar dediler ki bu bize aitti. Bu bizdendi. Biz onu, kötülerin şehrine defnedeceğiz. O arif zat, oraya geldi. O bilge insan oraya geldi. Baktılar, baktı ki iyilerle kötüler birbirleriyle kavga edecekler, muhteşem bir şey söyledi. Dedi ki bunu ölçün. Kötülerin şehrine ne kadar, iyilerin şehrine ne kadar? Geldiler, kötülerin şehrine örneğin atıyorum iki kilometre. Ondan sonra aldılar, iyilerin şehrine doğru ölçecekler. Cenab ı Hak meleklerin vasıtasıyla, iyilerin şehrini o kimseye yaklaştırdı.

Ölçtüklerinde baktılar ki iyilerin şehrine daha yakın. Böylece o kimseyi aldılar, iyilerin şehrine gömdüler. İyi olmaya karar verdiğinizde, iyi olmaya karar verdiğinizde muhakkak Cenab ı Hak sizi iyilere ve iyiliklere yaklaştıracaktır. Eğer kötülüğe ve kötülere, kötülerle beraber olmaya devam ederseniz, Cenabı Hak sizi kötülüğe ve kötülere yaklaştıracaktır. Burda cüzzi irademiz önemli, cüzzi irademizle biz iyilerden ve iyiliklerden yana tavrımızı koyacağız ki biz iyilerden sayılalım. Düşüncemiz, niyetimiz, fikrimiz, içimiz, iyiliklerle dolu olacak. Biz hayrı isteyen bir ümmet olacağız. Biz hayra koşan bir ümmet olacağız. Biz kur'an ve sünnetin, sımsıkı yaşanması için sımsıkı sarılanlardan olacağız ki etrafımıza iyiliğin numunesi olalım.

Neye örneğin biz? iyiliğe mi örneğiz, kötülüğe mi örneğiz. Bizim eşimiz, bizi örnek alırken, bizim iyiliklerimizi mi örnek alacak, kötülüklerimizi mi örnek alacak? Eğer ki bir erkeğin hanımı, bir erkeğin çocukları iyi ve hayır noktada değil ise bunun sorumlusu birinci derecede o erkektir. İkinci derecede sorumlusu, o evin hanımıdır. Eğer bir kimse ağzından çıkanları duymuyorsa, ağzında her türlü küfür, bela, musibet, sıkıntı var ise ve diline sahip değil ise, eline sahip değil ise asla eşinden ve çocuklarından hayır beklemesin. Buna hakkı yok. Önce biz iyi olmakla mükellefiz. Toplumdan şikayet etmenin bir anlamı yok. Biz neysek toplum o. Biz iyiysek, toplum iyi olacak. Biz kötüysek, toplum kötü olacak. Bilirsiniz ben bir çift daha ilerisini düşünürüm. Derim ki sufiler toplumunun kalbi hükmündedir. Sufiler, eğer sufiler toplumun kalbi hükmünde ise sufiler iyi olmak zorundadır. Sufiler iyi olurlarsa, bilin ki toplum da iyi olur. Neden? Sufilerin etki gücü ile sufi olmayanların etki gücü aynı değildir.

Hani diyor ya Cenab ı Hak ayet-i kerimede hani, müminler bin tane kafire bedeldir, diyor. Bunlar mümin olan iyi sufiler, iyi müminlerdir. O zaman iyi bir sufi, etrafını aydınlatan bir kimsedir. Etrafını aydınlatan bir kimsedir. Kandil gibidir, lamba gibidir. Florasan gibidir. Elektrik lambası gibidir. Karanlık bir yere bir köşe lambası koyarsınız, bütün mahalleyi aydınlatır. Pusula gibidir, yol gösterir. Pusula gibidir. O zaman sufiler toplumun pusulası gibidir. Sufiler toplumun yol göstericisidir. Sufiler toplumu aydınlatmada, etrafına iyiyi, doğruyu, güzeli, hakkı, hakikati anlatmada ve yaşamada en önemli unsurlardır. Allah bizi onlardan eylesin.

Yine hadis i şerif: 'kişi dostunun dini üzeredir, o halde kiminle arkadaşlık ettiğine dikkat etsin.' Kişi dostunun dini üzerinedir. O halde kiminle arkadaşlık ettiğine dikkat etsin. Senin dostun kim? Senin dostun kim ise ahlakın da ondandır. Sakın deme bana, benim ahlakım farklı diye. O senin dostun mu? Evet. Dost dostu arar, sorar, beraber olmaya çalışır. Beraber olmaya çalışır, örneğin işte her gece restorana giden bir arkadaşınız var.

Onunla beraber olacaksanız, ya siz ona gideceksiniz ya o size gelecek, ikisinden biri, dostsanız, arkadaşsanız. E siz oraya gittiniz, ona benzeyeceksiniz. O size geldi, o size benzeyecek. İkisinden biri. Eğer sen doğru yoldaysan, doğruysan ve birbirinizi çok seviyorsanız, o sizi izleyecek çünkü doğru bir tane, iki değil. Bu meselede doğru bir tane, iki değil. O zaman kendimizi doğrulardan ve iyilerden yana doğru yürüteceğiz. Kişi sevdiği ile beraberdir. Kişi sevdiği ile beraberdir. Hadis i şerif: 'Biz sevdiğimizle beraberiz.' O zaman kimi seviyorsak, biz onun dini üzerineyiz. Onun ahlakı üzerineyiz, onun felsefesindeyiz, onun görüşündeyiz. Neden? Biz onu seviyoruz çünkü. Neden? Mümin, müminin aynasıdır. O zaman mümin, müminin aynası ise bizim aynamızda kim var. Bir bakın, biz kimi gördüğümüzde ne görüyoruz ona bakın. Yine bakın, son hadis i şerif: 'Müminler bir binanın tuğlaları gibi birbirlerini destekler.' Sevenler, birbirlerini destekler. Mümin, mümini destekler. Bir bak bakalım, sen kime tuğla oldun, bir bak bakalım sen kime basamak oldun. Rabbim bizi iyilerle, güzellerle, doğrularla, hak ve hakikat yolunda gidenlerle beraber eylesin. Her daim bizi hak ve hakikat noktasında konuşan hak ve hakikat noktasında yaşayanlarından eylesin inşaallah. Geceniz mübarek olsun. Selamun aleyküm.

https://youtu.be/wnagUFSZaGw

MESNEVİ-İ ŞERİF 722-723. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Katı taş ve mermer bile olsan, gönül sahibine erişirsen, cevher olursun. Temizlerin muhabbetini taaa canının içine dik. Gönlü hoş olanların muhabbetinden başka muhabbete gönül verme."

İnsan eğer başıboş bırakılırsa, bir eğitim almazsa, bir terbiyeden geçmezse, hayvandan bir farkı kalmaz. Hayvandan farkı kalmayacağını bilen Cenab ı Hak varlık alemine ilk insan olarak Adem'i gönderirken, Adem'i de peygamber olarak gönderdi. Öyle yontma taş devri, cilalı taş devri, yok işte ateş yakmasını bilmiyorlardı, yok odun kömür bilmiyorlardı, yok şempanzeden geldik, yok özel bir maymun türünden geldik, yok işte önce balıktın, sonra maymun oldun, sonra işte insan oldun, bu Darwin Teorisi teori zaten. Saçmadan safsatadan, insanları din olgusundan dışarı çıkarmaktan başka bir şey değil. Zaten dünya üzerindeki hegomonist güçler ayakta duran tek din her şeyle ayakta duran islam dinini yıkmak, dağıtmak için her türlü alavereyi, dalavereyi, her türlü hokkabazlık, her türlü hilebazlık, her türlü vahşiliği yapıyorlar. Bildiğiniz vahşilik yapıyorlar. Çünkü batı ve bu hey komünist güçler biliyorlar ki tarihsel olarak ve tarihi bir metin olarak ne Tevrat var ne İncil var ne de Zebur var ne de daha önceki peygamberlere indirilmiş olan sayfalar ve emirler var. Bunların tarihi birer delilleri yok. Bunları ispat eden, bunları var diyen kur'an var ve bunların varlığını beyan eden, Hz. Muhammed iMustafa var sallallahü ve sellem . Bugün İsevilerin İseviliklerinin delili, kur'an ve Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'dir. Bunlar, bu gavurcuklar bunu biliyorlar,çok iyi, bu gavurcukların eli bu konuda boş, bunu çok iyi biliyorlar. Ona desen ki İsa Aleyhisselam'ın yaşadığına

dair elinde bir delil var mı? Yok. Ona desen ki İncil ile alakalı İsa Aleyhisselam'ın zamanında yazılan İncil'den bize bir satır var mı? Yok. Desen ki Musa Aleyhisselam'a indirilen Tevrat'tan bir satır var mı? Yok. Desen ki bir tane tablet getir bana, tablet diyorlar ya ilk önce kile yazıldı diyorlar. İyi, getir bir tane tablet Musa Aleyhisselam'ın zamanından yazılma, yok, bakın yok. Bunlar bunun farkında. Bunlar bunu biliyorlar. Bunlar bunu bilince ne yapıyorlar? Komple İslam dinine saldırıyorlar. Komple, her şeyleriyle İslam dinine saldırıyorlar.

İslam dinine saldıraraktan, İslamiyeti dejenere etmek, temiz İslam inancını dejenere etmek istiyorlar. Dejenere ederlerse çünkü karşılarında felsefik olarak başka bir güç kalmayacak. O zaman dünyayı istedikleri gibi sömürecekler. İstedikleri yöne çevirecekler. Dinsizliği, şeytaniyeti ilan edecekler. Şu anda dinsizliği, şeytaniyeti ilan edemiyorlar. İşte, Cenab ı Hak insanoğlunu maymundan üretmedi. Bir kısım müslümanmış gibi görünen din adamları da ne yazık ki böyle bir şey de olabilir noktasındalar. Hatta Mustafa İslamoğlu Adem'e baba buldu ya, bir ara hatta internete düşmüştü, balçıktan yaratılmaktansa, maymundan yaratılmayı yeğlerim dediydi. Bu tip, böyle bizim içimizden, bizdenmiş gibi görünen kimseler de çıkıyor. Ben bunlara hayır demiyorum. Evet, Cenab ı Hak kur'anında beyan ediyor. Bir kısım bazı inkarcı kavimleri, Cenab ı Hak maymuna çevirdi. O yüzden, biz maymundan geldik, diyenlere doğrudur diyorum. Siz maymundan gelmiş olabilirsiniz. Hatta timsahtan da gelmiş olabilirsiniz, kertenkeleden de. Neden? Bir kısım kavmi de kertenkeleye çevirdi. Bunların soyunda sopuna kertenkelelik olabilir. Bunların soyunda sopunda maymunluk olabilir. Olabilir, bunların soyunda hayvandan daha aşağı bir mahluk olabilir mi? El cevap olabilir. Kur'ani deyimiyle ama Cenab ı Hak insanlar sapkın olmasınlar, yoldan çıkmasınlar diye peygamberler göndermiş. Hiç bir kavim yoktur ki hiçbir kavim yoktur ki ona bir peygamber, bir uyarıcı gönderilmemiş olsun. Hiçbir kavim yoktur ki hiçbir zaman yoktur ki o zaman diliminde bir peygamber veya bir uyarıcı vazife yapmamış olsun.

Allah'ın dinini, Allah'ın hukukunu, Allah'ın bu noktada insanlara olan emrini, tebliğini, iletmemiş olsun. Hiçbir zaman yoktur. Şurdan, burdan hareket ederekten önceden isim vermiyordum. Şimdi artık isim veriyorum. Bu Evrenesoğlucular gibi ya işte hiçbir zaman yoktur ki Allah bir uyarıcı göndermemiş olsun ayet i kerimesini kendilerince tevil edip işte bak bu da Resul, bu zamanın uyarıcısı, bu da Resul diyenlerden değilim ha! Çünkü Hz. Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve sellem hazretleri son peygamber. Ondan sonra ne bir peygamber gelecek, ne bir resul gelecek, ne bir nebi geelecek. Asla peygamber ve peygamberi andıran nebi ve resul gelmeyecek.

Yani peygamber dediğimizde kitap indirilenler. Bir de kitap indirilmeyenler var. Bir önceki peygamberin hukukuna devam edenler, öyle peygamberler de gönderilmiş. Böyle de gönderilmeyecek Peygamber sallallahü ve sellem den sonra, bakın böyle de gönderilmeyecek. Yani birisi çıkıp şunu diyebilir. Ben de bir nebiyim, ben de bir uyarıcıyım, ben Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in hukukunu söylüyorum diyemez. Bir kimse kendince aslında tasavvufen onu da diyemez ama diyenler var şimdi, tasavvuf ilkelerine göre, sufi kaidelerine göre, bir kimsenin ben veliyim demesi uygun bir şey değildir. Tasavvuf ilkelerine göre. Benim dediğim ilk sufilerin ilkeleri, hiçbir sufi kendisine ben şeyhim dememiş. Ben veliyim dememiş. Hiçbirisi de. İlkleri söylüyorum bunu, benim dediğim ilkler. Ben sonrakileri normalde zaten dinlemiyorum da bakmıyorum da. İlkler benim söylediğim. O yüzden sufi kayesidir, bir sufi asla ben veliyim, ben veli oldum demez. Bir sufi asla ben şeyhim, ben şeyh oldum demez. Demez bunu. Bunu diyorsa, bir kimse ben şeyhim diyorsa, ben veliyim, ben mürşidim, ben kutubum diyorsa, bu benim kendimce, bu fakirin söylediği bir şey, o hiçbir şey olmamıştır. O hiçbir şey olmamıştır. Böyle diyen var ise. Ölçü bu, benim tabii olduğum ölçü, benim bildiğim ölçü bu. Peygamberlerin ben peygamberim demeleri haktır. Peygamberlerin ben peygamberim demeleri haktır. Bu, peygamberlere ait bir şeydir. Peygamberlerin haricindeki bir kimsenin, ben peygamberim, ben veliyim, ben nebiyim, ben Mehdi'yim demeleri hak değildir. Bir kimse bir kimseyi bir konuda üstat görebilir, ya muhteşem, bu işin piri diyebilir ona. Eyvallah! Bu işin üstadı diyebilir. Eyvallah! Bak o, o kimseyi üstat görüyor, usta görüyor!

Benim için Cevdet Usta araba tamirinin üstadı, piri. Benim için ama bu, benim nazarımda Türkiye'nin en iyi ustası. Benim nazarımda. Benim nazarımda Lütfü usta, Türkiye'nin en iyi kaportacısı, boyacısı araba üzerinde, benim nazarımda. Ben derim ki ya bu işin üstadı bunların ikisi de. Vet çöpü, adam etsinler, çöpü ver adam etsinler. Bildiğin çöpü. De ki bu araba mezarlığına gidecek olan bir araba, onlar adam etsinler. Adam kendi arabasını tanıyamasın. Benim nazarımda üstat ikisi de. Araba konusunda. Bak benim nazarımda bu. Bir kimse, bir kimseyi üstat olarak bir meslekte, bir işte görebilir mi? Evet. Elinde delilin var mı? Bana göre var kardeşim. Bana göre var delilim. Senin yoktur, senin için değildir. Beni ilgilendirmez. Bakın, beni ilgilendirmez. Adam arabayı öyle boya yapmış, servise götürmüşler, servis demiş ki ya bu hiçbir şeysi yok, orijinal yani demiş. O da demiş ben boyadım ya bunu, ben boyadım. Neresi orijinal, ben boyadım. Hatta bir arabayı ikiye birleştirmişler değil mi? Kimse bilememiş değil mi? Kimse bilememiş. Halbu ki iki arabadan bir araba yapmışlar, kendileri söylüyorlar, bir

de diyor ki bu iki arabadan bir araba oldu. Ya, servis bilemedi. Cevlet'in tabiriyle diyor ki o düzgün usta olsaydı, serviste ne işi vardı ki? Onun da tespiti bu. Adam diyor ki düzgün usta olsaydı, serviste ne işi vardı? Piyasaya çıkar, düzgün bir usta, dışarıda iş yapar. Adama desen ki gel serviste ustalık yap, gider mi? Lütfü ustaya desen ki sen şimdi gel serviste ustalık yap, gider mi adam, gitmez. Neden? Ya usta adam. Bir kimse ustaysa, bak ustaysa, bir şeye ihtiyacı yoktur. Ona ustalık belgesine de ihtiyaç yoktur. Ona götürüp çalışmayan bir arabayı, arkadaş bu çalışmıyor de, çalıştırsın. Onun ustalık belgesi o. Onsekize katlanmış arabayı götür, adıma ver, o orijinal arabaymış gibi çıkarsın. Onun ustalık belgesi o.

Ha yine de bir belge lazım mı insanlar için? Lazım ama peygamberlerin haricinde hiç kimsenin ben peygamberim, ben nebiyim, ben resulüm, ben veliyim, ben mehdiyim deme hakkı yok. Yok! Söylüyorsa bir kimse, o işin, o mesleğin, o işin erbabı değil o. Doğru söylemiyor. O yüzden Cenab ı Hak insanları doğru yola, sırat-ı müstakime götürmek için her dönem Peygamberler ve Hz. Muhammed i Mustafa'dan sonra Sallallahu ve sellem den sonra da din, Allah'ın dinine yardım eden, Allah'ın dinini ayakta tutan, Allah'ın dinini yaşayan ve tebliğ eden insanlar gönderir. Bunlar peygamberlerden sonra, peygamberlerin vazifesini yerine getirirler. Peygamber değillerdir. Peygamberlerin vazifesini yaparlar. Ne yaparlar? Dinin yaşanması ve dinin ayakta durması için bunlar mücadele ederler. Bunlar tabiri caizse bir başkası bunlara baktığında bu normal değil. Bu akıllı işi değil. Bunlar deli. Bu akıllı değil. Bu kendinde değil. Bu meczuphane yaşıyor denir. Neden? Çünkü onların hayatını, onların bakışını, onların davranış biçimleri normal akıllar gibi değildir. O kimse normal akıllıdır. İşine gidecek, evine gidecek, çoluğuna çocuğuna bakacak, şunu yapacak, bunu yapacak, bir sürü normal aklıyla işleri var onun ama Allah'ın dinini ayakta tutacak olan, Allah'ın dini için yaşayan kimseler, bu dünyalık değildir onlar. Onlara bu dünya gözüyle bakarsan değerlendirmekte sınıfta kalırsın.

İşte böyle kimseler, böyle insanlar ki biz bunlara Allah'ın veli kulları diyoruz. Ayetle sabit, hadis-i şeriflerle sabit, imamların iştihatlarıyla sabit. Bu veli kullar, bu Allah'ın mürşitleri, bu Allah'ın velileri, bunlar her daim kıyamete kadar var olacak olan kimselerdir. Cenab ı Hakkın el veli ismi şerifi vardır. Cenab ı Hak, sıfatsal olarak bütün sıfatları tecelli etmek mecburiyetindedir, cebridir. Allah'ın bir sıfatı yarına saklanmaz. Cenab ı Hak bütün sayısız, sonsuz nimetleri ile ve sıfatlarıyla ve isimleri ile tecelli eder, herdem. O zaman el Veli ismi şerifi de Cenab-ı Hakk'ın sıfatıdır. O da tecelli ede, o da müminlerin, Allah yolunda koşan, Allah yolunda gidenlerin üzerinde tecelli eder ve işte o veliler, o mürşitler, o aktaplar, o normalde kutuplar çünkü

bu isimler, hadis-i şeriflerde geçen isimler. Hem İmam ı Hambel'den hem İmam ı Tirmizi'den, hem İmam Malik'ten, hem Ebu Nuaym'dan, Kütüb-i Sitte'de bu hadisler mevcut. Neden hadisleri inkar ediyorlar? Çünkü bu hadislerde var. Ebdallar, Aktaplar, kutuplar, hadislerde geçiyor. Bunlar hadislerde geçiyor. O yüzden hadislerin hepsini inkar ediyorlar. O yüzden hadis düşmanlığı var. O yüzden sufi düşmanlığı var. Yaşayamıyor ya! Yaşayamıyor!

Cenab ı Hak, o velilerin, o velilere karşı müminlerin içerisine bir muhabbet koyuyor. Çünkü Hadis-i Kutsi ile sabit: 'Kul Allah'ı sever, Allah da kulunu sever. Allah kulunu sevince, Cebrail'e nida eder, emreder. Ey Cebrail. Allah filanca kulunu sevdi. Gök halkına nida et.' Bakın, meleklere değil, gök halkına. Gök halkı deyince melekler var, cinni taifesi var, farklı varlıklar, yaratılmış olanlar var. Gök halkı, gök halkına nida et. Onlar da kulumu sevsinler. Melekler, mümin kulların kalbine ilham eder. Kimin kalbine ilham ediyormuş? Mümin kulların kalbine ilham eder. Allah filancayı sevdi, siz de sevin. Allah filancayı sevdi, siz de sevin. Bakın kağıt yok, icazet yok, bir parça yok, bir delil yok. Ne bu? Bu kalbi. Bu kalbi. Bir profesör öyle demişti, ya biz bir yere gidiyoruz, bizi dinleyen yok dedi. İşte dedi bir adam dedi tutturmuş ben şeyhim diye dedi onu dinliyor millet dedi. Ben de döndüm böyle ona, dedim hocam sen de şeyhim de, seni de dinlesinler. Böyle baktı. Sende de hocam dedim, senin hakkın zaten dedim. Tasavvuf kürsüsünde öğretim üyesi. İzmir'de oluyor mesele, Dokuz Eylül İlahiyat da oluyor. Orhan hoca döndü ona. Sen hiç dedi halvet ettin mi dedi. Hayır dedi. Hiç itikaf ettin mi dedi? Hayır dedi. Hiç dedi böyle bir şeyin içerisine girdin mi dedi? Hayır dedi. Hocam dedi. Bir gün, bir gece yaşadım ben bunlarla dedi. Akıl almaz dedi ama ben de okudum dedi ama yaşamadım dedi bak ama okudum dedi ama yaşamadım dedi. Hani o aslında bana laf çakıyor. Ben de sazanım ya atlayacağım şeyhim diye. Doğru söylüyorsun hocam dedim. Sen çık, sen de şeyhim de.

Çık, sen de şeyhim de. Millet toplanıyorsa toplansın başına. Gelsin başlasın sormaya, öyle ya. Sen de insanlara anlat, Allah yolunda koş. Yok, onlar koşmayacaklar. Normalde hadisleri inkar ediyorlar. Sebep? Bunlar hep sebepler. Sufilik yolunu katletmek istiyorlar. Vahabiler bir taraftan, milliyetçi şia bir taraftan, milliyetçi vahabiler bir taraftan, içerdeki dinsizler bir taraftan, dışardakinler bir taraftan. Herkes nereye dikmiş gözünü? Sufilere. Sebep? Çünkü Allah'ı seviyorlar çünkü Resulünü seviyorlar çünkü Allah için yaşıyorlar. Allah için yaşıyor ya, onun kafası almıyor onu. Hani size diyorlardır şimdi ne buya ders ders ders, ikide bir de ders mi olur? Haftada bu kadar ders mi olur? Bu kadar zikir mi olur demiyorlar mı? Diyorlar değil mi? Siz aşırıya gidiyorsunuz, aşırıya gitmeyin demiyorlar mı? Diyorlar. Bak bir

gün sizin paranızı alacak diyorlar mı? Diyorlar. Bak bir gün sizi soyacaklar, bir gün sizin paranızı alacaklar. Bak bir gün sizi ütecekler diyorlar mı? Diyorlar. Siz farkında değilsiniz, aranıza giriyor polisi, miti, biti, seveni, sevmeyeni, dostu, düşmanı…İnce ince araştırıyor, bu adam para alıyor mu almıyor mu? Sizde bahadırlar gibi birisi kalkmış demiş, ne parası ya döverim seni demiş. O da geldi benim yanıma, adam döverim seni dedi, döver dedim ben de, böyle baktı. Bizim dedim el, sema ediyoruz, öyle yukarda dedim armut toplamıyor dedim ben. Nasıl dedi? Vallaha dedim sevdiğimize laf söyleyene çakarız biz. Böyle baktı şimdi, hani normal ben sohbetlerde de diyorum ya, biz normal öyle sizin bildiğiniz süklüm püklüm öyle vur ensesine al lokmasını sufilerden değiliz. Bizim lokmamızı almak için, ensemize vurursan, biz senin kafanı koparırız. Neden? Lokmamız için canımızı feda ederiz. Eşimiz için canımızı feda ederiz, vatanımız için canımızı feda ederiz, şehid oluruz. Bugün lokmasını veren, yarın toprağını verir. Birisi gelir, bugün lokmasını zorla alırsa, yarın namusunu alır.Yok! Biz kendimiz yedirir, içiririz. Cebimizde olmasa dahi, borç para alırız, yediririz ona, sorumlu olmasak dahi birisi açım desin yeter bize. Veya birimiz onun açlığını, anlayalım hiç sıkıntı yok, hiç sıkıntı yok. Adam ensemize vuruyorsa, zulmediyor bize. Dur kardeş, biz zulümle mücadele ederiz.

Şimdi o yüzden normalde insanlar sevmiyorlar sufileri. Sebep? Çünkü sufilerdeki tertemiz iman hoşlarına gitmiyor. Sufilerdeki tertemiz peygambere bağlılık, hoşlarına gitmiyor. Farkında değil insanlar. İslam dünyasını dizayn etmeye çalışıyorlar. İslam dünyasını dizayn ederlerken, yine içinden paralı askerlerle dizayn etmeye çalışıyorlar. Bir tarafta selefi vahabi baskısı, bir tarafta milliyetçi İran Şia baskısı, içerdekiler kimisi kaderi inkar ediyor, kimisi ay halini inkar ediyor. Bakın, içerdeki tartışmalara bakın. Türkiye içindeki tartışmalara bakın. Dikkat edin, farkında değil insanlar. Böyle birisi ordan söylüyor, birisi ordan söylüyor. Biz ona ha ha hi hi gülüyoruz, bu deli diyoruz, bu manyak diyoruz, bu meczup olmuş diyoruz. Farkında değil, cahil kesimi avlıyorlar. Adam kader iman ile alakalı değil diyor kader diyor. Neden biliyor musunuz kaderle alakalı imandan çıkarıyor. Bunu tefekkür ettiniz mi? İnsanın yaradılışı kaderdir çünkü. Senin gözünün önde olması kaderdir. Senin insan olarak yaratılman, kaderdir. Senin gözünün ensende çıkmaması kaderdir çünkü. Bu kadere iman etmeyen ahlaksızlar, kadere iman etmeyen vicdansızlar, kadere iman etmeyen, kökü dışarda satılmış vatan ve din hainleri, aslında, aslında onlar şeyci, şempanzeden geldiğine inananlar çünkü şempanzeden geldim derse, evrimi kabul edecek. İnsanın evrimini. Yani seni insan olarak yaratması kader değil. Sen şempanzeden oldun zaman içerisinde. Sen insan değildin, sen insan değildin, sen

şempanzeden geldin. Yani senin insan olarak yaratılman bir kaderden değil. Oysa güneşin yaratılması kader. Güneşin dönmesi kader. Yıldızlar bir kader üzerine, bir hesap üzerine. Otun yaratılması kader, buğdayın yaratılması kader, buğdayın üzerindeki kromozomlar kader, meyvenin yaratılması kader, meyvanın üzerindeki kromozomlar kader. Senin dnan kader, senin kromozomların kader, bütün görmüş olduğun yaratılışın tamamı kaderden ibaret.

Senin kadere imanını yok ederse, o zaman yaradılışı başlayacak tartışmaya. Ne diyor? Balçıktan yaratılmaktansa, şempanzeden yaratılmayı yeğlerim. Seni gidi seni kökü şempanze seni! Kökü şempanze. Mana olarak kökü şempanze. Bunları neden yapıyorlar. Bunları neden söylüyor? Öbür taraftadaki de ne yapıyor? Hadislerin kimisini inkar ediyor, kimisini inkar etmiyor, hatunlar etrafında şakır şakır oynuyor. İslam böyle diyor. Biz İslam'ın güzel yüzüyüz diyor. Kimse bir şey diye biliyor mu ona? Diyorlar mı? Hayır. Neden? Hiç düşünmüyor musunuz? Bak adam kaderi inkar ediyor, bir şey söyleyen var mı Türkiye'de? Hayır. Bir açıklamada bulunan var mı diyanetten? Hayır. İlahiyatçılardan bir ses var mı? Hayır. Gazeteci veya gastecilerden bir ses var mı? Hayır. Öyle değil mi? Basından, yayından, üniversiteden, diyanetten hiçbir yerden hıyanetten hiçbir yerden ses yok. Devlet kademelerinden ses yok. Kültür bakanlığından ses yok. Diyanet işleri başkanından ses yok. Diyanet işleri başkanlığından sorumlu devlet bakanından ses yok. İlahiyatçılardan ses yok. Gazetecilerden ses yok, gastecilerden ses yok. Televizyonculardan ses yok! Bakın, dikkat edin. Öbürkü ne yapıyor? Öbürkü de mesela işte ben nebiyim, ben Peygamberim diyor. Öbürkü ben mehdiyim diyor. Ertesi günü veliyim diyor. Ertesi gün bir daha Mehdi oluyor. İslam'da tesettür yok diyor. Ancak diyor hain bakış varsa diyor örtünecek kadınlar diyor, hain bakıştan korunmak için diyor. Öbürkü ne yapıyor? Öbürkü de normalde hadisleri inkar ediyor. Kim? Taslaman. Kim? Okuyan. Bunların hepsini topladığınızda bir kare çıkıyor ortaya. Bir resim çıkıyor. Bu resim ne? Dini ayakta tutmaya çalışanlarla, islam dinini yıkmaya çalışanların savaşı, mücadelesi çıkıyor orta yere. Biz İzmit'te sema yapacağız. Ordan da birisi de patlıyor. Yüz kişi sema mı olurmuş, bir sürü laf küf. Neden? Çünkü dini ayakta tutanlarla, dini ayakta tutmayanların mücadelesi, Adem'den itibaren devam ediyor.

İşte bu dini ayakta tutmaya çalışanların, huzuruna yanına etrafına gidersen katı taş ve mermer bile olsan gönül sahibine ulaşırsan, cevher olursun. Katı taş, hayat seni taşlaştırmış. Dinsizlik, imansızlık seni taşlaştırmış. Yaşadıkların seni taşlaştırmış. Kalbin kaskatı olmuş. Mermer gibi olmuşsun. Taş gibi olmuşsun. İçinde merhamet mesinin noktası yok. İçinde imanın isinin noktası yok. İçinde vicdanın vesinin noktası yok. O hale gelmişsin ama ne

halde olursan ol, hangi halde olursan ol, eğer sen bir gönül dostunun huzuruna gider, bir gönül dostunun meclisine gidersen, cevher olursun, mücevher olursun. Onlar ne yaparlar? Onlar gelen taşı kimya ile cevher ederler. Kimya ile. Onların sohbeti, onların bakışı, onların nazarı, onların muhabbeti, onların olan, onlara olan sevgin seni ne yapar? Seni ehil bir mü'min eder. Seni Allah'a dost peygamberine yoldaş eder. Eğer öyle bir gönül dostu sahibine erişirsen ki erişmek farzdır insana. Erişmek farzdır. Erişmek farzdır! Çünkü ayet-i kerimede in'am ettiğin, ihsan ettiğin, fatihada öyle diyoruz, bizleri onlarla beraber eyle. Farz. Salihlerle beraber olmak farzdır. Rabbim cümlemizi salihlerden eylesin ve salihlerle beraber eylesin. Velasride ne der Cenab ı Hak? 'Bütün insanlar hüsrandadır.' Ayırmamış. İman edip iyi amel, salih amel işleyenlerle, hakkı ve sabrı tavsiye edenler müstesna. Sen salihlerle beraber olmak zorundasın. Salihlerin yolunda olduğun gibi, salihlerle de beraber olmak zorundasın ki sen de salihlerden sayılasın. Sen salihlerin yanında dur. Salihlere gönül bağla. Salihlerle gönül ilişkin olsun ki sen de onlardan sayılasın. Eğer gönlünde, kalbinde bir salih sevgisi yok ise kalbinde bir salih muhabbeti yok ise bil ki senin gönlün hayvan gönüllüdür. Bil ki senin gönlün kafir gönüldür. Bil ki senin gönlün münafık gönlüdür. Çünkü senin gönlün mümin ise gönlün mü'min ise, kalbin mü'min ise, sen mümin isen, sen ancak ve ancak salihleri sever, salihlerle oturur kalkarsın. Senin muhabbet kurduğun, senin sevdiğin kimse salih kimsedir. Eğer mü'min isen. Yok mümin değil isen, muhakkak ki sen salihlere düşman olursun. Muhakkak ki sen salihlerin yoluna laf söylersin. Muhakkak ki sen salihlere sırtını dönersin, muhakkak. Çünkü salihlerin sohbetinde bulunmak, münafık gönüllerin işi değildir. Salihlerin sohbetinde bulunmak, kafir gönüllerin işi değildir. Salihlerin sohbetinde bulunmak, hayvan gönüllerin işi değildir. Çünkü salih kimselerin gönüllerinde, Allah vardır.

Gönüllerinde Allah olduğu için müminler salih kimseleri severler. Hadis-i Kutsi de Cenab ı Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri buyurdu ki Allah'ın öyle kulları vardır ki onlara bakıldığında Allah hatıra gelir. O münafıklar, Allah hatıra getirecek her şeyden nefret ederler. Kafirler, Allah hatıra gelecek her şeyden nefret ederler. Kafir çünkü. Münafık, namazı hatıra getirecek her şeyden nefret eder. Münafık, orucu hatıra getirecek her şeyden nefret eder. Münafık, Allah'ı zikirle alakalı her şeyden nefret eder. Birisi bana öyle dedi. Ya ne bu ya dedi. Siz böyle dedi köpeklerin havlaması gibi dedi bir şeyler yapıyorsunuz dedi. Ben elimi böyle hemen omuzuna vurdum, dedim sen doğru söylüyorsun. Böyle baktı. Dedim zikrullah halakası ayna gibidir dedim. Zikrullah yapanlar da ayna gibidir dedim. Baktığında kendini görürsün dedim. Ne yani, ben köpek miyim şimdi dedi. Gördüğün

neyse osun sen dedim. Gördüğün neyse osun sen dedim. Sen osun. Münafıklar, Allah'ı zikredenleri sevmez. Münafıklar Allah'a böyle kemal noktasında iman etmiş kimseleri sevmez. Gelsin şimdi bir münafık buraya, siz ne dinliyorsunuz bu adamı ya der. Tabi. Siz tapıyorsunuz bu adamlara der. Öyle söyler. Birisine ben elimi omuzuna koydum, bağırıyorsun dedim Atatürk'e laf söyletmem diye. Evet dedi. İnsan sevdiğine laf söyletmiyor bak dedim. Evet dedi. Dedim ben de şeyhime laf söyletmiyorum. Ben de onu seviyorum dedim. Söyleme laf, söylersen canını acıtırım senin dedim, kaldı. Herkes sevdiğine dedim ya, herkes sevdiğine!

Münafıklar, Allah'ın sevilmesini istemezler. Münafıklar peygamberin sevilmesini istemezler. Münafıklar, velilerin sevilmesini istemezler. Münafıklar, mü'minlerin sevilmesini istemezler. Çünkü münafıktı o. Kalbi nifak ehlidir ama sen Allah'ı seversen, Resul'ünü seversen, Allah ve Resulü seveni seversen, sen bil ki mü'min gönüllüsün. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri ne buyurmuştu? 'Ya Rabbi! Senin sevgini seni sevenin sevgisini, seni sevdirenin sevgisini, benim kalbime bahşeyle.' Bir hadiste de ne dedi? 'Çölde susuz kalmış bir kimseye soğuk şerbeti sevdirdiğin gibi bana da sevdir dedi. Bu ne? Bu mü'min. Bakın, bu mü'min. O yüzden ya işte, gel üstadı sev. Sevmez ya, münafıklık varsa kalbinde adamın sever mi? Çünkü melekler ne yapıyor? Mümin kulların kalbine ilham ediyor. Allah filancayı sevdi sen de sev diyor. Sevmekle alakalı bu mesela. Temizlerin muhabbetini taa canının içine dik. O peygamberlerin, o velilerin, o mürşitlerin, o mü'minlerin sevgisini canına dik. Onu kalbine sapla. Bu sevgiyi hiçbir şeytan ve hiçbir şeytanlaşmış gönül ve akıl senin kalbinde bunu ırgalayamasın. Hiç bir fırtına, hiç bir kar, hiç bir boran, hiç bir şeytan nefesi, hiç bir şeytan borazanı, senin kalbindeki bu salihlerin sevgisine dokunmasın, dokunamasın. Sen öyle dik ki kalbini o sevgiyi, senden Allah sevgisini, peygamber sevgisini, veli sevgisini, mümin sevgisini, kimse senin kalbinden söküp atamazsın. Kimse bu sevgiyi böyle bir ihanete, kesintiye uğratamasın. Sen öylesine sev ki öylesine muhabbetle sımsıkı ve dimdik dur. Bakın, sımsıkı ve dimdik dur. O sevgi ile ölmeye bak. Bakın o sevgi ile ölmeye bak. Ne dedi Hz. Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve sellem hazretleri? Kişi sevdiği iledir, kişi sevdiği iledir, kişi sevdiği iledir. Üç tane söyledi. Üç sefer söyledi. Sevdiği iledir Allah Celle Celalühü. Kişi sevdiği iledir. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri. Kişi sevdiğiyledir. Veliler, velisi, şeyhi, üstadı. Dördüncüsü yok. Sevmekle alakalı dördüncüsü yok. Eşine muhabbet beslersin, çocuğuna muhabbet beslersin, eşine muhabbet beslersin, çocuğuna muhabbet beslersin. Seni mahşerde dimdik tutacak olan üç tane sevgi var. Manevi. Bu, kalbin seyr i sülukudur. Bu kalbin seyri sülukudur. Üç sevgi. Allah sevgisi,

Resulullah sevgisi, mürşit sevgisi, kutup sevgisi, veli sevgisi. Ne dersen de. Bu üç sevgi, bundan hesap sorulmaz. Bu üç sevgi o kimsenin kalbinde var olduğu müddetçe, onu hiçbir rüzgar sarsamaz. Kişi sevdiğiyledir, kişi sevdiğiyledir. Kişi sevdiğiyledir. Üç sefer. İlmel yakin, aynel yakin, hakkal yakin. Kişi sevdiğiyledir. Kalbi seyr u süluktur bu. Kalbi seyr i süluk. Bir işin nefsi seyri, nefsi seyr i süluku vardır. Emmare, levvame, mülhime, mutmaine, radiye, mardiye, safiye. Bu nefse aittir. Bu nefse aittir. Burda yürürken o kimse bir de kalbin seyri süluku vardır. Bu dördüncü makamda başlar.

İlmel yakin, aynel yakin, hakkal yakin. Bu üç sevgi, müslümanın, müminin kalbinde her daim var olacak. O yüzden Bediüzzaman Saidi Nursi Hazretleri Mektubat 29. mektup, 9. kısım, 8. telvinde der ya 'bir kimse adi samimi bir ehl-i tarikat olsa, şeyhine duyduğu muhabbet cihetiyle asla bugünkü zındıkaların desisesine düşmezler. Neden? Şeyhine duyduğu muhabbet cihetiyle.' İbare aynen öyledir risalede. Şeyhine duyduğu muhabbet cihetiyle. Neden mektubattan kaldırıyorlar bu mektubu? Mektubatlardan burayı kaldırıyorlar şimdi. Zamanı değilmiş! Dedim, neden kaldırıyorsunuz? Yaa yanlış anlaşılıyor da… Sana ne dedim ya, ilmi ne saklıyorsunuz? Size mi ait. Daha açıklanmamış, yazılmamış bir sürü mektubatlardan ve sözlerden yazılar var. Risalecilerin elinde, elden ele bunlar böyle saklanıyor. Açıklayın, açıklamıyorlar. Neden ilmi geziyorsunuz? Üstad yazdırdı mı bunu, yazdırdı. Açıklayın, neden açıklamıyorsunuz? Zaten mezarı bile belli değil. Gidip mezarında bir daha mı asacaklar? Açıklayayın! Düşünebiliyor musunuz, hala daha bu ülkede Bediüzzaman Said Nursi hazretlerinin kabri şerif açıklanmıyor! Devlet kayıtlarında var nerde gömüldüğü. Devlet kayıtlarında var nerde gömüldüğü ama açıklanmıyor daha. Devlet kayıtlarında var, dillendirilemiyor bile. Dillendirilmiyor bile. Söylenilemiyor bile. İlk defa açıktan söyleyen benim Türkiye'de şu anda. Konuşamıyorlar bile. Çıkın, konuşun, söyleyin, devlete müracaat edin, mezarı nerde deyin. Mezarını gösterin bana deyin, bize gösterin deyin, mektup yazın, dilekçe ile başvurun. Yapmazlar ki! Kendi yazdığı mektubatı saklıyor insanlar. Kendi yazdığı risaleleri saklıyorlar, düşünün, kraldan fazla kralcı insanlar, daldan dala geçiyoruz ama hakkınızı helal edin. E orayı da bir parantez içerisine alalım. Böyle bir de handikap var, daha öyle açıklanması gereken o kadar çok şeyler var ki! Üç tane Osman'ın astıkları var. Kimleri astılar, nerelere gömdüler astıklarını? Söylenildiği gibi Çankaya'nın bahçesinde öldürülmüş, vurulmuş, yatırılmış insanlar var mı? Bu devlet benim. Ben bu tip söylentileri devletim adına hoş görmüyorum. Benim devletimin içindeki hainler böyle şeyler yaptılarsa çıkarsın devlet bunları meydana. Çıksın, özür dilesin, özür dileriz desin. Evet,

bu tip hukuksuzluklar yapıldı densin. Astılar mı astılar. Katlettiler mi katlettiler. Çıksınlar, söylesinler. Allah muhafaza eylesin.

Evet, o üstad Bediüzzaman Saidi Nursi Hazretleri öyle der. Şeyhe duyduğu muhabbet cihetiyle. O zaman şeyhe muhabbet etmek, onu sevmek. Silsileye karşı muhabbet beslemek, Şeyhinin şeyhi, şeyhinin şeyhi, şeyhinin şeyhi. O silsileye muhabbet beslemek. Taa Peygamber sallallahü ve sellem e kadar ve Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini sevmek. Canından, malından, eşinden, çoluğundan, çocuğundan her şeyinden fazla sevmek Peygamberi. Bu sevgi kimde var? Sufilerde var. Bunu alt etmeye çalışıyorlar. Bunu alt etmeye çalışıyorlar! Vazifemiz var bu konuda. Biz bu konuda vazifemiz var. Biz nerde Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin hadis-i şeriflerini inkar ediyorlar, nerde hadisi şeriflere laf söylüyorlar, nerde Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin koyduğu ilkelere hakaret ediyorlar, yok sayıyorlar. Bu yılbaşından sonra, yarın istişaremiz var, bunun hukuki mücadelesini başlatacağız, bütün arkadaşlar. Neyse hukuki zemini, bunu gideceğiz, şikayet edeceğiz Cumhuriyet savcılığına. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin hadislerini inkar etmek, hadislerine laf söylemek kolay olmayacak bundan sonra. Kolay olmayacak! Öyle bir şey yok! Herkes sessiz koyun gibi. Millet çıkıyor televizyona, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin hadisleri ile alakalı, bilir bilmez, doğru, yanlış istediği şeyi söylüyor. Hani geçen gün öğretmenin birisi demiş ya eşofman giyen kızlar zina hükmünde demiş, adamı paaat şeytan aldılar, ne o, görevden aldılar. Ya bunu söyledi diye adamı görevden alıyorsun, adam Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin hadislerini inkar ediyor, bir sürü öğretmen var, onlar görevde duruyor. Hadisleri inkar eden müftüler var. Hadisleri inkar eden imamlar var. Hadisleri inkar eden imam hatip öğretmenleri var. Hadisleri inkar eden profesörler var, doçentler var, öğretim üyeleri var. Hadisleri inkar eden bakanlar var, bakan var bakan! Hadisleri inkar eden bakanlar var!

Biz suskunuz. Biz suskunuz! Müftü, hadisleri inkar ediyor! Müftü, müftü, hadisleri inkar ediyor! İmam hatipte öğretmenler var, hadisleri inkar ediyorlar. İlahiyatlarda öğretim görevlileri var. En küçük görevliden profesöre kadar, hadisleri inkar ediyorlar. Bundan sonra, bu yarınki toplantıda karar alacağız Tasavvuf Vakfı olarak, hadisleri inkâr edenleri gideceğiz savcılığa şikayet edeceğiz. Herkes kendi bulunduğu yerde gidecek, halkın dini duygularını istismar ederekten, işte halkı düşmanlığa sevk etmekte. Kardeş, katil mi olalım. Hadisleri inkar ederekden bizim karşımızda biz hukuksuz bir şey yapalım diye mi istiyorsun, hadisleri inkar ediyorsun! Hadi İncil'i inkar et, hadi Tevrat'ı inkar et. Tarihi hiçbir belge yok İncil'in ve Tevrat'ın İncil

ve Tevrat olduğuna dair. İnkar et! Hadi, çık deki, bunların, bu İncil'in tarihi olarak hiçbir değeri yoktur çünkü kanıt yoktur, tarihi vesikası yok de. Çık, bu Tevrat'ın tarihi olarak hiçbir vesikası yoktur. Bunun normalde, bu Tevrat yerine de geçmez de, tarihi olarak hiçbir kaydı yok çünkü. Çık inkar et. Hayır! Hadisleri inkar edecek, bakın hadisleri inkar edecek. Allah muhafaza eylesin. Yok, hayır, bu devran böyle yürümez. Yok, bu böyle gitmez, hayır! Ne olacaksa olsun. Ne gelecekse başımıza gelsin. Biz hadis i şerifleri savunmaktan dolayı ne gelecekse başımıza gelsin. Biz Sünnet i Resulullah'ı savunmaktan dolayı başımıza ne gelecekse gelsin. Daha ne gelecek ya başımıza zaten! Ölümden öte yol mu var? Ne için yaşıyoruz ki! Felsefemiz belli! Kur'an sünnet, vatan millet. Felsefe bu, inancımız bu. Sünneti Resulullah'ı yok ederlerse bilin ki vatanınızı da yok ederler. Evet, parçalarlar. İç savaş çıkar bu ülkede, evet! Sebep? O, ayeti başka türlü anlayacak, o ayeti başka türlü anlayacak. O ben ayeti böyle anladım, sen kafirsin diyecek. Sen de diyeceksin ki ben ayeti böyle anladım, sensin kafir. Neden? Hadis yok çünkü. O seni kafirsin diye öldürmeye kalkacak, sen onu kafirsin diye öldürmeye kalkacaksın. İstedikleri bu, ilim değil istedikleri, istedikleri bu! O yüzden mücadele edeceğiz. Vatan tehlikede. O yüzden mücadele edeceğiz. Bu millet tehlike, tehlikede. Mezhepsizlere, hadis inkarcılarına, selefi, vahabilere bu memleketin ve bu meydanı boş bırakmayacağız, vermeyeceğiz., Hayır hayır! Biz sağ olduğumuz müddetçe nefes aldığımız müddetçe bu mezhepsizlere bu hadis düşmanlarına, peygamber düşmanlarına meydanı boş bırakmayacağız. Allah muhafaza eylesin.

'Temizlerim muhabbetini taa canına dik. Allah'ın sevgisini, Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sevgisini, ashabın sevgisini, velilerin sevgisini, müminlerin sevgisini, dostlarının sevgisini, kalbine dik. Temiz, salih insanların sevgisini kalbini dik, sımsıkı dur. Gönlü hoş olanların muhabbetinden başka muhabbete gönül verme. Bu gönlü hoş alan o salih kimselerin muhabbetinden başka gönlüne muhabbet koyma. Bunu bir, hazreti Pir'den Mesnevi'den bir kıta okuyarakdan bu geceyi bitirelim bu konuyla alakalı: 'Kim olursa olsun, ister yaya ister atlı, yol dostlarıyla buluşmayı, onların halini sormayı, hatırlarını ele almayı lazım bil. Topluluğuna dost ol. Zira kalabalık ve kervan halkının çokluğu, yol vurucuların belini kırar, onları kahreder. Allah ile oturup kalkmak isteyen kişi, veliler huzurunda otursun.' Topluluğa dost ol, dersleri takip et, arkadaşlarının, kardeşlerinin yanında dur. Topluluğa dost ol. Zira kalabalık ve kervan halkının çokluğu, yol vurucuların belini kırar, onları kahreder. Derslerin kalabalık olması, derslerin düzgün olması, yol vurucu münafıkları, kâfirleri kahreder. Tekken de ders var, evinde oturma, derse git. Dergahında ders var, evinde oturma, dersine

git. Mahallende ders var, evinde oturma, dersine git. Allah adamı ol, Allah adamı! O kalabalık ne yapar? Yol vurucuların belini kırar. Şeb i Arus varmış, herkesi götür. Deki meyhaneye giderken götürürdüm, bara pavyona giderken götürürdüm, heva hevese giderken götürürdüm yanımda. Götürürmüydün? Götürürdün! Hiç birimizde biz medreseden gelmedik. Var mı medreseden gelen burada? Elini kaldırsın.Yok! Biz hepimiz sokaktan gelmeyiz. Biz hepimiz sokaktan, bataklıktan gelmeyiz. Biz hepimiz de bataklık gülüyüz. Biz bataklıkta doğmuşuz. Biz bataklığın içinden çıkmışız. Biz kardelen çiçeği gibi her türlü zorluğa, her türlü meşakkate, her türlü sıkıntıya, her türlü baskıya göğüs gerip kafayı kaldırmışız, güneşi göreceğiz diye.

Karmış, buzmuş, boranmış…Üstümüzden geçmişler, altımızdan geçmişler, yanımızdan vurmuşlar, arkamızdan vurmuşlar. Biz ne vurana bakmışız, ne vurulduğumuz yere! Biz güneşi görmek için gözümüzü dikmişiz, taaa ötelere. Yürü, yol senin, at senin, kısrak senin. Yürü, durma. Öyleyse sen o yol vuruculara, sen o kâfirlere, o münafıklara, o mürtedlere, o yoldan dönmüş sütü bozuklara, yoldan çıkmış kanı bozuklara rağmen dimdik dur. Deki erlik bu, deki yiğitlik bu, de ki delikanlılık bu, de ki mü'minlik bu, deki adamlık bu, de ki kadınlık bu. Biz kur'an ve sünnet yolunda dimdik duracağız. Yalpalamayacağız, gevşemeyeceğiz, geri dönenlerden olmayacağız. Neydi felsefe? Geri döneni vurun, ben dönersem beni de vurun. Felsefe bu. O zaman dimdik dur. Hazreti pir diyor, topluluğa dos tol, zira kalabalık ve kervan altının çokluğu, yol vurucuların belini kırar, onları kahreder. Allah ile oturup kalkmak isteyen kişi, veliler huzurunda otursun. Velilerin huzurundan kesilirsen, helak oldun gittin! Velilerin huzurundan kesilirsen, helak oldun gittin. Yok bana yan git dedi, yok bana çeyrek git dedi, yok ben oraya gidiyorum filanca var, gene onu mu göreceğim orda, yok ben oraya gidiyorum da işte filanca gene orda da, onunla beraber mi zikrullah yapacağım! Ben derslere gitmiyorum artık. Velilerin huzurundan kesilirsen, helak oldun gittin. Velinin halakasından ayrılman, Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in halakasından ayrılmandır. Onun halakasından ayrılman, Allah'ın halakasından ayrılmandır. Müminlerin halakasından ayrılanlar, tekrar söylüyorum, müminlerin yolundan ve halakasından ayrılan sapık ve kâfirdir. Sapık ve kâfirdir. Sono odur onun. Bakın, sonu odur. Allah muhafaza eylesin.

Şeytan birisini kerem sahiplerinden ayırırsa, onu kimsiz, kimsesiz bir hale kor. O halde de bulunca başını yer, mahfedip gider. Şeytan seni önce zikrullah halakasından ayırır. Şeytan seni önce, salihlerin diyarından ayırır. Şeytan seni önce dostların halakasından ayırır. Şeytan seni önce topluluktan ayırır. Sen bir şey bahane edersin. Nefsin senin bir şeyi bahane eder. Kendi kendini haklı görürsün, kendi kendini doğru görürsün, kendi kendini üstün

görürsün, kendi kendini fasulye gibi nimetten görürsün. Kendini kendini, kendini doğru, zikredenleri yanlış görürsün. Kendini alim, zikredenleri cahil görürsün. Kendini faziletli, her gün Allah'ı zikreden, gözü zikirde, kalbi zikirde, dili zikirde, bedeni zikirde, cismaniyeti zikirde, maneviyatı zikirde, ruhu zikirde, canının canı, özünün özü zikirde olanı eksik ve kusurlu gösterir sana şeytan ve nefis ve seni o halakadan uzaklaştırır. Uzaklaştırdıktan sonra da kurdun, aslanın, avını sürüden tezgahla oyunla çıkarıp yediği gibi, şeytan seni de yer, merak etme. Hani görürsünüz ya, aslanlar böyle tuzak kurarlar. Öyle değil mi? Kime tuzak kurar, aslanlar? Sürünün en hastasına, sürünün en savunmasızına. Şeytan da kalbi nifak olana tuzak kurar. Dikkat et, şeytan kalbi gevşek olana tuzak kurar. Şeytan, ibadetlerde gevşek, imanında gevşek, ona tuzak kurar. Sana tuzak kurduysa şeytan bil ki sen zayıfsın, toparla kendini. Bir derse gitmediğinde, şeytan sana tuzak kurdu. Perşembe zikir var mı, var. Sen nerdeydin? Evdeydin. Neyi bahane ettin? İşte yorgundun da hanımı bahane ettin de çocuk ateşi vardı da yok beyin ateşi vardı da yok Hanım'ın ateşi vardı da yok hanımın dayısının kayınvalidesinin dünürünün bilmem nesi gelecekti de dedi dedi dedi…Bahane çok. Sen o perşembe de zikre gittin mi gitmedin mi. Gitmedin. Gitmedin kardeş, şeytan senin ayağına çelmeyi taktı, gönlüne çelmeyi taktı, senin gözüne, kulağına çelmeyi taktı, taktı yaa! Taktı! Mahallende ders var mı, ders var. Gittin mi gitmedin. Şeytan senin kalbine çelmeyi taktı. Ya efendim, işte gidiyoruz da bizim çavuş şöyle yapıyor da! Haaaa! Olur. Senin istediğin gibi bir tane çavuş dikelim biz oraya, olur. Sen nasıl istiyorsan söyle, fabrikaya müracaat edelim, verelim siparişini, sana uygun bir çavuş gelsin. Yetmez ki! Sen, sana uygun bir tane zakir istersin. Sana uygun bir tane şeyh, sana uygun bir tane peygamber, sana uygun bir tane kitap, sana uygun bir tane de Rab lazım! Bitmez ki, bitmez! Sen bir adım sonra, bu zakir güzel değil, hoş değil. Değil. Bir adım sona yani bu zakir böyledir, bu şeyh ne yapmaya koydu ki o zakiri oraya! Şeyh de iş yok! Ya bu şeyhi, Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri görevlendirdiyse, bu peygamber de iş yok haşa! Bitti, muhabbet bitti. Allah muhafaza eylesin.

Bir derse gitmezsen, bil ki vazifeli olduğun ders. Şeytan sana çelme taktı. Allah muhafaza eylesin. 'Topluluktan bir an bile ayrılmak bil ki şeytanın hilesinden ibarettir.' Topluluktan bir an bile ayrılmak, bil ki şeytanın hilesinden ibarettir. Rabbim bizi muhafaza eylesin. Cenab ı Hak bizleri korusun. Cenab ı Hak salihler zümresiyle her daim bizleri beraber eylesin inşallah. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun.

El-fatiha maassalavat.

https://youtu.be/HjRWf_rvvdU

MESNEVİ-İ ŞERİF 723-724. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Ümitsizlik diyarına gitme. Ümitler var. Karanlığa varma, güneşler var."

Meşhurdur ya, Hz. Pir'in bu sözü. Bununla alakalı herkes böyle twitterlarda, orda burda paylaşımlar yaparlar. Ümitsizlik diyarına gitme. Ümitsizlik, bir şeytan vesvesesidir. Bir kimsenin ümidimin kırılması, şeytanın vesvesesinden kaynaklanır. Bize hiçbir zaman ümitsizlik aşılanmaz. 'Allah'ın ayetlerini ve ona kavuşmayı yoksayıp inkâr edenler, işte onlar benim rahmetinden umut kesmişlerdir ve işte onlar ve işte onlar acı azap onlarındır.' Her ümidi kıran şey, şeytan vesvesesidir. Her türlü sıkıntı yaşayabilir insan hayatında, her türlü problemle karşı karşıya gelebilir. Umulmadık bir yerde, umulmadık bir noktada bir açmaza düşebilir insan. Herkes için geçerlidir bu. Sakın birisi bu hale geldi diye kendi kendinizi, kendinizi iyi ve rahat hissetmeyen. İnsanoğlunun başına gelmedik bir şey kalmaz. Ticaret; iflas eder, batar, batak verir. Her şey gelir başına. Evlilik; sıkıntı yaşanır, boşanır, boşanmaz, çocuklarla problem yaşar, eşi ile problem yaşar, yaşar. Anne baba; anne baba ile problem yaşar insan, yaşar. Malı ile imtihan olur, olur. Arkadaşlarıyla imtihan olur, olur. Devletle sistemle imtihan olur, olur. Başına her türlü sıkıntı, her türlü problem gelebilir. Ben meşhurdur ya sözüm, hayat sevmek ve mücadele etmek, sevmek ve savaşmaktan ibarettir. Hayatı, hayatı, hayat böyle insanlar yaşarlarken, sevmeyi ve mücadele etmeyi ellerine alacaklar. Bir elin sevmede, bir elin savaşmada, mücadelede olacak. Hayat sana bakınca hayret edecek. Hayat sana bakınca, hayret edecek! Diyecek ya bunu nasıl beceriyor, bunu nasıl başarıyor? Diyecek ki beni ne güzel yaşıyor bu. Hayatı en güzel, en anlamlı yaşayan insanlar sevenler, aşıklar ve

aynı zamanda savaşan, mücadele edenlerdir. Her seven mücadelecidir. Her seven. Seven pısırık değildir. Aşık pısırık değildir. Dünyanın en mücadeleci ruha sahip olan, en fazla aşık olandır. Eğer o mücadeleci ruha sahip olmamış olsaydı, su getirir miydi dağların üstünden? Gördünüz mü? Siz şeyde, Amasya'da değil mi, su taşımış, su getirmiş. Bir kimse, örneğin Fuad aşık olmasaydı, o çöllerin ızdırabına katlanabilir miydi? Katlanamazdı. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, Allah'a Aşık olmasaydı, o ızdıraba katlanabilir miydi? Sahabeler Allah'a Aşık olmasaydı, o ızdıraba o çileye katanabilirler miydi?

Düşünebiliyor musunuz? Sahabeler Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri vefat ettikten sonra da mücadeleye devam ettiler. Ne büyük bir savaşçı ruha sahipler. Hz. Ebubekir efendimiz(r.a.) hazretleri, ilk müslüman olan kimse ve Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinden sonra vefat etti. Bakın onlar gözlerinin önünde bir peygamber gömdüler elleriyle. Ben bunu tefekkür ettiğimde aklım yerinden oynuyor benim. Gözlerinin önünde nebiler nebisi peygamberler peygamberini gömdüler. Bu ufak bir şey değil. Ben şeyhim vefat ettiğinde kendimi bununla durdurmuştum. Dedim ki Hz. Ebubekir radiyallahu anh hazretleri gözümün önüne geldi. Nasıl severdi dedim içimden. Tabii biz onların kalplerine ulaşmamız mümkün değildir belki de ama onun o kalbindeki fırtınayı düşünebiliyor musunuz? Hz. Ömer radıyallahu anh hazretlerinin kalbindeki fırtınayı düşünebiliyor musunuz? Hz. Osman'ın, Hz. Ali'nin kalbindeki o fırtınaları tefekkür edebiliyor musunuz? Hz. Ayşe annemizin yüreği nasıldı acaba değil mi? Kızı fatıma'yı düşünebiliyor musunuz ve ardından 26 yaşında vefat etti. Dedi ki en erken sen geleceksin dedi. Hasan ile Hüseyin'i düşünebiliyor musunuz? Aşık, savaşçıdır. Aşık, mücadelecidir. Aşık bu yüzden kahramandır. O yüzden dedim ben aşıklar efe yüreklidir diye. Efe yürekli olmak, ümidi kesmemek. Ne kadar darboğazda, ne kadar sıkıntıda, ne kadar çilede kalırsan kal, kafanı dik tutmaktır. Efe yürekli olmak öyledir. Bütün alem sana düşmandır, sen bütün aleme kaykılırsın. Efe yüreklilik budur.

Herkes başını diker sana, sen herkese, her ana, her perdeye başını dikersin. Ümitsizlik yoktur sende. Çünkü sen ne kadar karanlığa düşersen düş, dersin ki benim güneşim var. Bu karanlık geçici. Muhakkak ki sabah olacak. Muhakkak! Ve olur sabah. Ne kadar sıkıntılı bir gecen olursa olsun, merak etme, sabah senindir. Ne kadar sıkıntılı, ne kadar dertli, ne kadar çileli, ne kadar problemli bir anın, haftan, ayın, yılın, ömrün dahi olsa merak etme, parlak, pırıl pırıl parlak sabah seni bekliyordur. Parlak sabah seni bekliyordur. Ümidini kesme. Hangi hastalığın içine düşersen düş, hangi sıkıntının içerisine düşersen düş, hangi kuyunun içine atılırsan atıl, hangi ateşin içerisine atılırsan atıl! Hastalığın içine mi düştün, Eyyüb'ü düşün. Eyyüb'ü

düşün. Ondan daha büyük hastalık da yok ya senin üzerinde. Ne kadar büyük sıkıntıda olursa olsun. İbrahim'i düşün. Ateşin içinde. Kardeşlerin şöyle yaptı, arkadaşların böyle yaptı…Yusuf'u düşün, Yusuf'u düşün! E Yusuf'un kuyuya düştü, Yakub'u düşün. Yakup'u düşün! Yakub'u düşün! O zaman hiçbir zaman ümitsizliğe düşme. Ne birey olarak, ne aile olarak, ne de topluluk, cemaat olarak ümitsizlik yok. Savaşmak var, mücadele etmek var, gayret etmek var. O halden, o perdeden sıçrayıp, başka perdeye geçmek var. Allah'ın kazasından kaderine sıçramak var. Yürü o perde geçici. Ben hep derim ya, ne oldu, geçti. 28 Şubat. O günkü o sıkıntılar neydi? Kapımızın önünde polisler, jandarmalar, jitemi, bitemi… Geçti bakın. O esnada dağılan dağıldı. Korktu, ümitsiliğe düştü, mücadele etmedi.

Bak şimdi nasıl rahat konuşuyoruz. Diyoruz ki darbe gecesi herkesten önce, önce biz çıktık meydana diyoruz. Neden? Korku galip değil bize. Korku galip değil bize. Ümitsizlik bizde galip değil, karanlık bizde galip değil. Biz yürürüz. Biz ölürken dahi kafamız dik olacak bizim. Ben bizim rahmetli Seyit Taş'a dedim ben. Seyido dedim, öleceksen dosdoğru, benim arkadaşım, benim kardeşim gibi öl dedim. Dimdik öl dedim. Senin ağzından dilinden of, küf, şikayet duymayacağım dedim. Duymadım da elhamdülillah. Arkadaşlar bilirler battaniye ile derse getirdiler onu, battaniyenin içinde derse geldi. Evde olduğu müddetçe evde nefes aldığı müddetçe derse geldi o. Derse geldi. Tabii bunlar ölçü. Bunlar ölçü. Ben hastayım demek yok. Mücadele etmek var. Gayret etmek var. Savaşmak var. Yürü, hastalık senden korksun. Yürü, derdin senden korksun. Yürü, hayat senden korksun. Yürü, düşman senden korksun. Yürü, yokluk senden kalksın. Yürü, aşksızlık senden korksun. Yürü, işlemiş olduğun günahlar senden korksun. Sen günahtan ne korkuyorsun? İşlediysen işledin. Allah var, vaad etmiş. Kim tövbe eder dönerse, onun günahlarını affederim. Vaad etmiş. Kim tövbe eder dönerse, geçmiş günahlarını hayra çeviririm. Allah'la kim yarışacak. Yürü, sen şeytana paye verme. Tokatla şeytanı. Yürü lan de. Efe yürekli ol. Şeytan senden korksun. Dedi mi Hadis i şereifte Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, şeytan dedi Ömer'den korkar. Ömer ol, Ömer ol şeytan senden korksun. Ömer ol. Osman ol, melekler edeb etsin senden.

Bunu ben kendi nefsim için söylemiyorum. Ben o kadar yapamam, çok edepli değilim ben. Allah beni affetsin ama şeytanmış, çarp geç. Münafıkmış, çarp geç. Kafirmiş, çarp geç. Vefasızmış, çarp geç. Hainmiş, çarp geç. Düşmanmış, çarp geç.Ümitsizlik yapma. Yapma ümitsizlik! Başına sıkıntı gelmiş. Gelsin, mücadele et, gayret et, koştur. Sonuna kadar koştur. Pes etme. Pes etme,yürü, pes etme! Yenildiğin gündür pes ettiğin gün. Pes ettiğinn gün, yenildiğin gündür. Bu iş buraya kadarmış dediğin gün, yenildin gündür. Bu iş buraya kadarmış dediğin gün, yenildiğin gündür. Hayatın

boyunca bu iş buraya kadarmış deme. Hayatın boyunca, hiçbir meselede. Mücadele et, yürü, gayret et, koştur. Bir çıkış kapısı vardır. Yürü, Allah sana bir kapı gösterecek. Yürü, Allah sana yardım edecek, yürü sen, bahadır ol. Ser göğsünü yere, yürü.Yürü kardeş. Ümitsizliğe düşme. Hiçbir hastalık, hiçbir sıkıntı, hiçbir bela, hiçbir müsibet, senin boynunu bükmesin. Sen nefsinle mücadele et. Yüz kızartıcı bir suç işleme. Asıl boyun büken yer orasıdır. Hırsızlık yapma. Affedersiniz onluk bunluk yapma. Biliyorsunuz siz onları. Bunları yapma, yürü. İnsanın hatası olacak, insanın kusuru olacak, insanın yanlışı olacak, insanın günahı olacak, olacak.

Biri senin ayağını basacak, basacak. Kardeşim ya basarız, topluluğun içersinde yürüyoruz. Kardeş, özür dileriz. Hakkını helal et. Kasıtlı bir şekilde basmadım ayağına, bitti. Ben kasıtlı bir söz söylemedim sana. Ben orta yere söylüyorum şimdi, kimseye kastım yok. Hatalı konuşabilirim. Konuşabilirim. Allah beni affetsin. Sizler de affedin. Affediyor musunuz? Allah razı olsun. İsterseniz etmeyin. O tarafımız eksik değil yani. Çizmeler duruyor daha. Arada bir hatırlatıyoruz. Efe kıyafetini giyiyoruz. Kimisi kör, görmek istemiyor. Gösteriyoruz, bakın kardeşler diyoruz, bizim topluluğumuzun efe bölüğü de var, anlayın! Bizim bir tarafımız valla öyle. Öyle dedim ya, vur ensesine al lokmasını öyle değil. Ensemize vurmaya kalkma. Kolunu kıvırır, kırar, omuzuna verir, göndeririz. Bizim için vatanımız, milletimiz, birinci derecede. Dinimiz, sünnetimiz, kur'anımız birinci derecede kardeş! Bunlara dokunmaya kalkarsan, dokunuruz sana. Dokunuruz! Kutsalımıza dokunmayın! Dokunuruz. Biz kutsalımıza dokununca us pus duracak bir topluluk değiliz. Kur'anımıza dokunursanız, dokunuruz. Sünnetimize dokunursanız, dokunuruz. Vatanımıza dokunursanız, dokunuruz. Milletimize dokunursanız, dokunuruz. Eşimize dokunursanız, dokunuruz. Çoluğumuza, çocuğumuza dokunursanız, dokunuruz. Bizden izinsiz malımıza, mülkümüze dokunursanız dokunuruz. Dostane gelin canımızı yiyin. Kardeşçe gelin, canımızı yiyin. Hiç sıkıntı yok. Hiç! Gel kardeş, yiyelim içelim, dostluk edelim, arkadaşlık edelim, yarenlik edelim, yoldaşlık edelim, Eyvallah. E bize zorla bir şey yaptırmaya kalkarsanız, biz kafamızı dikeriz. Bizim öyle bir halimiz yok. Benim sufilik anlayışım, benim islam anlayışım böyle. Dokunma kardeş. Herkesin malı kutsaldır. Herkesin canı kutsaldır. Herkesin eşi kutsaldır. Herkesin çocukları kutsaldır. Herkesin, kur'an, hepimizin kutsalı, dokunma, kutsaldır. Sünneti Resulullah, hadisler kutsalımız kardeşim, dokunma. Dokunma! Vatanımız kutsalımız, dokunma. Milletimiz kutsalımız. Dokunma! Dokunma kardeş.

Biz bir tarafımız savaşçıtır. Sevmek ve savaşmak dedik ya, bir tarafımız savaşçıdır. Yani sevdiklerimiz için savaşmayı göze alırız. Sevdiklerimiz için savaşmayı göze alırız, gözümüzü kırpmayız. O yüzden dergahımızın bir de

nesi var? Efe grubu var. Bil! O yüzden Çanakkale'de cepheye semamız var. Aslında kardeşler farkında değil. Biz cepheye sema ederken, biz işin felsefesini otutturduk. O yüzden Temmuz darbesinde tek vücuttuk. Onun felsefesi bizde önceden oturmuştu. Biz hazırdık. Türkiye'nin içerisinde her türlü vatana, millete, kur'an'a, sünnete kasta, kastetmeye kalkarsa birileri, en hazır olanı biziz. En hazır olanı biziz. Öyle topla, tüfekle, tankla değil, yüreğimizle hazırız biz. Sevdamızla hazırız. Mücadele ruhumuzda hazırız biz. Bununla hazırız biz. O yüzden ümitsizlik yok. O yüzden karanlık yok. O yüzden umutsuzluk yok. O yüzden hımbıllık yok. O yüzden yenilmişlik psikolojisi yok. O yüzden pes etmek yok. Bakın pes etmek yok. Bakın, hiç sormadım daha benim etrafımda, böyle yanı başımda duran insanlar pes etmiş insanlar değildir hiç. Ben sevmem pes etmeyi, pes eden insanları da sevmem. Açık açık konuşurum ben. Mücadele edecek, pes etmeyecek adam, koşuşturacak. Canını dişine takacak. Mesleğinde işinde, aşında, eşinde mücadeleci olacak, mücadeleci olacak. Geri dönmeyecek. Geri dönmeyi bilmeyecek adam. Ben onun bir yerden geri döndüğünü görmeyeceğim, duymayacağım. Ben onun bir yerden geri döndüğünü, geri durduğunu duyar görürsem, soğurum ondan ben, açık açık. Ben o kimseden soğurum. Derim ki bu mücadele edemedi. Bu gayret edemedi. Bu koşmadı. Ben sordum birine, çocuklarına kim bakıyor, sustu. Yürü dedim yanımdan.Yürü! Benim yanımda durma. Bitti! Mücadele edeceksin kardeşim, koşacaksın. İşin, koşacaksın, mücadele edeceksin. Bir iş mi yapıyorsun, koşacaksın, mücadele edeceksin. Olmadı. Laf! mücadele etmedin, koşturmadın, gayret etmedin, savaşmadın kardeşim. Savaşsaydın olurdu. Canını dişine takmadın. Canını dişine taksaydın, olurdu. Bitti! Lütfü usta, hiç yapamadığın araba oldu mu bugüne kadar? Cevdet usta, hiç tamir edemediğin araba oldu mu bugüne kadar? Haci Erkan, hiç geri döndüğün bir şey oldu mu bugüne kadar? Murat, geri döndüğün bir şey oldumu bugüne kadar? Bitti! Bu kadar.

Geri dönmek yoktur hiçbir zaman. Ümit etmek, mücadele etmek, savaşmak vardır. Sevmek vardır, dibine kadar. Sevmek vardır en ücra köşene kadar. Sevmek vardır, bütün hücrelerinin lime lime en alt seviyesine kadar, her yerin sevda olsun. Öylesine sevmek vardır. Öyle seven kimse savaşır. Öylesine savaşmak, mücadele etmek vardır. Durmazsın, yürürsün, mücadele edersin, gayret edersin, başını eğmezsin, eğmezsin. Hiçbir güç senin başını eydirmez. Sen başın dik gidersin. Ölümse ölüm! Ölüm! Altı üstü ne onun? Ölüm! Bu hayatın altı üstü ölümdür. Başka bir şey değildir. Hayatın altı da üstü de ölümdür. Ne ümidimi keseceğim, ne korkacağım! Ne karanlıktan korkarım, ne de ümidimi keserim. Karanlıksa yararım o karanlığı Allah'ın izniyle. Ümitsizlikse parçalarım onu. Böyle bir şey yok. O yüzden ümitsizliğe düşmek yok. O yüzden karanlıktan korkmak yok, yok! Sabah senindir.

Sabaha kadar otursun,tevhid çekersin, ağlarsın, dua edersin, yalvarırsın, sabah senindir. Ben derim ki sabah benim. Ne yaşarsam yaşayayım, derim ki sabah benim. Bu gece senin şimdi, geçici. Sabah benim ama. Sabah benim.

Ben 28 Şubat'ta içerdeyken, içerdekilere söyledim. Sorguluyorlar beni. Dedim beni takip edin, yüzlerine söyledim. Şatahat yapmam kolay kolay, yüzlerine dedim, beni takip edin dedim. Beni dedim meydanlarda göreceksiniz. Beni dedim kapalı spor salonlarında göreceksiniz. Beni dedim Türkiye'nin her yerinde gördüğünüzde, ben Türkiye'nin her yerinde dedim kur'anı, sünneti, sufiliği, tasavvufu haykıracağım dedim. Beni gördüğünüzde hepinizin de yüzleri eğilecek dedim. Hepinizin! Evet, ben ümidimi yitirmedim hiç. Hiç ümidimi yitirmedim. Sait geliyordu benim yanıma, yemek yemiyordum içerde, beni zehirlerler, şöyle yaparlar, böyle yaparlar, şunu yaparlar diye yemiyordum. Bir Said'i alıyorlardı içeri. Said'e diyordum ki Sait yakın yerlerden yemek alma bana. Nerden gidiyorsan, yemek alıyorsan al gel, yakın yerlerden alma diyordum. Sait gidiyordu bana yemek alıp geliyordu. Günde bir öğün. Günde bir öğün! Yalvarıyorlardı bana ye diye. Ben yemeyeceğim diyordum ha. Ya işte hacı bizim yemeğimiz zehirli değildir. Kardeşim yemeyeceğim ben. Tabi benim yemediğimi biliyorlar ya, mecbur kalıyorlar Said'i içeri almaya. Ben de şeker var, ritim bozukluğu var, her türlü hastalık var. Yazıyorlar çünkü. Var mı var. Ne var, şeker var. Ne var, ritim bozukluğu var. Ne var, tansiyon var. O ara tansiyon da var, ne ararsan var. Yazıyorlar, ilaçların var mı var. Nerede ilaçlar? Arabanın torpidosunda, bilmiyor musun dedim. Arabaya zaten girmişsiniz, bakmışsınız. Alıp getiriyorlar ilaçları, teker teker veriyorlar. Ben içiyormuş gibi yapıyorum, içmiyorum ilacı. Mahsus içmiyorum. Benim renk gidiyor, gözler gidiyor. Ben biliyorum rengin, gözlerin gideceğini. Bakıyorlar, bakıyorlar, bakıyorlar, elinizde patlayacağım ben sizin diyorum. Sonra Sait gelince alıyorlar içeri. Diyorlar arkadaşın gelsin sana, yemek alsın. Tamam gelsin, yemek alsın, diyorum. Sait geliyor. Sait dedim sakın yakın yerden alma, etrafına bak diyorum. Seni takip etmesinler. Sait çilekeştir bizim.Yılmayanlardandır, dönmeyenlerdendir. Konuşmaz hiç. Hiç konuşmaz, öyledir.

Yılmak yok. Evrilmek yok. Yıkılmak yok. Sen Allah diyorsan, başına gelecek senin. Sen gerçekten La İlahe İllallah Muhammeden Resulullah diyorsan, senin başına gelecek kardeşim ya. Bu işin karşı, reel sağlaması bu. Bakın sağlaması bu, reel sağlaması. Sen gerçekten La ilahe illallah Muhammeden Rasulullah diyorsan, sen bela gelecek, müsibet gelecek, sıkıntı gelecek, gelecek. İmtihanın olacak senin. Olacak, olmaması sıkıntılı. Ya sizde hep sıkıntı var. Var kardeş, hep bizde var sıkıntı. Gelmeyin diyoruz, boşuna mı diyoruz. Bize derviş olmayın, buraya gelmeyin. Neden? Sıkıntı var burda. Çünkü burda gerçekten La ilahe illallah Muhammeden Rasulullah

diyoruz biz. Biz öyle olunca ayetler sabit: 'Biz sizi anne babalarınızla, eşlerinizle, çocuklarınızla, mallarınızla, canlarınızla imtihan ederiz' Sen kendine git yeni bir din ara Neden? Sen İslam olduysan, müslüman olduysan, La İlahe İllallah Muhammeden Resulullah dediysen, annen babanla, eşinle, çocuklarınla, malınla, canınla imtihan olacaksın. Olacaksın!

Ya taviz vereceksin, sen de lay lay lom yapacaksın. Kakara kukara yapacaksın. Ha ha ha hi hi hi yapacaksın. Ya harammış, ne yapalım ya işte, haram ama işte ya yapıyoruz, ya işte oluyor be işte! Ya ne demek oluyor! Haram! Ne demek oluyor? Haram haramdır. E öyle olursa, sıkıntı olmuyor o zaman zaten. O zaman sıkıntı yok. O zaman ne anadan babadan sıkıntı var, ne eşten sıkıntı var, ne çocuklardan var. Neden? E haram helal önemli değil. Farz mış, sünnetmiş, nafileymiş, önemli değil. O zaman sıkıntı yok ki. Annem diyor bu diyor Abdullah Baba nerden çıktı diyor. Ne oldu diyorum ya, kalıyor kadın, patinaj çekiyor, herkes patinaj çekiyor. Bakıyorum etrafıma, ya diyorum, önceden neden patinaj çekmediniz. Yani önceki benim hayatımı biliyorsunuz. Yani hiçbiriniz bir şey demediniz bana. Hiçbiriniz bir şey söylemediniz ban. Söyleyemediniz. Şimdi söylüyor ben kendimce diyorum ki Mustafa Özbağ doğru yoldasın sen. Evet, intiham bu. Allah muhafaza eylesin. O yüzden asla, asla ümidi kesmek yok. Asla mücadeleden geri dönmek yok. Asla karanlıktan korkmak yok. Asla 'Ey oğullarım! Gidin Yusuf'u ve kardeşini araştırın. Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin. 'Zira kafir kavimden başkası Allah'ın rahmetinden ümit kesmez.' Kim Allah'ın rahmetinden ümit kesermiş? Sadece kafirler Allah bizi küfürden muhafaza eylesin. Melekler dediler ki Peygambere, geçmiş peygamberlere 'seni gerçekle müjdeliyoruz. Sakın Allah'ın rahmetinden ümidini kesenlerden olma. Kime söyledi? Çocuğu olmayan yaşlı bir şekilde çocuğu oldu ya. Zekeriya mıydı, hangisiydi, yaşlandığında çocuğu olan? Zekeriyaydı. Allah bizi ümit kesenlerden eylemesin. 'Ey haddi aşarak nefislerine karşı israf etmiş olan kullarım. Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin. Çünkü Allah, bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki o çok bağışlayıcıdır. Çok merhamet edicidir. Zümer, Ayet 3. Cenab ı Hak bizi ümitsizliğe düşmekten korusun, muhafaza eylesin. Karanlıklardan korkanlardan eylemesin inşallah. Karanlıklarla mücadele eden, efe yürekli yiğit insanlardan eylesin inşallah. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. Geceniz hayır olsun. Selamünaleyküm.

El-fatiha maassalavat.

https://youtu.be/8fDSoBUUr0c

MESNEVİ-İ ŞERİF 724-725. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Gönül seni gönül ehlinin diyarına, ten seni su ve çamur hapsine çeker."

Bir sözü şerh etmek için sözü söyleyene dönmek en kestirme ve en hakiki yoldur. O sözü söyleyen, kendi sözünün şerhini de yapmıştır ve yapar. Kur'an Allah'ın kelâmıdır. Kuran'ı anlamak için yine Kur'an'a ve Kur'an'ın en iyi, en iyi anlayan Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine müracaat etmek gerekir. Eğer Kur'an'ı iyi anlamak istiyorsanız Kur'an'ı Kur'an'la ve Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin hadisleri ile anlamaya çalışın. Bu en güzel ve en kestirme yoldur ve bu yol insanı çok özür dilerim ama bu tanrılaştırılmış akıl sapkınlığından da kurtarır insanı. İnsanlar şimdi kendi akıllarını tanrılaştırıyorlar çünkü. Dinin önünde akıl ancak dine itaat etmek içindir. Dinin önünde akıl ancak dini anlamak içindir. Dinin önünde akıl ancak dini yaşamak içindir. Akıl seni tanrılaştırdıysa, sen aklı doğru yerde kullanmadın demektir. O yüzden Kuran'ı anlamak istiyorsanız, yeniden Kur'an'a ve sünnete müracaat edeceksiniz, hadislere. Biz de mesneviyi normalde kendi içimizde, kendi dayremde ben anlamaya çalışırken ya Kur'an ve sünnete ya da Hazreti Pir'in kendi sözlerine müracaat etmeye gayret ediyorum. İşin içerisine benim kendi aklım girmesin, ben de kendi aklımı tanrılaştırmayayım, putlaştırmayayım diye düşünüyorum. 'Gönül seni gönül ehlinin diyarına, ten seni su ve çamur hapsine çeker.' Hz. Pir'e, Hz.Pir'den devam edeceğiz inşallah:

'Kör olan gönül, canı kulağı, gözü olsa bile hırsız şeytanın izini bulamaz. Onu elde edemez.' Şeytanın izini bulmayı, hırsızı elde etmeyi, gönül ehli olandan um. Bu işi onlardan iste, taştan topraktan değil. Çünkü halk

gönül ehline nispetle taş topaç gibidir. Adeta cansızdır. O zaman bir kimse gönül ehlini bulacak, yolunun istikametinin ne olduğunu öğrenmek istiyorsa, yolunun Allah'a mı şeytana mı çıktığını görmek, öğrenmek istiyorsa bir veliye, bir mürşid-i kamile, olgun kamil bir zata gidecek ki o yolunun nerde olduğunu bilsin. Eğrilerin içersinde eğri kendisini normal görür. Eğrilerin içersinde eğri kendisini normal görür. Bir kimse namaz kılmayan bir toplulukta namaz kılmamayı normal görür. Öyle topluluklar var içki içmeyi normal görüyor. Öyle topluluklar var, yani kumar oynamak normal bir şey! Birisi ona haramı helali öğretmemiş ki! Gıybet normal geliyor ona, ona birisi gıybetin haram olduğunu öğretmemiş ki! Eğrilerin içerisinde doğruyu bulman mümkün değildir. Ancak doğrunun yanına giderse eğri kendince eğriliğinin farkına varır. Kendini tanımlar. Bir kimse müslümanım dedi, namaz kılmıyor. Ancak namaz kılan bir müslümanın yanına gittiğinde, müslümanın namaz kılması gerektiğini görür ve inanır. Müslüman bayan örtünmemiş. Ancak örtülü Müslümanlar yanında gördüğünde örtünmenin farz olduğunu anlayıp örtünecek o. Veyahut da akşamları ben bir kadeh içiyorum diyor. Bu haram olmaması lazım diyor. Ona öyle öğretmişler. Akşamları bir kadeh içmenin de haram olduğunu, birisinin yanında oturur öğrenirse o onu orda öğrenecek. Eğrinin yanında eğri olursa, hiçbir zaman onlar doğruyu bulmayacaklardır. Hz. Pir başka bir mesnevinin beyitinde söylerim ya, herkesin aksak dolaştığı yerde sen aksak dolaşmazsan, öbürkünler derler ki diyor bunda bir problem var. Senin ayağını kırarlar onlar, diyor. Neden? Orda herkes aksak dolaşıyor çünkü. Bunun gibi herkesin kör olduğu yerde senin gözlerin açık ise o körler diyeceklerdir ki bunda eksiklik var. Bunda noksanlık var. Bu yanlış doğmuş. E? Biz bunun fıtratını düzeltelim, bunu kör edelim diyeceklerdir. Eğrinin yanında doğru bulunmaz.

O zaman sen bir gönül ehli bul. Bir gönül ehli bul ki sen istikametini o zaman öğren. Sen doğru yolda mısın eğri yolda mısın? Doğru yolda olan bir kimseyi ara bul. Sen etrafına bakarsan, etrafın seni aldatır. Hangi noktada olursanız olun, etrafınıza bakarsanız aldanırsınız.

Dervişler dahi etrafına bakarlarsa aldanırlar. Sufiler dahi etrafına bakarsa aldanırlar. Senin yanındaki baktığın kimse gevşekse sen aldanırsın, sen de gevşersin. Ben bazen derim ya bana soruyorlar nasıl korudun kendini. Ben diyorum Kur'an'a baktım, Sünnetı Resullah'a baktım, bir de şeyhimin ağzına baktım. Ben Ahmet ne dedi, Mehmet ne dedi, orda öyle demiş burda böyle demiş, beni ilgilendirmedi hiç. Bir şey duyacaksam da şeyhimin önüne gittim oturdum. Böyle böyle demişsin dedin mi dedim ben, efendim dedim ben. Demedim oğlum dedi. Beni ilgilendirmez. Hesabını o verecek dediyse, demedim dediyse. Demedim dedi, bitti benim için. Selamünaleyküm

Aleykümselam. Bir şey duyacaksam ondan duyarım. Ne telefon açarım telefon açılacak bir mesele ise. Bazı meseleler vardır, telefonla hallolunmaz. Ben kani olmam ondan. Ben giderim, bir kimsenin yüzüne söylerim onun mimiklerini izleyeceğim çünkü ben onun. İnsanın bazen bazı insanların dili ile mimiği, kalbi, deli mimiği, birleşmeyebilir. Ben birleştiğini göreceğim onun. Hem kalben hem dil, hem mimik olarak birleşmiş, tamam. Kani olacağım, güveneceğim. Bunun gibi yol uzun. Ben on sekiz yıl o şeyhin dizinin dibinde durdum. Bir yerde bir şey demiştir. Beni ilgilendirmez. Ben gider onu kendi kulağımla duyacağım onu, söylerim ben. Yol gidiyorum, ben bir yola girmişim, o yol benim hayatım olmuş. Bakın o yol benim hayatım olmuş. Ben yolu hayata çevirmişim. Benim hayat standardım olmuş o. Ya benim başımdaki şeyhim, o benim hayat standardım haline getirdiğim o yolda bana mihmandarlık eder, ben tasımı tarağımı toplayıp gitmem. Ya da o şeyh tasını tarağını toplar gider. Ben tas tarak toplamam. Ben yol gidiyorum. Benim otuz yıllık yol hayatımın arkadaşları meydandadır, şahittir. Ben tas tarak toplamam. Bazen dedim ya bir kişi de kalsam ben otururum orda zikrullah yaparım, ben çekip gitmem. Cenab ı Hak onu göstermedi bize.

Şimdi diyorlar ya bazı arkadaşları işte çok tutuyorsunuz. Evet, açık söylüyorum bunu daha, saklamıyorum ki! Benimle beraber tas tarak toplamamış oturmuş benimle beraber. Evet, onun bende yeri ayrı olmalı zaten. Hak, adalet de bu zaten. Herkesin çekip gittiği yerde oturmuş. Herkesin tuz dağılır gibi dağıldığı yerde o kalmış. Herkes sırtını dönmüş gitmiş. Onlar oturmuş. Evet, onlar hürmeti de saygıyı da sevgiyi de hak ediyorlar. Herkes hak ediyor, onlar bir çıt daha fazla hak ediyor. Yok! Neden? Tas tarak toplayıp gitmemiş, bunun gibi. Bir insan gönül ehli buldun mu buldun, sen etrafa kulak kabartma. Dervişler dahi senin, bak dervişlerin sözüne dahi bakarsan, aldanırsın. Neden? O da günaha girer. O da gaflete düşer. O da eksikliğe düşer. Beni ilgilendirmez. Ben şeyhimi dinlerim. Bazen tuhaf geliyor size, bana şimdi bir şey söylese yine dinlerim diyorum ya, bana şimdi bir şey diyecek, ben yine dinlerim onu. Hiç hem de hiç! Ben böyle onu rüyamda görsem, rüyamda gördüğüm o halden kendime ölçü çıkarırım. Dedim ki bu buna işaret, bunu böyle yapman lazım derim, evet. Bakın yol bitmiyor. Dedim ya benim hayatım yol olmuş sonuçta. Ben hayatımı yola göre tanzim etmişim, dizayn etmişim. Bir hayat söz konusu. O zaman o gönül ehlini gördüğünde, bulduğunda, otur dosdoğru önüne. Taşa toprağa bakma, oraya buraya kulak kabartma, oraya buraya kulak kabartma, onun lafına bunun lafına bakma. Bak sen. Beklerim ben, üç gün beklerim, otuz gün beklerim üçyüzotuz gün beklerim. Ben ondan duyacağım ya. Benim şeyhim o mu, evet. Ben ondan duyacağım. O bana burda kal derse ebediyen kalırım

orda, ikinci emir gelinceye kadar kimse kımıldatamaz beni. İstikamet odur çünkü. Bakın istikamet o. Bana kal mı dedi, kalırım ben orda. Başıma ne gelirse gelsin. Yok! O kal dedi de başıma bu geldi de, yok git dedi de, bu böyle oldu da… Geç! Senden derviş olmaz. Senden derviş olmaz.

Sen daha bana kal dedi de burda kar yağdı da ben karın altında kaldım dediğin an, tası tarağı topla git sen. Senden derviş olmaz. Kal demiş, kalacaksın. Başına taş da yağsa kalacaksın, kar da yağsa kalacaksın. Başına gül yaprakları dökse kalacaksın orda. Sana şunu yapma demiş, yapma. Sen yapıyorsun zannediyorsun ki hani sen yaptın ya, ha şeyhi görmedi onu. Gördü, biliyorum, içimden diyorum ki laf dinlemiyorsun, neren derviş senin. Yüzüne kırmak istemiyorum, incitmek istemiyorum, yüzüne karşı söyleyip de seni mağdur etmek, seni üzmek istemiyor. Zannediyorsun ki yutturuyorsun sen. Yutturamazsın, yutturamazsın! Ben, adam yapıyordu mesela, zannediyor ki şeyh efendinin haberi yoktu bundan. Kendini aldatıyorsun. Kulağına diyordum kendini aldatıyorsun. Ya bunu ben görüyorsam o görmez mi? Bunu ben biliyorsam o bilmeyecek mi? Onun yetiştirdiği bir kimse bilecek, o bilmeyecek, öyle mi? Onun yetiştirdiği bir kimse duyacak, o duymayacak öyle mi? Saflığın dik alası bu. Yok! Gönül ehli ara bul. Buldun, haşa toprağa kulağını gözünü çevirme. Çünkü senin kaşını, gözünü çevirdiğin kimse, senin gibi önceden toprakdı. Onu cevher haline o getirdi. Sen onu cevher haline getirenin dizinde bir dursana. Yok! Pir öyle diyor işte, Hz.Pir diyor ki sen diyor gönül ehline tabi ol. Geri kalan taş toprak nispetindedir. Devam ediyor: 'O bir sana gülümser. Fakat sen onu öyle görme. Onun içinde yüzlerce kıyamet var.'Senin yüzüne tebessüm ettiğine bakma, senin yüzüne tebessüm ediyor, sana merhamet ve şefkat gösterdiğinden senin ne halt karıştırdığını Allah'ın izniyle biliyor o. Senin nerde tökezlediğini, nerde ne yaptığını biliyor o Allah'ın izniyle. Sana tebessüm ediyor, sana merhamet ediyor, sana şefkat gösteriyor, seni Allah'ın kulu peygamberin ümmeti olarak görüyor. Diyor ki tövbe eder, düzelir diyor. Sen tövbe et, düzelt kendini, aldatma.

'Cennet cehennem hepsi onun cüzileri.' O cenneti de cehennemi de toplamış, bir cebine cennet, bir cebine cehennem koymuş. Sen çelik çomak oynuyorsun zannediyorsun. Sen aldatacağım, kandıracağım zannediyorsun. Allah muhafaza eylesin. Ne düşünürsen o, o düşünceden de üstün. Senin düşüncen neyse o ama o düşünceden düşsün. Senin o gönül ehli, senin düşüncenden üstün. O gönül ehli, senin aklından üstün. O gönül ehli, senin binbir tane geçireceğin fikirlerden üstün. Allah izin verirse o senin attığın adımı dahi görür. Kendi kendine aldatacağım, kaldıracağım diye uğraşma. Allah muhafaza eylesin. Gönül ehli, gönlünde Cenab ı Hakk'ın sıfatları ile tecelli eden kimsedir. E sen hem bir gönül ehli buldum diyeceksin hem de içinde

Allah'ın sıfatlarının devran ettiğini bildiğin kimsenin kapısında küstahlık edeceksin! Hem diyeceksin ki x şeyh efendi gönül ehlidir, ben gittim onun kapısında durdum hem onun kapısında durduğunu söyleyeceksin hem de o kapıda olmayacak nankörlükler ve ihanetler yapacaksın! Bu tezat değil mi? Eğer şeyhinin gönlünde Cenab ı Hakkın sıfatları ile tecelli ettiğine inanmıyorsan, dersini al git ordan, durma. Sen boşuna duruyorsun orda. Bekleme, boşuna yer tutma orda. Tekrar altını çiziyorum. Eğer sen şeyhinin gönlünde Cenab ı Hakkın sıfatlarıyla tecelli ettiğine inanmıyorsan, sen dersini bırak git. Bu hastalıklar çünkü yeni değildir hiç. Bu Abdülkadir Geylani hazretlerinin zamanında da aynıdır, Hz. Mevlana'nın zamanında da aynıdır, şeyhimin zamanında da aynıydı, Çorumlu Hacı Mustafa efendinin zamanında da aynıydı, bütün zamanların içerisine alır. Bazı şeyler vardır, zaman içerisinde değişmez. Allah'ın adaleti değişmez. Bu değişmeyen şeylerdir bunlar. Senin o noktada eğer yoksa öyle bir içersinde, içinde senin inanç, bırak git sen. O içinde o inanç varsa, sen ne kapıya ihanet ediyorsun ki? Hem demişsin ben padişahın sarayına girmek istiyorum, e gelmişsin, kapıya durmuşsun, kapıyı tekmeliyorsun, kapıyı yıkacağım diye uğraşıyorsun, eşiğini sökeceğim diye uğraşıyorsun. Ordan taşını toprağını çalacağım zarar vereceğim diye uğraşıyorum. Sen bu tekkeye gelmişsin, sohbet dinleyeceksin. İyi otur, sandalyeyi ne kırıyorsun ki, masayı ne kırıyorsun ki! Tekkeye sohbet dinleme gelmişsin, etrafı niye kirletiyorsun ki! E sen tekkeye sohbet dinlemeye gelmişsin, etrafa ne zarar veriyorsun, insanlara bağırıyorsun, çağırıyorsun, hakaret ediyorsun!

Mademki bu tekke Allah'ın evi, mademki burası Allah kelamının söylenildi ve öğretildiği yer, bu edepsizlik ne, niye o zaman, bu küstahlık niye! Bu cami ne? Allah'ın evi. Niçin camiye gidersin? İbadet etmeye. Namaz kılmaya. Burası neresidir, Allah'ın evidir. Camilerde maleyani konuşmak haram mı? Evet. Camiye tüküre bilir misin? Hayır. İşeyebilir misin? Hayır. Orda dünya kelamı konuşabilir misin? Hayır. Orda kavga edebilir misin, dövüşebilir misin? Hayır. Neden? Allah'ın evi, ibadethaneler mescitler, ibadethaneler, Allah'ın evidir. Burası ne? 450 yıllık Karabaş ı Veli Tekkesi. Tekkedesin sen, mahvel değil burası çay çorba içelim, kakara kukara yapalım, böyle bir şey yapacaksan mahvele gideceksin. Burası? E burası Allah'ın evi ya! Burda edep lazım, distur lazım. Burda adap lazım. Bir şey öğrenmeye geldik buraya. Nereye gittin? Zikre gittin, bir şey öğrenmeye gittin. Bir dergaha girdin, hangi dergaha girersen gir, girmiş olduğun dergah bindörtyüz yıllık. Hangi dergaha gidersen git, dergahların hepsi de Hz. Ali ve Hz. Ebubekir radiyallahu anh hazretlerinden, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine dayanır mı? Evet. Sen ister Kadiri ol, ister Rufayi, ister Bedevi ister

Dusuki, ister Şazeli ister Mevlevi, ister Bektaşi, ister Bayrami. Senin hangi tarikata, hangi yola gittiğinin ismi önemli değil ki, senin girmiş olduğun dergah senin kapısına tutunduğun dergah Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin eşiğine dayanıyor. Hem sen diyeceksin ki ben o eşikten tutundum hem de o eşiğe sen küstahlık edeceksin. Bir gönül ehli gördüysen, bulduysan artık teslim ol ona. Vazgeç küstahlıktan, vazgeç şeytanlıktan, vazgeç nefsin heva ve hevesinden. Heder etme zamanını.

Günler gelip geçer. Bir bakmışsın ki ömür bitmiş, günler gelip geçer. Bir bakmışsın ki eşiğine bağlandım dediğin şeyh, uçmuş gitmiş. Ben bazen öyle derdim eski arkadaşlara. Hadi umreye gidin! Şeyh efendi vefat etti, hadi gidin! Yok! Hadi şimdi hizmet edin, bindirin arabaya götürün! Yok! Hadi uçakla gidin bir yerlere! Yok! Öldükten sonra ne kıymetli ne kıymetli! Geç! Diriliğinde nerdeydin? Diriyken nerdeydin? Diriyken uzaktan selam veriyordun. Geç! Sen zamanının kıymetini bil. Der ki bir nefes daha fazla vakit geçireyim. Kurtuluşun orası. Yoksa ya bırak git, bir anlamı yok. Sen geliver ayvazım, gidiver dingozum olanlardan olacaksan, söyleyecek bir şey yok. Allah muhafaza eylesin. Ancak ahmaklar, küstahlar, ahmaklar, küstahlar, nankörler o gönül ehlinin eşiğini kırmaya çalışırlar. O gönül ehlinin etrafına ve kendisine zarar vermeye çalışırlar. Siz onlardan olmayın inşallah. Tabii Hz. Pir daha ağır konuşuyor. Halbuki o mecazidir. 'Be eşekler, bu hakikat ulularının gönülden başka mescidi yoktur. Herkesin secdegahı olan velilerin gönül mescitlerinde, Allah vardır. Allah erinin gönlü derde düşmedikçe, Allah hiçbir milleti rüsvay etmemiştir. Peygamberlerle savaşa girişenler, onları cisim görüp kendileri gibi insan sanmışlardır. Sen de o ilk gelenlerin ahlakı var. Nasıl oluyor da sen de onlar gibi helak olmaktan korkmuyorsun.' Allah bizi bu tip küstahlıklardan ve helakiyetten muhafaza eylesin inşallah. Cenab ı Hak cümlemizi gönül ehillerinin dizinin dibinde duranlardan eylesin inşallah. Önümüzdeki haftalarda inşallah 'agah ol bir gönüldeşten gönül gıdasını al. Onunla gönlünü gıdalandır. Yürü. İkbali bir ikbal sahibinden öğren'den devam edeceğiz inşallah. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. Geceniz hayır olsun. Selamün aleyküm.

El- Fatiha maassalavat.

https://youtu.be/dfTulPXrcF8

MESNEVİ-İ ŞERİF 725-726. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Geçen haftadan, 725. beyiti okumuştuk herhalde. Bu hafta da 726'dan devam edeceğiz:

"Agah ol. Bir gönüldeşten gönül gıdası al. Onunla gönlünü gıdalandır. Yürü, ikbali bir ikbal sahibinden öğren."

Gıdalar vardır, zahiridir. Akşam yemeği yersiniz, vücudunuzu kuvvetlendirir. Zahiri bir gıdadır ama insan sadece zahirden ibaret değildir. İnsanın batını da vardır. Cenab ı Hak Adem'i kendi suretinde yarattı. Öyle olunca Allah'ın batın ism i şerifi olduğu gibi insanın da batını var. Ruhu örneğin batınıdır. Canı örneğin batınıdır. Bunlar normalde gözle görülecek elle tutulacak maddeler değillerdir ama biz biliriz ki ruh vardır. En ateist dahi, ruhun varlığını kabul eder. Bu noktada dinsiz bir kimse dehi insanın üzerinde bir can denilen olgunun varlığını kabul eder. Tabi onlar her ne kadar dinsizliklerini de şedit bir hale getirip ona farklı pencerelerden bakmaya çalışsalar da sonuçta ruhu kabul ederler. En ateist tıpçılar dahi sonuçta hastanelerde ruh ve sinir hastalıkları diye bölüm açarlar. Ruhun varlığını kabul ederler. İşte nasıl bizim bedenimizin, cesedimizin bir gıdaya ihtiyacı varsa, yemeye içmeye ihtiyacı varsa, ruhumuzun da gıdaya ihtiyacı var. Sakın böyle ortalıkta dolaşan musiki ruhun gıdasıdır deyip ruhun gıdasını musikiye bağlamayın. İnsanın manasının, batınının tecelli ettiği yer gönlüdür. Gönül de göğüs kafesinin bulunduğu yerdir. Hz. Peygamber sallallahü vesselam hazretlerine soruyor sahaber gönülden kasıt neresidir diye, göğüs kafesini işaretliyor. Gönül dediğimiz şey, batın dediğimiz o daire orası. Hani başka bir hadis-i şerifte de takva nerdedir diye sorduklarında takvayı göğsüne işaret

ediyor. Yani gönüldedir takva. Bir kimsenin Allah'tan korkması, Allah'a karşı utanması, edeplenmesi, adaplanlaması, o kimsenin gönül denilen o Cenab ı Hakkın 'hiçbir yere sığmadım mümin kulumun gönlüne sığdım' dediği yerdir. O alan olarak, fiziki alan olarak, insanın göğüs boşluğudur ama onun fiziki alanı yoktur. O sonuçta insanın bütün damarlarının, vücudunun her yerinde dolaşır.

O yüzden bu gönlünde bir gıdası vardır. Hani başka bir ayet i kerimede 'kalpler ancak zikrullah ile mutmain olur' der ya işte o zikrullah gönle gıdadır. Hafızlık çalışıyorsunuz. Kur'an-ı Kerim gönle gıdadır. Kur'an-ı Kerim okumak insana şifadır, gönlüne şifadır. Kur'an-ı Kerim hem zahire şifadır, hem batına şifadır. Zikrullah hem zahire şifadır, hem batına şifadır. İşte Hz. Mevlana diyor ki bir gönül gıdası alacak, onunla gönlünü gıdalandıracak bir yer bul. Bir şey bul. Gönül gıdası. Kendine bir gönüldaş ara. Bir dildeğişlik vardır, aynı dili konuşuyorsun. Aynı dili konuşanlar, aynı hedefe koşmayabilirler ama bir gönüldaş bulursanız aynı hedefe koşarsınız. Bir gönüldaş bulursanız, kalbiniz onunla mutmain olur. Hani Hz. Mevlana Celaleddin Rumi hazretleri onsekiz beyitin içerisinden diyor ya dildaşından uzaklaşan kimse, o zaman gönüldaşından uzaklaştı mı aynı gönlü aynı hedefi aynı heyecanı tatmıyorsa onunla bir kimse, o zaman o kimse bir türlü gönül gıdasını alacak yer bulamaz. O zaman gönül gıdasını alacağımız gönüldaşlar bulmak zorundayız. E mümin kimi gönüldaş edinecek ilk etapta? Ali İmran ayet 28: 'Müminler, müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinmesinler. Kim böyle yaparsa Allah'tan bekleyeceği hiçbir şey yoktur ancak onlardan sakınmanız hali müstesnadır. Allah sizi kendisinden sakındırır. Sonuçta dönüş ancak Allah'adır.' Birinci derecede mümin bir kimse ancak mümin bir kimseyi kendine gönüldaş eder. Mümin müminle gönüldaş olur. Mümin, müminle dost olur. Mümin, müminleri bırakıp da kâfirlerle dost olursa o kâfirlerden sayılır. Eğer mümin, münafıkı kendine dost edinirse, o münafıktan sayılır. Hani Hz. Ebubekir radiyallahu anh hazretlerinin sözü var ya bana arkadaşını söyle senin dinini söyleyeyim. Bana arkadaşını söyle.

Hadis-i şerifte de Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri: 'Kişi, dostunun dini üzerinedir:' der. Kişi dostunun dini üzerineyse o zaman biz kendimize gönüldaş kimi seçtik? Biz kendimize yol arkadaşı olarak kimi seçtik? Biz kendimize en samimi arkadaşımız dostumuz, yarenimiz olarak kimi seçtik? Bizim en çok sevdiğimiz kim? Bu bizim istikametimizi belirler. Bakın bu bizim istikametimizi belirler. Mümin birinci derecede en fazla Allah'ı sever. İkinci derecede Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini sever. Üçüncü derecede Allah'ın dostlarını sever, derecelendireceksek. Sonra eşini, çocuklarını, annesini, babasını, akrabalarını, mümin kardeşlerini

sevmeye başlar. O zaman birinci derecede müminin seveceği kim? Allah'tır. İkinci derecede Resulullah sallallahu ve sellem hazretleridir. İtaat edilirken de öyledir. İtaat ancak Allah'adır. Hani bir sürü ayeti kerime vardır da ben bir tanesini söyleyeyim: 'Allah'a itaat edin, Resulüne itaat edin, sizden olan emir sahiplerine itaat edin.' Bu aynı zamanda da bizim kimleri seveceğimizi gösterir. O zaman önce Allah'ı seveceğiz, sonra Resulullah'ı seveceğiz Sallallahu Aleyhi ve sellem 'i, ondan sonra bizden olan bir emir sahibini seveceğiz ki o sevgi bizi ne yapsın? Kurtarsın. Hani Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri de bir hadis-i şerifte öyle buyurmuştu ya 'Allah'ım bana senin sevgini, seni sevenin sevgisini, seni sevdirecek olanın sevgisini çölde susuz kalmış kimselere soğuk şerbeti sevimli kıldığın gibi bana da sevimli kıl. O zaman bize bir ölçü çıktı. Biz önce kimi Allah'ı seveceğiz sonra en fazla Allah'ı seven Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretleridir. İnsanların içerisinde Adem'den kıyamete kadar Allah'ı en fazla bilen, Allah'ı en fazla seven, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleridir. Dini bütün insanların arasında islam dinini en yüksek seviyede yaşayan Muhammed i Mustafa'dır sallallahü ve sellem .

O yüzden dini yaşamayı, dini nasıl anlamamız gerektiğini, biz Muhammed i Mustafa'dan sallallahü ve sellem den öğreniriz. Gençler, sakın ha o hadis inkarcılarına inanmayın. Bu yeni yeni türemeye başladılar. Bu değişik okullarda imam hatiplerde, normal liselerde hadis inkarcıları türemeye başladı. Onlara sakın kanmayın. Hadisleri inkâr ederekten bizim din yaşantımızı ifsad etmek istiyorlar. Bu konuda uyanık olun. Eğer öğretmenleriniz hadisleri inkar etmeye kalkarsa herhangi bir öğretmen, hemen gidin onu müdüre şikayet edin. Bir sonuç alınmazsa gidin savcılığa şikayet edin. Direkt. Gidin bir dilekçe yazın, filanca öğretmenimiz, ondan sonra, hadisleri sınıfta inkar etmektedir. Bu yüzden bizim dini ibadet ve dini inanç sistemimizi yıkmaya çalışıyor, biz şikayetçiyiz bundan deyin, şikayet edin. Çünkü bu uluslararası deccaliyet oyunu hadislerin inkarı. Önce ehli tasavvufu, sufileri inkar ettirdiler, şimdi ardından mezhepleri inkar ettirdiler, şimdi hadisleri inkar ediyorlar. Bir çıt daha ilerisini söylüyorlar şimdi. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin peygamberliğinin üzerinde ne yapıyorlar? Şüphe ettirerekten onu tartışmaya açıyorlar. O yüzden bu oyunlara düşmeyeceğiz. O zaman bizim birinci kendimize gönüldaş edecek gönül gıdası alacağımız yer Allah, ondan sonra Resulullah sallallahu ve sellem hazretleri, ondan sonra Allah'a dost olmuş olanlar, sonra mü'min kardeşlerimiz bizim. Biz ilk önce gönüldaş olarak biz onları kendimize gönültaş edeceğiz ve hiçbir zaman bir müminin dostu bir müminin bu noktadaki arkadaşı mümin olmayan bir kimsenin olması mümkün değildir.

Yine ayeti kelimede 'mümin erkekler ve mümine hanımlar da birbirlerinin dostu ve kardeşidir. İyiliği emreder, kötülüğü yasaklarlar, namazlarını kılarlar, zekatlarını verirler. Allah'a ve peygamberine itaat ederler. İşte bunlara Allah merhamet edecektir. Şüphesiz ki Allah her şeye galip hüküm ve hikmet sahibidir.' Tövbe, ayet 71: O zaman mümin erkekler ve mümin hanımlar, birbirlerinin dostları ve kardeşleridir. O zaman bunların müminliğinin üzerindeki alameti, müminliğinin üzerindeki alameti, iyiliği emrederler, kötülükten nehyederler. Eğer bir arkadaşınız, bir kardeşiniz, anneniz, babanız, hocanız, etrafınızdan bir kimse size iyiliği emrediyor, kötülükten nehyediyorsa o sizin iyiliğinizi düşünüyor.

O zaman birinci derecede özelliği ne? Müminin mümin olmasının birinci derecede özelliği, bakın namazı değil, bakın orucu değil, zekatı değil, haccı değil, mümin olmanın birinci derecedeki vasfı, özelliği, iyiliği emredip, kötülüğü yasaklamaktır. Mümin olmanın birinci derecede vasfı, özelliği, iyiliği emredip, kötülüğü yasaklamaktır. Ne için? Neden dışa dönük? En büyük cihad iyiliği emredip, kötülüğü yasaklamaktır çünkü bu toplumu dizayn etmek, etrafını düzene sokmak, etrafı başıboş bırakmak değildir. Mümin de cihat şuuru vardır. Mümin, kendisi için yaşamaz. Mümin, kendisini geçmiştir. Mümin, kendi kurtuluşu için mücadele eden kimse değildir. Mümin, bütün insanlığın kurtuluşu için mücadele eden, bütün insanlığa iyiliği, doğruluğu, güzeli, tadı götürmeye çalışan kimsedir. O yüzden Cenab ı Hak müminliğin vasfının birinci derecede iyiliği emredip kötülükten nehyetmeyi koymuştur. Neden? Bu toplum düzeni düzelirse senin düzgünlüğünün bir anlamı olur. Sen kendini düzeltmişsin, toplum batmış. Sen batmaya mahkumsun. Bela gelir, seni evin içerisinde bulur. Zulüm gelir, seni evin içerisinde bulur.

Tarih boyunca helaka uğrayan kavimler iyiliği emretme, kötülüğü nehyetme mücadelesini bırakan kavimlerdir. Bakın Kur'an-ı Kerim'de kavimlerin batırılışına, bakın Kur'an-ı Kerim'de kavimlerin helak edilme sebebine, birinci derecede sebebi onlar kötülüğe karşı mücadele etmemişlerdir. Cenab ı Hak, Lut Aleyhisselam'ın kavmini neden helak etti? Rivayet ederler ki üçyüzbin kişi gece namazına kalkıyordu. Üçyüzbin kişi! Üçyüzbin kişi gece namazına kalkarlarken, içlerindeki beş on tane lutiyi tükürükle boğmadılar. Düşünün, üçyüzbin kişi gece namazına kalkarken, bir rivayette on kişi, onbeş kişi, yirmi tane eşcinsel var. Bu eşcinselliği önleyemedikleri, önlemedikleri için helake uğradılar. Halimizi siz düşünün şimdi! Türkiye'de eşcinsellik suç değil. Dinen suç, kanun önünde suç değil ve Lut'un kavmi eşcinsellik yüzünden helake uğradı ve Lut'un kavminin içerisindeki Müslümanlar, o eşcinsellerle ve eşcinsellikle mücadele etmedi. Onlara iyiliği

emredip kötülükten nehyetmediler. Bütün toplumların dağılmasının sebebi, iyiliği emredip kötülükten nehyetmemektir.

Ne yazık ki müslümanlar içlerine kapandılar. Müslüman dışa yönelik yaşayacağına içe yönelik yaşadı. Apartmanındaki fuhuşu önlemeye çalışmadı, apartmanın önündeki gayri İslami hal ve hareketleri önlemeye çalışmadı. Okulların önünde uyuşturucu sattılar, veliler o uyuşturucu satıcılarını şikayet etmedi. Okulların etrafında birahaneler açtılar, meyhaneler açtılar insanlar sokağa dökülüp okulun etrafında meyhane istemiyoruz demedi. Dilekçe yazmadılar. Belediyelere şikayet etmediler, valiliklere şikayet etmediler, hükümete şikayet etmediler, meclise şikayet etmediler, şikayet edilmesi gereken yerlere hiç kimse bir şikayet dilekçesi yazmadı. Müslümanlar kötülüklerle mücadele etmediler. Şikayet etmeye hakları yok, şikayet etmeye hakları yok şimdi kötülükten ve kötülükler evimizin içine kadar girdi. Herhangi bir televizyonda, herhangi bir haram methedildi, hiç kimse RÜTÜK'e şikayet etmedi. Televizyonlara çıktılar, hadisleri inkar ettiler, müslümanlar onları dinledi. Müslümanlar RÜTÜK'e şikayet dilekçesi yazmadı. Adamlar televizyonlara çıktılar, hadisleri inkar ettiler, mezhepleri inkar ettiler, hadislerle alay ettiler, kader inkarcılığı söylediler, kadere iman ile alay ettiler ama Müslümanlar hep gözlerini yumdular. Hala da gözlerimizi yummaya devam ediyoruz. Mümin erkek ve mümin kadınların birinci derecedeki vasfı, iyiliği emretmek, kötülükten nehyetmek. Ondan sonra namazlarını kılarlar. Namaz, mü'minin miracı. Namaz, dinin direği. Namaz, dinde yıkılan son kale. Namaz dinde yıkılan son kale, yani namazı yıkıldı. Son kale yıkıldı. O kimsenin dini kalmadı. İmam ı Şafi, namazı kasten terk edene küfür fetvası verir. İmam ı Azam hazretleri, küfür fetvası vermez ama der ki bir kimse namazı kasten terk ediyorsa, namaz ona tebliğ edilir. Yine hala da kılmıyorsa, hapsedilir, yine hala da kılmıyorsa tuzlu su içirilerekten, katledilir der.

Müslümansan namazını kılacaksın. Namazdan hemen sonra zekat var bakın, ardından ne, zekatını verirler. Namazdan hemen sonra. Çok ayet i kerime vardır. Namazı kılın, zekatı dosdoğru verin diye. Neden? Bir toplumun ayakta durması, yardımlaşma ile mümkündür. Komşusu açken tok yatan bizden değildir. Bu sadece hadisi şerif olarak logo halinde kalmayacak. Doyuracaksın. Bir hurmayla da olsa cehennem ateşinizi söndürünüz. Bir hurma da olsa açı besleyeceksin. Doyuracaksın, yedireceksin, misafiri aç göndermek bizim, bizim adet gelenek görenek, dinimiz müsaade etmez buna. Misafirin önüne sofra koyacaksın önce. Neyin varsa onu yedireceksin. İlla ki şunu yedireceğim diye bir kaide yok. Toplumun içerisinde barış sağlanacaksa ancak böyle barış sağlanacak. Uç bir şekilde böyle şataatlı

şatafatlı yaşantıyla değil. Müslümanın hayatı, yaşantısı lüks, şatahat, şatafat içerisinde değildir. Bir müslüman gidip bir akşam yemeğine beşyüz bin lira vermez. Bir mümin, bir mümin, akşam yemeğini bir milyon vermez. Mümin ise onun içinin sızlaması lazım. Soğukta fakir fukara bunu bulamıyor deyip onu yememesi lazım. Onu yememesi lazım! Bir mümin çok lüks bir restorana gidip orda yemek yemez. Bir mümin gidip bilmem kaç boynuzlu otele gidip orda yemek yiyeceğim, orda bir şeyler yapacağım diye uğraşmaz. Mümin, mümince yaşar. Der ki Hz. Ömer efendimizin meşhur sözü, halife ona güzel bir yemek getiriyorlar. Çağırıyor ordaki bugünkü tabirle yaverini. Diyor ki benim tebaamın en fakiri bu yemeği yiyor mu? Hayır ya emirel müminin diyorlar, hayır. Kaldırın diyor o tabağı. Tebaasının en fakirinin yediği yemeği yemeyen, giydiğini giymeyen yalancı bir halifedir. Yalancı bir başkandır. Yalancı bir devlet başkanıdır diyor. Kaldırım bunu, bugünkü tabirle. En fakirinin yediğini yemeyen.

Aynı şey patronlar için de geçerli. Sen fabrikada gideceksin kebabı yiyeceksin, yanındaki elemana beş liraya tabldot yedireceksin. Yediremezsin! Sen iş yerinde ne yiyorsan, senin elemanın da onu yiyecek. Eğer sen gidip de kebabı çevittiriyorsan, elemana da üç liraya, dört liraya, beş liraya tabldot yediriyorsan, sen de zalimsin. Evin içerisinde, evde baba kendine özel et yaptırıyor da çoluk çocuk çorbaya ota talim ediyorsa o baba da zalimdir. Evde anne evde hiç kimse yokken pirzolayı kızartıp öğlen yemeğinde götürüyor da akşamına bey geldiğinde tarhana çorbasını beyinin önüne koyuyorsa, o kadında zalimdir. Evde çocuk işte herkesin ortak yiyeceği bir eti aldı, gündüz kavurdu, yedi, kendi kendine aile ne yerse yesin, o çocuk da zalimdir. O çocuk da zalimdir. Mümin öyle yaşayamaz. O zaman ne yapıyor? Bu müslümanların önemli özelliklerinden birisi. Müminler ne yapıyorlar? Namazlarını kılıyorlar, zekatlarını da veriyorlar. Muhakkak zekatını düzgün bir şekilde hesaplayıp, zekatını düzgün bir şekilde hesaplayıp, birinci derecede fakirlere, ikinci derecede miskinlere, üçüncü derecede Allah yolunda cihad edenlere zekatın verileceği yerler. Zekatla cami yapılmaz, zekatla medrese yapılmaz, zekatla yurt yapılmaz, zekat parasıyla okul yapılmaz. Zekat fukaranın hakkıdır. Götürürsün, fukaranın cebine koyarsın. Götürürsün, fukaranın evine erzak mı vereceksin, erzağını verirsin. En iyisi, nakit vermektir, zekatın en efdalıdır. Adamın pirince mi ihtiyacı var. Nerden biliyorsun sen? Belki de borcu var adamın. Biz de şimdi yeni bir gelenek oluştu. Haydiiiii, erzak paketleri yapıyorlar. Adamın borcu var ya! Bir de erzak paketlerini ne o, sana yağı koyuyorlar, öyle dandik dandik bir şeyler koyuyorlar içine. Adam diyor kardeşim ya koyacaksan madem ana tencereye girecek bir şeyler koy. Ama evla olanı, eftal olanı paradır. Erzak değildir. Evla olanı

kıyafet değildir. Bir kimse kıyafet işi yapıyor. Onu verebilir mi, verebilir. Bir kimse erzak işi yapıyor, adam buğdaycı, buğday verebilir mi, verebilir, adam pirinç işi yapıyor, pirinç verebilir mi, verebilir. Şimdi yeni bir şey oluştu. Haydi, bütün herkese ne, erzak dağıtıyor! Ya adamın borcu var, doğalgazı kesik, elektriği kesik, suyu kesik, kirayı ödemiyor. Evet! Adam ne yapsın pirinci, şekeri. Ev sahibi kapıda bekliyor, kirayı ödeyememiş. Adamın doğalgazı kesik, ödeyememiş ama yok!

Gösterişi var ya! Poşetleri götürecek arkadaş. Görecek herkes. Gidecek erzakcıya verecek beş aylık, altı aylık çek, para vermek sıkıntı ya, erzaklan aldatacak kendini. Bir hesaplasa adamın, ne kadar senin sermayen var, yirmi trilyon, on trilyon, düşünebiliyor musunuz zekatını! Kırkta biri. Yirmi trilyonsa sekizyüz milyon dağıtacak. (Öyle mi yapıyor, ne kadar yapıyor? Sekizyüz milyon yapıyor, değil mi kırkta biri? Kırkda biri, beşyüz bin lira mı yapar yirmi trilyon olunca değil mi? Beşyüz binlira, evet. Dörtkereden, dörtte biri. Yüzde iki buçuğu yapar, doğru. On trilyonda ne yapıyor? On trilyonda ikiyüzelli, yirmi trilyonda beşyüz bin lira.)) Beşyüz bin lirayı dağıtacak. Adama zor geliyor! Beş yüz bin lira, fukara mahallesinde beş daire. Beş yüz bin lira, fukara mahallesinde beş daire parası. Yani şu bölgeden beş tane daire alır herhalde, değil mi buralarda. Dört tane rahat alır. Dört tane rahat alır, tamam. Zor bu parayı vermek ama ikiyüz tane şey, ne o, erzak nefsini tamam, köreltti. Ne kadar ikiyüz tane erzak, kaça sattınız en son ramazanda? Yok, bir kişilik paket, erzak paketi kaç paraydı en ucuzu? En ucuzu elli liraydı. Adam iki yüz paket yapınca ne yaptı? Bir milyon lira mı yaptı? Yok, on bin lira yaptı. Adam on bin lirayı verdi, öyle tatmin etti kendini? Ne? Oooo, adam erzak dağıttı ya! Ha dörtyüz tane olsa ne olacak? Yirmi bin lira ya! Erzak dağıttı! Ha zekatı bitti adamın! Şimdi bu başladı. Müslümanlar para vermemek için ne tarafa kaçacaklarını biliyorlar. Allah muhafaza eylesin.

Zekatı veriyor, yetmiyor. Bakın, dikkat edin! Allah'a ve peygambere itaat ederler. Ardından ne? Gönüldaş olacaksın ya, gönüldaş olacak oldun, gönül gıdası alacak olduğun kimse de bu özellikler olacak. Allah'a ve Resulüne itaat edecek veya işte bunlara Allah merhamet eder. Kimlere merhamet ediyormuş? Bunlara. İyiliği emredecek, kötülükten uzaklaştıracak, iyiliği emredecek, kötülükten uzaklaştıracak, namaz kılacak, zekat verecek, Allah'a ve Resulüne itaat edecek. Bunlara Allah merhamet edecek. Allah'tan merhamet bekliyorsun ya, Allah'tan merhamet bekleyen kimsenin üzerinde bu altı özellik olacak. Bunun başına da imanı koyarsan, yedi özellik, iman edecek. İman edecek, nefsi emmareden kurtulacak. İyiliği emretmek, kötülükten nehyedecek, namazını kılacak, zekatını verecek, Allah ve Resulüne itaat

edecek. O zaman Cenab ı Hakk'ın merhameti, onun üzerine tecelli edecek. O zaman Allah'ın merhametinin üzerinde tecelli eden bir kimseyi kendine gönüldaş eyle ki gönlün gıda alsın senin, gönlün gıdalansın. Gönlünün gıdalanmasını istediğin arkadaşının, dostunun, üzerinde bu altı özellik, bu yedi özellik olacak. Eğer bu yedi özellik bir kimsenin üzerinde tecelli etmiyorsa, bu yedi özellik, bir kimsenin üzerinde tesis edilmediyse, o kimsenin senin o kimseden gönül gıdası alman mümkün değil.

Bakın bu açık, ayeti kerime. Bir müslümanın kime dost olacağının, kiminle arkadaş olacağının, bir müminin kimi seveceğinin özellikleri. 'O mümin erkekler ve mümine kadınlar ki iyiliği emrederler, kötülükten nehyederler, namazlarını kılarlar zekatlarını verirler, Allah ve Resulüne itaat ederler. Allah işte bunlara merhamet eder.' Allah bunlara merhamet eder. E iman etmeyecek Allah'a? Yok! Hususi merhamet bekliyorsan iman edeceksin. Husisi merhamet bekliyorsan, iyiliği emredeceksin, kötülükten nehyedeceksin. Bu herkes için geçerli. Elinizin altındakilerden sorumlusunuz. Bir erkek ailenin reisi, elinin altındakilerden sorumlu, bunların hepsini de ailenin içerisinde tesis edecek. Bir kadın, elinin altındakilerden sorumlu, ailenin içerisinde bunu tesis edecek. Yükümlü! Hadisi şerif: 'Müminler birbirlerini kollamada, birbirlerini sevmede ve birbirlerine karşı merhametli olmada, tek bir vücut gibidirler. Vücudun organlarından biri hasta olduğunda diğer organlarda uykusuzlukta ve acıda ona ortak olurlar.'O zaman müminler vücut halinde. Suriye'deki müslümandan bana ne deme lüksün yok. Arakan'daki müslümandan bana ne deme lüksün yok. Irak'taki müslümandan bana ne deme lüksün yok. Afganistan'daki, Bangladeş'teki, Pakistan'daki Almanya'daki, Amerika'daki, Afrika'daki müslümandan bana ne deme lüksün yok. İman ettiysen bana ne deme lüksün yok!

Diyarbakır'da, Van'da, Hakkari'de, Trabzon'da, Edirne'de, Lüleburgaz'da, İzmir'de, Antalya'da, Muğla'da, Ankara'da, Konya'da, orda bir müslümanın canı yanıyorsa, bana ne deme lüksün yok! Ülke topraklarının herhangi bir yerinde bir müslüman zulme uğradıysa, canı yandıysa, senin bana ne deme lüksün yok. Ülke topraklarının dışında, dünya arzında, herhangi bir müslümanın burnu kanadıysa, bana ne deme lüksün yok iman ettiysen. Ya bu Filistinlilerin dedeleri, nineleri, Osmanlı'yı arkadan vurdular, işte Osmanlı'ya şunu yaptılar elleme şimdi çeksinler cezasını, deme lüksün yok. Diyeceksin ki Kudüs bizim kıblegahımız, bizi ilgilendiriyor, bana ne deme lüksün yok. Müslüman bu şuur içerisinde müslüman olarak yetişecek ve böyle yaşayacak. O zaman dünyanın herhangi bir yerinde bir müslüman zulmü uğradıysa, o lüks villaların da yatıp kalkan, sabahları badem şekeri ile sütlü

kaymak yiyen, zehir yiyecek onu ahirette. Bana ne deme lüksüne sahip değil, yok! Onun hesabını çeker, sorarlar ona.

Hani hizmetçinin birisi böyle ipekten yatağı düzeltirken bir yatmış ya üzerine, üzerine yatınca hemen o hizmetçilerden sorumlu olan kolağası gibi kimse gelmiş, iki tane kırbaç vurmuş. Sen demiş nasıl yatarsın bu yatağın üstüne. Kalkmış gülmeye başlamış, demiş ne gülüyorsun. O esnada da arkadan villanın sahibi girmiş, köşkün sahibi. Demiş ben bir uzandım, iki kırbaç yedim demiş. Gece gündüz bunun üzerinde yatanın halini düşündüm de o yüzden güldüm demiş. Ben bir uzandım, iki kırbaç yedim. O zaman mümin yatarken dahi dikkat edecek. Diyecek ki Yarabbi yatak bulamayanlar var, yorgan bulamayanlar var, sıcak bir evde yatamayanlar var, çadırı dahi bulamayanlar var, akşam çorbası içemeyenler var, sıcacık bir çorbayı kendisine çok görülen zalimlerin elinde inim inim inleyen din kardeşlerin var, bombaların altında yaşayan, nerde kim canlı bomba olup patlatacak, hangi uçak sorti yapıp üzerine bomba yağdıracak, sabaha kadar böyle yaşayan müslümanlar var. Sen ayağını upuzun uzatıp yatamazsın. Yattığın yerde gece bu senin aklına gelmiyorsa, o yatak zindan olur sana. Mümin böyle yatamaz. Mümin o bu bu bu bu bu bu yiyecek diye uğraşamaz. Der ki yemeyenler var. Evet! Götür etleri, yiyemez. Der ki yiyemeyenler var. Asıl zaten takva, yiyebilecekken bunları düşünüp de yememektir. Olmayan zaten yiyemiyor. O yokluktan, onunki sabır değil. Asıl sabır, cebinde para varken yememektir, yedirmektir. Asıl takva odur. Allah bizi öyle müslümanlardan eylesin.

'İmanda ortak olmayan, mümin olmayan, akraba, yakınlığı ne olursa olsun, ana baba da dahil, gönül dostu olma, kardeş olma hakkını kaybeder. Onlara karşı hukuki sorumlulukları yerine getirilir ama gönül dostu olarak benimsenmezler.' Tövbe, ayet 20 ve Mücadele, ayet 22. İman ortaklığı. İyiliği emretmek, kötülüğü nehyetmek ortaklığı. Namaz ortaklığı, zekat ortaklığı, Allah ve Resulüne itaat ortaklığı. Bu ortaklık manevi şirket. Bu ortaklıklarda varsak, eyvallah! Biz onu gönüldeş addettik. Ya, işte adamın iman edip etmediği belli değil. Ya nasıl gönültaş olalım! E babam, ben babama bakmakla mükellefim, ben bakayım. Annem, anneme bakmakla mükellefim, ben bakayım. Hukuki sorumluluklarımı yerine getireyim ama dakikada bir küfüre düşüyor. İmanla, ihlasla, islamla, hiç alakası yok. Ne demiş? Sen boşu boşuna, siz boşu boşuna oruç tutuyorsunuz, boşuna aç bırakıyorsunuz kendinizi, oruç diye bir şey yok demiş. Dedim küfür ehli oluyor, kafir. E, benim babam. Babansa baban, kafir, kafir! Allah muhafaza eylesin. Ne yapar? Gönül dostu, gönüldeşlik yapamaz. Allah muhafaza eylesin! Bizim bir gönüldeşliğimiz ne? Ehl-i tasavvuf için ehl-i tarikat için? Allah'ın dostları, veliler. Siz sakın ha velilere karşı düşmanlık etmeyiniz. Çocuklar

heyecan yapmayın. Bu hal, Hz. Ömer radıyallahu anh hazretlerinin zamanında böyle bir şey tecelli etmiş, Hz Ömer(r.a.) hazretleri nehyetmiş böyle bir şeyi. Bir Iraklı müslüman böyle Allah ismi zikredilince yanında titremeye başlıyormuş. Titremeye başlayınca, Hz. Ömer efendimiz demiş ki bu ne yapıyor böyle? Demişler ki ya emirel müminin, yanında Allah anılınca buna böyle bir hal oluyor. Bunun üzerinde, şeytani bir hal var demiş. Alın atın onu demiş dışarı. Alıp atmışlar.

Azhap, Kur'an okunduğunda, yanında sohbet edildiğinde, Allah zikredildiğinde, bu kardeşimiz gibi sayha atmazdı. Onlar örtülerini baştan aşağı çeker, siyim siyim ağlarlardı. Cezbe, asıl ağlamaktır. Haykırmak değildir. Asıl cezbe, Allah için gözyaşı dökmektir. Asıl cezbe Allah yolunda cenk etmektir. Asıl cezbe, hani var ya Hz. Ömer radıyallahu anh hazretlerinin zamanında oluyor, İran seferinde. Sahabenin birisinin ayağı kesiliyor. Ayağının kesildiğini farkında değil. Savaşın o dehşetinden, o debdebesinden, ayağının kesildiğinin farkında değil. Ne zaman ki namaz kılmak için namaz kılmak için geriye çekiliyor, namaz kılacak, attan kendisini indirirken, küt dek düşüyor, o zaman anlıyor ki ayağı kesilmiş. Cezbe budur. Gençler şimdi öğrensinler bunu. Mademki şimdi böyle bir tecelliyat oldu, cezbe odur. Cezbe nedir? Sahabeden birisi savaşta yaralanıyor. Önceden yarayı tedavi etmek için yakarlardı, dağlamak, ateşle dağlamak. Bir demiri kızdırırlar, kızdırırlar, kızdırırlar, yaranın üzerine basarlar. Böylece dağlayarakdan mikropları öldürürler yara azmasın diye. Yarayı açarlar böyle kapanmadıysa, birbirine dağlarlar. Ashap diyordu ki durun, bu yarımı benim namazda dağlayın. Abdest alırdı, kıbleye yönelir, namaz kılar, o esnada da o hekimler onun yarasını dağlarlardı. Selam verdikten sonra ashap derdi ki dağlamadınız mı yaramı. Onlar derlerdi ki dağladık elhamdülillah derdi, bakın namazda cezbe hali budur. O kimse kendinden geçer yarası dağlanır. Yarası dağlanır, o farkında değildir. Hani Hz. Ali radıyallahu anh hazretlerinin ayağına ok batıyor ya, ayağına ok batınca diyor ki durun, bunu diyor namazda çıkarın. Ne yapıyorlar? Namaza duruyor, namazda Hz. Ali radıyallahu anh hazretlerinin ayağından oku çıkarıyorlar. Hz Ali efendimiz selam veriyor, namazdan çıkıyor, neden sözümü dinlemediniz, neden namazda çıkarın dedim, oku neden çıkarmadınız deyince, ya emirel müminin diyorlar, biz oku çıkardık. Cezbe budur. Anladınız? Hani kur'an-ı kerim okur ya hafızlar, hafızlar kur'an-ı kerim okurken camiden birisi bağırır Allahhhhhh! O cezbe değildir. O nefsaniyettir. Önümüzde örnek Ashab ı Resulullah var. Örnek, önümüzde örnek Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri var. Ne diyor ayet-i kerimede? Allah'ı zikredenler için o peygamberde güzel örnekler vardır. Biz ona bakarız. Biz Ashabı Resullah'a bakarız. Bizim için örnek odur.

O zaman nerden devam ediyoruz şimdi, kısaca, sizi fazla tutmayacağım. Veliler, Allah'ın veli kulları var mıdır? Evet. Ayetle sabit midir? Evet. Onlar mahzun olmazlar, mahçup da olmazlar. Dünyada da ahirette de onlara müjdeler vardır. Eyvallah! Velilere düşman olan Allah'a düşman olur. Başka bir hadis-i kutsi de Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri nakleder. Ne der? Der ki 'kul Allah'ı sever, Allah da kulu sever. Allah kulunu sevince, Cebrail'e emreder. Ey Cebrail! Allah filanca kulunu sevdi. Sen de sev. Gök halkına nida et onlarda sevsinler. Cebrail(a.s.), gök halkına nida eder. Ey gök halkı! Allah filanca kulu sevdi, siz de sevin. Melekler, mümin kulların kalbine ilham eder. Derler ki Allah filanca kulu sevdi, siz de sevin.' İşte bunlar kimlerdir? Bunlar velilerdir. Ahmet İbn-i Hanbel naklediyor: 'Bu ümmette ebdallar, bu eski dilde velilere, ebdal denir. Ebdallar otuz tanedir. Kalpleri Halilü'r Rahman Hz. İbrahim Aleyhisselam'ın kalbi üzeredir. Bunlardan biri ölünce, Allah onun yerine bir başkasını koyar.' Yine başka bir rivayet: 'Ümmetimden ebdallar otuz tanedir. Onlar sebebiyle arz ayaktadır. Onlar sebebiyle yağmura mazharsınız. Onlar sebebiyle yardıma mazharsınız.' Yine Taberani'de söylenir: 'Ebdallar, Şam ehli arasındadır. Onlar sebebiyle yardım görürler. Onlar sebebiyle rızka mazhar olurlar. Hz. Ali radıyallahu anh hazretleri nakleder: 'Ebdallar Şam'dadır. Onlar kırk erkektir. Bunlardan biri öldü mü Allah yerine birini koyar. Yağmur onlar sebebiyle sular, düşmanlara karşı onlar sebebiyle yardım edilir. Şam ehlinden azap, onlar sebebiyle bertaraf edilir.

Yine Ebû Nuaym naklediyor. O da Hz. Ömer radıyallahu anh hazretlerinin oğlu Abdullah'tan naklediyor: 'Her nesilde ümmetimin en hayırlıları beş yüz kişidir. Ebdallar da kırk kişidir. Ne beşyüzler için ne de kırklar için eksilme vardır. Bunlardan biri, bir kimse ölünce, Allah yerine elliden birini alır, kırklara koyar. Yanındakiler, ey Allah'ın Resulü, bize onların amellerini söyle, dediler. Buyurdu ki onlar kendilerine zulmedenleri affederler. Kendilerine kötülük yapanlara iyilik yaparlar. Allah'ın kendilerine verdiği şeylerden başkalarına pek cömert davranırlar. Yine Tirmizi'den bir hadis, sohbeti noktaladık. Arz, Allah'a nübüvvetin kesilmesinden şikayette bulundu. Allahu Teala, senin sırtına kırk tane sıddık koyacağım. Onlardan biri ölünce yerine bir başkasını bedel kılacağım. Bu sebeple onlara bedel dediler. Allah onların ahlaklarını tebdil etti. Onlar, arzın direkleridir. Onlar sebebiyle arz ayaktadır. Onlar sebebiyle yağmur yağar. Sevmekle alakalı, Ebuzer i Gifari'den: 'Ya Resulallah! Hayırlı bir topluluğu sevdiği halde onlar gibi amel etmeye güç yetiremeyen kimse hakkında ne buyurursunuz diye sordum. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz buyurdu ki, ey Ebu Zer! Sen sevdiklerinle beraber olacaksın, buyurdu. Ben de şüphesiz ben Allah

ve Resulünü seviyorum dedim. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem , muhakkak ki sen sevdiklerinle berabersin, buyurdu. Buhari ve Tarimi nakleden. Evet, o yüzden Allah dostlarını seven, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini seven ve onlar gibi güzel amel edemeyip onlar gibi yaşayamazsa dahi, onları sevdiğinden dolayı onlarla beraber halkolmuş olur inşallah müslümanlar, müminler. Hakkınızı helal edin. Misafir gençlerin sorusu varsa alalım. Soruları yoksa, sizi sema ile başbaşa bırakacağız. Peki. Geceniz hayır olsun inşaallah.

https://youtu.be/o0Qx9MRCP_I

MESNEVİ-İ ŞERİF 727-733. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Muhammed i Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem in İncil'de anılan iyi vasıflarını ululamaları"

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri son peygamber, ahirzaman peygamberi. Benden sonra ne bir Nebi ne bir Resul gelecek diye nitelendirilen, biz seni alemlere rahmet olarak gönderdik diye Kur'an'da buyurulan, Hz. Muhammed i Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem . Bütün peygamberler dua ederlerken ama dualarının başını ama sonuna Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini vesile ederekten isterlerdi. Böylece onların duaları kabul olunurdu. O yüzden Hz. Muhammed i Mustafa (s.a.v.)'in geleceğini de bütün peygamberler, kendi ümmetlerine müjdelemişti. Ahirzaman peygamberi gelecek ve vasıflarını, özelliklerini, vasıf, eski dilde, yeni dil özellik, özelliklerini bütün ümmetlerine anlatmışlardı. Ola ki onların da ümmetleri bu noktada başı sıkışır, derde düşerse Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'i biiznillah vesile edip ismini onunla isterlerdi. O yüzden Hz. Muhammed i Mustafa'ya kadar sallallahü ve sellem hazretine gelene kadar bütün peygamberler, Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in vasıflarını anlatır. Bütün kitaplarda, gelen bütün kitaplarda da Hz. Muhammed i Mustafa'nın sallallahü ve sellem hazretlerinin özelliklerini anlatırlardı.

O yüzden ümmetler, geçmiş ümmetler, Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'i bu manada tanırlardı, bilirlerdi ve hatta Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin peygamberliği açıklanınca bir kısım eski papazlar veya din adamları, böyle ipeklerin üzerine çizilmiş resimleri gösterip sahabeye sordulardı. İşte bu mu bu mu bu mu bu mu bu mu bildikleri halde. Tabii o Hz.

Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin resmine gelince ondan sonra sahabe dedi ki işte bu. O yüzden geçmiş ümmetlerin hepsi de bir ahirzaman peygamberinin geleceğini hepsi de biliyorlardı. Geçmiş ümmetlerin hepsinin bildiği ikinci bir şey daha vardı. O da ahirzaman peygamberinden sonra çıkacak olan Mehdi. Bu manada da bütün insanlar kıyametten önce ahirzaman peygamberinin ümmetinden bir Mehdi'nin zuhur edeceğini biliyorlardı. Bu ikisini bütün Adem aleyhisselam'dan Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'e kadar gelen bütün peygamberler ve bütün ümmetler bu meseleye aşinaydı.

İşte Hz.Pir de İncil'de Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin bu noktada vasıflarını anlatan tabii burda İncil denilince, bu İznik konsülüne, konsül toplantısına gelinceye kadar, bir rivayette beşbinin üzerinde İncil vardı. Bir rivayette üç binin üzerinde İncil vardı. İşte İzmit konsülünde bunların hepsi de toplandılar, en son dörde indirdiler. Beşincisi de malum neydi, Barnabas İncili. Barnabas İncili, İsa Aleyhisselam'ı oğul olarak nitelendirmeyen, onu peygamber olarak nitelendiren tek Allah'a iman edilmesi gerektiğini söyleyen, İsa Aleyhisselamı da peygamber olarak gören, yazan, incildi. Bu İznik konsülünde, Barnabas İncili aforoz edildi ve Barnabas inciline iman eden, Barnabas inciline inananları da Hristiyanlar kendi Hristiyan kardeşlerini katlettiler, öldürdüler. Barnabas İncili afaroz edilince görüldüğü yerde yakılmasının, görüldüğü yerde yok edilmesine dair fetva verdiler. İşte bir şehir efsanesi, Muhsin Yazıcıoğlu'nun öldürülmesinin bir sebebi de bu Barnabas İncili olduğu söyleniyor. Söyleniyor, şehir efsanesi, doğrudur yanlıştır, bizi ilgilendiren bir şey değil. Devletin bu konuyu araştırması lazım.

"İncil'de Mustafa'nın, o peygamberler başının, o sefa denizinin adı vardı; sıfatları, şekli, savaşı, oruç tutuşu ve yiyişi anılmıştı. Hristiyan taifesi, o da, o da hitaba geldikleri zaman sevap için yüce adı öperler, latif vasfa yüz sürerlerdi."

İncili okurken hristiyanlar Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin ismi geldiğinde normalde o İncil'in üzerinde ismi yazılan yeri öperler, yüz sürerlerdi. Yani işte ellerini, yüzlerini oraya elini deydirir veya öper onu yüzüne, yüzüne gözüne değdirdi şifa olsun diye.

"Bu söylediğimiz fitne esnasında o taife, fitneden, kargaşalıktan emindiler."

Hani bu bir hristiyan vardı da böyle bir gerçekte Yahudi olup da Hristiyan gibi görünen, o halifenin fitnesinden bunlar ne oldular, muhafaza oldular. Muhammed i Mustafa'nın sallallahü ve sellem hazretlerinin ismi, onun varlığına, onun ismine hürmet edenler, bu fitneden muhafaza oldular.

"Onlar o emirlerin ve vezirin şerlerinden emin olup Ahmet adının sığınağında korunmuşlardı. Onların nesli de çoğaldı. Ahmed'in nuru bunlara yardım etti, yar oldu."

Bizim şimdi hadis inkarcılarının kulağına küpe olsun bu. Hristiyanlar onun isminin anıldığı yere hürmet ederekten, hizmet ederekten, ona saygı göstermekten, fitneden kurtuldular. Bir kimse Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in hazretlerinin sünnetlerine tabi olur, onun izinden giderse, ahir zaman fitnelerinden ve bütün fitnelerden kendisini korur. En büyük fitne itikatta çıkarılan fitnelerdir. Birisi gelir sizi öldürür bu da fitnedir. Şehit olursunuz itikadınız sağlam ise. Bir kimsenin itikadının bozulması kadar büyük bir fitne yoktur. Bir toplumu bozmak istiyorsanız, onun itikadını bozacaksınız. Bir aileyi bozmak istiyorsanız onun itikadını bozacaksınız. Bu toplumu çökertmek istiyorsanız, onun itikadını bozacaksınız. Bakın bu halifenin yapmış olduğu fitne, islam dünyasına bire bir uyuyor. Şu anda İslam dünyasında mezhep, meşrep her türlü çatışma var, her türlü çatışma var. Herkes diyor ki benim dediğim din. Bir meşrep, benimki din diyor. Bir mezhep, benimki din diyor. Bir topluluk, bizimki din diyor. Diğeri, diğeri, öteki. En büyük handikaplardan birisi. Allah muhafaza eylesin. Oysa Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri dedi ki 'size iki şey bırakıyorum, kim onlara sımsıkı yapışırsa asla delalete düşmez. Bu Allah'ın kitabı kur'an diğeri de benim sünnetlerim' dedi. Bunlara kim sımsıkı yapıştı, o asla delalete düşmez, asla sapıklığa düşmez, asla fitneye düşmez itikatta. Sünnet i Resullah'da var mı var. Tamam, bitmiştir kardeşim. Kur'an'da var mı var. Kur'an'da yoksa sünnette var mı, var. Sünnette yoksa ashabın davranış biçiminde var mı, var. Tamam bitti. Ölçü! Fitneye düşmez o kimse. Ya siz sahabeye uyuyorsunuz. Ya, sana uyacağıma sahabeye uyarım daha iyi. Onlar Peygamberi gördüler. Sen Peygamberi mi gördün? Ya işte öyle! O, onu dedi; bu, bunu dedi, iyi. O onu dedi, bu bunu dediden, seninkinden, senin dediğinden daha hayırlı o. Ben hiç olmazsa onu dinimin ölçüsü olarak görüyorum, seni ne olarak göreceğim? Daha hayırlı, Allah muhafaza eylesin. Saf suresi, ayet 6: 'Meryem oğlu İsa: Ey İsrailoğulları, benden önce gelmiş olan Tevrat'ı tasdik eden, benden sonra gelecek ve ismi Ahmet olan bir peygamberi müjdeleyen, size gönderilmiş bir peygamberim demişti. Ancak o kendilerine apaçık delillerle gelince, bu apaçık bir sihirdir dediler.' İsa Aleyhisselam, kendisinden önce olan Tevrat'ı tasdik etti. Bakın, Tevrat'ın Tevrat olduğu, ilahi bir kitap olduğunun tasdiki önce İsa aleyhisselam tarafından. Sebep? Çünkü Tevrat ile alakalı İsa Aleyhisselam'ın zamanında da yazılı bir belge yok. Tarihi bir şekilde bu tevrat kitabıdır diye, tarihsel açıdan ispatlanmış bir kitap yok.

Musa diye bir peygamberin geldiğini ve elinde Tevrat'ın olduğunu tasdikleyen İsa aleyhisselam, kendinden önce bir peygamberi ve kendinden önce bir kitabı tasdikleyen bir peygamber. Çünkü ellerinde tarihsel bir kanıt yok. Aynı şekilde şu anda dünya üzerinde tarihsel olarak bir İncil yok. Tarihsel olarak İsa adında bir peygamberin yaşadığına dair tarihi bir kanıt yok. Bunu son zamanlarda husisi dile getiriyorum, birisi çıksın cevap versin diye. Ama İseverlerden ama Musevilerden ama din tarihçilerinden özellikle dile getiriyorum, özellikle altını çiziyorum söz sırası geldiğinde. İsa Aleyhisselam diye bir peygamberin yaşadığını, tarihsel bir kanıt yok. Musa adında bir peygamberin yaşadığına dair tarihsel bir kanıt yok. Yani bir yazılı bir şey yok. Bir yazı yok. Bir delil yok. Hiçbir şey yok, bakın hiçbir şey yok. Bunu bize iman ettiren, bunu bize kabul ettiren Kur'an. Bize emrediyor. İman edin diyor. İsa diye bir peygamber gönderdim. Biz iman ediyoruz, tarihsel bir kanıtı yok Kuran'dan başka. Bize diyor ki Tevrat adında bir kitap gönderdim, iman ediyoruz biz. Bize diyor ki ben Adem'le, Hz. Muhamme i Mustafa(s.a.v.) arasında peygamberler gönderdim. Kur'an'da seksen kusur tane peygamberin ismi geçiyor. Biz ne kadar peygamber gönderdi bilmiyoruz. Kur'an-ı Kerim'de ve hadislerde geçen peygamber isimleri var. Hepsinin de peygamberliğine iman ettik. Kaç tane peygamber gönderdiğini de bilmiyoruz. Kur'an ve sünnetle sabit olmuş peygamber isimlerinin, peygamberliklerini kabul etmek imani bir şart ama Kur'an'da ve hadislerde geçmiyorsa o isim, biz onu kabul etmek zorunda değiliz.

İşte Kur'an bize diyor ki İsa Aleyhisselam'ın dilinden bize konuşuyor, 'Ey İsrailoğulları, benden önce gelmiş olan Tevrat'ı tasdik eden, ben benden önce gelen Tevrat'ı tasdik ettim. Benden sonra da Ahmet isminde bir peygamber gelecek. Ben onu müjdeleyen peygamberim diyor. Bu İsrailliler de ne yapıyorlar, diyorlar ki sen apaçık bir sihirbazsın. Bakın, bütün peygamberlere iman etmeyen müşrikler, peygamberlerin üzerindeki mucize halleri görürler, o mucize halleri gördükten sonra onların sihirbaz olduklarını söylerler. Derler ki siz apaçık sihirbazsınız. Onların kalbi müşriktir çünkü. Aynı müslümanmış gibi müminmiş gibi görünen müşrikler vardır müslümanların içerisinde. Onlar da velilerin üzerinde tecelli eden kerametleri biz sihirmiş gibi bir böyle uyanıklıkmış, el çabukluğuymuş gibi görürler ki onlar da bu ümmetin içerisindeki dışı müslüman içi münafık olanlardır. Çünkü evliyanın kerameti de haktır. Bir velinin kerameti haktır. Velilerin kerametine inanmayan bir kimse, küfre düşmüş olur. Evliyanın kerametine inanmayan bir kimse, küfre düşmüş olur. Şunu diyebilir, x kimse işte onun üzerinden böyle bir keramet görmüş. Ben onun üzerinden böyle bir keramet görümce hani kalbim kanaat etmiyor. Bunu demeye hakkı vardır bir kimsenin. Kendisine imam seçmeye hakkı olduğu gibi. Ama bu velilerin üzerinde keramet

zuhur etmez, böyle bir şey yoktur, bu safsatadan ibarettir derse bir kimse ona tecdidi iman, tecdidi nikah gereklidir. Çünkü evliyanın kerameti haktır. Bunu kabul etmemek, bunu reddetmek küfürdür. Allah muhafaza eylesin.

İşte o, o günün Yahudileri de o günün Yahudileri diyorlar ki sen sihirbazdan başka bir şey değilsin. Hani aynı şeyi de Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri için söylemişlerdi. Peygamber Efendimiz için de ne demişlerdi Mekke müşrikleri? Sen sihirbazsın! Hatta anlattım ya birkaç sefer Ebu Cehil kuyuya düşmüştü de kuyudan Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri çıkardı, dedi ki ey kardeşimin oğlu, bu ayı da ikiye bölersen, senin peygamberliğine iman edeceğim. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri iki rekat namaz kıldı. Sonra aya işaret etti. Ay dağın iki yamacına bölündü. O zaman dedi işte sen sihirbazsın. Sihirbazlığına inanıyorum dedi. Bu müşriklerin kalplerinin nifak ile dolu olmasından kaynaklanıyor. Yine Peygamber efendimiz, Hz. İsa aleyhisselamın kendisinin geleceğini müjdelediğini beyan eden bir hadis-i şerifte şöyle buyuruyor:

'Adem aleyhisselam çamurun içinde yatarken, ben Allah katında peygamberlerin sonuncusuydum. İlk ortaya çıkışımı size haber vereyim. Ben atam İbrahim'in duası, İsa(a.s.)'ın müjdesi ve annemin gördüğü rüyayım.' Peygamberlerin anneleri böyle rüyalar görürler. Ahmet bin Hanbel, Müsned'de geçiyor. Demek ki Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri de Adem aleyhisselam, henüz daha hamur halindeyken, ben Allah katında peygamberlerin sonuncusuydum. İsa'nın müjdesi, annemin gördüğü rüyayım. Annesi çünkü pek bir peygambere hamile olduğuna dair rüya gördü. Peygambere hamile olduğuna dair ve annemin gördüğü rüyayım dediği o. Annesi çünkü onun peygamber olacağını biliyordu. Annesine müjdelendi. Sen karnında bir peygamber taşıyorsun diye annesi müjdelendi. Şimdi annesini kafir yapmaya çalışan ne yazık ki insanlar var bizim içimizde. Annesi, bir peygamberi karnında taşıdığının bilincinde. Rüyasında gösterilmiş. O anne, kendisinin peygamber doğuracağını biliyor. Rüyasında görmüş. Biz ona imansız diyebilir miyiz! Allah muhafaza eylesin.

Yine Abdullah Bin Mesud diyor ki 'Resulullah bizi Necaşi'ye gönderdi sallallahu aleyhi ve sellem. Bizler seksen kadar kişiydik, gönderilenler içinde ben, Cafer Abdullah Bin Arfede, Osman bin Mez'un ve Ebu Musa da bulunuyorduk. Biz Necaşi'nin yanına vardık. Kureyş müşrikleri de Amr Bin As ve Ammare bin Elverit'i bir takım hediyelerle ona göndermişlerdi. Amr Bin As ve Ammare Necaşi'nin yanına gelince onun önünde secdeye kapandılar. Sonra biri sağına, diğeri soluna geçtiler ve ona şöyle dediler. Amcamız oğullarından bazı insanlar, senin topraklarına geldiler. Bizden ve bizim dinimizden yüz çevirdiler. Necaşi, onlar nerde diye sordu. Onlardan birisi senin topraklarındalar. Adam gönder onları getirsinler dedi. Necaşi, adam

gönderip onları getittirdi. Cafer, yani Hz. Ali radıyallahu anh hazretlerinin kardeşi olan Cafer, hani şehit olup da Caferi Tayyar lakabını alan Cafer, hani yetimlerini bırakıp da Allah yolunda Kur'an ve sünnet için şehit olan Cafer. Cafer müslümanlara bugün sizin sözcünüz benim dedi. Müslümanlar da kabul ettiler. Cafer içeri girdi. Selam verdi. Necaşi'ye secde etmedi. Orada bulunanlar sana ne oluyor da krala secde etmiyorsun dediler. Cafer, biz sadece Aziz ve Celil olan Allah'a secde ederiz dedi. Necaşi bu ne demek diye sordu. Cafer, Aziz ve Celil olan Allah bize peygamberini gönderdi. Peygamber ise bize Allah'tan başka herhangi bir şeye secde etmemizi, namaz kılmamızı ve zekat vermemizi emretti dedi. Amr Bin As onlar Meryem oğlu İsa hakkında da sana muhalefet ediyorlar dedi. Necaşi, müslümanları siz Meryem oğlu İsa ve annesi hakkında ne diyorsunuz dedi. Müslümanlar biz onun hakkında Aziz ve Celil olan Allah'ın söylediğini söylüyoruz. O kendisine hiçbir beşerin dokunmadığı, hiçbir hamilelik belirtisi taşımayan, kendisini Allah'a adamış olan Bakire Meryem'e Allah'ın ulaştırdığı emri ve ruhudur dediler. Abdullah Bin Mesud diyor ki bu konuşmalardan sonra Necaşi yerden bir çubuk aldı ve şöyle dedi. Ey Habeşliler! Ey papazlar ve rahipler! Allah'a yemin olsun ki onların İsa hakkında söyledikleri, bizim onun hakkında söylediklerimizden şu kadar bile farklı değildir. Ey müslümanlar! Siz de hoş geldiniz. Onun yanında sizinle beraber gelenler de hoş geldiler. Ben şahadet ederim ki o Allah'ın resulüdür. Çünkü o bizim İncil'de bulduğumuzdur ve o Meryem oğlu İsa'nın müjdelediğidir. Gidin dilediğiniz yerde kalın. Allah'a yemin olsun ki eğer ben burada yönetici olmasaydım, onun takunyalarını taşıyan ve ona abdest aldıran ben olayım diye onun yanında giderdim. Necaşi müşriklerin getirdikleri hediyelerin geri verilmesini emretti. Hediyeleri geri verildi. Sonra Abdullah Bin Mesud erken döndü. Bedir savaşına katıldı.'

Ahmet Bin Hanbel nakletmiş bunu. Evet, yani eski böyle Allah'ın böyle baba noktasında değil, Allah'ın Allah olduğuna inanan, İsa aleyhisselama da peygamber olarak inanan bütün Hristiyanlar, Muhammed i Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin son peygamber olarak geleceğini hepsi de biliyorlardı. Özür dilerim yine Barnabas İncil'inde, Hz. İsa'nın son peygamberin geleceğini, isminin Muhammed ile aynı manada Ahmet olacağını bildirdiği açıkolarak yazılıdır. Bu İncil'de Hz. İsa diyor ki 'ben günah affedemem. Günahları ancak Allah affeder. Ben Allah'ın Resul'ünün yolunu hazırlamak için geldim. Bu Resul sizden birkaç yıl sonra İncil tahrif edilip, hakiki inananların otuz kişi kadar kalacağı bir zamanda gelecektir. O zaman Cenab ı Hak elçisini gönderecektir. Onun başının üzerinde beyaz bir bulut bulunur. O putları kırar. Onun sayesinde insanlar Allah'ı tanır ve ben de hakiki olarak tanırım' 72. babda. Barnabas İncili, 72. bab.

Yine aynı İnci'lin 96 babı: 'O Resul güneyden gelecektir. O Resul'ün adı Ahmet'tir.' Bu da 97. bab. Yuhanna İncili, 14. babın 16. ayetinde İsa aleyhisselam, 'Allah size, sizinle beraber kalacak bir teselli edici gönderecektir' demektedir. 26. ayetinde ise bu hakiki tesellici, size her şeyi öğretecek ve size benim öğrettiklerimi de hatırlatacaktır' demektedir. 16. babın 13. ayetinde ise 'O size her hakikate yol gösterecektir. Zira o size kendiliğinden bir şey söylemeyecek fakat Allah'ın söylediklerini size bildirilecektir' demektedir. Hristiyanlar, bu tesellici kelimesini ruh diye tercüme etmekte ısrar ederler. Tesellici kelimesini, onlar ruh olarak diyorlar. Ruh olarak deyince, hani kendilerince kutsal ruh var ya, baba, oğul, kutsal ruh, üçlü testis inancı. Onlar o ruh olarak adlandırdıkları şey, aslında tesellici. Onların ellerindeki İncil'den bunlar.

Yine İncil'den, Yuhanna İncili bab 14, ayet 30: 'Mesih şöyle dedi. Artık ben sizinle çok söyleşmem. Çünkü bu alemin reisi geliyor. Bende asla onun nesnesi yoktur.' Yine Kitab-ı Mukaddes, yani eski ahit,Tevrat, Arap ırkından bir peygamber geleceği, yazılıdır. Tesniyenin 18. babının 15.ayetinde, Musa Aleyhisselam'ın İsraillilere 'Rab, sizin için aranızdan, kardeşlerinizden benim gibi bir peygamber aleyhisselatu vesselam çıkaracak.' dediği yazılıdır. Burada bahis konusu olan İsraillilerin kardeşleri, İsmaililer, yani Araplardır. İşte İncil'de ve Tevrat'ta yazılı olan ve Arap ırkından geleceği müjdelenen bu son peygamber, Muhammed i Mustafa sallallahu ve sellem hazretleridir.

İstanbul'da Boyacı Boyacıyan'ın Agop matbaasında basılan Kitab-ı Mukaddes'in Türkçe tercümesi, sayfa 885' te: 'O gelince, dünyayı günah, salah ve hüküm hususlarında inzam edecektir.' deniyor. Buradaki onun Latince aslında 'Praglet' yazılıdır. Bu kelime aslında, teselli edici demektir. Papazlar, her şeye rağmen 'benden sonra bir teselli edici gelecektir' ibaresini İncil'den kaldıramadılar. Pavlos'un yazdığı ve Hristiyanların Kitabı Mukaddes'ten kabul ettikleri mektuplardan, Korintoslulara, 1. mektubun 13. bölüm 8'de, 'peygamberler sona erecek, diller de kaybolacak, ilim iptal olacak ama o kamil gelince, yarım kalan ve kusurlu olan bilgiler ortadan kalkacaktır' deniyor. Bu ibare de yine Türkçe yazılan Kitab-ı Mukaddes'te var. Allah bizi doğru yoldan ayırmasın inşallah. 735'ten Allah izin verirse bir dahaki hafta devam edeceğiz. 'Hristiyanlardan Ahmet adını hor tutan diğer fırkadan' inşallah devam edeceğiz. Haklarınızı helal edin. Cenabı Hak cümlemizi sevsin, sevindirsin, muhafaza eylesin inşallah. Selamünaleyküm.

https://youtu.be/dN21z_HwX_E

MESNEVİ-İ ŞERİF 734-739. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Hıristiyanlardan Ahmet adını hor tutan diğer fırka"

Bir fırka vardı. Ondan Hristiyanlardandı yine. Ahmet adını hor tutmuyorlardı.İncili okudukları eserlerin, kitapların içerisinde Ahmet adını duyduklarında, gördüklerinde hemen gerekli olan hürmeti gösteriyor, böylece dc Cenab ı Hak onlara merhamet ediyordu. Şimdi konu başlığı 'Hristiyanlardan Ahmet adını hor tutan diğer fırka'yı anlatıyor.

"Fitnelerden ve o tedbiri de şom fitnesi de şom vezir yüzünden hor ve kıymetsiz bir hale geldi. Manaları ters, sözleri aykırı tomarlara uymalarından dolayı dinleri de müşevveş bir hale geldi, hükümleri de."

Biraz hatırlamanız için geriye doğru gideceğim. Hani bir vezir vardı. O vezirle padişah anlaşmışlardı. O padişah bütün Hristiyanlara savaş açacaktı. Vezir dedi ki böyle nereye kadar öldüreceksin. Hepsini öldüremezsin. Bir oyun tezgahladılar. Ne yaptılar. Sanki vezir Hristiyan mış gibi o hale büründü ve işte padişahının elinden cezadan zor kurtulur gibi yaptı. Hristiyanların içine sığındı. Hristiyanların içine sığınaraktan Hristiyanmış gibi davranmaya başladı. Hristiyanların içerisinde öyle Hristiyan olduğuna, öyle takva olduğuna, öyle inandığına öylesine büyük inanç sahibi olduğunu inandırdı ki Hristiyanlar onu tabiri caizse bir aktap, bir kutup gibi gördüler. Öyle görünce o vezir başladı bütün o topluluğun içerisindeki kavim kavim insanlara farklı farklı din algısı oluşturmaya çalıştı. Farklı din algısı. Biri bir topluluğa gidince dedi ki muhakkak oruç tutun, nefsinizi tezkiye edin, öbür topluluğa gitti Allah'ın verdiği nimetleri neden yemiyorsunuz, yiyin için dedi. Öbür tarafa gitti Muhakkak bir usta bulun, bir üstad

bulun, o üstadın dizinin dibinde oturun dedi, öbür tarafa gitti usta da sensin üstat da sensin çırak da sensin dedi. Öbür tarafa gitti muhakkak işte cömert olun dedi sahaveti onlar anlattı, öbür tarafa başka bir tomarada gitti, tomara yazdı dedi ki bu fakir fukara seninle beraber mi kazandı, bırak cömertlik yapma dedi. Bir topluluğa gitti, onlara da bir risale yazdı. O risalesinde muhakkak geceleri kalktın, ibadet edin, namaz kılın dedi, öbürkünlere dedi ki namaz kılmanızı gerek yok, kalbiniz temizse mesele yok dedi. Siz ihlaslı, samimi olun dedi.

Bunun gibi değişik değişik oniki kavme oniki farklı din anlattı onlara ve ölmezden önce de ne yaptı? Son fasıl, ölmezden önce o oniki kavmin onikisine de birer icazet yazdı. Onikisine de dedi ki benden sonra halife sensin. Bu topluluğa sen bakacaksın. Eğer diğerleri sana itaat etmezlerse onları öldüreceksin dedi. Hepsine de aynı şeyi söyledi ve hepsinden de söz aldı. Dedi ki ben öldükten sonra bu tomarları açacaksınız dedi. (Sağlı sollu yanaşın. Sağlı sollu, doldurun boşlukları) Son fasıl, kendini aç bıraktı, intihar etti. Bundan sonra dedi ben dedi hiç kimseyle görüşmeyeceğim. Ben söyleyeceklerimi söyledim, ben vazifemi yerine getirdim dedi. Ondan sonra kendisini aç bıraktı intihar etti ama onun peşinden gidenler, onu intihar olarak görmediler. Onu mübarek bir zat olarak gördüler ve İsa'nın katına çıktı olarak bildiler onu. İşte bunların içerisinde bir grup vardı. Bu grup o vezirin fitnelerinden uzak durdu. Tabii bu Hz. Mevlana Celâlettin Rumi hazretlerinin bu anlattığı Yahudi ve vezir hikayesindeki veziri bir kısmı Pavlos'u işaret ettiğini söyler. Hristiyanlardan Pavlos'u işaret ettiğini söyler, der ki işte Hz. Pir burda Pavlos'u işaret etti der. Ben bunu kabul edenlerden değilim. Şöyle değilim, bu tip insanlar, bütün dini inanışların içerisinde çıkabilecek olan bütün dini inanışların içerisinde olabilecek olan hadiseler. Sebep? Din, duygunun üzerine gidiyor, aklın üzerine gitmez. Dini akıllaştırırlarsa insanlar makinamsı bir şey çıkar. Din, tabiri caizse tamamiyetle duygu ile alakalıdır. Şimdi Türkiye'de duygunun dışına çıkarmaya çalışıyorlar dini. Duygunun dışına çıkardıklarında asıl facia çıkacak zaten o zaman. Allah muhafaza eylesin.

Tamamen duyguya bağlamak hukuku yok etmek, bu da tehlikeli. Yani dinin çünkü kendi içerisinde bir hukuku var. O hukuku yok hükmünde görmek, o hukuku bertaraf etmeye çalışmak, bu da büyük facia. O zaman hani çift kanatlı derler ya, bir tarafta hukuk, bir tarafta duygu, duygunun aslında sağlaması hukuktur. Hani duyguyu bir dairede tutan, duyguyu bu noktada serseri mayın gibi ortada bırakmayan şey hukuktur. Burda hukuk derken hani kesmek biçmek anlamında değil, ölçüdür. 'Allah'ı zikredenler için peygamberde güzel örnekler vardır.' Bu güzel örnekler meselenin hukukudur,

ölçüsüdür. Yoksa herkes Allah'ı seviyorum diyor. Eyvallah. Ama Hz. Allah sevgi dediğimiz soyut kavramı somutlaştırıyor. 'Ey Habibim de ki eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun.' Bakın, 'eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun.' Allah'ı sevmenin tecelliyatı, Muhammed-i Mustafa'ya sallallahü ve sellem hazretlerine uymak olmuş oldu. Bunun tecelliyatı, fiiliyat olarak tecelliyatı yoksa bütün herkes Allah'ı seviyorum der mi, der. Hakkı mı, hakkı. Bizi ilgilendirmez ama biz ölçü koyacaksak, o kimse Allah sevgisinden bahsediyorsa, o Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin ölçüsüne uyacak. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin ölçüsüne uymuyorsa, onun Allah'ı seviyorum dediğine biz sevmiyorsun deme noktasında değiliz ama o sevgiyi o heva ve hevesten görüyor Seviyorsan namaz kıl kardeşim. Seviyorsan oruç tut. Seviyorsan haramlara gitme. Seviyorum dedin mi? Evet. Bu haram ne! Seviyorum dedin mi? Evet. Bu Allah'a isyan ne! Seviyorum dedin mi? Dedin. Eee? Allah'ın istemediği, sevmediği, haram ettiği işlerle iştigal ediyorsun, bu ne? Hz. Mevlana der ya 'âşıklık delil ister.' Aşıklık delil ister. Seviyor musun? Evet. Delilin ne? Kulluk yap. Allah'ı seven kimse kulluk yapar. Kulluğun birinci şartı, farzları yerine getirmek. Birinci şartı, Allah'ın yasaklarından uzak durmak. İkinci şartı, nafilelerle Allah'a yaklaşmak. Üçüncü şartı Allah'ı sevmek. Gel kardeş, Allah'ı seviyorsan o zaman kulluk yapalım. Kulumuzu orta yere koyalım. Nefsimizi değil, Allah muhafaza eylesin.

İşte bu normalde bir kısmı bu fitnelere maruz kaldı, bir kısmı da fitnelere maruz kalmadı. Ne yaptı onlar, fitnelere maruz kalmayanlar? Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem in ismi geçerken hürmet ettiler, kendilerini bozmadılar. Bu vezirin fitnelerine düşmediler. Vezirin fitnelerine düşmediler. O zaman bu vezir gibi bu vezir anlayışında şahıslar, kurum kuruluşlar,İslam dünyasının içerisinde de çıkması mümkün mü? Evet. Bunlar da dini farklı yorumluyoruz yeni yorum katıyoruz diyerekten Kur'an ve sünnetin dışındaki ölçüleri bize ölçü olarak önümüze koymaya çalışıyorlar mı? Evet. Ne yapıyor? Birisi kaderi inkar ediyor. Kadere imanı inkar ediyor. Ne yapıyor? Birisi kabir azabını inkar ediyor. Ne yapıyor? Birisi hadisleri inkar ediyor. Ne yapıyor? Bir kısmı hadislerin büyük bir kısmını inkar ediyor. Ne yapıyor? Bir kısmı tesettürü inkar ediyor. Ne yapıyor? Bir kısmı diyor ki bu yasaklar Kur'anın indiği döneme aittir. Bu dönemleri bağlamaz, o gün için insanların içerisinde böyle bir hadiseler varmış, o döneme ait bu yasaklar, bu dönemde bu yasakların olmaması lazım. Ne yapıyor, kimisi diyor ki bakın bunlar yumuşak yumuşak anlatıyorlar. Faiz haram. Eee? Ayeti kerimede kat kat olanı dendi? Eee? İşte o yüzde yedi olursa faiz haram olmaz. Yok yüzde altı olursa olmaz! Hoş geldin 23 Nisan! Bu kat kat değilmiş. Bu kat kat olmadığından dolayı, bu faiz caizmiş. Örneğin neymiş? İslamın hukuku

indiği dönemde geçerliymiş! Şimdi İslam hukukunu savunmak gericilik, yobazlıkmış. Tarihsel süreçte böyle bir şey yaşanmış. Şimdi evrensel süreçte böyle bir şey olması mümkün değil. Evrensel hukuk neyse geçerli hukuk o olmalıymış. Yani müftülerde de şimdi nikah kıyma salahiyeti var, iki eşcinsel gelince müftü efendi nikahını kıyacak! Neden? Evrensel hukuka göre bir kimse kendince, kendi cinsel yolunu seçebilir mi? Evet! Eşcinsel olabilir mi evrensel anlayışa göre? Evet. O zaman iki tane bayan geldi, birisi erkek rolünde, birisi bayan rolünde. Bizim nikahımızı kıy dediğinde nikahı kıyacak evrensel hukuka göre veya birisi erkek, iki erkek birisi kadın rolünde, birisi erkek. Onlar da geldiklerinde bizim nikahımızı kıy deyince onlar da nikahı kıyacaklar evrensel hukuka göre.

Zaten Türkiye Cumhuriyeti Devleti hukukuna göre eşcinsellik yasak değil. Türkiye Cumhuriyeti Devleti hukukuna göre fuhuş da yasak değil. Fuhuştan para almak yasak. Devlet diyor ki böyle kendi kafanıza göre fuhuş yapamazsınız. Paralı fuhuş yapacaksanız benim belli evlerim var, o evlere gelip yazılacaksınız. O evlerde fuhuşunuzu yapacaksınız. Ben de sizin başınıza bir tane polis dikeceğim, iki tane bekçi dikeceğim, vergi dairesine de göndereceğim, hepinizi vergiye bağlayacağım, sağlık ocağından da birisini görevlendireceğim, sağlık olarak da sizi kontrol edecek devlet olarak, siz orda rahat rahat fuhuşunuzu yapacaksınız. Dışarda parayla yaparsanız vergi vermediğinizden dolayı yasak.

Hani şimdi süflilere kızıyor ya herkes, medyumluk serbest. Adam tabela asmış oraya. Medyum bilmem kim, kahve falı bakılır, tarot falı bakılır, bilmem ne falı bakılır! Benim büronun arkasında oradan gördüm ben, adam kocaman tabela asmış oraya. Medyum bilmem kim. Ordaki komşulara sordum, ne yapıyor dedim. Sorma hocam dedi sorma! Ya sordum artık bir sefer dedim, ne oluyor? Ah hocam dedi! Ne kadınlar, kızlar geliyor. Namusları burda dedi perişan oluyor dedi. Bu şerefsiz, namussuz, bu devlet bunlara nasıl izin veriyor! Bir sor, bin ah işit. Ondan sonra hocam vuracağız biz onu dedi. Dedim sakın ha! Dedim cezaevini boylarsınız. Adam dedim oraya tabelayı asmış, vergiye kayıtlı. Tarot falı bakıyor, işte ne o, kahve falı bakıyor. Fal dinen haram mı? Haram. Hukuken bakılabilir mi? Adam vergi levhasını asmış mı oraya asmış, adam iş yeri açmış. Tarot falı, kahve falı, ne o, nasip açılır, evlenemeyenler gidecekler, nasip açtıracaklar! Adam iş yeri açmış. Falı İslam yasaklamış. Kur'an-ı Kerim'de fal okları şeytanın işidir diyor. Onun peşinden gitmeyin diyor ama orda tabelası asılmış.

Evrensel hukuk sistemi içerisinde adama bir şey diyemiyorsun. Bu evrenselcilere ben bunları söyleyince, haklısın haklısın… Ya dedim koca profesörsün, haklısın diyorsun dedim. Evladının dedim eşcinsel olmasını ister

misin? Kaldı. Yaygınlaşacak, hastalık gibi olacak dedim, ister misin? Ses yok. Kendi nefsine gelince istemiyor ama evrensel hukuk içerisinde olabilir mi? Olabilir. O zaman evrensel hukuku, İslam hukuku yerine koyuyorlar şimdi. Bundan binbeşyüz, ikibin, ikibinbeşyüz yıl önce ne zamansa bir Yahudi vezirin değişik tomarlar halinde, değişik kavimlere anlatmış olduğu din ile şimdi İslamız, Müslümanız diyenlerin içerisinde Kur'an ve sünnete aykırı din anlatanlar, Kur'an ve sünnete aykırı dini hukuk koyanlar, din algısı oluşturanlar, bu vezirden farkı var mı şimdi? Yok. Bakın bu vezirden farkı yok.

Kardeş, hakkında ayet var. Tarihsel hocam o. Kardeş, hakkında hadis var.A hocam sen hadislerin sahih olduğuna inanıyor musun? Evet, inanıyorum. Ya hocam olur mu öyle şey ya! Bu bilimin mantığına aykırı. Ya diyorum bilimin mantığına aykırı diyorsun, dedim İsa Aleyhisselam'ın yaşadığına dair dedim bilimsel bir kanıt yok. Ona nasıl inanıyorsun? İncil adında kitabın olduğuna dair bilimsel bir kanıt yok. Kur'an bize emrediyor. Biz iman ettik. Var diyoruz biz. Tevrat adında kitabın olduğuna dair bilimsel bir kanıt yok. Musa adında bir peygamberin yaşadığına dair bilimsel bir kanıt yok. Biz onun peygamberliğine iman ettik biz. Bu noktada bir sıkıntımız yok. Kur'an tasdik ettiği için var dediği için biz de iman ediyoruz, var ama bilimsel olarak bir kanıt yok. Diyorum hocam, bunların bilimsel kanıtı yok, bunları kabul ediyorsun? Diyor ki bak diyor Hristiyanlar evrensel hukuku uyguluyorlar. E diyorum bak tornistan ediyorlar? Kürtajla alakalı meselede tornistan ettiler, vatikan yasakladı kürtajı. Neden? Baktı Hristiyan azınlık doğurmuyor, Hristiyan azınlıkda kalıyor. Avrupa ihtiyarlar ülkesi oldu. Yaşlılar ülkesi oldu. Aynı şeyi bize de yapmak istediler. Korunun, çok çocuk yapmayın. E şimdi Avrupa çöpünü atacak insan bulamıyor. Bulamıyor! Etrafta çalışacak insan bulamıyor.

Onlar Ortadoğu'dan işçi almak istemiyorlar. Ortadoğu müslümanı, Avrupalılara karşı kinli. Tankın, topun, tüfeğin arasında, yokluğun, sıkıntının altında ezilmiş vaziyette. Ortadoğu Müslümanı oraya gidince cihat şuuru oluşuyor. Müslüman burda dinini yaşamasa dahi, orda cihat şuuru oluşuyor. Afrika müslümanı öyle değil. Afrika, burda mezhepsel anlayışlar çıkar. Afrika Müslümanları eş'ari zihniyetlidir. Eş'ari zihniyetli olunca, ya bu düştü, e kaderi öyleymiş, düşmüş! Ya, Fransızlar işgal etmiş burayı, bunla uğraş? Yani kaderi böyleymiş! Eş'ari zihniyetidir bu. Bu zihniyet Avrupalıların hoşuna gider. Avrupalıların hoşuna gitmeyen, yukarı Mezopotamya din anlayışıdır. İmam Maturidi anlayışıdır. Cüzzi irade. Avrupalıların hoşuna gitmeyen din anlayışı, Türklerde, Anadoludadır. Arabistan yarımadası, Mekke, Medine, ondan sonra Ürdün, aşağı doğru Yemen…O bölgenin İslam anlayışı ile Anadolu ve Türki Cumhuriyetleri, onların İslam anlayışları aynı

değildir. Hele Anadolununki hiç aynı değildir. Anadolu'da yoğrulmuştur, bu böyle iç içine girmiştir. İşte nedir? Anadolu'da İlahi Kelimetullah uğruna savaşmak vardır. Anadolu islamında işte tevhid sancağını Londra'ya dikmek vardır. Anadolu Müslümanlığında tevhid sancağını Waşington'a dikmek vardır. Anadolu Müslüman anlayışında, tevhid bayrağını Moskova'nın göbeğine dikmek vardır. Anadolu İslam anlayışında, Pekin'in göbeğine Tevhid sancağını dikmek vardır. Bu anlayışla büyür çocuklarımız bizim, gençlerimiz ve bu anlayıştan geri dönmez. Bu anlayışa sahip olmayanlar yetişmemiştir, onlara tebliğ ulaşmamıştır, o yüzdendir.

Hani gündem oldu ya, asker gidiyor, nereye gidiyorsunuz diyor, kızılelmaya diyor. Ya yirmi yaşındaki çocuk kızılelmayı nerden bilecek? Kızılelma deyince biz emsal olması lazım. O çocuğun Kızılelmadan haberi olması için ama yirmi yaşındaki çocukta, Kızılelma duygusu var. Kızılelma hayalden başka bir şey değildir, ütopyadır. Hiç bir zaman Müslüman Türk Kızılelmaya ulaşamamıştır. Yani şu anda bir Anadolu Müslümanının Kızılelması Viyana'dır. Ordan geri dönülmüş ya. Önce istanbul'du sonra Viyana oldu. Viyana olsaydı, Londra olacaktı. Londra olsaydı, Washington olacaktı. Portakal değil yalnız, Amerika! Bu olacaktı, bu anlayış var. Bu anlayış olunca da asıl tehlike Anadolu müslümanlığı. Anadolu İslam'ı, Anadolu Müslümanları ayağa kalkarsa sıkıntı var. Neden? Her ne kadar Anadolu Müslümanlarının içerisinde bozucu, tefrikacı böyle vezirler var olsa da insanlar bunlara paye vermiyorlar ve Cenâb-ı Hakk'ın hikmeti hüdası, bir müddet sonra Allah eğer Kur'an sünnet bu insanların inanışının dışında bir inanışa sahipse, Cenab-ı Hak bir manevi tokat indiriyor onlara. Dağılıyorlar, Allah dağıtıyor. Sebebi yok bunun. Benim Allah affetsin, söylerim ya, siz bireysel hata yaparsınız, Allah onun intikamını almaz, affeder. Bireysel hatadır. Namazı geciktirmiştir, namazı kılmamıştır, nefsine uymuştur gidip içki içmiştir, nefsine uymuştur gidip bir haram işlemiştir. Bireysel hata. Nefsine uymuştur, zina yapmıştır. Bireysel hata. Gençlik, dayanamamıştır, yapmıştır bir hata! Yapmıştır. Bakın, bunların hepsi de bireysel hatadır. O kimsenin bir anlık şeytanın o kimsenin nefsine baskın çıkmasıyla yapmış olduğu iştir. 'Kim nefsine zulmedip de Allah'a tövbe eder geri dönerse (ayeti kerime) karşısında affedici bir Allah bulur.' Eyvallah! Kim tövbe eder, dönerse Allah onu affeder. Eyvallah! Kim tövbe edip geri dönerse yaptığından, Allah onu affeder. Bu konuda sen affetmezsin, Allah affeder. Sen kendi kendine kurarsın Allah onu affeder. Bireysel hatası o kimsenin. Kim tövbe ederse de annesinden doğduğu gün gibi günahsız kalır. Kim tövbe ederse! Sen çırpın dur. Ya nasıl affedecek der. Var ya öyle insanlar. Hocam ahveder mi? Ya affeder. Tövbe etmiş, geri dönmüş. Affeder. Eyvallah ama dinde, dini algıda

sen bir fitne çıkarıyorsan, burası önemli, sen tokadı yersin. Tokatı yersin! Allah bizi affetsin inşallah. Muhafaza eylesin.

O yüzden normalde o vezirler hiçbir zaman, hiçbir inanışın içerisinde eksik olmaz. Uyanık olmakta fayda var. İşte bu hor tutan fırka, fitnelerden ve o tedbiri şom, fitnesi de şom vezir yüzünden hor ve kıymetsiz bir hale geldi. Bunlar bu normalde fitnelerden dolayı iyice bunlar yoldan çıktılar, sapıttılar, azıttılar. O zaman gelecekte, gelecekte gelecek olan peygamber Muhammed i Mustafa'ya sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine, hürmetsiz davranmaya başladılar. Hürmet etmediler. Peygamberlere hürmeti attılar. Zaten ben i İsraillilerin en büyük sıkıntılarından birisi, peygamberlere hürmet etmemeleri ve peygamberleri katletmeleri, şehit etmeleri. Ben i İsrail'in tarih boyunca en büyük sıkıntısı bu. Hala daha ben i İsrail bütün dinleri ifsad etmek için uğraşır. Dini ifsad etmeye çalışan bir kimse, gerçekte peygamber katilidir. Tekrar söylüyorum bunu. Bile bile dini ifsad etmeye, bozmaya çalışan bir kimse, mana noktasında peygamber katilidir. Bir kimse bile bile sünnet i Resulullah'a savaş açtıysa, reddediyorsa, mana olarak o ben i İsraillilerden farkı yoktur, peygamber katilidir o direkt. İşte bunlar da peygamber katiliydi. Bu Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin adını hor tutan bu Hristiyanlar, peygamber katiliydi. Bakın, burdan bir işaret daha var. Hz. Muhammed i Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin kendisini ve sünnetlerini hor tutan, adı müslüman olanlar var mı? Var. Adı Müslüman olsa dahi o da bir peygamber katilidir. O hem bir de Muhammed i Mustafa'nın katilidir sallallahu aleyhi ve sellem .

'Manaları ters, sözleri aykırı tomarlara uymalarından dolayı dinleri de müşevveş bir hale geldi, hükümleri de'. O zaman dikkat et, Müslüman kardeşim, dikkat et, manaları ters, sözleri aykırı bir kimse sana din anlatıyorsa, o anlattığı din değil, seni ifsad etmeye çalışıyor. Kur'an ve sünnetin dışında sana bir din anlatıyorsa, Kur'an ve sünnetin dışında sana bir ahkam koyuyorsa bir kimse, Kur'an ve sünnetin dışında bir mana koyuyorsa sana, dikkat et. O seni, senin inancını ifsad etmeye çalışıyor. Bu ifsattan kendini koru, bu ifsattan kendini muhafaza et. Kur'an ve sünnete bağlı kal. Böyle de olabilir deme.

"Ahmet'in adı böyle yardım ederse acaba nuru nasıl korur."

Hristiyanların içerisinde Ahmet adına hürmet eden kimseler böyle korunduysa, onun iman nuru ile nurlanan nasıl korunur acaba? Sırf ismine hürmet ettiler diye sapıklıktan, fitneden, deccaliyetten kendisini muhafaza eden insanlar, Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin nurunun şemsiyesinin altına girse nasıl korunurlar? Sen aklet. Onun ismine hürmet

etti diye her türlü fitneden korunan kimseler, onun Sünneti Resulullah'ına sımsıkı yapışanlar, bugünkü fitnelerden nasıl korunmaz? Daha iyi korunur.

'Ahmet adı sağlam bir kapı olunca, o emin ruhun zatı ne olur?'

Ahmet adı, sağlam bir kapı olunca, o emin ruhun zatı nasıl olur? Adı dahi, sağlam bir kapı iken kendisi ne kadar büyük, sağlam bir derya olmuş olur?

'Vezirin belası yüzünden yoldan çıkmış olan o nasihat kabul etmez padişahtan sonra'

Yani o vezirin belası yüzünden herkes sapkınlığa düştü, sapıklığa düştü göründü. Yani o belayı gördükten sonra sen, o Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in nuruna sıkı yapış. Sıkı yapış ki ondan sonra seni de o nur Allah'ın izniyle korusun, muhafaza eylesin. Önümüzdeki hafta yine konu başlığı İsa dinini mahvetmeye çalışan diğer bir Yahudi padişahın hikayesine geçeceğiz inşallah, Allah ömür verirse, nefes verirse. Hakkınızı helal edin. Geceniz hayır olsun. Selamünaleyküm.

https://youtu.be/c5LFS4u8IXc

MESNEVİ-İ ŞERİF 740-744. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"İsa dinini mahva çalışan diğer bir Yahudi padişahının hikayesi."

Konu başlığımız bugün bu. Tarih boyunca Yahudiler, kendilerine gönderilen peygamberleri katletmekle kalmadılar, kendilerinden sonra gelen peygamberleri de katlettiler. En son İsa Aleyhisselam'ı da katletmeye çalıştılar biliyorsunuz ve Yahudiler tarih boyunca kendi dinlerini ifade ettikleri gibi kendilerinden sonra gelen bütün peygamberlerin dinlerini ifsad etmeye çalıştılar. Bunda da başarıya ulaştılar. Mesela İslam dininin içerisinde dahi İsrailiyat denilen bir olgu var. İsrailiyat olgusu yani dindenmiş gibi görünen, Kur'an ve sünnete dayanmayan ama Yahudilerin enjekte ettiği veyahut da işte bu tip içi dışı bozuk münafıkların enjekte ettiği olgular. Dindenmiş gibi kabul ettiler. Onlara sorduklarında onlar böyle bir şeyi kabul etmezler tabii de ama bu ne yazık ki tarihi bir vakıa. İşte yine böyle hani bir Yahudi padişahla bir halife meselesi, vakası anlatmıştık ya hikaye, bu da ona böyle, ona atfen, ona yakın başka bir hristiyan, sonradan işte Yahudi olan, kimileri Hristiyan, kimileri Yahudi dedikleri, karışık, tarihi bir noktada bir Yahudi kimse. Sonradan kimisi diyor ki o Yahudi padişah işte Hristiyan oldu, Hristiyanlıktan geri döndü, kimisi diyor ki pagandı, paganlıkla beraber aynı şekilde Yahudiliğe devam etti diye.

"İsa kavmininin dinini mahv için aynı Yahudinin neslinden diğer bir padişah meydana çıktı. (Bu anlattığımız daha önce Yahudi'nin arkasından.***) Bu diğer padişahın meydanı çıkışını haber almak istersen 'vessemai zatül Buruc' suresini oku."***

Yani Kur'an-ı Kerim'de Buruc suresi var. O Buruc suresinde bu sonradan çıkan o Yahudi'nin neslinden gelen o padişahı anlatıyor Buruc suresi.

"Birinci padişahtan doğan kötü adete bu padişah da ayak uydurdu."

Bir kimse bir yerde kötü bir adet oluşturur. Kötü bir adet çıkarır. O kötü adete arkasından gelenler de heva ve heveslerine uydukları için arkasından gelenler de o kötü adetten nemalandıkları için o kötü adeti devam ettirirler. Bu kötü adetler dindenmiş gibi görünür, dinin içindenmiş gibi görünür. Birisi böyle bir kötü bir adet ihdas eder, böyle bir kötü adet çıkarır orta yere, arkasından gelenler o kötü adete devam ederler. Sebebi nedir bunun? Sebebi o kötü adetten ama bir padişahın ama bir devletin ama belli bir oligarşi sistemini elinde tutanların ondan faydalanması, ondan ne malandıkları müddetçe, ondan faydalandıkları müddetçe, o kötü adeti devam ettirirler ve o kötü adeti de bu acı bir şeydir, bunu böyle dinileştirirler. Bakın bunu dinileştirirler. Ne acıdır bu. Bütün inananların içerisinde bu tip kötü adetler çıkarırlar. Mesela din Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri ve Kur'an-ı Kerim bu kötü adetlerle, sonradan ortaya çıkarılan bu bidatlarla mücadele eder. Biz şimdi o kadar çok bidatın içindeyiz ki mesela ama o bidatlarla mücadele etme gücümüz yok. Biz de şu anda da İslam ümmeti o bidatların içerisinde ama o bidatları normal hale getirdik. Normal hale getirince artık bidadsız yaşayamaz olduk. Onu çünkü biz kendi içimizde normal hale geldik. Bizim günlük hayatımızda sabah kalkıp akşam yatıncaya kadar bu günlük hayatımızda, ticari hayatımızda, yani ekonomik hayatta, ahlakımızda, ibadetimizde, iman sisteminde o kadar çok bidatlarının içerisindeyiz ki bunları normalde ayıklamaya kalkmak, insanın ömrünü götürür. O yüzden ben biraz keskince dururum, kestirir atarım. Benim için din Kur'an, sünnet, imamların içtihadı. Geri kalan faso fiso derim.

Benim için sufilik, ilk sufilerin yolu, düşüncesi, görüşüdür. Geri kalanını dinlemem değil, attığımdan dolayıdır. Milletin de işine gelmez, milletin işine gelmez! O gidecek şeyhin postunun altına bir yüz lira, ikiyüz lira para koyacak, şeyhin istediği gibi konuşacak, şeyhle istediği gibi muhabbet edecek. Onu yönlendirecek veyahut da işte bunlar şimdi içimizde ya, yıllardan beri söylüyoruz ya, gelin kardeşler Kur'an kursu yapacağız, bir Kur'an kursu inşaatını başlatacağız, bitmeyecek inşaat bir türlü. Gelin bir cami inşaatı yapıyoruz diyecek, bitmeyecek cami inşaatı. O kadar çok var ki biz de! Anlatılması gereken, teker teker konuşulması gereken o kadar çok şey var ki! Yani bir şekilde bunu direkt Yahudilere atfedip, Yahudiler bunu böyle yaptı! Sen ne yaptın? Sen de uyudun. Yahudiler bunu yaparken sen Kur'an ve sünnete sımsıkı yapıştın mı? Yahudiler işini yapacak veya din düşmanları işini yapacak. Sen Kur'an ve sünnetin mücadelesini verdin mi? Adamın

biri hadislerle alay ediyor. Bunun mücadelesi veriliyor mu şu anda? Adamın biri kadere iman ile alay ediyor. İnkar ediyor. Bunun mücadelesi veriliyor mu? Bize bu ama çok tatlı geliyor.Taslaman çıkıyor, hadislerin hepsini de inkar ediyor. Lafız da çok güzel. Kur'an müslümanlığı! Yani o Kur'anda Muhammed-i Mustafa(s.a.v.)'in peygamberliğine iman etmek, Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in getirdiği sünnetini kabul etmek, onun sünnetine tabi olmak, Kur'an-ı Kerim'de yazmıyor sanki! Ama toplumun daha doğrusu heva ve hevesine uymuş, ibadetten uzak duran, salih amellerden uzak duran, adı Müslüman ama dinin temel vazifelerini yerine getirmeyen bir kısım insanlara tatlı geliyor bu. Bu geçmişte olduğu gibi bugün de dini ifsad etmek isteyen kişi ve kurum ve kuruluşlar var.

Hazreti Pir, Hz. Mevlana Celaleddin i Rumi Hazretleri sekizyüzelli yıl önce kendisinden ikibin yıl önce yaşanan bir meseleyi Mesnevi'de anlatıyor. Kendi zamanındaki Müslümanları ve sonradan gelen Müslümanları ikaz ediyor. Diyor ki kendisi Yahudi olup olmayabilir. Irk olarak. Yahudi zihniyetli bazı kimseler çıkıp senin dinini, imanını ifsad etmeye çalışır. Senin dini hayatını ifsad etmeye çalışır. Bakın, ifsad etmeye çalışır. O sadece bir ibadeti ifsad ettiğini zanneden, arkasından gelecek olan bütün ümmet ifsad olur. Cenab ı Hak onların hile ve desiselerini başlarına makus eylesin. Bu millet, bu insanlar, Kur'an ve sünnete, vatan ve millete sımsıkı yapışsınlar inşaallah. Bakın yıllardan beri söylediğimiz, konuştuğumuz şeyler tecelli ediyor. Suriye'de şimdi askerimiz, eğer bu insanlar da vatan millet duygusu, bu insanlarda Kur'an sünnet duygusu olmamış olsaydı, bu hadiseler yaşanmazdı. Şimdiye, şimdiye emperyalistlerin oyuncağı olup çıktıydık. Şimdiye ABD'nin, İngiltere'nin, Almanya'nın, Fransa'nın, Rusya'nın, Çin'in oyuncağı olduyduk. Ne tarafa çekerlerse o tarafa götüreceklerdi. Bu topraklardaki insanları birbirlerine kenetleyen, birbirlerine sırt sırta verdiren iki duygu vardır. Birisi dindir, birisi de millet olma duygusudur. Millet olma duygusunu destekleyen yegane felsefe dindir. Eğer din olmaz ise millet olma felsefesi olmaz. Bakın din olmaz ise millet olma felsefesi olmaz. Bizi yıkılmaz kılan, bizi dimdik ayakta tutan bu iki duygudur. Din ve millet olma, din Kur'an sünnet imamların içtihadıdır. Bizim bu dini duygumuzu, inancımızı, bizim bu dini aklımızı bozmaya çalışan hangi mezhepten, hangi mezhep adı ne olursa olsun, hangi meşrep, hangi tarikat, hangi hoca efendi, hangi hacı efendi, hangi alim, hangi kim neyse eğer bizim bu din inanışmızı bozmaya çalışıyorsa, vallahi de billahi de tillahi de hem o kafirdir hem de millet düşmanıdır. Bunu ister bilerek yapsın, ister bilmeyerek yapsın, o bir tekkeyse İngiliz bozulmasıdır. O bir cemaatse CIA'nın kurduğu bir cemaattir. O bir topluluksa KGB'nin kurduğu bir topluluktur. Eğer

o silahlı bir örgüt ise onun arkasında muhakkak, muhakkak dünya emperyalist güçleri vardır. O yüzden tertemiz Kur'an sünnet imamların içtihadı dairesindeki bir din algısını, inancını, ucundan kıyısından kırmaya çalışan, kırmaya çalışan, bulandırmaya çalışan, tekrar söylüyorum vallahi de kafirdir billahi de kafirdir, vallahi de vatan düşmanıdır, billahi de millet düşmanıdır. Başka bir şey değildir. Bakın başka bir şey değildir.

Hadis-i şeriflerle alay eden kimse, kadere iman ile alakalı alay eden kimse, hadisi şerifleri inkar eden kimseler, vallahi de billahi de tillahi de gizli servislerin emrindedir. Gizli servis vardır onun arkasında. Ya MOSSAD vardır, ya CIA vardır, ya İngiliz ajanları vardır, ya Alman ajanları vardır. Başka bir şey yoktur. Çünkü din algısını bozanlarsa bu ülkeyi bozarlar. Din algısını bozmazlarsa bu ülkeyi bozamazlar. Neden 28 Şubat'ı yaptılar, bakın şimdi çıkıyor meydana. Neden 28 Şubat'ta kepenk indirdi bazı dergahlar, tarikatlar, şahıslar, şimdi çıkıyor meydana. Neden korku hummasına kapıldılar, şimdi çıkıyor meydana. Bunların hepsi de, hepsi de vatan millet Kur'an sünnet düşmanları tarafından yönlendirilen kimseler. 28 Şubat'ta dergahların, tekkelerinin, cemaatlerinin toplantılarının kepenklerini indirenler, o gün mücadele etmeyenler, CIA'a, MOSSAD'a, İngilize kendisini satmış kimseler. Uyanık olun. Kuran için sünnet için direnmeyen, vatanı için, milleti için direnmeyen, cemaat, şeyh, tarikat topluluk, adına ne derseniz deyin, gazeteymiş, fikir adamıymış, gazeteciymiş, hepsini de tel'in edin, hepsi de Kur'an sünnet vatan millet düşmanıdır. Uyanık olalım. elimizde turnusol kağıdı var. Ne? 28 Şubat. Elimizde turnusol kağıdı var? Ne? 15 Temmuz. Bunlar turnusol kağıtlarımız bizim. Bu iki darbe girişimine destek çıkanlar, buna arka duranlar, buna göz yumanlar, buna mücadele etmeyenler, bu Hz. Mevlana Celaleddin i Rumi hazretlerinin mesnevisinde beyan ettiği, dini ifsad etmeye çalışan pis Yahudilerin köpekleri bunlar. Bunlar ister benim dergahımdan olsun, ister benim tekkemden olsun, isterse benim şeyhimin dizinin dibinde oturuyor olsun, vallahi de Yahudi köpeği bunlar, billahi de Yahudi köpeği bunlar. Dün nasıl Yahudi padişah hıristiyan dinini ifsad etmek için kirli oyunlar, tezgahlar düzenledi ise bu ülkenin din algısını, din anlayışını, bu ülkenin imanını, vatan sevgisini, millet sevgisini törpüleme çalışan, kırmaya çalışan, bulandırmaya çalışan bu pis Yahudinin, bir pis MOSSAD'ın CİA'in, İngiltere'nin, Fransa'nın köpeğidir. Başka bir şey değildir. Uyanık olun. Bunun altını çizerekten söylüyorum. İsterse benim rahmetli şeyhimin dizinin dibinde otursun, 28 Şubatçıların oyununa uyup, dergahın kapısına kilidini vurduysa, kepengi indirdiyse 15 Temmuz'da darbeye karşı çıkmadıysa, beklediyse sinsi bir şekilde, hareket etmediyse, o vallahi de billahi de Yunan bozmasıdır, Yahudi bozmasıdır,

İngiliz bozmasıdır. Tekkesi de, dergahı da, cemaatı da. Açık net! Bizim sözümüz de, özümüz de, içimiz de, dışımız da bellidir. Biz, demirden korkan trene binmeyecek, bu.

Aynı bakın, o Yahudi bozmaları o gün için Hristiyan dinini ifsad etmeye çalıştılar, bugün için de bugün için de bu ülkede bu memlekette, İslam dünyasında, bu Yahudi bozmaları ne yapıyorlar? Dinimizi ifsad etmeye çalışıyorlar. Selefi vahabi takımı gibi, işid takımı gibi, daeş takımı gibi içimizde kurulmuş İngiliz tekkeleri gibi. Geçenlerde hatırlayın bir Perşembe dersinde İngilizlerin kurduğu tekkeler var dediğimde, bana sonra özelden yazdılar. İşte kim bunlar da bilmen ne. Çok basit dedim. Kurtuluş Savaşı'na karşı çıkan kim varsa, hepsi de İngiliz bozması. Araştırın tekkelerin geçmişini. Ben kendi dergahıma da ne dedim ben? Ben böyle bir dergahta bulunmaktan gurur duyuyorum. Kıvançlıyım. Sebep? Biz Kuvayi Milliye benim şeyhimin şeyhinin şeyhi Kuvayi Milliye'ye katılmış dervişleri ile beraber, dergahta duran bir teneke altınla beraber, bu ülke savunmasının ve kurtulmasını için mücadele etmiş, ona katılmış olan bir dergahız biz. Biz böyle bir dergahız. Bunu kenara yazın. Ben Bursa'daki kardeşler için söylüyorum bunu. O zaman için beni dinleyen, benimle beraber hareket eden, Bayındır'daki kardeşler için söylüyorum. Bursa ve çevresindeki bütün kardeşler için söylüyorum. 28 Şubat'ta dergahın içerisinde direnen bir tek biz varız. Geri kalan kepenk indirdi. İndirmeyin dedim, indirdiler. Eski arkadaşlar bilirler. Kepenk indirenler, dolaylı olarak 28 Şubat'a destek oldular. Ben hepsini de, hepsini de sildim attım. Bunların hepsi de dedim 28 Şubatçı dedim. Hepsi de. Biz basılırken, onlar tekke kapattılar. Biz karakollarda dolaştırılırken, onlar dersleri iptal ettiler. O yüzden onlar 28 Şubatçı. Hiç tereddütüm yok. Hiç tereddütüm yok. O gün 28 Şubat'ta bizi satanlar, her zaman için bizi satarlar. İşim olmaz. Aynı şekilde, ben çok mutluyum bu noktada. Elhamdülillah. Başım dik.

28 Şubat'ta o mücadele veren kardeşler yerine yenilerle beraber, yenilerle beraber 15 Temmuz'da darbeye hayır deyip mücadelesini verdiler. Evet! Biz böyle konuşmaktan elhamdülillah mutluluk duyuyorum. Biz cumhurbaşkanı sokaklara çıkın demeden, sokağa çıkmış tekkeyiz biz. Daha hiç kimse evinden dışarı çıkmazken, biz hamdolsun 15 Temmuz'da sokağa çıkmış insanız. Orta yere ilk çıkanız. Hesabımız yok bizim. Yarın öbür gün bu darbe başarıya kavuşursa biz ne yaparız diye düşünmedik. Hatta ben bazen latife yapıyorum. Bizden cesaretlendi bütün herkes diyorum. İlk önce biz çıktık meydana. Bursa'da da biz çıktık ilk önce, her yerde de biz çıktık hamdolsun. Biz çünkü Kur'an ve sünnet vatan millet mücadelesinin en önündeyiz. Bundan yılmayız da çekinmeyiz de. Bu Yahudi bozmalarına pabuç bırakacak

noktada değiliz. Bu MOSSAD artıntısı, CIA artıntısı, dergah, tekke, cemaat, bunlara pabuç bırakacak değiliz. Ya kimi söylüyorsun? İşte bak kimi söylediğimin bir kısmını, çok az bir kısmını, geçen gün sözcü gazetesi, neydi o, şey, Soner Yalçın yazmış. Çok hoşuma gitti. Paylaştım Twitter'da. İngiliz tekkesi Kim? Kıbrısi. Kim müridi? Adnan Oktar. Adnan Oktar'ın müridi kim? Taslaman. Öbürkü kim? Mehmet Okuyan. Öbürkü kim? Mustafa İslamoğlu. Bakın zincir halakası. Bu gazetecinin söylediği. Gasteci değil o, gazeteci. Gastecilik ayrı, gazetecilik ayrıdır. Gazetecinin söylediği. Ne diyor Kıbrısi'nin müritleri için? Biz tarihçi diye alkışladığımız Kadir Mısırlıoğlu, bütün çoluğu çocuğu Kıbrısiye yani Nazım Kıbrısi'ye, kendisi de onun müridiymiş. Yalan doğru, gazetecinin söylediği şey. O da öyle boşa atacak bir adam değil.

İngiliz tekkeleri var Türkiye'de. İngilizlerin yönlendirdi cemaatler var İslam dünyasında ve Türkiye'de. CIA'nın yönlendirdiği cemaatler ve tekkeler var Türkiye'de ve İslam dünyasında. Yani siz bunu şöyle bir şey düşünebilirsiniz. Yok koca cemaat. Evet, koca cemaat olması şart değil. İçinden bir tane imam, bir tane zakir bir tane nakip alır, satın alır onu. Onlarla halleder halledeceğini. Bunları söylediğimizde biz ortalık ayağa kalkıyor. Dur kardeş, otur. Otur! Sen git kendi tekkeni kendi dergahını araştır. Nereye kadar? Kurtuluş Savaşı'na kadar. Nereye kadar? Kurtuluş Savaşı'ndan önce, Çanakkale'ye kadar. Nereye kadar? Geriye doğru git. Git gidebildiğin yere kadar, bir araştır. Biz söylüyoruz nerden geldiğimizi, söylüyorus ne yaptığımızı da. Sen ne yaptığını söyle bana. Bana 28 Şubat'ta ne yaptığınızı söyle. Bana onu söyle. Bana 15 Temmuz'da ne yaptığınızı söyle. Bana onu söyle. Başka bir şey değil. Bana geziye karşı gelip gelmediğini, gezide ne yaptığını söyle. Bana onu söyle. Ben senin adını soyadını söylerim sana, merak etmeyin. İşte bu Yahudi padişah da daha önceki Yahudi padişah gibi kötü adete, o kötü yola, o kötü düşünceye, o kötü fikriyata, o kötülerin oturup dizayn ettiği plan programı kurdu. O kötü yola devam etti.

"Bil ki o çeşit sitem ve zulümlerden bu, ne yaparsa Allah günahını artıksız, eksiksiz, ilk zalimden sonra arar."

Bir zalim dini ifsad etmeye, Müslümanları ifsad etmeye, onları her fikri planda katletmeye, hem imani planda katletmeye, hem de zahiri noktada katletmek için plan ve programlar yapıyor. Bu biz katletmeyi sadece bir kimseyi öldürmek olarak biliyoruz. Siz bir kimsenin imanını bulandırırsanız, o kimseyi katlettiniz. Bir kimsenin salih amellerini bulandırsanız, onu katlettiniz. Bir kimsenin dosdoğru yolunu bulandırmaya kalktınız, katlettiniz. Bu bile bile katillik, bilebile. Siz bir kimseye adaletli davranmadınız, katlettiniz o kimseyi? Bir kimsenin hakkını, hukukunu korumadınız, katlettiniz onu.

Bunların hepsi de katliamdır. Bir kimsenin dini inanışını bozmaya çalıştınız, katlettiniz onu. Bir topluluğun dini inanışını bozmaya çalıştınız, katlettiniz onu. Buruc suresi: 'Burçlar sahibi gökyüzüne, vaad olunan o güne, şahitlik edene ve edilene andolsun ki kahroldu o hendeğin sahipleri, o çıralı ateşin.' Ne yaptı bu Yahudi padişah, hendek kazdırdı.

Bakın Yahudi padişahların ve Yahudi bozmalarının işidir. Bunlar hendek kazarlar. Bunlar hendeklerle uğraşırlar. Yahudi padişah hendek kazdırmış. Bu, bu padişah tarihte çok nam salmış. Ortadoğu'yu kasıp kavurmuş. Ortalığı yakmış yıkmış bir kimse ve enteresan, bu Padişah da ahlaksızın teki. Bununla alakalı o kadar çok şeyler var ki çok uzun tefsirlerde yazan. Kimisi diyor ki tarihi not bunlar, bu kafayı buldu, içkiyi içti. Kendi kız kardeşiyle zina etti. Kendi kız kardeşiyle zina edince ayıldı sabah olunca ne yapacağım ben şimdi dedi. E kendi kız kardeşiyle zinanın cevaz olduğuna dair, caiz olduğuna dair sarayın o günkü din adamlarını topladı. O din adamları da bunların bir kısmını kabul etti, bir kısmını kabul etmedi. Kabul etmeyen iman sahiplerini ateşte, hendeklere ateş doldurdu, oraya atmakla atfetti. Bununla alakalı o kadar çok şey var ki ama sonuçta yaptığı iş şuydu. Hendek kazdırıp içine odun, çalı, çırpı bütün yakacakları doldurup ateş yaktırıp oraya da bir tane put diktirdi. Put diktirdiklerinden dolayı, putperestlikten gelme olduğunu söyleyenler var. İnsanlara diyordu ki puta secde edin, kurtulun ama normalde hiç kimse de onu kabul etmek istemiyordu. Kabul etmek istemeyenlere de o pis Yahudi ne yapıyordu? Onları ateşe atıyordu. Allah da ayeti kerimede diyor ki o hani ateşin başına oturmuştu, mü'minlere yaptıklarını seyrediyorlardı. Bu müşrikler, bu pis Yahudiler ve avanesi, ateşin başına oturdular hendeğin başına, mü'minlere yaptıklarını seyrediyorlardı. Müminler, topluluk halinde ikişer, üçer beşer kişi getirilip ya secde edecekler puta, ya da ateşe atılıyorlardı. Müminlere kızmalarının sebebi de onların yalnız çok güçlü ve övgüye layık olan Allah'a iman etmeleriydi.

'O Allah ki göklerin ve yerin hükümranlığı onundur ve Allah herşeye şahittir. İnanan erkek ve kadınlara işkence yapıp sonra da tevbe etmeyenlere cehennem azabı ve yangın azabı vardır.' İşte o hendek sahibi Yahudi ile alakalı inen ayeti kerimeler bunlar, Buruc suresinde. Hani derim ya Mesnevi bize Kur'an ve sünnet anlatır diye. Mesnevideki hikayeler, bize Kur'an ve sünnetin açılımıdır diye. Oysa Hz. Pir en baştan bakın surenin adını verdi bize sadece. Dedi ki 'bu diğer padişahın meydana çıkışını haber almak istersen vessemai zatül Buruc suresini oku.' Yani Kur'an'daki Buruc suresini oku. Kur'an'daki o Buruc suresi, bu pis Yahudi dönmesinin, Müslümanlara nasıl zulmettiği, Müslümanları nasıl katlettiği, Müslümanları ne ile karşı karşıya bıraktığını söyler. İşte geçmiş dönemde yapılmış olan

bunlar, şu anda da mevcut. Şu anda insanlar fikri planda, imani planda, itikadi planda ifsad ediliyorlar. Şimdiki katliam bu, ifsad ediliyorlar. O gün pis Yahudi'nin oyunuyla Müslümanlar katlediliyordu. Bugün de katlediliyor. Afganistan'da, Suriye'de, Irak'ta, Lübnan'da, Yemen'de, o pis Yahudiler bir yolunu bulup Müslümanları ne yapıyorlar, katlediyorlar, yerle yeksan ediyorlar. Birbirlerine düşürüyorlar. Siz şimdi Suriye'de güven içerisinde yaşayan bir müslüman var diyebilir misiniz? Siz şimdi Irak'da güven içerisinde yaşayan bir müslüman var diyebilir misiniz? Siz Afganistan'da güven içerisinde yaşayan bir müslüman var diyebilir misiniz? Siz Lübnan'da Yemen'de Ürdün'de Çin'de, Doğu Türkistan'da, Rusya'da, siz Avrupa'da müslümanlar huzur içerisinde, güven içerisinde yaşıyor diyebilir misiniz? İslam dünyasına hem içerden hem dışardan hendekler kazılmış, içine ateşler doldurulmuş. Ya diyorlar bu emperyalistlere secde edeceksiniz ya da diyorlar ki sizi bu ateş çukurunda boğarız. Otuzbeş yıldır terörle mücadele ediyoruz biz. Ne ile? PKK adı, otuzbeş yıldır! Bitti mi, bakın bitmedi. Otuzbeş yıldır bu ülkede huzur yok. Nerde bomba patlayacağı, nerde bir şey olacağı belli değil. Otuzbeş yıl sonra içerde yuvalanamayan terör, dışarda yuvalandı. Kaç bin tırdı gelen silah? Dörtbin tır. Dört bin tır! Bir ülke düşünün, o ülkenin askeriyesi var, polisi var, bir terör örgütü oluştur, sal yakasını silahlandır. Ondan sonra o terör örgütünü kuvvetlendir, ardından bir terör örgütü daha oluştur, silahlandır. Ben şimdi bununla mücadele edeceğim de. Dörtbin tır! Dörtbin tır! Varın siz hesaplayın. Ne yapacaklardı? Güneydoğuyu cehenneme çevireceklerdi. Nereye kadar? Ankara'ya kadar.

Sebep? Armegedon! Kıyamet savaşı, kendi inandıkları o. Ne yapacaklardı? Güneydoğuda sen Kürtsün sen Türksün diye ayıracaklar mıydı? Ayırdılar mı Suriye'de, Irak'ta. Ne yapacak, Bursa'yı bombalama kalksa şu mahallede bunlar oturuyor, bu mahallede bunlar oturuyor diye mi bombalayacak? Bombalayacak geçecek. İşte bu Yahudi emperyalist güçler, Müslümanları, inananları, kanlı ateşli bir oyunun içerisine atıyorlar. Allah bizi muhafaza eylesin. Bu konuda uzun okursanız Buruc suresinin tefsirlerini, farklı farklı rivayetler göreceksiniz. Ayeti kerimenin sonu: 'İnanan ve iyi amel yapanlar için de altından ırmaklar akan cennetler vardır. İşte büyük kurtuluş odur. Kuşkusuz Rabb'inin yakalaması serttir.' Buruc, ayet 1 ile 12'ydi okuduğum. Burası güzel, şu ayeti kerimeyi bir daha tekrar almak istiyorum: 'İnanan ve iyi amel işleyenler', inanan ve salih ameller işleyenler, bakın, dikkat edin, Kur'an-ı Kerim hep inanan ve salih amel işleyenler der. İnanan ve ibadet edenler demez sadece. Bunun altını çizin. İnanan ve salih amel işleyenler. İnanmak işin başı. İkincisi ne? Salih amel, iyi ameller, güzel ameller işlemek. Bu muhakkak haramlardan uzak durmak bunun içinde, farz ibadetleri

yerine getirmek bunun içinde ama en önemlisi etrafına faydalı olmak da bunun içinde. Etrafına faydalı olmak. Bunu unutmayalım. Hiçbir zaman.

"Kim fena bir adet koyarsa ona her an lanet gider durur."

Kim bir fena adet koydu orta yere, kim bir fenalığa kapı açtı, hani hadis i şerifte, 'kim şerre bir kapı ararlarsa, ordan kaç kişi geçerse ondan nasibini alır, kim de hayra bir kapı aralarsa, ordan kaç kişi geçerse ondan nasibini alır. Hatta bazen derim ya sevseler de sevmeseler de şeyhimin zamanında benim vesilemle ders alanlar var mı, var. Şimdi bana kızsalar dahi bu dersi çekiyorlar mı? Evet. Bana kızsalar dahi çektikleri dersen ben sevabımı alıyor muyum? Evet. Abdullah Efendi hazretlerinin zamanında nerde hangi şehre bir ders açıldıysa, bu fakirin vesilesiyle hangi mahalleye açıldıysa, Cenab ı Hakkın lütfu ikramı, orda hala daha derslerine zikirlerine devam edenler var mı, var. Ben zaten haber gönderiyorum. Devam edin diyorum. Zikri bırakmayın, dersinizi bırakmayın. Bir kimse dersi, zikri bırakırsa, vahşi, çok afedersiniz hayvandan daha aşağılık olur. Bir kimse zikrullahı bıraksın, dersi bıraksın, yolu bıraksın, vahşi hayvandan daha aşağılık olur. Tecrübe bunlar. Bir kimsenin şeyhi var, bazen öyle derim tuhaf karşılarlar. Adamın şeyhi var. Sahte de olsa bırakmayın derim, devam et. Ya neden? Ya sözünü dinlediğin bir kimse var. İyi kötü. Sen onu da dinlemezsen, vahşi domuzlara benzeyeceksin. Senin dinlediğin birisi var kötü de olsa? Kim? Şeyhin. Kötü de olsa yanına gittiğinde durdun mu, durdun. Zikrullah yaptın mı, yaptın. Sana bir tesbihat verdi, tesbihatı günlük çekiyor musun, çekiyorsun. Ya sana sahtesi lazımmış. Sen ona layıkmışsın. Otur orda. Kimisi der ya ya bırak burayı, bırak kardeşim ya Allah Allah! Tencere yuvarlanacak kapağını bulacak, herles neye layıksa onu bulacak. Bir düdük gidecek o, gidecek. Olsun varsın, sonra toplar yine o. Yepildeklere yepildek bir adam lazım. Düpdüzgün bir adama zaten o şeyh şeyhlik yapamaz ki. Ben bazen geçmiş dönemde derdim ben. Türkiye'nin en iyi şeyhini alın getirin Bursa'ya koyun bizim arkadaşların önüne. Gelsin bizim arkadaşlara şeyhlik yapacak olan bir kimsenin o hooooooo! Ya neden böyle diyorsun! Diyorum ya bizimkiler en az bir şeyh kadar şeyhdir. Sen bizimkinlere ver dergah yönetsinler. Şeyh her bir elhamdülillah. Toprak münbit. Ahmed oturuyor orda. Ahmed'e normal bir kimse gelecek, bizim Ahmed'e şeyhlik yapacak, mümkün değil. Yapabilir mi Ahmet?(Herkez yapamaz.) Bitti! Adamdaki özgüvene bakın. 'Herkes yapamaz.' Alttan alıyor mu? Bakın hiç alttan almıyor. Vay efendim biz kimiz yani yapar herkes diyor mu? Gerçeği onun. Bak gerçeği. Demiyor. Herkes yapamaz diyor. Gerçeği onun o. Saklayıp örtmüyor. Öyle kolay değil. Allah muhafaza eylesin ama velev ki öyle bir kimseye gitti bir kimse

ya. Ben derim, ellemeyin adamı, bırak. O iyi bir derviş olursa, sımsıkı yola tutunursa, Allah kimi meydanda bırakmış, onun da istikametini düzeltir.

Cenabı Hak mana aleminin tek sahibi. Sen Allah dedin de o saymadı mı? Sen Allah dedin de o kabul etmedi mi? Sen abdest aldın da senin abdestini mi bozdu? Sen namaz kıldın da red mi etti? Sen zikrullah halakasına oturdun da boş mu çevirdi seni? O bir kimse yol yürüyecekse, yolunu bulur. O vahşi nefsini, o şeyhin önünde dahi durur. Nefisler vahşi hayvan gibidir, vahşi hayvan! Onu dizginlemek, onu eğitmek, ona yol göstermek, ohooooo! Herkesin işi olsa, herkes yapacak zaten. Vahşi var ya o vahşilik,işler insanın içine. Adam şurdan çıksın, uzaktaşsın, yeminle söylüyorum bunu, adam şu dergahtan uzaklaşsın, sizi korkutmak için değil, benim işim değil o, bıraksın dergahla ipini koparsın, vahşi hayvan gibi olur o. Onu zaptetmek, onu dizginlemek, ona laf söylemek mümkün değil. O zaten koparıp gitmesi onun, gemi azıya almasından. Vahşiliği eline aldı o. Vahşiliği elini aldığından dolayı gidiyor. Vahşiliği eline alan kimse, şeyhine de itiraz eder, doğruya da itiraz eder, bilgiye de itiraz eder. Her şeye de itiraz eder. Sebep? Vahşiliği eline almış o. Allah muhafaza eylesin.

İşte kim fena bir adet koyorsa, şer. Şerdan bir kapı açtı. O şerden kaç kişi geçtiyse, o şerre kapı aralayan kimse, ondan nasibini alır, şerden nasibini alır. Bir kimse de bir hayır kapısı açtı, hayra kapı araladı. Ordan kaç kişi geçerse, o hayırdan nasibini alır. Bir hayır ünkü o. O hayırdan nasibini alır. Ben bunu, bu hadisi şerifin ışığında düşünerekten, bütün herkese kap açtıtım. Derim ki arkadaşlar, başınızda zakir olması şart değil, çavuş olması şart değil, başınızda şeyh olması şart değil, birisinin olması şart değil. Dikkat edin buraya. Evlerinizi zikirhaneye çevirin. Aç evini kardeşim, zikir yap orda. 'Evinde zikir olunanla olmayanın arasındaki farkı söyleyeyim mi? Söyle ya Resulallah. Evinde zikrullah olan ev, zikrullah olan ev, yıkık da olsa, harabe de olsa mamurdur. Evinde zikrullah olmayan ev, mamur da olsa yıkıktır.' Evlerinde zikrullah olmayan insanlar, evlerini zikrullaha açmayanlar, evlerinde zikrullahın asamesinin görülmediği evler, bereket olmaz, muhabbet olmaz, şeytan orda dolaşır, nefis dolaşır, heva heves dolaşır, Cenab ı Hak oraya musibet verir. Cenab ı Hak orayı bereketlendirmez, orası naif olmaz, orda şeytanniyet kol gezer. Evinizi, evlerinizi zikrullah bahçelerine dönüştürün.

Zikir yaptırmak için çavuş olmanıza gerek yok, nakip nükebba olmanıza gerek yok. Toplayın üç tane beş tane on tane arkadaşınızı, yeni arkadaşlar toplayın. En eskiniz kim? X kimse. Kardeş en eskimiz sensin. Sufilikte bu adaptır. Oranın en eski dervişi kim? Bir yerde çavuş yoksa, x kimse orda ders yaptırır. Yaptırın ders. Ben bu dergahta ilk zakir olduğumda bunu

söylemiştim. Hala da söylüyorum. Benim bulunduğum bir yerde ders yaptırmak için zakire, çavuşa nakibe nükebbaya ihtiyaç yok. Ben bir İsmail Hakkı Tekkesi dersinde orda bulunanların hepsine dedim ki hepiniz de çavuşsunuz çavuşluk istiyorsanız. Yürüyün dedim, ders yaptırın. Bunu şeyh efendiye şikayet etmişler böyle böyle yaptı diye. Bana dedi ki Mustafa Efendi, derste bulunan herkesi çavuş etmişsin dedi. Ettim efendim dedim. Ben saklı gizli bir şey yapmıyorum, dedim efendim ettim, hepsi de dedim Allah'ı zikrettirsinler. Ev ev dolaşsınlar, mahalle mahalle dolaşsınlar, belde belde dolaşsınlar, dolaşın. Doğru söylüyorsun Mustafa Efendi dedi bana. Doğru söylüyorsun. Apartmanda sen beş kişiyi topladın da sana toplama diyen mi var. Küstahlık yapma. Ders var mı perşembe günü Bursa'da, var. Perşembe gününe sen ders koyma. Ya biz evde toplanabilir miyiz? Sen ayrıcalıklık yapıyorsun. Sen küstahlık yapıyorsun. Sen hainlik yapıyorsun. Senin amacın ders yapmak değil. Yok! Mehmet Ali ne gün Yunak'ın sersi? Salı, cuma. O zaman Yunak'ta bir kimse salı ve cuma günü mahallede bir yerde ders koyuyorsa hainlik yapıyor. Dergaha hainlik yapıyor. Evet! O kadar da serttir bu tarafta. Sen Allah için çalış. Git bir yerde sen Allah için evinde topla. Topla kardeşim. Ders yaptır. Yaptır, koştur. Aç evini. Eşine söyle, çayın varsa bir çay demle de bugün arkadaşlar gelecek, evde zikrullah yapacağız de, yapın.

En fazla polis gelir basar, şikayet ederler burda 'Hu' çekiyorlar diye, gelir polis ne yapıyorsunuz? Allah'ı zikrediyoruz kardeşim, yasak değil. Ha ne olacak? Bir karakola götürürler en fazla. Ne yapıyordunuz, işte şunu yapıyorduk, bunu yapıyorduk…Bu olur. Allah için de onu yaşayın. Madalya gibi takın. Basıldık değin. Basılmadan madalya takmazlar burda insana. Karakolla yüzleşeceksin. Şikayet edeceler, edeecekler. Hiç kimseye de şikayet etmeyeceksin, itiraz etmeyeceksin, isyan etmeyeceksin. Gelmiş polis arkadaşlar, Allah razı olsun. Hoş geldiniz kardeşim. Gelin çay için. Yok. Ne? Hakkınızda şikayet var. Hayırdır kardeşim? Siz burda işte değişik sesler çıkarıyor muşsunuz. Doğrudur kardeşim. Haydiii, alıp götürecekler, götürecekler. Bunu göze alacaksınız. Öyle edebiyatta Hallacı Mansur 'enel hak' dediği için asıldı. Sen? Sen ne yaptın? O 'enel hak' dedi asıldı, sen de 'Hak' de, bir karakola götürül ya. Asılmasan da biz de Hak derken karakola götürüldük elhamdülillah de ya, sen de bir karakola götürül. Sen de bir Hak dediğin için, karşı dairedeki adam seni görünce, lan ne gördüm ben desin. Bunlar böyle zikrullah yapıyorlar, bunlar değişik şeyler yapıyorlar. Taaaak kapıyı kapatsın sana. Bütün apartmana desin vebalı gibi, bunlardan uzak durun. Neden? Bunlar zikirci, bunlar 'Hu'cu. 'Hu'cu desinler, sen iste kızı vermesinler sana. 'Hu'cu desinler, sen kızsan adamlar sana talip olmasın ama sebebin 'Hu'cu olmak olsun. Ne güzel lakap, öyle değil mi, 'Hu'cu o. Benim çok

hoşuma giderdi. Bana sorarlardı, birader hucu mu oldun ya? Elhamdülillah. Nasıl yani? Boş ver kardeşim ya. Yani hucu mu oldun? Evet hucuyum. Hani bunu aşağılamak için söylüyorlar ya hucu musunuz siz? Evet elhamdülillah. Ne yapıyorsunuz diyor. Göstereyim mi diyorum ben, evet diyor. Ben başlıyorum Hu Hu Hu Hu Hu… Birader bu mu? Bu diyorum ya. Bir de 'Hay'ı var bunun diyorum. O nasıl diyor, başlıyorum ben şimdi, Hay, Hay, Hay, Hay, Hay… Bunu mu yapıyorsunuz diyor. Bunu yapıyoruz diyorum ben. Ya sen birader şimdi hem 'Hu'cu hem 'Hay'cı mısın diyor? Daha ilavesi var, ben bir de 'Hak'cıyım diyorum ben. Biz hem de 'Hak'çıyız. Halkçı değil 'Hak'çı. Hani altı okun biri değil yani, öyle değil. Biz 'Hak'çıyız. Hak. Ya birader sen ne işlere girdin böyle ya ? Diyorum sorma, ben çok tehlikeli yerdeyim. Sen uzak dur benden. E size 'Hu'cu denmediyse, olmadınız daha demek. Deli denmediyse, olmadınız daha demek.

Benim adım Deli Mustafa! Allah rahmet eylesin, şeyhimin hanımı taktı bana. Önceden de babam Karabela diyordu, işte aile biraz deliliğimden bahsederdi. Sıkıntı yok, şeyhimin hanımı, Allah rahmet eylesin, Hacı anne dedi ki senin aklın yok, sen delisin dedi bana. Allah razı olsun hacı anne dedim. Deli Mustafa gel, deli Mustafa git. Benim lakabım deli Mustafaydı, hamdolsun. Ne diyor hadis-i şerifte? Hadis-i Kutsi: 'Dışarıdan sizi görenler, Allah'ı öyle zikredin ki dışardan sizi görenler bunlar deli olmuş desinler.' Ha bana deli desinler diye kendini kendi kafandan duvara vurma, yok. Zikrullahın adabıyla, erkanıyla zikrullah yapıyorsunuz. Dışardan gören kimseler diyecekler ki bunlar deli olmuşlar ya. Evet! Hamdolsun! Var mı akıllı adam burda? Hiçbir tanesi bak elini kaldırmadı ben akıllıyım diye. Hamdolsun. İşimiz yok akıllılarla. Onlar şimdi ver kızı al papazı yapıyorlar. Akıllı ya, kadeh tokuşturuyor şimdi, akıllı ya ooo ne muhabbetler var bir bilsen, akıl akıyor onlardan. Cenab ı Hak da bizi kendi delisi yapmış. Ne yapalım, oturuyorsunuz burda. Bugün gündüz dediler, sohbetler zikzak çiziyor diye, öyle dedim, biz zikzaklıyız. Nerde analiz eden? Bak gene zikzak çiziyoruz. Sohbet zikzaklı gidiyor bizim. Bir bakıyorsun himalayaların tepesindesin, bir bakıyorsun ondan sonra Adana Çukurova'dasın. Bir bakıyorsun yerin dibine doğru gidiyoruz, mağma tabakası. Yabii orda da yaşayanlar var ama mağma tabakasında ateşten imparatorluk var, evet. Onlar normalde başında kralları var, askerleri var, silahlı teçhizatlı hepsi de. Bak, Himalayalardan sizi aldım götürdüm mağma tabakasına şimdi. Yoktur deyip de benim söylediğime karşı çıkacak olan var mı? Gene yok. Evet, onlar depremler, yeraltı olayları, onlarla alakalı. Yeryüzünde ahlaksızlık, yanlışlıklar, eksiklikler çoğalınca onlar yeryüzüne çıkmak istiyorlar. Savaş var.

Şu dünya ne savaşlara gebe biliyor musunuz? Toprağın altında savaş ayrı, toprağın üstünde savaş ayrı, gökyüzündeki savaş ayrı, dünyanın dışındaki savaş ayrı, bizim barışseverler de barış, barış der. Ya her taraf savaş, her taraf kan kokuyor. Ne barışı? Barışma, barış, savaştan geçiyor. Savaşmazsan, barışı bulamazsın. Sebep? Çünkü kötüler, kötülüklerine devam ediyorlar. Kötülük var olduğu müddetçe savaş devam edecek. Kötülük var olduğu müddetçe. İyiler var olduğu müddetçe kötülerle iyilerin savaşı devam edecek. Bu bir savaş, bu bitmeyecek, bitmez. Bu Adem'den itibaren bitmez. Öyle hamasi nutuklar atmak yok işte insancıl nutuklar atmakla bu işler olmaz. Biz kaynayan kazanın üzerinde yaşayan insanlar topluluğuyuz. Bizim ayağımızın altında savaş devam ediyor. Bunu görmüyor insanlar. Bilmiyorlar. Biz bir savaşın üzerinde yaşıyoruz. O savaş çığlıklarını aşağıdan duymuyor insanlar. Bildiğiniz savaş! Toprağın üstünde de savaş var. Toprağın altında savaş olduğu gibi, toprağın üstünde de savaş var. Neden? Toprağın altından da etkileniyor, toprağın üstündekiler. E toprağın üstündekiler, toprağın üzerinde, zemininde yaşayanlar, toprağın zeminine basmadan savaşanlardan da etkileniyorlar. Gökyüzünde de savaş devam ediyor. Siz uzayda savaşın olmadığını mı düşünüyorsunuz? Orda da savaş devam ediyor. Varlığı, bir savaş hengamesi almış götürmüş önüne.

Varlığın üzerinde kötüler olduğu müddetçe, savaş devam edecek. Varlığın üzerinde kötüler olduğu müddetçe, savaş devam edecek. Evinizde bir kötü varsa, evinizde bir kötülük varsa, eviniz savaş meydanı. Geçin kendinize, kendi iç dünyanızda kötülük var ise kendi iç dünyanız bir savaş meydanı. Sen kötülüğe, bir taraftan nefis kötülüğü meyledecek, sen o kötülüğü durdurmaya çalışacaksın. Savaş bu. Her an her gönül kan revan içerisinde ama dudaklardaki tebessüm o kan revanı örtmekte. Sen dudaktaki tebessüme hayransın. Ben de senin kalbindeki kanrevanlığa hayranım. Çünkü senin dudağındaki tebessüm, yalancı tebessüm. Senin gönlünde kan revan dururken, dudağındaki tebessüm yalan. Ben senin kanrevanlığına bakıyorum. Sen istediğin kadar yüzün tebessüm etse de gönlün kanrevan. Ne zaman gönlün tebessüm eder? Kalpler ancak zikrullah ile mutmainne olur. Senin kalbinde zikrullah oturmazsa, senin kalbine zikrullah yerleşmezse, senin kalbin hep kan revan. Sebep? Hep savaş halindesin. Bir taraftan diyecek kaynanana şunu söyle, öbürkü diyecek ki sus sabret, öbürkü diyecek babana şunu söyle, sen ona diyeceksin sus sabret, babaya itaat farz. O diyecek ki ya bak annen ne yaptı, kardeşlerin arasında ayrım yaptı, sen diyeceksin ki sus, anneye merhamet et. Savaş! Bak gördün mü kör olasıca adam lafı söyledi gitti, bana gelsin ben ne yapacağım diyeceksin, ondan sonra şeyhin

sana sus demedi mi dedi ama efendim hakkını helal et, susamadım. Ne susmadın? Nasıl müritsin!

Kan revan ortalık. Savaş devam ediyor. Sebep? Kim bir fena adet koyduysa, iyilerden birisi de bir iyi adet koyacak. İyi adetle kötü adet hep savaşacak. İyi adet koyanlar bir yerde, iyilik yapanlar bir yerde olacak, kötüler ve kötülük yapanlar da bir yerde olacak. Kötüler ve kötülük yapanlar, iyilik yapanlarla hep mücadele edecekler, hep savaşacaklar. Onların haklarını gasp edecekler, onları namuslarına dil uzatacaklar, onların şereflerine dil uzatacaklar, onların haysiyetlerine dil uzatacaklar, onların rızıklarını almak isteyecekler, onları pençelemek isteyecekler, onları ısırmak isteyecekler. Çünkü vahşiler. Kötü, vahşidir. Sırtlan gibidir o, sırtlan gibi. Kötüler tek başına yaşamazlar. Kötüler, kötülerle beraber olurlar, toplanırlar. Siz hiç tek başına avlanan bir sırtlan gördünüz mü? Görmediniz. Kötüler sırttan gibidirler, bir yerde toplanırlar. Bir yerde toplanırlar ve kötülüklerine devam ederler. Birisi senin namusuna şerefine, haysiyetine, ırzına, ailene, çoluğuna, çocuğuna, ibadetine, imanına, memleketine, sana laf söylüyorsa, bil ki o kötü. Ondan beklenen o. Başka ne olacak ki! Bir kimse sana adaletsizlik yapıyorsa, hukuksuzluk yapıyorsa, yalancılık, gıybetçilik, dedikoduculuk, İftiracılık yapıyorsa, kötü. O onu yapacak. Onun işi o. Ondan şikayet etme, onunla mücadele et.

Kötü ve kötülüklerle mücadele edilir, şikayet edilmez. Onunla savaşırsın. Ne dedi Hz Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve sellem hazretleri: 'Küçük cihattan büyük cihada döndük. Ya Resullalah, kim var karşımızda? Göğüs boşluğunda bulunan nefsiniz var. Nefisle cihad, cihad ı ekberdir. Cihat nedir? Savaşmak, mücadele etmek. Cihat mücadeledir, cihat savaşmaktır. Senin topraklarımızı fethetmeye gelen kimseyle savaşman, farz ı ayındır. Senin iyilerin bulunduğu bir şehre, bir beldeye savaş açtıysa, kötüler ve kötülükler onlarla mücadele etmek farz ı ayındır. Onlarla barışmak isteyen, içerdekinler haindir. Bu memleket bazında. Bir de gönül bazında var. Kalbinde eğer nefsin seni kötü ve kötülükler ile barıştırmak ister. Seni kötü ve kötülüklere doğru meylettirmek ister. Nefsinin yardımcı payendeleri vardır. Haz almak, lezzet almak, şehvet. Bunlar nefsin askerleridir. Sen onlara doğru meylettiğinde, kötü ve kötülükler sende artar. Bunun karşısında, bunun karşısında Cenab ı Hak sana bir melek vermiştir. O senin kalbindeki iyilik meleğindir. Onu kuvvetlendirmeye çalış. Neyle? İmanla, ihlasla, samimiyetle, zikirle, iyi amellerle, salihlerle beraber olaraktan onu kuvvetlendir. Yoksa sen kötü ve kötülüklerin pençesinde kaybolup gidersin, kötü olursun. Bu savaş her daim var ve senin gönül topraklarında, kötülüğün bayrak dikmesini, istemiyorsan sen iyilik askerlerini çoğaltmaya bak. Sen

iyilik komutanını, kuvvetlendirmeye bak. Bu savaş, her sabah bu kurulur bu gönül dünyanda. Her sabah! Techizatını alır, techizatlanır. Kötüler bir taraftadır, iyiler bir taraftadır. Her sabahdır bu ve her gün kanrevan vardır.

Her gönül her sabah Uhud meydanıdır ve sen her sabah Uhut meydanına çıkarsın. Görürsün ki Peygamber Sallallahu Aleyhi ve sellem de bir telaş, bir telaş, bir telaş. Mevzileri istihdam etmekte. Karşısında Ebu Cehil, onda da bir telaş, bir telaş. O da mevzileri istihdam eder. Herkes komutanlarını sıralar en öne. Her komutanın arkasında askerler hepsi de tam teçhizatlı. Yorulursun her sabah bunu görmekten. Dersin ki sabah olmasa, yine bütün askerlerini toplayacak bütün herkes, yine sabahtan akşama kadar nice kelleler gidecek. Nice başlar gidecek, nice kollar ayaklar gidecek, nice gözler düşecek, nice kulaklar düşecek, nice küheylan beygirler çatlayacak, nice tanklar, nice toplar, nice tüfekler, nice ana evlatları, nice ana kuzuları toprağa düşecek. Bu her sabah yaşanır ve bunda bıkıp usanan savaşı kaybeder. Bunu gönül dünyanda gör. Bu savaş farklılaşıncaya kadar bunu yaşayacaksın ve dünyayı bu savaşın arenası gibi gör ve sen de o dünyanın içerisinde, o gönül dünyanda yaşadığını dünyaya yay. Nerdesin? X yerde ders yaptırıyorsun. Bil ki o iyilerin komutanısın sen. Askerlerini sağlam tut. Onları üzme, onları kırma, onları incitme. Her sabah onların teçhizatını kontrol et. Her gün onlarla beraber olmaya gayret et. Bil ki o savaşta sen de bir yer tut, verilmiş sana. Sen x yerin zakirisin. Senin elinin altında küçük birlikler var. Birliklerini kontrol et. Onları boşlama, onları küstürme, onları incitme. Onlarla beraber yöneteceksin bu savaşı. Sen çünkü birisine bir şey yaparsan, ordan bir gedik açılır. O gediğin açılmasına müsaade etme. Birisi yıkılabilir orda. Hemen yıkılanın yerine birisini koy. Sen çünkü o savaşın komutanısın. Hasbelkader senin kafana bir miğfer geçirilmiş. Bir de komutan işareti konmuş. Layık olup olmamak ayrı mesele, vazifen var senin. Sen o vazife ile vazifelenmişsin. Komutanlık elinden gider diye korkma. Cepheden bir gedik açılır diye kork. Komutanlığın elinden gider diye korkma. Askerlerinden birisinin kötülüğe yem olmasından kork. Birisi kötüleğe yem olmasın çünkü senin üzerinde de bir komutan var. O da ne? Örnekliyorum şeyhin senin. O, ordaki ordunun komutanı, o da her sabah çadırından çıkarken bu savaş için çıkıyor, düşün sen ordan cepheden bir gedik açarsan, bütün ordu bozulabilir.

Sen bir cepheden geri kaçma. Ya? O komutan da düşünecek. O komutanın da başında bir komutan var. Kim? Muhammed i Mustafa(s.a.v.) O her sabah, her sabah, hiç yılmadan, hiç usanmadan, hiç yorulmadan, hiç dinlenmeden, hiç gözünü kapatmadan, kırpmadan, o her sabah ordularının başındadır. Hendek gibi, Uhut gibi! Sen onu bitti zannedersin. O bitmez.

Ne Uhud biter, ne Hendek biter, ne Bedir biter. Bitmez. Sen zahiren o savaş oldu bitti zannedersin. O savaş devam eder, bitmez. O da her sabah Hendekteki gibi Uhutdaki gibi Bedirdeki gibi hatırından serfinaz eder çünkü asker onu görmezse, aşkı şevki kırılır. O bir manevi ordunun komutanıdır. Asker, komutan, onun kokusunu almazsa dağılır. Onun cemalini seyretmezse şevkini yitirir, aşkını yitirir, kendisini yitirir. Her sabah o çadırından başının dışarı çıkmasını bekler. Düşünsenize, her sabah sizi o kontrol edecek. Düşünsenize, her sabah orduyu o teftiş edecek. Mevzilere o bakacak. O öylesinedir, hiç umulmadık bir zamanda, umulmadık bir yerde, umulmadık bir mevzinin yanı başında bitiverir. Sen komutansan, tirim tirim titrersin. Acaba askerim ne halde diye. O çünkü öylesine hızlı gider ki arkasından yetişmek ne mümkün! Bir bakarsın ki o mevzinin içinde. O mevzide askerle beraber. Bu savaş devam eder. Bu savaş bitmez. O manevi ordular tükenmez. O manevi ordular hiçbir zaman tükenmez. Kardeş, zahiren de o savaş devam eder. O yüzden bu ümmetin derli toplu son ordusu, son nefesi olan mehmetçiğe her sabah dua et. Bil ki o manevi ordular da Mehmetciğin peşinde. O yüzden İyiler olduğu müddetçe, kötüler de olduğu müddetçe ve iyilik kötülüğe hakim olmadığı müddetçe, bu savaş devam edecek. Bu ne zaman bitecek biliyor musunuz? 'Arz la ilahe illallah deyinceye kadar savaşmakla emrolundum diyen peygamberin bu sözü tecelli edinceye kadar. Benim için Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri ölmedi. Dünya mekanını vücut olarak terk etti. O çünkü emrolunduğu işe devam ediyor. Arz, la ilahe illallah deyinceye kadar o ordularının başkomutanı ve ordularının başında ama kimisi bundan bihaber, kimisi de bu haberli bir şekilde savaşın ortasında. Allah bizi iyilerden ve salihlerden eylesin.

"İyiler gittiler güzel usul ve adetleri kaldı; kötü adamlardan da zulümler ve lanetler!"

Bak, iyiler gitti. Benim şeyhim, Allah rahmet eylesin, yürüdü gitti. Geriye iyi bir adet kaldı. Cenabı Hakka hamdü sena ediyorum. Bak, biz hasbelkader o zikrullah halakasında devam ediyoruz. Bak, Çorumlu Hacı Mustafa Efendi gitti, Hacı Ebubekir Baba gitti, Hacı Ali Haydar Efendi gitti, Nevşehirli Abdullah Gürbüz Efendi gitti. Bakın şurda kabristanda duranlar var, gittiler. İyiler de kötüler de saati dakikası gelince bu dünya mekanını terk edip gidiyorlar. Bakın bu tekkenin ilk ahalisi gitti. Ardından gelenler hep gitti. Bu cemaate bir şey nasip oldu. Bu tekke, seksen yıl sonra tekrar nefes aldı burda. Şimdi kardeşler hizmet ediyorlar burda. Bir iyilik kapısı aralandı. Seksen yıl sonra sema edilip Allah denildi. Seksen yıl sonra. Hani Hızır'dan bir kıssa anlatıyorum ya, hani Hızır su künkünü kırmış ya, Musa demiş ki bu künkü neden kırıyorsun, kötülük yapıyorsun! Hızır Aleyhisselam

sonunda demiş ya baktım demiş bu su künkünü Su yoluna getiren götüren tamir eden vesile olan cennetin 8. katına çıkmış. Şimdi künkü kırdım döktüm, arkadan gelen salih insanlar bu künkü tamir edecekler yeniden, yeniden bu suyu akıtacaklar, Allah onları da ehli cennet edecek dedi. Seksen yıllık paslanmış olan zincir kırılıyor burda. Seksen yıl sonra bir yol açılıyor. Seksen yıl sonra, su yolu açılıyor. Yeniden künk oluşuyor. Siz iyilik yapmaya devam edin. İyilik için savaşmaya devam edin ve arkanıza iyilik bırakın. Adet olarak iyi bir adetiniz kalsın. Yol olarak iyi bir yol bırakın arkaya. Bizler göçüp gideceğiz herkes gibi. Sizler de göçüp gideceksiniz ama düşünebiliyor musunuz, bu tekke dört yüz elli yıllık. Nice dört yüz elli yıllar daha bu tekke yaşayacak. O yüzden buraya iyi adet bırakın. Buraya iyi yol bırakın. Bir dörtyüz sene sonra, yüz sene sonra şunu demesinler. Ne kötü bir adet bırakmışlar. Elli yıl sonra şunu demesinler, ya bu ne alakası var bunun Kur'an'la sünnetle, ne kötü bir adet bırakmışlar. Bunu söylemesinler. O yüzden salih ameller işleyin.

İyi ameller arkanızdan bırakın. İyi nefesler bırakın arkanızdan. Yirmi yıl sonra benim söylediğimi birisi gelir söyler size. Ben ne diyorum, 28 Şubat'ta kepenk kapattılar diyorum. Kötü bir adet bıraktılar. Zorluğu görünce kaçıp gitmeyi öğrettiler etraflarına, kötü bir adet bıraktılar. Bu ülkeyi ne üdüğü belirsiz insanlara peşkeş çekmeye çalıştılar, 15 Temmuz! Sizler iyiliğin savunucusu, iyiliğin bayraktarı olun. Biz 28 Şubat'ta bir avuç kaldık, yılmadık biz. Bin kusur kişi ders yapardık, bırakıp gittiler. Kendilerince çekleri vardı, senetleri vardı, sepetleri vardı, dükkanları vardı, eşleri vardı, çocukları vardı. Zalimlerin korkusu sardı herkesi. Bırakıp gittiler. Eleştirerekten, laf söyleyerekten, namusumuza, şerefimize, haysiyetimize, laf söyleyerek gittiler. Dedim ya, burayı bırakıp giden vahşileşir diye. Vahşileşerek gittiler. Ama bakın 28 şubat geliyor ya şimdi, damarım kabarıyor ya benim, yaşadığım şeyler aklıma geliyor ya, kendince filmi geri sarıyorum. Nefreti makamından değil. Filmi geri sardığımda da aklıma geliyor. Eliyle benim evimi gösterenler aklıma geliyor. Hususi karakola gidip kendince beni şikayet edenler. Aklıma geliyor. Eline hasbel kader borç demişim ben, borcum değildi de borç demişim, senet vermişim. Sorguda, sualde polisin elinde görüyorum onu. Bana fotokopisini gösteriyor. Bu imza senin değil mi diyor. Ben de benim diyorum. Borç senedi, yasak mı diyorum. Vergi dairesinin benim hakkımda tutmuş olduğu tutanak, bir arkadaş dükkanda gösteriyor fotokopisini, Mustafa abinizin diyor bu, benim elimde olmayan tutanak. Sarıyorum ya ben geriye doğru. Siz iyilik bırakın. Arkadaşlarınızı, dostlarınızı, yol kardeşlerinizi asla satmayın, hainlik yapmayın. Bir sofrada yemek yediğinize ihanet etmeyin. Beraber halakada zikrullah yapmışsın. O yapsın, sen

yapma. Beraber aynı şeyhin elini tutmuşsun, o yapsın sen yapma. De ki benim şeyhimin elinden tuttu o. Sen içine göm. Sen kötülük yapma. Sen arkadaşını satma. Karanlık günler ebedi değildir, geçer. Zor günler ebedi değildir, geçer. Sıkıntılar ebedi değildir, geçer.

Sen zaten bu yola girerken sıkıntı, bela, musibet, dert, hastalık, borç, harç, varlık, yokluk eşten imtihan, çocuktan, anneden, babadan, arkadaştan, dosttan, sevgiliden, herkesden imtihan olmayı göze alarak gelmişsin. Sen hançerlenmedik yerin kalmayacasına, öylesine çıkacaksın sevgilinin huzuruna. Senin vücudun delik deşik olacak. Her tarafında hançer yarası olacak. Her tarafın kan revan olacak. Sen sevgilinin huzuruna böyle çıkacaksın. Sana yakışan o zaten. Neden? Sen kutlu bir davanın kutlu bir yolcususun. Seni bırakırlar mı? Bırakmazlar. Sen bunun bilincinde yaşa ama sen, sende de hançer var. Sen hançerini kardeşine çevirme. Sende de silah var. Sen silahını kardeşine çevirme. Sende de dua var. O peygambere gelen melek sana da gelir. Sen peygamber değilsin ama vallaha gelir ama billaha gelir ama karanlık bir dehlizde gelir ama hançerin tam gırtlağına geldiği bir anda gelir. Söyle der. Ben dua edeyim. Seni bu hale getirenlerden hesabını Allah sorsun der. Sen o hesabında Muhammed-i Mustafa(s.a.v.)'yı aklına getirirsin. Gönlünde onu yeşertirsin. O helak et demedi. Neden? Onlar senin çünkü zikir kardeşin. Onlar çünkü senin aynı şeyh el bağlamış, aynı şeyhe el pençe durmuş ve sen kendi elinle o şeyhe götürmüşsün. Söyleyemezsin. Söylememen gerekir. Dilini tutmam gerekir, yüreğini tutmam gerekir. Demen gerekiyor ki hayır, o benim şeyhimin elinden tuttu. Onlarla biz aynı halakada zikrullah yaptık. Gözgöze durduk. Diz dize durduk. Yan yana durduk. Benim babamın evlatları, Yakup'un çocukları gibi görün. Yusuf'u kuyuya atan, Yakup'un diğer çocuklarıydı.Yakup'un kuyuya atılan Yusuf'u da var, kuyuya atanları da var. Bu böyle gelmiş. Sen göze al. Sen vücudunda hançerlenmemiş, hançer yarası kalmamış bir şekilde mahşere çıkmayı göze al. O yüzden savaş bitmeyecek. İyiler bir tarafta olacak, kötüler bir tarafta olacak. Hem gönül dünyanızda, hem gönül vatanınızda savaş bitmeyecek, hem de yaşadığımız topraklarda savaş bitmeyecek. Her iki savaşın da biteceğini söyleyenler, düşünenler benim nazarımda ya kördür ya ahmaktır. Allah bizi affetsin inşallah. Allah rızası için

El- Fatiha meessalavat.

https://youtu.be/vcxhUovZHco

MESNEVİ-İ ŞERİF 745. BEYİT ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Kıyamete kadar o kötülerin cinsinden kim vücuda gelse yüzü o kötülüğedir. Bu tatlı suyla tuzlu su, damar damardır. Halk arasında sur üfürülünceye dek birbirine karışmadan böylece gider durur. İyilere tatlı su miras kaldı. O ne mirasıdır? 'Evrensel kitap' mirası. Dikkat edersen görür anlarsın ki taliplerin dileği peygamberlik cevherinin şuleleridir, o şuleleri dilerler. Şuleler, mücevherlere tabi olarak parıldar ve dönerler. Şule, nereden çıkıyorsa, madeni neredeyse oraya gider."

Evet, şule nereden çıkıyorsa, madeni neredeyse oraya gider. Kıyamete kadar o kötülerin cinsinden kim vücuda gelse, yüzü kötülüğedir. Kötülüğü de iyiliği de birer insana benzetin. Kötülüğü de iyiliği de birer insana benzetin ve o kötülüğün de çocukları oluyor o iyinliğin de çocukları oluyor. Kötülüğün bu noktadaki babası iblis, şeytan. Annesi kim? Sensin. Şimdi iblis dişi mi erkek mi? İblis hem erkek, hem dişi öyle bakarsan. İblis erkeğe yaklaşınca, iblis erkeğe yaklaşınca dişi, kadına yaklaşınca erkek. Desek ki şimdi biz bütün insanlara, çok özür dilerim, iblisin eşi olmak ister misiniz, bütün herkes der ki hayır ve iblisi iblis olarak rüyanızda görseniz, kırk gün yemek yiyemezsiniz. İblisi iblis olarak rüyanızda görseniz, kırk gün yemek yiyemezsiniz. İblisi son nefeste bir kimsenin başında görseniz, son nefeste imanınızı kaybetmemek için var gücünüzle gayret edersiniz. Var gücünüzle! O zaman kötülüklerin anası kim? Biziz, insan oğlu. Kötülüklerin babası kim? Şeytan ve o kötülük bir insan şeklinde düşünün. Bir eli kadın, bir eli erkek olsun ve bir kimse kötülük yaptığı anda bilsin ki on tane kötü çocuk oluşturdu, habire o kötü çocuk üretiyor. Bir kimse düşünse, küfr ettiği anda

şeytanın bir tane daha çocuğu oldu desek ona inanmazlar da görmüyorlar çünkü küfretmeyi bırakır insanlar. Bir kimse her hakaret ettiğinde, her küfür ettiğinde, her günaha girdiğinde, her günah işlediğinde, yapmış olduğu günahın boyutuna göre bir, üç, beş, yedi, on, yirmi, otuz, kırk, elli, şeytandan çocukları oluyor desek insanlar günah işlemezler ama kıyamete kadar o kötülük ağacı, o kötülük evi var olacak orda ve o kötülük evini seçenler o kötülük ağacının meyvesinden yiyenler, o şeytana kendisini peşkeş çekenler, her daim kendisinden kötü çocuklar zuhur ettirecekler. Eğer siz geriye bir kötülük mirası bırakırsanız, çocuklarınız kötülüğe devam edecekler.

Bırakmış olduğunuz mirasa bakın. Babalarınızı düşünün ama böyle, ya benim babamdı öyle benim babam babaların babasıydı, öyle değil. Din gözlüğüyle bak. Bak bakalım baban iyi bir insan mıydı? Bak bakalım annen iyi bir insan mıydı? Senin baban, eyvallah bak bakalım, deden iyi bir insan mıydı ya işte… Ya bak, bak analiz et, sen onu yapma. Hani meşhur laf ya, daha çıkan keçinin ağaca çıkan oğlağı olur diye, bak bakalım, sen o kötü silsileyi kesebildin mi ona bak. Sen o kötü kanalı tıkayabildin mi ona bak, sen o kötü perdeyi kaldıra bildin mi ona bak. Yoksa ömrünce sen iblisle dost olacaksın. Ne dedi Hicr suresi ayet 39-40, burayı iyi dinle: 'Rabbim beni saptırdığın için mutlaka ben de yeryüzünde Adem oğullarına kötülükleri güzel göstereceğim ve onların hepsini azdıracağım; ancak kullarından ihlaslı olanlar müstesnadır.' İblisin en büyük handikapı buydu. Beni saptırdığın için dedi Allah'a, yani ben sapıcılardan olmayacaktım, sen saptırdın beni dedi Allah'a. Adem ise o yolu seçmedi. Adem ne dedi, YaRabbi ben nefsime zulmedenlerden oldum, ben satanlardan oldum, ben yanlışlığa düşenlerden oldum, beni affet dedi. O zaman sen de cebriyeye düşme. O ahmak cebriyeciler gibi beni saptıran sensin deme. Şeytan sana musallat olmuş derim ben o zaman. Sen şeytanla nikahlanmışsın, yüzükleri takmışsın, eş olmuşsunuz siz derim. Şeytanla eş olan, şeytana kendisini peşkeş çekenden kötülük çıkar. Bu kim olursa olsun.

Bir kimsenin elinden, dilinden, gözünden, ayağından, kadınlık organından, erkeklik organından, bir kötülük çıkıyorsa, bir haram çıkıyorsa, o esnada o şeytana kendini peşkeş çekti. Ona desen ki gel zina yap, yapmaz; ona desenki gel kumar oyna, oynamaz; ona desen ki gel içki iç içmez ama kötülük yaptı ya bir gıybet etti, bir dedikodu etti, bir iftira etti, göz göre göre bir haramı işledi, şeytana eş oldu eş! Evet, bunu tuhaf karşılayabilirsiniz. Ben öyle söylüyorum. O gönül rızası ile şeytanla ilişkiye girdi, zina yaptı. Kimle? Şeytanla. Neden günah ı kebairleri işleyen insanlar, imansız hükmünde hadisi şerifler gereğince? Bir kimse iman üzerine hırsızlık yapamaz, bir kimse iman üzerine içki içemez, bir kimse iman üzerine zina edemez,

bir kimse iman üzerine kumar oynayamaz. Bakın bunların hepsi de hadis i şerif, günahı kebairleri sıralıyor Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri. Sen bundan bütün günahı kebairleri kıyas et. Namazı kıyas ediyorsun, orucu kıyas ediyorsun, yeme içme olunca kıyas ediyorsun, haramları neden kıyas etmiyorsun? Haramı da kıyas et. Hz. Muhammed i Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, bütün haramları sabahtan akşama kadar sana sıralayacak değil ya. Sen onunla kıyas et. Her şeyi aklına uyduruyorsun ya, onu da aklına uydur. Onu da kıyas et. E kıyas ettiğinde, bir kimse günahı kebairleri o zaman iman üzerine işleyemeyecekse, nereye gitti bu? İmansızlığa. Neden? Çünkü şeytanla nikahlandı o, o esnada. Onun eşi, işi şeytanlaştırma. Sen diyorsun ki bu hatunun nikahı bana ait, sen diyorsun ki bu adam benimle nikahlı. Ya şirke düştü o, şeytanla nikahlandı. Neden? Haram işledi göz göre göre ve ondan geri dönmedi.

Kötülüğe devam ediyor, gıybete devam ediyor, dedikoduya devam ediyor, hırsızlığa devam ediyor, uyuşturucuya devam ediyor. Müminin müminden faiz alması haram. Büyük günah ı kebair. Annesiyle Kabe duvarının dibinde nikahlanmış gibi zina etmiş gibi olur. Bu hadis i şerifi inkar etmeye çalışıyor faizciler. Bunu söylediğim zaman hemen başlıyorlar mail yazmaya bana, bu hadis i şerif nerde var diye. Aç bütün hadis kitaplarında var ama sonra hadis kitaplarını da inkar ediyorlar. Neden? Mümin kardeşinden göz göre göre faiz alacak çünkü. Kim mü'min kardeşinden göz göre göre faiz alırsa, annesiyle Kabe duvarının dibinde zina etmiş gibi günaha girer. Şeytan! Şeytan! İnsan annesiyle zina eder mi? Şeytan eder, ettirir de! Sen diyorsun ki ben onunla nikahlıyım. Kimle? Şeytanla. Ya değil! Ya şeytanlasın. Bir günah ı kebaire devam ediyorsan, şeytanlasın sen! Elini yüzünü yıka, bir güzel gusül abdest al, tövbe et, geri dön. Adam babasına isyan ediyor. Oğlum neden isyan ediyorsun babana? Bakıyor gözümün içine. Diyorum şeytanla sen şimdi kolkolasın, baban ya! Annen senin! Baban! Ne yapıyorsun? Şeytanla kol kola, iç içe ŞŞeytan o kimsenin içine oturmuş. İçine yerleşmiş. Şeytan onu idare ediyor. Şeytan sevk ediyor onu. Onun nefsine diyor ki bu tarafa yap, o tarafa gidiyor. Bu tarafa git, o tarafa gidiyor. Onu yap, yapıyor, bunu yap yapıyor. Sebep? Kötülük! Şeytan, insanoğlunun imtihanı. Araf ayet 17: 'Sonra onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından, sollarından sokulacağım.' Şeytanın dört ciheti. Sağından, solundan, önden ve arkadan girmesi, şeytanın sokulması. Ayet i kerime öyle diyor. Önlerinden, arkalarından, sağlarından, sollarından, sokulacağım. 'Böylece çoğunu şükredenler olarak bulmayacaksın' dedi ve onlar bu noktada şeytanın önden, arkadan, sağından, solundan musallat olmasından dolayı onun gönlü karışacak, gözü karışacak, kulağı karışacak, eli ayağı karışacak, dili karışacak.

Böylece ne yapacak? Allah'a şükreden, Allah'a hamdeden, Allah itaat eden, Allah'ı tanıma, Allah'ı bilme noktasından ne olacak? Uzaklaşacak. Uzaklaşacak, kör olacak kör. Onun gözüne perde inecek. Sebep? Kulağına perde inecek. Sebep? Çünkü şeytanla ahitleşti. Çünkü şeytanla evlendi. Normal insanla evlenmek için iki şahit lazım. Şeytanla evlenmek için şahit mahit lazım değil. Bir kimseyle evlenmek için nikah akdi lazım. Şeytanla evlenmek için nikah akdine bile ihtiyaç yok. Yok! Allah muhafaza eylesin.

'Sonra Adem oğullarına hak ve batıl olan her yönden sokulacağım.' Ademoğullarına, yani insanoğluna, insanlara hak ve batıl olan her yönden sokulacağım. Her yönden! Sağı yok, solu yok, önü yok, arkası yok, altı yok, üstü yok. Şeytan ne yapacak? Her yönden insanlara sokulacak. Her yönden insanlara sokulup onları iğfal etmeye çalışacak. Şeytanın işi bu, bakın şeytanın işi bu. 'Onları ahiretleri hakkında şüpheye düşüreceğim. Dünyayı kendilerine süslü göstereceğim. İyiliklerden nefret ettireceğim, kötülüklere teşvik ettireceğim. Sen de onların çoğunu nimetlerine karşı sana şükredenler ve seni birleyenler olarak bulmayacaksın.' Açık ayeti kerime. İyiliklerden nefret ediyor, kötülükleri seviyor. Bir haramı severek yapıyorsa o kimse, haramı severek yapıyorsa, haramı ballandıra ballandıra, severek işliyorsa, o şeytanla eşdeğerde. Haram! Haramı ballandıra ballandıra yapıyor. Haramdan tat alıyor. Lezzet alıyor. Onun kökü kömeci, onun gelmişi geçmişi kötü. Kötülükten lezzet alıyor o kimse. Kötülükten lezzet alıyor. Faizden lezzet alıyor, haramdan lezzet alıyor, haramdan lezzet alıyor. Bir kimse, bir kimse var haram işliyor, pişman. Nefs i levvame. Haramı işliyor ama. Ama pişman olarak işliyor. Yüzünü ekşiterekten işliyor. Yüzünüburuşturaraktan işliyor. Diyor ki nefsime uydum yine ben ya! Yaptım bunu ben. Nefsi levvame. Ama bir kimse haramı severekten yapıyor. O hayvandan daha aşağı bir mahluk. Hayvandan daha aşağı bir mahluk.

Şimdi diyorlar ki ya bu vahşet niye, yaşındaki, üç yaşındaki çocuğa tecavüz edenler var. Ya kendimize gelelim. Bu ülkede onbeş yıl öncesine kadar Kur'an-ı Kerim kurslarını kapatan siz miydiniz? Sizdiniz! Kur'anı yasaklayan, camiyi yasaklayan, tekkeyi yasaklayan, şeyhleri dervişleri yasaklayan, insanlara ahlakı öğretecek her türlü kurumu kuruluşu yasaklayan değil miydiniz? Öyle değil miydiniz? Meyhaneleri açan, genelevlerini açan, bu ülke insanları! İrtica diye başını örtenleri kapılardan toplayan, üniversite kapılarından katmayan kimdi ya, bu ülke nerden geldi bunlar? Kim onları üniversite kapılarında engelledi. Geri gönderdi. Yunanlılar mı gönderdi, moskof mu gönderdi, CIA mi gönderdi, Yahudiler mi gönderdi, kim gönderdi ya bunları? Bunları yasaklayan kimin çocuklarıydı? Kimin çocuklarıydı bunlar? Zikrullah yapanları basıp, eline kimliği alıp kameralara çeken kimin

çocuklarıydı bunları yapanlar? Söyleyeyim mi kimin çocukları olduğunu? Şeytanın çocuklarıydı. Onların anneleri babaları belli. Kendileri şeytanın uşağıydı. Hepsi de! O şeytanın çocukları kendi çocuklarını yetiştirdi. Ya adam dinsin ya! Dinsiz! Anne baba da yok, sokakta yok, okulda yok, çarşıda yok, bacada yok. Nereden öğrenecek bu ahlakı, dini. Batılı desek, batılı değiliz. Doğulu desek, doğulu değiliz. Müslümanız desek, Müslüman değiliz. Biz Yahudimiyiz, Hristiyan mıyız? Biz ata mı tapıyoruz, puta mı tapıyoruz, budaya mı tapıyoruz? Ne bizim dinimiz? Müslümanız. İslamız. La ilahe illallah Muhammeden Resulullah dedik. Bu haramlarne? Bu haramlar ne kardeş? Şeytan serbest, melekler prangalı. Kötü ve kötülükler serbest, iyi ve iyilikler prangalı. Hz. Muhammed i Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin Mekke'sinden farkı mı var dünyanın? Vallahi de fark yok, billahi de fark yok. Mekke müşrikleri bugünün müşriklerinden daha evlâ. Mekke müşrikleri, bugünün müşriklerinden daha evla, daha kaliteli. Evet! Bugünün müşrikleri acımasız. Vahşet! Bugünün müşriklerinin direk şeytan önünde takla atar bugünün müşriklerinin. Der ki ya benim aklıma gelmezdi böyle bir şey. Mekkeliler müşrikti müşrik, müşrik. Puta tapıyordu ya, puta tapıyordu. Mekke müşrikleri puta tapıyordu. Bildiğiniz puta tapıyorlardı. Bugününkiler hiçbir şeye tapmıyorlar. Taptıkları hiçbir şey yok. Direk şeytan, direk şeytan, Allah muhafaza eylesin. Hz. Pir, enteresan bir tespit yapıyor. Kıyamete kadar o kötülerin cinsinden kim vücuda gelse, yüzü o kötülüğedir. Kötülüğün yolunu kes. Kötülüğün yolunu kesmezsen. Sen kesmedin, kendin kesmedin. Senden kötülük zuhur ediyor boyna. Bu işin manevi boyutu var. Senden sıra sıra manevi kötü çocuklar oluyor. Tövbe et. Geri dön. O tövbe ile o kötü çocukları, iyi çocuklara döndür. Senden sudur etmiş olan manevi o kötü çocukları iyiye çevir. Sen şimdi benim bu konuştuklarım var ya her birileri çocuk hükmünde. Senin bakışın, senin tavrın, senin davranışın, senin hal ve hareketlerin, konuştukların senden çıktı ya senden çıkan her şey bir çocuk hükmünde, öyle gör.

Kötülük senden sudur eder, çıkarsa bir sürü kötü çocukların oluyor. Senden iyilik çıkarsa bir sürü iyi çocukların oluyor. Sonra iyi ile kötü çocukların mahallede bir dövüşüyorlar, kavga ediyorlar. Eğer senden iyi çocuklar fazlaysa, kötü çocukları ne yapıyor? Yeniyor. Eğer yok senden kötü çocuklar fazla da iyi çocukları yok edip yiyorsa, kötü bakteri gibi mikrop gibi gör bunu. Hani vücudunda dolaşıyor ya mikroplar, kötü mikroplar var. İyi mikroplar var. Vücudunda dolaşıyor. Eğer sen kötü beslenirsen, haram yersen, kötü beslenir, haram yersen, temiz şeyler yemezsen, vücudunda kötü bakteriler çoğalıyor. Onlar iyi bakterilere galip geliyorlar. Eğer helal yersen, temiz şeyler yer içersen, vücudunda temiz bakteriler çoğalıyor. Bu sefer vücut kötü

bakterilere galip geliyor, vücut sağlıklı oluyor. Raftan aldın, hazır kızartma, hazır barbunya, hazır balık, hazır ıspanak, hazır türlü, hazır şundan, hazır bundan yedin; içinde domuz eti mi var, at eti mi var, eşek eti mi var, bakmadın. Aaa ucuz dedin. Ne kadar bu sucuk? Yirmibeş liraymış. Lan etin kilosu otuzbeş lira. Yirmibeş liraya sucuk mu olur? Olur mu Sait yirmi beş liraya sucuk. Olmaz. Kaç para sucuğun şu anda kilosu? Et sucuk olunca atmış liradan aşağı olmayacak. Ben etin kilosunu da bilememişim ya. Kırkbeş lira şu anda kasaplarda, dana eti kıkbeş lira, kırk beş lira dana eti. Et sucuk diyor atmış liradan aşağı olmaz diyor. Kaça aldın sen hazır marketten sucuğu? Otuz liraya aldın, otuzbeş liraya aldın. Eee otuz beş liraya sucuk mu var! Alma, yeme, içinde ne et olduğu belli değil onun, alma kardeşim, yeme. Vücudunu bozma, ahlakını bozma, karakterini bozma, DNA'larını bozma. Temiz şeyler ye. Yemeyi ver. Git ordan on liralık et al kasaptan, utanma boş ver, bırak. Al on liralık et ye, et yiyeceksen. Konserve bilmem ne, alma kardeşim yeme. Hazır paketlenmiş, alma kardeşim. DNA'larını bozuyorsun, vücudunu bozuyorsun, ahlakını bozuyorsun, karakterini bozuyorsun, çoluğunu çocuğunu da bozuyorsun. Alma, yeme, yedirme. Neden? Mikropları topluyorsun kendine. Yapma kötülük, kötü düşünme, kötü düşünme. Düşünceni temiz tut, fikrini temiz tut, kötü düşünme hiç. Birine kötülük yapmayı düşünme. Haramı düşünme, haram işlemeyi düşünme. Haramı düşünme, haram işlemeyi de düşünme. Haramı düşünürsen, haram işlemeyi de düşünürsün. Harama doğru yol gidersin. Seli baştan önle demiş Hz. Pir. Seli baştan önle. Kötülükle mücadele et. Önce kötülüğü düşünme. Kötülüğü at kafandan.

Vay Ya şu adama şimdi para lazım. Ben buna beş lira vereyim de aylık, bin lira bin lira ben ondan işte böyle faiz alırım, bunu düşündün, kötülük düşündün. Bakın otomatikman. Ben kaynanam gelsin de göstereceğim ben ona, kötülük düşündün. Damat gelsin kör olasıca damat da… Kötülük düşündün! O gelin gelsin ben ne yapacağım, kötülük düşündün. Ne dervişliği kardeşim bu. Ne dervişliği! Hani Müslüman elinden, dilinden diğer insanların emin olduğu kimseydi? Hani mümin, mümin insanların canından emin olduğu insandı? İnsan kötülük düşünebilir mi? İnsan kötülük düşünüyorsa, kendini şeytana peşkeş çekti. Sen insan görünümünde şeytan, insan görünümünde şeytan! Şeytan onun damarlarında dolaşıyor. Şeytan onun hücrelerinde dolaşıyor. Şeytan geldi, manevi olarak oraya taht kurdu kalbine. Bütün vücur şeytan oldu. Vallahi de billahi de tillahi de kokusunu alsanız yemin ediyorum kadınsa yüzüne bakmazsınız ebediyen, erkekse yüzüne bakmazsınız ebediyen. Cenab ı Hak bunu örtmüş, insanların üzerinden. Vallahi de billahi de insanlığınızdan utanır günlerce yemek yiyemezsiniz.

Yiyemezsiniz! Bazen dervişler kendilerince derler yani ya bir halimiz açılsa. Kardeş, halin açılınca sadece Abdulkadir Geylani hazretlerini görmüyorsun öyle bir şey olunca, öyşe bir şey olunca vay Mekke'yi göreyim vay Medime'yi göreyim, vay cennet, göreyim. Öyle olmuyor. Yanından geçen, şeytan kokuyor. Dayanabilecek misin? Ne istediğine bak. Geliyor senin yüzüne tebessüm ediyor, şeytan tebessüm ediyor. Her şey şeytan olmuş. Dayanabilecek misin? Vay işte zikrullah yapıyorduk da şeyh efendi geldi oturdu. Şeytanı gördün mü hiç? Daha emekliyorsun sen. Levvameden mülhimeye geçmişsin sen daha şeyhini görüyorsan. Daha dur bakalım. Sen elbebek gülbebek tutuyorlar seni daha. Sen öyle olacak, kalacak zannediyorsun. Dayanabilecek misin? Şeytanlaşmış insanların arasında yaşayabilecek misin? Şeytanlaşmış insanların arasında yaşayabileceksen yürü bu yolu. Evet!

O şeytan kokusunda yaşayabilecek misin? Bu bildiğin hayvan leşi değil ki ağzını burnunu kapatıp üç metre soluna gidesin. Her daim burnunun ucunda, etrafta. Neden zannettiniz siz, o mübarek zatlar atmışüçünden sonra gitmişler, mağaralarda yaşamışlar. Kapatmış, çilehanesinin altında yaşıyormuş. Kim? Ahmet el Bedevi. Demiş bu dünya atmışüçe kadardı, ben de demiş geçeyim mağaranın dibine, bir yer açmış. Sebebi ne biliyor musunuz? Yaşamak istemez insan, yaşamak istemez. Tabii biz böyle hep güzel manevi haller göreceğiz Ay böyle bir huzur yapacağız, dağın arkasında kim var. Huzur yapacağız, şimdi kim geliyor kapıdan? Filanca giriyor. Ah söyleyeyim de bir anlatsın benim kim olduğumu. Ne güzel şey değil mi. Dervişlik böyle, harika. Dün akşam ne yapıyordun? Biliyordum ben senin dün akşam ne yaptığını. Ya işte filan filan işte! Güzel, muhabbet, harika. Çelik çomak oynamak bu. Bu iş çelik çomak oynamak bu. Çocuk işi bu iş. Değil! Öteye doğru yürü. Allah bizi affetsin. Ne diyor bak, 'sağından, solundan, önünden, arkasından, hak, batıl, hak batıl. Ben ona sokulacağım. Sana hakmış gibi görünüyor. İyiymiş gibi görüyor. Güzelmiş gibi görünüyor. Hocam ben kaç tane fakir bakıyorum, biliyor musun. Hak gibi gösteriyor ona. Elimi omzuna vurdum. Öğrenmek istemiyorum, Allah razı olsun. Bana ne dedim. Nasıl yani dedi. Ben Allah mıyım kardeşim dedim. Sen git Allah'a söyle o. Ben, Allah'ım kaç tane fakir bakıyorum biliyor musun, de? Bana ne! Senin gecede ne kadar zikrettiğinden bana ne? Ben mi vereceğim karşılığını. Neden söyleme ihtiyacı duyuyorsun bana? Allah mıyım ben? Ne iyilikler yapmışsın, bana ne kardeşim. Bana ne ya! Allah mıyım ben! Bana hesap mı veriyorsun? Hesabı vereceksin, bana ne. Ben mi çeteleni tutuyorum. Amel defterin benim elimde mi? Amel defterin kimin elindeyse git ona söyle. Cennet kiminse, cehennem kiminse git ona söyle. Gecede bilmem nerde, ne kadar ne çekmişsin, bana ne! Kime çektiysen, neyi çektiysen

ona söyle. Elhamdülillahi Rabbil Mustafa mı diyorsun! Zikrederken Mustafa Özbağ, Mustafa Özbağ mı diyorsun! Bana ne! Ama şeytan ona dalalacak ordan, dalacak.

'İyyakena'büdü ve iyya kenestain.' Onu unutturacak şeytan ona. Kalbine oturmuş çünkü onun, oynatıyor onu, vuruyor onun omzuna, hadi yavrum, evladım diyor, şu diyor fukaralara pirinç at kamyondan, o kamyondan pirinç atıyor fukaralara. Hadi yavrum diyor, sen şu tırdan, şu hacı gibi görünenler var ya diyor, bir kaselik yoğurtçu, bir kaselik yoğurtçu bunlar, bir kaselik! Hadi diyor şunlara yoğurt at. Açıyor kapıyı, başlıyor yoğurt atmaya. Herkes hüraaaa, oraya koşturuyor. Bir tane yoğurt kapacak! Gelme hacca. Bir tane yoğurt kapmak için elini uzatacaksan gitme hacca! Gitme kardeşim ya! Gitme ya! Orda sofradan üç tane hurma alacağım çantama koyacağım, beş tane hurma alacağım torbaya koyacağım, on tane hurma alacağım torbaya koyacağım, gittiğimde millete orda ikram edeceğim diyor, gidiyorsan, gitme ya! Gitme! Ama şeytan, yaptıracak onu! Yaptıracak onu şeytan. Bi de toplayacak ordan yoğurtları, ondan sonra otele getirecek! Pilavları toplayacak otele götürecek. Hani İsa'(as)dedi ya, bu dedi cennet nimetidir, her gün gelir. Ertesi güne saklamayın. Ertesi güne saklamayın. Ertesi gün kaygısı. Ne diyor şeytan? Önünden gireceğim diyor. Önden girmiş ona. Kim? Hacı! Almış on tane, yirmi tane pilav, getirmiş otele. Yarın yeriz diyor. Böyle baktım onlara iyi ki dedim bunlar sufi değil. Bizim dergahtan olsa soğurum ben bunlardan dedim içimden. Ama neden? Şeytan önden girecek ona. Kaygı! Hepimize önden giriyor. Yarına çocuğumuz rezil olursa, yarın biz rezil olursak, bizim torunumuzun torunu rezil olursa… Hamdolsun hocam, benim torunlarımın torunlarına kadar yetecek mal bıraktım. Ben tebessüm ettim öyle. Maşallah dedim! Torunlarının torunları cennetlik olur, sen cehennemlik olursun dedim. Neden dedi. E bu kadar dedim torunlarının torunlarına kadar biriktirip. Bunları dedim kendin hayır hasenat etmediysen, torunlarının torunlarına bıraktıysan… Sen hayır hasenat etsen, Allah yolunda harcasan, cennetlik olacaksın. Şeytan sana harcatmıyor.

Şeytan sana fakire fukaraya baktırmıyor. Eli titriyor beş lira verirken. Bir de herkese gösterecek beşlirayı. Senin dedim torunlarının torunları kesin cennetlik olur. Sen? Sen bay bay edeceksin! Neden? Ya sen cömert bir insan değilsin, o yüzden. Şeytan önden girmiş sana. Allah muhafaza eylesin. Bu konuya inşallah önümüzdeki hafta Allah fırsat verirse devam ederiz inşallah.

https://youtu.be/SH1rv3mVOto

MESNEVİ-İ ŞERİF 745-746. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Bu, en son burda anlatırken, iyilik ve kötülüğü anlatıyormuşuz. Burda kalınmıştı demişim ben. Demek ki bu hadis i şerifi önemsemişim. Bir önceki beyit: 'Kıyamete kadar kötülerin cinsinden kim vücuda gelse yüzü o kötülüğedir.' Ondan sonra bugün okuyacak olduğumuz beyit de:

"Bu tatlı su ile tuzlu su damar damardır. Halk arasında sur üfürülünceye dek birbirine karışmadan böyle gider, durur."

Ondan önce, burda yarım bırakmışız. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine iyilik ve kötülük hakkında soru sormayı içimden geçirmiştim. Vabisa radyallahu anh hazretleri anlatıyor: 'Peygamber sallallahü ve sellem sordu. Sen mi söyleyeceksin yoksa ben mi sana haber vereyim. Bunlar, peygamberlerin mucizeleridir. Peygamberler ve Peygamberimiz sallallahü ve sellem hazretleri, karşılarına gelen, etraflarına gelen insanların içlerinden geçen sorulardan haberdar olurlardı Allah'ın izniyle, kalplerine böyle bir ilham gelir veyahut da Cebrail Aleyhisselam bunları bildirildi. Aynı şey peygamber varisi olan mürşid-i kamillerin de üzerinde tecelli eder, bir keramet olarak. Onların da zaman zaman böyle müritlerinin içinden, kalbinden geçen soruları onlar sohbet arasında cevaplandıttırır Cenab ı Hakkın izni keremi ile. Onu çünkü Allah üzerine alır. Allah onu üzerine aldığından dolayı o kimse, o maruzatını, o müşkilatını ne yapar? Oraya sohbete gittiğinde sohbete can kulağıyla dinlerse, can kulağıyla dinlerse, kendisine lazım olan bilgiyi alır. Kendisine lazım olan dersi alır. Bu peygamber varislerinde sudur eden bir şeydir. Bir şeyde, Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinde

ölçüsü var ise, onun hadis-i şeriflerinde var ise, ashabında yaşandı ise Ümmeti Muhammedde de yaşanır. Bu böyle uçuk muhabbet değildir.

Hani böyle alay ederler ya siz uçuk muhabbet ediyorsunuz! Kardeş, bu manevi bir yol. Bu yolda manevi olarak yaşanır bunlar, bunu inkar etmekle örtemezsin. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin huzuruna gelen bir sahabe, yolda niyetleniyor, bunu sorayım diyor. Huzuruna geldiğinde, Hz. Muhammed i Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri diyor ki, sen mi söyleyeceksin yoksa ben mi sana haber vereyim. Sahabe diyor ki, sen bana haber ver. Ben söyleyeyim demiyor. Sahabe diyor ki, sen bana haber ver. O da diyor ki 'sen bana iyilik ve kötülüğün ne olduğunu sormak için geldin değil mi? Adam dedi ki diyor, evet. Yolda niyetlenmiş iyilik ve kötülük nedir diye soracak. Huzura gelince diyor ki sen mi söyleyeceksin ben mi söyleyeyim. O da diyor ki sen söyle. Tabiri caizse imtihanı ağırlaştırıyor. 'Bunun üzerine üç parmağını bir araya toplayıp göğsüme koydu ve buyurdu ki (üç parmağını böyle topladı, dört topladım ben, üç parmağını böyle topladı, göğsüne vurdu, göğsünü gösterdi. 'Üç' İlmel yakin, Aynel Yakin, Hakkal Yakin. Üç; şeriat, tarikat, hakikat. Üç; Allah sevgisi, peygamber sevgisi, veli sevgisi. Üçlü testis inancına gitmesin kafanız yalnız.) Evet Vabisa! Kendi nefsine sor. Kendi nefsine sor. (Üç sefer) Kendi nefsine sor. İyiliği ve kötülüğü kendi nefsine sor. Kendi nefsine sor. Kendi nefsine sor. İyilik, ruhunun yatıştığı, mutmain olduğu şeydir, kötülük ise, insanlar sana fetva verseler de içini kazıyan, göğsünde tereddüt duyduğun şeydir.' O zaman iyilik neymiş? O kimsenin kalbini mutmain ettiği şey, kötülük ne? İnsanlar sana fetva verseler de senin kalbini acıtan, inciten şey ama bu kalbin bilgi sahibi olması lazım. Bu kalpte bilgi yok ise o zaman o kimse heva ve hevesini doğru olarak kabul eder. Eğer o kimse iyilik ve kötülük bilgisi yok ise, neyin haram, neyin helal olduğunu bilmiyorsa, haramlarla lakalı bir bilgi birikimi yok ise o kimsenin, o kimse işlediği haramı kendince iyilik olarak görür. Burda yine bilgi söz konusu oldu. Allah bizi iyilerden eylesin.

Ali İmran, ayet 135: 'Onlar bir hayasızlık yaptıkları veya nefislerine zulmettikleri zaman Allah'ı zikrederler ve hemen günahlarının bağışlanmasını isterler. Yani tövbe ederler. Günahları Allah'tan başka kim bağışlayabilir. Yaptıkları kötülükte bile bile ısrar etmezler.' Demek ki o mümin kimseler, o iyi insanlar, bir hayasızlık yaparlarsa, bir edepsizlik yaparlarsa, nefislerine zulmederlerse, hemen Allah'ı zikrederler. Bir kötülük yaptın, bir yanlışlık yaptın, bir eksiklik yaptın, onun karşılığı hemen Allah'ı zikirdir. Üstüne o kötülükten geri dönüp, nedamet gösterip, tövbe etmektir. Bir kötülük yaptı, bir kötülük yaptığında o kimse, hemen Allah'ı zikredecek. Ağzından, dilinden,

gözünden, elinden, ayağından, kulağından, bir yerden kötülük çıktı onun. Bir günah işledi. Biz günahsızlığa koşan bir ümmet değiliz. Bizim böyle bir iddiamız yok. Biz günah işleriz, mümkün olduğunca bunu aza indirmeye gayret ederiz. Şu hadisi şerifi hiç unutma ve insanlara, etrafınıza bakarken, bu hadisi şerif size ışık versin: 'Hiçbir kimse yoktur ki bir günahın pençesinin altına girmemiş olsun. Bu şeyhi de velisi de mürşid-i kamili de dervişi de zakiri de çavuşu da nakibi de, nükebbası da hepsi de bu hadisi şeriften payını alır. Sen şeyhini hiç günah işlemeyen bir kimse olarak görme. Öyle de anlatma, yola taş getirme. Sen, bizim şeyhimiz işte şöyle uçar, böyle gider, şöyle yapar, o hiç günah işlemez deme. Bu hadisi şerifi bile bile inkar etmiş olursun. Hadis-i şerifi inkar eden, küfre düşer. Küfre düşen kimseye tecdidi iman, tecdidi nikah gerekli. Küfre düşen kimseye tecdidi iman, tecdidi nikah gerekli. Bir kimse şunu diyebilir, hakkıdır, benim şeyhim ehli zikir. O yüzden muhakkak günahları vardır. Allah onun tövbesini de her gün kabul ediyordur. Ben onun günahlarının affolduğuna inanıyorum. Eyvallah! Ben, onun günahına hiç denk gelmedim. Birisi denk gelmiştir ama beni ilgilendirmez. Eyvallah ama hiç günah işlemez dersen, onu Peygamber sallallahü ve sellem le yarıştırmış olursun. Hiç günah işlemeyen bir tek Hz. Muhammed i Mustafa'dır sallallahü ve sellem .

İşte biz de günah işleriz, hata yaparız, kusur işleriz. Eksiklik ve yanlışlık yaparız. Eğer bu bizim sadece kendi nefsimizi ilgilendiriyorsa, hızla Allah'ı zikreder, tövbe ederiz. Bu bizim kendi nefsimizi ilgilendirmekle beraber, bir başkasını da ilgilendiriyorsa, ondan helallik alır, yine zikreder, yine tövbe ederiz ama o kimseden helallik alırız. O kimseden helallik almakla mükellefiz. Helallik almazsak, onun hesabını ödemekle mükellefiz. Helallik almazsak, onun hesabını ödemekle mükellefiz. İşte onlar dediği, mü'minler. Bunu genelde ehl-i tasavvuf bunu kendisine atfeder, ayet i kerimeyi. Sufi grubu söyler. Onlar çünkü Allah'ın zikrini çokça yapmaya çalışırlar. Çokça tövbe ederler. Her gün virdleri vardır. Hem Allah'ı zikrederler, hem tövbe ederler. O yüzden onlar ne yaparlarmış, bir hata, bir günah işlediklerinde bir hemen Allah'ı zikrederler, hemen tövbe ederler ve yaptıkları yanlışlıkta, kötülükte inat etmezler, devam etmezler. İnatla günaha devam etmezler. Allah bizi onlardan eylesin. Ankebut ayet 27: 'Kim bir iyilik ortaya koyarsa, ona o iyiliğin on katı vardır. Kim de bir kötülük işlerse sadece o kötülüğü misliyle cezalandırır. Onlar haksızlığa uğratılmazdar.' Ankebut ayet, 27. Kim bir iyilik yaparsa, en az ona on kat verilir. Hadis-i şerifte Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri on kattan yediyüz kata kadar ona Cenabı Hak lütfeder, ikram eder der. Hani Bediüzzaman Saidi Nursi

Hazretleri de der ki 'burda keyfiyet girer, kemmiyet girmez' der. Bir kimse iyilik yaparsa, iyiliğin karşılığı Allah tarafından keyfiyete bağlıdır. En azı kaçtır? Ondur. Allah en az bire on verir. Allah bire yüz verir. Bire yediyüz de verir. Bire sayısız da verir. Burda keyfiyet girer. Günah işlemekte ise kemmiyet vardır. Bire birdir. Bir günah işlediğinde Cenab ı Hak sana ne yapar? Bir günah olarak yazar. Sana on günah olarak yazmaz. Bu Allah'ın adaletidir. Cenab ı Hak bizi de adaletli olanlardan eylesin. Şura ayet 30: 'Sana ne iyilik gelirse Allah'tandır. Sana ne kötülük de gelirse senin kendi nefsindendir.' O zaman bir kötülük bize bulaştıysa, bilin ki nefsimizdendir. Kötülük ekmişizdir. Kötülük biçiyoruzdur.

Yeni ahit de geçiyor olması lazım. İncil'de: 'Kor eken ateş biçer'der. Siz kor ekerseniz, ateş biçersiniz. İyilik ekerseniz, iyilik biçersiniz. Buğday eken arpa biçmez. Arpa eken buğday biçmez. Arpa ekmişsin, arpa toplarsın. İyilik ektin, iyilik toplarsın. Kötülük ektin, kötülük toplarsın. Kim bir iyiliğe yol açarsa, kaç kişi ordan geçerse, ondan sevabını alır. Kim de kötülüğe bir kapı aralarsa, kaç kişi ordan geçerse, ondan kötülük olarak nasibini alır. O zaman sen, iyi bir insan olmaya gayret et. Dünya, iyilerin dünyası olsun, kötülerin değil. İyiliğin artması için uğraş, kötülüğün artması için değil. Haramların azalması için gayret et. Haramların çoğalması için değil. Evinde haramı azalt. İş yerinde haramı azalt. Nefsinde haramı azalt. Kendin tavır ve davranışlarında haramı azaltaraktan yaşamaya gayret et. Her gün bir haramı terk etmeye gayret et. Senden büyük mücahit yok. Her gün bir haramı terk eden bir kimse kadar büyük bir mücahit yoktur. Hicret kapısı kapanmıştır. Hadisi şerif, hicret kötülükten iyiliğedir, hicret haramdan helaledir. O zaman biz iyi olmaya gayret edeceğiz. İbn i Mesud radıyallahu anh naklediyor. Allah resulü sallallahü ve sellem hazretleri buyurdu: 'Allah azze ve celle, rızıklarınızı taksim ettiği gibi ahlaklarınızı da taksim etmiştir. Allah dünyayı sevdiğine de sevmediğine de verir ama dini ancak sevdiğine verir. Kime dini vermişse, onu sevmiştir. Nefsim elinde olan Allah'a yemin ederim ki kalbi ve dili Müslüman olmadıkça bir kul müslüman olamaz. Komşusu kötülüklerinden emin olmadıkça kişi tam mümin olamaz.' Demek ki bir kimsenin hem dili, hem kalbi Müslüman olacak. Müslümanlığı dilinde olmayacak. İman neydi? Kalp ile tasdik, dil ile ikrar. O zaman bizim müslümanlığımız dilimizde. Kalbimizde, vücudumuzda, azalarımızda tecelli edecek. Hayatımıza tecelli edecek. Böyle mi olmalı bir Müslüman, demeyecekler.

Devam ediyor: 'Komşusu kötülüklerinden emin olmadıkça kişi tam Mümin olamaz.' Komşunuz komşunuz! Komşunuz, sizin kötülüğünüzden emin olacak. Diyecek ki bu kötülük gelmez bundan. Önce evde eşlerimiz,

bizim kötülüğümüzden emin olacak. Erkek kadın. Sadece erkeklere değil din. Sadece kadınlara da değil. Bir erkek, birinci derecede eşinin kötülüğünden emin olacak. Diyecek ki benim eşim bana kötülük yapmaz, bana zulmetmez. Bir kadın diyecek ki benim kocam bana zulmetmez, bana kötülük yapmaz. Bir kadın şunu diyecek, benim kocam bana kötülük yapmaz. Benim anneme kötülük yapmaz. Benim babama kötülük yapmaz. Benim kardeşlerime kötülük yapmaz. Bir kadın, bir adam şunu düşünecek. Benim eşim bana kötülük yapmaz. Benim anneme, benim babama, benim etrafıma kötülük yapmaz. Emin olacak insanlar. Ahlaklarını, ince ahlak üzerine kuracaklar. 'Din güzel ahlaktır.' Hadisi şerif. Hz. Muhammed i Mustafa sallallahu ve sellem hazretleri diyor ki ben güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim. Eğer ahlakınız düzgün değilse ne orucunuz ne namazınız ne de zikriniz sizi kurtarmaz. O namazı, orucu, zikri, güzel ahlakla harika bir hale getirin. O yüzden insanın ilk önce evinin içi emin olacak, emin! Evinin içi emin olacak. O evden eminlik fışkıracak. Herkes o eve hayranlıkla bakacak, herkes. O kadının gözlerinden mutluluk fışkıracak. O çocukların gözünden mutluluk fışkıracak. O erkeğin gözünden mutluluk fışkıracak. Evden mutluluk fışkıracak. Mü'min evi, mutlu evdir. Mümin evi neşeli ve mutlu bir evdir. Bakın neşeli ve mutlu bir evdir. Mü'min evinde patırtı, kütürtü, bağırış, çağırış, mahkeme duvarı gibi insanların yüzü, konuşmuyor. Bir küçücük bir meseleyi de bağırış, çağırış kavgayla halletmeye çalışıyor. Bu mü'min evi değildir. Orda şeytan kol dolaşıyor. Orası mü'min evi değildir. Siz batılıların öğretisini almayın.. Kavga etmek de anlaşmak demekmiş! Bizim inancımız bu değil. Kavga etmek bir anlaşma aracı değildir. Öfke şeytandandır. Mümin kardeşine, eşine, çoluğuna, çocuğuna, kardeşlerine öfkeleniyorsan şeytandandır bu. Öfkeleneceksen, harama öfkelen; öfkeleneceksen gavura öfkelen. Hangi gavura? Sana zarar veren gavura öfkelen. Adam işine gücüne gidiyor. Bakmış işine, ne işin var onlan senin. Sizi yurdunuzdan etmeye çalışanlarla savaşmamız emrolundu. Sizinle savaşmayanla savaşmakla emrolunmadınız.

O zaman öfkeniz sizi yurdunuzdan etmeye, sizi sömürmeye çalışan emperyalistlere olsun. Turist gelmiş. Ona öfkeleneceğim diye uğraşma, yanlış. O yüzden batı öğretisi, kavga etmek de bir iletişimdir. Hayır ya! Kavga etmemek varken neden kavga edelim? Allah muhafaza eylesin. Önce evlerimiz neşeli ve mutlu olacak. Sonra bu neşe ve mutluluk, komşularımıza aksedecek. Komşumuz diyecek ki bizim için emin insanlardır, ben çoluğumu, çocuğumu ona teslim ederim, emin insanlardır. Etrafınızda emin insanlar seçin. Kendiniz de emin olun. İnsanlar eşlerini, çoluğunu, çocuğunu,

malını, mülkünü sana emanet edebilmeli. Emin olmalısınız. Emin olmalısınız. Müslüman, emin insandır. Mü'min emin insandır. Sufi emin insandır. Namusa emindir, mala mülke emindir, kardeşliğine emindir, arkadaşlığına emindir. Emin insandır mümin, mümin güvene dayalı yaşar. Güvene dayalı, güvensizliğe dayalı yaşamaz. Güvene dayalı yaşar.

Denizli'de gördüm ben bunu. Denizli'de öğle esnaflar var. Bir kağıdın arkasınabeş bin lira, şu tarihte ödenecek, altına imzasını atıyor. Bildiğiniz kağıt, küçücük bir kağıt. Adam bir yere ödeme götüreceği zaman, o insanın, kim bu, işte emin bir insan, hangi tüccar, işte x bir tüccar. Şu kadarcık bir kağıt. Şu kadarcık bir kağıt! Bu kağıdı çek-senet gibi kullanıyor. Para gibi kullanıyor. Alıyor bunu, götürüyor. Ödeme yapacağı kimseye, Selamünaleyküm Aleykümselam. Abi sana beşbin lira borcum vardı ya, evet, aha bu diyor filancanın abi. Adam onu alıyor, kasaya koyuyor para gibi. Emin tüccar. Dedim ya bunu böyle alıyor musunuz? Hacı abi dediler herkesinkini almayız. Ama sen yazsan alırız seninkini dediler. Çeke senede gerek yok. Evet, çeke senede gerek yok. Eminlik bu kadar bakın. Bunu şimdi her yerde uygulayabilir misiniz? Hayır. Herkeste uygulayabilir misiniz? Hayır ama öyle esnaflar vardır, ağızlarından çıkar, cumartesi günü gel paranı al. Adam cumartesi gün parayı zarfa koymuş, orda duruyor. Gidiyorsun, Selamünaleyküm aleykümselam. Zarfı alıp gidiyor. Emin insan. Bir toplum eminliğini kaybederse, dini ne olursa olsun, batmaya mahkumdur. Dinin bir ehemmiyeti yok orda. Bir toplumda eminlik kalktıysa ortadan, o toplum batmaya mahkumdur. Allah muhafaza eylesin.

'Komşusu kötülüklerinden emin olmadıkça, kişi tam mümin olamaz. Dedim ki ey Allah'ın Resulü, ötülükleri nedir? (Hani komşunun kötülüğü nedir? İnsanın kötülüğü nedir?) Şöyle buyurdu: Zulüm ve haksızlıktır, kötülük neymiş? Zulüm ve haksızlık. Bir; kimseye eziyet etme, kimseye zulmetme. İki; adaletli ol, haksızlık yapma. Bir toplumda adalet yoksa, batmaya mahkumdur. Bir evde adalet yoksa, batmaya mahkumdur ev, dağılmaya mahkumdur. Bir yerde zulüm var ise orası eninde sonunda batar. Bu ister cemaat, ister tarikat, ister aile, ister devlet… değişmez bir şey. İsterse birey. Zulüm ve haksızlık birleştiyse, batarsın. Allah muhafaza eylesin. Haramdan kazandığı parayı infak ettiğinde, asla bereketi olmaz. Haram paranın infakı olmaz. Faizden kazandığın parayla infak edemezsin. Zulümle, haksızlıkla, gaspla ele geçirdiğin bir paradan sen asla hayır bekleme. Asla hayır bekleme. Allah muhafaza eylesin. 'Sadaka olarak verirse, kesinlikle kabul olunmaz. Dünyada bıraktığı takdirde onu ateşe daha da yaklaştırır çünkü Allah kötüyü kötü ile silmez. Kötüyü iyiyle siler. Zira pislik, pisliği temizlemez.'

İmam Ahmed. Ne yapalım? Pislik, pislikle temizlenmez. Kötü, kötülükle temizlenmez. Kötü ancak iyilikle temizlenir. Pislik ancak temizlikle temizlenir. Bir şey necaset olur, ne yaparsın, suyla yıkarsın. Necaseti necasetle temizlemeye kalkmazsın, bu aptallık olur. Allah bizi iyilerden eylesin. Kötülük yaptığında kötüülükten dönüp, tövbe edenlerden eylesin inşallah. Haklarınızı helal edin. Geceniz hayır olsun. Selamünaleyküm.

https://youtu.be/AX-o6XNTyGE

MESNEVİ-İ ŞERİF 746-749. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Bu tatlı suyla tuzlu su damar damardır. Halk arasında sur üfürülünceye dek birbirine karışmadan böylece gider durur. İyilere tatlı su Miras kaldı. O ne mirasıdır? Kâinat, 'evrensel kitap' mirasıdır. Dikkat edersen görür anlarsın ki taliplerin dileği, peygamberlik cevherinin şuleleridir, o şuleleri ilerler. Şuleler mücevherlere tâbi olarak parıldar ve dönerler. Şule nereden çıkıyorsa, madeni neredeyse oraya gider."

Cenabı Hak Adem'i var ettiğinden itibaren, iyilerle kötülerin arasında mücadele başladı. Adem'in ilk çocukları büyüyüp Habil ile Kabil' in arasında problem çıkınca damar damar ayrıştı. Damar damar, iyiler bir damar oldu, kötüler de bir damar oldu. İyiler, geriye iyiliklerini miras bıraktılar, kötüler de geriye kötülüklerini miras bıraktılar. Kötülüğü simgeleyen insanlar olduğu gibi iyiliği ve iyileri de simgeleyen insanlar oldu ve Cenab ı Hak, her ikisini de bu dünya denilen, bu mihnethaneye gönderdi ve her ikisi de iyiler de kötüler de birbirlerinin içerisinde karışık yaşarken, amelleriyle birbirlerinden ayrıştırırlar. Hani Rahman Suresi, ayet 19-20: 'İki denizi birbirine kavuşmak üzere salı vermiştir. Aralarında bir engel vardır.' Birbirlerine girişip karışmıyorlar. İyiliğin asla kötülük içine girip karışmaz. Kötülüğün içerisine de iyilik karışmaz. Bir kimse örneğin kötü ise o kötü olan o kimseden kötülük sudur eder.İyi ise o kimseden de iyilik sudur eder. Kötü bir kimseden zaman zaman iyilik sudur ediyormuş gibi görünür kötü bir kimseden ama o aldatıcı fecir gibidir. Hani o böyle güneş doğuyormuş gibi görünür ya aldatıcı fecirdir o, bu da onun gibi bir şeyler. O kimse çünkü tam

manasıyla tövbe edip iyiler safına katılmadığı müddetçe, ondan kötülükler hep südur edecek. Bir de miras gibidir bu kötülük ve iyilik.

Eğer bir kimse tövbe ederse, geri dönerse o kimse iyilik mirası bırakacak ama tövbe etmez, geri dönmezse o kimse kötülük mirası bırakacak. Ya o kötünün elindekini alacaksın, onu tanzim ve tamir edip iyiye sevk edeceksin ya da o kimse miras olarak hep kötülük bırakaraktan gidecek. Bu iyiler ve kötüler kıyamet kopuncaya kadar birbirlerine hiç karışmayacaklar. Birbirlerinin içine girmeyecekler ama biz bunlara baktığımızda dışarı çıkacağız, toplumu analiz ederken, bakarken insanların kendi içerisinde hayatı yaşadıklarını göreceğiz. İyisi de o toplumun içerisinde yaşayacak kötüsü de o toplumun içerisinde yaşayacak ama asla birbirlerine karışmayacaklar. İyi ile kötünün birbiriyle dost olması mümkün değildir. İyi bir insanla, kötü bir insanla, kötü bir insanla dost olması da mümkün değildir. İyinin anlaşabileceği ancak iyidir, kötünün de anlaşabileceği ancak kötüdür. İyinin kötü ile anlaşması mümkün değildir. İyinin kötü ile dost olması da mümkün değiller. Bir kötünün iyi ile dost olması da mümkün değildir. Ya o kimse iyilik elbisesini çıkaracak, kötülük elbisesini giyecek, o kötü ile beraber arkadaşlık edecek, ya da o kimse kötülük elbisesini çıkaracak iyilik elbisesini giyecek, o iyi, iyi ile arkadaşlık kuracak. Bunun ortası yoktur hiç. Bir kimse bir amel işlerken bir fiiliyat yaparken ya şeytanidir ya rahmanidir. Ortası yoktur. Bir iş yapıyorsun, yapmış olduğun o iş ya şeytanidir ya Rahmanidir. Ortası yoktur hiç. Ya iyilik yapmışsındır, ya kötülük yapmışsındır. Ortası yoktur hiç. Fiiliyat olarak, amel olarak söylüyorum. Bir insandan iyilik de sudur eder, kötülük de sudur eder ama o kimse iyi ise kendisinden bir kötülük sudur ettiğinde o kötülüğe tövbe edip geri döner. O kimse iyiyse. İyiler, kendilerinden bir kötülük sudur ettiğinde dönüp tövbe edip bir daha o kötülüğü yapmamaya gayret gösterirler. O iyidir. Kötüler ise yapmış olduğu kötülüklerden pişman olmayan, nedamet getirmeyen, o kötülüğe devam eden insanlardır. Onlar o kötülükten tat alırlar. O kötülükten lezzet alırlar. O kötülükten beslenirler çünkü onların damarlarında kötülük dolaşır.

Bir kimsenin damarında dedikodu dolaşıyor, onu durdurmak çok zordur. O kimse kendi kendine tövbe edip kendisini terbiye etmesi lazım. Kendi kendine tövbe edip kendisini terbiye etmezse o döner dolaşır cümleyi bitirirken tak dedikodu yapar yine, anında. Bu böyle bir mücadele edilmezse, böyle bir hastalıktır bu. O yüzden Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri nefisle cihat en büyük cihattır demiş. Çünkü insan nefsi bu manada terbiye edilmezse her daim kötülüğe meyledendir. Kötülüğe meyleder. İnsanın nefsi iyiliğe meyletmez, kötülüğe kanat çırpar hep, kötülüğe doğru gider. Allah muhafaza eylesin. Yine Furkan, ayet 53: 'İki denizi birbirine

salıveren de odur. İşte şu susuzluğu gideren tatlısu diğeri de tuzlu ve acı bir sudur. Aralarındaysa Allah birbirlerinin sınırlarını aşmaktan alıkoyan bir engel koymuştur.' Furkan 53: İyi su, yani iyilikler ve iyiler insanların susuzluğunu gideren bir su gibidir. İyi insan, insanların ihtiyaçlarını gören, insanlara yardımcı olan, insanlara merhamet eden, insanların yardımına koşan, insanların içerisinde hafif bir insan olan, burdaki hafiflikten kastım ahlaki hafiflik değil. Yani insanlara ağırlık olmayan, insanlara zulmetmeyen, misafiri ağır, ağırlaması ağır, etrafına zulmeden, etrafına laf söyleyen kimse değil. Ahlakı bu manada ince ahlak sahibi. Bu iyi insanlar ve iyilerin iyilikleri, susuzluğu gideren su gibidir. Susuzluğu gideren su gibidir. İnsanlar o iyileri görünce gönülleri ferahlar. İyilik görünce nasıl insanın gönlü ferahlıyorsa, iyi insanları gördüğü zaman da insanın gönlü ferahlatan. İçi onların bir hoş olur iyi insanları görünce.

Bir kimse kötü insanı görünce içi daralır. Kötülüğe maruz kalınca bir insanın içi daralır. Kötü ve kötülükten insanın ağzının tadını acıya çevirenlerdir. Gönlünü acılara boğan insanlardır. Kötü bir insan etrafının gönüllerini acıya boğar. Kötü bir insan dilinden kötülük çıkan, gözünden kötülük çıkan, elinden ayağından kötülük çıkan, vücudundan kötülük çıkan bir kimse, Allah muhafaza eylesin, şeytanın yeryüzünde iki ayaklı temsilcisi gibidir. Etrafa acı verir onlar. Hiç kötü bir insandan tatlılık bekleme. Dili kötü, gözü kötü, kulağı kötü, eli kötü, eli kötü, ayağı kötü, bedeni kötü, kalbi kötü bir kimseden iyilik beklemek taştan gözyaşı beklemek gibidir ama insanlar öyle bir noktada ki kötü, kötüyü seviyor. Zannediyorlar ki kötüler bir araya toplandıklarında, kötüler çoğunlukta olduğundan, kendilerini iyi zannediyorlar. Yani bakıyorsunuz kötüler halbuki, kötüler birbirlerini bulmuşlar, kötüler kol kola dolaşıyorlar. Kötüler kuvvetli, kötüler arsız, arsız! Kötülerin arsızlığından iyiler sinmiş. Kötüler çirkef. İyilir, o kötülerin arsızlığından ve çirkinliğinden sinmiş vaziyetteler. İyiler, iman ettikleri için kuvvetli olduklarının farkında değiller. İyiler, iyiliklerini haykıramıyorlar. İyiler, iyiliklerini göstermiyorlar. İyiler kötülere karşı mücadele edemiyorlar ve böylece iyiler, farkında değiller, kötülere yardımcı oluyorlar.

Yani bizde şöyle bir anlayış var ya bir şey yapamadı! Bir şey yapamamak, kötülüğe alkış tutmaktır. Bir şey yapamamak, bir şey yapmamak, kötülüğe destek olmaktır. Hadis-i şerifte Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri buyurdu ki bir kötülüğü gördüğünüzde elinizle, mümkün değilse dilinizle, o da mümkün değilse kalben buğuz ederekten önlemeye çalışınız ki bu imanın en zayıf noktasıdır. Şu anda Ümmet i Muhammed genel itibarıyla imanın en zayıf noktasında. Sebep? Kötülere karşı tek vücut olup, haykıramıyor. Harama karşı haykıramıyor, zülme haykıramıyor.

Zulme haykıramıyor! İnsanlara acılık veren, insanları hüsrana boğan, insanları mutsuz eden, insanları birbirine düşüren kötülüklerle mücadele etmekte Ümmeti Muhammed zayıf. Ümmeti Muhammed bununla mücadele etmeyi göze almadığı müddetçe, çocuklarına iyi bir dünya bırakacağını düşünmesinler. Yani susmak, kötülükle mücadele etmemek, dolaylı bir şekilde kötülüğü desteklemektir. Senin yanında iyi bir kimsenin dedikodusu yapıldığında onu susturmuyorsan, onunla berabersin. Senin yanında, senin etrafında, kötülük yapılırken, onunla mücadele etmiyorsan, aslında sen onu destekliyorsun. Gizli destekçisin.

Oruçlusun, sigara içilen ortama gidip de ordaki sigara dumanından faydalanmaya çalışıyorsun. Oruçlusun, sigara başına vurmuş ya senin, oruçlu bir kimsenin gidip sigara içilen bir kahvehanenin içerisine gelip orda duman altı olmayı hedeflemesi gibidir iyilerin, kötülerin yanında yalakalık yapması. İyi, kötünün yanında yalakalık yapmaz. İyi, kötünün kötülüğüne ortak olmaz. İyi, kötü ile mücadele eden insandır. İyi, kötünün kötülüğüne sessiz kalan değildir. Biz de bu böyle değil. Kötülüğü yapan, eşimizse, annemizse, babamızsa, kocamızsa,karımızsa, çocuğumuzsa, nemal andığımız bir yerse, biz susuyoruz, seslenmiyoruz. Senin çocuğun çünkü o ya! Başkasının çocuğu yapınca gözüne görünüyor, kendi çocuğun kötülük yaptı gözüne görünmüyor, gelin sana kötülük yapınca gözüne görünüyor, kızın sana kötülük yapınca gözüne görünmüyor, damadın sana kötülük yapınca gözüne görünüyor, oğlun sana kötülük yapınca gözüne görünmüyor! Adaletsizsin evet adaletsizsin, iyi insan değilsin! Kötülüğün hepsine karşı çık, kötülüğün hepsine karşı çık, kötülükle mücadele et ve arkana kötü bir miras bırakma. Yanında hiç kimsenin kalmayacağını bilsen dahi iyi ol ve iyilik yap. Doğru ol. Adaletli ol. Seni kimse sevmeyebilir, sen iyiliğine devam et, sen doğruyu nasihat etmeye devam et, iyi insanlardan ol. Allah muhafaza eylesin. Fatır Suresi ayet 12' iki deniz birbirine eşit olmaz bu tatlıdır susuzluğu keser. İçilmesi kolaydır. Şu da tuzludur acıdır.'

İyi insanla kötü insan bir olur mu? İyi de kötü de aynı şekilde sevilir mi? Ay biz çakralarımızı açtık, iyiyi de seviyoruz kötüyü de seviyoruz' Gel bakayım sen benim yanıma. Sen nereye kötüyü seviyorsun? Kötüyü sevmek küfürdür. Sen küfür çakranı açmışsın. Bizim sufi anlayışımıza göre biz kötü de seviyoruz. Kötüyü sevemezsin kardeşim. Kötüyü sevmek imansızlıktır, kötüyü nereye seviyorsun sen! E bize hocamız böyle öğretti. Senin hocan da. yanlış, sen de yanlışsın. Kötü sevilmez, kötü kötüdür. İyi sevilir. İyiler sevilir, kötü desteklenmez, iyi desteklenir. Kötüyle arkadaşlık yapılmaz, dostluk yapılmaz. İyi ile dostluk ve arkadaşlık yapılır. Itırcı dükkanına giden ıtır kokar, demirci dükkanına giden is kokar dedi Hz. Peygamber sallallahü ve

sellem . Sen bahar çiçekleri gibi gönlü olan bir kimseyi seversen, bahar kokusu alırsın. Gönlünde kötülükleri dolaştıran bir kimseyi seversen, senin gönlün çıfıt çarşısı olur. Sen kötülükler, etrafa kötülük saçan bir kimseyi seversen, senin gönlün necis çukuru olur. Başka bir şey olmaz. Allah muhafaza eylesin. Kötü bir kimseyi seven kimse kötünün yaptığı amellerden de üzerine alır, iyiyi seven kimse de iyinin amellerinden üzerine alır. Sen sevdiğin kimseye dikkat et. Bizim sufi anlayışım, biz iyi de severiz, kötüyü de severiz değildir. Biz iyiyi severiz, kötü ve kötülüklerle mücadele ederiz. Kötü ve kötülüklerle mücadele ederiz. Kötü ve kötülüklerle mücadele etmek en büyük cihattır. İmanın kemalidir. Kötü ve kötülüklerle mücadele etmek. Allah muhafaza eylesin.

Neml ayet 61: 'Yoksa yeryüzünü yaşamaya elverişli hale yaratan, içinde ırmaklar kılan, oraya sabit dağlar yerleştiren ve iki denizin arasına engel koyan mı Allah'la beraber başka bir ilah mı var. Hayır, doğrusu onların çoğu gerçeği bilmezler.' O zaman yeryüzünü yaşamaya elverişli kılan, yeryüzünü yaşanabilir hale getiren iyi insanlardır. İyiliklerdir. İyi insanlar ve iyilikleri yeryüzünü yaşanılır hale getirir. Kötüler ve onların kötülükleri yeryüzünü yaşanır hale getirmezler. O yüzden kötü ve kötülüklerden uzak durup kötü ve kötülüklerle mücadele etmek farzdır. Arkadaşlarınız iyi insanlardan olsun, dostlarınız iyi insanlardan olsun, gidin iyilerle arkadaşlık yapın, gidin dostluklarınızı iyilik yapanlarla kurun. İyi insanların yanında bulunmaya gayret edin. Ağzından şer çıkan, gözünden şer çıkan, dilinden, kulağından, azalarından şer çıkan insanlarla, onlara iyi olmaları için nasihat edin. Onlara iyi olmaları için onları bu noktada tebliğ edin. Kötüler, ancak tebliğ edilmek için, nasihat edilmek için, onlarla ilişkiye girilir. Onlarla dostluk kurmak için değil. Bir insanın dostu, arkadaşı, kardeşi, iyi insanlardan olacak. Kendinize iyi insanları arkadaş ve dost edinin. Kendinize kötülerden arkadaş ve dost edinmeyin. Kötülere nasihat edin. Onlara tebliğ edin. Allah bizi onlardan eylesin.

İyilere tatlısu miras kaldı. O ne mirasıdır? Evrensel kitap mirası. Yani Kur'an. Fatır Suresi ayet 32: 'Sonra biz kitabı kullarımızdan seçtiklerimize miras bıraktık. Kitabı seçtiklerimize miras bıraktık. Onlardan kimi kendine zulmeder, kimi orta yolu tutar, kimi de Allah'ın izniyle hayırlı işlerde öne geçer. İşte bu Allah'ın büyük lütfudur. Bu kitabı miras bırakılanların kimisi ne yapıyor kendisine zulmediyor, kitaba uymuyor kitabın emrettiği gibi yaşamıyor. Bunlar kimler? Bunlar ben Müslümanım deyip de dinini yaşamayaninsanlar. Bunlar iman ettik değip gereğini yerine getirmeyen kimseler. Bunlar kendi nefislerine, yani kendilerine zulmediyorlar. Bunlara Allah zulmetmiyor. Allah hiçbir kuluna zulmetmez. Cenabı Hak yarattığı hiçbir

varlığa zulmetmez. Allah Kur'an'ı ve sünneti insanlara miras olarak bıraktı. Kime? İman edene. Bir kimse iman etti, Eşhedü Enla İlahe İllallah Ve Eşhedu enne Muhammeden abduhu ve Resuluhu dedi, o kimse imanının gereğini yerine getirecek. O kimse Eşhedü enla ilahe illallah ve eşhedu enne Muhammeden abduhu ve Resulu dedi, iman etti. İman ne? Allah'a Allah'ın varlığına, Allah'ın birliğine iman etmek, inanmak, görmediği Allah'ın var olduğuna inanmak, onun yine görmediği meleklerinin varlığına iman etmek ve o meleklerin bir peygambere peygamberlik tebliğ ettiğine iman etmek.O peygamber, Adem'den Muhammed-i Mustafa'ya kadar bütün peygamberlerin, sallallahü ve sellem 'e kadar, bütün peygamberlerin peygamberliklerine iman etmek ve Müslümanız, Hazreti Muhammed i Mustafa'nın, Cenabı Hakk'ın peygamberi olduğuna, nebisi olduğuna iman etmek. İndirilen Kur'ana iman etmek ve Adem'den itibaren hangi peygambere ne emir ve kitap indirildi ise hepsine de iman etmek, hepsine de! Peygamberin peygamberliğine iman ettin, Adem'den itibaren aynı zamanda bütün gönderilmiş ismini bildiğin bilmediğinn bütün peygamberlere iman ettin. Kuran'ın ilahi bir kitap olduğuna iman ettin, Adem'den itibaren Peygamberlere indirilen bütün kitaplara da iman ettin. Ölüme, gözünün önünde ya, öldükten sonra kabir hayatına, ondan sonra hesaba çekilmeye, yeniden mahşerde diriltilip, yeniden mahşerde diriltilip hesaba çekilmeye, hesaptan sonra ama cennete ama cehenneme gidilmeye.

Şimdi Mustafa İslamoğlu var ya, kadere iman etmeyi taca çıkarıyor ya! Kadere iman etmeyi taca çıkarıyor. Kabir azabını taca çıkarıyorlar. Mahşerde yeniden dirilmeyi, orasını burasını kırpıp oynatıp taca çıkarmaya çalışıyorlar. Bunlar dini reformist düşüncelerle güncelleyeceğiz diye uğraşan ahmaklar grubu. Bunlar akılları beş para etmez aptallar grubu. Bunlar dinlerini, imanlarını İngiliz Sarayı'na satmış, İngiliz uşağı bunlar. Hadislerin orasını burasını kırpıp hadislerin üzerinde şüphe arz etmeye çalışanlar, Sünnet i Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin orasını burasını kırpıp Sünnet i Resulullah'ın üzerine şüphe arz etmeye çalışan, bunlar direkt İngiliz gavurunun, Yahudi, İsrail gavurunun Amerikan cıa gavurunun yetiştirip islam ülkelerinin içerisini hususi, ama şeyh adı altında ama alim adı altında ama ne bileyim işte bilim adamı adı altında ama bilmem ne profesörü adı altında Müslüman ülkelerindeki İslami uyanışı, İslami direnişi ve dirilişi ifsad etmek için Müslümanların arasında birliğin, beraberliğin korunmasını, kurulmasını ifsad etmek için özel karanlık dehlizlerde ve mahfellerde hazırlanmış karanlık kimseler bunlar. Bunlar böyle meşhur olmak için söylenen sözler değil. Bunlar vatan haini. Bunlar din haini. Bunlar Allah kitap haini. Bunlar millet haini. Hain bunlar. O yüzden bir televizyonda

birisi çıkarıyor kaderi inkar ediyor, birisi başka televizyonda çıkarıyor kabir azabını inkar ediyor, birisi başka bir televizyonda çıkıyor mahşeri inkar ediyor, birisi başka bir televizyonda çıkıyor hesabı kitabı başka türlü anlatmaya çalışıyor, kırpmaya çalışıyor. Bunlar böyle mısır patlaması gibi. Ordan burdan insanlar ne tarafa döneceğine şaşkın zaten, şaşırmış vaziyette insanlar. Bir bakıyorsun adam cübbeli sarıklı, öbürkü kravatlı, takım elbiseli, kocaa televizyona çıkmış, bir bakıyorsun öbürkünün yanında yok milletvekili var, yok siyasi bir parti var, yok bilmem kimin yanında bilmem kim var, oooo kocaman bir tarikat müntesibi…

Bunlar özel kurgu bunların hepsi de, özel. Bunların hepsi de özel yetiştirilme. Bunların adı Muhammed olabilir, adı Abdullah olabilir, adı böyle İslami isimler olabilir, evet, bunların dışı yeşil türbe içi estağfurullah tövbe, bunların. Yani imanı anlatırken düşünebiliyor musunuz artık böyle şerrin Allah'tan geldiğine kadere..böyle bunla bırakamıyoruz bunu. Sebep? Adamın adı profesör. Adam çıkıyor, kadere iman yoktur diyor. Adamın adı Profesör, adam çıkıyor kabir azabı yok, nerden çıkardınız bunu diyor. Adam profesör veyahut da değil. Mahşerde yeniden dirilme olmayacak diyor. Ne alakası var, öldün bitti diyor. Adam cennet cehennem bu dünyada dedi mi küfür ehli o kimse. Bize hoş geliyor, aaa cennet cehennem burdaymış ya! Yani sen iyilik yap cennetin burda! Ha dünya! Cennet cehennem bu dünyada diyen küfür ehli. Tecdidi iman tecdidi nikah gerekli ona. Mahşerden sonraki cehennem cennet algısını yok etmeye çalışıyor. Küfür ehli. Bu manada söylüyor çünkü. Bunlar imanlarını insanların zedeliyorlar. Zedeliyorlar. Farkında değil Müslümanlar bunun. Koca koca alimim diyen, şeyhim diyen, dervişim diyen müftüyüm diyen, profesörüm diyen, bunlar kocaman insanlar Türkiye'de. Bunlar Saros'tan alıyorlar maaşlarını. Bir dernek kuruyorsun oraya bilmem ne derneği diye, Saros geliyor o derneğe para yatırıyor. Siz Türkiye'deki hangi derneklerin Saros'tan nemalandığını bilen var mı? Yok. Türkiye'deki hangi derneklere Avrupa Birliği para veriyor? Ne kadarı biliniyor? Var mı bilen? Yok. Türkiye'deki hangi dernekler, hangi vakıflar Avrupa'dan, Amerika'dan, Fransa'dan, İngiltere'den, Mossad'dan ne kadar yardım alıyor? Bunları devletin araştırıp ortaya ve çıkarması lazım. Bunu, bu vatanını seven, bu milleti seven savcılar hakimler bunları araştırması lazım. Hangi profesörler bu derneklerden nemalanıyor? Hangi profesörlerin kitapları, bu uyduruk kitapları, bu deforme eden, dini deforme eden, bu uyduruk adamların uydurup kitapları, hangi kitabevlerinde, basımevlerinde basılıyor? Basımevleri bunlara ne kadar para veriyor? Bu paraların ne kadarı faturalı, ne kadarı faturasız? Ne kadarı resmi, ne kadarı gayri resmi? Resmi olarak ne kadarı satılıyor? Bu uyduruk, bu deformevi arkadaşların,

deformeyi bu hayinlerin kitapları, ortaokullarda, liselerde ne kadar bedava dağıtılıyor? Hangi adreslere bedava dağıtılıyor?

Evet, incelenmesi lazım. Evet, iman etmek. Hani diyor ya ayeti kerimede 'kendilerine zulmederler.' İman etti, imanı bu şekilde. Hani Cebrail Aleyhisselam geldi ya, imandan sonra İslam nedir dedi. İslam nedir deyince ne dedik, eşhedü enla ilahe illallah ve eşhedu enne Muhammeden abduhu ve Resuluhu demek. Ondan sonra namaz kılmak. Ondan sonra oruç tutmak. Ondan sonra hacca gitmek. Ondan sonra zekat vermek. İslam bu, beş ana hattıyla. Namazını kıl kardeşim. Namazını kıl. Hangi şartlarda olursan ol, namazını kıl. Hangi şartlarda olursan ol, sağlığın elveriyorsa orucunu tut. Hangi şartlarda olursan ol yol bulabiliyorsan haccına git. Haccına git. Öyle o uyduruk kafalıların Araplara para yedirmeye gidiyorsunuz lafına bakma. Haccını git. Sen Los Angeles'ta kumar oynamaya giderken, elin conisine para yediriyorsun diyen var mı? Sen Paris'e giderken, İtalya'ya giderken, Yunan adalarına giderken, elin gavuruna para yediyorsun diyen var mı? Hiç çıktı mı televizyona bir tane adam, siz elin gavurlarına para yedirmeye gidiyorsunuz buralara tatillere giderekten diyerek eleştirildiğini gördünüz mü? Ama Müslümanları eleştirmek kolay! Çıkarsın televizyona, siz Arapları para yedirmeye gidiyorsunuz oraya dersin, hiç kimse de sana bir şey söylemez. Meşhur olursun memlekette, meşhur olursun ama hatayla kazayla Avrupa'ya, Amerika'ya, bilmem hangi adalara, bilmem hangi çıplaklar kampına tatile gidenler, ordaki gavurcuklara para yedirmeye gidiyor dersen, Türkiye'de seni çarmıha gererler. Evet, ama hakedenlere at gitsin! Bir sefer gi deceksin hacca, sen kaç sefer gittin tatile? Ben her yaz Antalya'ya tatile giderim demesini biliyorsun, ben her yaz Bahama adalarına tatile giderim demesini biliyorsun. Bilmem balayı için bilmem hangi adalarda bilmem kaç şeyli otellere gitmesini biliyorsun. Onlara hadi bir laf söyle! Hadi söyle. Sana insan özgürlüğünden tut, seyahat özgürlüğünden tut her şeyden, bir de irticacı damgası ne olursan ol vursun göndersin seni.

Evet! Yol bulabilen, hacca gidecek. Yol bulabilen. Hac Parası olan bir kimseye farz. 'Cebinde hac parası olduğu halde, hacca gitmezse o kimsenin Yahudi veya Hıristiyan olarak ölmesinde bir beis yoktur' Hadisi Şerif. Bitti!Yol bul, git. Hiçbir şey bilmiyorsan al pasaportunu eline giy ihramı yola çık yayan. Yoldan geri çevirsinler seni. Nereye gidiyorsun, havva de. De! Geri çevirsin seni. Sen git, Reyhanlı'ya kadar git. Param yok başladım yayan gitmeye de çık yayan yola. Bir de niyetlen, ihramı da giy. Nereye gidiyorsun dediler, hacca yolculuğa çıktım de. Bisikletin varsa, bisikletinle. Televizyonda belgeselde izliyorum. Adam himalayalardaki yedi tane keşişlerin ibadet ettiği yedi tane ibadethaneye gittiğinde hacı oluyor. Nasıl gidiyor? Böyle çocuklar

gibi emekleyerekten gidecek. Televizyonda gecenin saat üçünde belgesel izliyorum, bildiniz belgesel. Budist, budist kendince hac ibadeti yapıyor. Himalayalarda yedi tane işte ismine ne deniyor onların ibadethanelerine? Kültürümüz sınıfta kaldı! Neydi ibadethaneleri? Tapınak, yedi tane tapınak. Böyle bildiğiniz işte dinleniyorlar, işte yemek az miktarda yiyorlar, ondan sonra başlıyorlar ellerinin altına o kamyon lastiklerinden, kocaman lastiklerden böyle dizlerine yapmışlar, ellerine, böyle bildiğiniz emekleye emekleye gidiyor. Baktım, inanca bak dedim ya, Öyle hacca gidiyor, adam hac yapacak kendince. Yedi tane o tapınağı ziyaret etti adamlar, dört beş arkadaş, belgesel olarak da onları çekmişler, adam haccını yaptı, orda o tapınaklarda onlara diğer budistler, hizmet ediyorlar, hizmet ediyorlar, onları yediriyorlar, içiriyorlar, yollarına devam ediyorlar. Müslümanlar dedim, bunlar kadar cesaretli değil. Müslümanlar dedim bunlar kadar inançlı değil. Evet, evet! Hac geliyor şimdi, öyle değil mi? Bize demişler ki sıraya gireceksiniz. On yıl sonra sıra geliyor. On yıl sonra sıra geliyor. Ben şimdi biraz daha konuşsam, halkı isyana teşvik etmekten içeri gireceğim. Kamu düzenini bozmaktan, halkı isyana teşvik etmekten güldürt hadi yürü bakalım. Evet, hacca gitmek. Ondan sonra? Zekat vermek. Müslüman zekat verecek hale gelecek. Onun için de çalışması lazım. İslam bu, buna iman etti, buna iman etti ama yaşamıyor. Bu kendi nefsine zulmedenlerden oldu. İkincisi ne? Orta yolu tuttu, iman etti. İşte yaşamaya çalışıyor kendince, hani var ya bizde böyle, iman etti kendince dinini kendi kendine yaşıyor. Bu orta yolu tuttu. Kimi de Allah'ın izniyle hayırlı işlerde öne geçer. Sufiler, hayırlı işlerde öne geçmeye çalışan koşturan topluluklardır. Sen hayırlı işlerde öne geçmeye çalışan hayırlı topluluklardan ol, iyilerden ol. İyilerden ol ki arkana iyi bir miras bırak. Allah bizi muhafaza eylesin.

'Dikkat edersen görür anlarsın ki taliplerin dileği peygamberlik cevherinin şuleleridir. O şuleleri dilerler. O şuleler, mücevherlere tâbi olarak parıldar ve dönerler. Şule nereden çıkıyorsa madeni neredeyse oraya gider.' Şule nedir? Bir şeyin aksetmesidir. Siz orta yere bir tane buraya şimdi bir pırlanta koysak, pırlantanın üzerine ışık vurdukça, pırlantadan hangi ışık vuruyorsa ne olur, o ışık akseder. Orta yere siz eğer örneğin atıyorum, mavi renkli bir pırlanta koysanız, o mavi ışık aksettirir. Orta yere siz, sarı veya beyaz veya yeşil veya kırmızı yakut bir tane pırlanta koysanız, onun üzerine ışık vursa, kırmızı bir şule oluşur. Kırmızı bir şule. Müritler, ehli tasavvuf, sufiler orta yerde duran peygamberin ışığına müştaktırlar. Sufiler, peygamberin ışığıyla ışıklanmak, ve peygamberin ışığını aksettirmek için uğraşırlar. Bizim işimiz, orta yerde duran, Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'i, bir mücevher olarak görürseniz, onun ışığını kendi üzerinizden aksettirmek, onun

ışığını görmektir ve şuleler, yani her akseden ışık, aslına döner. Yani siz, Hz. Muhammed i Mustafa'nın sallallahü ve sellem in sünnetlerine tabii olursanız, sizden aksedecek olan, sizden sudur edecek olan, sizden zuhur edecek olan Muhammed i Mustafa'nın sallallahü ve sellem hazretlerinin nuru olacaktır. İşte, Hz. Pir diyor ki taliplerin dileği yani sufilerin müritlerin dileği, peygamberlik cevherinin şuleleridir. Biz peygamberlik cevherinin renklerini üzerimizde bulundurmamız gerekir. Müritlerin, ehli sufinin derdi budur. Onun üzerinde, Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin renkleri olacaktır ve o tekrar ona döner.

Yani nerden çıktı o? İyilikten çıktı. Onu kim terbiye etti? Cenabı Hak terbiye etti ve onun üzerinde sudur eden her şey, Allah'ın istemesi, dilemesi ve vahiyle. O zaman ondan sudur eden, çıkan her şey, tekrar ona dönecek. Biz de ona döneceğiz. Biz ona dönerken, biz de Hz. Muhammed i Mustafa'nın nuruyla geri dönelim. Allah bizi onlardan eylesin. Cenabı Hak iyilerin yolunda gidenlerden eylesin. Cenabı Hak, hayırda öne geçenlerden eylesin inşallah. Haklarınızı helal edin. Selamünaleyküm.

https://youtu.be/tBYjkce4TTI

MESNEVİ-İ ŞERİF 750-754. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Güneş bir burçtan bir burca gidip durduğundan, pencereye vuran ziyası da evin etrafında döner, dolaşır. Kimin bir yıldızla alaka ve merbuyeti varsa, o kendi yıldızıyla döner dolaşır. O yıldızın tesiri altındadır. Talihli zühre ise şevki, çalıp çağırmayı, aşkı diler, onlara adamakıllı meyli vardır. Kan dökücü huylu Mirrih'e (yani Merih'e) mensup ise cenk, bühtan ve düşmanlık arar. Yıldızların ardında, yıldızlar vardır ki onlarda ihtirak ve nahis olmaz."

Yıldızlar insanlık tarihi boyunca gökyüzü insanların ilgisini çekmiş, gökyüzü insanların ilgisini çektiği için yıldızların üzerinde insanlar yoğunlaşmaya çalışmışlar, yıldızların dünya üzerindeki etkilerini araştırmışlar, yıldızların insanların üzerindeki etkilerini araştırmış. Bu konuda değişik ilim sahibi olmaya çalışmışlar ama bunların bir kısmı batıl olmuş, bir kısmı hakikat olmuş. Sonuçta yıldızlarla alakalı insanoğlu, kendince hep bir şeylerle uğraşmış. Tabi bu Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine gelinceye kadar devam etmiş. Tabi bu yıldızlardan sihir ilmini çıkarmışlar örneğin. Bu sihir ilmi ile uğraşanlar, bu yıldızların üzerinde daha da uğraşmışlar. Şimdi de bu yıldızların üzerinden işte insanlar değişik böyle ilimler çıkarmaya çalışıyorlar. İnsanların üzerinde sihir yapmaya, büyü yapmaya çalışıyorlar. Kimisi bu yıldızların üzerinden kendince sihirleri, büyüleri bozmaya çalışıyor. Ta ki bu aslında Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri tarafından yasaklanmış ama ne yazık ki normalde bunun üzerine insanlar küfür noktasında da olsa bunlara devam ediyor. İbni Abbas naklediyor: 'Resulullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki kim Allah'ın zikrettiğinin gayrısı

için yıldızlar ilminden bir bab iktibas ederse, sihirden bir şube iktibas etmiş olur. Müneccim kahindir. Kahin de sihirbazdır. Sihirbaz da kâfirdir.'

Demek ki sihirbazlık mesleğini yerine getirenler, sihir yapanlar, sihirbazlar hadis i şerif mucibince kafirdir. Yine hadisi şerif, Ebu Davut' tan: 'Kim yıldızlarla ilgili bir ilim iktibas etmişse, sihirden bir şube iktibas etmiş demektir. Yıldız ilmi arttıkça, sihir ilmi de artar.' 'Allah'a yemin olsun ki (bu da hadis i şerif) Allah hiç kimsenin ne yaşamasını ne ölmesini ne de rızkını herhangi bir yıldıza bağlamıştır. Bunu söyleyenler Allah hakkında yalan düzüyorlar ve kendilerince bahaneler uydurup avunuyorlar.' Bu hadisi şerifler mucibince yıldızlardan hisse çıkarmak, işte filanca yıldız filanca yıldızın yörüngesine girdi, rızık bol olacak. Filanca yıldız, filanca yıldızın arkasına geçti işte darlık olacak, yok filanca yıldız filanca yıldızla şöyle eşleşti, o yüzden bu sene evlenenler böyle olacak, bunların hepsi de küfür. Yıldıznameye bakmak yıldızlardan hisse çıkarmak, yıldızlardan büyü yapmak, yıldızlardan sihir yapmak, bunların hepsi de küfür. Kim böyle bir sihir ve büyü, böyle bir sihir, böyle bir yıldız ilminden insanların üzerinde gelecekle alakalı bir şeyler söyler, kahinlik yaparsa, küfre düşmüş olur. Nikahı düşer. Tecdidi iman, tecdidi nikah gerekli. Bir erkek, böyle bir kahine, böyle bir yıldıznameciye inanırsa, nikahı düşmüş olur. Böyle bir kadın, böyle bir şeye inanırsa, nikahı düşmüş olur. Doğacak olan çocuk veledi zina olur. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden böyle sihirle, ne bileyim kahinlikle, ne bileyim böyle büyücülükle uğraşanlar, küfür üzerine ölürler tövbe etmezlerse. Bir kimse bunlara inanırsa, bunlara inanırsa o da küfür üzerine ölür. Fala inanan, büyü, büyücülükle uğraşan, sihirle uğraşan, kahinlikle uğraşanlar, Allah'ın lanetine uğramış insanlardır ve bunlar tövbe etmeden, tövbe edip geri dönerlersene ne ala. Tövbe etmezlerse, küfür üzerine ölürler. Bunlara giden kimse de bunlara inanırsa, tam olarak onlar da küfür üzerine ölürler. Allah muhafaza eylesin. Bunlar Müslüman bir kimseyle evlenirlerse, tövbe etmezlerse, nikahları düşmüş olur. Yıldızlarla alakalı böyle bir giriş yaptık, evet. Demek ki bizim sufilerin, böyle yıldızlarla, yıldıznamelerle, kahinlerle, sihirbazlarla, büyücülerle işi olmaz.

Sufiler, ertesi günü rüyalarında görebilirler. Bir yıl sonrayı, üç yıl sonrayı, beş yıl sonrayı, on yıl sonrayı rüyalarında görebilirler, bu ayrı bir ilimdir veya o esnada birisiyle, biriyle alakalı bir rüya görebilir. Bu ayrı bir ilimdir. Bunun yıldızname ile, kahinlikle, özel dualarla, özel kürlerle alakalı değildir. Bu o kimsenin dervişliğiyle değil alakalıdır. O kimsenin sufiliğiyle alakalıdır. Ölçü de değildir bu, görmeyebilir de. İyi derviştir, görmüyordur, görmez. Kiminin açılır görür. O kimsede susar, konuşmaz. Konuşmamalı. 'Rüyamda

gördüm, sen yarın kaza yapacaksın.' Bu konuşulmaz. Bu ancak üstada aittir burası, sen rüyanda görmüş olabilirsin, sıkıntı olur. Üstadı ararsın, dersin ki ya böyle böyle, ben bir rüya gördüm. Bu kadar. Bir kardeşin hakkında görebilirsin. Eyvallah, bu kadar. Bu, konuşulmaz. Başkasına da anlatılmaz. Bizim çantacı Hacı Mehmet vardı, Abdurrahim'in babası. Allah rahmet eylesin, biz böyle onunla iyi dostluk yaptık, Cenabı Hak cennetinde makamını arttırsın inşallah. Demirtaş'ta ilk bizim zikrullah yapılacak olan evi tahsis eden kimsedir. Bak, zikrullah yapacağımız evi tahsis eden kimsedir. Bir gün Nevşehir'e gideceğiz. O da yeni bir araba aldı. Rüyamda arabayı vuruyor, kaza yapıyoruz. Allah hayırlısını versin dedim kendi içimden. Sabah, Demirtaş'lı İsmail gelmemişti. İdris'in babası vefat etti. Allah rahmet eylesin. Onunla mı ilgileniyor? İsmail telefon açtı bana. Ha burda mısınız? Aradın beni, hatırlıyor musun? İsmail de Demirtaş'ta, sabah aradı, beni. Selamünaleyküm, Aleykümselam. Abi dedi ya yola çıkacaksınız ama dedi yolda kaza yaptığımızı gördüm dedi. Öyle değil mi İsmail? Öyleydi değil mi? Ben öyle hatırlıyorum. Öyle mi dedim, demedim mi İsmail sus, aman sakın konuşma dedim. Öyle dedim değil mi, İsmail sus sakın konuşma dedim.

Sufilik, göz göre göre ölüme gitmektir. Bırak kazayı. Razı olacaksın ya, hani raziyet makamı var. Ne diyor? Mutmain olan nefis. Sen Rabb'inden razı, bak birinci derecede kul razı oluyor, sen Rabb'inden razı, Rabbinden razı olarak salih kullarımın içinde, cennetime gir. Nefis mutmain olacak. Mutmain makamına gelecek. Mutmain makamına gelmek ne demek? Şeki, şüphesi yok. Kalbi berraklaşmış onun. Kalbi ilham alıyor onun. Bir çıt üstü ne? Sen Rabb'inden razı, ayeti kerimenin bir çıt üstü. Hani ayet-i kerimede Raziye diyor ya, sonra marziye diyor. Sen Rab'binden razı, yani başına gelecek olan, gelecek, susacaksın. Razısın. çünkü, razısın. Biz sabah çıktık yola, bana verdi anahtarı, abi al dedi. Ben bir müddet kullandım. Sonra verdim ona, dedim al hacı abi, devam et. Allah rahmet eylesin, bir müddet götürdü, geliyoruz, kaza yapacağımız yere doğru geliyoruz biz şimdi, durdurdu arabayı. Abi al dedi. Götürseydin biraz daha dedim. Yok abi ya, al dedi, sen götür yani, birden durdu. Birden verdi arabayı bana. İçimden dedim tamam, içimden. Bindim gidiyorum, ben şimdi. Ben halbuki hızlı kullanırım arabayı. O zaman da kartal yeni daha onun. Ben normalde durmam yolda, arabada herkes yarasa gibi asılır. Allah ne verdiyse giderim ben, gitmezse de Cevdete söylüyorum. Cevdet bunun kadranı 260 gösteriyor. Bu 225 gidiyor. Ne var bunda diyorum ben, haydi Cevdet dalıyor arabaya. Gidecek o araba. Ben normal gidiyorum. Bir tane golf tdi, bişşşt geçti. Bu dedi, nereye gidiyor bu ya, abi dedi ya, hacı Abi, ya bu gitmiyor bu dedi ya. Bu kim ya dedi. Dedim Mehmet abi dur, rahat dur dedim. Yok be ya dedi, vurdu torpidoya,

gitmiyor mu bu dedi. La havle! Ben çaktım. Adama yumuldum arkadan, geçtim adamı, kendimi attım sağa, gene selamete indim. O bir daha arkamızdan geldi, lan geçtim artık. Bırak değil mi. Yok, yanımızdan bir de baktı da geçti. Hacı abi gene durmuyor. Allah rahmet eylesin. Yürü be hacı abi ya dedim. Yürü be dedi, bu kim oluyor be dedi. İyi! Tam orda askeriye var. Polatlı'ya gelmeden önce, sanayiye gelmezden önce aşağı doğru iniyor. Orayı da çok iyi biliyorum. Orayı neden çok iyi biliyorum, o da biliyor orayı. Biz bir hacdan geri döndük, hacdan geri döndüğümüzde orda bir mola verdik. Orda namaz kıldık, zikrullah yaptık. O da biliyor orayı. Böyle virajlı orası. Ben adamı bir daha tokatladım, geçtim. Gene kaldım. Adam viijjjjt geldi önümüze, o tekrar önümüze geldi, bir bastı frene, ben bastım, o bastı. Ben ona arkadan dokundum. Bize de arkadan birisi dokundu. Bir cayırdadı ortalık tamam mı, iyi. Ben çektim el frenini, baktım önden bir tane mi iki tane mi ne far gitmiş. Tamam dedim.

Cenab ı Hakka dedim Ya Rabbi sana hamdolsun dedim, ben dedim bu kadarla bitti, ondan sonra, ben çektim el frenini, hiçbir şey olmamış gibi aldım bir tane seccade yanıma, oraya yeşilliğin üzerine, Allahu ekber namaza durdum. Annesi sağ, annesi diyor ki bir de namaza durdu diyor ya. Kaza yaptığı yetmiyor. Bir de namaza durdu diyor. Ben hiç, Allahu ekber, namaz kılıyorum ben. Tabi işte millet geliyor. Yok tutanaklar tutuyorlar, bilmem neler yapıyorlar. Ben Allahu ekber namaz bitmiyor benim. Bitti telaş, bitti mi dedim ben, bitti. Dedim hacı abi, çabuk sen arabayı al, hemen Polatlı'nın içinde iki tane far taktırdı. İki tane mi bir tanemi ne far, geçmiş gün şimdi, farları taktırdı. Bulunmadı ilk önce, böyle sıfır araba. Farlar bulundu, farlar takıldı. Bir sıkıntı kalmadı. Arkada bir problem yok. Biz gene akşam namazından sonra Nevşehir'e gidiyoruz, şeyh efendiye. Biz yola çıktık ama şey ne o, ben dedim al hacı abi, Hacı Mehmet bir daha arabayı sen al demedi çünkü. Acısı arkada. Durmuyor o! Şimdi İsmail hiç unutmam, İsmail sabah aradı. Dedim sus. Sakın dedim hiç kimseye bir şey söyleme. Sufilik böyle bir şeydir. Görürsün rüyabda. Konuşmak yok, ona müdahale etmek yok. Razı olmak bu. Allah muhafaza eylesin. O yüzden sufiler görürler gelecekle alakalı bir şey. Eyvallah, kendi başına gelecek olan, bir başkasının başına gelecek olan, görür birileri. Buna susar. Zaten imtihanın sırrı bu. Ona teslim olacak mı olmayacak mı. Burası böyle bile bile lades gibi bir şeydir bu, aldanacağını bile bile gidersin. Asıl zor olan aldanmak budur. Bilmeden aldanır herkes. Zor olan aldanmak, bile bile aldanmaktır. Burası nefse acı gelir. Burası insana sıkıntılı gelir. Bunlar sufinin kendi hayatında olur ama bizim yıldıznameyle, kahinlikle, yok geleceği okumak, böyle şeylerimiz

yoktur bizim. Biz bunlar için uğraşmayız. Biz Allah'ın rızasını kazanmaya çalışırız. Biz Allah'ın rızasını kazanmaya çalışırız. Başka bir derdimiz olmaz.

'Güneş bir bir burcdan bir burca gidip durduğundan, pencereye vuran ziyası da evin etrafında döner dolaşır.' Güneş malum dünyayı aydınlatan dünya ve etrafındaki samanyoluna aydınlatan bir gezegendir. Sufi literatüründe güneş, Hakikati Muhammediyedir. Bu, başkasına başka bir şey ifade edebilir bu. Burda Hz.Pir, güneşi Hakikat i Muhammediye, evi de mümin kimsenin kalbi olarak tahayyül ettiğine inanıyorum. Böyle olunca, güneş her daim aleme rahmet saçar. Aleme mana olarak rahmet saçan da Hz. Muhammed i Mustafa'dır. Enbiya ayet 107: 'Seni ancak alemlere rahmet olarak gönderdik.' Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, alemlere rahmet olarak gönderilmiş peygamberdir ve sen hangi hale geçersen geç, hangi makama doğru yürürsen yürü, her yürüdüğün yerde, her yürüdüğün perdede, Hakikati Muhammediye'den esintiler alırsın. Ordaki tecelliyat, Hakikati Muhammediye'ye aittir ve sufi yolunda her merhalede Hakikat i Muhammediye'nin tecelliyatı vardır. Çünkü zahir, batın fiili veya kavli. Her ne var ise her şey Hakikat i Muhammediye'den doğar gelir sufiye. Hakikat i Muhammediye'den doğar. O yüzden burda normalde hani Ahzap Suresi ayet 21: Hamdolsun Allah'ın resulünde sizin için Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı uman, Allah'ı çok zikreden kimseler için güzel bir örnek vardır.' O zaman Allah'ı zikredenler için, sufiler için, her merhalede, her nefis meratibinde, her kalbi seyri sulukun perdesinde, ister. emmare, levvame, mülhime, mutmainne, radiye, mardiye, safiye makamlarından geçerken, ister kalbi tecelliyatlarda ilmel yakin, aynel yakin, hakkal yakin noktalarında, sufiler için, Hz Muhammed'i Mustafa'dan sallallahü ve sellem hazretlerinden ilim ve örnekler vardır. Sufi ister kalbi tecelliyatlarda, ister nefis mertebelerinde, nerde olursa olsun onun batmayan güneşi bu noktada Hz Muhammed i Mustafa'dır sallallahu aleyhi ve sellem hazretleridir. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini devreden çıkaranlara bakmayın siz. Onlar manadan uzak insanlar çünkü başka bir ayet i kerimede de 'Deki, eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Ayeti kerime. Ali İmran, ayet 31.Deki, Allah'ı seviyorsanız, bana uyun, uyun ki Allah sizi sevsin, bağışlasın.

Eğer Muhammed i Mustafa'nın izini takip etmiyorsan sallallahu aleyhi ve sellem in, eğer ona uymuyorsan, eğer ona uymuyorsan, Allah'ın seni sevmesini bekleme. Bağışlanmayı da bekleme. Ona uymuyorsan, Allah'ın seni sevmesini bekleme. Bağışlanmayı da bekleme. Allah'ı sevmek, soyut bir kavramdır. Bunun somuta indirgenmiş hali, Hz. Muhammed i Mustafa'ya uyumaktır. Zaten Hz. Muhammed i Mustafa'ya uymak delildir. O delil olmamış

olsa, herkes Müslüman olacak, herkes sufi olacak zaten. Herkes bir mana padişahı olacak yürüyecek. Muhammed-i Mustafa(s.a.v.)'e uymaktan herkes perperişan. Sebep? Nefse zor geliyor. Muhammed i Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin izinden gitmek, peşinden gitmek, sünnetine uymak, onun haliyle hallenmek, nefislere zor geliyor. Nefislere acı geliyor. İşte, sen hangi hale bürünürsen bürün ama gün içerisinde ama hafta içerisinde ama aylar içerisinde ama ömrünce, ne tarafa dönersen dön, senin her döndüğün noktada güneş bir burçtan bir burca gidip pencereden ziyası sana vuracak. Burdan pencere ne? Pencere senin aklın, pencere senin aklın, senin dergahın, senin virdin, senin iyi amellerin, ordan ziyasını vuracak sana. Sen hangi hale bürünürsen bürün, hangi noktaya gidersen git. Aslında derler ya güneş şu burca girdi diye, güneş bir burca girmez. Dünya o burca girer, güneş orda durur. Dünya, güneşin etrafında döner. Yıldızlar, yıldızlar hepsi de güneşten alırlar alacaklarını. Güneşten alır. Yıldızlar tek başına bir şey değildir. Bu varlık aleminde bütün her şey, Hz. Muhammed i Mustafa'nın maneviyatından alır. Hakikat i Muhammediye'den alır her şeyi, her şeyi. O yüzden ne tarafa dönerse dönsün, ne tarafa giderse gitsin, Hakikat i Muhammediye' den alacaktır. 'De ki eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretinin kazandığınız mallar kesada uğramasından korktuğunuz bir ticaret ve beğendiğiniz meskenler size Allah'tan peygamberinden ve onun yolundan cihattan daha sevgili ise artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyin. Allah fasık topluluğa doğru yola erdirmez.'

Demek ki bir kimsenin babasından, oğlundan, kardeşinden, eşinden, aşiretinden, kazandığından, kazanmayı düşündüğün ticaretinden, beğendiği evlerinden, her şeyden, gözünün gördüğü her şeyden, Allah peygamberinden ve peygamberinden daha sevgili olmayacak. Dünyada gözünün gördüğü her şeyden, Allah, Peygamberi ve onların yolunda cihad etmekten daha sevgili gelmeyecek. Eğer, babası, oğlu, kardeşi, eşi, aşireti, kazandığı malı, atı, avradı, silahı, yok işte arabası evi, barkı, makamı, mevkisi, dünya içerisindeki durumu konumu, neyi varsa, neyi varsa, Allah'tan, Resulullah'tan sallallahü ve sellemden ve onlar uğruna cihad etmekten daha sevimli gelmeyecek. Bakın, ayet i kerime enteresan. Ayet i kerime diyor ki Allah'tan, peygamberinden ve onun yolunda cihaddan daha sevgili. Senin dersinden daha sevgili olmayacak. Senin Allah yolunda koşuşturmandan daha sevgili olmayacak. Senin annen, baban, çocuğun, eşin, malın, mülkün, Allah'tan, Resulullahtan ve onların yolunda cihad etmekten, koşmaktan daha önde olmayacak. Eğer daha önde olursa, Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyin. Allah fasık topluluğu doğru yola erdirmez. Böyle yapan bir kimse fasık oldu ve doğru yola ermeyecek, buluşmayacak. Sırat-ı müstakimde olmayacak o,

sıratı müstakimde olmayacak. O kimsenin sırat-ı müstakimde olması için annesi, babası, oğlu uşağı, katı, yatı arabası, makam-ı mevkisi, nesi var ise bu dünyada ve dünyalık olarak, Allah'tan, Resulullahtan ve onların yolunda koşuşturmaktan önde olmayacak. Olursa o kimse asla doğru yola erdirilmez. Allah muhafaza eylesin. Ev bu manada müminlerin. Müminlerin en kemali yaşayan verilerdir. Hani sohbetin başında evi de kalbe benzettik ya, müminlerin en kemal noktası velilerdir insanların içerisinde. Mümin sıfatının kemal noktasındaki tecelliyatı, Hz. Muhammed i Mustafa'nın üzerinden. Bundan sonra, yaşayan velilerin üzerinde tecelli eder.O zaman onların kalplerinde de Hakikati Muhammediye'ye açılan pencereler vardır. Hakikati Muhammediye'ye açılan pencereden, Hakikat i Muhammediye'den sudur eden tecelliyatlar gelir. Allah muhafaza eylesin. Allah bizi o velilerin yolunda eylesin inşallah. 'Kimin bir yıldızla alaka ve merbuyeti varsa, o kendi yıldızıyla döner dolaşır. O yıldızın tesiri altında kalır.' Bu yıldız, 'ashabım yıldızlar gibidir, hangisine sarılırsanız beni bulursunuz'. Bu işin zahir tarafıdır.

Zahir tarafta ashap nedir? Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini gören ve Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin gördüğü kimselerdir. Bir de ashaf vardır, manevi. Bunlarda kimlerdir? Sufiler bunu önemserler. Bir kimse Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini gördüyse rüyasında, halinde, sufiler kendi içlerinden derler ki onu göreni cehennem ateşi yakmayacak. Ateş onu yakmayacağına göre, sufiler de kendi kendilerine derler ki biz de manada ashabız derler ve aynı zamanda da Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, kendisinden sonra halifelerinin olduğunu, bu velilerle, bu mürşid-i kamillerin de birer peygamber varisi olduğu hadisle sabittir. Mesela zahir alim uleması da alimler de peygamber varisleridir. Onlar da peygamber varisidir. O zaman öyle bir şey oluyorsa yani normalde insanlar o yıldızların tesiri altına girmesi demek, o velilerin tesirinin altına girmesi demek. O alimlerin tesiri altına girmesi demek. Allah bizi o tesir altında olanlardan eylesin. Burda tabi insanların kendilerine aktap olarak kabul ettiği kimseler de vardır. Bir kimse kendisini birisini örnek kabul eder. Bir parti lideridir kendi örneği. Parti liderinin peşinde koşar. Kendince bir patrondur o kimse. Onun peşinde koşan protipler vardır ya toplum içerisinde. Herkes o çok sevdiği, kiminin futbolcu mesela,bayılıyor futbolcuya. Kimisinin bir artist, kimisinin bir sanatçı, adına sanatçı diyorlar ya! İki şarkı ezberliyorsun, adı sanatçı oluyor, iki yürüyüş yapıyor adı sanatçı oluyor. Türkiye öyle bir yer! İki mendeburluk yapıyor, adı sanatçı oluyor onun, üç günde beş günde bir sevgili değiştiriyor, adı sanatçı oluyor, bir ahlaksızlıkla yakalanıyor adı sanatçı oluyor, uyuşturucu satarken uyuşturucudan içeri giriyor, sanatçı oluyor, televizyonların başköşesine

otutturuluyor. Türkiye burası! Eşcinsel, sanatçı olarak baş köşeye otutturuluyor. Fuhuş yaparken basılıyor, sanatçı, başköşeye otutturuluyor. Uyuşturucu kullanırken yakalanıyor, sanatçı baş köşeye otutturuluyor.

Adı ne? Sanatçı! Onu kendine aktap kabul ediyor. Onu seviyor, onun yolundan gidiyor, onunla haşrolacak yani yıldız illaki iyilik manada değil. O yüzden Hz.Pir diyor ya talihli Zühre ise şevki, çalıp çağırmayı, aşkı diler. Onlara adamakıllı meyli artar. Yani o yıldız eğer işte böyle Zühre yıldızıysa, Zühre yıldızı ne? Mitolojide edebiyatın, güzelliğin, eğlencenin şehvani aşkın sembolü Zühre yıldızı. Hani ne vardı mitolojide? Normalde hani vardı ya Zühre adında bir bayan. Çok güzeldi, hoş sohbetti, evinde erkeklere zevk ü neşe oluştururdu. Namı her yere duyulmuştu. Namı her yere duyulmuştu. Harutla Marut da neydi? Varlıklardan iki varlık. Onlar da dediler ki biz yeryüzünde olsaydık, böyle fesada uğrayan, böyle işte haramlara düşen, böyle fitne çıkaran, yeryüzünde kan dökenlerden olmazdık dediler. Cenabı Hak da onları ful imtihan olarak gönderdi. Ayetle sabit. Babil Devleti zamanında olduğu söyleniyor, mitolojik olarak. Bu Habil ve Kabil, bu değişik bir ilme sahipler. Simyacı gibi. Bir şeye dua ediyorlar, tak Cenabı Hak tecelli ettiriyor onu. Herkese yardımcı olmaya başladılar. Herkese şey yapıyorlar ama kendilerince de bir Esmaları var, akşam ezanı okunduğunda o esmayı söylüyorlar, tekrar gökyüzüne çıkıyorlar onlar, kurtuluyorlar dünyadan. Bu böyle devam ederken, Zühre'nin namını duyuyorlar. Zühre'nin namını duyunca Zühre'de bunların namını duyuyor. Bunlar Zühre'ye alışıyorlar, her gün Zühre'nin sohbetine gitmeye başlıyorlar. Tabiri caizse Zühre'ye karşı akıyor bunlar ikisi de. Hani halk dilinde yazılıyorlar Zühre'ye. Zühre'de bunlara böyle boş muhabbet yapıyor. Boş muhabbet yapıyor ama bunları kullanmak istiyor. Bu tip kadınların bir de kabadayıları vardır. Adı kabadayı gibidir onların ama aslında kabadayı demek, kabadayılığa leke. Böyle çukur insanlar vardır. Haysiyetsiz, şerefsiz insanlar vardır. Bu kadınların üzerinden geçinirler. Böyle bu kadınlara efelik yaparlar, efeliğin adını kirletirler. Bunlar zırtoboz'un tekidir. Bunlar o kadınların üzerinden geçinirler. Onların parasını yerler, onları tehdit ederler. Böyle bir kimse var. Bu kadını rahatsız ediyor. Zühre bunlara anlatır bunu. Der ki beni bu adamdan kurtarırsanız, ben der size kendimi sunarım. Yeter ki bunu öldürün. Bunlar ilk önce öldürmeyi kabul etmezler. Bir gün, iki gün, üç gün, en sonunda bunlara tabiri caizse bugünkü dille uyuşturucu verir. Bunlar sarhoş olur.

Kendilerinden geçerler az bir şey, bu adam gelir, bunlara bu adamı öldüttürür Zühre. Bunlar adamı öldürürler ve bunlar o gizli esmayı Zühre'ye söylerler. Sarhoşlar ya, Zühre o esmayı alınca, esma'yı söyler, dünyadan kurtulur. Zühre yıldızının bizdeki mitolojik hikayesi budur. Bir ismi de nedir?

Sirius'tur. Batılılar ona Sirius der. Zühre yıldızı derler. Başka ne derler? Çoban yıldızı derler. Başka ne? Venüs Yıldızı derler, öyle deyil mi? Bu meşhurdur işte talihli Zühreyse, birisinin aktap kabul ettiği bir kimse Zühre yıldızı ahlakında ise çalıp çağırmayı, zühre ne yapıyordu? Eğlence düzenliyordu. Erkeklerin gönüllerini hoş ediyordu. Fuhuşa sebebiyet veriyordu bunlar. Bir kimse, sen öyle bir kimseye kişi sevdiğine benzer. Ona benzersin ama yok! 'Sen kan dökücü huylu Mirrih'e mensup ise cenk, bühtan ve düşmanlık arar.' Eğer yıldız olarak kabul ettiğin aktap olarak kabul ettiğin bir kimse, Merih huylu ise, Merih huylu ne? Kaba, yorgunluk, zahmet, hiddet, hainlik, alçaklık, güç, Merih'in de simgesi bu. Eğer sen kendine yıldız olarak böyle bir adamı seçtiysen, sen o huyla huylanırsın. O yoldan yürürsün. Kan dökücü olursun. Allah muhafaza eylesin. 'Yıldızların ardında, yıldızlar vardır ki onlar da ihtirak ve nahis olmaz.' İhtirak ve nahis yani yanmak, sönmek, uğursuzluk manasında. Demek ki o yıldızların ardında öğle yıldızlar vardır ki onlar asla sönmezler, onlar asla kaybolup gitmezler. Onlar asla uğursuzluk simgesi değildir. Bunlar kimlerdir? Bunlar kimlerdir? Bunlar o batmayan güneşten her daim feyizlenen Mürşidi Kamillerdir. O Mürşidi Kamiller de yanıp kaybolma, uğursuzluk veya hut da işte ışığının gitmesi gibi sönmesi gibi şeyler ne olur? Olmaz. Zamanın bir üç beş yedi ve kırkları her daim bu noktada sönme, kayma yaşayan kimseler değillerdir. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden bunlar peygamber varisleri hükmündedir. Peygamber varisleri olanlar da hangisine uyarsanız uyun, Hz. Muhammed i Mustafa'nın yolundan gitmiş olursunuz. O yüzden sohbetin başı neydi? Bir sorudan itibaren Allah'ım senin sevgini, seni sevenin sevgisini, seni sevdirenin sevgisini, üç sevgi, işte Allah ve Resulünü sevdirenin sevgisi batmaz. Bunlar manevi yıldız hükmündedir. Bunlara tabi olan Muhammed i Mustafa'ya ulaşır. Onlar Muhammed i Mustafa'nın her devirde varisleri vardır. Ya bu zamanda var mı diyen kimse küfre düşer. Veli ne olur bu zamanda diyen kimse küfre düşer. Tecdidi iman, tecdidi nikah gerekli. Bu zamanda da veli olur mu ya diyen kimsenin imanı gider. X kimsenin veliliğine inanmıyorsun, inanma kardeşim, ayrı mesela, gene de laf söyleme. Olaki velidir. Hadis-i Kutsi var. Velilere savaş açarsa bana savaş açmış gibidir. Bana savaş açanın diyor yırtıcı aslanın ondan intikamını aldığı gibi ondan intikam alırım diyor. Dikkat et. Ben derim ya Allah'ı zikredenle uğraşma kardeş, geç sen. Kelin sahibi var, uğraşma. Bak işine. Ama bu zamanda veli yok derse bir kimse, tekrar söylüyorum küfre düşer. Tutturmuşlar şimdi bir velinin, bir mürşidi kamilin dizinin dibinde durmak, yolundan gitmek, izinden gitmek, nefsini onun emri altında teskiye etmek, terbiye etmek zor geldiğinden ortalığa bir

üveysilik çıktı şimdi. Bir yere gittim sohbete, dediler ki bir üveysi şeyhi var, sizinle görüşecek. Üveysi şeyhi de mi var dedim. Geldi adam. Benim şeyhimin adabıdır. Böyle bir şeyhim diyen gelirse, onu böyle koltuğa otutturur. Ben şimdi onu böyle koltuğa otutturdum, ben yere diz çöktüm. Bir kabardı böyle, Allaaah! İşte biz de şöyle yapıyoruz da böyle yapıyoruz da şöyle ediyoruz da… Ben dinliyorum böyle büyük bir dikkatle. Dedim efendim üveysi şeyhliği de var mı dedim. En can alıcı nokta burası. Durdu, ses yok. Ya sen şeyhsen, üveysilik kalmadı, yol oldu. Üveysilik ne demektir? O kimse yalvarır yakarır YaRabbi bana bir üstat, bana bir mürşid-i kamil, arar tarar, arar tarar, yakın yerlerde bulamamıştır. Veysel Karani hazretlerini rüyasında görür. ona ders verir. O bir şeyhi buluncaya kadar o dersi çeker. Bu memleket şeyhim diyenden geçilmiyor. Var mı var. Memlekette o kadar şeyh var, sen hiçbirisini de beğenme, hiç birisini de beğenme bir şeyhi beğenmeme küstahlıktır. Kim olursa olsun bu. Millet gitmiş şeyh demiş intisab etmiş ona. Sen Allah mübarek etsin kardeşim. Ben intisab etmem, eyvallah. Ölçüyü konuş. Memlekette o kadar şeyh var, sen hiçbirisini beğenme! Sen kimsin ya! Sen kimsin, sen nesin sen nesin ki ya! Arkadaş hiç bir şeyhe!

'Ben tanırım onları.Vah be Mustafa kardeş be!Bize bir nasip olmadı. Biz bulamadık birisini.' Bulamazsın abi sen. Neden? Ya bulamazsın abi sen. Sen her gittiğin şeyhin sarığından tut, cübbesine kadar herbir şeyine bir bahane buluyorsun. Çok mübarek bir zat vardı. Ne kadar güzel zikrederdi. Ee abi? Ondan ders alaydın ya. Esnedi be abiciğim yanımızda ya, esnemek şeytandan ya! Vay b abi dedim ya, maşallah sübhanallah. Ya sen bunu düşündün. Çorumlu Hacı Mustafa efendiye gitmiş adam. Çorumlu Hacı Mustafa efendi hazretlerinin normalde gitmiş sohbetine katılmış, zikrullahına katılmış, dedim abi ondan da mı ders almadın. Nasip değil dedi. Abi vallahi nasip değil sana dedim. Böyle baktı. Dedim Çorumlu Hacı Mustafa efendi gördün de ondan da ders almadıysan, vallahi sana nasip değil billahi sana nasip değilmiş dedim. Böyle baktı! Asla da olmaz sana dedim. Mustafacım, neden böyle söylüyorsun dedi. Abi kibirlisin sen ozaman dedim.Kibirlisin sen dedim.Baktı böyle. Evet. Gönlünde kibir olan bir kimse, şeyh beğenmez. Kalbinde kibir olan bir kimse, şeyh beğenmez. Kalbinde onun büyüklük var. Onun kalbi kararmış.Daha ileri. Onun kalbi mühürlenmiş. Kalbi mühürlenmiş onun. Bir kimsenin bu tip yollarla işi gücü yoktur, yoktur!Ona bir şey söylenecek bir laf yoktur. Neden?O kendince bir hani Cenab ı Hak Müslümanları üçe bölüyor ya, üçe ayırıyor ya. Onu geçen ders anlatmıştım ya size. Üçe, öyle değil mi. Dur, hemen bulacağım ayeti kerimeyi size. 'Biz kitabı kullarımızdan seçtiklerimize miras bıraktık. Onlardan kimi kendine zulmeder. Kimi orta yolu tutar, kimi de Allah'ın izniyle hayırlı işlerde öne

geçer.' Kimisi ne yaparmış? Kendine zulmedermiş. Bu Ümmet i Muhammed'i üç kısma ayırdı Cenab ı Hak. Ne yapıyor, bunlardan bazıları kendilerine zulmediyorlar, bunlar günah ı kebairlere giriyorlar, günah ı kebairlere giriyorlar, o günahtan o günaha, o günahtan o günaha. Onlar, günah perdelerinde geziyorlar. Onların namazla, abdestle, oruçla, dinle diyanetle alakaları yok. Müslüman mı? Evet. Bunlar ne? Bunlar kendi nefislerine zulmeden kimseler. Bunlara Allah zulmetmiyor. Bunlar, kendi nefislerine kendileri zulmediyorlar. Müslüman mı Müslüman. Eyvallah. Biz bunlara kafir diyemeyiz. Ama bunlar ne? Nefislerine zulmedenler.

İkinci kategori ne? Orta yolu tutar. Bunlar da ne? Bunlar da farzları işlerler, haramlardan uzak dururlar, eyvallah! Hayatı böyle geçirir. Orta yolu tutmuş. Ona neden orta yolda gidiyorsun diye sorgulanmaz, eyvallah ama bazıları da var ki bunlar önde gidenlerden. Bunlar ne? Bunlar salihlikte, hayır hasenatta, Allah yolunda cihad etmekde koşuşturmakta, Allah'ı sevmekde, sevdirmekde önde gidenlerden. Sufiler, bunlardandır. Sufinin hedefi önde gitmektir. Kardeş, koşmaktır Allah yolunda sufinin hedefi. Sufi vasat bir Müslümanlık yoktur sufilikte. Sufi yolu tercih ettin mi? Evet. Bir üstada gittin bağlandın mı? Evet. Orda nefisle mücadele edeceksin. Sen o yola girdin mi? Evet. O yolda koşacaksın sen. O yolun kendi içerisinde vasatı vardır. Kendi içerisinde koşanı vardır. O yolun içindedir. O dışardaki orta yolu tutandan buranın vasatı, koşan kimsedir. Dışarda kimse bakar ama der ben size yetişemem. Halbuki o burda vasattır. Burda vasattır o. bizim kendi içimizde vasattır. Bizim kendi içimizde vasat sufi kimdir? Dersini çeker. Perşembe dersini mahalle dersini takip eden o vasat sufidir. Sufi midir? Evet, sıkıntı var mı? Yok. Ama o vasattır. Dersten derse koşacağım diye uğraşıyor, bir işin ucundan tutacağım diye uğraşıyor. Vasatlıktan çıktı, orta yolu takip etti. Vasatlıktan çıktı o. O mahalle dersi, ana ders, kendi dersleri bu üçgenden çıktı. Bu pazar nerde? Gelibolu'da. Hüraaaa, vasatlıktan çıktı. Fehim söyledi. Adam ne demiş? Bunlar mazot katili mi demiş? Ne demiş? Mazot katili miydi. Bunlar demiş mazot katili, Fehim aktardı. Durmuyorlar demiş bir pazar evlerinde. Öyle mi? Ordan oraya mı gidiyormuşuz? Elhamdülillah. Durmayın. O vasatın üstüne çıktı. Koşuşturuyor. Bir iş var, yapılacak şurdaki kardeşler, lokma dağıtacağız diye uğraşıyor. Vasatın üstüne çıktı. Bak ne diyorum ben burda, oturduğum yerde, üzerinizde elbise var, dikkatli olacaksın. Üzerinde semazen kıyafeti var, dikkatli olacaksın. Üzerine görevli yazısı var, dikkatli olacaksın. O ortanın üstüne çıktı, bir şeye hizmet etmeye çalışıyor. Koşuşturacağım diye uğraşıyor.

Ne diyorum, Ali dikkatli olacaksın diyorum. Yolda giderken bile dikkatli olacaksın. Sen vitrine bakıyorum zannedersin, ordan bir kadın geçiyordur,

der ki bak ya koca semazen başı kadına bakıyor. Der! Emir Sultan hazretlerinin karşısında çay ocağında oturuyorum. Emir Sultan hazretlerine karşı dertleşiyorum. Derdim büyük. Oturdum ordan, karşıdan böyle bakıyorum ona. O bana bakıyor, ben ona bakıyorum. O bana bakıyor ağlıyor, ben ona bakıyorum ağlıyorum. Bir de konuşuyorum, caddenin karşısındayım. Böyle konuşmak istemem ama bizim geçenlerde vefat eden Burhan Türkoğlu'nun kardeşi var. Pazartesi günü dediki, yakaladım seni dedi sabah. Nerde yakaladın dedim, ne yakaladın? Emir Sultan'ın önünde dedi kadınlara bakarken yakaladım seni dedi. Allah'ım, düşünüyorum, düşünüyorum, düşünüyorum, düşünüyorum. Aklıma geldi, kalbime geldi. Allah Allah dedim ya! Sen ne yaşıyorsun dedim adam ne görüyor seni dedim içimden! Elimi omzuna vurdum, haklısın dedim, bakmışımdır. Haklısın dedim, bakmışımdır. Benim derdim dünya ne, ailemden büyük, adam diyor ki… Haaa! Dikkat edeceksin, dikkat edeceksin kendine. Neden? Adam seni parasız seyrediyor, izliyor. Parasız izliyor seni. Senin ayakkabına bile bakıyor. Ben de İzmir ayakkabısı var ya, sivriburun. Onu giyiyorum ya ben, şeyh efendinin zamanında da onu öyle giyerdim ben arada böyle, birisi şeyh efendiye demiş, efendim külhanbeyi ayakkabısı giyiyor demiş. Mustafa Efendi, külhan beyi ayakkabısı giyiyor muşsun, dedi. Efendim, külhanbeyi ayakkabısı mı ne ayakkabısı değil ama bizim yöremizin ayakkabısıdır, herkes giyer bunu. Mustafa Efendi dedi, oğlum insan dedi koyunu parayla güder, insanı parasız güder dedi. İnsan oğlu dedi. Koyunu parayla güder ama insanı dedi parasız güder. İnsanı parasız güder insan. O zaman ne yapacak? Dikkatli olacak. Neden? Sen önde gidenlerdensin.

Ayet i kerimede de öyle diyor ya. Hayırlı işlerde öne geçerler. İşte sufilik, hayırlı işlerde öne geçmektir. Koşuşturmaktır, feryat figan yürümektir, koşmaktır. Böyle olursa o zaman o kimsenin kutbu, yıldızı, o da koşuşturur, o da koşar. Sevdiği çünkü öyle. Öyle işye ya bu zamanda da veli var mı? Var. Ara bul. Yok dediğin anda küfre düştün. Deki bulamadın. Ya Rabbi bana bir veli kulunun yolunu nasip eyle. Onun elinden tutmayı nasip eyle. Onun gönlünü gönlüm etmeyi nasip eyle de yürü. Ama yok! Ne yapacak? E biz üveysi olduk! Hoş geldin 23 Nisan! Onca memlekette şeyh var. Şah-ı Nakşibendi hazretleri üç yüz kusur tane şeyh dolaşmış. Üç yüz kusur şeyhden ders almış. Bu arkadaşlar şeyh bulamamışlar. Doğrudur, bulamaz. Neden? Kalbi kararmış, mühürlenmiş. Kalbin mühürlenmiş senin? Git bir kendine şeyh bul. Ona dua ettir kendine. Rüyanda bir şeyh bulamıyorsan, göremiyorsan, o yıldızların ardındaki sönmeyen bulanmayan bir yıldız bulamıyorsan, yan derdine. Öyle işin kolayına, hevasına, nefsine gitme. Ya? E biz üveysi olduk veyahut da bu zamanda var mı? Ey bize nasip değilmiş! Sen nasip değilmiş

dersen nasip olmaz sana. Demek var bir hatan, var bir kusurun, var bir yanlışlığın, var bir hainliğin. Bir hainliğin var senin. Maneviyata var, yola var, o yaşayan şeyhe var. Var, bir şey yapmışsın sen. Neden? Kapın kapanmış. Kapın kapanmış. Gidememişsin hiçbir yere. Allah muhafaza eylesin. E öyle olunca da diyorsun ki neymiş de bulamamış da yapamamış da edememiş de yokmuş da bu zamanda da…Zakirleri şeyh etmişler, zakirleri şeyh etmişler, çavuşları şeyh etmişler, sanbahleyin erken kalkan, şeyh efendi bana da zakirlik verdi, ben de zakirim. Allah Allah! Sağlığında vermediydi, öldükten sonra rüyasında vermiş. Kadının birisi de çıkmış Abdullah Baba bana zakirlik verdi. Ne? Ne zaman verdi? Bana soruyorlar eskiyim ya ben şimdi, filanca kadın işte, bir de şey filanca anne, bir de anne! Allah Allah! Dedim, şeyh efendinin nikahlı eşimiymiş ki o dedim anne olmuş. Nasıl yani? Dergahta dedim bir tek şeyh efendinin nikahlı eşi anne denir ona, başka kimseye anne denmez. Ya işte… Dedim ya adab bu benim bildiğim. Kim bu kadın? Filanca. Aaaa. Ne olmuş? Rüyasında şeyh efendi ona vermiş. Ya dedim ya ona vermesine gerek yoktu. O zaten dedim bekliyordu o çok dedim bana bir kaç sefer salvo yaptı. Ben onu zakir etmedim diye dedim kızıyordu zaten bana. Aaa tamam, şeyh efendi öldü dedim. Kendi kendini zakir tayin etmiştir. Yol bu değil. Yol bu değil!

Şeyhimin bana söylediği var. Mustafa Efendi, beni iyi dinle. Buyurun efendim. Oğlum pir efendiler sana şeyhlik verirse sen şeyhlik yapma. Pir fendileri şeyhlik verdiği dahi ayağı kayabilir. Abdullah Gürbüz Efendi'nin bana söylediği şey bu. Mustafa Efendi, evladım, Pir efendiler senin şeyhliğine senin icazetini imzalasalar dahi şeyhlik yapma. Ben Abdullah Gürbüz efendinin terbiyesinde yetişmiş bir kimseyim. Bana söylediği bu.Ya nasıl? Biz rüyamızda bize verdi deyip zakirlik yapacaksınız, nakiplik yapacaksınız, nükebbalık yapacaksınız? Hiç olmazsa gidin dergahın eski bir nakibini bulun ya bizi de buraya zakir tayin et deyin. Aslında şeyhi vefat etmiş, şeyhi vefat etmiş bir kimsenin, nakipliği şeyhe aittir. O şeyh onu nakip etmiş, o şeyh vefat etmiş, vefat ettiyse, yeni bir şeyh onun nakiğliğini kabul etmeyebilir. Nükebba, nükebba. Yeni bir şeyh onun nükebbalığını kabul etmeyebilir. Bunları kendinize vird olarak, ders olarak dinleyin. Ben de öleceğim, gideceğim bu dünyadan. Bunları size anlatacak olan kimse kalmayabilir. Eski terbiyeyi alan insanlar kalmadı çünkü. Bozuluyorlar, paraya bozuluyorlar, makama bozuluyorlar, mevkiye bozuluyorlar, şakşaka bozuluyorlar, altına bozuluyorlar. Evet! Yapamaz o kimse. Ben Abdullah Gürbüz Efendinin nakib i nükebbasıydım. Nakib i nükebbasıy(dı)n! The end! Bitti! Ya?

Ne yaptı Hz.Ömer Radıyallahu Anh hazretleri? Hz. Ebubekir efendimizin valilerini değiştirdi mi, değiştirdi. Komutanı değiştirdi mi, değiştirdi.

Hz. Osman radıyallahu Anh hazretleri halife oldu. Hazreti Ömer efendimizin valilerini değiştirdi mi, değiştirdi. Komutanlarını değiştirdi mi, değiştirdi. O valiler eksik miydi? O komutanlar eksik miydi? Halifenin hakkı var buna, değiştirir. Hz. Ali(r.a.) halife oldu. Hz. Osman Efendimizden kalan valileri değiştirdi mi, değiştirdi. Genelkurmay başkanına varıncaya kadar değiştirdi mi, değiştirdi. Değiştirdi! Birisi diye bildi mi ben Hz. Ebubekir efendimizin valisiydim. Beni değiştiremezsin dedi mi? Senin söylediğin sünnete uygun olacak, sünnete uygun olanı yap. Bak, benim gibi bir adamın birisi çıkar bunu söyler, kalırsın böyle. E ben şeyh efendi zamanda nakib i nükebbaydım. E şeyh efendinin zamanındaydı. Vefat etti kardeşim, öldü. Öldü! Sen bir şeyh buluncaya kadar, bir şeyhe intisap edinceye kadar, yeni bir şeyhe gidinceye kadar, sen dersi yaptır, herkezi muhafaza et, koru, tamam. Ee, sonra? Sonra bir sabah üveysi ol. Allah Allah!

Yavrum senin şeyhin üveysi miydi, değildi. Abdullah Gürbüz Efendi; Kadiri'den, Rufai'den, Bedevi'den, Dusuki'den, Şazeli'den, Şah-ı Nakşibendi'den, Hz. Mevlana'dan bizatihi dersli, bizatihi dersli. Hacı Bayramı Veli, Mahmut Hüdayi Hazretleri, Emir Sultan Hazretleri, Üftade hazretlerinden manen dualı, destekli. Bunu dergahta herkes bilmez. Ders kağıtlarına Hacı Bayram Veli yazdıttıran fakir bu. Dedim. Efendim yazalım ders kağıtlarına. Mustafa efendi! Yazalım efendim, evet. Hacı Bayramı Veli hazretlerini ders kağıtlarına yazdıttıran, bu fakir. Evet. Kardeşim diyor efendim size dedim. Evet. Yol bu. Benim yürüdüğüm yol buydu. Benim bildiğim yol bu. O zaman sen bu manada sönmeyen, değişmeyen o manevi yıldızı bul. Yıldızların ardında, öyle diyor çünkü, yıldızların ardında yıldızlar var ki onlarda yanmak, sönmek, uğursuzluk, onlarda herhangi bir yanlışlık olmaz. Bul. İsim yok bunda. Sen onu bulmakla mükellefsin. Onu bulmakla mükellefsin. Sufi yolunda gidiyorsan, onu bulmakla mükellefsin. Ashabım yıldızlar gibidir. Onu bulmakla mükellefsin. Onu bulacaksın. Allah bizi onlardan eylesin inşallah. 'Onlar bu meşhur kat yedi kat gökten başka diğer göklerde seyirle hareket ederler.' İnşallah burdan devam edeceğiz. Hakkınızı helal edin. Sürç-i lisan ettiysek affola inşaallah.

https://youtu.be/Cv46tXrRPJc